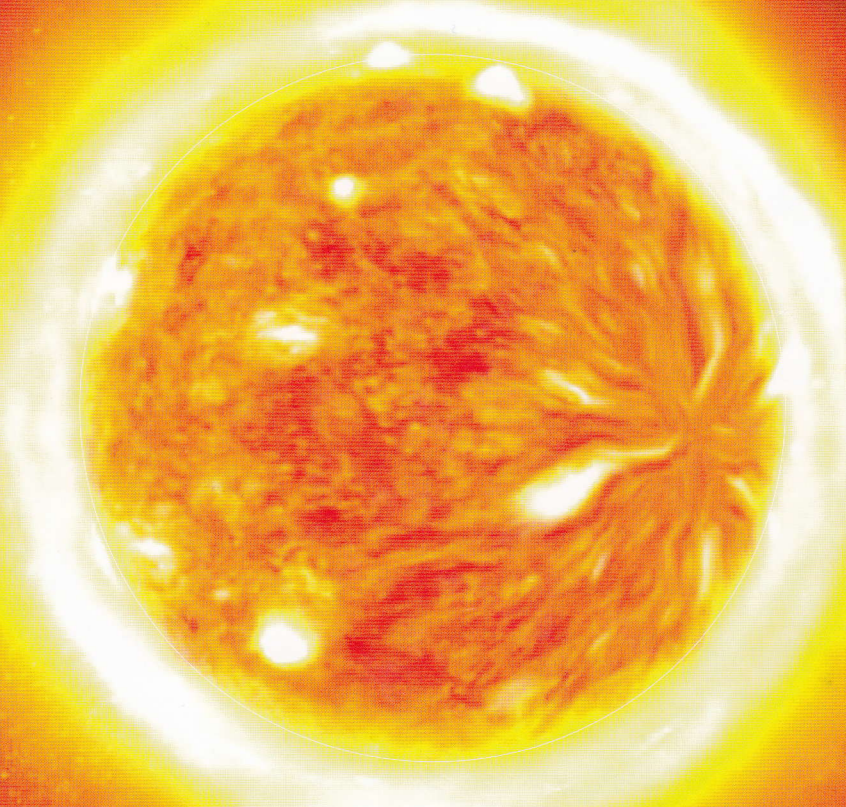

NARAVNO SONCE

Jakob Lorber

JAKOB LORBER

NARAVNO
SONCE

PREDGOVOR ZALOŽBE

Med naravoslovnimi spisi, ki jih je v sredini prejšnjega stoletja z darom notranje besede sprejel štajerski videc Jakob Lorber, je delo o Soncu našega planetnega sistema gotovo eno izmed najbolj presenetljivih razodetij. Postavlja most med naravnim in duhovnim svetom in je primerno, da celo modernemu človeku temeljito spremeni podobo sveta. Kar nam zna o zunajzemeljskih nebesnih telesih povedati današnja znanost, temelji zgolj na astronomskih opazovanjih s pomočjo optike (opazovanje s teleskopi, fotografija). Pridružujejo se jim spoznanja nekaterih fizikalnih in kemijskih dejstev (spektralna analiza idr.), vendar pa iz njih pridobljeni sklepi nikakor niso zagotovljena izkustvena dobrina, temveč so le osnova za teorije in delovne hipoteze, ki so jih že pogostokrat morale nadomestiti druge, nove.

Dokler pa so vse naprave iz grobo materialne materije in so opazovalci ujeti zgolj v zavesti materije, tudi v prihodnje ne smemo pričakovati dokončnih rezultatov vesoljskih raziskovanj. Natančna znanost sicer operira z elektriko, svetlobo, atomi in kozmičnimi žarki, vendar pa notranje bistvo ostaja tuje vsakomur, ki ni zmožen z duhovnim očesom prodreti skozi tančice materije. Kako naj bi bil svetlobni žarek iz vsemirja priča zadnje resnice, ko pa se trenutno za veljavo med seboj bojujejo tri nasprotujoče si teorije o naravi svetlobe? Kdor pa oživi svojo notranjost in v sebi poveže svojo duševno moč z Božansko iskrico duha, ta postane del vesoljnega zavedanja duha. Iz tega »Božjega zornega kota« so nastali vsi Lorberjevi spisi, ki se dotikajo prav vseh stvari in so hkrati znanost in religija. Tako sme vsak bralec »Naravnega Sonca« pokukati v tisti čudežni svet, ki je življenjski posrednik za vse, kar se na njegovem področju spleta in diha. Kako borno je v primerjavi s tem moderno opazovanje sveta s svojimi »mrtvimi« nebesnimi telesi in žarečimi plinastimi oblami sredi ledenega vesolja! In kako prevzetan je človek, ki dopušča življenje in možnost poselitve le eni zemeljski obli!

Pričujoča knjiga vpada kot sončni žarek v to mračno razmišljanje: osvetljuje in ogreva, ter v enaki meri nagovarja pamet in duševnost! Sonce je vesoljska mati, ki v sebi združuje vse, kar je kot deljeno planetno življenje imanentno v njenih kozmičnih otrocih: kraj bivanja nešteti sončnih ljudi, katerih popolnost ustreza njihovi sijoči stanovanjski hiši, živ izraz Svetega števila stvarjenja - **sedem**, ki je utelešeno v sedmih stanovanjskih pasovih Sonca in v sedmih notranjih sončnih telesih; posrednica vseh svetlobnih sil univerzuma, ki jih sprejema in služeče daje naprej; sama obsijana s svetlobno auro, ki slepi naše oko in preprečuje vsakršen pogled v njen svet.

Prenapolnjenost najgloblje inspiracije, duhovno znanstvenih podukov in rešitev žgočih vprašanj človeštva odlikujejo to delo kot dar večnega Očeta, ki poje hvalospev ljubezni, modrosti in vsemogočnosti Stvarnika.

Prvič pa je v pričujoči izdaji knjige »Naravno Sonce« priložen še slikovni del. V tem delu objavljene slike, nastale po risbah, ki se kot fotografske reprodukcije nahajajo v arhivu založbe Lorber - Verlag, predstavljajo poskus ponazoritve stavb na srednjem pasu Sonca, ki so v tem delu razodetja opisane do najmanjše podrobnosti. Za risbe se lahko zahvalimo nekemu prijatelju

Lorberjevih del, ki kot arhitekt z njimi nudi bralcu dragoceno pomoč pri lažjem predstavljanju izvedb, ki, so na naši Zemlji v veliki meri seveda popolnoma neznane.

Založba Lorber Verlag upa, da bo ta ponatis knjige »Naravno Sonce« pri bralcih dosegel pozitiven odmev.

Prevod za slovenski jezik Katja Javornik in Suzana Gerčar
Izdal Mirko Malešič

Predgovor Gospoda Jakobu lorberju

08. Avgust 1842

Kar se tiče sporočil o soncu, ki ti ga bom začel danes dajati in prek tebe tudi Ans. H. W., ti povem, da naj ga drugi preberejo šele, ko bo končano. Sicer bo duhovni želodec preobremenjen z najbolj vzvišenim in ta vzvišena hrana bo zaužita, kot da bi bila običajna, vsakdanja hrana iz neumne revije. Toda tako kot se noben duh ne nasiti s hrano neumnih revij, da bi po njih bil resnično poživljen, tako bi bilo tudi s tem Mojim sporočilom o "Soncu", če bi ga takoj obravnavali kot običajno, vsakdanjo hrano.

Z »Soncem« podarjam največjo svetlobo. V svoji polnosti in celovitosti bo vsakogar prežela in osvetlila, medtem ko bo, če jo uživamo le v posameznih žarkih, kvečjemu le dražila domišljijo, nikakor pa ne bo oživila duha in osvetlila njegove ječe – kar je edini namen, zaradi katerega to največjo svetlobo sploh podarjam!

Zato bom blagoslov dodal šele na koncu in ga ne bom poslal vnaprej! – To je druga točka, ki jo je treba upoštevati! – Vse ostalo pa si lahko preberete vsak dan. Medtem pa bi bilo vsakomur priporočljivo, da prebere „Muho“, „Großglockner“ in celoten „Saturn“; kajti tam je veliko točk, ki so bile pri prvem, površnem branju nepremišljeno in bežno spregledane, zato so pri redkih bralcih v duhu bolj vzbudili radovednost uma kot pa resnično, živo hrepenenje po Moji ljubezni!

Sonce

Bitij milijone okoli matere žarkov se vrti
in v svetli toploti nadvse veselo Mene, Stvarnika, slavi.
Tudi Oče ni neznan mnogim od teh žarkovnih gostov,
poznajo ga celo odsluženi ostanki starih svetov,
od katerih, v teh obsežnih globinah sončnega morja,
ko počivajo v ugodju od vpitega blagra žarkov, kaplja!

Ne tako trdna kot mnogih njenih otrok je sončeva zemlja,
in svojega Stvarnika pozna ta živa podoba ženskega nedrja.
Tam mehki so pašniki in čudovita nežnost je tal,
tudi najvišje so gore brez globoko zarezanih globeli in skal,
in tako tla kot gore čez in čez naseljujejo bitja,
ki jim svetloba je pomagala rešiti zemljo iz smrtnega ovitja.

Svet žarkov Sonca kroži po etra najlažjih valovih;
kako svetla in močna tam je svetloba,
nihče ne sluti niti v snovih,
in kdo v tem najmočnejšem soju žarkov živi,
nikomur še ni bilo dano videti na lastne oči. -
Da - neslutene čudovite globine v svetlobi valovijo,
ki nikdar več na manjših svetov pašnike ne padejo!

Le kdo tukaj s svojimi očmi zmore svetlobo Sonca gledati
in od kod ta mogočna svetloba Mi prav umno povedati?
O glej, na tej svetli sferi je prav odlično stanovati! -
Le najčistejšim otroškim duhovom je dano tukaj kraljevati, -
in najvišja mati, ki v njihovi sredi kraljuje,
jih, kot je tukaj navada, o Očeta ljubezni in modrosti poučuje!

Sonce, o Sonce, ti nosilec najgloblje čudovite veličine,
niti najvišjega angela duh še nikdar ni mogel izmeriti nje količine!
Ozri navzdol se k tretji izmed svojih hčera, spomni svoje se
majhne Zemljice,
kjer na bornih se pašnikih pasejo uboge ovčice.
Zatorej hočem iz tvoje svetlobe nadvse bogatih globin
spustiti kapljico, da se razlije preko hčerinih oblin!

In ta kapljica zmore še predobro potrebo zadostiti,
da vsi hčerini otroci bodo imeli piti
z največjimi požirki za vseh časov čase
in se nikdar več ne bodo prepirali za živo vodo zase.
O poglej varuško, kako ponižno svojo svetlečo glavo sklanja
in Mi s tem pokorno staro zvestobo naznanja!

O veseli se, Sonca svetlobe vsa Zemlja ti!
V tej svetlobi resnično prebiva najvišje udobje modrosti!
Zreti v umetelno delo razveseljuje že otroke in godi njihovi duši,
Jaz vem, kako jih ure kolesje vse navduši.
Zato vam Jaz želim tudi tukaj zares umetelno delo pokazati
in nikakor nočem najlepšega in največjega zamolčati!

Čudili se boste, katere stvari vas tamkaj najbolj vzradostijo,
kako se vaši otroci odlično z ljubeznijo in modrostjo okrasijo,
in kako se bodo medsebojno poučili;
tudi to boste kot na lastna ušesa slišali.
In končno vas Jaz nočem prikrajšati za odlično tolažbo, ki jo
nudijo, da se tamkaj vaši otroci vedno za vaš blagor trudijo.

A to vam šele večja iskra Sonca omogoči,
šele od njega se za prodor v vse čudežne globine lahko
nadejate pomoči;
ta pesem pa je le uvodna pesem za tiste velike darove,
ki vas bodo s svojo polnostjo okrepčali in nasitili kot bogove!
Zato skušajte te uvodne pesmi kot resnično ljubezensko
veselje sprejeti,
kajti Jaz - vaš Oče, vam nameravam to podariti.

1.

Sonce kot popoln pojem planetnih svetov Splošno o tleh in rastju rastlin

1 Za razliko od predstavitve kakšne druge zvezde, pri predstavitvi te svetle zvezde [Sonca] ne bo potrebno natančneje določati njene pozicije, saj to več kot očitno stori vsak posamezen dan. Zatorej bomo najprej zastavili vprašanje in odgovorili nanj: kaj je Sonce? Po odgovoru nanj se bo vse zlahka uredilo in prav čudovito pojasnilo. Zatorej bomo vprašanje zastavili še enkrat: kaj je Sonce?

2 Glede na planete, ki krožijo okoli njega, je Sonce zvezda stalnica; samo zase pa je le popoln planet, saj se tudi samo (tako kot kroži Zemlja s svojimi sateliti okoli prav tega Sonca) giblje okoli vam že znanega centralnega sončnega telesa z vsemi svojimi obkrožajočimi planeti; potovanje, ki seveda traja nekoliko dlje, kot potovanje Zemlje okoli Sonca, saj za dokončanje te gromozanske tirnice potrebuje skoraj 28.000 zemeljskih let.

3 S tem smo izvedeli, da Sonce ni le sonce, temveč da je popoln planet, ki je v razmerju do svoje nebesno telesne velikosti obdan s sorazmerno več svetlobe, kot vsak veliko manjši planet, ki ga obkroža.

4 Ker pa je Sonce samo zase popoln planet, mora v sebi prav gotovo v najpopolnejši meri vsebovati vse tiste planetarne sestavne dele, ki jih na vseh drugih manjših planetih, ki ga obkrožajo, najdemo v zelo okrnjeni meri. Torej mora biti v Soncu v največji popolnosti vse, kar se da v veliko manjši obliki in s tem dosti manj popolno najti v planetih Merkurju, Veneri, Zemlji in njeni Luni, Marsu, v veliko manjših partikularnih planetih Palasu, Ceresu, Junu in Vesti, Jupitru in njegovih štirih lunah, Saturnu, njegovih obročih in sedmih lunah, Uranu in njegovih petih lunah, v enem še bolj oddaljenem planetu in njegovih treh lunah, ter končno še v vseh skoraj dvanajst tisoč milijonih kometov, ki se na najdaljših oddaljenostih še tudi gibljejo okrog tega Sonca.

5 Ali povedano na kratko: popoln planet Sonce je po naravi popolno utelešenje vseh svojih otrok sveta; ali: v tem popolnem planetu se vse to v naravnem pogledu pojavlja živo popolnejše kot v kateremkoli drugem planetu, luni ali kometu. - Za boljše razumevanje bomo takoj navedli nekaj primerov.

6 Tla vašega planeta so mrtva, trda, kamnita in brez sončne svetlobe nezmožna karkoli ustvariti. Tla Sonca pa so prav nasprotno nežna in blaga, niti kamnita niti peščena, temveč tako mehka kot je človeško meso. Ali pa, da boste še bolje razumeli, skoraj povsod so elastična, tako da se ne bi nihče, ki bi morda padel, kakorkoli boleče poškodoval; padel bi namreč prav tako, kot da bi padel na zračno blazino. Kljub tej sestavi pa ta tla nikakor niso tako žilava kot pri vas recimo tako imenovani kavčukovec, temveč so povsem rahla in niso le v celoti elastična, ampak tudi v svojih najmanjših delčkih, ki so pravzaprav zgolj z resničnim življenjskim etrom napolnjene luščine.

7 Sicer je tudi pri tleh vašega planeta tako; toda luščine so same po sebi trdne in ob udarcu ali padcu ne popustijo, temveč se le tesneje stisnejo skupaj; in če več let zaporedoma nemoteno ležijo druga ob drugi ali druga na drugi, se končno tako trdovratno oprimejo, da zaradi tega popolnoma okamnijo in v tem

stanju čisto naravno še bolj trdovratno nudijo odpor kot prej, ko so še bolj posamezno ločeno ležale druga na drugi; zaradi česar mora biti tudi vegetacija na takšnem planetu veliko bolj kilava kot na popolnem planetu Soncu.

8 Kajti na planetni zemeljski obli, kakršna je na primer vaša Zemlja, mora grobo seme, ki vsebuje živo kal, v tleh najprej strohneti in s tem prisiliti obdajajoče zemeljske luščine, da strohnijo oz. se zmeščajo skupaj z njim in lahko osvobodjena živa kal iz teh razmeščanih zemeljskih luščin potem črpa ustrezno eterično hrano. Poleg tega pa mora med zemeljske luščine pognati še mnogo korenin, jih tako s tem razmeščati in jih s pridobivanjem svojega volumna trdovratno zmečkati, ter s tem pridobiti nadaljnjo potrebno hrano za svojo rastlinsko rast.

9 Ali je vse to potrebno tudi na popolnem sončnem planetu? - Glejte, tukaj vlada velika razlika. Ker so tla tega planeta tako nežna, mila in mehka, se rastlini pripadajoči deli brez semena oprimejo že neposredno v tleh samih in poganjajo v brezštevilnih, najrazličnejših in najkoristnejših rastlinah iz tal navzgor, njihova lepota, dobrota in koristnost pa vse, kar si je mogoče zamisliti na vseh drugih planetih, tolikokrat prekaša, kolikokrat Sonce s svojo svetlobo in velikostjo prekaša vse te svoje svetovne otroke.

10 Tako na Soncu nima niti kakršnokoli drevo, niti grmičevje, niti katerakoli rastlina korenin ali semen, temveč vse raste in nastane skoraj tako, kot pri vas prvotni skalni mahovi, plesni in gobe. Le da te rastline niso tako minljive in kratkotrajne kot na vaši zemeljski obli že prej omenjene; kjer namreč takšne sile povzročijo rast, tam potem kar naprej neprekinjeno raste. In, če naravni prebivalci Sonca takšno rastje tudi na nek način posekajo, ga s tem ne uničijo, temveč se takšno posekano drevo ali odvzeta rastlina kmalu spet obnovita. Korenine takšne rastline namreč niso tako grobo materialne, ampak so kot ognjene eterične žile, zato se po predhodnem odvzemu takšna vegetativna moč znova opomore in zraste v novem razkošju in veličastnosti.

11 Tukaj si bo marsikdo mislil in rekel: če pa tam ne morejo izkoreniniti rastja, ali ne bo potem tako zavzelo površino tega planeta, da ob njem ne bo moglo obstajati nobeno drugo, prosto gibajoče se bitje?

12 Temu pa tamkaj nikakor ni tako, ker je moč volje naravnih ljudi tega popolnega planeta veliko večja od vegetativne prebojne moči poganjkov sončnih tal. Zato na Soncu brez dodatka človeške volje ne raste niti drevo, niti grmičevje, niti kakršnakoli rastlina ali travna bilka. Potemtakem je človeška volja tam edino, neskončno raznoliko in raznovrstno seme za vso vegetacijo tega popolnega planeta. Tako iz sončnih tal le tam raste drevo ali rastlina, kjer jo hoče imeti sončni človek in sicer takšna, kot jo želi imeti. Zato na tem popolnem planetu tudi ni trajnih, enako oblikovanih vrst v kraljestvu vsega rastlinstva, temveč se le-te vedno ravnaajo po občasnem hotenju človeka. - Ko pa je nek človek s svojo voljo priklical iz tal bodisi drevo ali rastlino, je ne more več iztrebiti nihče drug kot ta, ki jo je priklical; nekdo drug pa le takrat, ko ga po svoji volji za to pooblasti stvaritelj.

13 Prav zato vlada v kraljestvu rastlinstva na sončnih tleh zares neskončna raznolikost. Niti pri dveh bližnjih sosedih ni najti dveh istovrstnih rastlin, vsak namreč iz tal, na katerih prebiva, izvabi drugačne rastline. In, če bi kdo izmed

vas mnogo tisočletij potoval po prostranstvih sončne zemlje, bo sicer vedno srečal čudovito veličastne oblike; a dveh vrst, ki bi si bili popolnoma podobni, ne bi našel niti na tem dolgem potovanju. - Glejte, iz tega primera si že lahko ustvarite majhen predhodni vtis, zakaj je Sonce popoln planet. Na vsakem vesoljskem telesu ali manjšem planetu se namreč pojavljajo podobne stvari, le da so nepopolne.

14 Sicer se lahko tudi pri vas na Zemlji rastline spreminjajo in cepijo, vendar na veliko bolj naporen in vezan način. - Pri ljudeh na Zemlji in na drugih planetih je podobna popolnost opazna le v duhu, kot so na primer plodovi pesniške domišljije, pa najsi bo to v jeziku z besedami izraženih pojmov ali pa v jeziku kiparstva, ki se s pomočjo barv in drugih za kiparstvo uporabnih predmetov izraža z ustreznimi podobami; še posebno pa v jeziku zvokov, v katerih lahko skladatelj razvije kar največjo raznolikost, če je na tem področju povsem prebujenega duha. Ne glede na to, pa je tudi ta nakazana popolnost le blede odslikava vsega tistega, kar se da v vsakem pogledu, kot si ga le lahko zamislite, najti na popolnem planetu Sonca.

15 Da je Sonce popoln planet in mora tako v sebi združevati vse planetarno, je razvidno že iz tega, da se vse na planetih oblikuje z iz Sonca izžarevajočo svetlobo. Razlika med popolnimi in nepopolnimi planeti je razvidna le iz tega, da so na slednjih vse oblike, ki izvirajo iz sončne svetlobe, nujne in določene, ter so le stežka spremenljive in se lahko celo še preštejejo, medtem ko so na popolnem sončnem planetu vse oblike proste in nimajo drugih vezi kot vez volje tamkajšnjih ljudi in so zato tudi neštene, ter neskončno različne.

16 Občasno se tudi zgodi, da celo na nepopolnih planetih, zaradi sončnega vpliva, nekatere starejše oblike bitij izginejo in se zato pojavijo povsem druge. Samo da se kaj takega na planetih zgodi le redko, perioda spreminjanja in prehoda pa se vleče skozi veliko daljše časovno obdobje, kot na popolnem sončnem planetu.

17 Na vaši zemeljski obli je tako sicer že izginilo nekaj tisoč vrst dreves, grmičevja, rastlin in trav, od katerih se ponekod v kamnitih slojih še najdejo odtisi. Propadlo je tudi več vrst praorjaških dreves, njihov les pa sedaj najdete le še v obliki črnega premoga. Prav tako je izumrlo tudi mnogo orjaških živali, kot na primer mamelhud in velika množica tistih velikih krilatih amfibij, ki so še dandanes znane pod imenom »kuščarji«.

18 Izumrla pa so celo velikanska telesa nekaterih ljudi, ki so v prazgodovini bila poznana pod imenom velikani, enako nekateri veliki rodovi ptic, kot tudi nič manj rib, ki jih danes ni več najti med vsemi znanimi, razen morda nadvse redko tu in tam v kamnih, kjer včasih pridejo na dan v kar dobro ohranjeni obliki.

19 A vse te spremembe se, kot že rečeno, na nepopolnem planetu dogajajo zelo počasi in se od sledečih jim oblik ne razlikujejo tako zelo kot spremembe, ki se nenehno pojavljajo na popolnem sončnem planetu.

20 Prav zaradi tega pa lahko Sonce imenujemo popoln planet, ker je vse, kar se pojavlja na drugih planetih, v najpopolnejšem smislu, ter v največji, vedno spreminjajoči se raznolikosti, kot živo prisotno tudi na njegovih tleh. Iz vsega doslej povedanega se mora vsakomur pričeti svitati, da mora biti Sonce prav

zares popoln planet, saj je popoln skupek vsega tega, kar sestavlja nek planet sam, vse od njegovega središča, ter v vseh njegovih delih in vsega, kar se vse pojavlja na njegovem površju. Če temu namreč ne bi bilo tako, kako bi potem lahko sončni žarki na zemeljskih oblak izzvali kaj podobnega?

2.

Sončni človek na splošno

1 Tako torej vemo, da je Sonce popoln planet. Zatorej se ne bomo več zadrževali pri primerjavah, temveč se bomo takoj, kot radi rečete, z vso svojo robo odpravili na Sonce in si ga ogledali od tečaja do tečaja, vendar ne v takšnem vrstnem redu kot pri nepopolnih planetih, temveč ravno v obrnjenem.

2 Vprašali boste: zakaj pa? - Odgovoriti pa Mi ne bo prav težko. Odgovor bi lahko celo sami poiskali, če bi se vaš duh že malo bolj odvadil svojega lenarjenja. - Razlog pa je ta: na nepopolnih planetih vse prognerira¹ navzgor do človeka, le ta pa predstavlja zadnjo in najpopolnejšo stopnjo stvari in bitij. Na popolnem planetu Sonca človek pričenja to vrsto kot temelj slednje - zato, ker vsi skupaj izhajajo iz njega. Po vrstnem redu njegove volje postanejo potem tiste najnižje in zadnje stopnje, s pomočjo žarkov sončne svetlobe, transcendentne² v druge planete, kjer se nato začnejo z atomističnimi živalcami in bitji, kot tudi z najtišjimi eteričnimi majhnimi plesnimi, ki so do zdaj še neznane vsakemu naravoslovcu in se potem, kot že znano, prognerirajo³ navzgor do človeka.

3 Če sedaj stvar natančno opazujete, ste v enem pogledu otroci sončnih ljudi. Seveda, kar znova zadeva edinega pravega živega duha, ki prebiva v vas, ste, če že opazovano po zunanjem, vi otroci sončnih ljudi in spet obratno prav tako njihovi starši. Kajti nesmrten duh v vas Mi je bližji od duha sončnih ljudi, ker je v vas vračajoči se, medtem, ko je tisti sončnih ljudi kot v času iztekajoči se.

4 Tukaj se boste seveda nujno morali vprašati: ali mora potemtakem preiti tudi duh sončnega človeka in postati duh planetnega človeka? - Glejte, to je prav gotovo velika skrivnost, ki je doslej še noben človek ni slutil. Vendar vam bom Jaz to vseeno razodel.

5 Glejte, veste že, kako so na začetku vsi planeti po usmerjenem vrstnem redu izvirali iz Sonca - prav tako kot je le-to samo izšlo iz centralno-temeljnih in osnovnih sonc. Na osnovi mnogih sporočil pa veste tudi to, kaj vsa materija nekega planeta pravzaprav je, namreč nič drugega kot viden izraz ujetih prasil ali duhov. - Od kod pa so ti prišli?

6 Če je ves planet, kakršen je, izšel iz Sonca, potem tudi njegova lastna vsebina ne bo imela drugega izvora, ko sta ona in planet, do atoma natanko, eno in isto. Gre le še za to, da boste vedeli, kako se je v sončnem telesu začel nek planet, ali se občasno še vedno začne, pa vam bo povsem jasno, kakšna usoda čaka prenekatere duhove sončnih ljudi.

¹ se izpopolnjuje z nadaljnjim razplodom

² dobesedno: prehajajoče, so prenesene

³ Glej «Muha» str. 37 in 38

7 Da pa boste to lahko še jasneje uvideli, vam moram najprej nekoliko natančneje prikazati telesno zgradbo Sonca samega.

8 Kot planetarno telo je Sonce zgrajeno tako, da se pravzaprav sestoji iz sedmih sonc, izmed katerih je v večjem vedno še eno manjše sonce - kot ena votla kroglja znotraj druge. Le najbolj notranja, tako rekoč srce sončnega planeta, je, če že organska, vendarle od površja pa do središča konkretna.

9 Vsako od teh sedmih sonc je povsod obljudeno. Zato je med vsakim soncem ena, dve, do tri tisoč milj obsegajoč prazen vmesni prostor, zaradi česar je tudi vsako bolj notranje sonce popolnoma primemo za bivanje.

10 Sicer imajo tudi nepopolni planeti podobno zgradbo, vendar seveda veliko bolj nepopolno tako po številu kot tudi po strukturi.

11 Ker pa je pri svoji izjemni prostornosti popoln sončni planet dojemljiv za izjemno veliko množico človeških bitij, zato vas tudi ne sme začuditi, če vam Jaz povem, da vsi ljudje na Soncu skupaj tvorijo tisočkrat večji volumen kot vsi tisti na planetih, lunah in kometih, ki krožijo okoli Sonca, skupno zbrani v en volumen; in to četudi prostorski telesni volumen sončnih ljudi ne bi bil nič večji kot volumen človeka na vaši zemeljski obli.

12 Sedaj bomo kmalu tam, kamor želimo; le da moramo najprej zvedeti še to, iz česar pravzaprav sestoji sama materija sončnega telesa in potemtakem tudi celotno bitje njegovega človeka.

13 Kar zadeva zunanost, je materija sončnega telesa tako rekoč nekoliko trdnejši duševni organ, v katerem je nešteto duhov na nek način zadrževanih v milejšem priporu. - Milost Moje Ljubezni pa je na sončnem telesu ustvarila še drugo, še trdnejše substancialno telo, ki je nadvse primemo za sprejem teh v sončni materiji zadržanih duhov. Ko se tako z dejanjem volje predčloveka ustvari to telo ali bolje pravi sončni človek, ta tako ustvarjen človek takoj sprejme tudi duha za nadaljnji preizkus svobode. Po sprejemu, ki se vedno zgodi takoj po stvarjenju, je sončni človek že popoln, to je odrasel. Takrat se mu razodenejo pogoji Moje volje in pokažejo popolnosti njegove lastne volje, s pomočjo katerih ima tudi sam zares ustvarjalno moč in ne potrebuje nič drugega, kot le trdno hoteti, pa mu bodo sončna tla tudi dala to, kar hoče.

14 Prav ob tej popolnosti volje pa se sončnemu človeku razodene tudi red Moje volje in hkrati doda še sankcionirana zapoved, da z ustvarjalno popolnostjo svoje volje nikakor ne sme delovati v nasprotju z večnim redom Moje volje. Toliko bolj gotovo pa lahko vsakdo predvideva, da se ob tej docela svobodni ustanovi volje dogaja tudi to, da se zelo mnogi neurejeni upirajo Moji volji; kajti bolj kot je vsaka volja svobodna in neprisiljena, toliko lažje in bolj možno ji je prekršiti zakonske meje Moje volje.

3.

Razvojne poti sončnih ljudi nasproti ali v skladu z Božjim redom

1 Kaj se pa potem zgodi s tistimi, ki niso upoštevali zakonskega reda Moje volje? - Ti potem zapustijo svoja telesa in pojdejo v eno drugo sončno sfero in sicer v prvo naslednjo notranje sonce, kjer jih znova sprejmejo dodobra

pripravljena telesa, - in sicer ob polnem zavedanju svoje prejšnje biti, da bi tako spoznali, da je takšno stanje gotovo izvršena kazen kot posledica, ker so se upirali Moji volji. Sicer pa imajo tudi tukaj svojo popolno, mogočo svobodo volje in lahko ravnaajo kakor prej. Če se tukaj spet upirajo Moji ureditvi, potem znova pridejo v še globlje notranje sonce in pri enakih nadaljevanjih prestopkih Mojega reda vse do najbolj notranjega sonca samega, ki je hkrati tudi najbolj materialno in trdno.

2 Tisti, ki se tukaj podrejajo redu, se znova povzpnejo do višje popolnosti. Nasprotno pa jih tukaj strogo priprejo in kot volumen¹ duhov poženejo s sončnega telesa ven v prostrano planetno in kometno vesolje.

3 Ob tej priložnosti se lahko ozrete nazaj na »Muho«² Tam boste takoj uzrli, kakšne posledice sčasoma doletijo te izgnane duhovne potence. Sicer se občasno zgodi, da te prve planetarne zasnove kot še precej nestrjene duhovne potence, v kolikor se s pomočjo puščene jim zavesti spreobrnejo k redu, Sonce ob njihovem obratu znova sprejme za nadaljnjo popolnost. Nasprotno pa bodo izgnanci pregnani v nadvse dolgo trajajočo neurejen kometno potovanje, kjer bodo vse bolj trdovratno priprti in prisiljeni k vstopu v usmerjen red nekega planeta ali nenazadnje celo lune.

4 Sedaj imamo dovolj vsega za vnaprej pogojeno razlago, iz katere je razvidno, katerih duhov otroci ste vi sami, prav gotovo pa bo razvidno tudi, kako ste pravzaprav tudi vi otroci sončnih ljudi.

5 Verjetno ne bo pretežko uganiti, da ste v nasprotnem primeru lahko tudi vi njihovi starši. Pravim vam: to bi vi lahko bili v dvojnem pogledu. En pogled je naslednji: če morda vaši otroci umrejo še zelo majhni, pride do primera, da se lahko takšni duhovi, če so boljše vrste in so se v sebi pripravljani voljno podrežati, prej vrnejo, - tako kot ste prej slišali, da nekatere iz Sonca izgnane snopiče duhov, če so se v obliki začetnega kometa pripravljani voljno podrežati, znova sprejme Sonce, ne da bi morali prestati popolno planetarno, težko izpitno zrelost.

6 V tem primeru ste kot prvič že starši teh otrok, ki so se prehitro vrnili na Sonce. Drugič pa ste lahko v še veliko bolj popolnem smislu starši celotnega tako imenovanega solarnega človeštva in sicer takrat, ko bi lahko s Pavlom rekli: »Sedaj ne živim več jaz, temveč Kristus živi v meni!«³

7 Glejte, zdaj vam bo to navidezno nasprotje gotovo postalo jasno in iz tega boste lahko toliko bolj popolno uvideli, kaj pomeni: »Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi Tvoje Ime in zgodi se Tvoja volja!« - Kajti kjerkoli se izpolnjuje Očetova volja ali pa je prisotno vsaj pretežno nagnjenje k izpolnjevanju Njegove volje, potem neko bitje ne potrebuje grobo-materialne-planetarne polne zrelosti, da bi se vrnilo v kraljestvo resničnega življenja, ali da lahko v duhu reče: »Pridi k nam Tvoje kraljestvo!«

¹ Toliko kot snopič duhov

² »Muha«, eden manjših spisov, ki jih je podal Jakob Lorber

³ Kajti takrat bomo kot ponovno rojeni ali prerajeni in popolni nekoč v drugem življenju stvarniki in voditelji celih sončnih svetov.

8 Če doslej povedano le nekoliko premislite, tudi sami ne boste več uzrli nikakršne nenamenskosti, ko boste videli padati z drevja na kupe cvetov in nezrelih sadežev. Če želite vedeti zakaj in kam, potem glejte v Sonce; takoj vam bo povedalo zakaj in kam; namreč: ni nujno, da planet materialno povsem dozori, da bi se duhovno vrnil tja, od koder izhaja. - V nadaljevanju pa si bomo ogledali, kakšne razmere še vladajo v našem popolnem sončnem planetu.

9 Tukaj se mora postaviti vprašanje, ki se glasi: »Kaj pa se potem zgodi s tistimi duhovi Sonca, ki so ob uporabi svoje, vsekakor popolno proste volje, vedno ravnali povsem v skladu z Mojo voljo? – In, ali je morda v Soncu še mnogo takšnih popolnih duhov, ki jim ni treba prestatati nobene nadaljnje degradacije¹, da bi se potem mukoma znova dvigali navzgor?«

10 Ti, že v Soncu dovršeni duhovi, ki jih je zelo veliko število, pa po svoji izpopolnitvi ne ostanejo v Soncu, temveč se povzpnejo navzgor k višjemu centralnemu soncu, iz katerega so nekoč izšli skupaj s Soncem. Tamkaj se najprej okrepijo v ponižnosti in se nato znova povzpnejo višje do še globljega pracentralnega sonca, ki prejšnje neizrekljivo presega po velikosti, svetlobi in veličastnosti.

11 Čeprav ti duhovi prispejo iz prejšnjega sonca še tako presvetljeni in razžarjeni v to drugo pracentralno sonce, se vendarle sami sebi zdijo, kot da bi bili čisto temni in povsem temačni. Zato jih tukaj stopnjo za stopnjo znova uvedejo in jih tam delujoči duhovi ponovno tako presvetlijo, da s tem postanejo sposobni za nadaljnji vzpon k še globljemu in skoraj neskončno večjemu centralnemu soncu. To sonce je hkrati tudi zadnja materialna mala šola za resnična nebesa, ki je pradomovina vseh popolnih duhov. Toda v tem zadnjem in hkrati največjem osrednjem soncu globalne eterične lupinaste ovojnice je zelo veliko stopenj, ki jih morajo duhovi, oblečeni v eterična telesa, prestatati, preden so sposobni za sprejem v duhovni sončni svet, ki se mu tudi pravi nebesa. Takšna je v le nekaj besedah nakazana pot v soncu dovršenih duhov.

12 Če pa bi nekdo rad vprašal: le zakaj tako daleč razvlečena pot? - Potem je odgovor tako rekoč že pripravljen; ti duhovi so namreč to pot, začeni v nazadnje omenjenem, najbolj notranjem, največjem centralnem soncu, opravili degradirano in so na vsaki takšni sončni stopnji vase sprejeli še več materialnega. Prav zaradi tega morajo isto pot sedaj opraviti v obratni smeri, da bi na njej od stopnje do stopnje odložili še zadnji materialni atom, dokler končno ne bodo sposobni, da ponovno na veke vekov preidejo v resničen, najčistejši, nebeški sončni svet.

13 To sedaj vemo. Vendar v vas Jaz že spet vidim skrito vprašanje, ki se glasi takole: »Ali morajo to sicer zelo svetlo, toda vendar tudi zelo dolgo pot opraviti tudi planetarni ljudje, dokler ne dospejo v prava nebesa?«

14 Če bi nanj takoj zahtevali splošen odgovor, potem ne moremo odgovoriti niti z da niti z ne; pri tej zadevi so namreč pomembne tri okoliščine: otroci in takšni ljudje, ki po doživetju na Zemlji potrebujejo dodatno čiščenje, morajo brez nadaljnjega opraviti to pot; v večini primerov jo morajo opraviti tudi takšni veliki učeni možje sveta, v katerih tiči veliko domišljavosti in sebičnega

¹ Prestavljanje nazaj po stopnjah

ponosa, pogosto začeni na tej Zemlji, še veliko bolj zamudno, saj morajo predhodno na različnih drugih planetih prestati še poboljševalno malo šolo, dokler končno ne prispejo v Sonce.

15 Med otroci, ki so umrli še zelo majhni in ki so takoj sprejeti v Sonce, ter spodaj imenovanimi ljudmi, ki so šele kasneje sprejeti v šolo Sonca, pa je ta razlika, da so v Soncu vzgojeni duhovi otrok takoj sprejeti v to ali ono angelsko društvo pravih resničnih nebes, medtem, ko morajo na planetih dozoreli ljudje brez izjeme opraviti predpisano pot.¹

16 Tisti ljudje pa, ki so še zlasti na tej Zemlji prešli v čisto ljubezen do Mene in so iz te ljubezni odložili vse posvetno in materialno, ter niso hoteli drugega kot edinole Mene, so si s tem nadvse močno skrajšali pot; kajti le-ti so resnično Moji otroci in resnično Moji bratje in sestre in pridejo takoj po njihovi srečni odločitvi tega materialnega telesa že popolni k Meni - in sicer tisti v polni ljubezni do Mene takoj v vrhovna, najvišja ljubezenska nebesa, kjer tudi Jaz Sam Bitno prebivam.

17 Glejte, to je torej razlika, do katere pride po odločitvi telesa zlasti pri duhovih na tem zemeljskem planetu. Nekaj podobnega, čeprav veliko redkeje, se lahko zgodi tudi s prebivalci planeta Jupitra kot tudi, toda še nekoliko redkeje, s prebivalci planetov Saturna, Urana kot tudi tretjega, še neznanega planeta.² Toda duhovi iz nobenega teh zgoraj imenovanih planetov ne pridejo takoj v vrhovna nebesa, temveč le v prva modrostna nebesa.

18 Zdaj so vam razodete tudi te poti in, ker so nam znane takšne zunanje razmere Sonca, lahko zato gremo k notranji ureditvi Sonca in ogledu njegove veličastnosti, kjer boste uzrli stvari, od katerih vam ni še nikoli nič prišlo na misel. - Da pa ogled ne bi prekmalu doživel prekinitve, bomo vse to prihranili za naslednja sporočila. In s tem dovolj za danes!

4.

Nauk o sončni svetlobi - Ozračje kot svetlobni ovoj

1 Pri ogledu Sonca bomo najprej vzeli pod drobnogled njegovo ozračje oziroma atmosfero in sicer zato, ker popoln sončni planet šele s to zunanjo obrobo postane Sonce.

2 Kaj pa je, gledano iz naravnega zornega kota, ta svetlobni ovoj? Slednji je atmosfersko ozračje okrog pravega sončnega planeta in se le na skrajni zunanji površini tako močno blešči; proti samemu planetu pa postaja vedno temnejše in sicer tako, da se skozi to ozračje lahko s sončnega planeta prav tako nemoteno vidi prosto vesolje kot iz kateregakoli drugega planeta. In prav ta svetlobni ovoj, skozi katerega z nobenega drugega planeta ni mogoče gledati na pravo sončno telo, je s samega sončnega planeta navzven nadvse prozoren.

3 Tukaj boste nujno vprašali: kako je to mogoče, da se lahko s pravega sončnega planeta nemoteno vidi skozi to najintenzivnejšo zračno maso

¹ Zgodnje umiranje otrok na tej Zemlji ni tako velika nesreča, kot se zdi.

² Mišljen je Neptun, ki ga v času zapisa še niso odkrili.

navzven v prostrane daljave, medtem, ko je čisto nemogoče skozi to svetlobno maso od zunaj videti na sam notranji sončni planet?

4 Razlog tega pojava je zelo preprost in vam je bližje, kot bi hoteli verjeti. Enostaven, vam dobro znani naravni pojav vam bo stvar popolnoma razjasnil. Recimo, da bi stali pred oknom katerekoli hiše, od katerega se prav tja padajoči sončni žarki odbijajo vam v oči; kaj vidite? - Ničesar, razen bleščečega odseva Sonca v oknu, ki je za vas nepremagljiva ovira, da ne morete odkriti, kaj je zadaj za oknom. Ali pa bo taista ovira, ovira tudi za tistega, ki stoji za oknom, da ne bo mogel gledati skozi okno in natančno opazovati vse, kar je blizu in daleč izven le-tega; ob predpostavki, da je okensko steklo popolnoma očiščeno? - O ne, niti najmanj! Medtem, ko na zunanji strani okna stoječi ne vidi drugega kot belo bleščeče okensko steklo, bo lahko na notranji strani okna stoječi prav udobno preštel vaše lase.

5 Glejte, prav tako je tudi s Soncem, saj njegov svetlobni sijaj ni nič drugega kot sprva absorpcija vseh tistih žarkov milijard sonc, ki se zrcalijo na površini tega izredno široko razvlečenega sončnega ozračja in vsak zase skoraj neskončnokrat reflektirajo; prav tako kot se Sonce samo reflektira na nekem drugem planetu, tako na trdnih predmetih kopnega, še posebej pa na površju voda in največkrat na kontinuirani zračni površini, ki obdaja nek planet.

6 Tukaj boste vprašali in rekli: zakaj pa ni naš planet, Zemlja, kot tudi nekateri drugi planeti, ki jih vidimo, obdan prav tako z močnim svetlobnim sijajem kakor Sonce, ko se vendar vsak planet, prav tako kot Sonce, nahaja v sredini vseh teh milijard sonc? Če bi temu bilo tako, potem bi pa moral Mesec svetiti z enako močno svetlobo kot Sonce, saj tudi on lahko absorbira žarke taistih milijard sonc?

7 Da boste lahko neutemeljenost te trditve jasno in razločno sprevideli, vas bom Jaz spet vpeljal na pravo pot s primerom. Vzemite enkrat različne steklene kroglice, od katerih naj najmanjša ne bo večja od največjega zrna peska; potem spet eno, tako veliko kot konopljino zrno; spet drugo, tako veliko kot grah; in spet drugo, tako veliko kot lešnik; in spet eno, tako veliko kot pravi oreh; eno velikosti srednjega jabolka; eno spet veliko za dvojno pest; eno v velikosti človeške glave; in tako navzgor vse do krogle takšne velikosti, da bi imela premer enega sežnja (okoli 1,9 m). - Vse te krogle postavite na mesto, ki bo obsijano od Sonca, in preverite odbojno sliko Sonca na vsaki izmed teh različno velikih steklenih krogel. - Na najmanjši kroglici boste zaznali komaj kakšno lesketajočo točkico; na drugi boste odkrili že nekoliko bolj sijočo točkico; iskrica na tretji vas bo že močneje zbadla v oči. Odsev Sonca na četrti kroglici bo dobil za vaše oči že celo opazen premer in ne boste ga mogli predolgo gledati. Svetloba nadaljnjih kroglic bo vse močnejša, premer pomanjšane slike Sonca pa veliko opaznejši. Ko boste s tem opazovanjem prišli do krogle velike kot človeška glava, bo slika Sonca imela že premer velike leče in je ne boste več mogli gledati s prostim očesom. Na zadnji in največji krogli pa bo slika Sonca dobila že premer cole ali palca, vi pa jo boste lahko še toliko manj opazovali s prostim očesom.

8 Glejte zdaj, kakor je tukaj s temi kroglicami glede absorpcije svetlobe iz Sonca, prav tako je tudi z različnimi nebesnimi telesi. Tiste zvezde stalnice ali

bolj oddaljena sonca, ki jih z vaše Zemlje uzrete le kot sijoče pikice, predvsem tiste med njimi, ki jih z vaše Zemlje poznate kot zvezde stalnice prve, druge ali tretje velikosti, se prebivalcem Jupitra zdijo že tako velike, kot je pri vas srebrn novčič za dvajset krajcarjev in za deset krajcarjev ter za pet krajcarjev. - Zakaj pa?

9 Zato, ker je planet Jupiter že za skoraj štiri tisočkrat večja steklena krogla kot vaša Zemlja in mora zato tudi slike oddaljenih sonc absorbirati v večjem merilu kot vaš veliko manjši planet Zemlja; zato pa ima Jupiter kljub veliko večji oddaljenosti od Sonca vendarle mnogo močnejšo svetlobo, kot mnogo bližji planet Mars in torej tudi vaša Zemlja sama.

10 Če zdaj predpostavite, da je Sonce nad milijon krat večje od vaše Zemlje, se vam bo samo posvetilo, da morajo s tem vsa še tako oddaljena sonca tega sončnega vesolja na široki zračni površini tega sonca izzvati pomembno svetlobno sliko in sicer tako, da sonca celo zelo oddaljenih sončnih območij, ki se še tako ostro oboroženemu očesu na vaši Zemlji zdijo le kot meglena pega, dosežejo premer ene, dveh do treh col in tako močno žarijo, da takšne slike zaradi močnega sijaja s prostim očesom ne morete gledati niti eno samcato sekundo.

11 Zamislite si šele odslikave bližjih sonc, ki imajo pogosto premer sto do tisoč kvadratnih milj; pomnožite te neštete sončno svetlobne slike na širnem sončno-zračnem-kroglastem površju, pa boste dosegli takšno svetlobno intenziteto¹, ob kateri se bo zgrozilo vse vaše občutje.

12 Glejte, to je pravi razlog za sončno svetlobo, ki vsak dan razsvetljuje vaš planet. Ta razlaga pa vam nujno osvetljuje prejšnje in zlahka boste sprevideli, kako lahko prebivalci sončnega planeta prav dobro vidijo skozi dozdevni svetlobni ovoj Sonca, medtem ko je za vsako meseno oko popolnoma nemogoče videti navznoter.

13 To bi torej vedeli. Ne glede na to pa v vas vidim skrito vprašanje, ki se glasi: postavljena teorija o sončno svetlobnem lesku se sama po sebi zdi povsem pravilna, da se namreč sonca medsebojno celokupno razsvetljujejo. Vendar, če vsako sonce sveti tako, se postavlja vprašanje, od kod pravzaprav potem vsa skupaj jemljejo svetlobo, - če vsako sonce dobiva svojo svetlobo z absorpcijo žarkov iz drugih sonc, kar povedano drugače pove toliko kot to, da nobeno sonce samo zase nima svetlobe, temveč vsako blesti le z odsevom svetlobe drugih sonc. - Od kod imajo potem ta druga sonca svojo svetlobo? - Namreč, če je predhodno omenjena teorija o naravi svetlobe popolnoma pravilna, je vsako sonce samo zase čisto mračno. Od kod pa potem nasprotno žarenje?

14 Glejte, to je zares kvalitetno vprašanje. Ker pa mora biti odgovor na to vprašanje za vaše razumevanje nekoliko dolgovezen, bo le ta sledil šele v prihodnjem sporočilu. S tem pa dovolj za danes!

¹ Svetlobno jakost

5.

Samo svetleče glavno osrednje sonce Zrcalna svetloba podsonc

1 Na kakšen način vsa sonca skupaj in spet vsako posamezno zase postanejo tako svetleča, da se svetloba enega sonca zrcali na površini drugega sonca, vam bom prav tako oznanil z lahko razumljivim primerom. Vzemite recimo neko sobo, katere stene bi bile iz samih svetlo poliranih zrcalnih stekel ki so že obložena s kovinsko zmesjo in tako predstavljajo popolnoma čisto zrcalo. Ob tem pa si prostor te sobe zamišljajte kot od znotraj povsem okrogel, nekako tako, kot da bi soba bila velika, votla krogla. Sedaj ovesite to sobo oziroma votlo zrcalno kroglo z različnimi velikimi in majhnimi, kot zrcalo čistimi poliranimi steklenimi ali kovinskimi krogli. V natančno sredino tega votlega prostora pa namestite lestenec, ki bi močno žarel. Ko je vse tako narejeno, si oglejte vse majhne polirane krogle, ki visijo v tem votlem prostoru in so iz vseh strani tako osvetljene, kot bi bile samosvetleča telesa. Od kod pa izvira to?

2 To ni težko ugotoviti. - Stene, ki se bleščijo kot zrcalo, reflektirajo svetlobo lestenca iz vseh strani spet nazaj proti lestencu, ne morda oslabiljeno, temveč zgoščeno in s tem potencirano¹. Tedaj so vse v votlem prostoru obešene krogle prav iz vseh strani mnogotero razsvetljene: prvič od zares samostojne svetlobe lestenca; drugič od odsevane svetlobe zrcalnih sten, ki zbrane skupaj tvorijo kontinuirano² povezano konkavno zrcalo, ki ima svojo goriščno razdaljo natanko v središču svojega lastnega prostora. In tretjič so te prosto viseče krogle osvetljene z medsebojnim odsevanjem in odsevanjem njihove absorbirane svetlobe, ki jo absorbirajo in odsevajo tudi zrcalne stene in končno tudi od vsesplošnega odsevanja svetlobe od sten zrcala k nasprotnim zrcalnim stenam.

3 Glejte zdaj, ta prispodoba več kot zadošča za odgovor na pričujoče vprašanje; saj kakršna je stvar svetlenja v naši votli krogli, prav takšna je tudi v širni realnosti. - Predstavljajte si namesto velike zrcalne krogle vam poznano, ki obstaja v svoji, čeprav za vaše pojme zares neskončni obrobi iz neke vrste eterične vodne zmesi. Potem si zamislite na sredi eterične globalne lupinaste ovojnice za vaše pojme zares neskončno veliko centralno sonce, ki je na vseh svojih neskončno prostranih površinah obdano z nenehnimi najintenzivnejšimi sijočimi ognjenimi zublji (slednji izvirajo od duhov, ki bodisi tukaj pričenjajo svoje čiščenje ali pa ga vračajoč se dovršijo) in imate že tudi vse, kar je nujno potrebno za popoln odgovor na zastavljeno vprašanje. Svetloba tega velikega centralnega sonca prodira vse do predhodno omenjenih sten te eterične globalne lupinaste ovojnice, se od njih odseva nazaj skozi, za vaše pojme seveda, skoraj neskončno prostrana vesolja in sončna področja. Toda, kar se vam zdi še tako prostrano in veliko, je pred Mojimi očmi komaj več, kot če bi vi vzeli v roke zrnce peska, da bi se igrali z njim.

¹ okrepljeno

² nenehno

4 Ker smo prikazali sposobnost vseh sonc, ki zaradi površine svojega prostranega ozračja absorbirajo te površine dotikajoče se podobe nekega drugega sonca in jo potem znova oddajo od sebe tako, kot ogledalo absorbira svetlobo in jo spet odbije nazaj, -tako boste toliko bolje dojemali močno svetljenje sonca, ker veste, da je v takšni eterični globalni lupinasti ovojnici nek splošen, za vaše pojme neskončno velik, samosvetleč sončni lestenec, katerega svetloba prodira navzven vse do sten eterične globalne lupinaste ovojnice in po tej poti že napol osvetljuje vsako sonce: ko pa jo zunanje stene odbijajo nazaj, potem tudi popolnoma enako osvetljuje nasprotno stran; in ko so na tak način potem primerno osvetljena vsa sonca neke eterične globalne lupinaste ovojnice, se le ta nato tudi še neštetokrat medsebojno osvetljujejo.

5 Če ste zmožni le nekoliko bolj urejeno razmišljati, vam sedaj nikakor več ne more biti nejasno, od kod jemlje Sonce svojo močno svetlobo.

6 Ker pa to vemo, vam bo zaradi tega svetljenje vsakega sonca še toliko bolj jasno razvidno, če vam Jaz povem, da ima, ne glede na to, vsako sonce zase iz področja neločljivih duhov tudi svojo lastno svetlobo. Vendar pa ta svetloba ni niti zdaleč tako intenzivna, kot vi vidite Sonce; ampak ta njegova lastna svetloba je veliko bolj le vedno dejavna usposobljenost zračnega površja sončnega telesa, da le-ta toliko živahneje in popolneje absorbira iz centralnega sonca in iz sten eterične globalne lupinaste ovojnice izhajajočo svetlobo in izžarevanja drugih sonc, ter jih nato lahko spet odda od sebe. Prav zaradi tega pa je na vsakem sončnem telesu mnogo tako imenovanih vulkanov, še posebno v okolici njihovega ekvatorja. Kako pa je s temi vulkani, ki se oboroženemu očesu pogosto pokažejo kot črni madeži in kako se z njimi sončna zračna atmosfera vzdržuje v pripravljenosti na absorpcijo svetlobe, vam bo oznanjeno v sledečem sporočilu.

6.

Eterična obrobna ovojnica nebesnih teles in sistemov le-teh. Največja celokupnost nebesnih teles, eterična globalna lupinasta ovojnica

1 Po tem, ko smo sedaj izvedeli, od kod sonca dobivajo svojo svetlobo in kako le-to spet dajejo naprej, bi se lahko marsikateri tuhtač domislil in rekel: za moj del nimam nič proti tej svetlobni hipotezi Sonca, je sprejemljiva in se dobro sliši: pokazati je potrebno le še, od kod ima glavno centralno sonce svojo plamensko svetlobo? Kaj pravzaprav je svetljenje teh domnevnih plamenov? Kaj povzroča te plamene? Kaj je večno gorivo, ki ga tako intenzivno silovito svetleči plameni nikoli ne morejo izčrpati?

2 Glejte, to so zares dobra vprašanja. Toda v ozadju tiči eno še boljše in sicer sledeče, ki bi ga lahko nekdo zastavil: čeprav ima vsa stvar zares verjeten priokus, pa vendar, ne glede na to, ostaja namreč nadvse problematično ali zares lahko predvidevamo takšno eterično globalno lupinasto ovojnico in ali v njej zares gori takšno neznansko centralno sonce. Če se lahko zaenkrat dokaže kaj takšnega, bomo mi naravoslovci in astronomi vso stvar pač sprejeli: dokler pa se takšen dokaz ne bo dal izpostaviti, te celotne razsvetljenske hipoteze ne

moremo obravnavati drugače kot resnično dobro uspel in čeden uspeh pesniške fantazije.

3 Glejte, tako imate ob tej priliki malodane dobesedno ugovore, na katere lahko naletimo po naravni poti. Da pa se takšni kritični tuhtači vsekakor ne bi najprej obrnili na avtorja in si od njega izprosili zahtevane dokaze, temveč da bi prav to, za kar menijo, da tukaj grajajo, že tukaj našli dokazano, se bomo vsemu temu takoj zoperstavili na zelo smiseln način.

4 Kar se tiče eterične globalne lupinaste ovojnice, ima ta nešteto ustreznosti v vsakem najmanjšem bitju, kot tudi v planetu, Soncu, na kratko v vsem, kar le hočete pogledati. Le kje je kakršnakoli stvar, katere neskončno mnogo delov, iz katerih se sestoji, ne bi bilo na zunanji strani obdano z neko lupino, lubjem ali kožo?

5 Opazujte oko človeka ali živali! - Popolnoma ustreza eterični globalni lupinasti ovojnici, ker je v njegovi sredini prav tako kristalna pupila, ki ima predvsem pri mnogih živalih lastno svetlobo in svetlobo drugih predmetov skoraj tako absorbira kot sonce, kakršnokoli že je, s tem ko je znotraj ovojnice. Opazujte zatem od znotraj očesne stene, kako vse žarke, ki so jih skozi kristalno lečo absorbirale od zunaj, podprejo z lastno svetlobo prav te kristalne leče in jih takoj zatem izvržejo nazaj ven v vse mogoče daljave. Kajti vedeti morate, da pravzaprav ne vidite predmetov samih, temveč le njihove ustrezne upodobitve in sicer tako, da le-te skozi kristalno lečo absorbira zadaj črna zrcalna koža in jih takoj po absorpciji popolnoma osvetljene znova vrže izven vas. Šele tedaj uzrete predmete tam, kjer se ti predmeti pravzaprav izven vas nahajajo v naravnosti. Kajti, če bi hoteli gledati predmete same, jih ne bi mogli uzreti drugače kot v njihovi resnični naravni velikosti, pri čemer bi potem tam, kjer zdaj vidite pršico, videli slona, se pravi kot slona veliko žival, z duhovnim očesom pa celo za planet veliko bitje.

6 Da pa vse stvari prav zaradi eterično globalno lupinasto ovojnične sestave očesa vidite v skrajno pomanjšanem merilu, zadostno dokazuje že to, da se vse stvari, pa naj bodo še tako majhne, pod mikroskopom dajo izredno povečati; ta povečava sama ni nič drugega kot progresivno¹ približevanje gledanega predmeta ali bolje svetlobne slike resnični velikosti predmeta samega.

7 Če temu ne bi bilo tako, se na takšnem povečanem predmetu ne bi dalo nenadoma opaziti več, da, pogosto nešteto povsem pravilno izoblikovanih delov le-tega, ki jih oko takšno kot je, nikdar ne more opaziti. Toda vprašajte se sami, ali takšno odkritje ne dokazuje to, da prosto oko ne more gledati predmetov samih, temveč le njihove nadvse pomanjšane upodobitve na prej opisani način? Kako bi sicer lahko v za bučikino glavico veliki kapljici vode odkrili npr. cele armade infuzorijev (migetalkarjev) in drugih živalic, če jih ne bi bilo tam?

8 Kdor je le malo resnično prebujenega duha, mora v tem primeru skoraj na prvi pogled odkriti podobnost med očesom, planetom, soncem in potemtakem tudi eterično globalno lupinasto ovojnico.

¹ vse večje

9 Torej je tudi celoten človek ustrezno podoben vsemu temu. Kaj je njegovo srce v naravnem pogledu? Mar ni centralno sonce celotnega telesa? In vsi brezštevilni živci in vlakna - stranska sonca itd.? Zunanja koža pa kot ovojnica obsega in obdaja celoten živ organizem. Ali bi lahko človek obstajal brez te zunanje obrobe ali ovojnice, ki je dobra in nadvse primerna obramba celotnega, za življenje sposobnega notranjega organizma človeškega telesa kot tudi telesa vsake živali? - Pa imamo znova ustrezno prispodobo eterične globalne lupinaste ovojnice!

10 Opazujte nadalje ptičje jajce. - Kaj predstavlja? - V najširšem pomenu odslikavo celotne eterične globalne lupinaste ovojnice, centralnega sonca zase, kot tudi stranskega sonca, planeta in tako tudi vsakega drugega zase obstoječega predmeta. - Enako lahko opazujete celo nek planet in če bi hoteli le malo razmisliti, boste morali takoj ugotoviti, da si konec koncev brez celotne zunanje ovojnice planeta, le-tega sploh ni mogoče zamišljati kot zmožnega obstoja. Le odvzemite eno zunanost za drugo, pa boste na koncu vendarle prisiljeni odstraniti še zadnjo točko planeta, ker tudi ta, dokler je, za svoj obstoj potrebuje nujno zunanjo obrobo ali ovojnico, ki še obkroža in drži skupaj njene dele.

11 Skratka, povsod, kjer se kaže kakšno življenje, je za ta izraz življenja potreben sposoben organizem, katerega deli so postavljeni tako, da v najvišjem redu segajo drug v drugega in tako tudi en organski del potiska, vleče in obuja drugega; tako kot pri uri, pri kateri eno kolesce sega v drugega, ga vleče, poganja in obuja.

12 Ali bi kolesca ure sploh učinkovala tako, kot učinkujejo zdaj, če njihova vretena ne bi imela trdnega zgornjega sloja in podlage, tako rekoč nekakšno obrobo ali ovojnico, znotraj katere so urejeno postavljena ali zataknjena za premikanje? - Manjka le še centralno sonce., le-to pa pri uri predstavlja vzmet. Torej ura ne bi mogla obstajati, če najprej vsa kolesca ne bi imela obrobe in potem še notranje gonilne sile.

13 Prav tako je z organizmom najnepomembnejše rastline, ki mora najprej imeti zunanjo ovojnico, znotraj katere se šele lahko nahaja primerno sposoben organizem in sicer znova delujoč iz centra rastline, kjer oživljajoča sila - tako kot svetloba centralnega sonca - oživi celoten organizem, prodre vse do zunanje ovojnice, kjer ta navzven delujoča sila znova ujame samo sebe in se vrne nazaj proti centru. Ali bi se to sploh lahko doseglo brez zunanje ovojnice? Prav gotovo ne. Kajti brez posode ni mogoče prinesiti v hišo niti ene kapljice vode, kaj šele ohraniti organsko življenje.

14 Tako mora biti tudi organizem vsake živali kot tudi človeka obdan z zunanjim ovijem, znotraj katerega je lahko organizem nato urejen in izhajajoč iz centralne točke tudi oživljen.

15 Prav tako je s planetom, brez takšne ureditve najprej sploh ne bi bil predstavljen noben planet, še manj pa, da bi bil le-ta usposobljen vzdrževati tolikšno raznovrstno oblikovano življenje. - Še bolj bi temu bilo tako pri soncu, ki je že centralna točka celotnega planetarnega organizma in zato tudi mora imeti večkratno ovojnico, kot v človeškem telesu srce samo - ker mora biti za večje delovanje njegov organizem veliko bolj raznolik in popoln kot tisti od

nekega drugega planeta. - In tako ima celo vsak planetni sistem, s svojim soncem na sredini, lastno eterično ovojnico, znotraj katere se giblje, živi, se medsebojno vleče, poganja in obuja celoten planetni sistem.

16 Še bolj se tako dogaja z višjim centralnim soncem, okrog katerega kroži včasih že več milijonov manjših sonc s svojimi planeti in ki že predstavljajo veliko bolj čudovit in raznoliko delujoč organizem kot je tisti nekega manjšega sonca s svojimi planeti. Glejte, tudi vsi ti milijoni sonc imajo sami zase eterično obrobo ali ovojnico, zaradi česar so takšna silno oddaljena sončna vesolja tudi vidna kot dokaj ostro razmejene sončne meglene pege, kar sicer ne bi bilo možno, če takšno sončno področje ne bi tako rekoč obdajala eterična koža; to pa je primerljivo s tem, kako je tudi v človeškem ali živalskem telesu vsak posamezni živec obdan z lastno kožico, brez katere ne bi mogel niti obstajati niti živo delovati.

17 Vi veste, da imajo takšna posamična sončna območja spet centralno telo, okoli katerega se gibljejo in živo delujejo prav z močjo tega centralnega telesa. Tako imajo v širšem smislu tudi takšna sončna območja sama še dodatno zunanjo ovojnico ali zaključeno eterično kožo. Neko takšno sončevo območno telo, se pravi, kjer mnogoštevilno takšnih sončnih območij okoli še večjega centralnega telesa tvorijo določeno sončno vesolje, le-te ponovno obdaja še večja eterična koža. - In končno takšna velika sončna vesoljna telesa krožijo neznansko številno okrog skupne največje centralne točke, namreč okrog zares samo svetlečega centralnega sonca in so prav vsa živo delujoče živahna znotraj neke splošne, nadvse raztegnjene ovojnice ali kože. - In to je prav ta eterična globalna lupinasta ovojnica ali popolno, zase obstajajoče, sončevo telo.

18 Kaj pa bi se zgodilo s tem telesom, če bi mu odvzeli to najbolj nujno potrebno, zunanjo, eterično vodno kožo? - Z njim in tako končno tudi z vsakim posameznim delom tega velikega sončnega telesa, se ne bi zgodilo nič drugega kot to, kar bi se tudi zgodilo z očesom, če bi mu odvzeli zunanjo roženico, ali jajcu lupino, ali rastlini celotno zunanje lubje, ali živalskemu telesu kožo, ali pa končno nekemu planetu zunanjo skorjo. Enako bi se, kot že rečeno, zgodilo s celotnim sončnim telesom, saj bi se zato deloma stopilo, deloma posušilo, deloma razpršilo v neskončnost in bi nazadnje povsem ugasnilo in izginilo. - Torej smo sedaj dokazali, da mora nujno obstajati eterična globalna lupinasta ovojnica kot popolno sončno telo in mora tako imeti tudi neko notranjo gonilno vzmet, srce ali splošno centralno sonce. Naši nergajoči naravoslovci pa naj še zdaj poskusijo, če lahko to teorijo predstavijo kot hipotezo posrečene poetične narave.

19 Tako moramo dokazati le še svetlenje in plameneče ognjeno žarenje centralnega sonca. Ko nam bo to uspelo, se bomo lahko povsem mirno in z vso dobro voljo namestili na poljane in tudi okoli vulkanov našega Sonca in tam mimo opazovali vso veličastnost in čudeže le-tega.

7.

Lastna svetloba sonc

1 Že v »Muhi« je bilo razodeto, kaj je razlog za svetljenje plamena. Toda ne glede na to, naj razumevanja tega pojava še bolj ponazori sledeči dodatek.

2 Vi veste, da duhovno, opazovano na splošno, ne more obstajati brez nekakšne zunanje ovojnice ali kakršnegakoli organa, s katerim se je šele potem zmožno izraziti. Kar pa zadeva to zunanjo ovojnico, ta pravzaprav spet ni nič drugega kot volja Moje Ljubezni, ki obdaja duhovno in s katere usmiljenjem le-to tudi notranje usmerja in ga s tem uravnava in ureja, da bi potem bilo na voljo za izpolnitev kateregakoli dela Moje velike volje in s tem tudi bilo na voljo za doseg cilja, ki ustreza nameri Mojega večnega reda. Glejte, tako je s to stvarjo!

3 Kaj pa se zgodi, če je neka sila, ki je skrita pod ovojem volje Moje Ljubezni (pa če je še tako neznatna), zaradi kakršnihkoli okoliščin ali delovanj vzbujena, pretresena ali potiskana? - S tem bo spravljena iz svojega reda ali, kar pove prav toliko, ravnotežja, zaradi tega se počuti utesnjena in skaljena in si skuša vzpostaviti svoj prejšnji, vzdržen položaj ali pa brž poskuša, če je bila preveč vznemirjena, raztrgati svoj celoten organ in tako preiti v absolutno¹ stanje.

4 Zamislite si sedaj, da mora celoten volumen glavnega centralnega sonca glede na naravne velikosti predstavljati nekaj zelo pomembnega, če že njegov premer tvori tako dolgo linijo, da bi za to, da bi jo prepotovala, celo svetloba potrebovala več kot trilijon let. Če pa je že to telo za vaše pojme tako neskončno kolosalno, ali ne bo potem tudi ta velik volumen materije v smeri proti središču iz vseh možnih zunanjih točk ustvarjal za vas nepojmljivo močan pritisk?

5 Da, prav gotovo; zamislite si le težo ene cele gore na vašem ničnem nebesnem telesu; potem si zamislite težo nebesnega telesa samega; nato si zamislite celo vaše Sonce, ki je za začetek milijon krat večje od vaše Zemlje in tako v sebi skriva tudi milijon krat večjo privlačno silo, kot jo ima vaša Zemlja. Če temu ne bi bilo tako, pač ne bi premogla tako privlačiti nebesna telesa, ki so včasih od nje oddaljena celo na tisoče milijonov milj, da se ne morejo oddaljiti iz njenega območja. Kakršna pa je na nekem telesu privlačnost, takšna je tako tudi teža v razmerju s takšno potencirano privlačno silo nekega tako velikega nebesnega telesa.

6 Sedaj pa predpostavite, da vsa sonca, centralna sonca, planeti in kometi lahko skupaj zavzamejo komaj milijonti del takšnega glavnega centralnega sonca, kako velika in mogočna mora biti tudi njegova privlačna sila in kako silen je pritisk na njegovo središče?!

7 Iz česa pa je sestavljena materija? Saj že veste, da materija ni nič drugega kot ujetništvo duhovnega ali duhov. Če pa že na zemeljski obli ob udarcu dveh kamnov drug ob drugega pogosto izbruhne več trdno ujetih duhovnih potenc in tam, kjer v notranjosti Zemlje postane pritisk od zunaj prevelik, potem takoj ali pa vsaj v kratkem pride do tako silovitih eksplozij, da so zaradi njihovega ognjenega besnenja pogosto razruvane in uničene celotne velike gore in daleč raztegnjene dežele; in če hočete odkriti vzrok, boste našli komaj kaj več kot nekaj kubičnih sežnjev² velik prostor, v katerem so bile v materiji ujete

¹ svobodno, nevezano

² en kubični seženj = 6,8 m³

duhovne potence preveč stiskane, - da so raztrgale svoje meje in si poiskale izhod, ter po tej poti k izbruhu prisilile mnogo takšnih duhov. Če pa je tako že z Zemljo, ter v in na njej kar je bilo na tem mestu že predhodno pogojevano nakazano za primerjalno razlago, tedaj prenesite sedaj to miniaturno razmerje vašega planeta na centralno sonce. Šele tam boste videli, kakšen pritisk morajo nenehno prenašati njeni ujeti duhovi in sicer iz usmiljenja polnega razloga, da bodo kot mogočni ujetniki s silnim pritiskom nenehno tudi znova obujeni k življenju.

8 Zato pa je centralno sonce tudi polno največjih tako imenovanih vulkanov, ki bruhaajo ogenj, od katerih ima najmanjši tolikšen premer, da bi v njegovem kraterju imelo prostor več kot trideset tisoč milijonov vaših sonc; - da niti ne omenjamo še večje in največji krater tega centralnega sonca!

9 No, kakor že veste, svetljenje povzroča trzanje oziroma nihanje ali vibracije duhovne sile znotraj ovojnice, v kateri so zavite. Čim siloviteje bo z zunanjim pritiskom, sunkom ali udarcem spodbujen takšen znotraj znane ovojnice ujeti duh, v toliko silnejše vibracije prehaja in toliko močnejša in intenzivnejša je tudi pojavnost teh vibracij, ki je svetljenje bodisi plamena ali iskre. Kje pa lahko takšne duhovne potence utrpijo večje stiskanje, suvanje in udarce kot prav na tem centralnem soncu?

10 Zaradi takšnih razmer iskrica tam tako intenzivno močno žari, da je nobeno človeško oko ne bi moglo prenesti niti sekundo. Da, Jaz vam povem: če bi se pri vas na Zemlji v višini tisočih milj v zraku razvila iskra v velikosti zrnca rese z enako svetlobno silovitostjo, kot se razvije na prav tem glavnem centralnem soncu, bi zaradi silovitosti njenega izžarevanja celotna Zemlja v trenutku izhlapela kot kapljica vode na razbeljenem železu.

11 Zamislite si sedaj celotno neznansko glavno centralno sonce prevlečeno s takšnimi najintenzivnejšimi svetlobnimi plameni in nato presodite, kako daleč bi segli njegovi žarki kot izbruh osvobojenih duhov! Tako si boste dobro prišli na jasno glede tega, kako je lahko takšno sonce oblikovano prav kakor nek splošen lestenec v velikem sončnem vesolju eterične globalne lupinaste ovojnice. - Če ste sedaj to dojeli, boste zlahka razumeli, kako lahko potem tudi vsako majhno planetarno sonce, enako kot vsak planet, zase razvije svojo lastno svetlobo, pri čemer se intenzivnost te značilne svetlobe vedno ravna po velikosti njegovega volumna in s tem tudi njegove težnosti.

12 Na zemeljski obli, na primer, lahko zlahka opazujete plamen sveče. Zakaj pa? - Zato, ker so z njenim izgorevanjem v njenem stenju in njeni maščobni materiji vezani duhovi le malo spodbujeni in z nizko stopnjo vibracij zlahka uničijo obdajajočo jih ovojnico in nato preidejo v svobodno delovanje. - V kovaško ognjišče pa že ne morete več tako zlahka gledati, ker v oglju še zaostali duhovi potrebujejo že silnejšo spodbudo, da bi se z močnejšimi vibracijami osvobodili svoje ječe. - Še težje boste prenesli svetlobo tistih plamenov, ki plamenijo in pršijo iz ognjenika, ker se imajo za svoj nastanek zahvaliti še silnejši spodbudi, ki duhove pretresajo v notranjosti Zemlje.

13 Prenesite vse to na Sonce, kjer je vsako razmerje stopnjevano za milijon krat, pa boste v kratkem in zlahka ugotovili, do kolikšne mere zmore vsako sonce s svojimi vulkani ustvariti lastno svetlobo. Ta lastna svetloba nekega

sonca pa bi bila vendarle zdaleč prešibka, da bi popolnoma osvetljevala in ogrevala zelo oddaljene planete. Ne glede na to, pa je ta lastna svetloba Sonca prav izvrstna za vzdrževanje površja sončnega ozračja v nenehno najčistejšem in, kot običajno radi rečete, v zrcalno čistem stanju, da je tako vedno popolnoma sposobna sprejemati svetlobo glavnega centralnega sonca in s tem tudi vseh drugih, od centralnega sonca osvetljenih sonc.

14 S tem smo premagali tudi to glavno težavo in odgovorili na vnaprej zastavljena vprašanja. In tako se lahko pričnemo, kot že predhodno omenjeno, povsem mimo sprehajati po našem Soncu in opazovati njegova čudežna veličastja.

15 Toda le pripravite se, - kajti tukaj resnično ne boste našli tako imenovanih otročarij. Vse, kar vam bom Jaz namreč postavil na ogled na tem popolnem planetu, bo odlično po velikosti, vzvišenosti in globoki resnosti! - Vendar danes nič več, ampak o tem več prihodnjič!

8.

Vzrok in bistvo sončevih peg

1 Verjetno ste že pogosto opazovali, da ima Sonce največkrat na svojem ekvatorju včasih eno ali več, deloma večjih, deloma manjših, peg, okrog katerih se oboroženemu očesu pokaže obroba z nasipom, za katerim se na vse strani širijo valovi svetlobe, ki jih nekateri astronomi imenujejo »bakle«. - Mnogi svetovni učenjaki so že pogosto navrgli vprašanje, kaj naj bi te pege vendar bile? - To vprašanje je dobilo že tudi prav toliko hipotetičnih¹ odgovorov, a med njimi še ni bilo popolnoma določenega.

2 Vi pa boste tokrat dobili prav poseben, popolnoma določen odgovor. Kako pa bomo dosegli, da boste o prav teh pojavih dobili določen odgovor? Pri sebi seveda pravite: nič lažjega, kajti Jaz vam bom pač povedal, kako je in vi Mi boste popolnoma verjeli. To je že res; toda kar bom tukaj povedal Jaz, naj bi nekoč vendarle doseglo tudi oči posvetne učenosti. Ali bodo tudi ti prav tako brezpogojno verjeli, kar vam v tem pogledu želim povedati Jaz? - O ne, ta vrsta nima vere. Ta niti tako popolnoma brezpogojno ali iz srca ne verjame, da Jaz obstajam, ali da naj bi sploh bil Bog, kot Ga kaže razodetje, temveč kvečjemu takšen, kot Ga izumlja njihova nadvse modra pamet. Zato pa tudi, kot rečeno, ne bi verjeli samo pripovedi, ampak bi vse razglasili za produkt norega pesniškega fantaziranja.

3 Zaradi tega moramo stati na trdnih tleh in takšnim lisjakom nastaviti prav posebno dletasto past, ki vsekakor ne bo težko stisnila le ene tace takšnega lisjaka, temveč da takoj po celotnem telesu presuni takšno pametno bitje. Kako pa bomo to naredili? - Le malo potrpljenja; takoj bo nared!

4 Če bi neko kroglo prevrtali točno skozi središče in bi to kroglo nato nataknili na vreteno, ter bi jo hoteli potopiti v vodo in jo v vodi spraviti v rotacija (okoli tega vretena namreč), potem pa bi jo želeli tako rotirajočo dvigniti iz vode, kaj menite, na katerem delu površine bo ta krogla odvrгла največ vodnih kapljic

¹ domnevnih

od sebe? - Odgovorili Mi boste in rekli: na tistem delu površine, ki je najbolj oddaljen od vretena in zato z rotacijo okrog le-tega razvije tudi največ metne sile.

5 Ponovno vzemite stekleno kroglo, ki ima na obeh straneh odprtino, tako da lahko tudi skozi celotno stekleno kroglo vtaknete vreteno; položite jo v horizontalen položaj, nalijte v kroglo malo vode in jo nato zavrtite, - kam se bo ob vrtenju prelila voda? - Gotovo spet tja, kjer je od vretena najbolj oddaljena.

6 Ta dva primera zadostujeta, da našo stvar kar najbolje ponazorimo. - Kot veste, je tudi Sonce krogla in sicer tolikšna, ki meri približno dvakrat sto tisoč milj¹ v premeru. Ta krogla se v približno devetindvajsetih dneh enkrat zavrti okoli svoje osi. Pomislite, kako hitro mora biti gibanje na ekvatorju Sonca, če mora točka v prej omenjenem času devetindvajsetih dni prepotovati pot 600.000 nemških milj, kar predstavlja približno sedemkratno oddaljenost Lune od Zemlje in za katero bi hitri jezdec potreboval preko sedemdeset let, če bi brez prestanka jezdil noč in dan.

7 Primerjajte sedaj hitrost gibanja neke točke na ekvatorju Sonca in zelo se boste začudili, ko boste iz tega razvideli, koliko nemških milj prepotuje v minuti. Če pa sedaj vidite veliko hitrost takšnega gibanja, morate nujno nadvse jasno uzreti tudi veliko metno silo, ki mora vsekakor delovati na sončnem ekvatorju.

8 Ko boste videli slednjo, vas Jaz opozarjam na drugo stekleno kroglo in kako se je ob enem obratu (zaokrožitvi okoli osi) voda v njej stisnila proti ekvatorju. Kaj se bo torej moralo dogajati tudi v Soncu od notranjosti proti ekvatorju? Ali se ne bodo tudi tukaj vsi nekoliko bežni delci nagnetli pod ekvator in tam zaradi neznanske metne sile skušali predreti vrhnjo skorjo Sonca in nato s kar najbolj neverjetno metno silovitostjo in hitrostjo pobegnili iz Sonca v neskončnost.

9 Šele v prejšnjem sporočilu ste izvedeli, kaj materija je (kakršnekoli vrste in rodu že za vedno je) in kakšna je posledica, če je kdaj preveč nagnetena, potiskana in udarjana. Ali ne bo materija ob takšnem neznanskem navalu ob ekvator na tem ali onem mestu prav tako neizmerno nagnetena in prisiljena, kakor je neizmerno silno in hitro gibanje in s tem tudi metna sila, na ekvatorju?

10 Glejte, past je že postavljena, ki čaka le še na lisjaka in lahko ste prepričani, da ne bo ušel tej pasti.

11 Že na začetku ste slišali, da tla sončevega planeta niso tako trda in krhka, kot na primer tla vaše Zemlje; nasprotno so povsod kot elastična, še zlasti proti ekvatorju. Vzemimo pa, da bi tudi tam bila tla tako krhka in hitro drobljiva - kaj bi potem bilo pri takšni izjemno silni rotaciji, še zlasti na ekvatorju Sonca? - Nič drugega kot to, da bi zaradi tega bile gora za goro in pokrajina za pokrajino z največjo silovitostjo druga za drugo vržene s površja Sonca v neskončno vesolje. Ker pa so sončna tla tako žilava, to ni mogoče, tudi če bi bila rotacija še enkrat hitrejša kot je zdaj.

¹ ena nemška milja = 7,42 km

12 Kaj pa se lahko ne glede na to vendarle zgodi, če zaradi velike metne sile in zaradi pritiska od znotraj navzven, na že opisan način, tu in tam nastanejo silna nakopičenja in s tem tako rekoč tudi otrdlina pod sončevim površjem v predelu ekvatorja, na katere lahko gledate tudi kot na nekakšno bolezen Sonca? Kajti pozor! - Tudi nebesna telesa so lahko fizično bolna. - Tako se ne more zgoditi nič drugega kot to, da takšni otrdeli gomolji končno na tem ali onem mestu, zaradi svojega velikega pritiska navzven in tako (s prav tem pritiskom) povzročeni vnetjem, raztrgajo, če že, žilava tla Sonca in se nato z največjo silovitostjo oddaljijo od površja Sonca bodisi v skoraj neskončnost ali pa vsaj tako daleč, kot so od Sonca oddaljeni vam znani planeti.

13 Glejte, prav to je torej razlog za temu sledeče črne pege Sonca. Ob tem silovitem izbruhu se namreč pretrgata tako skorja sončnega planeta, kot tudi njegov svetlobni ovoj tako, da Sonce na takšnem mestu zaenkrat ni zmožno odbijati s strani drugih sonc absorbirane svetlobe, prav tako pa ne more oddajati značilne soncu lastne svetlobe, ki se neprenehoma razvija na sončevih elastičnih tleh, če se le-ta raztrgajo na zdaj vam znan način in tako postanejo nezmožna za razvoj svoje lastne svetlobe.

14 Predhodno smo tudi že omenili, da se oboroženemu očesu te črne pege zdijo, kot bi bile obrobljene z nekoliko manj temnim nasipom. - Kaj pa je ta nasip?

15 Ta nasip ni nič drugega kot vsakokratno nasutje sončeve zemlje, ki je bila ob izbruhu takšne zatrdline raztrgana in nato na vseh straneh enako nasipana, podobno lijakastemu zidu, ki je zgoraj ožji kot spodaj. Če želite za nastanek takšnega nasipa okoli črne pege še nazornejši primer, naredite iz ilovice, ki pa je še dovolj mehka, polkroglo, ki je odznotraj votla, nato s topim ročajem naredite luknjo od znotraj navzven, pa boste na zunanji strani takoj videli s tem prebodom navržen nasip. Le da bo slednji bolj raztrgan, ker takšna ilovica v svojih delih vendarle vsebuje manj istovrstne povezanosti kot tla Sonca.

16 Razlog, da se ta nasip proti pravem črnem središču vendarle zdi medlo osvetljen, pa je ta, da tako raztrgani deli, čeprav nad njimi ni nikakršnega atmosferskega zračnega sijaja, vendarle s svojimi sunkovitimi tresljaji razvijejo zadostno lastno svetlobo, ki je enaka izvorni posebni svetlobi Sonca. - Tako lahko tudi vidite, kako močno bi Sonce svetilo samo s svojo svetlobo brez pomoči splošne svetlobe.

17 Nadalje smo slišali še, da na vrhu takšnih nasipov nastajajo določeni sončevi valovi vidne svetlobe ali bakle. Te nastanejo z valovanjem atmosferskega zračnega sijaja Sonca, ki ga povzroči takšen preboj. Kajti en val se tako zrcali v sebi sosednjem valu, s čimer se sijaj potem okrepi, medtem ko se morajo brazde med valovi nujno šibkeje svetiti.

18 Glejte zdaj, doslej smo vse predstavili ne le jasno, temveč celo otipljivo. Vendar že vnaprej vidim nekaj učenih lisjakov, ki globoko zajamejo polna lička sape in nato s strašansko pametnim izrazom vprašajo in porečejo: »No, stvar se dobro sliši in hipoteza je dosti zanimiva; toda kot kaže je avtor doslej pozabil, da takšne sončeve pege spet izginejo in v ta namen tudi postopoma zelo spreminjajo svojo obliko. Kako se bo avtor s svojim navrženim nasipom

sedaj izvlekel iz te zanke? - Prav tako smo z močnim očesnim orožjem na več mestih prav tega nasipa lahko opazovali neverjetno najhitrejša gibanja. Ta primer bo najbrž zelo pomembno škodil »zidu podobnemu nasipu« našega avtorja ali pa ga bo konec koncev popolnoma izničil?!«

19 O ne, Moji ljubi lisjaki. To je celo glavna voda na naš mlin. Če bi se vam namreč ljubilo vsaj malo premisliti, da smo takoj na začetku, pa vse do zdaj, in sicer iz najboljšega ter dobro dokazanega razloga govorili o elastičnih tleh Sonca, ki po preboju gotovo ne bodo trdno kot zid ostala neprestano enaka, tako kot krater ognjenika na Zemlji, temveč se zaradi elastičnih lastnosti postoma skrči nazaj, s takšnim prebojem povzročena rana pa tako zaceli, kot se na primer na vašem telesu zaradi tura¹ nastala rana, ki se po zagnojitvi letega prične manjšati in se končno tako docela zaceli, da se po določenem času ne da odkriti niti sledu več o tem, na katerem delu telesa se je takšen gnoj tur prebil skozi kožo.

20 Če pa ta nasip ni trden kot zid, temveč je elastičen, bomo z istega razloga kot njegovo postopno izginotje prav zlahka razložili tudi hitro in obsežno gibanje ter spremembe takšnega nasipa.

21 Torej, ni več pripomb? - Glejte, v ozadju preži še en lisjak. Ta je s svojimi matematičnimi instrumenti premeril več takšnih peg in našel nekaj tako velikih, da bi v njihovem črnem prostoru zlahka imelo prostor trideset Zemelj druga ob drugi.

22 Le kaj bi rad s tem povedal? - Nič drugega kot to: če takšna pega nastane na predhodno opisan način, bi morali za začetek, če se takšna pega nahaja na iz zemlje vidnem robu Sonca, nasip videti veliko bolj reliefno, kot ga običajno vidite, ko takšne privzdignjenosti sploh ne opazite.

23 Nadalje pa se da navreči še to zelo pomembno vprašanje: če Sonce ob takšnih priložnostih meče od sebe tolikšne notranje gmote, kam le-te izginejo? Ali takšne silne izgube ne zmanjšajo volumna² Sonca? Kajti pri največjih sončevih pegah lahko pač predvidevate, da je v kubičnem razmerju odvržena masa, zaokroženo, velika vsaj za tisoč zemeljskih teles. Recimo, da ima celotno Sonce v kubičnem razmerju milijonkratno vsebino Zemlje, potem mora vendar tisoč takšnih velikih, zaporednih peg Sonce nujno izprazniti do dna!

24 Glejte, ta lisjak ima ostre zobe in še ostrejše matematične oči! Toda tudi ta bo obtičal v pasti. Kajti tako dobro računati, kot takšni lisjaki, znam tudi Jaz - če že ne za spoznanje bolje. Na to zelo kritično vprašanje tega lisjaka z ostrimi zobmi in ostrimi očmi Jaz sicer ne bom takoj pojasnjujoče odgovoril, temveč mu bom ob tej priliki zastavil nekaj majhnih vprašanj, na katere naj Mi odgovori in če Mi bo nanje odgovoril, mu tudi Jaz ne bom ostal dolžan odgovora.

25 Kolikokrat je, na primer, volumen vsega tistega, kar hrast odvrže med enim letom, vsebovan v hrastu samem - in to še tekom približno dvestotih let? Če pa hrast izmeri letno, bo zanesljivo ugotovil, da se drevo zato ni zmanjšalo in osušilo, temveč se je vselej odebelilo, postalo višje in celo zraslo. - Kako je to

¹ krvni tvor

² velikost prostora

mogoče? Odgovor se glasi: zaradi neprestanega nadomestila iz virov hrane za drevo. - Zatorej pravim: vtakni taisti nos v Sonce in tudi tam boš odkril, da se lahko izgubljeno zagotovo nadomesti. - Tako smo tudi to pripombo potisnili v ozadje!

26 Kar pa zadeva še majhno privzdignjenost pri velikih sončevih pegah glede na rob navrženega nasipa, naj godrnjač skuša s prostim očesom uzreti travno bilko na deset milj razdalje, kar še zdaleč ne pove toliko, kot če skuša z oboroženim očesom v oddaljenosti 23 milijonov milj odkriti nasutje, ki v najčudovitejšem najstrožjem pomenu preko svetlobnega ovoja Sonca navzven doseže komaj deset tisoči del premera Sonca.

27 To naj godrnjač dobro upošteva, pa bo tudi njemu postalo jasno, da je stvar prav lahko takšna, kot je bilo tukaj razloženo, pa čeprav s svojimi brušenimi stekli navzven preko roba Sonca ne vidi babilonskih stolpov. - Hkrati pa tiste dele nasipa, ki pri takšnem preboju segajo preko sončevega svetlobnega ovoja, prav ta svetlobni ovoj hitreje kot blisk razkroji in tako rekoč raztali - zaradi česar pač nikdar nikoli ni videti takšnega [od nergača] pogrešanega štrlečega roba.

28 S tem pa smo tudi povsem opravili s pegami. - Prihodnjič si bomo skupaj s prebivalci Sonca ogledali takšno mesto, kjer se dogaja takšen preboj. Naj bo za danes dovolj!

9.

Človeški rodovi Sonca in njihova stanovanjska področja Sončevi pasovi

1 Ob koncu prejšnjega sporočila je bilo rečeno, da bomo skupaj s sončevimi prebivalci opazovali takšen preboj vse od njegovega prvega nastanka in, kot se samo po sebi razume, tudi vse do njegovega polnega poteka. To bomo tudi naredili.

2 Preden pa bomo to lahko s pridom storili, se moramo predhodno nekoliko podrobneje seznaniti s prebivalci zunanjega Sonca.

3 Kakšni so in v kakšnih medsebojnih odnosih živijo? - So to bolj duhovni ali bolj materialni ljudje? - Ali obstaja le ena ali pa več vrst ljudi na tem velikem planetu?

4 Že takoj na začetku smo omenili, da na Soncu lahko najdemo v najpopolnejšem smislu besede in pomena vse to, kar se le spermatično¹ mnogo bolj nepopolno ter bolj pohabljenost in tudi bolj otrdelost nahaja na vseh ostalih planetih.

5 Enako je tudi z ljudmi. - Tako lahko na Soncu srečate ne le vse človeške vrste te Zemlje, temveč v najpopolnejšem smislu, še zlasti kar zadeva obliko, tudi vse tiste vseh drugih planetov in njihovih lun. Le da je, seveda, kakor vse drugo, tudi človek izoblikovan lepo do najvišje popolnosti in sicer tako, da na celotnem zemeljskem površju nikjer ne boste srečali tako lepe in popolne človeške oblike kot na sončevem planetu. Da, resnično lahko verjamete, da

¹ semensko

sta moški ali ženska v Soncu telesno tako izredno lepa, da te lepote ne bi mogli gledati niti tri sekunde, ne da bi ob tem izgubili življenje. Kajti ne glede na nadvse veliko, popolno razkošje oblik, je že telesni blišč sončevih ljudi sam zase tako močan, da, če bi kjerkoli na kakšnem najmanj deset milj od vas oddaljenem hribu stal nek človek iz Sonca, ga zaradi silnega svetlobnega sija vendarle ne bi mogli gledati. V večji bližini pa bi vas njegov sijaj skoraj v trenutku sežgal v pepel. - Ženska je tudi v Soncu veliko bolj ljubka, nežnejša in mehkejša kot moški; njen telesni sijaj pa je šibkejši kot pri moškem.

6 Tukaj boste zlahka vprašali: »Da, če je tako, kako pa potem ti sončevi ljudje sploh lahko oblikovno obstajajo, ne da bi se nenadoma razkrojili zaradi svoje lastne svetlobe, potem ko gotovo tudi imajo bolj ali manj materialno telo?« - Za to sem Jaz že poskrbel. Na Zemlji seveda ni materije, ki bi lahko obstajala v močni sončni svetlobi; kar pa zadeva materijo Sonca, ta spet temelji na drugih zakonih kot tista nekega nepopolnega planeta. In tako je tudi materija telesa sončevega človeka sestavljena iz povsem drugačne snovi kot materija vašega telesa in je zato obstojna tudi ob najintenzivnejših žarkih, potem ko je tako rekoč bolj duhovna in zato neprimerljivo preprostejša kot vaša. Sončevi ljudje torej lahko pod takšnimi pogoji prav dobro eksistirajo in se veselijo svojega življenja ter slednjega kar najbolj premišljeno uporabljajo.

7 Najlepši izmed vseh sončevih ljudi pa so vendarle belci; čeprav tudi ljudje vseh drugih barv nikjer niso grdi.

8 Kar se tiče velikosti sončevih ljudi, je ta prav tako zelo različna. - Pod ekvatorjem ali bolje v okolici ekvatorja prebivajo najmanjši ljudje¹ Sonca, ki niso veliko večji kot zelo velik moški pri vas na Zemlji. Ti ljudje so skoraj brez izjeme beli in so torej najlepši na celotnem sončevem planetu. - Okoli polov Sonca pa živijo njegovi največji ljudje, ki so skoraj temnordeči, toda vendar svetlo sijoči. Če bi takšen človek stal na Zemlji in če bi se sam nahajal na istem nivoju s površino morja, mu ne bi bilo pretežko zgrabiti vrh Himalaje med palec in kazalec, ter ga zalučati proti južnemu tečaju Zemlje. - Od teh največjih vrst ljudi pada njihova velikost navzdol vse do tistih, ki živijo na ekvatorju.

9 Tukaj boste rekli: kaj pa potem takšni neznanski velikani počnejo z manjšimi ljudmi, če se morda na kakšnem potovanju srečajo z njimi? - To vprašanje je tako rekoč odveč. Kajti na sončevem planetu je vsaka človeška vrsta z naravno-planetarnimi razmerami Sonca vezana na svoje mesto in le-tega ne more zapustiti enako kot vi ne morete zapustiti Zemlje, pa če bi vas še tako skominalo odpotovati na Luno.²

10 Tukaj boste seveda spet vprašali: kako naj to razumemo? Na Luno vsekakor ni možno potovati, ker je ona kot preveč oddaljen del od Zemlje. Toda Sonce je kontinuirano, to je neprekinjeno povezano telo, ki ima povsod eno in isto površje, zakaj bi potem za to ali ono človeško raso bilo kakršnokoli dolgo potovanje nemogoče?

¹ z izjemo ljudi v tretjem, južnem pasu, ki imajo velikost otroka - glejte poglavje 35

² To v Lorberjevem času pomeni: Gospod ne vidi razloga za vnaprejšnje omenjanje dejstva, da bo kasneje ob velikih težavah s tehničnimi sredstvi uspelo izvesti potovanje na Luno. V Velikem Evangeliju pa On nakazuje na to, da bodo zdajšnji ljudje leteli, izumljali »misleče stroje« (računalnike) in še mnogo drugega.

11 Le potrpite malo; takoj bomo malo ogledali nemožnosti. Poslušajte torej! - Najprej so tla sončevega telesa od obeh polov proti ekvatorju zelo neenakomerne gostote - in sicer tako, da so tla Sonca ob njegovih polih skoraj tako trdna kot tla vaše Zemlje; le da niso tako krhka in drobljiva. Ta tla so nadvse primerna za že omenjene velikane. Ko tla pričnejo postajati mehkejša, niso več primerna za nošenje bremena takšnega velikana. - Če bi kateri želel nadaljevati potovanje, bi se kmalu pričel opotekati in bi se ob nadaljevanem potovanju ob vsakem koraku pogrezal preko polovice svojega telesa v elastična mehka tla - skoraj tako, kot bi vi naredili zelo veliko blazino, ki ima od tal do vrha v premer skoraj tri sežnje. Kaj bi se zgodilo z vašim potovanjem preko takšne blazine, ki bi bila napolnjena s puhom? Ali se ne bi že pri prvem koraku pogreznili vanjo, medtem ko bi bil vsak nadaljnji trud, da jo prehodite, zaman, pa čeprav ne bi bila daljša kot sto sežnjev? - Če pa bi na takšno blazino postavili miš, bi ta že prav dobro lahko tekla čez njo; še lažje pa muha. - Glejte, to je torej že zapreka za takšna preseljevanja, posledično pa je vsak človeški rod trajno vezan na svoje okrožje.

12 Druga ovira je hranilna snov za različne rase ljudi. Namreč kakršna so tla, takšni so proizvodi, čeprav proizvedeni z voljo človeka. - Kako naj se to razume? - Skoraj tako kot pri vas na Zemlji, le v veliko popolnejšem smislu; kajti tudi sončeva tla se človeški volji ne pokoravajo povsod enako - kakor tudi prst človekove dejavnosti ne uboga povsod enako. Tako se lahko nekdo postavi na glavo, pa na Spitsbergih¹ ne bo pridelal ananasa; kakor v nasprotnem primeru še najboljšemu vrtnarju v okolici ob ekvatorju ne bo uspelo gojenje ledenega mahu ali tako imenovanega pravega jelenovca.

13 Na Zemlji se poslušnost tal ravna po klimatskih toplotnih razmerah. Temu na sončevem planetu seveda ni tako, čeprav je tudi tam na tečajih nekoliko hladneje kot ob ekvatorju. Zato se rodovitnost tal tam ravna zgolj po naraščajoči ali pojemajoči mehkości slednjih. Sicer lahko, ali bi lahko, tudi človek trdnejših tal nekaj izzval na mehkejših tleh. Samo da bo priklicano najbrž imelo približno podobo volje tistega, ki ga je priklical; bo pa veliko manjše, šibkejše in mehkejše, zaradi česar potem prav tako malo ustreza žlodcu tistega, ki jo je izzval, kot če bi vi, na primer, morali na planini svoj želodec nasiti z bornim skalnatim mahom, pri čemer gotovo ne bi nikomur več raslo salo. Tudi če bi se kakšen človek iz nekega polarnega sončevega področja z eventualnimi umetnimi sredstvi prebil vse do ekvatorja, bi moral tam brez milosti in popustljivosti stradati.

14 Tretja ovira so različni, veliki vodni krogi, ki od pola proti ekvatorju trdnejša tla nekako sedemkrat ločijo med seboj. Takšen vodni krog ima v širino vselej več tisoč milj in proti sredini ne redko globino desetih do dvajsetih milj.

15 Voda Sonca je veliko lažja od tiste na planetih; zato tudi ni primerna za plovbo in tako tudi s plavanjem v le-tej ni nič. To je torej non plus ultra² ovira, ki je sončevi ljudje ne morejo premagati; zato povsem mimo ostajajo na svojem mestu in ne vedo, ali je na drugi strani takšnega vodnega kroga še kakšno

¹ mišljeno je otočje Arktičnega oceana

² nepremagljiva, najvišja

kopno na vidiku. Mnogo bolj so mnenja, da se s tem začetkom takšnega vodnega kroga njihov svet konča in se tako voda nadaljuje za vekomaj.

16 Četrta ovira, ki pa je skorajda ni več potrebno omenjati, so številni vulkani in druge visoke gore vzdolž obale takšnega vodnega kroga. Ti vulkani običajno neprenehoma besnijo in pustošijo in sicer občasno tako gorostasno, da si vam tega na Zemlji sploh ni mogoče zamišljati. Kajti nekateri kraterji so tam večji kot cela vaša Evropa, iz katerih ob najbolj silovitem bobnenju in treskanju vedno bliskajo trilijoni najsilovitejših strel. Sončevi ljudje pa nikakor niso posebno veliki prijatelji takšnih naravnih prizorov. Zato se pri njih glasi dejansko tako kot pri vas dobesedno: »Dobro je biti lepo daleč stran od strela.« Ti vulkani pa preprečujejo tudi v notranjosti dežele živečim ljudem, da bi poskušali kakorkoli že morebitno objadrati svet; in tako stalno ostajajo, kot vi radi rečete, lepo doma.

17 Sicer je še nekaj ovir; a zadoščajo že te, da boste uvideli, kako lahko rodovi ljudi različnih velikosti povsem nemoteno živijo na enem in istem nebesnem telesu. S tem pa smo si vnaprej površno ogledali lokalne razmere ljudi kot tudi ljudi same in se lahko tako spet napotimo k našim najlepšim ljudem Sonca, ki živijo tam ob ekvatorju in si skupaj z njimi ogledamo naravni prizor Sonca, o katerem smo se pogovarjali na začetku našega današnjega sporočila.

10.

Srednji pas Sonca. Tamkajšnja pokrajina in prebivalci. Izbruh sončeve nabrekline

1 Proga ali bolje pas Sonca, ki je primeren za naselitev ljudi na obeh straneh ekvatorja, znaša vzeto v premeru povprečno nekaj čez 20.000 nemških milj¹ površine. Ta pas je hkrati najbolj naseljeni del celotnega Sonca in ga lahko vsakdo povsod prehodi in prepotuje. Tla tega pasu so povsod oblazinjeno mehka; zato se nihče ne more niti najmanj poškodovati, četudi kje pade na tla.

2 Južno in severno od tega pasu pa so izredna, neprekinjena in večinoma neprehodno visoka gorovja, ki se v blagem oz. položnem dvigovanju ponekod pnejo tudi preko širine ekvatorja, na katere pa se da zlahka vzpeti in jih prestopiti. Povsem drugače pa je na južni in severni meji ekvatorialnega pasu, kjer so gore neredko visoke tudi sto do dvesto nemških milj in najpogosteje tako strme in hkrati gladke kot bi bile zglajene, tako da tam, kjer se pričnejo strmine, nihče ne more storiti niti koraka več.

3 Če pa že imajo strmine ponekod takšen naklon, da bi jih z veliko muko in težavo mogli preplezati, pa imajo gore Sonca vendarle to lastnost, da, višje kot segajo, postajajo vedno bolj nevzdržno belo svetleče. Razlog je v tem, da so stene takšnih gora zaradi povratnega delovanja Sonca, višje kot so, izpostavljene tudi toliko silovitejšemu pritisku sončevega ozračja, zaradi česar tudi njihove, duhovno obsegajoče ovojnice (iz katerih je pravzaprav zgrajena vsa materija) zapadejo v toliko siloviteje reagirajoče nihanje, ki se hoče

¹ 1 nemška milja = 7,42 km

razširiti, kar je, kot že veste, nato tudi razlog vedno silovitejšega posebnega svetlenja¹.

4 Iz tega razloga pa potem pustijo pri miru tudi te v skrajnem primeru premagljive Himalaje in Chimborassoje (gora v Ekvadorju z najoddaljenejšo točko od središča Zemlje; op. prev.). Sonca in sončeve prebivalce veselijo te gore le takrat, ko jih lahko v razdalji kakšnih sto do tisoč milj po vašem izračunu v dolgih vrstah pregledujejo. Ne glede na to, pa so vendarle veliki prijatelji zmernih vzpetin in nižjih hribov in večinoma stanujejo na njih; kajti velike in prostrane ravnine niso nikoli vame pred kakšnim prebojem, ki si ga bomo, kot rečeno, ob tej priložnosti ogledali skupaj s prebivalci Sonca.

5 Prav tako se na široki ravnini ponekod razprostirajo velika jezera, ki jih sončevi prebivalci sicer prav radi gledajo, hkrati pa si nikakor ne želijo priti v njihovo preveliko bližino, ker ta jezera pogosto nepredvideno poplavlajo in prebivalci potem ne bi mogli dovolj hitro pobegniti pred za njimi vdirajočo poplavo; takšno jezero namreč včasih vsebuje več vode kot vsa vaša morja Zemlje skupaj.

6 Zato pa ima teh mnogo tisoč milijonov ljudi, ki naseljujejo zgolj ta pas, vendarle nadvse zadosten prostor, ker ima že eno samo takšno pobočje slemena sončevega griča s svojimi razcepi neredko večji površinski prostor kot pri vas Azija, Afrika in Evropa skupaj. Zato tudi ni potrebno skrbeti za prostor sončevih prebivalcev. Hkrati pa teh sončevih gričev nikakor ne morete primerjati z vašimi zemeljskimi griči; saj so namreč, ne glede na to, konec koncev še vedno visoki pet do deset nemških milj nad ravnino, kar znaša desetkratno višino vaše najvišje zemeljske gore. Zato pa je tudi razgled s takšnega griča za vaše pojme zares nepopisno veličasten; kajti nadvse raznolike skupine mejnih gora, čudovite stanovanjske zgradbe ljudi, ki naseljujejo tiste griče in velika izmenjavajoča se mnogovrstna vegetacija, daleč bleščeče gladine jezer, brezštevilo različne barve stvari, še posebej pa nadvse veličastni, mogočni in čudovito zasnovani učni templji nudijo očem s takšnega griča tako nadvse veličasten občutek, da je zares vzvišen nad vsa vaša pojmovna stanja v za vas nepojmljivo.

7 Ob tem skoraj ni potrebno več omenjati številnih nežnih in lepih kopenskih živali in ptic v zraku, ki tamkaj obstajajo v izredno raznoliki lepoti, da bi vam tako oživljeno tega sončevega področja nekoliko natančneje predstavili.

8 Skratka, sedaj imamo dovolj, da se udobno namestimo na enem od teh gričev in od tam skupaj s sončevimi prebivalci prisostvujemo za vas gotovo nadvse veličastnemu naravnemu pojavu. Da pa boste to nenavadno sceno toliko bolj živahno opazovali, se bomo ob tej priložnosti z odprtimi ušesi pomešali med sončeve prebivalce in prisluhnili pogovorom, ki se med njimi razvijejo ob takšnih priložnostih.

9 Glejte, tam nedaleč od velikega templja, katerega koničasto vzvišena streha počiva na tisočih belo svetlečih stebrih, stoji skupina kakšnih stotih ljudi obeh spolov. Glejte, kako preko griča strmijo navzdol k drugi strani in kažejo s prsti. Le kaj jim je? - No, to bomo kmalu ugotovili.

¹ lastno svetljenje ali lastna svetloba Sonca za razliko od svetlobe Sonca iz vseirja

10 Glejte, smo že med njimi.

11 Tam, zelo oddaljeno sredi velikega jezera, se pričinja dvigati koničen hrib. Glejte, kako vidno narašča! - Toda sedaj ne bomo več govorili, temveč zgolj poslušali, kaj govorijo sončevi prebivalci in videli, kaj oni sami, čeprav seznanjeni s takšnimi pojavi, nadvse začudeno in drhtečega srca, gledajo!

12 Glejte, prav tam je več učiteljev, ki opazujejo pojav. Oba predstojnika se posvetujeta med seboj. - A pravi: »Brat, kaj meniš o tem pojavu? Kaj misliš, kako visoko se bo nabreklina tokrat dvignila pred izbruhom? Glej, kako silovito narašča!«

13 B odgovori: »Brat, sedaj se še ne da določiti; saj kakor veš, če ne dobi stranskih nabreklin, nam bo nudila le navaden izbruh, ki bo sledil prav kmalu. Toda glej, po novem pravkar vidim, kako se nad vodno gladino dvigajo številne majhne nabrekline! In poglej tja, za prvim opaženim stožčastim kegljem pravkar vidim, kako se eden, še veliko bolj obsežen, z veliko naglico dviguje nad prvo opaženega. - Poslušaj, brat, tokrat se bomo pač morali umakniti više; kajti če se bo tako nadaljevalo, nam bo nabreklina, preden bo izbruhnila, dvignila vodo vse do sem.«

14 A govori: »Da, dragi brat, tokrat imaš verjetno prav; saj nabreklina prav silno narašča in še vedno se dvigujejo nove iz vode, pa še kljub temu ne opazim rdeče žarečega vrha. Zatorej prisluhnite vsi vi, dragi bratje in sestre, le brž se umaknimo na grič za nami, na katerem je zgrajen naš glavni učni tempelj.«

15 Sedaj glejte, vse kar najhitreje zapušča ta kraj in kot bi jih nosil vihar hitijo nazaj, na mnogo višji grič.

16 In dosegli so že predhodno omenjeni tempelj in mi z njimi. - Prisluhnimo jim dalje!

11 A govori: »Brat, ali meniš da bo varno počakati na izbruh? Ali bo izbruhnil le v višino, mar ne opaziš, da se sprva opaženi stožčasti kegelj nagiba prav proti našemu stojišču?«

18 B pravi: »Brat, prav imaš! Veliki Bog naj nam zdaj pokaže pravi pobeg, sicer smo pogubljeni z vsem, kar krasi ta kraj.«

19 Glejte, po tej izjavi padejo vsi drhteč na tla in prosijo mogočnega Boga usmiljenja in za razsvetljenje svojih učiteljev in voditeljev, da bi jih le-ti znali odpeljati na takšen kraj, kjer bi bilo varno počakati na takšne nesreče.

20 Glejte, A znova vstaja in B z njim. In A spregovori: »Brat! Hvala, večna hvala mogočnemu Bogu! Kajti glej tam navzgor - nazaj na tretji grič! Pri tistem majhnem templju, ki sestoji le iz 77-tih stebrov, že stoji varujoči angelski duh iz svetlobne sfere. Zato le naglo pohitimo tjakaj; komaj da ga bomo dosegli, že bo cela nabreklina tik pred izbruhom. Kajti glej, kako silovito se vsi stožci dvigujejo navzgor in kako se njihov obseg vse bolj in bolj širi! To so že predznaki bližnjega strašanskega izbruha!«

21 Glejte, vsi so vstali in hitijo tjakaj, kjer jim angel varuh nakazuje varen kraj. Glejte, kako se držijo za roke in vlečejo drug drugega, da ja ne bi nihče zaostal in omahnil! - Glejte, so že blizu cilja in mi z njimi; le še trenutek in dosegli bomo varno mesto.

22 »Tukaj smo,« govori A, »večna čast, večna hvala in zahvala večnemu vsemogočnemu Zaščitniku, ki nas je tokrat rešil! In ti, naš vrli angel varuh,

ostani v tem trenutku groze tukaj pri nas, če je takšna Božja volja in nam pomagaj tolažiti šibke.«

23 B poreče: »Da, zdaj in na vekomaj naj se zgodi edina vsemogočna volja velikega Boga!«

24 Pristopi še tretji in doda: »Bratje, glejte navzdol na naše prvo stojišče, kako ga že oblivajo velikanski valovi vode in se še komaj vidi streha templja!«

25 Pridruži se jim še četrti in z dvignjeno roko kaže navzgor in govori: »Glejte bratje, voljo vsemogočnega Boga: že sedaj najvišje gore presegajoča nabreklina celo dobiva še žareče veje in na tisoče jih še šviga za njimi!«

26 A pa spregovori: »Pomirite se, bratje! Kajti mi smo varni. Nabreklina se pričenja nagibati drugam; nagiba se v nam nasprotno smer. In nič pogubljajočega nas ne bo doseglo, ko jo bo raztrgalo.«

27 B pravi: »Sedaj se pripravite! Celoten stožec je že rdeče žareč, iz ognjenih vej pa že švigajo milijoni in milijoni strel. - Le kako visoka je nabreklina že sedaj? Ali je že dosegla žarečo površino svetlobnega ozračja?«

28 V tem pristopi angel varuh in jih pozove, naj se uležejo na tla in si ušesa zatisnejo s prsti. Kajti nabreklina se že dviga preko površja žarečega zraka in zdaj zdaj bo sledil preboj.

29 Glejte, vsi potihnejo in ležijo z zatisnjenimi ušesi drgetajoč na tleh. Prisluhnite sedaj tudi vi in glejte na več tisoč milj v premeru rdeče žareči nabrekli stožčasti kegelj. Glejte, zdaj se je raztrgal! Sledi zemljo uničujoča detonacija. Gore se silovito stresejo. In iz vsake višine ob tem pretresu švigajo milijoni najmogočnejših strel, vsako pa spremlja nezaslišano grmenje.

30 Le glejte, kako stene postajajo vse bolj in bolj temne in kako silno krčevito trzajo! Toda pogledjte tja dol, nekoliko stranskih stožcev se še vedno ni razpočilo. Tjakaj glejte - bolj na desno stran proti jugu; tam je še en stožec, ta se bo razpočil v nižini. Le pazite, ko se bo njegov vrh razvejal, postal belo žareč in bo popolnoma oživel s švigajočimi bliski, tedaj se bo raztrgal. Samo še malo potrpite in takoj boste videli čudovit prizor! - Zdaj glejte, - zdaj se je raztrgal!

31 Glejte, kakšne mase hitreje kot blisk bruhajo iz široko zevajoče razpoke! Kaj le so te mase? - Vi jih že poznate; to so novi zarodki za nova nebesna telesa, ki jih tvorijo vračajoči se duhovi, ki niso prestali svojega preskusa svobode.

32 Glejte tja v daljavo, kako tam znova nazaj na prostrano vodno površino pada mnogo večjih in manjših svetlečih krogel. Toda dvignite pogled tudi od Sonca navzgor v neskončno vesolje in glejte, kako je tudi vidni nebesni svod v vse smeri prekrizan s številnimi, od vas tako imenovanimi zvezdnimi utrinki. In glejte še naprej, kako se izza več planetov velikega kraterja dvigajo gromozanski stebri dima in oblakov in z največjo hitrostjo valovijo - v oddaljena planetarna področja!

33 In glejte, kako se veliki krater vse bolj in bolj zožuje - in se znova poseda vase navzdol v globino. -

34 Pogledjte tudi tja, kako se naša družčina pričenja dvigati s tal in se Mi na ves glas zahvaljuje za svojo ohranitev in za tako ugoden izbruh te redko tako velike nabrekline.

35 Sedaj vidite, takšen je tak izbruh. Le da njegovo naraščanje in izginjanje seveda tako traja veliko dlje kot namiguje ta opis. - Ker smo torej videli to, se

bomo naslednjič s prebivalci Sonca o tem nekoliko natančneje pogovorili in se nasploh поближje seznanili z ljudmi tega pasu. In zato naj bo stvari za danes znova dovolj!

11.

Nihalni časomer prebivalcev srednjega pasu.

Funkcija čuvaja časa in ostale funkcije

1 Ker smo že pri naši družbi, se bomo še nekaj časa zadržali pri njej in ob tem prisluhnili marsičemu, ter videli, kaj vse bodo še počeli in govorili.

2 Še vedno so na tretji višini blizu majhnega templja, ki nima več kot 77 stebrov. In glejte, pravkar je B stopil k A in ga takole vprašuje: »Brat, kaj po svoji modrosti meniš, kako dolgo bo velikemu Bogu ugajalo, da bo v njeni sili izpraznjeno nabreklino pustil tako odprto?« - A pravi: »Brat, saj veš, da ničesar ne moremo težje določiti kakor prav časovno enoto. Le kako me lahko vprašaš kaj takega? Toda daj mi časomer, pa ti bom zagotovo povedal.« - B govori naprej: »Ljubi brat, glej, tam, kjer smo postavili naš časomer, je sedaj voda; zato ti trenutno ne morem priskrbeti časomera. Toliko mi vendarle lahko poveš: kako daleč bi verjetno lahko prišel s srednjim gibanjem, dokler se ne bo gromozansko izrinjenje spet posedlo v svoj prejšnji položaj?« - In znova nadaljuje A: »V tem času bi najverjetneje lahko naredil sedeminpetdeset milijonov korakov, dokler se izrinjenje zopet ne bo znova popolnoma posedlo nazaj v globino in se zabrazgotinilo, ter se bo končno zacelila tudi brazgotina v gladko dno velikega jezera.«

3 Tukaj boste mogoče vprašali: zakaj pa sončevi prebivalci ne določajo časa po letih, dnevih in urah? - Odgovor na to vprašanje leži jasno pred vami; zato ker na Soncu ni nikdar noč, temveč neprekinjen dan. Tako tudi ni lune, po kroženju katere bi lahko sončevi prebivalci določali čas.

4 Poleg tega pa so zvezde neba iz tega pasu tudi najslabše vidne, ker je v tem predelu Sonca njegovo ozračje najbolj nemirno, ker je zaradi močnega obrata (obkrožitve svoje lastne osi) Sonca najbolj sunkovito poganjano naokoli. Prav zato se tudi tukaj najhuje vname in posebno v višjih področjih nadvse močno sveti, zaradi tega skoraj neprekinjenega svetlenja pa se potem iz samega sončevega telesa ne vidi tako dobro v prostore stvarstva kot iz tistih pokrajin Sonca, kjer je njegovo ozračje znatno manj poganjano in prisiljeno (kjer je temu tako še posebno v polarnih področjih).

5 Glejte, iz tega razloga se sončevi prebivalci tega pasu tudi nekoliko mučijo z določanjem časa, ker nimajo niti jutra, niti poldneva, niti večera in s tem tudi ne noči. - Kaj pa potem naredijo, da vendarle imajo časovno štetje.

6 Iz tal namreč pustijo rasti zelo visoka drevesa, za kar ne potrebujejo preveč časa, truda in dela; temveč si ta ali oni učitelj v svoji misli zariše takšno drevo, kot naj se izgradi; ko je enkrat naredil načrt zanj, se skloni k sončevim tlom, z zašiljenim orodjem nekoliko spraska tla, nato potisne to orodje kolikor gre globoko v zemljo, ga spet izvleče in s prsti pogladi prasko ter na njeni sredi narejeno luknjo in po tem opraviu spregovori: »Naj se zgodi volja velikega Boga!« - In kmalu prične iz sončevih tal rasti opisano drevo. Ko je drevo v

kratkem zraslo po volji tistega, ki ga je opisal, ga nato uporabijo v namene, za katere je bilo priklicano iz tal Sonca.

7 Ker smo pravkar govorili o drevesu, ki naj bi kazal čas ali bolje služil merjenju le-tega, bomo tudi ob tej priložnosti pogledali, kako se drevo v dogovorjen namen oblikuje in uporablja.

8 Gotovo ste že pri vas na Zemlji videli igro, ki se igra na prostem in se imenuje »streljanje na golobe«. Glejte, prav takšno je tudi tako drevo; le da ni obsekano in nima zvrtnih lesenih paličic, temveč je okroglo drevo, ki ima premer približno pet sežnjev in v višino kakšnih tristo sežnjev, od katerega so na obe strani kot velikanski volovski rogovi namesto drugih vej zrasli leseni poganjki. Na vrhu se drevo upogiba kakšnih pet sežnjev preko svojega temelja navzven in je tam okrašeno s poljubno krošnjo. Na ta predklon privežejo dolgo vrv, čisto spodaj - ne daleč od tal - pa na to vrv obesijo razmeroma težko nihalo kroglaste oblike. Nato nekdo vzame kroglo in jo zaniha tako daleč, kolikor jo s svojo močjo le lahko z enim metom. Potem nihalo dolgo časa niha samo. In po nihajih tega dolgega nihala tam največkrat izmerijo čas.

9 V približno pol minute naredi takšno nihalo en nihaj. - In določena vsota takšnih nihajev določi nato časovno razdobje, ki ga računajo približno tako, kot vi eno uro. Celoten nihajni čas, začeni od meta do popolnega zastoja, pa sončevi ljudje imenujejo približno to, kar vi imenujete en dan.

10 Kaj pa se zgodi potem, ko takšen časomer zaustavi svoje nihaje? Tedaj je že pri roki čuvaj časa in na novo zaniha svoje nihalo. Takšno opravilo je pri sončevih prebivalcih nadvse ugledna funkcija. Kajti ti sončevi ljudje imajo o njem nadvse visoko mnenje in ga imajo za najvažnejšo osebo v družbi. Pravijo namreč: »Če on ne bi neprestano bedel nad nihalom, ja ne bi nihče vedel, kdaj je bil rojen in koliko je že star.«

11 Zato občasno prihaja do podkupovanja teh čuvajev časa; kajti sončevim prebivalcem tega pasu nič ni tako zoprno kot starost. Le da tam ni nobena posebna umetnost znova postati mlad; le z nekim takšnim čuvajem časa se morajo pogoditi, da za nekaj časa pusti nihalo počivati. Takšno počivanje nihala takoj razveljavi vse predhodno časovno štetje in potem spet pričnejo šteti znova.

12 Tukaj boste verjetno rekli: ja, kaj pa je s prejšnjim nihajnim razdobjem, ki je preteklo pred mirovanjem? - To izbrišejo iz štetja zato, ker ne morejo določiti dolžine mirovanja. Zato ob na novo začetem, z nihanjem merjenim časovnim razdobjem, postanejo vsi ljudje ponovno enako stari. No, tam je to prav lahko mogoče, ker starost ni pogojena v naravi; temveč je kakšen po vašem štetju več sto let star človek še vedno tako svež in veder, kot bi v najboljšem primeru bil po vašem štetju v svojem dvajsetem letu. Zato pa tudi to pomlajevanje zadeva le življenjsko dobo. In tako se tudi stari in mladi razlikujejo edinole po modrosti.

13 Zato je posebna ljubezen do trajne mladosti lastna le še ženskemu spolu, moškemu spolu pa le takrat, kadar želijo z žensko skleniti zakon. Kadar pa gre za pridobitev kakšne pomembne funkcije, tedaj se štejejo celo mirovanja nihala, tako da ob takšnih prilikah marsikdo spravi skupaj tako visoko starost, da se mu celo zares modri učitelji in podeljevalci funkcij prav pošteno

nasmejijo. - Starost pa se ob takšnih priložnostih potem tudi ne presoja po izkazanih nihanjih nihala, temveč kandidatu za neko funkcijo v za to namenjenem templju učitelji zastavijo zelo težka vprašanja, na katera mora odgovoriti; če nanje odgovori v popolno zadovoljstvo učiteljev, ga le-ti takoj spoznajo za uradno kvalificiranega in mu dodelijo številko, ki določa njegovo starost. Pa čeprav takšen kandidat za neko funkcijo seveda ni starejši kot trideset let, ga na podlagi njegove modrosti vendarle lahko razglasijo za šestdesetletnega.

14 Tukaj boste vprašali: kakšne različne funkcije pa obstajajo? - Povem vam, da jih na nobenem drugem planetu ni toliko in različnih kakor tu. Čeprav tukaj sicer ni okrožnih in podobnih takšnih uradov, kot so pri vas na Zemlji, pa imajo vendar cel regiment drugih položajev ali funkcij, o katerih pa vi do sedaj seveda še ne morete ničesar vedeti. Zato bomo tudi takoj pregledali nekaj najpomembnejših.

15 Prvi in najodličnejši položaji so učiteljstva, katerim je predvsem v tem pasu na višinah namenjenih skoraj brezštevilno najveličastnejših templjev, v katerih se sončevi ljudje lahko ob vsakem času poučijo o vsem mogočem.

16 Drugi takšen glavni položaj je svečeniška služba; ta je v tem, da se morajo svečeniki kar najbolj marljivo seznaniti z Božanskim Bitjem in Njegovim redom. Ne glede na to, pa so vendarle učitelji prve vrste bolj vzvišeni; so namreč dejanski vrhovni svečeniki in tako tudi regenti celotnega ljudstva.

17 Še naslednja funkcija oziroma služba je v tem, da s ta isto vodijo, urejajo in izobražujejo voljo ljudi po Božji volji; in sicer jim, kot radi rečete, teoretično in praktično pokažejo, da lahko človek s svojo voljo le tedaj polno močno deluje, ko je le-ta v popolnem sozvočju z voljo velikega Boga. - Zato je tudi prva dolžnost vsakega človeka, da predvsem raziskuje in prizna to najmogočnejšo in najsvetejšo voljo; kajti brez nje nihče ne more privabiti rastline iz tal.

18 To jim tudi praktično pokažejo tako, da učitelj vzame tega ali onega učenca in ga pozove, naj po svoji lastni volji spraska tla, jih pogladi s svojimi prsti in nato iz njih privleče lastno idejo; toda v tem primeru ne sledi nikakršen plod ali rastlina. - Medtem, ko nato takšen učitelj učencem znova pokaže voljo velikega Boga, jo morajo učenci nato sprejeti vase, takoj zatem spraskati in s prsti pogladiti zemljo in nato s priznano voljo velikega Boga privabiti idejo iz zemlje. In nemudoma uzrejo učenci moč volje - če je v sozvočju z voljo Najvišjega!

19 Pokažejo jim tudi, da lahko človek tlom izvabi prav vse, kar hoče; vendar tega ne sme hoteti narediti kot iz lastne moči, temveč z molitvijo in močjo velikega Boga. Tudi to učencem praktično pokažejo.

20 Glejte, to je zares pomembna funkcija; kajti v tej funkciji v pravem smislu poučujejo sončevo poljedelstvo.

21 Naslednja funkcija sestoji v tem, da ljudem pokažejo red, v katerem naj opravijo ta ali oni posel. Ta funkcija je tudi zelo pomembna, ker tukaj sončevi ljudje ne spoznajo drugega kot Moj red. Tudi tukaj jim prav tako s podukom in vajo pokažejo, kako temu redu nasprotujoč nered uničujoče vpliva na vse, kar je proizvedel Božanski red; pokažejo pa jim, kako takšen nered ogroža življenje vsemu, kar obstaja na neznansko prostranih tleh.

22 Še naslednja funkcija ima pred seboj razdeljevanje sončeve zemlje. Čeprav na Soncu ni prave lastninske pravice, pa se vendarle zaradi reda vrši takšno razdeljevanje. Ljudem pa nakažejo, kje lahko to ali ono izvabijo iz tal in v kakšnem redu morajo to storiti, da ne bi drevesa, trava in rastline rasle kar križem, temveč da bi v vsem bil dober in določen red. Glejte, tudi to je prav dobra služba, zaradi katere ves ta nadvse velik sončev pas ni nič drugačen kot neskončno velik, neprekinjen vrt, ki ga krasijo najveličastnejše, brezštevne vrste drevesnih skupin, grmičevja, rastlin in trav, katere so, kot že rečeno, pri vsakem sončevem prebivalcu, še zlati tega pasu, popolnoma različno vrstne - kar prav povečuje čar in lepoto teh velikih dežel do nepopisnega.

23 Spet naslednja funkcija, ki je že bolj raznolika, poučuje ljudi o tem, kako naj proizvedene talne proizvode uporabijo in jih hkrati učijo ustrezne zmernosti v vseh stvareh.

24 Naslednja služba ima čez živalstvo in le-tega deli v razrede, poučuje njihovo koristno uporabo in tudi uči ljudi spoznavati, zakaj ne morejo s svojo voljo ustvarjati tudi živali. -- Spet druga služba poučuje o tem, kako se je potrebno obnašati ob vetrovih in potegih ognja iz gora. - Neka naslednja funkcija poučuje ljudi z neke vrste znaki, ki so približno enaki vašim znakom za števila, označevati različna razmerja stvari in jih po tem prepoznavati ter jih sporočati tudi drugim. - Spet druga služba ima pod seboj gradbeništvo in poučuje, kako morajo tukaj graditi različne stanovanjske hiše, različne urade, učne templje in končno tudi Božje hiše, ter tako izobražuje izredne strokovnjake, ki se potem ne ukvarjajo z ničemer drugim kot le s tem, kar zadeva gradbeništvo. - In tako je, kot že povedano, še veliko funkcij, od katerih jih bomo ob ugodnih priložnostih spoznali še več.

25 Za zdaj pa se še nekoliko ozrimo nazaj na našo prejšnjo družčino in pogledjmo, kako se je le-ta že napotila iz tretjega griča navzdol na drugega, na katerem je velik tempelj. Kajti nabrekline se je že toliko odmaknila, da je voda že odtekla iz prvega griča, na katerem je prav takšen časomer. In tako eden izmed družčine hiti tja, da bi znova zanihal nihalo, da bi po tem lahko še natančneje določili celoten potek nabrekline.

26 Vendar danes ne bomo več opazovali naše močno sijoče družčine; zato pa bomo potek dogodkov nadoknadili že pri naslednjem sporočilu. In tako naj bo za danes dovolj!

12.

Sesedanje in izginotje sončeve nabrekline

1 Glejte, pravkar gre B znova proti A-ju in ga sprašuje: »Poglej, brat, tjakaj! Nihalo že niha v dobro umerjenih vmesnih prostorih. Menim, da bomo že čez kakšnih deset tisoč nihajev lahko videli, kako se bo rob posedel iz višin; kajti vznožje je že vsepovsod dobilo pomembne zareze in gube. Če pa je temu tako, potem vemo vsi, da se bo kmalu pokazal rob nabrekline.«

2 Sedaj govori A: »Prav imaš; vznožje nabrekline je sicer že dobilo mnogo gub in vboklin od zgoraj navzdol; toda ne opažam še gub po širini, ki ob takšnih priložnostih pričnejo sekati brazde, ki so po dolžini, ko se prične nabrekline

tako prav posedati iz višine navzdol. Zato menim, da še ne bomo tako kmalu opazili svetlega roba.«

3 Spet govori B naprej: »Brat, menim da bi, ker po tvoji trditvi roba še ne bomo tako kmalu videli, morali iti v tempelj in tam pogledati, če niso valovi, ki so udarjali blizu njegove strehe, v njem povzročili prave katastrofe. In če bi bilo tako, bi morali takoj pričeti popravljati to ali ono poškodbo.«

4 Glejte, predlog sprejmejo; in veliki tempelj, ki je po vaših merilih gotovo eno miljo dolg in četrť miljo širok, pregledujejo po vseh njegovih stebriščnih hodnikih kot tudi v vsej njegovi opremi, če ni morda kaj poškodovano. Toda gledate le zadovoljne obraze in povedali vam bodo, da poplava, razen nekaj omočitev, ni poškodovala templja.

5 Kako dolgo pa traja ta pregled? - Po vašem časovnem štetju bi utegnili biti trije dnevi; le da na Soncu takšno opravilo poteka z veliko hitrejšim občutkom za čas, ker kot že veste, nikdar ni noči, temveč je le stalen dan.

6 Glejte, družčina spet zapušča tempelj. Enega pa odpošljejo k čuvaju nihala, da bi izvedel, koliko novih nihanj se je po prvem že začelo. Glejte, naš sel je pravkar prispel in prejema odgovor na svoje vprašanje, ki se glasi: »Deset!« Vsako nihanje po dvajset tisoč premikov nihala. - Tako se sel z vrne z odgovorom.

7 Sedaj pa tudi B opazi široko brazdo v prostrani nabreklini in to pokaže A-ju. Tudi vsa družčina jo veselega srca opazi, ženske pa vpijejo: »Glejte, glejte, vidi se široka brazda!«

8 Nabreklina se je pričela zniževati. In A pojasnjuje celotni družčini: »Da, tukaj je prva, blagoslovljena brazda! Zato se spustite na tla in z vso močjo hvalite velikega Boga! - Na tem mestu tako kmalu ne bo nastala druga nabreklina; kajti prva široka brazda nabreklino močno skrči in jo trdno zategne.« - Glejte, sedaj vsi padejo na kolena in zares z vso silo počno, kakor jim je zaukazal prvi učitelj.

9 Le A in B ostaneta pokonci opazujoč nabreklino in hkrati nihanja nihala, ne daleč od templja stoječega časomera. B pravkar ves vesel nad prvo brazdo opazi drugo in jo pokaže A-ju rekoč: »Brat, kaj se ti zdi, mar ni to druga brazda?« - In A odgovori: »Da, brat, dobro si to opazil; zares je pomembna brazda. Toda poglej tja, pod prvo tudi že nastaja še ena; in poglej, tam nad tvojo drugo odkrito še ena! Vsemogočnemu, velikemu Bogu vsa hvala in slava! Velika nabreklina se hitro poseda. Sicer še vedno ne vidim roba; vendar menim, da bo kmalu viden.«

10 B pa pravi: »Brat, poglej navzgor, če me moje oči ne varajo, že vidim strahotno šviganje strel, katere so, kot veš, običajno prva znamenja roba!« - In A pravi: »Da, čisto zares, prav imaš! Ne vidim pa le tega, kar vidiš ti, temveč zaznavam že tudi oddaljeno, zamolklo, neprekinjeno približevanje robnega grmenja.« - Tukaj pozove družčino naj znova vstane in pogleda navzgor v višino, kako se že mogočno približuje odrešitev.

11 Z veliko radostjo družčina vstaja in s sklenjenimi rokami zre navzgor. Vse bližje in bližje švigajo strele navzdol in vse bolj silovito postaja grmenje. Vsa družčina sedaj nekaj časa nemo opazuje trilijone strel, ki iz še vedno več tisoč milj obsegajoče nabreklina švigajo na vse strani.

12 Čuvaj časa je pravkar na novo zanihal. Še vedno ni roba! A sedaj kriči B-ju in z njim še več drugih iz družčine: »Rob, rob! - Glejte, postal je že viden! Vsi smo popolnoma rešeni! Kajti le še nekaj nihajev in videli bomo čezenj, čez veličasten, svetleč rob!« - In A govori vsem: »Da, ta nihaj še ne bo končal svojega zamaha, ko bomo gledali preko površine roba in ga dobro videli; kajti na naši strani se znižuje skoraj pravokotno.«

13 B pa pravi: »Kaj meniš, koliko bo oddaljen od tukaj, ko bo z nami v isti višini?« - A nadaljuje: »Menim, da trideset wom!« To je v jeziku sončevih ljudi razdalja tri tisoč milj; ta razdalja je za Zemljo sicer upoštevanja vredna, na Soncu pa en wom ni nič bolj pomemben in ne pomeni nič več, kot na Zemlji približno polovica četrtnine ure (7-8 minut; op.).

14 Znova govori B: »Le kako širok bo rob tokrat?« - A pa odgovori: »Glede na velikost nabrekline bo tokrat verjetno znašal blizu štirideset wom.«

15 Sedaj pa A spet govori družčini: »Pazite! Široke brazde so pričele drgetati; krater se ne bo mimo posedel, temveč se bo sodeč po predznakih prevrgel. Zatorej se pripravite in se ne prestrašite nenadnega trušča, ter sedite na tla, da ne boste padli, ko bo nenaden padec naša tla istočasno bolj ali manj silovito pretresel! In prosite velikega Boga, da bi ohranil naša stanovanja in templje!«

16 B pa se naglo približa A-ju in ga opozori na velika utripanja že dobro vidnega roba. In A pravi: »Da, brat, dobro si opazoval; saj tudi jaz vidim šviganja v velikosti do stotih wom vzdolž po robu, kolikor daleč ga le dosežem s svojimi očmi. Glejte, glejte, šviganja postajajo vse močnejša! Plapolajo kakor velika, od močnega vetra prisiljena zastava na naših največjih templjih! - Zato le bodite pozorni in na preži; kajti v le nekaj gibih nihala se bo zdaj še skoraj pet wom v višini od nas oddaljen rob prevrnil pred nami v globino, da bomo potem videli celo nekaj od grozljivo globokega kraterja - ob predpostavki, da se stene roba še niso znova večkratno sprijele. - Zdaj pazite, že padajo svetleče krogle navzdol! Zdaj, zdaj bo prišlo do padca!«

17 Prisluhnite in vidite, kako vsa družčina ob glasnem kričanju skoči s tal. Tisoče in tisoče vodnih valov se dviga iz nadvse prostranega vodovja in pričinja srdit boj zoper vse bližje in bližje povešajočemu se robu. In velike, svetleče ognjene krogle velikosti zemljine Lune, kot je v resnici velika, padajo iz žarečega roba v besneče valove in vsako teh krogel spremlja milijon krat milijon strel. Glejte, kakšno vretje velikega vodovja, kakšno puhtenje in kajenje, kjer žareča ognjena krogla iz še visokega roba strmoglavi v besneče valove!

18 Zdaj pa le pazite, ker je vse pripravljeno za velik padec! -- Glejte, čuvaj je zaustavil svoja nihanja in pritrdil nihalo na drevo. Cel obo učitelja se ob drevesih spustita na tla in se z eno roko okleneta le-teh. Enako stori tudi celotna družčina. Čuvaj časa pa pohiti k družčini.

19 Glejte, vse srepo strmi v neizgovorljivi in za vaše čute nepopisno vihar ni rob, kjer se dogajajo šviganja, da v eni sekundi rob povsod po dolžini dobiva izbokline ali vbokline, ki so pogosto dolge osem do deset tisoč milj; in šviganje sem ter tja prav tako v sekundi pogosto opravi pot treh do štirih tisoč milj. Sedaj pa si zamislite gledanje teh gibanj iz stojišča, od koder jih opazuje naša sončeva družčina! Pa četudi so oddaljeni trideset wom, je to za ostre oči

sončevih ljudi vendarle malenkost in lahko zato prav dobro zaznajo grozovita gibanja takšnega pojava.

20 Toda glejte zdaj, rob se je pogreznil, vendar ne tako silovito, kot so pričakovali. Zato tudi pretres okolice ni bil tako silovit, kot je včasih. Vendar je kljub temu to precej silovito posedanje pognalo vode navzgor vse do bližine naše družčine, čeprav se na tem griču nahajajo preko pet vaših milj nad vodno gladino.

21 Ali sploh lahko dojamete to gibanje? - Kaj bi rekli vi na Zemlji in kakšni občutki bi vas prevevali, če bi se recimo nahajali na visoki planini, ki bi bila približno tako visoka kot vam dobro znani Veliki Klek (Großglockner, 3798m) in bi se nahajala približno pet ali šest milj vstran od morja - morje pa bi zaradi neke nevihte pričelo valoviti tako, da bi vas valovi skoraj dosegli na vaši planini? Ali si ne bi kar zapovrstjo drug za drugim iz obupa pričeli puliti lase? Pa vendar bi bil ta pojav na Zemlji, opazovan s Sonca, le najnavadnejša otroška igra, ko je že ta najnižji grič skoraj petkrat višji kot vaša najvišja gora na Zemlji. (Mount Everest, 8848 m) (se pravi opazovano preko mirne, običajne sončeve vodne površine).

22 Če le nekoliko opazujete to primerjavo, vam bi morala postati očitna strahovitost poplave, ki nastane zaradi naglega posedanja naše nabrekline. In to tudi morate prav dojeti, da boste iz tega vedno bolj in bolj spoznali, kako mogočen je On, ki Ga vi imenujete dobri, ljubeči Oče!

23 Toda oglejmo si še enkrat našo družbo. Glejte, kako se vsi gnetejo okoli učitelja, ter hvalijo in slavijo velikega Boga in kako čuvaj časa znova hiti k svojemu drevesu, odvezuje nihalo in ga ponovno zaniha.

24 Sedaj pa tudi pogledjte skupaj s sončevimi ljudmi preko roba velike nabrekline! Vidite, kako široka je še vedno; ali ne opazite, da bi se po tem robu še vedno zlahka kotalili dve vaši Zemlji ena ob drugi?! - Da, tako tudi je! - Toda krater je zdaj že zelo zožen in ima komaj še dvakratno širino roba in se bolj razteza v dolžino kot v širino, ter se je na različnih mestih že ponovno sprijel.

25 Glejte, kako si svetlobe vajeni prebivalci Sonca zastirajo oči zaradi premočnega žarenja širokega roba. In glejte, kako iz globine tu in tam še vedno silovito prileti velika, ognjena krogla vse do višine, ki znaša skoraj dvakratno oddaljenost vaše Lune od Zemlje. In glejte, kako iz raztegnjenega, še vedno močno premikajočega se roba, še kar naprej švigajo brezštevilne strele!

26 Glejte zdaj, to je celotni potek tega sijajnega pojava, ki se zdaj počasi poseda, ker se robovi vse bolj in bolj spajajo. Zaključek tega pojava običajno predstavlja po vašem štetju več dni trajajoče strašansko deževje, ki ohladi in pomiri žareče robove, ter jih povezane drug v drugega zaceli, tako da se vse bolj posedajo v svoj prejšnji položaj, saj znova upadejo pod vodno gladino.

27 Obrnite pa sedaj še en pogled k našim sončevim prebivalcem, kako so nad vse mere veseli in iz vseh src in vsega svojega življenja vriskajo ter hvalijo in slavijo velikega Boga, ker je On vse to tako nadvse modro spet povrnil v prejšnji red. In glejte tudi, kako se sedaj objemajo in pozdravljajo in nato hitijo k svojim stanovanjem in kako jim iz teh spet hiti nasproti množica dobro ohranjenih otrok, bratov in sester!

28 In s tem je končano tudi to dejanje. Naslednjič si bomo ogledali nekaj hišne opreme teh sončevih prebivalcev in tako vrgli tudi bežen pogled preko tega celotnega pasu.

13.

Posestni red in življenjske potrebe prebivalcev srednjega pasu

1 Na Soncu in še zlasti na našem pasu sicer sploh ni tako imenovane lastninske pravice kot pri vas na vaši zemeljski obli; zato pa obstaja posestni red, ki ima za podlago naslednje načelo: nihče ne sme biti brez zemljiške posesti. Posest pa vedno izmerijo za to pooblaščenim uradni ljudje in jo nato dodelijo temu ali onemu v uporabo. Zemljiški posestniki torej le tako dolgo neokrnjeno uživajo izmerjeno jim zemljišče, dokler živijo.

2 Po svoji smrti pa o tem zemljišču ne odločajo oni sami, temveč od glavnih učiteljev postavljeni uradni ljudje. Iz tega razloga se na Soncu konča tudi vsa, Meni tako osovražena, dedna pravica otrok na vaši Zemlji. - Tamkajšnje otroke, če imajo potrebno znanje in spretnosti, pa skupaj in v celoti oskrbijo uradni ljudje.

3 To pa se zgodi na sledeč način: če imajo starši le enega, dva, tri do štiri otroke, se še za življenja staršev, ko postanejo otroci polnoletni, posest razdeli tako, da dobijo otroci odmerjeni dve tretjini posesti, starši pa obdržijo eno tretjino. Ta tretjina po smrti staršev ne pripade otrokom, temveč jo lahko uradni ljudje dodelijo v posest komurkoli, ki še nima zemljišča. Takšna razdelitev pa se lahko vedno vrši le skozi dve kolena. V tretjem kolenu več razkosanih zemljišč znova združijo, te pa se, če zadoščajo za potrebe ljudi brez zemljišč, na novo razdelijo po sistemu.

4 Kar pa zadeva preostale ljudi, ki pri tej novi izmeri niso mogli biti udeleženi, tem dodelijo potem neke vrste rezervno zemljišče. - Kakšno zemljišče pa je to rezervno zemljišče? - Rezervno zemljišče je takšno, ki je bodisi pomemben presežek izmerjenih in že dodeljenih zemljišč ali pa so tudi takšna zemljišča, ki jih še nikoli ni nihče posedoval ali tudi občasno po pojavih, ki smo jih že opazovali, otoki, ki so se prikazali iz voda, tako kot otoki v vaših morjih.

5 Zato pa nikoli nihče na Soncu ne trpi pomanjkanja, čeprav je ta glavni pas izjemno močno obljuden. Prvič ljudje niso prav pomembno večji kot marsikateri človek pri vas na Zemlji, ob tem pa imajo tudi stokrat manjše potrebe kot marsikateri manjši človek pri vas; zaradi tega pa jim zadostuje tudi veliko manjše zemljišče kot ljudem vaše Zemlje.

6 Njihova obleka je sestavljena zgolj iz lahkega predpasnika okrog ledij in precej širokega klobuka. Njihovo hrano prinaša zemlja sončevih tal tako pogosto, kot želijo jesti po meri in cilju. Zato ima zemljiški posestnik dovolj toliko zemljišča, kar pri vas imenujete približno pol orala¹.

7 Ta pravična razdelitev po sistemu ima potem na Soncu tudi to dobro posledico, da ljudje tega pasu ne vedo niti najmanj o kakšnem lastninskem sporu.

¹ en oral = 57,5 ara, torej dobrega pol hektara, pol orala = približno četrta hektara

8 Ali morajo zemljiški posestniki plačevati davke različnim uradnim ljudem? - Kaj takega je vsakemu sončevemu prebivalcu povsem tuje. Kajti vse uradne osebe, vključno z učitelji, imajo svoja lastna zemljišča, celo čuvaj časa sedi na lastnem odmerjenem zemljišču.

9 Sedaj pa se postavlja vprašanje: ali se ne sme sosed nasititi na posesti svojega soseda, če je lačen? - Vsekakor; v sili so vsa razdeljena zemljišča skupna posest, zlonamerno pa se to vendarle nikomur ne dopušča. Toda zares tega tako ali tako nihče ne počne. Kajti le abstraktne zapovedi in zakoni ustvarjajo zločince. Kjer pa se svoboda volje vzdržuje v kar največji meri, tam se lahko le-ta tudi kar najlaže izobrazí za vzdrževanje splošnega reda.

10 Kajti z ostrimi zakoni privita volja je trpeča volja. Trpeča volja pa nima veselja z redom temveč le stremlje po tem, da bi si tu in tam dala duška in se le malo briga za to, če je to ravnanje v skladu z zakonitim redom, ampak je vodilo njenega delovanja njeno lastno ugodje. Če pa bo volja svobodna in tej svobodi spoznava zakone reda, se kmalu seznani tudi z zanjo prijetno potrebnostjo le teh in se nato veseli v sebi najdenega Božanskega reda.

11 To je na Soncu tudi glavno osnovno pravilo pri vzgoji otrok, ki bi bilo tudi na Zemlji boljše od pouka, s katerim mučijo spomin, trpinčijo pamet in ubijajo duha! - Toda sedaj smo na Soncu in ne na Zemlji; zato bomo z odprtimi očmi duha opazovali le to, kako se tamkaj povsod, celo pri najbolj nepomembnih gospodinjskih opre mah in opravilih, kar najbolj očitno kaže Božanski red.

14.

Stanovanjske hiše srednjega pasu

1 Da bi lahko prešli k različnim vej am hišnega reda, bo vendarle potrebno vzeti pod drobnogled tisti del, po katerem je hišni red dobil svoje kvalitativno poimenovanje. (Vsaj toliko je vendarle jasno, da je »hišni« izpeljanka iz »hiša«.) Zato pa bo tudi najprej potrebno pogledati to in ono hišo naših sončevih prebivalcev in z njimi v hiši potem upoštevati tudi red hišne ureditve.

2 Kakšne pa potemtakem so hiše sončevih prebivalcev na omenjenem, vam že nekoliko bolj poznanem pasu, ki je v glavnem približno tako širok, kot je Luna oddaljena od vaše Zemlje? Kakšne so torej hiše tega obsežnega pasu? - So morda podobne vašim zemeljskim stanovanjskim hišam? Ali so pretežni del tudi zgrajene druga ob drugi kot pri vas v velikih mestih? - O ne, temu tukaj ni nikjer tako. Kajti zaenkrat ni nikjer na Soncu kakšnega mesta, pa tudi hiše imajo povsem drugačno podobo in opremo.

3 Kakšne pa potem so? - Zamislite si okrogolino približno premera petdesetih do sto sežnjev. Ta okroglina je na vsaka dva sežnja¹ obrobljena s štirioglatimi stebri, izmed katerih je vsak najmanj dvajset sežnjev visok in ima en seženj v premeru. Na vrhu vsakega stebra pa se nahaja oblazinjen del ali kapitel², kot radi rečete, okrogle oblike, okrašen z najlepšimi vijugastimi linijami. - Nad kapiteli ležijo masivni prečni trami, ki v okroglini krožno na vrhu povezujejo

¹ seženj = prib. 1.2 m oz. 1,896484 m

² zgornji zaključni del stebra

stebre med seboj. V okolici vsakega stebra je na prečnem tramu nad stebrom nameščeno strešno drevo (škarnik; op. prev.), vsa strešna drevesa pa se od tam nagibajo tako, da se na vrhu dotikajo v obliki več stranske piramide.

4 Vsako strešno drevo ima glede na zaokrožitveni premer, če je ta večji ali manjši, tudi sorazmerno večje ali manjše dimenzije, se pravi, če je zaokrožitveni premer celotne hiše manjši, tudi strešna drevesa ne rabijo biti tako dolga, stikajoč se na vrhu v piramidasti obliki; če pa je zaokrožitveni premer večji, morajo biti tudi strešna drevesa daljša, da bi se na vrhu lahko stikala v omenjeni obliki.

5 Ker pa mora poleg tega vsaka taka hišna streha imeti še tako zašiljeno obliko, kot jo imajo pri vas mnogi zvoniki tako imenovanih gotskih cerkva, se že samo po sebi razume, da morajo biti dolžinske mere debel za strešna drevesa zelo nenavadne, da lahko pri tako enormnem zaokrožitvenem premeru dosežejo takšno obliko. In tako so strešna drevesa neredko dolga tudi več kot tristo sežnjev.

6 Zdaj boste vprašali: čemu takšne strehe na Soncu, ko gotovo le redko, občasno pa sploh ne dežuje? - Te strehe pa tudi nikakor niso na hišah kot dežniki, temveč jih morate vzeti zgolj kot zelo premišljeno zaščito pred svetlobo in toploto. Čeprav lahko sončevi ljudje prav udobno prenesejo za vas komaj predstavljive svetlobne in vročinske stopinje, so vendarle veliki prijatelji sence in večjega hladu.

7 Nobena streha pa ni tako primerna zadržati tako svetlobo kot toploto, kakor koničasta streha, ker trajno odvaža tako svetlobo kot z njo povezano toploto. Da je temu res tako, si lahko preprosto predočite z majhnim primerom in sicer s tem, da vzamete precej dolg in dobro prišiljen kos kovine in njegovo konico potisnete v ogenj. Tedaj se boste prepričali, da na ta način zadnja, veliko masivnejša kovinska masa še ne kaže znakov segretosti, čeprav je konica že belo razžarjena; pri čemer pa v nasprotnem primeru ali pri enako debeli kovinski palici ta takoj postane razžarjena vse do zadnje točke.

8 Vzemite sedaj takšno koničasto streho, ki pa je razen tega tudi narejena še iz posebne mase, ki ne prevaja niti svetlobe niti toplote; jasno je tudi, da je takšna koničasta streha prav zagotovo najbolj premišljena zaščita pred svetlobo in toploto.

9 Tudi strešne poveznike okoli in okoli objejejo z neke vrste letvami, ki pa so prav blizu togo nanizane druga do druge. Preko teh letev nato položijo nekakšne bele zrcalne plošče, ki jih pripravijo iz neke vrste sončeve zemlje enako vašim strešnikom in so približno takšne, kot če bi vi s škarjami iz papirja izrezali polovične piramide in bi vsaki taki piramidi na zgornjem vrhu, na ožji strani, dodali pravokotni upogib navzgor. Te strešne plošče niso debelejše od tako imenovane lepenke in so približno tako upogljive kot pri vas svinčene plošče. Te plošče nato z zgornjim, pravokotnim upogibom zataknejo v ozke reže med letvami in jih v teh pritrdijo s posebnim kitom.

10 Na ta način prekrijejo streho vsake hiše in je, dokončana, nadvse veličastna. Kajti te plošče so navzven veliko bolj belo sijoče kot pri vas najfinejše polirani kamni iz alabastra, zaradi česar potem odbijajo vse žarke in se zato nikdar ne segrejejo.

11 Iz notranje strani pa streho vse do najvišje konice prebarvajo s čisto temno barvo, ki jo najdejo predvsem na nabrežjih velikih voda in še posebej pogosto po vam že znanem izbruhu nabrekline.

12 Iz česa pa so narejeni stebri? - Stebri so zlepljeni iz neke vrste opeke, ki ima približno takšno obliko kot vaša zemeljska opeka; le da so nadvse čiste in tako docela prozorne kot pri vas najfinejši dragulji in so zato videti izredno prekrasne. - Tako za preklade kot tudi za strešne poveznike pa vzgojijo posebna drevesa in sicer že v taki obliki, ki jo za to potrebujejo.

13 Med vsakim stebrom pa je majhen okrogel vrtiček, ki je obilno zaraščen z ljubkimi in gracioznimi rastlinami. Slednje znajo sončevi prebivalci tako urediti, da proti sredini vrtička stojijo vedno višje in na ta način, z izjemo vhodnih vrat, ugledamo najveličastnejše cvetlične piramide, ki premorejo takšno raznolikost v svojih cvetličnih proizvodih, da si tega ne morete niti predstavljati in se zares ne da opisati, ker je vsaka takšna cvetlična piramida okrašena s tisočnimi povsem drugimi rožami kot prejšnja in tako tudi vsaka hiša znova z drugimi.

14 Tako imamo, seveda zgolj zaradi vaših medlih pojmov, zasilen prikaz oblike stanovanjske hiše tamkajšnjih ljudi. Če pa boste vašo domišljijo ob tem prikazu dovolj spustili z vajeti, boste sprevideli še marsikaj, kar vam je bil ta zgoščen prikaz primoran zamolčati. Skratka, tukaj lahko daste vaši domišljiji prosto pot, kakorkoli hočete; toda pri vsem bogastvu svoje domišljije si vendarle ne morete ustvariti napačne predstave. Zakaj? Ker si na področju rastlin nikakor ne morete zamisliti oblike, ki je tam na Soncu ne bi našli še bolj popolne. Kajti mnogo bolj duhovni ljudje Sonca zaobsegajo domišljijo vseh planetov naseljujočih duhov tako, kot svetloba Sonca sama zaobsega vse planete. Prav zaradi tega pa lahko fantazirate kakorkoli hočete in vendar si z vso svojo domišljijo niste sposobni zamisliti oblike, ki na Soncu ne bi dejansko obstajala.

15 Zatorej boste tam, kot je bilo omenjeno že na začetku, v največji popolnosti našli ne le vse vidne izdelke vseh planetov, temveč dejansko tudi vse miselne oblike, ki so jih kdaj koli mislili ljudje na zemeljskih oblah.

16 Torej lahko opazujete tudi stanovanjske hiše sončevih ljudi in se jih veselite; kajti česa bolj raznolikega in veličastnejšega, kot lahko v resnici srečate na Soncu, si nihče ne more zamisliti niti v sanjah. Celo obarvanost teh predhodno opisanih stebrov je tako velikega in maj estetičnega in veličastnega, ter mogočnega razkošja, da je nasprotno najveličastnejša igra barv diamanta pri vas, komaj kaj več kot igra svetlobe v luži gnojnice; kajti, kot ste opazili že na začetku, na zemeljskih oblah izgleda vse kot mrtvo in nepremično, medtem ko na Soncu izgleda vse, kot da kar prekipeva od življenja.

17 Sedaj, ko smo si to nekoliko ogledali, bomo šli tudi še v takšno hišo in si ogledali njeno notranjo opremo.

18 Tla so videti, kot bi bila iz temno poliranega, prozornega zlata ali približno tako, kot pri vas izgleda najlepši, najfinejše polirani topaz; le da tla niso tako trda, temveč povsem elastično mehka.

19 Med vsakim stebrom proti notranjosti stoji v četverokotniku piramida kot iz najfinejšega diamanta. Ta piramida počiva na ogrodju ali, kot radi rečete,

na piedestalu¹, ki se kot prostorna klop širi mimo piramide navzven in ima obseg šestih do osmih sežnjev. Na teh klopeh sončevi ljudje, tako kot vi na vaših naslonjačih, sede počivajo. Klop pa ni iz istega materiala kot piramida, temveč je temnozelen, toda ne glede na to, izjemno fino polirana in prozorna ter s piramido vred ni trda, temveč elastična.

20 Pred temi piramidastimi sedeži so nameščeni okrogli, nizki oporniki ali podporni stebri, ki so proti vrhu širši kot spodaj in izgledajo kot pri vas najfinejše poliran rubin. Ti služijo za jedilne mize.

21 Čisto na sredini je piramida v obliki slikarskega stojala, po kateri se vzpenjajo stopnice proti vrhu v obliki polžastega hodnika. Ta piramida ima spodaj v premeru deset do včasih petnajst sežnjev. Navzgor potekajoče stopnice so vsekakor opremljene s kar najbolj umetelno izdelanimi ograjami. Na vrhu pa piramida nikakor ni koničasta, temveč sploščena in znotraj ograje opremljena z nekoliko manjšimi piramidastimi sedeži. Večina piramide je svetlo vijoličasta, včasih tudi rožnato rdeča. Ograje so narejene iz najrazličnejših, najfinejše zglajenih, mnogobarvnih, prozornih materialov, ki jih najdemo le na Soncu in nikjer drugje. Tudi ta piramida je vključno z vsemi svojimi deli elastična. - Čemu služi?

22 Služi višjim posvetom o Božanskih stvareh; kajti na sredi piramide je na vrhu, iz svetlo zelenega, svetlečega, prozornega materiala, narejena neke vrste učna prižnica, iz katere hišni oče svoje bližnje poučuje o Bogu.

23 Vprašali boste: zakaj pa mora tukaj biti ravno ta piramida? Razlog je preprost: po polžastih stopnicah te piramide lahko pridejo ljudje dokaj globoko pod koničasto streho; s tem so odvrnjeni od zunanjega, nadvse čudovitega gledanja stvari na Soncu in se tako lažje usmerijo vase. Celo ta polžasti hodnik jim pokaže potrebno nujno vodenje duha in kako po taisti duhovni poti lahko edino pridejo do vrhunca resničnega notranjega življenja. - Kar pa zadeva okraske prelepe stopniščne ograje, so vsi reliefni in običajno skrivnostno predstavljajo Moje čudovito učlovečenje na Zemlji.

24 Ob vhodnih vratih, nasproti osrednje piramide, se nad tlemi nahaja povsem štirikotna vzboklina. Ta vzboklina običajno meri pol sežnja. Na tej kvadratni ravnini, ki meri v premeru do dva sežnja, je nasproti glavne piramide nameščen prav tako sijajen piramidast sedež. Tudi štirikotna ravnina je s treh strani obdana z nadvse umetelno ograjo. Tukaj pazite - našli boste namreč nekaj, kar vam bo zelo všeč. Čemu pa služi?

25 Glejte, to je hišni orkester, ki ne sme manjkati v nobeni sončevi hiši. V tem orkestru je majestetična in mogočna harfa, ki jo zna igrati vsak sončev človek že po naravi. Služi spremljavi najbolj vzvišenih pesmi, ki se pojejo vselej po duhovnem shodu v hvalo in slavo velikemu Bogu. Kar pa zadeva zvok tega inštrumenta, kot tudi nadvse čiste glasove sončevih ljudi, si ga boste lahko predstavljali šele tedaj, ko vas ne bo več držalo ujeto meso.

26 To pa je tudi že vsa oprema sončeve hiše. Ob tem pa si ne smete misliti, da je to morda trdno določena oblika sončevih stanovanjskih hiš. V splošnem glede opreme sicer že, pa tudi v gradnji hiš; toda kar se tiče posameznih

¹ podstavku

navedenih delov, pa se ti po obliki kot tudi po barvah pogosto pomenljivo razlikujejo med seboj.

27 Tako so pri nekaterih hišah stebri takšni, kot bi bili iz drug na drugem počivajočih oblakov, ki se povezujejo v najrazličnejših skupinah. Včasih so takšni kot skale pri vas, včasih kot kupole stolpov, včasih kot gotski stebri, včasih kot velike živali, kot na primer beli konji, ki stojijo na zadnjih nogah, včasih kot rdeče žareči sloni, ki s svojimi iztegnjenimi trobci nosijo streho. In tako je še nešteto oblik, v katerih pogosto najdemo te stebre.

28 Tako je tudi notranja oprema v glavnem vedno popolnoma podobna prvemu navedenemu vzorcu; kar zadeva njihovo obliko, pa pogosto ni nič manj različna kot tista od stebrov; le strehe so povsod enake.

29 Sedaj pa malo prebavite to in se za naslednjič pripravite na še bolj izjemne stvari!

15.

Okolica hiše na srednjem pasu. Tamkajšnja rast drevja

1 Kakšna pa je najbližja okolica takšne hiše? - Običajno je to okrogla aleja zelo visokih dreves, ki so ob neki hiši vedno ene in iste vrste, toda ne tudi točno enaki kot pri kakšni drugi hiši. Da, cel 40.000 milj¹ širok in 600.000 milj dolg pas lahko prehodite po dolgem in počez, če bi vaša zemeljska leta življenja zadostovala za to, pa vendarle ne bi pri tej ali oni hiši našli alej spet iste vrste plodnih dreves, kot ste jih morebiti videli pri neki od predhodnih hiš. Tako so na primer drevesa v aleji pri naši prvi hiši kot orjaški, vijugasti stebri, ki jih na vrhu krasi vrbi žalujki podobna krošnja. Listi so dolgi več kot ped in komaj za kakšen palec² široki; hrbtna stran je karminsko rdeča, sprednja, gladka stran pa je zeleno zlata. Na konici vsakega lista visi nadvse močno svetleč biser modrega odtenka. Med listi na dolгих, belih pecljih visijo sadeži, ki so na pogled približno takšni kot pri vas tako imenovani rožiči, a vsi brez pečk. Kakor že veste, so na Soncu vsi plodovi brez pečk in so nadvse duhovnega, sladkega okusa - zato so tudi najljubša jed te hiše.

2 Kako pa dobijo sončevi prebivalci plodove iz teh visokih dreves? - Zelo lahko in preprosto. V ta namen imajo namreč sončevi prebivalci drogove, ki imajo na vrhu v vse smeri gibljiv ščipalnik. (Ta instrument je skoraj povsod enak!) S tem ščipalnikom kar najudobneje odlomijo sadove z dreves, pa naj bodo kakršnikoli že in se tako za lastno potešitev lakote polastijo drevesnih sadov.

3 Tukaj si boste skrivoma mislili: zakaj pa potem pustijo ljudje rasti drevesa tako visoko, če je rast dreves kot tudi celotnega rastlinskega sveta v oblasti njihove volje? - Kdor bi vprašal kaj takšnega, bi imel majčkeno zmotno mnenje. Kajti sončevi prebivalci so nadvse modri in ničesar ne storijo brez razloga ali nesmiselno in zato mora vsak okras imeti tudi odločilno pametno dogovorjeno in preverjeno koristnost. In tako ima tudi visoko rastoča krošnja s plodovi takšnega drevesa odločilen, večstranski dober namen.

¹ ena milja = 7,42 km

² n palec = 2,5 cm

4 Tukaj boste vprašali: v čem pa je takšen koristen namen? - Le potrpite, takoj bomo pri tem! Najprej morate vedeti, da na nobenem drugem planetu ni tako nadvse krasnih in prostranih pokrajinskih razgledov kot prav na Soncu. Tam sploh ni redkost, da imamo lahko s srednje visokega griča razgled po vsaj pet tisočih milijah v premeru, torej skoraj štirikrat tako daleč kot na vaši Zemlji znaša zračna linija od južnega do severnega tečaja. - Pri tem morate upoštevati še to, da je sončev zrak, še zlasti nad tem pasom, najvišje eterične čistosti, zaradi česar je razgled seveda toliko boljši, še zlasti za nadvse ostre oči sončevih ljudi.

5 Glejte, sedaj vam bo vzrok takoj postal jasen! Ker so sončevi prebivalci, kot že rečeno, veliki prijatelji lepih pokrajinskih razgledov, postavljajo krošnje s sadjem svojih dreves zato tako visoko, da jim nikjer ne zakrivajo razgleda. Glejte, to je že en vzrok, ki se, gledan z vaše Zemlje, sicer ne zdi tako zelo pomemben, vendar je to toliko bolj na Soncu. Pri tem namreč ne gre zgolj za čudovito razgledno točko, razgled je tamkaj tudi zelo potreben, ker se nad deželo namreč pogosto kažejo različni naravni pojavi, ki imajo včasih dobre, spet drugič pa slabe učinke. Zato tudi morajo biti zelo pozorni na vse, sicer bi sončevi prebivalci, zlasti tega pasu, bili prepogosto v nevarnosti, da bi jih kakšen, recimo njihovi hiši bližajoč se, naravni pojav strahovito poškodoval ali pa celo povsem uničil.

6 Da boste to nekoliko lažje razumeli, vam bom Jaz navedel majhen primer. Neredko se zgodi, da se nad tem ali onim gričem nenadoma pokažejo rdeče svetleče se zvezde. Ob takšni priložnosti morajo takoj zelo pozorno opazovati, kako visok je grič nad katerim so se pokazale zvezde, ali v kateri smeri odjadrajo iznad le-tega. Recimo, da bi takšne zvezde opazili pri tisoč milj oddaljenem griču in slednji bi bil srednje visok, zvezde pa bi se premikale v smeri proti griču, na katerem smo mi - zadostujejo kvečjemu tri minute časa in prej majčkene zvezdice jadrajo sedaj že kot majhne svetovne gmote proti griču, na katerem smo; njihova hitrost je nadvse velika, ker je največkrat električne narave. Kar na svoji poti dosežejo, je v trenutku uničeno.

7 Kaj pa sončevi prebivalci naredijo v takšnem primeru? Nemudoma se podajo pod zaščito živega Boga in na neporaščeni višini natikajo zašiljene drogove, na katerih so zastave. Ti drogovci potegnejo kot magnet te rdeče žareče, električne mase kvišku, tako da se slednje končno povsem porazgubijo v visoko gorovje. In na ta način je bržčas prizaneseno stanovanjem, drevesom, živalim in ljudem v nižini.

8 Glejte, tudi to je spet dober razlog za neomejen, prost razgled. Zato pa takšna drevesa v drevoredu stojijo vedno v isti liniji s stebrom stanovanjske hiše, gledano iz središča slednje, da celo njihova debla ne ovirajo prostega razgleda.

9 Kar precej pogost pojav, še zlasti na področju velikih voda ali pa tudi v bližini visokih mejnih gorskih pasov, so za vaše pojme neznanski vodni in ognjeni vrtinci. - Kar se tiče vodnih vrtincev, se ti čez deželo nikoli ne raztezajo daleč od vode. Toliko bolj uničujoči pa so ognjeni vrtinci¹, izmed katerih imajo nekateri premer sto do tisoč milj, ob tem pa tako hitro vrtenje, da se v eni

¹ Te vrtince imenujemo hurikani in tornadi.

sekundi enkrat zavrtijo, kar pove toliko kot: zunanji ognjeni krog v eni sekundi preleti pot tristo do tri tisoč milj.

10 Sedaj pa si zamislite učinek, ki ga ima takšen naravni pojav na pokrajino, preko katere se vrtil! - Le kaj v takšni situaciji storijo sončevi prebivalci? - Na začetku se pri priči z najbolj živim zaupanjem podajo pod Mojo zaščito in na najvišjem griču, ki ga je še moč doseči, postavijo pomembno posodo z vodo. Okoli posode z vodo žarkasto natikajo precej dolge sulice v tla. Ta povsem preprosta naprava ima po izkušnjah njihovih najmodrejših učiteljev odločilno moč, da sprva pritegne nase takšen ognjen tornado in nato takoj umiri njegovo vihravo sukanje.

11 In, če bi lahko bili priče takšnemu naravnemu pojavu, bi ga gotovo opazovali z najbolj presenetljivo zabavo. - Tudi če ima takšen ognjen hurikan ob svojem nastanku kar največji premer, pa se vendar začne, takoj ko doseže takšen grič, na dnu tako zoževati, da njegov premer v le nekaj sekundah skopni iz tisočih milj na en seženj. Ko pa potem dokončno doseže višino, kjer je voda z žarkasto v tla zataknjenimi sulicami, se prične vsepovsod utesnjevati in končno dobi za vaš pogled obliko, kot se zdi, neskončno dolgega ognjenega droga, ki potem nad posodo, kot da bi se sesedel, izgine.

12 Kmalu nato se sončevi prebivalci znova podajo na takšen grič in poberejo svoje varnostne naprave, ki so popolnoma nepoškodovane - z izjemo vode, ki sicer ni izgubila na količini, a je popolnoma počrnela.

13 Zakaj pa sončevi prebivalci pravzaprav počnejo to, da bi se tako izognili opustošenju? - Oni pravijo: na visokih gorah živijo duhovi; če pa zaradi prevelike vročine postanejo žejni, se združijo v velike množice in kot podivjani iščejo ohladitev. Zato je nujno, da jim gremo nasproti s pijačo, da ne bi oddivjali naprej navzdol in poiskali kakšno osvežujoče vodovje, ter nam na svoji poti uničili hiše in plodove.

14 Jaz pa vam ne bom rekel drugega kot to, da imajo takšne domneve in duhovna znanost sončevih ljudi svoj popolnoma pravilen vzrok. Kajti na Soncu je glede takšnega ognjenega hurikana popolnoma isti primer, kot sem vam Jaz ob priliki že razkril prav takšen pojav na vaši zemeljski obli. Duh namreč povsod ostane duh, tako na Soncu kot na planetih; le da je prosti delokrog vsakega duha na nekem soncu manj omejen kot na kakšnem planetu.

15 Zdaj spet vidite, kako potreben je v tem pogledu prost razgled sončevih prebivalcev. Zato vsaka hiša tudi stoji na precej stožčastem griču; vsa ostala, k hiši pripadajoča posest, pa leži nižje kot hiša sama. Tako tudi nikjer ne bi smeli srečati hiše na kakšni ravnini, temveč so tako stanovanjske hiše kot tudi mnogokrat različne uradne hiše povsod na gričih, templji za molitev in čaščenje velikega Boga pa so na najvišjih.

16 In tako je še mnogo tehtnih razlogov za prost razgled, zaradi katerega sončevi prebivalci v prvi vrsti postavljajo krošnje dreves tako visoko. Le da bi naštevanje prav vseh razlogov naše sporočilo preveč raztegnilo.

17 Drugi razlog za to, da sončevi prebivalci te krošnje dreves postavljajo tako visoko, je tudi ta, da se s tako visoko stoječimi krošnjami zmanjša svetloba od zgoraj proti stanovanjem. Da pa krošnje takšnih dreves močno prisesajo svetlobo nase, potrjujejo svetleči biseri, ki se skoraj povsod tvorijo na konicah

listov in pravzaprav niso nič drugega kot od dreves neporabljeni svetlobni sveženjčki, enako kot tako imenovani Elijev ogenj pri vas, ki ga lahko opazimo na vseh prišiljenih predmetih, če je zrak preveč zasičen z elektriko. Pri vas je o seveda vidno samo ponoči, na Soncu pa nasprotno vedno samo podnevi (ker tam ni noči) in sicer zaradi nadvse močnih svetlobnih sevanj od zgoraj.

18 Tretji razlog za to, da so krošnje dreves postavljene tako visoko, je tudi ta, da so otroci vedno primorani priti k staršem, kadar so lačni. In ta razlog je zares dober: ker lahko verjamete, da za nezrelega duha otrok nikjer ni nič bolj škodljivega kot je, četudi s strani staršev dopuščena, samovolja. Tako namreč otroci najprej postanejo ošabni in nato trmasto samovoljni, ti dve nečednosti pa sta neuničljiva temeljna kamna vseh sledečih pregreh, ki si jih je mogoče zamisliti.

19 Na Soncu, kjer imajo ljudje tako ali tako veliko svobodnejši in neomejen manevrski prostor, je takšna vzgoja otrok toliko bolj potrebna, da z njo njihova volja dobi takšno smer, ki je neobhodno potrebna za ohranitev splošnega reda. To bi bilo seveda tudi pri vas nadvse zaželeno; le da so ljudje Zemlje največkrat že nadvse omejeno samovoljnega duha, zaradi česar pa so pravzaprav bili položeni na to kruto Zemljo. Zato jim tudi nič ni bolj grenko kot natančna poslušnost, ki pa je edina šola za pridobitev prave, duhovne, notranje močne volje. - Zato¹ pa le izjemno malo ljudi te Zemlje v svojem telesnem življenju doseže to moč, ki je v osnovi vendarle pogoj njihovega tukajšnjega obstoja².

20 Toda zaenkrat (že spet) nismo na Zemlji, temveč na Soncu. Zato bomo tam še naprej opazovali hišno opremo in sicer kot do zdaj le naravni hišni del, brez katerega seveda nikoli ne bi mogli preiti na duhovnega in šele nato na nebeškega čisto duhovnega. In tako bomo naslednjič opazovali ostale, k hiši spadajoče osnovne dele in njihovo namensko uporabo.

16.

Kmetijstvo na srednjem pasu.

Zelenjavno zemljišče, ovčji pašnik in krušno polje

1 Približno tri do pet sežnjev pod drevoredom je tako imenovana njiva za majhne plodove, ki je z obeh strani obdana z različnim rodovitnim grmičevjem. To grmičevje gojijo kvečjemu poldrugi seženj v višino. Njiva pa je poraščena z najrazličnejšimi rodovitnimi rastlinami, ki obrodijo majhne sadove, na primer podobne vašim jagodam, prvim jagodam, melonam, tako imenovanim paradiževcem (sem spadata tudi paradižnik in granatno jabolko; op.prev.) in še drugim podobnim sadežem. Vendar ne smete morda misliti, da tam rastejo točno takšni sadeži - takšni grmički so jim le podobni glede na vrsto majhnih rastlin. Sicer pa so tam izjemno raznoliki in se v enaki obliki, tako kot vse drugo, ne pojavijo pri nobeni drugi hiši.

2 V tej zadevi že dolgo nosite v sebi skrivno vprašanje in to se glasi: zakaj pa se ne bi tudi na sosedovi posesti pojavilo nekaj, kar je na posesti kakšnega

¹ ker jim primanjkuje voljna poslušnost naproti Božanskemu redu

² se pravi, da je dosegla le-te globlji razlog in namen njihovega zemeljskega življenja

drugega sosedu? Gotovo bodo poljski pridelki nekega sosedu deležni tudi pohvale drugega. Zakaj potem ne bi tega, kar mu ugaja na sosedovi posesti, proizvedel tudi na svoji posesti? Kajti, če tega ne bo naredil, mu mora to gotovo bodisi preprečevati kakšen zakon ali pa mora vse drugo podcenjevati in le tisto, kar proizvede na svoji posesti, imeti za nekaj izredno odličnega.

3 To vprašanje se dobro sliši in je vredno odgovora. Toda preden vam Jaz lahko na to odgovorim, moram pripomniti, da bi to vprašanje verjetno bilo utemeljeno na vaši zemeljski obli; toda na Soncu pa očitno pade na neplodna tla, na katerih ne more dobiti odgovora.

4 Tukaj spet vprašate: zakaj pa? - Jaz pa vam pravim: šele na ta zakaj vam Jaz lahko odgovorim in sicer takole: opazujte drug drugega in Mi nato povejte, zakaj se kot bratje med seboj razlikujete tako kot individuumi kot tudi po obraznih potezah, tako da niti bližnji krvni brat ni popolnoma podoben drugemu, medtem ko lahko ne glede na to vendarle vsakogar spoznamo za popolnega človeka, vsaj po postavi? Ali Mi lahko odgovorite na to vprašanje? Tu vam Jaz pravim, da je prav v tem popoln odgovor na vaš zakaj.

5 Vidim pa, da niste bili kos odgovoru na to vprašanje. Zatorej tukaj ne bo preostalo drugega, kot da vam povem, da je razlog zgolj v ustrezni, individualni¹ zgradbi duha, saj je vsakemu duhu, ob splošno značilnem, dano tudi nekaj posebno značilnega - tako rekoč temu ali onemu duhu čisto posebno v last podeljen funt. S tem funtom se potem vsak posamezen duh razlikuje od vsakega drugega posameznega duha. Ta razlika pa se nato na ustrezen način zaznamuje v zunanji obliki, ki se najjasneje prikaže v obrazu vsakega človeka

6 Glejte, prav tako je v večjem merilu tudi pri prebivalcih Sonca, le da se tam izrazita kvaliteta duha ne kaže samo v zunanjem izrazu obraza, temveč v vsem, kar sončev človek ustvari s svojo voljo. Potemtakem sicer lahko sončev človek na svojem posestvu ustvari tudi rastlino, ki mu je bila vseč na sosedovem posestvu; ampak ta ne bo več takšna kot tista na sosedovem posestvu. Zakaj pa? - Ker tudi sosed ni niti telesno niti duhovno takšen, kot je njegov drugi sosed; in ta različen, karakterističen videz se opaža tudi v vsem, kar je ustvaril. To je pravzaprav razlog, zakaj pri dveh sosedih ne najdemo ničesar popolnoma podobnega.

7 Ta različnost pa temelji še na nečem drugem, namreč da se tako vsak sončev človek, ko je stopil na zemljiško posest drugega, zave iz te ali one rastline, čigavega duha otrok je njegov sosed (ali nek drugi zemljiški posestnik). - Glejte, zdaj pa že imamo popoln odgovor.

8 Pravzaprav se nekaj podobnega kaže tudi na zemeljskih oblah, kjer ima vsakdo drugačno vrtnarijo in drevesnico v svojem vrtu; zgradi pa si tudi drugačno hišo kot njegov sosed. Samo da se vsa ta različnost tukaj razteza le na različno sprejet red¹, ne pa tudi na individualnost² rastlin, ker le-te na zemeljskih oblah rastejo iz semena, v katerem že imajo obstojno urejenost. Na

¹ zasaditve itd.

² se pravi oblikovno kvaliteto

Soncu pa, kot je že znano, izhajajo iz popolne volje duha in se zato tudi ravnaajo po urejenosti duha, ki jih je priklical s svojo svobodno voljo.

9 Tako torej poznamo razlog te različnosti in bomo lahko pogledali naprej, na kakšen način so obdelana tla¹ sončevega prebivalca.

10 Pod tistim poljem za majhne plodove je prazen krog, ki ni zasajen in služi zgolj obhodu polja. Ta prazen krog obkrožajo spet tesno skupaj stoječa majhna drevesca, približno takšna, kot so pri vas v vrtovih gojena pritlikava drevesca. Tudi ta drevesca so tako različnih vrst, da jih je redko le pet do sedem ene in iste vrste; in zato nosijo tudi raznoliko sadje podobno vašim hruškam, jabolkom, pomarančam in še več podobnega. Le da je tamkaj vse popolno in je vsak sadež nadvse dobrega okusa.

11 Tej vrsti drevesc sledi spet drugi prazen krog; ta pa je obdan z neke vrste živo mejo. Od te meje se v širini sedmih do desetih sežnjev razteza travnik z izjemno bohotnim zelenim travnatim rastjem, pri čemer je trava na enem posestvu vedno le ene in iste vrste.

12 Ta krog je namenjen paši ovac, ki so pri sončevih prebivalcih edine domače živali; pa čeprav je na Soncu zelo številna množica živali vseh vrst - z izjemo kače, ki je domača le na nekaterih zemeljskih oblah.

13 Vprašali Me boste, zakaj je tam ovca edina domača žival? - Prvič zato, ker je med vsemi živalskimi vrstami najbolj potrpežljiva in nežna žival. Drugič zato, ker tudi sončevi ljudje uživajo mleko te živali. In tretjič zato, ker te živali s svojo obilno in nadvse fino volno tudi na Soncu dajejo ljudem material za njihove obleke. - Glejte, prav zato redijo le omenjeno žival kot domača in prav zanjo pripravljajo takšen travnik.

14 Ker pa smo predhodno omenili brezštevilno množico živali na Soncu, se postavlja vprašanje: kje se le-te zadržujejo in od česa živijo? - Saj veste, da so na Soncu, še zlasti na tem pasu, tudi nadvse velike, nepregledne ravnine. Te ravni: ne, kot veste, nikoli ne naseljujejo ljudje in sicer iz silno nujnega razloga, ki ste ga dovolj dobro spoznali pri predstavitvi sončevih peg ali bolje ob predstavitvi velikega izbruha ob ekvatorju Sonca. Prav te ravnine pa naseljujejo brezštevilne, najrazličnejše živalske vrste.

15 Sedaj pa nastane vprašanje: od česa pa živijo, ko rastlinstvo na Soncu uspeva vendar samo z voljo ljudi? - Nič lažjega kot odgovoriti na to vprašanje, namreč da so tudi ravnine najobilneje poraščene z najrazličnejšimi košatimi rastlinami in sicer gojene prav tako z voljo ljudi - toda tukaj, za ravnine, s prošnjo in prav tako globoko občuteno združitvijo z zvesto spoznano voljo velikega Boga. Kako pa bodo potemtakem te ravnine obdelane? - Z blagoslovom vrhovnega učitelja - ko se na najvišji tempeljski višini v templju s 77-timi stebri k čaščenju velikega Boga zberejo vsi verniki.

16 Sedaj ste dobili odgovor tudi na to vprašanje. Vendar ozadju ostaja še eno vprašanje: kako pa sončevi prebivalci preprečujejo, da se te živali iz nižin ne povzpnejo k njim in tamkaj zlahka uničijo njihove plemenite posesti? - To sončevi prebivalci preprečijo tako, da prav s takšnim skupnim delovanjem, z neprehodnimi živimi mejami vse gričevnato podeželje na vse strani popolnoma

¹ sončeva tla, zemlja oz. prst

zaprejo od ravnin. Ta živa meja je sestavljena iz samih tesno skupaj postavljenih, pogosto do tisoč sežnjev visokih stebrastih debel, ki imajo le na krajnem vrhu zelo košate krošnje, ki tudi v velikih količinah obrodijo takšne sadove, ki so primerni za prehrano živali.

17 Te ograje neredko v ravni liniji neprekinjeno potekajo več sto milj vzdolž vznožja tega ali onega griča, preden potem zavijejo v kakšno drugo smer. Krošnje teh dreves imajo vselej svetlo zeleno listje; debla pa so od tal navzgor temno rdeča in do krošnje preidejo v čisto blede svetlo rdečo, kar seveda nudi nadvse čudovito lep pogled.

18 Sedaj vemo, kako so živali preskrbljene; zato se bomo znova vrnili k našemu hišnemu ozemlju in tam videli, kaj sledi travniku.

19 Ta travnik je na spodnji strani za živo mejo obdan z nasipom, na katerem so v smeri hišnih stebrov nameščeni vrelci. Tukaj boste spet vprašali: od kod pa sončevi prebivalci dobijo vodo, da slednjo, kjer jo želijo, pustijo izvirati iz tega nasipa?

20 Za sončeve prebivalce ni nič lažjega kot to. V zemljin tala zataknejo do deset sežnjev dolgo cev, da le-ta štrli kvišku še kakšen seženj nad zemljo. In takoj se iz nadvse sočnih sončevih tal zbere toliko vode v v zemljo vtaknjeni cevi, ki je do tja, do koder tiči v zemlji, z vseh strani preluknjana z majhnimi okroglimi luknjicami, ki nato željno prepuščajo pogosto vlažnost tal v glavni kanal cevi, skozi katerega se potem te v cevi obilno zbrane vlage, kot precej visoki vrelci, izlivajo za potrebe ljudi in živali.

21 Pod tem nasipom je tako imenovani, do deset sežnjev širok krog krušnega polja. Zakaj pa se imenuje krog krušnega polja? - Zato, ker na tem polju raste neke vrste sadež, ki ga edinega ne ustvarja človeška volja; temveč sad na tej njivi, ki je približno podoben vaši pšenici, izvira neposredno od Božje volje. Zato to polje spoštujejo kot svetišče.

22 Tudi tukaj ne sejejo semena; temveč polje v ta namen pripravijo in ko naj bi nosilo pridelek, posebej za to molijo, kar se pri sončevih prebivalcih vedno dogaja prav posebno svečano. Po tej svečanosti hišni oče prehodi polje in ga blagoslovi in nato mu sledijo zapovrstjo še vsi ostali člani družine. Ta postopek se ponovi sedemkrat. Nato velikemu Bogu posvetijo še hvalno, častilno in zahvalno molitev - in s tem je krušno polje obdelano.

23 To krušno polje pa je spodaj obdano z nadvse čudovito in umetelno ograjo; in ta ograja je hkrati tudi meja neke posesti.

24 Tukaj boste seveda vprašali: zakaj pa potem to najbolj čaščno polje leži najdlje od stanovanjske hiše? Saj bi moralo simbolično biti tisto, ki je bolj čisto Božanske narave, nameščeno bližje človeku kot tisto, kar je njegove¹ vrste. - S tem vprašanjem sicer kar dobro filozofirate; toda sončevi prebivalci v tem pogledu filozofirajo še bolje, ker s tem nakazujejo, da Božansko ne zajema le centralne točke stanovanja, temveč zajema tudi vse zunanje. Tako naj tudi človek v svoji notranjosti pripravi prestol za stanovanje Božanskega Duha in mora pustiti, da ta Duh zajame vse njegove misli, poželenja in dejanja, da je

¹ človeško nepopolne

tako v vsem - tako v notranjem kot v zunanjem - človek popolnoma po volji velikega Boga.

25 Glejte, vse to pa ne pove nič več in nič manj kot to, da naj ljudje živijo in delujejo popolnoma po Moji volji, se pravi, da se morajo prepustiti, da jih prevzame Moj Duh in prodre vanje do dna duše - ne pa, tako kot to pravzaprav trenutno počno nekateri »boljši«, da se zadovoljijo zgolj s spoznanjem Moje volje, kar pa zadeva njihova ravnanja, naj bi Jaz prenašal, da Me vlačijo vstric s svojimi posvetnimi dejanji. Krušno polje pri takšnih ljudeh ni tisto, ki predstavlja zunanjo obrobo; le čisto posvetno polje je tisto, ki ne obrodi sadov Moje volje, temveč le sadove sebičnosti, sveta, pogube in smrti!

26 Iz te kratke predstavitev lahko sedaj pač spoznate, da so sončevi prebivalci vsekakor boljši filozofi kot ste vi. Kajti red, ki ga upoštevajo v svojih domovih, je, celo vzet le simbolično, gotovo bližji Mojemu redu kot tisti, ki ga za svojo domačo ureditev in razporeditev uporabljate vi. Sicer se na vašem planetu ne da opaziti takšna zunanja ureditev, čeprav v glavnem to niti ni tako pomembno. Ne glede na to, pa vam Jaz to sedaj vendarle pokažem, da boste po tem lahko usmerili vašo duhovno osnovo! To pa potemtakem zares dobro upoštevajte. Prihodnjič bomo pregledali še različne uradne hiše in templje in se nato posvetili splošnim in hišnim ureditvam prebivalcev tega pasu.

17.

Šolsko-uradne hiše na srednjem pasu

1 Kar zadeva uradne hiše, le-te ne stojijo na gričih tako kot stanovanjske hiše, temveč bolj v gorskih dolinah in sicer iz tega modrega razloga, da pozornost gojencev, ki jih tam poučujejo za ta ali oni predmet, ne bi motil krasen razgled.

2 Da pa si boste o legi takšnih uradnih hiš lahko ustvarili čim boljšo predstavo, vam bo potrebno nekoliko bolj nazorno predstaviti gričevnat sončev svet.

3 Griči so na Soncu treh vrst: prvič so splošni griči, ki se v nepreglednih verigah, podobno kot pogorja na vaši Zemlji, raztezajo v vse smeri širom po tem sončevem pasu. - Drugič so različne višinske točke vrhov teh gričev, ki so približno takšne, kot če bi v obliki piramid skoraj enakomerno nanizali okrogle, toda zelo otopele stožce drugega poleg drugega, tako da bi iz več takih stožcev končno nastala ena piramida. In končno so tretjič posamezne grčice¹, ki jih tamkaj imenujejo tudi prsi gričev. Te običajno služijo kot bivališča, se pravi, da nad njimi gradijo stanovanjske hiše; preostanek takšnega majhnega griča nato uporabljajo za vam že znano posestvo², pri katerem, kot vam je že bilo nekoliko nakazano, po vaših merilih računajo približno pol orala na osebo. Ta posestva so po zunanji obrobi, tako kot griči, po navadi pravilno okrogla, zaradi česar se potem običajno tudi zgodi, da se stikajo tudi po štiri takšne posesti in sicer največkrat v nižini, se pravi v majhni dolini med tremi ali štirimi griči.

¹ majhni griči kot izbokline večjih gričev

² kmetijsko posestvo

4 Ker pa se krogi lahko dotikajo le v eni točki, se potem zgodi, da med tremi ali štirimi stikajočimi se posestvi nastane prazen, nezaseden prostor. Glejte, na prav teh praznih, nezasedenih prostorih potem zgradijo uradne hiše.

5 Nekatere uradne hiše so manjše kot običajne stanovanjske hiše; nekatere pa po potrebi tudi večje. Kajti male uradne hiše so namenjene zgolj osnovnemu pouku otrok; zato so običajno tudi manjše in njihova oprema je čisto preprosta. Le toliko je za pripomniti, da obstajata dve vrsti malih uradnih hiš in sicer tiste za pouk dečkov in druge za pouk deklic. Ti dve vrsti se razlikujeta le po tem, da so okrog tistih uradih hiš za pouk deklic med stebri nameščeni majhni okrogli cvetlični vrtički, medtem ko so uradne hiše za pouk dečkov prav preproste.

6 Sicer pa je oprema teh uradnih hiš skoraj enaka kot tista v stanovanjskih hiš; le da je vse povsem preprosto in brez okrasja, kar nam pove, da so tudi učenci v svojih spoznanjih zelo preprosti in brez notranjih duhovnih okraskov. Uradne hiše za pouk deklic pa s cvetličnimi vrtički nakazujejo deklicam, da morajo biti tudi navzven čiste in ljubke, da bo tako v njih vzgojen ustrežljiv in privlačen duh.

7 To je potemtakem prva vrsta uradnih hiš. V le teh pa ne stanujejo uradni ljudje in učitelji, ampak se stanovanje uradnega človeka ali učitelja prav tako nahaja v uradni hiši na najbližjem griču.

8 Po čem pa se stanovanje uradnega človeka razlikuje od stanovanja nekoga, ki ni uradni človek? - Ne razlikuje se v ničemer drugem razen po tem, da je od nje, kot vi radi rečete, *linea recta*¹ do uradne hiše usmerjena pot, medtem ko so poti od kakšne druge hiše usmerjene naravnost proti tistim točkam, v katerih se stikajo posestni krogi. Oprema hiše uradnega človeka pa je, mimogrede, povsem enaka kot tista vsakega drugega človeka.

9 Kateri otroci pa obiskujejo pouk takšne uradne hiše? - Le otroci bližnje okolice; približno od treh, štirih ali petih stanovanjskih hiš.

10 In kako dolgo naenkrat traja pouk? - Nikoli dlje kot največ petsto zamahov nihala. Nato spet izpustijo okrog petsto nihajev nihala (to je odmor brez pouka; op. prev.). In tako se pouk nadaljuje - tako dolgo, dokler otroci ne obvladajo popolnoma elementarnih predmetov, ki so le v tem, da otrokom dajejo določene majhne zakone, ki jih morajo opazovati.

11 Tako na primer temu ali onemu otroku prepovejo pogledati ta ali oni predmet, temveč mora otrok tako dolgo odvrčati oči, dokler uradni človek ne vidi, da mu ni več niti najmanj naporno takšen predmet popolnoma prezreti. Zato otroke tudi skušajo z najrazličnejšimi dražljaji, da bi prekršili zakon; v ta namen kmalu tu ali tam, kamor je otroku pač prepovedano gledati, uprizarjajo igre, pri čemer otroke stane veliko napora in samo odpovedovanja, da svoje radovedne oči odvrnejo od tega; edino večkratna vaja dela mojstra. Tako je tudi tukaj; otroci se pač večkrat spozabijo, nato jih znova resno opominjajo, pri večkratni kršitvi pa jih lahko primemo kaznujejo - in tako postopoma dosežejo moder namen.

¹ v ravni liniji

12 Ko se otroci lahko držijo ene zapovedi, jim dodajo drugo, podobno; in ko gre tudi s to, dodajo še tretjo, četrto, peto in tako do desete, pogosto jim dodajo še tudi do trideset zakonov.

13 Ko so se otroci tako naučili krotiti svoje oči, se morajo na enak način naučiti krotiti jezik. Tako učitelji natančno opazujejo vsakega učenca, kaj je najljubša tema njegovega jezika. Otroku za daljši čas prepovedo izgovoriti kaj takega. Ko se lahko otrok končno tudi v tem pogledu odpoveduje, potem učitelj spet raziše kakšno drugo nagnjenje v njem in mu le-to na najprimernejši način prepove.

14 Glejte, iz takšnih stvari je tam zgrajen elementarni pouk, ki nima drugega namena kot tega, da je otrokom tako na najbolj premišljen način odvzeta njihova lastna volja in tako postanejo povsem brezvoljni in prav s tem dobro pripravljena posoda za sprejem Božanske volje, ki jo nato predavajo in poučujejo v višji uradni hiši.

15 Tako kot otroke v tej uradni hiši na nek način odvrnejo od vse zunanje dejavnosti in tako zajamejo vse njihove zunanje čute, njihove misli in potemtakem tudi njihovo poželenje, tako jim v naslednji višji uradni hiši znova predložijo v izpolnitev po volji velikega Boga eno dejavnost za drugo. Zaradi tega pa te uradne hiše druge vrste tudi niso več tako preproste kot tiste prve vrste, čeprav je njihova oprema sicer zelo podobna opremi v stanovanjskih hišah.

16 Okraski v teh večjih uradnih hišah, ki so običajno postavljene tam, kjer se stikajo štiri, včasih tudi pet posesti, se vedno ravna po predpisanih dejavnostih učencev. V čem pa je ta dejavnost? - Le-ta ni v ničemer drugem kot zgolj v fiksiranju¹ najrazličnejših stvari.

17 Tako na primer enemu ali drugemu učencu pokažejo neko stvar; to mora dlje časa nenehno opazovati v vseh njenih delih in nato naznaniti uradnemu človeku vse, kar je na tej stvari opazil. Ko je naznanilo končal, mu znova naročijo, naj enak predmet še natančneje opazuje in dobro preveri, ali ni ob prvem opazovanju česa spregledal. Po takšnem drugem opazovanju učenec znova poroča, kaj se je pri prvem opazovanju izmuznilo njegovi pozornosti.

18 Ali je sedaj to morda že dovolj? - O ne; uradni človek učenca pogosto opozori tudi deset, dvajset do tridesetkrat na en in isti predmet. Tukaj boste seveda vprašali: čemu pa je to dobro? Na nekem predmetu vendarle ne moremo najti nič več, kot slednji na svoji površini nudi na prvi pogled. Jaz pa pravim: ta pregled je nadvse površen in nikomur niti najmanj ne koristi za njegovega duha; kajti na ta način lahko neko stvar opazuje tudi vsaka žival.

19 Z večkratnim prisiljenim opazovanjem pa je opazovalec sam prisiljen, da v svojem duhu pozorno pregleda različne odnose, povezave in zveze in si s tem privzgoji trdnost in odločnost v svojem pogledu, ki je za nadvse površnega duha tudi nadvse nujna. - V takšnih vajah je potemtakem šola te druge uradne hiše.

20 Ko so učenci do konca popolnoma in pošteno vadili opazovanje takšnih zakonov in še veliko bolj dejavnosti po le-teh, šele tedaj jih sprejmejo v tretjo

¹ trajnem opazovanju

uradno hišo, ki ni več v nižini, temveč že na kakšni bolj odlični višini pred griči naseljenimi z navadnimi običajnimi stanovanjskimi hišami.

21 Takšna uradna hiša je že pomembno velika in ima običajno štiri strehe, se pravi takšne piramidaste strehe, kot smo jih spoznali pri stanovanjskih hišah. Takšna uradna hiša ima tamkaj tudi ime, ki pove približno toliko kot pri vas beseda »gimnazija«¹. - Kaj pa poučujejo tukaj? - Tukaj na nek način obravnavajo analitiko² ali posebno testiranje vseh vidnih stvari, učencem pa v tem povsod pokažejo Božanski red.

22 Iz tega razloga pa je tako notranjost kot tudi zunanost takšne uradne hiše nadvse pravilno čudovito urejena, da si vi tega zlahka ne morete niti približno zamišljati. Najprej je namreč sto stebrov, na katerih počivajo štiri strehe takšne uradne hiše, po celotni dolžini okrašenih s takšnimi plastičnimi deli, ki so tako umetelno izrazita, da se zdijo kot živa. Ta dela ali okraski, sicer zelo natančno štirikotnih stebrov, imajo podobnost z egipčanskimi hieroglifi. Razlika je v tem, da so vse slike nepopisno popolnejše in bolj raznolike kot hieroglifi Egipta.

23 Na sredi takšne uradne hiše so postavljeni štirje podporni stebri, ki deloma pomagajo nositi strešne grede; delno pa so okrašeni z višjimi okraski (namreč v kolikor segajo od tal do strešne linije), ki že vsebujejo povezavo z delovanjem velikega Boga.

24 Stebri, od katerih meri vsak okoli dva sežnja v premeru in dvajset sežnje v višino, so izdelani iz mase, ki izgleda tako, kot pri vas tako imenovani kamen karneol. Okraski pa so nanje nanesen kot iz najrazličnejših najdražjih kamnov. Baze stebrov so okrogle in iz snovi, ki je videti kot žareče zlato. Zgornji kapitel (zaključni deli stebrov) pa so iz takšne mase, ki je takšna kot ametist³.

25 Nad kapitele so nameščene velike, bele krogle, ki so povezane z najlepšimi oboki od stebra do stebra. Nad temi stebri najprej počivajo strešne preklade, ki so prav tako narejene iz snovi, ki je podobna dokaj žarečemu rubinu. Šele nato se dvigajo prava strešna drevesa, ki tukaj niso črna, kot v stanovanjskih hišah, temveč so temno vijolično modro obarvana.

26 Skratka, v takšni uradni hiši v vsem vlada, za vas komaj pojmljiva, enakomernost. Eno harmonira z drugim in pri nadvse velikem obilju najčudovitejših okraskov pa vendarle ni nikjer prevelike natrpanosti. Celo tla so narejena tako, da so približno enaka vašemu mozaiku. Le da tukaj ni neke vzvišene figuracije, temveč je upodobitev takšna kot najfinejše miniaturne slike pri vas; in vsaka stvar je tako varljivo resnično posneta, da se celo ob opazovanju iz največje bližine ne bi mogli povsem ubraniti popolne prevare in bi verjeli, da je vse to reliefno in popolnoma plastično delo.

27 Tudi tukaj so pred stebri nameščeni najkrasnejši sedeži - ležalniki za počivanje, tako kot v stanovanjskih hišah. Ker pa je takšna uradna hiša tako rekoč sestavljena iz štirih oddelkov (kar lahko povzamemo iz štirih streh), je pod vsako streho nam že poznana, čudovito postavljena polžasto-spiralasta

¹ višja šola

² razčlenitev

³ poldragi kamen, vijolični kremen

piramida, ki pa je prav tako opremljena, kot smo to videli pri navadnih stanovanjskih hišah.

28 Zunaj te uradne hiše, v kateri običajno stanuje uradni človek skupaj s svojo družino, pa so tudi razdelitve zemlje v enakem redu in je zemlja tudi tako obdelana v enakem redu, le v večjih dimenzijah, kot smo tudi to spoznali pri stanovanjskih hišah.

29 Celotna posest okrog takšne uradne hiše ima, po vašem izračunu, neredko površino tisočih oralov¹; toda kljub temu . za uporabo ne pride več kot pol oral na osebo. Tukaj boste vprašali: zakaj pa toliko zemlje za enega uradnega človeka, ko njegova družina gotovo ni številnejša od družin drugih hiš?

30 Razlog je preprost, tam namreč stanujejo vsi učenci takšne ustanove tako dolgo, dokler popolnoma ne prestopijo svojo šolo. Saj morajo tukaj spoznati zares veliko - namreč, kot ste že slišali, Božanski red v vseh različnih stvareh; ali: tukaj se morajo šele naučiti brati veliko knjigo Božanske narave, zaradi česar so v takšni uradni hiši nameščeni tudi vsi prej omenjeni okraski.

31 Da pa si boste to lahko vsaj približno predstavljali, vam bom Jaz samo na kratko in bežno naznanil le pomen enega stebra. - Okrogla baza stebra simbolizira Božjo silo ali moč Njegove volje, ki je večni temelj in nosilni del, vseh stvari. - Na njej počivajoči, štirikotni steber predstavlja iz temeljnega fundamenta izhajajočo moč, ki je opornik nebes in vseh ustvarjenih stvari (slika 5). - Ustvarjene stvari so simbolično z okraski pritrjene okoli stebra in imajo odnos med seboj kot tudi do sile, ki jih ustvarja in nosi. Vedeti morate tudi to, da te okraske za stebre ni morda izdelala in jih pritrdila človeška roka, temveč zgolj višja volja velikega Boga, ki se izraža v popolnoma očiščenem človeškem srcu. - Kapiteli takšnega stebra pomenijo modrost; krogle nad njimi nedoumljivost slednje v Bogu. Oboki, ki povezujejo te krogle, pa ponazarjajo nedoumljive poti, skozi katere Božja modrost vse pregleduje in povezuje v najvišjem redu; ta red pa je potem ohranjajoči nosilec celotne neskončnosti.

32 Glejte, to je le bežen obris, iz katerega lahko razberete, v kakšnem smislu je v vseh svojih delih zgrajena takšna uradna hiša - kaj vse se morajo učenci v tem redu z ustreznim vodstvom naučiti spoznati sami od sebe. Ali vam takšna gimnazija ne bi bila bolj všeč kot vaša latinska na Zemlji? - Glejte, to je ustrezna šolska ustanova!

33 Nekoč so takšne šole obstajale tudi pri vas na vaši Zemlji; vendar jih je človeška grabežljivost popolnoma izpodrinila iz teh tal. In zato vam Jaz znova dajem navodila s Sonca, da boste iz njih uvideli, kakšna naj bi bila ustrezna šola za živo izobraževanje človeškega duha; to pa boste v širšem smislu spoznali šele pri naslednji predstavitvi templjev. - In tako naj bo tudi za danes dovolj!

¹ Nekdanja staro avstrijska mera: 57,55 ara, en oral je približno pol hektarja.

18.

Preprosti templji na srednjem pasu

1 V kakšnem položaju pa stoji tempelj na Soncu - se pravi najprej prvi tempelj na eni najnižjih višin (na katerih sta še dva druga templja, ki ju bomo spoznali šele kasneje)?

2 Takšen tempelj prve vrste ima tam vlogo splošne ljudske šole, v katero se preide iz prej opisane uradne hiše. Ne smete pa misliti, da v takšen tempelj prestopajo učenci zgolj iz ene take uradne hiše; takšen tempelj je namreč sprejemnica za nemalokrat trideset do štirideset takšnih pred uradnih hiš; zaradi tega pa je takšen tempelj izredno velik in tudi mora biti, da lahko vase sprejme pogosto tudi do več tisoč učencev.

3 Takšen tempelj pa ni več okrogle oblike, temveč ima veliko bolj obliko ladje pri vas. Kajti če bi bil zgrajen okroglo, bi se pri prekrivanju pojavile številne težave. Ker pa je zgrajen v takšni jajčasti obliki, se njegovo prekrivanje izvede prav tako brez težav kot prekrivanje navadne stanovanjske hiše.

4 S čem ali po čem pa določijo velikost takšnega templja? -Velikost takšnega templja določijo po številu stebrov, iz katerih sestoji. - Ali je število stebrov enako pri vseh templjih te vrste? - Ne, temveč se ravna po okolišu, glede na to ali ta premore več ali manj stanovanjskih hiš, potem malih uradnih in pred uradnih hiš. Zato lahko takšen tempelj sestoji iz najmanj tisoč in največ deset tisoč stebrov. - Stebri takšnega templja so najprej veliko višji in tudi veliko obsežnejši kot tisti od stanovanjske hiše in so večinoma iz svetlo zelene, prosojne snovi, ter v preprostem slogu povsem okrogli.

5 Sicer pa je tudi pri templjih arhitektonski slog zelo različen, pa čeprav so iste vrste, ter namenjeni enemu in istemu namenu. Tako obstajajo tudi tempeljski stebri, ki so podobni piramidam; potem so takšni tempeljski stebri, ki se stojijo iz številnih palic; pa spet takšni stebri, ki izgledajo, kot bi ležale sploščene krogle druga na drugi; so tudi stebri, ki se drug nad drugim dvigajo v oblakom podobni obliki; prav tako so spet stebri, ki so podobni narobe obrnjenim stožcem, kjer je široka stran zgoraj, koničasta pa čisto spodaj. In tako je še nešteto drugih oblik, v katerih služijo ti stebri za oporo strehi.

6 Ti templji so že spet veliko bolj vzvišeni in čudoviti kot pred uradne hiše, še zlasti nazadnje prikazane vrste, v katerih morajo učenci spoznavati Moj red. Ti templji imajo potemtakem tudi več streh, med katerimi je tista, ki prekriva sredino templja, zdaleč najvišja; na njenem najvišjem vrhu pa je nameščena nadvse velika zastava v znak zmage, ki jo morajo ljudje izbojevati v tem templju. Ostale piramidaste strehe pa so postopno nižje. In na vsaki strani srednje, visoke strešne piramide, je primemo nameščenih po sedem in sedem piramid, in sicer tako, da te strehe s svojimi vrhovi proti vrhu srednje glavne strehe tudi tvorijo piramido.

7 Sicer so tudi vrhovi teh streh okrašeni z zastavami, toda zastave so, glede na sredinsko zastavo, toliko manjše, kolikor so strehe vedno nižje. Sicer pa so tudi strehe teh templjev zgrajene na enak način kot strehe stanovanjskih hiš. Višina srednje strehe bi lahko, glede na velikost templja, dosegla včasih do

tisoč sežnjev po vaši meri; nikoli pa ni nižja od petsto sežnjev. Po višini sredinskega strešnega vrha se potem ravna tudi ostali strešni vrhovi.

8 Tukaj boste seveda vprašali: kako vendar lahko sončevi ljudje nad stebri piramidasto postavijo pokonci tako neznansko dolge strešne trame in od kod jim takšna tisoč sežnjev dolga drevesa? - Tukaj se morate spomniti, da smo ob neki drugi priliki že omenili, da sončevi ljudje kaj takega ne izdelajo s svojimi rokami, temveč vse z močjo svoje volje. Sicer morajo takšna strešna drevesa predhodno potegniti iz tal, kar pa se, kot veste, zgodi s pomočjo njihove volje. Tako morejo ustvariti tudi stebre. Ko pa so vse te za gradnjo templja potrebne stvari enkrat pripravljene, se z združitvijo volje, pogosto zelo mnogih ljudi, uredijo v takšno zgradbo. Gradnjo samo pa izvedejo z združitvijo skupne volje.

9 Ne glede na to pa so pri takšnem templju vendarle opravila, ki jih sončevi ljudje opravijo s svojimi rokami. Mednje sodi prekrivanje strehe in barvanje le-te z notranje strani. Nadalje sodi med ročna opravila izmera zemlje in temu sledeče planiranje slednje. To so potemtakem ročna opravila.

10 Kako dogo pa obstaja takšna zgradba? - Če takšnih templjev, ali tudi kakšnih drugih zgradb, ne poškoduje ali včasih delno ali docela uniči kakšen zamujen ali prepozno opažen naravni pojav, potem bi lahko obstajale celo večnost; saj tam nič ne segnijo in ne strohni, temveč vse ohranja trajno svežino in solidnost. Bilo bi namreč takšno kot ob svojem prvem nastanku.

11 Sedaj vemo, kako je z gradnjo templja in tako tudi z zunanjo obliko takega templja; zato si bomo sedaj nekoliko natančneje ogledali njegovo notranjost, nato pa še njegovo zunanjo okolico.

12 Najprej moramo opazovati veličastno in mogočno višino takšnega templja; kajti stebri, ki tukaj nosijo strehe, so, glede na velikost templja, visoki tudi sto do petsto sežnjev in so sorazmerno debeli in obsežni. Podnožja stebrov so vselej popolnoma okrogla in imajo, kot radi rečete, začeni od tal pa do svoje stebrne nosilne površine, sedem zvitkov, izmed katerih vsak krog zvitkov meri približno štiri čevlje¹ v višino, prav tako pa je podnožje stebra sorazmerno s stebrom samim. Ta ogrodja so pri templjih običajno iz zelo trdnega materiala, toda kljub temu so iz polprozorne mase modre barve. Stebri so povsem beli; zato pa so obloženi s pisanimi reliefnimi okraski.

13 Stebri takšnega templja pa do strehe navzgor ne potekajo brez prekinitev, temveč so hkrati tudi nosilci treh galerij, ki so potegnjene okrog stebrov znotraj celotnega templja, okrašene pa so z najčudovitejše izdelanimi ograjami.

14 Kako pa pridejo na te galerije? - Takoj boste videli. - Namesto piramidastih ležalnikov znotraj stebrov je med stebri postavljena polžasto spiralna piramida, katere vzpenjajoče se stopnice so prav tako obdane z najbolj ljubkimi ograjami. Ko po tej polžasto spiralni piramidi dosežejo višino galerije, vodi od nje nadvse ljubek hodnik, po katerem lahko potem dosežejo galerijo. Tako je vsaka galerija s hodnikom povezana s takšno polžasto spiralno piramido.

¹ en čevlj = 31,6 cm

15 Iz česa pa je takšna piramida? - Piramida sama je iz snovi, podobni blede rdeče obarvanemu steklu, ki je popolnoma prozorna. Ograje so kot iz masivnega zlata, zavite v najrazličnejša najlepša okrasja, ki so na svojih skrajnih robovih znova okrašene z najrazličnejšimi čudovito lepimi in pomenljivimi oblikami, ki so tam različnih barv in, ki izgledajo kot najdragocenejši žlahtni kamni pri vas, če bi le-ti bili samo svetleči.

16 Tudi hodnik je prav tako iz masivne, zlatu podobne snovi in vse od polžasto spiralnih stopnic pa do glavne galerije obdan z dvojnimi ograjami.

17 Seveda so tudi glavne galerije, tako navznoter kot navzven, obdane z ograjami. Te ograje glavnih galerij pa so sestavljene iz samih briljantnih piramid, se pravi, da so piramide izdelane iz snovi, ki se sveti kot velik, brušen diamant, če je pri vas obsijan s sončnimi žarki. Te piramide so med vsakim hodnikom nanizane tako, da se na dnu dotikajo in so zgoraj povezane z naslonjalom, ki je kot iz masivnega zlata, prepletenim v najlepši listnati ornament, naslonjalo pa je prav tako raztegnjeno od hodnika do hodnika (ki se razteza od polžasto-spiralne piramide do glavne galerije), ker se neprekinjeno ne more nadaljevati. Če bi bilo tako, potem bi namreč morali, da bi iz enega hodnika dosegli glavno galerijo, preplezati takšne ograje; zatoorej mora biti ograja glavne galerije tolikokrat prekinjena, kolikokrat takšen hodnik vodi od polžasto spiralnih stopnic do te ali one glavne galerije. Seveda se razume, da to velja le za stran v notranjosti templja; na zunanji pa se taista piramidasta ograja s še bolj masivnim naslonjalom neprekinjeno nadaljuje.

18 Glavna galerija počiva na obokih podobnih mavrici, ki se pnejo od stebra do stebra. Ti oboki zelo živo popolno ponazarjajo barve mavrice.

19 Znotraj spiralno stopničastih piramid je na temnordečih, privzdignjenih štirikotnih ploščah, prav tako spet na kockastem ogrodju, več takšnih podobnih piramid, kot smo jih za stebri spoznali v stanovanjskih hišah.

20 Kockasta ogrodja, ki s svojo površino segajo na vseh straneh več kot pol sežnja čez piramido, uporabljajo kot ležalnike. Ko namreč pride čas počitka, se učenci odpravijo na te prostore in se tam po potrebi spočijejo. Ti ležalniki so nadvse mehko elastični, približno tako kot zračna blazina. Prav tako mehko elastično je tudi piramidasto naslonjalo. Če je nekdo na njem še tako dolgo, vendarle ne povzroči trajnega upogiba; ko vstane je namreč spet vse v najlepšem redu, tako ležalnik kot naslonjalo.

21 Tudi naslonjalo je nadvse razkošno okrašeno. Vrh naslonjala, na vrhu piramide, je povesod zeleno svetleča krogla, kar znova daje notranjosti templja nadvse čudovit, ljubeč videz, še zlasti, če je ponekod na klopeh počivajoči ljudje ne spravljajo iz sorazmerja.

22 To bi bila torej splošna oprema takšnega templja. Posebni in najbolj veličastni notranji opremi, kot tudi zunanji okolici takšnega templja se bomo posvetili šele prihodnjič. In zatoorej dovolj za danes!

19.

Notranja oprema preprostega templja Tempeljski orkester

1 Takšen tempelj, kot veste, se sestoji iz vsega skupaj petnajst streh, namreč iz sredinske visoke in nato na obeh njenih straneh iz po sedmih streh. Na sredi vsake takšne strehe se v notranjosti templja znova nahajajo čudovito zgrajene polžasto spiralne stopnice, ki se raztezajo do strehe in so pod vsako streho, ki je bližje srednji strehi, večje, razkošnejše in tako tudi pomembnejše.

2 Pod srednjo, visoko streho pa ni takšnih polžasto spiralnih stopnic, temveč to streho najprej nosijo svetleči modro rdeči stebri, teh pa je v krogu okoli trideset. So pa ti stebri skorajda še enkrat tako visoki kot stebri templja samega; zato pa je ta srednji del templja tudi višji, kot njegovi preostali deli.

3 Ti stebri so opremljeni s sedmimi vrstami galerij, do katerih lahko dospejo po polžastih stopnicah, ki so zavite okoli stebrov. Vsak steber je potemtakem ovit s stopnicami vse do sedme galerije. Na sredi te velike tempeljske okrogline stoji veliki glavni steber, ki se vzpenja vse do najvišjega vrha najvišje strehe. Tam, kjer okoli stebrov poteka četrta galerija, vodi od tega glavnega stebra na štiri strani hodnik, oziroma v osnovi le dva, ki se križata ob tem glavnem stebru.

4 Od tega križnega hodnika vodijo nato zelo široke polžaste stopnice okrog stebra navzgor vse do najvišjega vrha strehe. Galerije, ki potekajo okrog stebrov te glavne okrogline, prav tako podpirajo kot mavrica svetleči oboki. Toda tukaj je vsak obok le ene barve in ker je galerij sedem, je potemtakem tudi sedem obokov, ki jih podpirajo, in izmed katerih se vsak blešči v drugi barvi. In če bi lahko dvignili pogled preko vseh sedmih galerij, bi videli čudovito razpršeno mavrico.

5 V tej glavni okroglini templja so ograje galerij videti, kot da bi bile iz žarečega zlata in so, čeprav že same po sebi nadvse umetno izdelane, v vmesnih prostorih še dodatno okrašene z vsemogočimi manjšimi okraski v vseh predstavljenih možnih barvah - približno tako, kot je pri vas iz zlata in srebra umetno izdelana cesarska krona še dodatno okrašena z najrazličnejšimi umetniško brušenimi dragulji.

6 Kar pa zadeva naslonjala galerij, so le-ta temnordeče svetleča. Tla galerije pa so takšna, kot nebo ponoči, ko je posuto z največ zvezdami.

7 Glede oblike sredinskega stebra, pa se ta dviga od tal do najvišjega vrha tako, kot bi se od tal do najvišjega vrha vlekel ognjeni steber oblakov. Čemu pa služi ta glavni steber? - Prvič pomaga nositi visoko, težko streho, to je njegova naravna korist. - Drugič je koristen zato, da lahko po zavitih polžastih stopnicah dosežejo najvišji vrh strehe in tam kaj popravijo, če bi sčasoma bilo kaj poškodovano. - Tretjič sodi v to ustanovo splošne ljudske šole zato, da se z vzpenjanjem po njem ljudje navadijo brez vrtočlavice zreti iz različnih višinskih stopenj v nižino. To sončevi ljudje namreč zelo potrebujejo, še zlasti tisti, ki nameravajo kasneje prestopiti k različnim uradnim vejam. - Končno na različnih višinskih stopnjah preskušajo tudi voljo ljudi, v kateri globini še lahko učinkujejo na tla. Vedeti namreč morate, da takšen steber nikakor nima nepomembne višine in bi iz nekaterih templjev lahko tekmoval z najvišjimi gorami vaše Zemlje, četudi bi sam stal na gladini morja.

8 Ta steber je tudi zelo obsežen, še posebej na dnu, kjer ima neredko premer stotih sežnjev. - Seveda se od tam naprej proti vrhu visoke strehe vedno

piramidasto zožuje. - Ker je steber tako obsežen, si gotovo zlahka zamišljate, da so tudi zavite polžaste stopnice okrog njega zelo prostorne; da, še posebno spodaj so tako široke, da se po takšnih stopnicah zlahka povzpne naenkrat sto ljudi drug poleg drugega. - Tako so tudi galerije, ki so sedemkratno speljane okrog te glavne okrogline, nadvse prostorne. - Prav tako prostorna sta tudi oba križajoča se hodnika, ki povezujeta sredinske galerije z glavnim stebrom. Takšen hodnik je tako širok, da lahko tam prav tako udobno stoji več kot sto ljudi v eni vrsti drug poleg drugega.

9 Čemu pa služita ta dva križna hodnika, kot tudi celotna srednja galerija? - Glejte, to je spet nekaj za vas; to je namreč glasbeni orkester takšnega templja. Na vsakem hodniku je sedeminsedemdeset harf; okrog na galeriji pa so nameščeni prostori za glavne pevce. Na tej galeriji in na teh dveh hodnikih, pred in po vsakem opravilu darujejo velikemu Bogu hvalospev s spremljavo harf, od tega hvalospeva pa potem veličastno in mogočno odmeva ves širni tempelj.

10 Zvok harfe pa si nikakor ne smete zamišljati enako, kot zveni podoben inštrument pri vas na Zemlji; zvok takšne harfe je tako nadvse čist in v takšni meri zmožen vsega stopnjevanja od največjega pianissima do največjega fortissima, da si tega na vaši zemeljski obli ne morete niti zamisliti. Kar zadeva jakost slednjega, je najmočnejši zvok pri vas v primerjavi z njim le pianissimo. Kar pa zadeva največjo možno šibkost takšnega zvoka, znova ne morete iz nobenega vaših inštrumentov izvabiti tako nadnaravno najtišjega zvoka, kot ga lahko izvabijo iz takšne harfe. Poleg tega je zvok pri kakšni vaši harfi le kratko trajajoč, medtem ko na sončevi harfi zaigrani ton tako dolgo zveni, dokler ga glasbenik ne prekine. Zato je takšna harfa zmožna vseh zvokovnih raznolikosti in sicer tako, da bi takšna harfa na Zemlji lahko nadomestila desetkratni, dobro zasedeni orkester. Če to le nekoliko upoštevate, si lahko vsaj malo predstavljate takšen koncert na Soncu.

11 V ta namen pa je pravzaprav zgrajena tudi le-ta glavna srednja rotunda¹ templja. Je namreč molilnica takšnega templja, kjer se ne sme početi nič drugega kot to, kar je določeno za enoglasno hvalo velikega Boga.

12 Le splošne vaje volje se, kot smo predhodno že omenili, izvajajo na različnih višinskih točkah tega stebra; vendar le zato v tej molilnici, da bi se volja vsakega človeka čim bolj združila z voljo velikega Boga. Temu služijo tudi prej omenjene vaje, s katerimi naj bi bili sončevi ljudje zmožni zreti v globino iz kakršnekoli višine ravnodušno, brez vrtoglavice in tudi resnično bodo.

13 Takšna vaja tudi na Zemlji, kjer ljudje predvsem trpijo za vrtoglavico, sploh ne bi bila slaba; če nek človek stoji le malo više kot nekdo drug, ga je že groza, če mora zreti navzdol na njega - in višje, kot nekdo stoji, toliko bolj neznosna je njegova višinska vrtoglavica, ki včasih in to niti ne tako redko, tako hudo ponori, da bi se marsikateri visoko stoječi plemič raje dal ustreliti z desetimi topovi naenkrat, kot da bi le enkrat tako dejavno pogledal v globino in se tam uzrl v preprostem jopiču kakšnega kmeta. Ali smo tukaj morda kaj preveč povedali? - O ne! Le pogledjte si plemiče; mar jim ni mnogo ljubše, da njihove

¹ okrogla stavba, navadno pokrita s kupolo

sinove na bojišču sovražniki raztrgajo in razsekajo na tisoče koščkov, kot pa da bi takšen plemiški sin rekel svojim visoko plemiškim staršem: raje bi postal kmet, kot pa da bi me na odprtem bojišču kot vojskovodjo ustrelili sovražniki! 14 Da bi v tem pogledu človeka ozdravili vrtočlavice, bi lahko takšno šolo za vaje v vzpenjanju po stebru najtopleje priporočali. Toda ljudem na Zemlji še preveč ugaja ta najpogubnejša bolezen. Zato se spet vrnimo tja, kjer je za odpravljanje te bolezni naravno in duhovno dejavno poskrbljeno.

15 Ni potrebno še enkrat poudarjati, da je takšna glavna okroglina takšnega templja za vaše pojme kar preveč vzvišeno lepa in čudovita. Kdor zmore le malo obuditi svojo domišljijo, si bo lahko v kratkem ustvaril vsaj majhno predstavo o tem. Popolno predstavo pa si bo vsakdo lahko ustvaril šele takrat, ko bo na lastne blažene oči videl takšne čudeže in z lastnimi finejšimi duhovnimi ušesi poslušal takšno nebeško glasbo.

16 Kar pa zadeva preostale dele templja, sodijo deloma k najrazličnejšemu pouku, deloma pa tudi k stanovanju tako za učence kot za učitelje; in tu pripada eno krilo moškemu, eno krilo pa ženskemu spolu, ta dva spola pa se v templju, razen v okroglini, nikoli ne srečata, vsekakor pa izven templja ob pogostih lagodnih sprehodih na prostem sončevem zraku in pri neredkih vzponih na višja pogorja.

17 To bi torej bila celotna zunanost in notranost templja. Kar pa zadeva posestno okolico takšnega templja, je le-ta enako urejena kot pri vsaki drugi stanovanjski hiši, le da je zemljišče večje v razmerju, v katerem je stalna množica ljudi takšnega templja večja kot tista vsake druge hiše.

18 Če v templju potemtakem včasih stanuje do deset tisoč ljudi, potem tudi posest okoli njega meri prav toliko polovičnih oralov po vaši meri. Vendar so različna polja med seboj ločena z dosti širšimi cestami za lagodno sprehajanje - pa tudi sadna drevesa so okrog templja gojena tako nizko, da zaradi njih razgled templja ni niti najmanj oviran.

19 Zaradi tega je zunaj templja prostrana ravnina, na kateri se bohoti trava žive, skorajda temnozeleno barve.

20 Zunanja obroba te ravnine sestoji iz samih vodomernih stebrov, voda, ki vre iz njih na plano, pa osvežuje tako ravnino okrog templja, kot tudi njej sledeče, na vse strani se nižajoče se pobočje.

21 Glejte, takšen je tempelj prve vrste. Prihodnjič bomo opazovali še naslednja dva. Zato naj bo za danes spet dovolj!

20.

Tempelj višje vrste

1 Kar se tiče tega drugega templja¹, ga tudi sončevi prebivalci običajno imenujejo veliki tempelj. Od kod templju to ime, boste tudi videli v nadaljevanju.

2 Ta tempelj pa, kar zadeva zgradbo in množstvo stebrov, ni veliko odličnejši od tistega, ki smo ga pravkar spoznali. Utegnil pa bi tu in tam biti za tisoč,

¹ tempelj prve naslednje višje stopnje

včasih celo za dva tisoč stebrov močnejši kot prejšnji. Toda samo ta dodatek ne zadošča vzdevku: veliki tempelj.

3 Četudi ima več stebrov, pa so le-ti najprej nanizani bližje skupaj in tudi ne tako visoki - zaradi česar pa tudi prostor, ki ga takšen tempelj zavzema, ni dosti večji od prostora prejšnjega templja. Tudi strehe niso zdaleč tako visoke.

4 Posledično se postavlja vprašanje, zakaj pa omenjeni tempelj imenujejo »veliki«? - Ker v tem templju ne poučujejo nobenega drugega službovanja, razen službovanja velikemu Bogu! To pojasnjuje razlog, zakaj ta tempelj imenujejo »veliki«.

5 Kar zadeva njegovo notranjo opremo in tudi zunanjo okolico, je ta z izjemo poljubnega okrasja popolnoma enaka tisti, ki smo jo spoznali znotraj in zunaj prejšnjega templja. Le orkester je v tem templju še veliko čudovitejši in je sestavljen iz dvakratnega števila harf prejšnjega templja. Tudi število pevcev je večje kot pri prejšnjem templju; kar pa tudi ni težko razumeti, saj v takšnem templju pogosto prebiva štiri-, pet-, šest- do sedemkrat toliko učencev kot v prejšnjem.

6 Kajti v takšnem templju se pogosto zberejo ljudje tudi iz štirih do sedmih templjev prejšnje vrste, da bi tukaj prejeli najvišji pouk o službovanju velikemu Bogu. Zato pa je v takšnem templju kot tudi v njegovi daljni okolici nadvse živahno.

7 Če včasih v takšnem templju ne morejo nastaniti vseh ljudi, tedaj nekoliko niže, recimo tam, kjer se skozi zemljišča, vije neporaščena pot za lagodno sprehajanje, postavijo majhne stanovanjske hiše iz kakšnih desetih do dvanajstih stebrov v prav takšnem obsegu, kot so postavljene stanovanjske hiše, ki smo jih že spoznali, z izjemo sredinskih polžastih stopnic, ki pa jih tamkaj ni.

8 Pri nekaterih templjih te druge vrste je pogosto nekaj sto takšnih manjših stanovanj. Vsako takšno stanovanje ima potem tudi svojega uradnega človeka, ki je podrejen uradnim ljudem in s tem tudi glavnim učiteljem tega templja. Ne potrebuje skrbeti za nič drugega, kot za vzdrževanje reda.

9 Zemljišča tega templja so tudi v enaki meri večja in obširnejša kot tista prejšnjega.

10 Pri tem templju je tudi splošni časovni čuvaj in zato se morajo vsi časovni čuvaji takšnega prostranega tempeljskega okrožja ravnati po njem. - Kje v soseščini templja pa se nahaja ta časovni čuvaj? - Glejte, približno tisoč sežnjev izven templja je na stožčastem griču vzgojeno nadvse močno, včasih nad petsto sežnjev visoko drevo. Tam iz njegove višine spustijo nihalo skoraj do vznožja griča; na strani nihala pa preuredijo grič v bolj strmega, kot bi sicer bil po naravi. To nihalo nato trije možje zanihajo in za en nihaj potrebuje skoraj trideset minut po vašem štetju.

11 Po tem nihalu morajo nato naravnati vsa ostala nihala. Čeprav niso tako velika in ne morejo prav tako počasi nihati pa morajo njihova nihanja vendarle biti tako razdeljena, da bodisi dva ali štirje nihaji izpolnjujejo natanko tisto časovno obdobje, ki ga pri glavnem nihalu zapolnjuje en nihaj.

12 Iz tega razloga so celo v manjših stanovanjskih hišah okrog tega templja tako imenovana majhna ročna nihala, po njihovih hitrejših nihanjih pa se odmerjajo glavna nihanja velikega nihala.

13 Kako pa glavno nihalo svoja nihanja dobro slišno naznanja celotni okolici? V ta namen je zaposlenih še nekaj uradnih ljudi, ki se pri tej službi delno izmenjavajo in sicer od sto do sto nihajev. Takšnih uradnih ljudi je pri takem glavnem kronometru¹ bržčas sto po številu, od katerih morajo službo vedno opravljati po štirje.

14 Ti uradni ljudje ali časomerci uživajo pri sončevih ljudeh približno takšen ugled kot pri vas najbolj globokoumni astronomi. Vendar to za zdaj ni razlog za njihovo tukajšnje navajanje - temveč način, kako naznanjajo čas celotni okolici. Glejte, na štirih straneh precej obsežnega griča je nameščen neke vrste zvonec, ki sicer ni takšen kot tako imenovani cerkveni zvon pri vas, temveč v veliki obliki takšen, kot pri vas majhna urina zvenska skodela.

15 Vsak oznanjevalec časa je opremljen s kladivom in z vsakim nihajem nihala enkrat udari po zvoncu. S tem vsej okolici daleč naokoli naznanijo, kdaj je pretekel en nihaj za drugim. Vrh griča sta prav tako nameščena dva čuvaja; ta dva štejeta nihaje in njihovo število z določenimi daljinskimi znaki naznanjata tempeljskim čuvajem.

16 Samo po sebi je umevno, da se tako glasniki števila nihajev kot tudi nakazovalci nihajev medsebojno izmenjujejo. Tako smo spoznali tudi ta drugi tempelj. - Razlika je torej zgolj v namenu tega templja in v veliko večjem številu učencev.

17 Sicer smo že predhodno omenili, da templji druge vrste stojijo višje kot tisti prve; zato skorajda ni potrebno omenjati, da takšen tempelj stoji na še veliko višjem in obsežnejšem hribu kot tisti prve vrste.

18 Če bi vi lahko telesno uzrli takšen tempelj na Soncu ali pa bi se sami nahajali na njegovi prostrani travnati površini, ne bi mogli prenesti vzvišenega sijaja in nadvse čudovito prekrasnega razgleda v širne daljave. Zato Jaz ne dopuščam, da se ne bi karkoli takšnega komurkoli zgodilo niti v sanjah; kajti že sanje bi bile smrtonosne. Kajti, če bi človeškega duha približali takšnemu opazovanju, bi pri priči raztrgal vse vezi svojega telesa in pohitel tja, kjer bi mu gotovo bolj ustrezalo kot v njegovem okornem telesu. Zato pa vam Jaz tukaj nakazujem takšen sijaj le mimogrede; tudi če bi vam Jaz to želel popolneje prikazati zgolj z besedami in tako predstaviti vaši domišljiji za bolj razkrit vpogled, tega vendarle ne bi mogli spraviti na papir; vaš duh bi se ob tem tako poglobil vase, da bi popolnoma pozabil oživiti svoje telo k dejavnosti.

19 Prav zaradi tega vam Jaz tudi ne bom povedal nič o pouku, ki ga tamkaj izvajajo za služenje Meni. Kajti, prvič, v stanju, v kakršnem ste, nikakor ne bi dojeli visokega napeva. Drugič, če pa bi ga tudi dojeli, v istem trenutku ne bi več imeli zemeljskega življenja; kajti če bi lahko v tej visoki čustvenosti popolnoma dojeli le eno besedo iz Mojih ust, bi se vam v istem trenutku vaša celotna narava skupaj z vsem svetom zazdela kot najtemnejša pošastna gmota - še zlasti kar zadeva besedo Očeta ali večne Ljubezni.

¹ časomeru

20 Da pa si boste vendarle lahko vsaj malo predstavljali, kaj pomeni ena sama Očetova beseda, vam bom Jaz ob tej priložnosti povedal le-to, da na primer beseda Ljubezen, izgovorjena v povezavi z Menoj, pri teh sončevih prebivalcih poraja takšno nepopisno ugodje, da zaradi tega dlje časa ne zaužijejo nobene hrane. Da, iz najvišje višine, kjer se nahaja zadnji tempelj, z zvokom pozavne naznanijo širši okolici, da se bo v kratkem času, kakšnega leta po vašem štetju, izgovorila ta beseda v povezavi z Bogom. Že ob prvem zvoku pozavne vsi sončevi prebivalci tega pasu padejo na svoja obličja na tla in si spričo spoštovanja do tega, kar bo prišlo, skorajda ne upajo dihati in tako rekoč drhtijo od presrečne bojazni.

21 Kadar pa se šele približuje tisti čas, ko pride navzdol v ta drugi tempelj vrhovni učitelj in svečenik, da bi-tam izgovoril: - »Bog je Ljubezen!«-, postane vsak človek tako prevzet, da se zgrudi, kot da bi umrl. Da, s to besedo na nek način zapadejo, pojmovano po vaše, vsi ti ljudje v neke vrste najvišje somnambulno¹ stanje in v tem stanju uživajo angelsko ugodje. Ko pa si znova opomorejo, takoj odhitijo iz templja, padejo pred njim na svoja obličja in se pričnejo zahvaljevati velikemu Bogu in Ga hvaliti in Ga slaviti za zanje takšno največjo milost, da so se Mu zdeli vredni skozi vrhovnega svečenika znova slišati to najvišjo Besedo vseh besed. In veliko časa po tem si nihče ne drzne prestopiti praga templja. Ko pa znova vstopijo v tempelj, to vselej storijo kar najbolj ponižno in svečano.

22 Iz povedanega si že lahko predstavljate, kakšne vrste je in kakšen učinek ima učni način tega templja. Iz tega pa si za oživitev vaše velike topoglavosti lahko vzamete tudi majhen opomnik in opazujete, kakšno spoštovanje nasprotno Jaz uživam pri vas, kjer Jaz nisem dal le preko določenih učiteljev in svečnikov razglasiti Moje besede, temveč sem Jaz, Oče, kot najvišja Ljubezen, Sam Bitno v vsej Svoji Božanski popolnosti hodil med vami in vas z lastnimi usti poučeval besede večnega življenja. Pa vendar so Me ljudje pripravljeni pozabiti za pest prsti in Me spoštujejo manj kot vse drugo, kar jih obdaja. Če temu ne bi bilo tako, kako bi lahko potem marsikdo ves ljubi dan z vsemi svojimi močmi skrbel zgolj za časno in minljivo ter Meni v celem dnevu posvetil komaj bedne četrte ure!

23 Jaz vam resnično povem: če bi bil Jaz storil to na Soncu, kar sem Jaz storil na Zemlji, bi luč njihove sreče zajela celotno neskončnost! Otroci Zemlje pa, ki sem jih Jaz naredil za otroke Mojega srca, se lahko izogibajo Očetu in Ga zaničujejo!

24 O, naučite se torej od Sonca, če se ne morete naučiti na Zemlji, kdo je Tisti, ki je iz neskončne Ljubezni do vas bil celo pripravljen krvaveti na trdem križu! Spoznajte vendar že enkrat, da je Oče Ljubezen!

21.

Tretja, najvišja vrsta templja. Skrivnost učlovečenja Boga in križa. Posvetitev v stan vrhovnega svečenika

¹ dobessedno: mesečno stanje; mišljeno je jasnovidno stanje zamaknjenosti

1 Potem, ko smo spoznali tudi drugo vrsto templjev, se bomo dvignili na pomembno višino, ki pogosto obvladuje okolico več tisočih kvadratnih milj, da bomo tam spoznali še tretjo vrsto templjev.

2 Ta tretja vrsta templjev običajno stoji na najvišji točki neke okolice in ima navadno pet do sedem templjev druge vrste pod seboj.

3 Kar zadeva način gradnje tega templja, je ta komaj štiri-krat tako velik kot navadna stanovanjska hiša in še zdaleč ni tako visok kot templji prve in tudi druge vrste. Ponekod lahko srečamo celo takšne, ki so komaj kaj višji od navadne stanovanjske hiše.

4 Ta tempelj tudi nima oblike ladje, temveč je vedno popolnoma okrogel. Streha ni koničasta, temveč bolj topo piramidasta. Ne glede na to, pa je vendarle pomembno visoka. Okoli strehe je potegnjen nadzidek, ki je opremljen z dobro ograjo. Po tem nadzidku hodijo naokoli in s pozavnami naznanjajo najrazličnejše stvari okoliškim templjem druge vrste.

5 Kar zadeva notranjost templja, je vse tako urejeno kot v navadni stanovanjski hiši; le da je, namesto na sredini stanovanjske hiše nahajajočih se polžasto zavitih stopnic, tukaj prav tako postavljen gladek, bel steber, ki v skoraj povsem enaki debelini in okrogli obliki sega do najvišje točke strehe in tako tudi nosi streho. Ta steber pa je potem objet z zavitimi polžastimi stopnicami, od katerih po notranji strani v isti višini z zunanjim strešnim nadzidkom od prav tega stebra vodita dva križajoča se hodnika skozi strešno odprtino na zunanji nadzidek strehe. V notranjosti templja pa, tam, kjer se ti štirje hodniki oziroma dva križajoča se z velikim obhodom združita okoli stebra, se polžaste zavite stopnice okoli stebra nadaljujejo navzgor vse do strehe. Vse to je povsem preprosto in brez okrasja in skorajda daje videz, kot bi bilo povezano iz gladko skobljanih desk.

6 Na prečnem hodniku ni več nobenih harf; vsa glasbila so tam sestavljena iz štirih nadvse močno zvonečih pozavn, katerih zvok je tako močan, da je zaradi čistega sončevega zraka včasih zaznaven okrog tisoč milj daleč.

7 Tla templja so kot sestavljena iz desk. Ležalniki ob stebrih so takšni, kot pri vas tako imenovane lesene klopi, ki jih včasih imate v vaših vrtovih. Le stebri so beli, a vendarle takšni, kot bi bili izdelani iz neke bele vrste lesa.

8 Na kratko, tukaj ne najdemo prav nobenega zunanjega blišča.

9 Okrog templja včasih stoji kakšnih dvajset do trideset majhnih lesenih barak, ki nikakor ne počivajo na stebrih, temveč imajo skoraj popolnoma podobno obliko kot planinske kočice na vaši Zemlji, le da so strehe potegnjene višje. - Ena takšna kočica je vedno tik ob templju in to je stanovanje vrhovnega svečenika. V ostalih kočah pa deloma prebiva njegova družina in deloma uradni ljudje ter nekateri redki učenci. Kajti šolo tega templja morajo prestati le tisti, ki bi sčasoma želeli sami biti posvečeni v vrhovne učitelje in uradne ljudi spodnjih templjev, kot tudi za služenje temu vrhovnemu templju.

10 Kaj vse pa poučujejo v tem templju? - Glejte, to je tempelj najglobljih skrivnosti, v katere so posvečeni le redki. V čem pa so? - Te skrivnosti so v tem, da ljudje tukaj sami pridejo do spoznanja, da je Bog človek in kako v tem človeku prebiva najvišja Ljubezen, ki je vse, kar obstaja, ustvarila iz lastne sile.

11 Kaj tukaj še poučujejo? - Tukaj poučujejo tudi vse najskrivnostnejše in največje - kako je Bog, kot najčistejša Ljubezen, na planetu imenovanem Zemlja (na Soncu ima ta planet ime Pjur) postal povsem človek s težkim in celo umrljivim telesom in tam živel v največji bedi, čeprav so vsa nebesa Njegova last in se je On v znak neskončne Ljubezni ter nepojmljive ponižnosti celo na tem planetu dal pribiti na križ in umoriti.

12 Dodano bo, da se je vse to zgodilo v tistem času, ko se je, kot to vsi sončevi prebivalci dobro vedo, na njihovem svetu¹ popolnoma stemnilo, ta tema pa je trajala dvanajst enostavnih, velikih nihajev. Vedeti namreč morate, da ljudje na Soncu tu in tam dosežejo visoko starost in tako živijo še dandanes, zlasti nekateri v vrhovnem svečeništvu, ki so bili priča temu pojavu na Soncu.

13 Nenavadno pa bi se vam zdelo, da tam na griču nasproti templja obstaja križ. Tudi tam je, prav tako kot pri vas na Zemlji, na kakšnem lepo urejenem hribu - Kalvarija. Ta sončna Kalvarija pa je vendarle tako zaobjeta z vencem vertikalno visokoraslih drevesnih debel, da od zunaj od slednjih ni mogoče ničesar opaziti, razen če vrhovni svečenik koga popelje noter skozi ozka vratca. To pa se zgodi le takrat, ko nekoga posvetijo v vrhovnega učitelja drugega templja.

14 To posvečenje pa ni povezano s tako majhnimi težavami, kot menite vi; ampak mora, kdor hoče biti posvečen, prej opraviti velike preizkušnje svoje zvestobe. Če pa je že prišel skozi ozka vratca, potem še dolgo ni na kraju samem in od Kalvarije vidi toliko kot nič.

15 Kajti takoj za visokim drevesnim zidom, ki ima neredko višino kakšnih dveh tisočih sežnjev, je okrog celega hriba Kalvarije potegnjen kakšnih dvesto sežnjev širok in neenakomerno globok oblivajoč vodni jarek. Kdor hoče prebroditi ta jarek, mora dobro poznati poti, ki jih povsod prekriva voda. To pa zato, ker so pod vodo poti speljane tako, da obstaja le ena glavna pot, od katere vodi mnogo poti, ki so le zavajajoče steze. Kdor potem ne pozna poteka glavne poti, se po takšni zavajajoči poti znova vrne tja, kjer je nogo prvič pomočil v vodo. Zatorej mora vsakdo znati pot dobro preveriti s svojimi nogami, ali je zelo ozka ali pa bolj široka. Le po najožji lahko dosežejo onstransko obalo, po vsaki drugi pa se vrnejo spet nazaj na prejšnjo obalo - približno tako, da vsakdo meni, da je našel pravo pot; le da se te² naenkrat obrnejo in po najrazličnejših ovinkih brodečega vendarle znova popeljejo nazaj.

16 Zato ni tako preprosto priti na drugo stran tega jarka, kot bi si kdo mislil. Če pa je nekdo srečno premagal to težavo, čaka nanj še večja. Kakšnih sedemdeset sežnjev nad pomenljivim krožnim jarkom vodi namreč mogočno prepletena pot skozi tako imenovano ognjeno grmovje. To ognjeno grmovje je tam približno takšno, kot pri vas na Zemlji goreč gozd; le da se grmovje pne veliko više nad tlemi Sonca kot pri vas najvišja drevesa. To ognjeno grmovje ima prav tako spet premer kakšnih dvesto sežnjev in obkroža celoten grič, ki ima tam seveda še veliko večji in bolj raztegnjen obseg kot pri vas na Zemlji ena najvišjih planin.

¹ Soncu

² zavajajoče poti

17 Tukaj je zelo težko najti pravo pot. Kdor tudi tukaj ne najde najožje poti - ta zaman poskuša; ker ne pride skozi. Sicer jih več kar hitro najde najožjo stezo; vendar se prestrašijo večkrat dotikajočih se plamenov znotraj te ozke steze in zato raje poizkusijo drugo, kjer ni videti toliko plamenov. Toda to je brezploden trud; kajti kdor ni pripravljen izbojevati majhne bitke s plameni, ta ne pride do kraja največje skrivnosti. Kdor pa se ne boji te bitke, ta nepoškodovan po najkrajši poti dospe na samo mesto in tam v največji ljubezenski luči uzre čudež križanja!

18 Glejte, to je hkrati tudi posvetitev v stan vrhovnega svečenika. - Posamezne namige, ki se nanašajo na veliko učlovečenje, sicer najdejo povsod celo v stanovanjskih hišah. Le da je ta skrivnost edino tukaj popolnoma prikazana.

19 Kako pa je vse to oblikovano, v kakšno povezavo je postavljeno tukaj na Soncu in kaj je še drugega na stvari s to sončevo Kalvarijo, bomo izvedeli v naslednjem sporočilu. Zatorej dovolj za danes!

22.

Najsvetejši, tako imenovani goreči tempelj Globlja posvetitev v skrivnosti Božjega učlovečenja in Božjega otroštva Bog-Oče Sam kot vodja

1 Kdor iz ognjenega grmovja prispe na odprta zemljišča Kalvarije, tega kmalu sprejme in pelje v svojo prav tako povsem preprosto hišo skrivni modrec, ki stalno prebiva na takšnih krajih. V slednji ga pogostijo, nato pa ga modrec odpelje v, nekoliko nad stanovanjem nahajajoč se, majhen tempelj.

2 Tam kmalu uzre postavljene likovne podobe, s katerimi je prikazana zadnja večerja.

3 Iz tega templja ga nato pospremijo na odprt prostor; tam uzre skupino, ki predstavlja Kristusa in Njegove apostole v vrtu Getsemani na Oljski gori.

4 Od tam nekoliko naprej spet skupino, ki predstavlja Gospodovo ujetje. - In tako pride naokrog od skupine do skupine, ki vedno na najbolj premišljen način predstavljajo različne trenutke Gospodovega trpljenja, spiralasto naokoli celotnega hriba.

5 Končno se na vrhu hriba nahaja povsem prostostoječ velik križ, na katerega je v zemeljsko-človeški obliki pribita Gospodova podoba - na obeh Njegovih straneh pa nižje na veliko manjših križih visita dva poznana razbojnika.

6 Ko je gost vse to zadostno opazoval z najglobljo pobožno zbranostjo svojega srca, ga modrec pospremi s tega hriba nekoliko navzdol k majhnemu templju. Znotraj tega templja pa je viden grob.

7 Končno pa mu čisto blizu ob gorečem grmičevju vodnik pokaže še en nekoliko večji tempelj, ki neprestano gori v najsvetlejših plamenih; ti plameni pa imajo, še zlasti če se jim vse bolj in bolj približajo, tako predirljivo svetlobno sevanje, da ta celo silne svetlobe vajejenemu očesu sončevega prebivalca postane nevzdržna. Zato v ta namen vodnik že vedno vzame s seboj premišljeno oblikovano tančico ali boljše očesno prekrivalo, s pomočjo katere lahko gost vzdrži nadvse močno svetlobo tega templja. Kakor svetli pa ti plameni že so, vendarle ne opečejo nikogar, ki se jim približa (se razume samo

po sebi: na dostojanstven način), temveč le nežno hladeče pihljajo okrog njega kot mlačen zahodnik.

8 Vodnik nato pelje gosta v ta goreč tempelj. Tam uzre sredi templja majhen oltar, se pravi stebrasto mizno zvišanje od tal, na tem oltarju pa leži Sveto Pismo Stare in Nove Zaveze in sicer zapisano v staro hebrejskem jeziku.

9 Tukaj vsak gost vpraša vodnika, kaj to pomeni? - Vodnik pa mu ne pove nič drugega kot to, da je to knjiga, v kateri je z lastnimi znaki zaradi notranjega pomena zapisana Božja beseda, vsa Njegova vodenja celotnega človeškega rodu, kot tudi vodenje celotne neskončnosti.

10 Nato vpraša gost, če morebiti znajo in ali smejo takšne znake tukaj brati? In vodnik mu pove: »Kdor pride semkaj, je dolžan vse to spoznati; ker je to resnični razlog, zakaj nekdo prispe do tja.«

11 In dalje govori vodnik: »Glej, ker si svojo voljo že tako okrepil, da so ji pokorna sončeva tla, vedi torej, da pravično voljo ubogajo tudi ti znaki in se dajo prepoznati po odkriti in pravični volji tistega, ki jih želi in hoče spoznati.«

12 Nato vodnik pozove gosta, naj se dotakne knjige. In kakor hitro se je gost dotakne, po njem steče ogenj in po tem pretoku zna gost zares dobro brati znake. - Ko gost nato prične brati knjigo, ga prevzame največje občudovanje in v tem trenutku se mu nihče ne zdi srečnejši in bolj blažen kot on sam, saj zdaj prvič zaznava besede, ki so privrele neposredno iz Božjih ust in tako uzre tudi najčudovitejše ljubezniva vodenja velikega Boga.

13 Najbolj pa vsakega takega gosta prežame in ganjeno prevzame, ko pride v Novi Testament. Kajti s slednjim se mu razkrije tudi celotna Kalvarija in od same hvale, hvaležnosti in slave si potem navadno sploh ne zna pomagati in tudi ne more dojeti, kako je bilo mogoče, da je veliki Bog bil pripravljen vse to sprejeti Nase.

14 Šele po tem mu vodnik pokaže veliko Ljubezen v Bogu in mu pove, da so prav s tem dejanjem ljudje, še zlasti tisti, ki živijo na tej Zemlji, prejeli resnično pravico otroka - s čimer je potem vsakdo celo po dolžnosti zavezan, da spozna velikega Boga kot najljubeznivejšega Očeta in se v tej maniri tudi obrača Nanj.

15 Zatem gost znova sprašuje vodnika, ali ljudje Sonca nikdar ne bodo dosegli takšne neizgovorljive sreče¹? - Vodnik pa mu potem odgovori: »Ne le ljudje Sonca, temveč vsi ljudje, ki naseljujejo vsa sonca in vse planete celotne neskončnosti, imajo takšno skrivno pravico do te neizmerljive sreče. Toda po nobeni drugi poti ne morejo doseči te sreče, kot po poti najgloblje ponižnosti in, izvirajoč iz te, po poti najpopolnejše ljubezni njihove celotne biti do Boga!«

16 Po takšnem branju in poučevanju se oba spet vrneta iz templja in se od tam znova napotita v stanovanje modrega vodnika, kjer le-ta gostu najprej o vsem daje pojasnila, kar po vašem štetju običajno traja tri zemeljska leta. Samo po sebi se razume, da se med tem časom odpravita še na več izletov do vseh že prej omenjenih točk.

17 Šele ob koncu takšnega poduka vodnik gostu naznani, da se na vrhu nebesnega telesa, ki ga naseljujejo, na popolni svetlobni regiji, nahaja še veliko popolnejši svet, na katerem bodo vsi sončevi prebivalci v duhu prejeli popoln

¹ pravice otroka

pouk o Gospodovem učlovečenju; potem pa so lahko, če hočejo, sprejeti med resnične Božje otroke, če se tam lahko tako ponižajo do zadnjega atoma svoje biti, da želijo kot prebivalci popolnega sveta iz tega razloga postati zadnji in najnižji služabniki tistih Božjih otrok, ki jih je On Sam na planetu Zemlja ali Pjur poveljčal in jih sprejel za Svoje otroke.

18 »Kajti«, nadalje pove vodnik, »mi prebivalci Sonca živimo v veliki popolnosti in smo zaradi naše volje popolni gospodarji svojega sveta; zato nam bo vedno težko, ko bomo morali prisesti k tistim, ki s svojo voljo svoji zemlji ne zmorejo izvabiti niti travne bilke. Toda, kot si ti, moj ljubi gost, iz vsega videnega lahko razbral, veliki Gospod nebes in vseh svetov nima Svojega veselja z velikimi in močnimi, temveč z majhnimi in šibkimi in to tako, da On mladotnim otrokom in povsem preprostim ljudem razodeva večje stvari kot najbolj globokoumnim angelskim duhovom. Potemtakem nam, sončevim prebivalcem, če tudi mi želimo doseči Božje otroštvo, ne preostane nič drugega, kot da prostovoljno položimo Bogu pred noge vso svojo sončevo veličino, moč in silo, ter se kar najbolj voljno in z obilno ljubeznijo podredimo celo statusu tistih, ki jih On ljubi. Sicer se Njegova Ljubezen razteza nad vsa človeška bitja v celotni neskončnosti. Dobro pa razumi to: le Njegovi otroci bodo nekoč večno živeli z Njim pod eno streho. - Zato odslej naprej tudi ti skušaj biti najmanjši in najbolj preprost in bodi služabnik vseh ljudi, s katerimi se boš kdaj koli srečal, pa boš pozornost večnega Očeta usmeril nase; in ta pozornost je prva iskrice, s katero boš prejel novo življenje, življenje otroka velikega Očeta!«

19 Po tem vodnik še enkrat odpelje gosta izven templja, pokaže gor na križ in mu reče: »Poglej, moj ljubi brat, to je pot k Njemu! Če hočeš kot otrok priti k Očetu, moraš izbrati ta križev pot!«

20 »Resnična ponižnost srca pa je ta pot; kajti otroci morajo Očetu biti podobni. Kako pa naj nekdo prejme Njegovo otroštvo, če se iz ljubezni do Njega ne more tako ponižati, kot se to spodobi za otroka takšnega Očeta, potem ko se je Oče Sam iz Ljubezni do Svojih otrok dal boleče pribiti na križ, da bi po mesu celo umrl zanje, da tako za vekomaj nihče, ki Njega nadvse ljubi in se je ponižno udeležil pri tem svetem križu, na katerem je veliki sveti Oče, poln Ljubezni, svoje vsemogočne roke krvaveč iztegnil za vso neskončnost, ne bi več občutil in okusil smrti.«

21 »Glej, zato pa je tudi tukaj postavljena ta presveta slika, da bi tudi mi spoznali, da je On tudi za nas iztegnil Svoje roke. Tudi nas želi On zaobjeti; vendar moramo še prej po opisanem ti križevem potu priti k Njemu. - Zato si še enkrat oglej to sveto znamenje!«

22 Tukaj gost ganjeno prevzet od prevelike ljubezni in strahospoštovanja vedno pade na tla in časti veliko skrivnost!

23 Ko pa se spet dvigne s tal, glej, je vse na tem hribu izginilo, razen stanovanja vodnika in vodnika samega. Ta še enkrat odpelje gosta na višino in ga tam vpraša, če je vse to sprejel v svoje srce - kar gost z vsakim atomom svojega življenja potrdi.

24 Tedaj vodnik položi svoje roke nanj in mu govori: »Kar si tukaj videl in slišal, zaenkrat obdrži v svojem srcu, vse do takrat, ko bo Očetu pogodu, da to naznaniš vsem ljudem tega, sveta - bodisi že tukaj tistim, ki zelo hrepenijo po

Njem, ali pa toliko bolj zanesljivo in gotovo onstran v duhu vsem, ki so blage in pravične volje.«

25 »Ti pa sedaj spoznaj svojega Vodnika! Kajti glej - Jaz sem Oče!!! - Toda tega - kdo je tukaj Vodnik - ne povej nikomur!«

26 Nato Vodnik izgine. Le Njegovo stanovanje ostane. Gost pa se z največjo ljubeznijo in neprestano molitvijo vrne k stanovanju Vodnika, kjer ga znova sprejme nek drug, običajno tukaj stanujoč modrec, ki ga je najprej sprejel in ga pospremi preko sedaj ne več gorečega grmovja k jarku, ki je ob tej vrnitvi brez vode.

21 Nato se ta drugi vodnik spet odpravi nazaj. Gost pa se v najbolj vzvišenem in ljubezensko ponižnem razpoloženju vrne k tretjemu templju.

28 Iz prevelikega spoštovanja dlje časa nihče ne upa spregovoriti z njim niti besedice, vse dokler iz ravnanja takšnega kalvarijskega romarja ne spoznajo, da povsod, kjer je le izvedljivo, vsem kar najbolj rade volje izkazuje usluge.

29 Glejte, to je najvišja izobrazba učitelja na Soncu. In to je tudi vse za vas razumljivo, kar je še preostalo za povedati o tej sončevi Kalvariji.

30 Prihodnjič pa si bomo nekoliko natančneje ogledali nekatera hišna pravila obnašanja sončevih prebivalcev. In s tem dovolj za danes!

23.

Družinsko življenje, zakon in spočetje na srednjem pasu

1 Kar nekaj tega, kar zadeva že omenjena pravila hišne ureditve, smo spoznali že ob predstavitvah stanovanjskih hiš. Zato moramo tukaj bolj predstaviti družinsko življenje in pravo versko Bogočastje.

2 Kot smo že slišali, na Soncu, še posebno na tem pasu, v eni hiši nikdar ne živi več kot samo ena družina z očetom in materjo. Kakor hitro otroci odrastejo in dokončajo izobraževanje, stopijo v zakonski stan. In ko na tak način nastane nov zakonski par, tudi poskrbijo, da zakonca takoj prejmeta posebej njima dodeljeno posest in se tako tudi vselita v lastno stanovanje.

3 Mar na Soncu ni tako imenovane služinčadi kot so hlapci in dekle? - Temu na Soncu in še zlasti na tem pasu zares ni nikjer tako - kajti vrhovni vse te skupnosti dežel tega prostranega sončevega pasu, kot tudi vsi uradni ljudje, so na nek način služabniki svobodnih deželanov. In celo glavni vrhovni svečenik stoji tam kot služabnik na najnižji ravni; zato pa sta njegov tempelj in njegovo stanovanje tudi najpreprostejša in najmanj razkošne vrste. Toda ne glede na to, vendar uživajo največji ugled med ljudstvom. In, če takšen vrhovni svečenik obiše to ali ono stanovanjsko hišo, da bi slednji naredil uslugo, ali pa tudi ta ali oni tempelj z istim namenom, pa kljub vsej njegovi preprostosti brez leska vendarle sprejmejo tako, kot bi tja prišel kakšen angel iz nebes. Ta služabnik sicer nikdar od nikogar ne zahteva pozornosti; prav nasprotno vsakogar prosi, naj mu prizanese s kakršnimikoli pozornostmi, ker ni nikakršen gospod, temveč je v najpopolnejšem smislu besede in pomena služabnik vseh. Toda to opravičilo nikakor ne zavira, temveč je le še pospešuje.

4 Prav tako je resnično tudi v nebesih, kjer so tudi najvišji angelski duhovi najmanj ugledni in so nasproti drugim postavljeni tako kot služabniki proti

svoji gospodi. Ne glede na to pa vendarle uživajo najvišji ugled, ki jim pripada iz Moje Ljubezni in Moje modrosti v njih.

5 Kaj pa takšen služabnik počne, kadar pride v neko ljudsko stanovanje? - Počaka izven stanovanja, dokler ga ne zagleda družinski oče in poln spoštljivosti prihiti k njemu ven, ter ga odpelje domov v stanovanje. Nato ga vrhovni svečenik vpraša, ali pri kakršnikoli stvari potrebuje njegove usluge? In, če mu je oče tukaj karkoli zaupal, kjer mu vsekakor nekaj vzbuja tesnobo, pa naj bo to v naravnem ali duhovnem, mu vrhovni služabnik takoj ponudi svoje roke na uslugo.

6 Toda noben hišni oče na to ne odgovori nič drugega kot to: »Vzvišeni učitelj vsega našega velikega deželnega okrožja! Le eno besedo tvoje modrosti in potem tvoj bratovski blagoslov od zgoraj v milosti velikega Boga in služil si nam v naj ljubeznivejši meri!«

7 Po tem jih ta najvišji služabnik pouči v vsem, kar jih teži, jih nato blagoslovi in se znova oddalji, ter na ta način obišče še drugo hišo, da bi ji prav tako služil. In, ko je v spremljavi nekaterih drugih so služabnikov presvetlil celotno okrožje od hiše do hiše in od templja do templja, se vrne v svojo najvišjo tempeljsko domovino, kjer je znova vsem, ki so tam, ustrežljiv služabnik in hlapec.

8 Kadarkoli pač kdo potrebuje njegovo uslugo, mora le priti k njemu ali poslati k njemu in v njem bo vselej našel ustrežljivega služabnika. - On nima določenega časa za avdienco in njegova vrata niso nikdar zaklenjena, ali pa njegovo stanovanje recimo zastraženo z vojaki; njegovo stanovanje je vedno za vsakogar odprto. In, kot rečeno, kdorkoli in kdaj koli že pride k njemu, bo vedno našel neoviran, prost vstop.

9 Tukaj si boste morda mislili, takšen služabnik pa bo ob vsem tem gotovo zelo dobro plačan? - Zato vam moram takoj povedati, da temu na Soncu nikakor ni tako. V posvetnem pogledu se takšnemu služabniku na Soncu zares godi najslabše. Prvič ima na svoji gorski višini običajno v lasti najmanjši in najbolj boren košček zemlje, ki za njegovo osebo znaša komaj pol orala. In drugič je tudi njegovo stanovanje kar najbornejše, ter njegova obleka najpreprostejša. Tako so tudi plodovi, ki jih izvabi tlom, zdaleč najpreprostejši, najmanj razkošni in najbednejši.

10 Morda boste mislili, da je odvisen od določenih zbiranj celotnega okrožja? - O ne! Tudi temu tam ni tako. Kajti čeprav bi mu ta ali oni želel kaj dati za kakšno uslugo, mu takoj odvrne: »Poslušaj, ljubi prijatelj in brat, kar imaš ti, ti je Gospod dal zate in za tvojo hišo. Zakaj bi ti jaz jemal to, kar je Gospod podaril tebi? Ali ti lahko prodam to, kar je Gospod dal meni? Če bi tebi to želel dati za plačilo, ali ne bi potem tudi Bog bil v najvišji meri upravičen zahtevati od mene plačilo? Kakšno plačilo pa bi jaz lahko dal Tistemu, čigar je vse, kar kdaj koli imamo, še celo vsak vdih naših pljuč!? Jaz pa sem vendar samo služabnik v Gospodovi hiši in moram dajati Njegove darove naprej brez plačila, tako kot sem jih tudi sam prejel brez plačila.«

11 Glejte, to temeljno pravilo vsakega služabnika odvrča od kakršnegakoli obdarovanja in še bolj od kakšnega zbiranja; saj takšen služabnik najbolje ve, da se mu edino pod Mojim plačilom najboljše godi.

12 Največja nagrada pa, ki jo ima za vse svoje usluge na Soncu, jev tem, da lahko, dokler živi kot vrhovni služabnik,

večkrat, po vašem štetju recimo enkrat letno, obišče vam že znano Kalvarijo in da ga ob posebnih priložnostih obišče ta ali oni nebeški angel in mu ob hudo grozečih nevarnostih da varovalna navodila za ravnanje za njegovo celotno okrožje.

13 Kako veliko pa je okrožje, ki ga mora nadzorovati takšen vrhovni služabnik? - Takšno okrožje je včasih večje kot največje cesarstvo na Zemlji; in neko takšno celotno okrožje skupnosti dežel je prostrana gričevnata in gorata dežela, kjer je le malo ravnih poti.

14 Če potemtakem takšen služabnik v svojem doživljenjskem službovanju večkrat prehodi takšno okrožje, se postavlja vprašanje, na kakšen način tamkaj potuje? - Kot vi radi rečete, tako pravim tudi Jaz: nikakor drugače kot na apostolski način¹. Le to še lahko dodamo, da je pešačenje na Soncu mnogo lažje kot na kateremkoli drugem planetu, ker so tla povsod nežna in elastična. Drugič pa so sončevi prebivalci kljub temu, da so na tem pasu skoraj dvakrat tako visoki kot vi, mnogo lažji, ker so njihova telesa tako rekoč mnogo bolj eterična ali fino materialna kot vaša. Hkrati pa pešcem na Soncu pride prav še to, da se lahko s svojo močno voljo nadvse podkrepijo in se na račun te okrepitve peš veliko hitreje premikajo od kraja do kraja, kot pri vas na Zemlji najhitreje leteče ptice. Zato sončev prebivalec s pravo lahkoto po vašem štetju več ur visok hrib prepleza v dveh, treh do štirih minutah.

15 Sedaj, ko to veste, boste tudi zlahka dojeli, kako lahko takšen vrhovni služabnik večkrat prepotuje svoje okrožje, da bi bil povsod, kjer ga potrebujejo, v pomoč.

16 Tako so torej urejena razmerja med hišnim očetom in služabniki. Kajti na Soncu noben družinski oče ne potrebuje drugega služabnika, kot le največkrat za duhovne potrebe.

17 Svojo posest tako ali tako zlahka obdeluje s svojo voljo. Njegova žena in tudi eventualne hčerke, ko so se le-te vrnile iz šol in so še samske, tudi prav zlahka pomolzejo vam že znane ovce in jim ob času ostrižejo bogato volno ter jo nato spredejo in iz nje izdelajo njihove povsem preproste predpasnike.

15 Vse ostalo, kot na primer zgradbe in tudi vse posamezne opreme v le-teh, kakor tudi material za vse, kar potrebuje stanovanje, pa tako ali tako večinoma priskrbijo ljudje gradbenega oddelka. In tako pravi sončev kmetovalec nima drugega dela kot da obdeluje svojo zemljo in uživa njene neprestano zrele sadove.

19 Zato pa se sončevi ljudje tudi najpogosteje zabavajo s kulturo svojega duha, ter se radi medsebojno obiskujejo in tam občudujejo povsod drugače izražajoče se duhovne sile v vidnih, najčudovitejših proizvodih človeške volje.

20 Iz prav tega razloga pa sončevi ljudje tudi nimajo drugih zakonov in pravil obnašanja med seboj, kot takšnega gostoljubnega in družabnega življenja, ki je v tem, da se vedno bolj in bolj [medsebojno] radostijo in tako tudi vedno bolj in bolj učijo prepoznavati Boga in s tem tudi namen, zakaj jih je On ustvaril.

¹ peš: per pedes apostolorum

21 Hkrati pa so si sončevi prebivalci medsebojno naklonjeni s kar največjo ljubeznijo in ustrezljivostjo. O kakšnem prepiru ni nikdar niti govora; pač pa je zaslediti vnemo v tem, da bi drug drugega prehiteli pri kakšni uslugi. To je nekakšna svobodna družabna ureditev, ki pa nikakor ni posledica kakšnega zakona, temveč bolj svobodne volje zaradi spoznanja Boga in iz tega tudi spoznanja namena človeštva.

22 Tam so prav vsi bratje in sestre! Celo učitelj in učenec se ne bosta nikdar srečala drugače kot najpristrčnejša prava bratska prijatelja.

23 Kako pa je urejeno moralno življenje? - Že vnaprej lahko izveste to, da tamkaj nikjer ni govora o nečistovanju. Načelno tukaj¹ tudi do spočetja ne pride tako kot pri vas na Zemlji; ampak se to zgodi s skupno molitvijo in s temu sledečo združeno ljubezensko voljo, ki je pravzaprav le združitev vsega dobrega in resničnega ali združitev svetlobe in toplote, kjer je spočetnik enak svetlobi in sospočetnica enaka toploti.

24 V takšni združitvi občuti zakonski par največje ugodje, ki pa ni enako vaši čutni nasladi, temveč je le enako stanju, kot če se pri vas dve duši z istimi nazori najdeta v istem dobrem in iskrenem; le da si morate predstavljati zelo visoko stopnjo takšnega duševnega stanja.

25 To je torej dejanje spočetja pri ljudeh na Soncu, zlasti tega pasu. Zato pa se tam nikjer ne pojavi neumno stanje, kot pri vas tako moralno pogubna zaljubljenost, saj obojestransko nagnjenje nima za osnovo drugega kot le tisto dobro in iskreno.

26 Čeprav je na Soncu ženski spol najsplošnejše lepote in sicer tako, da bi si bilo čisto nemogoče ustvariti kakšno predstavo o nadvse veliki popolnosti lepote neke ženske - pa ta lepota za moškega vendarle nima takšne vrednosti, če ni v popolnem sozvočju z njegovimi spoznanji dobrega in resničnega. Tam oblike same nihče ne jemlje kot nekaj moralno privlačnega, prav tako malo kot vi posamezne črke neke knjige ali posamezne note notne pisave ne jemljete kot nekaj privlačnega, temveč gledate zgolj to, kar je s črkami in notami prikazano. Če je le-to duhovno globoko in vzvišeno, boste cenili tudi znake, s katerimi je predstavljeno; če pa je vse, kar je s temi znaki predstavljeno, plehka, zvođenela šara brez vrednosti, potem tudi znakov v tem delu zagotovo ne boste poljubljali ali zasipali z ljubeznijo.

27 Glejte, prav tako upošteva sončev človek obliko; če ustreza njegovim spoznanjem dobrega in resničnega, potem ima le-ta zanj tudi odločilno vrednost. Če pa oblika, pa naj bo še tako lepa, ne ustreza njegovim spoznanjem, potem ta zanj ni nič več kot za vas neumen oglasnik nekega časopisa, s katerim se v najboljšem primeru najavljajo stanovanja nekega mesta na Kitajskem. Četudi bi bil ta oglasnik natisnjen z najlepšimi črkami, vam bo gotovo ljubši še tako enostavno napisan Davidov psalm, če bo le čitljiv, kot pa takšen čudovit primerek nekega oglasnika.

28 Tako je na Soncu vse, kar zadeva zunanost, le pisava in ta pisava dobi vrednost šele takrat, ko je njen smisel popoln. - Nekoč je bilo tudi na Zemlji tako; toda ti časi so že zdavnaj minili. Zato pa Jaz sedaj dajem to, da se bodo

¹ kot tudi na vseh ostalih zvezdnih svetovih

ljudje, ko bodo prejeli vedenje o tem, postopoma mogli pričeti ravnati po tem, če bodo hoteli postati resnično srečni tukaj in onstran.

29 Če hočete vedeti, kako se sklepajo zakonske zveze v nebesih, so vam zakoni na Soncu lahko za primer. Kajti takšni zakoni [na Soncu] potem tudi trajajo večno, medtem ko vaši običajno najslabši zakoni trajajo največ do groba, včasih pa niti do takrat, ker za osnovo nimajo drugega kot le tisto najbolj površno in s tem Meni najgnusnejše.

30 Verjemite Mi: najbolj prezira vreden zakon, ki ga sklenejo na Zemlji, je denarni ali posestni zakon; ta ima zagotovo tam svoj konec, kjer se gotovo konča tudi njegova posest. - Nič manj pogubni in zaničljivi niso tisti zakoni, ki imajo za osnovo čutnost in medsebojno vzburljivo telesne oblike; tudi ti sčasoma preminejo, tako kot njihov pogubni vzrok. - Takšni so tudi politični zakoni; tudi ti ne trajajo dlje kot njihov vzrok. - Prav takšni so tudi prezgodnji mladostni zakoni; tudi ti minejo, kot njihov razlog. - Enako tudi zakoni zaradi blišča; tudi ti minejo, kot njihov poguben razlog.

31 Le zakoni, ki imajo za temelj le Mene Edinega bodo obstajali večno, ker je njihov temelj večni!

32 Zato sem vam Jaz torej tudi dal takšnega, da bi iz tega uvideli, kako naj bi se sklepali in bili ustvarjeni pravi zakoni, ter kakšen temelj naj bi imeli.

33 Mar ne pravite tudi sami: na slabih tleh nikdar ne zrastejo žlahtni plodovi, temveč le plevel in koprive? - Če potem vidite ves svet zloben in vprašate: od kod to? Potem vam Jaz povem: pogledajte na tla, na katerih so rasli plodovi in potem sodite, če lahko v takšnih močvirjih in blatu raste plemenita trta? Vi trto sadite zgolj na hribu, da lahko vdihuje in vsrkava čiste sokove in dober zrak in pravite: to so najboljša tla za trto.

34 Glejte, tako morajo biti tudi živi plodovi človeškega rodu, kot najplemenitejši sadovi zemlje, posejani na najboljša tla! - Potemtakem se ne čudite slabim plodovom, če rastejo v mlakah, kloakah, močvirjih in blatu! Takšni temelji pa so vaši posvetni zakoni; zato so tudi njihovi plodovi takšni kot njihova tla! - Prav zares, nadvse nesnažne njive za sejanje živega semena, ki naj obrodi večno obstajajoči plod!

35 Toda dovolj o tem, kar Mi je mogočen trn v peti! Vrnimo se zato spet na naša boljša sončeva tla in se tam od sončevih prebivalcev naučimo še marsikaj, kar naj bi v takšni obliki, kot obstaja na Soncu, obstajalo tudi na Zemlji. In le-to bo največkrat obstajalo v že na samem začetku omenjenem religioznem Bogočastju, kot ga zunanje in notranje uporabljajo sončevi prebivalci, še zlasti nam že znanega pasu.

36 O tem pa se bomo pogovorili šele prihodnjič. In tako naj bo tudi za danes spet dovolj!

24.

Prazniki in festivali.

Umiranje prebivalcev srednjega pasu

1 Ali imajo sončevi prebivalci morda tudi kakšen sabat ali kakšen drug praznik?

2 O, le kako bi bilo to na Soncu mogoče, ko pa tam ni niti ločenih dni niti ločenih noči - kako naj bi tam imeli sabate ali praznike? Zato je na Soncu tudi vedno drugačen red kot na planetih.

3 Toda ne glede na to, je tudi na Soncu določen čas, v katerem počivajo od siceršnjih dnevnih opravil. - Kdaj pa napoči takšen čas?

4 Kot veste, se celotno Sonce zavrti okoli svoje osi v 29-tih dneh. Veste tudi, da lahko sončevi prebivalci zelo dobro vidijo zvezdnato nebo navzven. Še zlasti dobro vidijo tiste zvezde stalnice, ki jih vi prištevate k prvi, drugi in tretji velikosti - te se sončevim prebivalcem zdijo skoraj tako velike, kot vam vaše Sonce. To se razume pri stalnicah prve in druge velikosti. Zvezde tretje velikosti pa uzrejo za več kot polovico manjše. Včasih, ob prav posebno mirnem in jasnem zraku, lahko odkrijejo celo tudi zvezde četrte in pete velikosti; toda dlje oko sončevih prebivalcev tega pasu ne seže.

5 Ko sončevi prebivalci prvič uzrejo kot največjo in najsvetleje vzhajajočo tisto stalnico, ki jo vi imenujete Sirius, potem nastopi praznik za tako dolgo, dokler se ta zvezda ni dvignila približno do zenita, za kar potrebuje, računano po vaših zemeljskih dnevih, približno nekaj več kot sedem dni.

6 V tem času se mora ustaviti vsako drugo nihalo. Le glavno nihalo drugega ali velikega templja se ne sme nikdar ustaviti. - V tem času se niti ne dela, niti karkoli poučuje, temveč vsak hišni oče ostane s svojo družino v svoji hiši. In v tem času nihče ne sme prestopiti meje stebrov hiše, razen ob vam že znani, grozeči, veliki elementarni nevarnosti, ki pa se v prvi polovici pojave te zvezde le redko kdaj zgodi, lahko pa v drugi polovici, ki traja prav tako dolgo kot prva. (- Samo po sebi pa se razume, da ne vedno v eni in isti okolici, temveč le pogojno zaradi višjega reda, to je, po redu in volji Božanske modrosti.)

7 Kaj pa potem ljudje v tem času počno v svojih stanovanjih? - Sami sebi dajejo različne zaobljube in se jih med tem časom najnatančneje držijo.

8 Takšna zaobljuba je običajno sestavljena iz vseh mogočih vaj samo odpovedovanja, kar je približno podobno pravemu postu pri vas. Vendar to nikakor ni v vsaki hiši enako, temveč se vedno nanaša na kakšno najdeno slabost družine neke hiše.

9 Če je neka družina zelo zgovorna, se med tem časom vsem jezikom pri hiši zapove strogi post; in potem v tem času nihče ne sme izustiti niti enega samega zloga, temveč se mora prepustiti zgolj notranjim opazovanjem. - Nota bene! Takšen post bi bilo smotrno, namensko priporočiti tudi na Zemlji, še posebej v takšnih hišah, kjer se od zgodnjega jutra do poznega večera govori mnogo nepotrebnega in kjer se čast bližnjega vedno skuša pristriči, kolikor le gre in še več podobne najbolj blazne šare.

10 Nadalje, kjer v neki hiši na Soncu ljudje veliko pozornosti namenjajo hrani, tam med tem časom jedo kolikor je mogoče malo, da se s tem odločno uprejo tej slabosti.

11 Če so v kakšni hiši prepirljivci, ki so v približno takšnem duševnem stanju, da bi vsak rad imel prav in hoče, da se njegovo mnenje spozna za najboljše, tam se mora med tem časom popolnoma končati vsako veselje do zaverovanosti v svoj prav in mora vsakdo drugemu brez izpodbijanja pustiti njegov prav - še zlasti tisti v družini, ki so najbolj prepirljivi na prej opisan

način. Ker med tem časom pridejo domov tudi vsi otroci iz nižjih šolskih ustanov, je v vsaki stanovanjski hiši tudi vedno več oseb; če so med njimi prepirljivci, jim je ta čas in z njim odmerjeni post zelo koristen.

12 In kot rečeno, se ta post v vsaki hiši drugače odmerja po tem, ali je bila opažena ta ali ona prevladujoča slabost duha.

13 Ko zvezda doseže zenit, so znova odprta vsa hišna vrata in vse hiti ven k trem templjem, da bi tam doprinesli primerno zahvalno molitev za doseženo okrepitev med tem časom - - Komu? -, to boste bržkone tako ali tako razumeli.

14 Po dokončani zahvalni molitvi in medsebojnem blagoslovu ter po splošnem blagoslovu vrhovnega svečenika, se vsi znova urno napotijo domov in tam pričnejo običajne dnevne naloge.

15 To je obredno versko Bogočastje na Soncu. Kar pa zadeva duhovno versko Bogočastje, se le-to nenehno nadaljuje. Kajti celotno življenje sončevega človeka sestoji iz tega, da se nenehno ukvarja s spoznanjem in natančnim upoštevanjem Božanske volje; in prav to je najbolj duhovni del vsake verske službe. Zdaleč najbolj duhovni del pa je v tem, da ljudje medsebojno diskutirajo o Mojem učlovečenju in se skušajo čim bolj približati velikemu dejanju Ljubezni. To bi bil torej najbolj duhovni del verskega Bogočastja sončevih prebivalcev.

16 Na nek način pa je nenavadno, vsaj za vas, da na Soncu tudi telesno umiranje človeka povzdignejo v duhovno versko Bogočastje. - Zakaj pa? - Ker ima umiranje na Soncu, še posebno na tem pasu, nadvse duhoven videz.

17 Tukaj boste vprašali: kakšno pa potemtakem je to? - Le malo potrpite, pa boste takoj izvedeli.

18 Ljudje tamkaj nikoli ne zbolijo. Ko pa je njihov duh zadostno dozorel, tedaj z ognjevitim izbruhom svoje biti v trenutku uniči svojo lupino in nato preide v višji svet, o katerem bomo slišali šele kasneje.

19 Glede tega smo že takoj na začetku prejeli nekaj namigov; toda v nadaljevanju se bomo o tem še veliko podrobneje pogovorili.

20 Glejte, ker ljudje na Soncu, ko umrejo, tako rekoč nenadoma izginejo, sončevi prebivalci takšno izginotje praznujejo z najglobljo, duhovno pobožnostjo in se zahvaljujejo Gospodu, da je On znova odrešil enega brata posvetnih vezi in ga popeljal nazaj v prakraljestvo svetlobe in vsega življenja!

21 Zato ta zadnji del tega duhovnega verskega Bogočastja imenujejo tudi zadnji hvalospev, ker po tako umrlem človeku ni nič sledi oz. ne ostane za njim nič.

22 Sicer umrlega človeka ne izbrišejo iz spomina še živečih in sicer že zato ne, ker na Soncu s predmetom zgodovine veliko bolje ravnaajo kot na kateremkoli planetu, še zlasti na vaši Zemlji, kjer se za zgodovino ohranijo kvečjemu tiste osebe, ki so se dale okronati ali pa so pomorile največ bratov! - Na Soncu predmet svetovne zgodovine torej ni tako zasnovan, temveč je v templjih zabeležen vsak prebivalec in sicer po njegovem značaju in načinu življenja, ter kako je bil priča tega ali onega velikega naravnega pojava. Prav tako ohranijo izdelke njegove volje in sicer v stanovanjskih hišah samih; zato tamkaj ni nikakršno okrasje, ki krasi takšno stanovanjsko hišo, brez razloga; ampak je

pomembna črka v knjigi zgodovine tega ali onega človeka, ki je stanoval v taki hiši.

23 Tako potem spomin pokojnika na Soncu seveda tudi ne obhajajo kot pri vas na Zemlji, recimo z bogatimi pogrebnimi svečanostmi in sledečimi, skoraj večno trajajočimi, darovanji maš. Spomin pokojnika pa vsekakor obhajajo s pogostim opazovanjem tistega, kar je naredil s pomočjo Moje milosti, ki je bivala v njem. To pa je tudi neprimerljivo bolje kot vse plačane duhovne vaje za kateregakoli pokojnika. Kajti Jaz, ki edini lahko pomagam, ne potrebujem nobenega denarja. Tisti pa, ki se pusti plačati, da bi Me po poti nečimrnega ničvrednega obreda prisilil k pomoči, ta gre vedno po najbolj gotovi zmotni poti. Kajti Jaz vam resnično povem: prej bi Me regljanje žabe pripravilo do podelitve milosti, kot pa plačana molitev. - In verjemite tudi, da je med vsemi grehi, ki jih človek zagreši, najhujši ta, če si nekdo od svojih bratov pusti plačati za priporočljive krepke molitve. - Če muha brenči, ali mlin klopota, ali žaba reglja v mlaki, Mi je to prav zares prijetno, toda molitev za denar je pred Menoj kot ogabna ustna slina, gnoj in najbolj zoprni smrad, drugega vam Jaz sploh ne potrebujem povedati!

24 Iz teh malenkosti boste zlahka razbrali, čemu služijo vse te vaše bogato opremljene pogrebne slovesnosti in sledeča darovanja zadušnic. Več vam Jaz ne potrebujem povedati, temveč vas bom zgolj napotil na Evangelij. Preberite Ga in videli boste, kakšno plačilo sem Jaz obljubil judovskim svečenikom za to, da so lagali za denar o dolгих molitvenih prošnjah revnim vdovam in sirotam. Če takšne odlomke dobro premislite, boste iz tega zlahka razbrali, kako je z vašimi, zlasti rimsko-katoliškimi, pogrebnimi slovesnostmi.

25 Toda dovolj o tem! - Vrnimo se sedaj spet k našemu Soncu in si tam še nekoliko bolj podrobno oglejmo to ali ono hišo, kjer sta bodisi oče ali mati prejela odrešitev. Otroci na Soncu nikakor ne umirajo, tam mora namreč prav vse v največjem redu popolnoma dozoreti, posebno še na tem srednjem pasu.

26 Kaj pa se zgodi s preostalim preživelim delom? - Preostali del takoj preda celotno gospodinjstvo najstarejšemu sinu in ta potem potreben čas do popolne duhovne zrelosti živi v hiši kot učitelj in svetovalec v Božanskih zadevah.

27 Vdovec ali vdova pa ima potem tudi pogosta srečanja s preminulimi. Takšno duhovno prikazen pa ne vidi nihče drug kot samo ta, ki je z njo v večno trajajoči, zakonski zvezi.

28 Zato se na Soncu nihče ne poroči drugič, temveč le enkrat in si skozi vse svoje življenje ne želi drugega kot večno nerazdružljivost s predmetom svojega srca.

29 To je najbolj upoštevanja vredno, kar vsebuje ta glavni sončni pas. Zato ga bomo sedaj zaključili in se odpravili na njegov sosednji, seveda nekoliko manjši pas.

30 Seveda pa se mora ob tem vedno dobro upoštevati, da je na vsaki strani glavnega pasu še sedem pasov, ki po ureditvi medsebojno harmonirajo. Če si bomo torej ogledali nek pas in bo govora le o enem pasu, se morata s tem vedno razumeti dva harmonirajoča pasova - ker sta oba, en pas na južni strani glavnega pasu in en pas na severni strani glavnega pasu, na Soncu z majhnimi razlikami vedno iste vrste.

31 Kaj pa nam bo na ogled ponudil naslednji manjši in z njim ujemajoči se pas, bomo začeli zaznavati šele v naslednjem sporočilu. Zatorej naj bo spet dovolj za danes!

25.

Prvi par stranskih pasov. Tamkajšnja pokrajina in ljudje. O zunanji in notranji lepoti

1 Kar zadeva ta naslednji sončni pas in njegovega korespondenta¹, sta za začetek veliko ožja, njuna tla pa so že občutno trdnejša kot tista srednjega ali glavnega pasu. Glavni pas je pravi sončev svet', stranski pasovi pa so le z okoli Sonca krožečimi planeti korespondirajoči [ujemajoči se, skladajoči se: SSKJ] svetovi.

2 Tako sta ta dva sledeča pasova ustrezajoča planetoma Merkurju in Veneri, ki ju prebivalci teh dveh stranskih pasov tudi še zelo dobro vidijo in sicer Merkur v velikosti vaše Lune in Venero približno za polovico manjšo.

3 Tako se od teh dveh pasov zlasti severni ujema z Merkurjem in južni z Venero. In tako lahko na severnem pasu srečamo - seveda v veliko bolj izpopolnjeni meri - vse, kar najdemo na planetu Merkurju. Enako nudi južni pas vse tisto v popolnejših razmerjih, kar vsebuje planet Venera.

4 To je bilo nujno najprej razložiti zato, da boste že vnaprej lahko vedeli, kako je s stranskimi pasovi in da se lahko s popolnim spoznavanjem teh pasov pomembno zbližate tudi s planeti samimi.

5 Da pa ob predstavitvi v vaši čudi ne bi prišlo do zavajajočih zamenjav, bomo za naše opazovanje v glavnem uporabili le severni pas, južnega pa se ob priliki zgolj dotaknili v primeru, kadar se bo razlikoval od severnega. Kajti že vnaprej morate vedeti, da imata planeta Merkur in Venera skorajda enako zgradbo. Tako so prebivalci planeta Merkur kot tudi prebivalci planeta Venera skorajda sami modrijani. Razlika med njimi je zgolj v tem, da želijo prebivalci Merkurja postati modri in tudi zares postanejo modri po poti lastnih, nazornih izkušenj, iz katerih nato potegnejo vse mogoče domneve in modre sklepe; zato ti ljudje tudi še kot duhovi zelo radi potujejo in hočejo vse stvarstvo videti na lastne oči, da bi se iz tega informirali in po svoji notranji biti prepričali, da njihovi modri sklepi za časa telesnega življenja niso bili zmotni. Takšna je torej bit ali pravzaprav glavna značilnost prebivalcev planeta Merkur.

6 Če si želite ogledati prebivalce planeta Venere, potem so ti enaki kot prebivalci planeta Merkur; le da svojo modrostno šolo pričnejo tam, kjer prebivalci Merkurja nehajo. In njihova končna preizkušnja je več ali manj ravno to, s čemer prebivalci Merkurja začnejo svojo šolo. Povedano drugače je s stvarjo takole: Merkurjevi prebivalci naprej razmišljajo in skladno s pridobljenimi izkušnjami potem gledajo. Prebivalci Venere pa najprej gledajo in nazadnje razmišljajo po pridobljenih izkušnjah.

7 Če sedaj pobližje opazujete to navedbo, boste očitno morali reči, da v tem ni ravno velike razlike - tako kot pri glasbeni tonski lestvici. Ali ta lestvica

¹ ustrezni nasprotni pas

narašča navzgor ali navzdol, seveda za sluh predstavlja razliko; toda zaradi tega stopnje vendarle ostajajo enake, bodisi naraščajoče ali padajoče.

8 Predvsem zato ta dva sončeva pasova imenujejo ustrezajoča si pasova, ker sta v medsebojnem razmerju tako, kot je bilo pravkar jasno pokazano. Prav zaradi tega boste tudi zlahka uvideli, zakaj ni potrebno vsakega izmed teh dveh pasov obravnavati ločeno, temveč zgolj severnega. Kajti iz razmerja tega pasu lahko po predhodnem merilu sklepamo o ustrezajočem na južnem pasu, kot se lahko spet iz naraščajoče tonske lestvice sklepa tudi o padajoči - saj je vendar povsod isti glavni ton za osnovo.

9 Preden pa bomo prešli k samim ljudem, si moramo bolj od blizu ogledati kakovost življenja naših pasov.

10 Vi veste, da glavni srednji pas Sonca omejujeta dva nepremagljivo visoka, neprekinjeno potekajoča gorska grebena. Ta dva gorovja tako ločita tudi naša dva stranska pasova od glavnega pasu.

11 V glavnem pasu smo videli, kako se od teh dveh glavnih gorskih linij vseprek preko celotnega, velikega pasu vleče veliko manjših gorskih vej. Temu pa ni tako v smeri proti obema stranskima pasovoma. Tamkaj se te visoke stene gorskih verig povsod spuščajo strmo navzdol brez nadaljnjih obronkov gorstev naravnost proti polni ravnini, ki je tamkaj neprekinjeno prenapolnjena z vodo. Prav tako pa vzdolž te gorske linije, s katero sta oba stranska pasova odrezana od glavnega pasu, teče precej širok vodni pas. Njegova širina, ki seveda ni povsod enaka, pa bi lahko znašala povprečno nekje okrog dva tisoč milj vaše mere.

12 Šele po tem obročastem morju se začne za naselitev primerno kopno. Dežela sama, tako severnega kot južnega pasu, je nadvse gorata in ima le malo ravnin ter s tem tudi nobenih pomembnih kopenskih voda. Največji veletoki in jezera bi morali biti komaj tako veliki kot kvečjemu vaša Donava in kvečjemu Bodensko jezero; obstaja pa kar velika množica manjših rek in jezer.

13 Dežela sama pa ima, do naslednjega nepremagljivega glavnega pogorja, premer po širini v povprečju kakšnih pet tisoč milj vaše mere in se proti drugemu pogorju precej zravna; toda ne tako, da bi se dežela na račun tega tukaj poglobila, temveč se kopensko pogorje tukaj pomakne bližje skupaj in nato s svojimi najvišjimi vrhovi tako rekoč tvori še precej široka, ravna, visoko planotasta tla, ki so tudi zelo pogosta in resda predvsem naseljena.

14 V kakršnem razmerju pa je v tem severnem stranskem pasu oblikovna kakovost za naselitev primernih tal, v prav takšnem razmerju je tudi kakovost v južnem, namreč severnemu v ravni smeri nasproti ležečem - in sicer tako, da tudi v južnem pasu za visoko gorsko linijo najprej sledi vodni pas, nato zelo gorata dežela, ki se prav tako zravna proti naslednjemu visokogorju.

15 Če sedaj primerjate ta dva pasova med seboj, boste v smeri od severa proti jugu nujno morali opaziti, da je v severnem pasu visoko planotasta dežela njegov najsevernejši del; na sredi je običajna, nižja gorska pokrajina, najjužnejši del tega pasu pa je vodni pas. - V južnem pasu pa je ravno obratno; ker tam predstavlja vodni pas najsevernejši del: srednji del je tudi tukaj nižja gorska pokrajina, najjužnejši del pa zavzema visoka planotasta dežela.

16 Glejte, to je že ena korespondenca teh dveh pasov, saj se en pas v eni smeri, na najjužnejši strani, konča s tem, s čemer se drugi na najsevernejši strani začne - in tako tudi obratno. V takšnem odnosu boste naleteli na tudi vse naknadno na teh dveh ustrezajočih si pasovih.

17 Da pa ostanemo zvesti našemu staremu redu, bomo pri podrobnejši predstavitvi pričeli z ljudmi. - Katere vrste in kakšni so ljudje severnega pasu?

18 Če bi poznali ljudi planeta Merkur, bi vam Jaz rekel: so prav takšni kot ljudje tega pasu in tako tudi ljudje južnega pasu kot tisti ustrezajočega mu planeta. - Ker pa tega seveda še ne poznate, vam moram Jaz te ljudi pač nekoliko pobližje pregledno predstaviti, najprej kar zadeva njihove postave.

19 Ljudje so telesno nekoliko večji kot tisti glavnega pasu in tudi višji kot njihovi ustrezajoči bratje na planetu. Najprej pa niso tako bleščeče lepi kot ljudje glavnega pasu. Kljub temu pa so veliko lepši kot ljudje na ustrezajočih planetih in tudi mnogo lepši kot ljudje na vaši zemeljski obli.

20 Temu je vzrok njihova modrost; kajti modrost ima takšno lastnost, da naredi zunanost nadvse lepo. - Pri ljubezni pa je spet prav nasprotno; pri njej je notranjost polna najbolj neskončne lepote in zunanost je pri tem enostavna in preprosta. Zato naj nikogar ne zmede morebitna velika zunanja lepota, ker še zdaleč nima tako visoke vrednosti kot notranja; razmeroma je to tako kot lepota mnogo manj dragocenega kristala nasproti prvotni grobi obliki diamanta. Le-ta se v svojem naravnem stanju seveda neprimerno manj lesketa kot že od narave zbrušen kristal; ko pa je diamant še dodatno brušen in pokaže svojo notranjo čistost, se vprašajte sami, koliko potem zaostaja čistost in s tem tudi lepota kristala za ognjenim barvnim leskom diamanta?

21 Iz tega majhnega primera naj vsi resnični otroci Ljubezni najdejo pravo pomiritev in s tem tudi vi, pa četudi boste slišali o še tako velikih oblikah človeške zunanje lepote. Jaz pa vam pravim: eno samo, Mene zares ljubeče srce na vaši Zemlji odtehta vso lepoto, kot si jo le lahko zamislite, nekega celotnega sončevega vesolja. Da, Jaz vam pravim še več kot to: takšno srce je v sebi neizgovorljivo lepše kot vsa angelska modrostna nebesa in tudi lepše kot druga ljubezenska modrostna nebesa višjih angelskih duhov.

22 Več vam Jaz ne potrebujem povedati. - Ko vam bom Jaz bolj od blizu razkril lepoto ljudi teh pasov, morate že vnaprej vedeti, kako je s tem.

23 Naslednjič si bomo torej ogledali obliko in postavo, s čemer je približno tako kot z modrostjo in njeno osnovo. In s tem dovolj za danes!

26.

Podrobnosti o postavi, oblačilih in življenjskih navadah ljudi na prvem paru stranskih pasov

1 Kar zadeva obliko, še zlasti glede ljudi severnega pasu, je ta približno podobna tisti na vaši Zemlji, v kateri se vam še sedaj v tem sedanjem času kažejo nekateri azijski gorjanci, posebno prebivalci zahodno ležečega dela Kavkaza; le da so v povprečju poldrugokrat večji od prej omenjenih Azijcev.

2 Ženski spol je nepopisno nežen; le podplati so nekoliko trdi in hrapavi kot pila. Temu pa je zato tako, da lahko vsepovsod hodijo po gladkih sončevih tleh,

ne da bi jim na njih zdrsnilo in bi zlahka padle. - Kajti padec bi za velika in težja telesa tukaj bil že hujši kot na glavnem pasu, ker so tukaj tla trdnejša kot na slednjem.

3 Preostalo žensko telo pa je že, kot rečeno, nadvse nežno, mehko in povsod lepo oblikovano. Lasje ženske so po naravi bleščeče beli, medtem ko je barva kože prav takšna, kot če bi vzeli bled vrtnični cvetni list in bi skozenj pustili sijati Sonce. Tudi v tem pasu imajo ljudje lastno svetlobo; in če bi ženska tega pasu ponoči stala na enem vaših hribov, bi dobro razsvetljevala kar omembe vredno okolico, vendar ne z belo, temveč, kar zadeva njeno telo, z bledo rdečkasto svetlobo. Le iz njenih las bi sijala zelo intenzivna bela svetloba, katero vi niti ponoči niti podnevi ne bi prenesli z odprtimi očmi.

4 Njene oči so velike in nadvse živahne. Zrklo je bleščeče belo, odprtina s šarenico svetlo modra; punčica pa ni recimo črna, temveč zelo temno zelena. Tako je zato, da s tem lažje prenašajo svetlobo in lahko na vse strani nadvse jasno vidijo.

5 To bi torej bila oblika, ki smo jo v teh nekaj besedah zadostno prikazali; ni namreč potrebno še posebej opisati vse ostale dele telesa, ker lahko predpostavljamo, da vam je sicer popolna ženska postava z vsem, kar se le ponuja za zunanje opazovanje, dobro poznana.

6 Prav tako zlahka razberemo postavo iz opisane oblike. - Da pa boste vedeli, kaj se mora tukaj razumeti s »postavo«, vedite, da se s tem pojmom razume toliko kot pravi, celotni karakter, ki je ponotranjen celotni obliki.

7 To morate torej vzeti tako: če na primer vidite lepo, popolno nogo, enakomeren srednji del telesa, nato prav tako lepo, okroglo roko, nadvse mehko okrogel vrat, potem sorazmerno majhno glavo in vseskozi lepo oblikovan obraz - potem vse to nudi lepo obliko, na kateri samo po sebi ne gre ničesar grajati, ker je vse popolno, kakor noga tudi telo, prsi, roke, vrat in glava. Ko nekaj takega najdete celo na kakšni sliki in občudujete vsako posamezno, šele tedaj ste obliki izkazali svoje zadovoljstvo.

8 Če pa potem vprašate naprej: kaj pa pove ali govori ta oblika?, boste odgovor dobili s tem, da boste vse dele pregledali naenkrat z enim pogledom, medsebojno pogledali njihovo povezavo in skrbno pazili na celokupni vtis; kajti celokupni vtis in v vsem tem najdena harmonija sta šele tisto, kar naj se razume z izrazom postava.

9 Sedaj, ko to veste in vam je ob tem razkrita oblika, boste pač zlahka sami našli postavo.

10 Kako pa je taka ženska oblečena? - Kar zadeva obleko, ta sestoji le iz nekoliko večjega predpasnika okoli ledij, kot smo jo srečali pri prebivalcih glavnega pasu. Od leve roke do desnega boka, preko polovice telesa, je obešen na roki razdeljen bel plašč, tako da sta desna roka in desna dojka prosti.

11 Okoli čela nosijo ženske rdeč trak, ki pri njih ponazarja ljubezen do modrosti.

12 Takšna je v splošnem predstavitev ženske.

13 Kakšen pa je moški? - Ta je skoraj za celo glavo višji od ženske. Njegova postava je vsekakor zelo plemenita in popolna.

14 Tudi moški ima trde in hrapave podplate, ki so včasih takšni, kot pri vas tako imenovana rašpla. Noge so zelo mišičaste, vendar zaradi tega nikakor ne trde na pogled. Takšno je tudi telo in roke. Vrat je do sprednjega dela okrogel; v sprednjem delu pa vzdolž žrela tvorita brazdo dve dokaj močni mišici, da se med obema vidi majhen jarek.

15 Brado krasita dva košata dela brade; barva dlak brade je rumena, skorajda že prehajajoča v zeleno. Bogati lasje so svetlo rumeni, obrvi pa so temno zelene; sicer pa so oči takšne kot pri ženski.

16 Ušesa so v razmerju do glave prej velika kot majhna. Glava ali, še bolje, obraz vedno kaže tisti modrosti in izkušenj željan izraz. V obraz pa so malo bolj rdeči kot ženske.

17 Tako je tudi preostalo telo v razmerju bolj rdeče kot pri ženski.

18 Obleka moškega sestoji iz do kolen segajoče toge, ki je, tako čisto spodaj kot tudi okoli vratu in spredaj, okrašena vse do spodnjega roba. Pokrivala pa nimata niti moški niti ženska.

19 To je torej razločno prikazana postava moškega skupaj z obliko.

20 Sedaj boste vprašali: da, sedaj imamo postavo moškega severnega pasu; kakšen pa je v južnem pasu?

21 Prav takšen kot v severnem, le da so ljudje na splošno še nekoliko večji. In kar zadeva ženski spol, je ta še veliko lepši kot tisti severnega pasu.

22 Le v obleki je razlika. Tukaj ženska nosi togo, ki je rdeče okrašena in z zlato zelenim pasom v sredi pritrjena na vitko telo. - Moški pa ima zato pod kolena segajoč ledveni predpasnik in nosi takšen pol plašč, kot smo ga prej, v severnem pasu, opazili na telesu ženske; le da ta plašč ni tako daleč deljen in je tudi precej daljši kot tisti od ženske v severnem pasu.

23 Okoli čela ženska tukaj nosi moder trak. Moški pa ima glavo pokrito z majhno rdečo kapico; ta kapica pri moškem izraža posebno ljubezen do modrosti. Moder trak okoli čela ženske pa nakazuje njeno stanovitnost, namreč, kakor zveste naslednice modrosti moškega.

24 V srednjem glavnem pasu smo videli, da so ljudje tam nadvse radovedni; toda njihova radovednost ni skorajda v nikakršnem razmerju z radovednostjo prebivalcev teh dveh stranskih pasov. Kajti moški, še zlasti severnega pasu, je tako radoveden, da lahko v nek naravni prizor dobesečno zija, pa četudi po vašem štetju traja več let, z enega in istega mesta. Zato pa je že z Moje strani primerno poskrbljeno za to, da nek naraven prizor v tem pasu, kot tudi v njemu nasproti ležečem, pač ne traja preveč dolgo.

25 Večina naravnih prizorov se v tem pasu običajno odvija tam, kjer oba vodna pasova omejujeta obe visokogorski vrsti (s katerima je glavni pas ločen od teh dveh stranskih pasov). Ti naravni prizori so zlasti v primerih izbruhov nabrekli glavne pasu precej dolgotrajni; ker pa je vodni pas še vedno približno tako širok kot dvakratni premer vaše Zemlje, naši firbci ne uzrejo ravno največ od takšnih glavnih prizorov. Ob velikih izbruhih včasih strmoglavi ogromna masa velikih svetlobnih krogel preko visokogorja v ta pasova; toda zaradi zelo velike oddaljenosti takšnih krogel, pa čeprav so včasih velikosti vaše Lune, ne uzrejo dosti večje, kot vi vidite Luno skozi srednje močan daljnogled. Poleg tega pa padec takšne svetlobne krogle traja komaj

nekaj sekund po vašem štetju; zato takšen prizor nikdar ne zadovolji radovednih prebivalcev tega pasu.

26 Njihova glavna opazovanja pa veljajo predvsem zvezdnatemu nebu; prebivalci pa, še zlasti tisti severnega pasu, se pogosto izčrpavajo v samih domnevah o tem, kaj pomeni to ali ono ozvezdje, kaj sploh je in v kakšen namen je ustvarjeno.

27 Prebivalci južnega pasu imajo celo neke vrste očesno orožje, približno takšno kot je vaša camera obscura¹. Skozi ta instrument ujamejo sliko neke zvezde in jo z največjo vnemo opazujejo. Toda ne glede na to se jim ne godi veliko bolje kot vam na Zemlji z vašimi daljnogledi, ker konec koncev s tem ne pridobijo drugega kot največ gibanja ozvezdij in kvečjemu še njihovo velikost in pred vašimi učenjaki prednjačijo le v tem, da lahko kot prebivalci zvezde stalnice na nek način bolje določijo razdalje, gibanja in velikosti drugih stalnic - se pravi v kolikor zadoščajo njihove oči in instrumenti; če pa jim le-ti odpovejo pokorščino, se pri njih, tako kot pri vas, konča računanje.

28 Ta dva pasova pa se razlikujeta tudi po tem, da se prebivalci severnega pasu manj oprijemajo gledanja, toda toliko bolj domnevanja in zaključevanja, medtem ko prebivalci južnega pasu najprej vse zadostno pregledajo in šele nato preidejo v najrazličnejše domneve in zaključke.

29 Tako smo kar najbolj na kratko spoznali tudi glavna nagnjenja teh ljudi. Pogledali bomo le še to, kako ti ljudje, tako enega kot drugega pasu, živijo med seboj, ali posamezno, ali v družbi.

30 Kar zadeva naselitev tega pasu, živijo ljudje sicer tako kot v glavnem pasu v ločenih stanovanjskih hišah, katerih obliko si bomo ogledali šele naslednjič. Kajti to je tudi že način, da so nemoteni v svojih opazovanjih.

31 Ne glede na to, pa vendarle obstajajo na obrežjih manjših kopenskih jezer, kot tudi zlasti na ravninah visokih dežel, določeni družbeni kolegiji², ki je sestavljen iz več čudovitih, nanizanih zgradb in imajo mestni videz. Ti kolegiji so v splošni rabi in jih običajno naseljujejo najmodrejši te dežele.

32 O tem, kakšna so posamezna stanovanja v teh kolegijih kot tudi o tem, kar zadeva njihovo koristnost, pa se bomo nadalje pogovorili ob naslednji priložnosti. - In tako naj bo tudi za danes dovolj!

27.

Stanovanjske hiše in skupinske naselbine na prvem paru stranskih pasov

1 Kar se tiče posameznih stanovanj, potem so ta, v ustrezno velikem merilu, skorajda takšna kot okrogli vrtni saloni na vaših vrtovih na Zemlji, le da imajo sorazmerno veliko višje in bolj koničaste strehe. Te stanovanjske hiše pa niso tako odprte kot stanovanjske hiše srednjega pasu, temveč so okrog in okrog zaprte s trdnimi stenami, skozi katere v notranjost hiše vpada zadostna svetloba, saj so stene izdelane iz zeleno obarvanega, prozornega materiala.

¹ dobesedno: temna soba, z majhno luknjo namesto leče, v uporabi od 16. stoletja za krajinsko risanje

² skupinske naselbine

2 Kakšna pa je notranjost hiše in kako velik je notranji prostor? - Kar zadeva notranji prostor, bi bil ta dovolj velik, da bi vanj lahko udobno postavili kar precej veliko zgradbo vaše Zemlje. Le redkokdaj pa je takšna stanovanjska hiša višja kot srednje visok stolp pri vas - se pravi, če gledamo zgolj stene; streha pa ima včasih trikratno višino sten.

3 Na vzhodni strani so vrata (ki se lahko odprejo in zaprejo), približno tako velika kot velika mestna vrata pri vas. Vrata pa ne vodijo kar pritlično v hišo, temveč je pred vrati vedno do deset visokih pregrad, ki jih morajo prestopiti, preden dospejo do vrat.

4 Pred samimi vrati je vedno še neke vrste altana¹, po kateri morajo narediti še nekaj korakov naravnost, preden dosežejo vrata. Tudi stopnice in altana so pod streho, ki jo nosijo zelo masivni, štirikotni stebri.

5 Ko prispejo skozi vrata, se morajo spet spustiti po majhnih stopnicah navzdol, da stopijo na sama tla stanovanjske hiše; toda te stopnice se ne začnejo že med vrati, temveč tudi od vrat do teh stopnic vodi neke vrste notranja altana, ki je z obeh strani obdana z ograjo iz ljubko izdelanih, mnogokotnih stebrov.

6 Od te notranje altane vodi precej prostoren hodnik naravnost okoli celotne stene stanovanjske hiše, ta hodnik pa od tal hiše podpirajo dokaj močni, šesterokotni, beli stebri. Tudi hodnik sam je obdan s preprosto ograjo; preprosto tam pomeni toliko, kot če je neka stvar pri vas sicer izdelana okusno, a vendarle brez kakšnih reliefnih ali vtisnjenih okrasij.

7 Za tem hodnikom sledi več krožnih vrst stebrov, ki segajo od tal do strešnih preklad in podpirajo streho. Stebri so razmeroma masivni in močni, tako da ima en steber v povprečju pogosto obseg treh do štirih sežnjev.

8 Na hišnih tleh so okrog vsakega stebra nameščene zares udobne, mehko oblazinjene krožne klopi.

9 Okrog velikega sredinskega stebra pa prav tako vodijo spiralne stopnice vse do podstrešja in nad tem skozi strešna vrata na tako imenovano strešno galerijo, ki se tamkaj imenuje »observatorij« (vzeto po besedi, ne pa po namenu). Ta galerija je prav tako obdana s preprosto, vendar okusno ograjo iz majhnih stebrov. Včasih je celo ta galerija opremljena s streho; na visoko planotastih deželah pa je ta observatorij običajno brez strehe. Razlog je v tem, da je v visoko ležečih deželah tudi na Soncu precej hladneje kot v nižje ležečih.

10 V notranjosti hiše, okoli okroglega stebra, je okrog ležalnikov vedno nameščenih tudi po več miz. Mize pa so kot plitve sklede in so običajno po štiri okrog enega stebra ter počivajo na treh stebrastih nogah.

11 Pod hodnikom pa so okrog celotne okrogline stene nameščeni precej prostorni ležalniki v stilu vaših zof, na katerih se prebivalci po nekem delu spočijejo. Na mizah pa použijejo svoje obroke.

12 Po mnogih mizah lahko takoj sklepate, da je družina takšne hiše precej številna. V povprečju v takšni hiši skoraj vedno prebiva sto ljudi.

13 V ozadju takšne hiše je razkošna skrinja, ki je opremljena z natanko toliko predali, kolikor ljudi prebiva v neki hiši. Vsak predal ima tisti znak, ki je

¹ zaprt balkon ali zaprta terasa v nadstropju

imenski znak vsakega človeka. In tako ima vsak človek v lastnem predalu shranjeno to, kar potrebuje zase v telesnem in duhovnem pogledu.

14 Telesne nujnosti so tisto malo obleke in siceršnje potrebno ročno orodje.

15 Za duhovno potrebo pa so tam neke vrste slikanice, v katerih ljudje slikovno zabeležijo vse pridobljene izkušnje in nazore. - Ko je nek človek zbral določeno število takšnih knjig izkušenj in nazorov, jih preda kolegiju, ki mu je vsekakor podrejen. Tam vse te izkušnje in nazore skrbno preverijo; uporabno vnesejo v splošno zapisniško knjigo, neuporabno in malenkostno pa običajno prečrtajo.

16 Nato prinašalcu tako rekoč korigirane knjige vrnejo in ta si odobreno zapiše ali nariše v novo knjigo, ki je potem glavna knjiga neke hiše. Dnevnike pa potem običajno uničijo.

17 Tukaj morajo ženske narediti isto kot moški in morajo prav tako skrbno zapisovati svoje izkušnje in nazore in potem tako kot moški voditi glavno knjigo.

18 Praoče neke hiše pa ima zase tudi še generalno knjigo, v kateri so spet zbrane vse družinske glavne knjige, tako od moškega kot od ženskega spola, vendar še bolj skrajšane. Za to generalno knjigo je v ozadju krožnega hodnika nameščen precej velik zaboj, v katerega pa ne sme pogledati nihče, razen le praoče, ki ob določenih časih iz te generalne knjige prebira vse ostale glavne knjige.

19 Takšna je torej podoba in celotna oprema stanovanjske hiše severnega pasu.

20 V južnem pasu so hiše skoraj popolnoma enake; le da strehe niso koničaste, temveč zaobljene. Tako tudi stebri niso oglati, temveč okrogli. To pa je že tudi vsa razlika.

21 Da so hiše južnega pasu nekoliko večje kot na severnem, lahko spoznate iz tega, ker so tudi ljudje južnega pasu nekoliko večji od tistih na severu, kot je že bilo predhodno omenjeno.

22 Za oba pasova pa lahko dodate še to, da njuni prebivalci svoje hiše postavljajo, kolikor je le mogoče, na najvišjih točkah. Če veste še to, pa smo s hišami opravili in se lahko takoj posvetimo kolegijem.

23 Kar zadeva kolegije, ti nikakor niso sestavljeni iz ene zgradbe, temveč glede na to, koliko jih dopušča njegova površina, včasih iz stotih, včasih pa tudi iz tisočih zgradb. Vendar pa niso vse zgradbe iste velikosti, temveč njihova velikost in njihova oblika določata njihovo koristnost.

24 Na sredi takšnega kolegija pa je vedno postavljena glavna zgradba. Ta zgradba je hkrati tudi največja in najvišja med vsemi ostalimi zgradbami takšnega kolegija.

25 Takšno glavno zgradbo vedno sestavlja dolg štirikotnik: na vsakem vogalu je zgrajen zelo visok stolp, ki na vrhu navadno nima strehe, da lahko iz njega na vse strani opazujejo. Zgradba sama ima po dolžini pogosto premer tisoč sežnjev vaše mere; po širini pa največ petdeset. Višina takšne glavne zgradbe znaša včasih do sto petdeset sežnjev. - Streha zgradbe pa je vsaj še za polovico višja in temno roza rdeče barve, medtem ko so stene zgradbe svetlo vijolične; stene stolpov pa so svetlo zelene.

26 Stene te zgradbe niso tako zaprte kot stene hiš, temveč so na obeh straneh opremljene z več kot petdeset sežnjev dolgimi in okoli dva sežnja širokimi okni, ki so sorazmerno oddaljena med seboj.

27 Zunanost takšne glavne zgradbe s svojo kolosalno velikostjo nudi sicer impozanten razgled, vendarle je popolnoma brez blišča.

28 Toliko veličastnejša pa je znotraj; le da si ne smete zamišljati nepopisnega veličastja templja prve ali druge vrste v glavnem pasu, temveč morate opazovati veličastje samo zase. Kajti tudi če svetloba nima jakosti sončeve svetlobe, pa je sama po sebi vendarle lahko lepa, če je le enakomerna in mirna. - Prav tako je tudi z notranjim razkošjem takšne glavne kolegialne zgradbe.

29 Vhod v to zgradbo prav tako ni nameščen kar pritlično, temveč je na sredini ene ozke strani te zgradbe tudi pritrjena čudovita altana, na katero dospejo preko več stopnic. Sama altana je precej prostorno, štirikotno mesto, ki ima streho, počivajočo na večih štirikotnih, belih stebrih. Šele preko te altane dosežejo do dvajset sežnjev visoka vhodna vrata ki se prav tako lahko odpirajo in zapirajo). Znotraj zgradbe sama altana (ki je znotraj širša kot zunaj) vodi še okrog dvajset sežnjev naravnost naprej; šele nato vodita dve vrsti stopnic navzdol v samo zgradbo.

30 Na sredini obeh vrst stopnic pa se altana podaljša v svojo tretjinsko širino do druge strani zgradbe in na ta način Tvorí sredinski hodnik. Levo in desno, prav tako v isti višini, potekata dva široka hodnika in se, tako na sredini zgradbe kot na koncu slednje, povezujeta s sredinskim hodnikom. Omenjeni hodniki so približno deset sežnjev visoko nad siceršnjimi tlemi in počivajo na samih štirikotnih stebrih, ki so med seboj oddaljeni po pet sežnjev. - Komaj pa je še potrebno omenjati, da so, tako sredinski hodnik kot tudi oba stranska hodnika, obdani z zelo okusno izdelanimi ograjami. Takšne ograje podpirajo majhni, svetlo zeleni, pol prozorni, osmero kotni stebriči.

31 Tla altane kot tudi hodnikov so narejena kot mozaik in ponujajo najrazličnejše oblikovanje in so hkrati tako fino polirana kot pri vas ogledalo. Prav tako zglajeno je tudi vse ostalo v takšni zgradbi.

32 Med sredinskim hodnikom in obema stenskim hodnikoma potekata dve vrsti velikih stebrov, ki nosita tako strop kot tudi streho zgradbe.

33 Na dnu zgradbe same pa so okoli vsakega takega stebra prav tako nameščeni ležalniki, ki so narejeni iz elastičnega bleščečega rdečega materiala. Tudi okoli teh ležalnikov so pritrjene podobne mize, kot smo jih spoznali že v stanovanjskih hišah.

34 Na sredini takšne zgradbe med sredinskim hodnikom in glavno vrsto stebrov pa sta postavljeni mizi v dveh vzporedno potekajočih vrstah, dolgih okoli sto sežnjev, okoli katerih stoji mnogo premičnih naslanjačev.

35 Med stebri, ki podpirajo sredinski hodnik, pa je namesto miz ob vsakem stebri postavljena velika skrinja, v kateri so shranjene glavne knjige. - Pred skrinjo pa je tudi premično, ljubko izdelano nekakšno slikarsko stojalo, s pomočjo katerega lahko udobno dosežejo vsak predal skrinje.

36 Ne smete pa misliti, da so te skrinje morda narejene iz lesa, ampak so iz neke vrste rdečega zlata, ki po lesku prekaša vse, kar ste kdaj koli uzrli

lesketajočega. Tudi te skrinje so nadvse ljubko izdelane in so med belimi stebri hodnikov tako urejeno nameščene, da nikakor ne kazijo arhitekture.

37 Pod stranskima hodnikoma vzdolž stene in sicer med vsakim stebrom hodnika, se znova nahaja takšna skrinja iz čisto rumenega zlata; le da je vsaka takšna skrinja še enkrat tako široka kot tista med stebri srednjega hodnika. Te skrinje, ki se vlečejo ob steni celotne zgradbe, so arhiv; in v nekaterih glavnih zgradbah jih je preko dva tisoč, vsaka takšna skrinja pa ima pogosto do tisoč predalov, od katerih vsak včasih vsebuje tudi do dva tisoč knjig. Če to pomnožite med seboj, boste spravili skupaj kar zajetno knjižnico; le da si tukaj ne smete zamišljati kakšnega izmed svojih foliantov¹, ampak takšna knjiga sestoji kvečjemu iz desetih listov, pri čemer je na vsakem listu več splošnih slik, vsaka slika pa vsebuje toliko, da bi, če bi tisto skušali opisati z vašim jezikom, zagotovo napolnili tisoč foliantov; če bi vsak foliant obsegal po pet tisoč strani.

38 Iz tega že lahko po malem sklepate, koliko modrosti cesto tiči v takšni glavni kolegialni zgradbi. Če pa ob tem še predvidevate, da stoji na enem takšnem sončevem pasu okoli pet milijonov takšnih glavnih kolegialnih zgradb, lahko zmnožite skupaj, koliko foliantov modrosti, računano po vaši pisavi, tiči v obeh pasovih.

39 Pa vendar vsa ta modrost ni niti kapljica v primerjavi z modrostjo enega samega moža, ki prebiva na glavnem pasu Sonca. Spet ta pa komaj kapljica modrosti vrhovnega svečenika tega pasu, ki svojo ljubezen že zajema iz Ljubezni. Njegova modrost sama pa je znova komaj majhna kapljica v primerjavi z modrostjo najbolj neznatnega otročiča Moje Ljubezni! - Kje pa je potem šele modrost že dovršenih prebivalcev nebes in končno, kje šele Moja?!

40 Skratka, pustimo naj modrost počiva v teh arhivih in si še malo oglejmo preostalo opremo te glavne zgradbe.

41 Streha te zgradbe je zelo trden trikratni obok in je prav tako sijoče barve svetlo rdečega zlata. Stene same so modre in nadvse fino polirane. Od stropa pa do polovice višine zgradbe visijo na debelih, belih vrveh bele svetlobne krogle, ki sicer nimajo lastne svetlobe, vendar zaradi svojega mnogokotnega brusa in svoje nadvse fine politure lomijo od oken ujeto svetlobo v najrazličnejših barvah in s tem notranjosti zgradbe zagotavljajo nadvse čudovit videz.

42 Tudi hodniki so ob stenah neprekinjeno opremljeni z dobro oblazinjenimi klopmi, da se lagodni sprehajalci lahko osvežijo na njih, če so se ob sprehajanju nekoliko utrudili.

43 To je torej vsa oprema takšne glavne kolegialne zgradbe. Le na vogalu takšne zgradbe so še vsepovsod nameščena majhna vrata, skozi katera lahko pridejo v stolpe.

44 Stolpi sami v svoji notranjosti nimajo ničesar drugega razen udobnih stopnic iz enih tal stolpa na druga. Ta tla so nameščena zato, da ob vzpenjanju na stolp nihče ne dobi vrtoglavice. Da pa si boste to lažje predstavljali, si zamislite približno sto sežnjev visok stolp, ki je znotraj na deset in deset

¹ gromozanskih knjig

sežnjev etažno pregrajen s prečnimi tlemi in je potem vsako nadstropje s stopniščem z ograjo povezano z drugim.

45 Hkrati si predstavljajte še to, da ima takšen štirikoten stolp obseg kakšnih štiristotih sežnjev, pa si boste že lahko malo ustvarili predstavo o takšni zgradbi. - Samo po sebi se razume, da je tudi vsak stolp na vsakem nadstropju opremljen z najmanj tremi okni, ker so tudi stene stolpa neprozorne.

46 To je vse. Prihodnjič bomo še nekoliko pregledali preostale zgradbe in hkrati vrgli pogled še na južni pas. In tako naj bo za danes znova dovolj!

28.

Umetnostne in znanstvene zgradbe v skupinskih naselbinah

1 Kar zadeva ostale zgradbe kolegija, se od ostalih posameznih stanovanjskih hiš razlikujejo le po tem, da so njihove stene predrte z okni; stene pa so zato, kot pri glavni zgradbi, neprozorne. Na ostalih zgradbah kolegija so okna običajno polkrožna; le na zelo redkih zgradbah so nameščena bodisi povsem okrogla ali pa šesterokotna okna.

2 Strehe stranskih zgradb tudi niso tako visoke kot strehe navadnih stanovanjskih hiš, temveč bolj tope in nizke. Na nekaterih kolegialnih zgradbah imajo strehe obliko kupole - in tako takšen kolegij nudi pogled precej pomembnega mesta.

3 Zunanost takšnega kolegija je običajno obdana s precej visokim okopom, na katerem je nameščenih več stolpov namenjenih različnim opazovanjem. V takšnem kolegiju je navadno tudi gledališče; toda nikakor ne takšno, umetniško, kot pri vas, ampak je to gledališče bolj hiša za predstavljanje slikovnih prikazov najrazličnejših izkušenj, ki si jih je pridobil ta ali oni človek. Prikaz poteka na slikovni način in zvesto je ponazorjen kraj, kjer si je interpret pridobil izkušnjo. Omeniti je namreč potrebno še to, da so prebivalci tega pasu izjemni ljubitelji likovne umetnosti. Tako je, s skrajno redkimi izjemami, skoraj vsak prebivalec tega pasu prav nadarjen slikar. Slikanje je tukaj namreč hkrati tudi edini način pisanja; le da je vsakdo obvezan zvesto ponazarjati naravo.

4 Sedaj, ko to veste, boste toliko lažje razumeli, kako tamkaj ravnaajo v gledališču; sestavljajo ga zgolj uspeli slikovni prikazi, ki so običajno nameščeni okrog celotne okrogline, nakar je celo gledališče takšno, kot pri vas velika krožna poslikava, s katero za ogled ponazorite neko mesto ali kakšno drugo nenavadno okolico. Seveda pa si morate takšno krožno poslikavo na našem pasu predstavljati veliko večjo kot kakšno podobno pri vas na Zemlji. Kajti takšno gledališče v takšnem kolegiju ima obseg vsaj tri do štiri stotih sežnjev in je pogosto visoko okoli petdeset sežnjev.

5 Morda pa bi želeli to zgradbo podrobneje spoznati. Pa naj bo tako. - V to gledališko zgradbo ne morejo dospeti tako, kot v druge stanovanjske hiše, temveč je vhod podzemen. Zato je na eni strani te gledališke zgradbe nameščen neke vrste napušč, približno kakor tako imenovana stranska kapela pri kakšni izmed vaših molilnic. V tej kapeli je niša, ki je zelo poglobljena, vdolbena za kakšne tri sežnje. Šele na koncu te niše so nameščena vrata, katerih krilo se

odpira navzven. Od teh vrat vodijo precej široke stopnice navzdol, kot v klet pri vas in to v poglobitev približno sedmih sežnjev. Ko so stopnice dosegle večino poglobitve, se kmalu dvignejo druge stopnice, po katerih se povzpnejo ravno v sredino zgradbe gledališča.

6 Zgradba gledališča pa je od znotraj, oddaljeno približno tri sežnje od stene, opremljena z vrsto stebrov, ki najprej pomagajo podpirati strop gledališča kot tudi streho le-tega: hkrati pa ta vrsta stebrov kakšne tri sežnje nad tlemi tudi nosi prostoren in z ograjo ljubko opremljen hodnik, iz katerega imajo pravzaprav najboljši pregled nad prikazom.

7 Na sredi gledališke zgradbe, približno dober seženj od začetnih vrat, je postavljen še nadvse močan steber, ki prav tako pomaga podpirati strop in streho, vendar je sicer od tal do stropa opremljen s spiralnimi stopicami.

8 Za tem stebrom je postavljen še en manjši steber, ki prav tako sega do stropa. Od glavnega srednjega stebra, oddaljenega kakšnih pet sežnjev od stropa, je potem spet zgrajen hodnik preko drugega stebra, od tega do naslednjega stebra v vrsti in od tod naprej do stene gledališke zgradbe - do tega hodnika pa pridejo po že omenjenih spiralnih stopnicah sredinskega glavnega stebra.

9 V isti višini tega hodnika je potem okrog cele stene gledališke zgradbe potegnjen kakšen poldrugi seženj širok hodnik, ki je seveda tudi opremljen z ograjo. Tega hodnika pa ne podpirajo stebri, temveč so namesto njih nameščeni poševni stenski oporniki kot neke vrste podpore, ki nosijo ta hodnik.

10 Vprašujete: čemu pa služi ta hodnik? - Ne služi ničemur drugemu, kot da na njegovo ograjo, ki je navzven opremljena s smotrnimi namenskimi kavli, obesijo krožno poslikavo, ki nato običajno sega od te ograje do tal in ima tako pogosto višino osemdesetih do preko stotih sežnjev.

11 Znova boste vprašali: kako pa skozi ne ravno največja vhodna vrata spravijo takšno sliko tja? - To naredijo po partijah ali trakovih, pri čemer ima vsak trak širino treh sežnjev. Te trakove nato v pravilnem vrstnem redu, drugega ob drugem, obesijo na ograjo tistega stenskega hodnika in tako sestavljajo popolno celoto.

12 Če jih spet snamejo, jih znova zvijejo in odnesejo iz gledališke zgradbe v tako imenovano zgradbo gledališke biblioteke; prikazovalec pa ima tudi možnost, da takšno gledališko igro vzame s seboj, še zlasti tedaj, če njegove razstavljene izkušnje niso pozele prevelikega uspeha.

13 Poetična dela imajo pri njih višjo vrednost kot prozaična. - Kaj pa ti ljudje razumejo pod prozaičnimi in poetičnimi grami? - Prozaična igranje takšna, s katero nek prikazovalec prikaže svoje lastne izkušnje iz vsakdanjega življenja. Če te izkušnje nikakor nimajo v sebi nič izvirnega in posebej poučnega, jih brez nadaljnje vrnejo prikazovalcu in mu ob tem pripomnijo, da takšne predstave ne sodijo v to hišo, v kateri naj se pojavljajo le takšne stvari, s katerimi naj se obogati modrost človeškega duha. Če pa takšna prozaična dela vsebujejo nenavadne scene, potem slednje sprejmejo; tisto običajno pa prikazovalcu vrnejo nazaj. - Poetična dela pa so tista, ki niso narejena iz

področja izkušenj, temveč so le produkti duhovne fantazije. Takšna igra potem običajno ostane dolgo časa postavljena na ogled.

14 Zakaj pa imajo takšna poetična dela tako radi? - Ker so redkejša, še zlasti pri prebivalcih tega pasu; kajti modrost je pravzaprav povsem revna kar se tiče svobodne domišljije, saj je domišljijski svet lastnina zgolj ustvarjalne ljubezni. Zato tukaj ob prikazu takšnega poetičnega dela vedno velja poznano vam geslo: »Ko veliki gradijo, imajo mali vedno polne roke dela!« - Tako tudi tukaj si ob takšnem poetičnem delu čez vsako mero pripovedujejo - in vsakdo v njem najde nekaj drugega, kar potem vedno obrodi dobro konverzacijo ali debato, ki je potem najljubše razvedrilo ljudi tega pasu.

15 To je torej bistvo takšne gledališke zgradbe; le da bi morda tukaj nek fin kritik vprašal in rekel: »Čisto zgoraj na stenah je hodnik, od hodnika navzdol vse do tal visi krožna poslikava, stene so neprozorne in tudi na stropu ni nikjer nikakršne odprtine. Ker morajo tako morebitna okna očitno biti povsod prekrita s sliko, prosimo avtorja, da nam to gledališko zgradbo tudi malo razsvetli; sicer od slik ne bomo prav dosti videli.«

16 Le malo potrpite, kmalu bo svetlobe na pretek. - Že pri vas na Zemlji imate čisto poseben način, da določene teatralične dekoracije naslikate. Glejte, podobno je tudi tukaj; vendar slikanje ni v neke vrste teatraličnem packanju; temveč je ta teatralična slikarska umetnost v tem, da se slika ponazori z barvami z lastno svetlobo. Te barve so hkrati tudi najbolj živahne in najobstojnejše; kajti vsaka barva na Soncu, ki nima lastne svetlobe, kmalu odmre; če pa ima lastno svetlobo, potem ima tako rekoč svoje lastno orožje, s katerim se bori zoper uničujoče vdiranje zunanje svetlobe.

17 Glejte, to je osvetlitev takšne gledališke igre. In takšno gledališče sicer ima okna, ki pa služijo zgolj temu, da se kaj vidi ob postavljanju igre. Ko pa je igra postavljena, vsa okna skrbno zaprejo, da čara takšne slike ja ne bi motil kakšen drug svetlobni žarek.

18 Čeprav te barve na Soncu niso tako zahtevne za obdelavo, pa je vendarle potrebno dosti vaje, da lahko z njimi slikajo, da sta, kot radi rečete, povsod enakomerno porazdeljeni senca in svetloba. Z barvami, ki nimajo lastne svetlobe, je seveda veliko lažje doseči senčenje; z barvami z lastno svetlobo pa je senčenje podvrženo ne ravno nepomembni težavi. Vendar to predvsem kolegiálni slikarji našega pasu tako zlahka obvladajo, da jim je brez težav mogoče v preteku enega leta, po vašem časovnem štetju, izdelati celotno takšno krožno poslikavo.

19 Da pa si boste lahko vsaj malo predstavljali, kako poteka takšno slikanje, vas bom Jaz opozoril na neke vrste slikarstvo na vaši Zemlji, ki ima veliko podobnost s svetlobnim slikanjem na našem sončevem pasu. In sicer je to tako imenovano porcelanasto slikarstvo na vaši Zemlji, kjer tudi slikajo z barvami, ki se v surovem stanju zdijo zelo tope in monotone. Ko pa tako poslikana posoda znova pride v žarečo pripeko, se šele v slednji pokažejo lepe barve.

20 Glejte, prav tako naslikajo tudi te gledališke igre. Ko so trakovi naslikani, jih prevlečejo z neke vrste lakom. Šele, ko je to narejeno, pričnejo barve kot žive izstopati in sicer s prisilo povsod proste sončeve svetlobe, ki jo te prvotno neme barve vsrkajo in nato za vedno zelo živo obdržijo.

21 To je torej vse, kar je pri takšnem kolegialnem gledališču posebej omembe vredno.

22 Kar zadeva ostale zgradbe takšnega kolegija, služijo po eni strani kot stanovanja za učitelje modrosti, po drugi strani pa za zbirke različnih spomenikov in manjših slik.

23 Edino, kar nam še preostane o tem omeniti, je, da so te kolegialne zgradbe navadno vedno postavljene v podolgovatem krogu okrog glavne zgradbe. Dodamo lahko še, da so takšni kolegiji običajno postavljeni na obalah manjših jezer in na visokih ravninah tudi na nabrežjih pomembnih rek.

24 Za južni pas ne potrebujete drugega, kot si vse to predstavljati nekoliko bolj zaokroženo in tudi malo povečano, pa imate vse, kar v tem pogledu obsega tudi južni pas.

25 Naslednjič pa bomo prešli k poljedelstvu teh dveh pasov; in tako lahko tudi za danes rečemo, da je dovolj!

29.

Agrikultura in živalstvo v prvem paru stranskih pasov

1 Kar zadeva poljedelstvo, le-to tamkaj delijo v tri različne razrede, namreč v obdelovanje obrežij, obdelovanje hribov in obdelovanje visokih ravnin.

2 Iz česa pa sestoji obdelovanje obrežij? - Obdelovanje obrežij je torej takšno, da tam zlasti prebivalci kolegijev skušajo gojiti tiste nasade najrazličnejših okusnih užitnih sadov, ki v ustreznem pogledu najbolje uspevajo na teh malo bolj vlažnih tleh.

3 K takšnim nasadom sodi predvsem vzgoja dreves. - Kako pa to ali ono drevo tamkaj nasadijo in vzgajajo? - V glavnem pasu smo zgolj v volji človeka videli seme nešteti najrazličnejših rastlin. Ali je tudi v tem stranskem pasu tako? - Tukaj Jaz ne rečem niti povsem da in niti povsem ne. Nadaljevanje pa bo pokazalo, kako je s tem.

4 Sicer tudi v tem pasu celoten rastlinski svet nima semen; toda tudi prebivalci v svoji šibkejši volji nimajo semena. Ne glede na to, pa je vendarle precej odvisno od volje ljudi, kje bi hoteli imeti neko rastlino ali drevo. - V tem pasu sem sicer že Jaz poskrbel za rast rastlin in nihče ne more potegniti na plano kakšne druge rastline kot le tiste, ki so določene za ta pas. Za ta pas določene rastline pa lahko ljudje izvabijo iz tal do neke mere z ročnim - fizičnim delom, predvsem pa s svojo lastno voljo.

5 Takšen način proizvodnje rastlin tamkaj imenujejo primitivno pridelovanje¹, ki pa ga ne more izvajati vsakdo; to namreč zmorejo le nekateri modreci močne volje, ki se posvečajo samo tej veji.

6 Preostali prebivalci tega pasu pa se običajno ukvarjajo z drugotnim ali sekundarnim pridelovanjem, ki je v tem, da od obstoječih dreves vzamejo drobno vejevino in veje in jih potikajo v tla, približno tako, kot se pri vas sadijo vrbe in trta.

¹ prvotno pridelovanje

7 Kako pa postopajo pri primitivnem pridelovanju? - Sadilec ima koničasto palico. To palico zarije približno pol sežnja globoko v tla, nato vzame posodo z vodo, ki jo predhodno nekajkrat nadahne, izlije nato vodo po kapljicah v pripravljeno luknjo in ko jo porabi, moli k Bogu, Najmodrejšemu, da naj On na tem mestu pusti iz tal vzkliti to ali ono zelo rodno rastlino. Nato se postavi nad odprtino tako, da je ta točno pod njegovo nekoliko naprej nagnjeno glavo; nato jo fiksira¹, po vašem štetju, kakšno uro. Potem se oddalji in s svojo palico v lepem redu spet naredi drugo takšno luknjo v tla in stori isto kot pri prvi - in tako nadaljuje, dokler ni nasadil tolikšno število enih in istih vrst dreves, kot jih je predvidel.

8 Ko je s celotnim delom gotov, se zahvali Bogu, Najmodrejšemu, za moč, potrpežljivost in vztrajnost, ki mu jih je podelil, nato blagoslovi nasad in prepusti vse Božji volji in odide domov.

9 V preteku enega leta, po vašem štetju, tam, kjer jih je nasadil in takšne vrste kot jih je pri sajenju imel v svoji volji, že stojijo s plodovi obložena drevesa. Takšna, na primitivni način sajenja pridobljena drevesa so najtrajnejša, tako da marsikatero drevo neredko doseže starost nad tisoč let po vašem štetju.

10 Na enak način, kot sadijo drevesa, nasadijo tudi ostale manjše rastline in travice. Le da pri tem za luknjanje tal uporabljajo drugačno orodje. To sestoji iz neke vrste valja, ki je opremljen s številnimi bodicami. Ta valj kotalijo preko tal. Za valjem pa gre navaden primitivni sadilec z veliko posodo polno nadahnjene vode, ta posoda pa je podobna vaši škropilnici ali zalivači. S to posodo skrbno zalije naluknjana tla. In ko je bila vnaprej določena površina obdelana na ta način, preko celotne površine moli in na splošno počne enako, kar je pri sajenju vsakega drevesa storil posamezno. In po treh dnevih vašega štetja je celotna tako obdelana površina polno poraščena s tisto vrsto rastlin, ki jo je sadilec tukaj želel imeti.

11 Na enak način posejejo razsežne površine tudi z žlahtno travo. - Vrsta trave, ki jo tam imenujejo divja ali nežlahtna, kot tudi nekatere druge nežlahtne majhne rastline pa tu in tam tako rekoč same od sebe zrastejo iz tal in služijo tukajšnjemu varčnemu živalstvu za hrano.

12 Takšno je torej primitivno sajenje in je predvsem posebnost nabrežnih predelov, ki so običajno last kolegijskih prebivalcev.

13 Kakšno pa je potem gričevnato pridelovanje? Gričevnato pridelovanje sestoji zgolj iz pridelovanja dreves - in sicer po poti sekundarnega sajenja; majhne rastline pa navadno tamkaj ne rastejo.

14 Kar pa zadeva drevesne plodove, se ti s sekundarnim sajenjem na nek način oplemenitijo in so nato tudi veliko večji in bolj okusni kot plodovi primitivne zasaditve.

15 Med različnimi drevesi vam bom bolj od blizu predstavil le eno, kot najbolj opazovanja vredno. To drevo ne zraste preveč visoko; vendar se toliko bolj razširi pri tleh. Njegovo glavno sredinsko deblo pogosto doseže višino največ štirih sežnjev vaše mere, toda od tega masivnega debla na vse strani žarkasto poganjajo sto do dvesto sežnjev dolge veje, nenehno polne zrelih sadežev

¹ gleda s pogledom polnim močne volje

dobrega okusa, ki so približno takšni kot pri vas največja sorta grozdja. Ta sadež je nadvse okusno sladek, toda ne tako sočen kot vaše grozdje, ampak približno tako kot pri vas melone. Ta sadež je hkrati glavna hrana prebivalcev tega pasu in je zato tudi najsplošnejša, saj drevo povsod lepo uspeva.

16 Kar zadeva ostala drevesa, so njihovi sadeži bolj bohotne poslastice kot pa prava hrana. - Verjetno boste vprašali: mar ti ljudje nimajo kruha, kot ga poznamo pri nas na Zemlji? - Ne, takšnega kruha tamkaj nikjer ne srečamo; namesto njega pa posušijo obilico prej opisanih drevesnih sadov, ti posušeni sadovi pa potem nadomeščajo kruh.

17 Takšno je poljedelstvo gričev, k temu pa lahko kvečjemu dodamo še to, da takšni prebivalci gričev zato, da bi svoje posesti naredili bolj ljubke, prosto rastočo travo na nek način kultivirajo, kar dosežejo z marljivim rezanjem le te. Tako so takšni griči pogosto takšni, kot bi bili prevlečeni z zelenim svilnatim žametom.

15 To pa je potemtakem čisto vse, kar zadeva obdelovanje gričev. Tako imamo pred seboj le še obdelovanje visokih ravnin. Toda s tem bomo hitro opravili; kajti celotno pridelovanje prebivalcev teh visokih ravnin se od obeh doslej poznanih ne razlikuje v ničemer drugem kot v tem, da na teh visokih ravninah ne uživajo sadov primitivnega pridelovanja, temveč le tiste sekundarnega pridelovanja.

19 Zaradi tega v namene primitivnega pridelovanja tamkaj nasajajo le drevesnice in rastlinske nasade, iz katerih drobno vejevino presajajo na že znan način. Le travo povsod na visokih ravninah vzgajajo s pomočjo primitivnega pridelovanja.

20 Tako, pa smo že prikazali tudi obdelovanje visokih ravnin, pri čemer je vredno omeniti še to, da so plodovi na visokih planinah zdaleč najzlahtnejši, kot so tudi prebivalci te največje dežele teh dveh pasov najpametnejši in najplemenitejši.

21 Tukaj boste verjetno vprašali: glede na način, kako je obdelana in poseljena visoka ravnina tam verjetno ni ravno dosti živali? - Da, tukaj pa imate prav; kajti razen nekaj majhnih ptic pevk, nikakor ni živali. V bolj spodnjih deželah najdemo sicer tudi vrsto rdečih koz in belih ovac. Prebivalci redijo ovce, tu in tam tudi koze; v splošnem pa ne.

22 Čisto spodaj na obalah obročastega morja živijo tudi neke vrste krave, ki pa so veliko bolj podobne nekakšnim velikanskim ovcam. Kolegijski prebivalci jih tudi često lovijo in se jih skušajo polastiti živih, takšen lov pa jih vedno stane kar pošteno porcijo dela. Četudi niso zlobne, so te krave zelo hitrih nog in potrebno je veliko pameti, da bi takšno žival dobili na limanice.

23 Kakor je dežela revna z živalmi, pa vendarle v velikem obročastem morju kar mrgoli vsemogočih vodnih živali. In tu in tam v tem morju pojavljajoče se velike otoke naseljujejo cele trume najrazličnejših vrst ptic. Zato pa se v mirnih časih še zlasti prebivalci kolegijev radi napotijo navzdol na obale velikega obročastega morja in tam, do koder jim le seže oko, opazujejo najrazličnejša živa bitja velikih voda.

24 To pa je tudi vse, kar sodi k obdelovanju teh dveh pasov, ki je v obeh pasovih eno in isto; le da je južni pas pri vsem v velikosti nekoliko bolj odličen kot severni.

25 In tako smo tudi s tem člankom znova pri koncu. - Prihodnjič bomo prešli k hišnim in potem še k duhovnim in verskim ureditvam. - In s tem dovolj za danes!

30.

Hišna ureditev na prvem paru stranskih pasov. Pedanten red in modrostna kramarija prebivalcev

1 Kar zadeva hišno ureditev, je ta po eni strani zelo preprosta, po drugi pa spet zelo zapletena. - Kako pa je možno, da se ena in ista veja na eni strani lahko zdi preprosta na drugi pa zapletena? Nič lažjega kot to; za to je potrebno pač pravo spoznanje in z njim nobene stvari ni mogoče opazovati drugače kot tako, da se zdi po eni strani povsem preprosta, spet pa po drugi nadvse zapletena.

2 Vzemite na primer le eno jabolko, oglejte si ga od zunaj - in nemogoče se vam bo zdelo drugačno kot nadvse preprosto in monotono. Toda odprite ga in mikroskopsko raziščite vse njegove dele, pa boste to preprosto jabolko uzrli tako mnogokratno zapleteno, da vas bo od obilice njenih delov groza in se vam bo zvrtilo.

3 Glejte, prav tako je s hišno ureditvijo naših prebivalcev tega pasu. Če bi prišli k neki hiši in jo skupaj z njenimi stanovalci opazovali v časovnem obdobju desetih let, ne bi odkrili nič drugega kot vedno znova ponavljajočo se sivino, pa še to tako preprosto in enolično, kot je le mogoče - in sicer tako, da bi vam kakšen golobnjak na Zemlji po vsej verjetnosti nudil več spremembe kot takšna stanovanjska hiša s svojimi prebivalci.

4 Toda prav nasprotno je v notranjosti; tam pa je spet vse tako komplicirano in pomembno, da bi dobili že ob najpreprostejši stvari vrtoglavico, če bi vam jo takšen hišni oče želel razložiti in vam razkriti vse skrivne in pomembne pogoje, ki so vsi najnatančnejše odvisni od te malenkosti.

5 Da si boste lahko ustvarili zadostno predstavo o tem, kako je takšno gospodinjstvo urejeno na njegovi komplicirani strani, vam bom Jaz vrhu vsega razodel le nekaj zares očitnih primerov.

6 Nekaj veste tudi o simetriji¹ in ravnotežju. A le kaj je vaša simetrija in vaše ravnotežje v primerjavi s tem, kar takšen prebivalec obravnavanega pasu imenuje simetrija in ravnotežje!

7 Vzemimo najprej primer simetrije. - Če bi k vam v vaše sobe prišel nek sončev prebivalec in bi tam uzrl predmete, recimo skrinje, mize, klopi, stenske okraske in še več podobnega, lepo urejene, bi se nemudoma prijel z rokami za glavo in bi vam, ko bi si nekoliko opomogel od svojega prvega ogorčenja, do pičice natančno dokazal, da je od takšnega nereda odvisno ravnotežje kakšnega celotnega nebesnega telesa; in ko slednje pride iz ravnotežja, mora sčasoma vse izgubiti ravnotežje. On bi vam dokazal, da bo, če ta ali ona

¹ izenačenju

skrinja, ali pa kakšen drugi hišni predmet, ne bo z največjim mirom in opreznostjo prestavljen za las naprej, bo nujno čez tisoč milijonov let celotno vidno stvarstvo zapadlo v največji nered. To pa vam ne bi prikazal le povsem naravno, temveč bi vam tudi izjemno filozofsko solidno prikazal tudi metafizično in bi recimo rekel: »Mar vi neumni ljudje ne opazite, da se vaše misli vendar morajo najprej tako urediti in povezati, kot je urejeno pohištvo v vašem stanovanju. V kakšnem redu pa se bodo vendar povezale, če ob skrinji uzrejo stol, na skrinji neko z njo niti najmanj povezano posodo, v nekem drugem kotu sobe ležalnik in ob njem znova mizo in ob slednji nekaj z njo popolnoma nepovezanega, bodisi kot trajno ali, kar je še slabše, kot nekaj spremenljivega?«

8 Nadalje bi vas vprašal: »Ali veste, kaj je modrost? Modrost je neskončno popolna enakomernost v vseh stvareh; je najbistroumnejše preračunan red, s katerim in v katerem je najvišja Božja modrost ustvarila vse stvari in jih ohranja. Kako pa hočete kdaj koli doseči modrost, ko pa niti v teh malenkostih ne poskrbite za to, da bi bile urejene in oblikovane, da bi se vaše oči privadile takšnemu redu in bi se s takšnim pogosto ponovljenim opazovanjem vaše misli pričele vsaj v teh malenkostih privajati na red in bi od tega reda tudi prehajale na drugega? - Kajti če ne upoštevate in se ne navajate na red tam, kjer se lahko, kako boste potem s svojim, takšnega nereda vaje, duhom odkrili in opazovali nek višji red? - - Mar ni to prav tako nemogoče, kot če bi s popolnoma neustreznim ulomkom želeli poiskati koren neke veličine, ki je sestavljena iz samih parnih števil? - Zato morate svojo najskromnejšo misel povzdigniti do parnega števila; šele potem si lahko upate na druge veličine, da bi v njih odkrili urejen koren, ki vsebuje pogoj celotne veličine.«

9 In dalje bi vam tak moder prebivalec takšnega pasu govoril: »Ali poznate težo vašega nebesnega telesa? Veste, kaj ga vrti okoli njegove osi? Mar veste, kaj ga ohranja v praznem prostoru? - To je ravnotežje. - Če so najprej vaše hiše zgrajene popolnoma simetrično, nobena večja in nobena manjša in nadalje tudi vse sobe v hišah popolnoma enako razdeljene, notranja oprema povsod enaka in enako razporejena, potem to ne moti gibanja nekega nebesnega telesa. Prav nasprotno pa vam vendar mora biti jasno, da mora takšno nesimetrično in nesorazmerno, zdaj bolj masivno, zdaj spet manj masivno kopičenje materialov na eni in isti točki povsem prosto lebdečega nebesnega telesa nujno povzročiti matematično razliko. Če pa je ravnotežje v najmanjši meri moteno, potem takšna motnja vendarle preide tudi na gibanje in sčasoma povzroča vedno večje kopičenje neredov; - prvič v temperaturi in drugič tudi v obratu samem, ki se bodisi pospeši ali zadrži. Če pa morajo okoli vas nastajati takšni neredi zaradi vaše lastne nespretnosti, kdaj boste potem dali svojemu duhu razmah za višji red - in šele s tem prešli v modrost?«

10 Glejte, to bi bil primer o simetriji. Preden pa to še bližje osvetlimo, bomo dodali še malo o resničnem ravnotežju. - Tukaj boste sicer vprašali: kakšno ravnotežje pa bi ta modrec še rad imel razen tistega, s katerim je že tako in tako zadostno grajal pomanjkljivo simetrijo naše sobne opreme?

11 Jaz pa vam pravim: to je bil le najblažji namig tistega, kar zares skrajno moder prebivalec tega pasu razume pod ravnotežjem. Ravnotežje gre tam tako daleč, da si vi na Zemlji pravzaprav o tem niti ne morete ničesar predstavljati.

12 Tako zaradi ravnotežja obleko, ki jo nosijo, najnatančneje stehtajo na lasni tehtnici in mora posledično vsakdo, četudi v neki hiši recimo živi okoli sto ljudi, nositi na las natanko enako težko obleko, ter mora kot posledico tudi dopuščati, da se oblačila od časa do časa znova stehtajo; in če se pri tem izkaže, da je kakšno za eno ali dva zrnca sončevega prahu lažje od drugega, se mora ta enormno nezadostna teža takoj nadomestiti tako, da se tehtnica izravna v skladu s tehtnico.

13 Zatem tudi vsakogar stehtajo in naravno najtežji služi kot merilo. Lažji se mora potem sprijazniti s tem, da mora vedno s seboj nositi toliko uteži, da je enako težak kot najtežji. - Prav tako je tudi z ženskami; tudi tukaj stehtajo najtežjo, lažje pa morajo blagovoliti nositi s seboj utež, da bi postale polno težke. - Otroci se razdelijo po določenih starostnih razredih in morajo imeti od ene starostne skupine do druge vedno neko določeno otroško težo, kar pa dosežejo tako, da otrokom takoj na začetku, dajo majhno svinčeno utež, od katere od časa do časa, glede na tehtnico, malo odvzamejo, zato da prva predpostavljena otroška teža ostane stalna do naslednjega starostnega razreda.

14 Tako tudi sadeže vedno kar najbolj natančno stehtajo in jih morajo nadvse pazljivo utrgati z drevesa, nato jih morata dva človeka natanko v svoji sredini spraviti v hišo, kjer jih nato položita natanko na sredino za to določene jedilne mize.

15 Ko so plodovi v zadostni meri in najbolj simetričnem možnem redu nakopičeni na mizi, prideta dva tehtalca, ki po vrstah, s katerimi je prevlečena jedilna miza, s popolnoma enakim korakom matematično natančno stopita drug drugemu nasproti in vsak nato popolnoma istočasno vzame zajtrk čimbolj enake velikosti in ga natančno stehta. Ko sta prva dva kosa stehtana, ju spet istočasno vzameta s tehtnice in položita v pripravljeno pritrjeno skodelo. Ko je prvo tehtanje končano, se tehtalca s čisto enakimi koraki napotita k drugi vrsti in tam stehtata drugo porcijo in vse to delata tako dolgo, dokler niso napolnjene vse skodele. Nato se oba tehtalca oddaljita v ravni vrsti levo in desno od mize ter svoji tehtnici obesita na določeni mesti.

16 Nato dajo znak in vse se giblje po predpisanih vrstah in krogih, s katerimi so tla matematično natančno premerjena, s povsem enakimi koraki in kar najbolj mirno proti jedilni mizi, kjer mora vsakdo popolnoma istočasno seči v skodelo in sadeže pojesti v skladu s predpisi. - In ko so sadeže pojedli, se zahvalijo velikemu modremu Dajalcu, se v enakem redu oddaljijo od miz in tamkaj počivajo.

17 Na dano znamenje se nato vsi dvignejo z ležalnikov in se z enakimi koraki v parih napotijo bodisi na galerijo hiše v notranjosti ali pa včasih tudi na strešno galerijo. Toda vsako tako premikanje se mora zgoditi zelo enakomerno, tako da nihče ne sme storiti hitrejšega in daljšega koraka od tistih, ki so z linijami zarisani na tleh.

18 Takšen red gibanja pa je v glavnem opazen v hišah, izven hiše pa le do nekega določenega kroga. Izven tega kroga se lahko potem vsak človek bolj svobodno in bolj samovoljno giblje - in sicer zato, ker tam tla njihovega sveta ne nosijo več težkih hiš, ki bi nosile ravnotežje.

19 Prav tako pedantni so glede upoštevanja simetrije in ravnotežja v kolegijih.

20 Glejte, iz teh dveh primerov si že lahko predstavljate, kakšna je hišna ureditev pri prebivalcih teh dveh pasov. Tudi vsaka druga zaposlitev in ureditev ima kar najbolj odmerjen in odtehtan takt - ta ureditev pa je potem, kot že rečeno, po eni strani skrajno monotona in preprosta, po drugi strani pa spet tako zapletena, da bi vaši veliki modrostni pedanti zaradi tega sklenili roke nad glavo.

21 Verjetno se čudite temu in boste rekli: »Nekakšna pomembna stopnja norosti pač sodi zraven, da takšna pravila vključijo celo v področje hišne ureditve!« - Toda Jaz vam tukaj pravim, da jih po krivici grajate; kajti prav takšna je narava vse modrosti, če ne temelji na ljubezni kot osnovnem načelu.

22 Le pojdite enkrat v stanovanje resničnega skrajno modrega človeka in tam opazujte njegovo početje; naj vam navede tudi razloge, zakaj je nekaj nameščeno tukaj in nekaj tam. In, če boste učenega moža le znali zagrabit pri njegovi šibki točki, boste doživeli čuda, ko vam bo znal z zgodovinskim in matematičnim dostojanstvom in natančnostjo prikazati en vzrok za drugim.

23 Če boste morda v nekem kotičku njegove sobe slučajno uzrli star, razbit lonec in boste učenega moža o tem vprašali, ali ima tudi to kakšen pomen, vas bo najprej seznanil z zgodovino te posode, kako naj bi jo morebiti uporabljal Aleksander Veliki, ko je zaužil od svojega hišnega zdravnika predpisan mu zdravilni napoj, v času, ko je bil na pohodu zoper Perzijo. Nato vam bo obelodanil celotno transcendenčno zaporedje te nenavadne posode in končno rekel, kako je prišla v njegove roke.

24 Če pa ga boste potem vprašali in rekli: »Kako pa potem lahko tako nadvse nenavaden in dragocen košček starega veka postavite v tako neugleden prost kotiček sobe, medtem ko bi ga vendar morali hraniti v zlatem, etuiju, v najskrivnejši šatulji?«, vam bo znal učenjak z največjo zgodovinsko in matematično gotovostjo takoj prikazati, da je Aleksander Veliki to posodo, takoj ko je iz nje izpraznil napoj, postavil v ta ustrezajoč kotiček svojega velikega šotora, kot se nahaja sedaj in da je izbita črepinja še od tedaj, ko naj bi Aleksander Veliki ob neprevidni potezi z nogo poškodoval to posodo.

25 Glejte, takšen govor bi tak učenjak imel že ob razbitem loncu, ki gotovo lahko pokaže vse drugo kot to, da naj bi nekoč služil kralju Makedoncev. - Če bi ga povprašali o kakšni stvari, ki bi še tako neurejeno ležala v nekem drugem kotu sobe, vam bo vsak pregib in celo prah, ki leži na njej, znal razložiti tako natančno, da se boste kar čudili.

26 Iz tega pa lahko vendar povsem enostavno sklepate, kakšna je tamkaj znanost in kakšni so s tem vsi njeni produkti - če sama, kot smo že opazili, nima ustrezne stopnje ljubezni za osnovo.

27 To sem vam Jaz oznanil, da bi na osnovi tega lahko spoznali hišno ureditev naših pasov, hkrati pa iz tega lahko tudi razbrali, kakšna je pravzaprav modrost. Prav zaradi tega, ker sta Moj red in Moja modrost neskončna in

nedoumljiva, izključno modrostnim kramarjem ne preostane nič drugega, kot nekakšna, za vas neizračunljiva, otrdelost v vseh njihovih prvinah.

28 Da pa se morajo potemtakem takšne pojavnosti nekemu ljubezensko modremu zdeti absurdne in smešne, je prav tako razumljivo, kot bi se vsakomur moralo zdeti smešno, če bi videl pravega osla v rimski togi. Kajti prav resnično takšen naivnež, ki hoče biti nadvse moder, v duhovnem smislu na pogled ni niti za las boljši kot pa takšen v togo oblečeni osel na govorniškem odru.

29 Prihodnjič si bomo ogledali še duhovni in verski del in se takoj nato zavihteli na drugi pas. In zatoorej dovolj za danes!

31.

Šole modrosti in volje na prvem paru stranskih pasov

1 Kar zadeva duhovno stanje, prebivalci obeh pasov s tem pojmom razumejo vse, česar se mora človek naučiti, dokler ne postane popoln modrec.

2 Da bi potemtakem bolje spoznali to duhovno stanje, moramo opazovati le snovi¹, ki se jih je potrebno naučiti; ko so te znane, je skoraj znano tudi celotno duhovno stanje - posebno, če ob tej ali oni snovi na kratko dodamo še način, kako jo naj poučujejo in se je naučijo.

3 Katero je torej med vsemi učnimi gradivi tisto temeljno gradivo, po katerem tako rekoč ocenjujejo vsa ostala? - To temeljno gradivo, še zlasti v tem vašem času tudi pri vas s strani učenega sveta, pojmujejo kot temelj celotne znanosti. Pri vas se to gradivo imenuje matematika ali računska umetnost. Na našem pasu pa se prav ta znanost imenuje poglobitev.

4 To znanost tamkaj poučujejo neprekinjeno od samega začetka vse do končne izobrazbe duha. - Po tem mora vsak človek znati natančno mersko določiti vsako stvar in mu mora biti najbolj preprosto v vsakem še tako čudno oblikovanem objektu najti okroglo število, ki je po svojem namenu temelj celotne oblike nekega predmeta. Pravijo namreč: noben izračun kakšne velikosti ne pomaga, če ne poznamo njenega korenskega izračuna.

5 Zatorej je ena izmed glavnih vaj v tem, da morajo učenci po predhodnem elementarnem pouku pričeti s prostim očesom zgolj z gledanjem določati kubično vsebino in kvadratno površino vsakega kakorkoli že oblikovanega objekta, pa še iz določenega števila takoj določiti koren in iz tega poiskati enoto. Lahko ste prepričani, da ti ljudje sčasoma v tem predmetu postanejo tako spretni, da lahko le z bežnim pogledom določijo vsako kubično vsebino do najmanjše podrobnosti in s tem tudi višino vsakega pred njimi ležečega hriba. Da, celo v določanju oddaljenih nebesnih teles so tako ostroumni, da z enim pogledom naredijo večji in natančnejši izračun, kot pa to zmorejo vaši najbistroumnejši astronomi v preteku več desetletij.

6 Tako lahko tudi vsako število v prav tako kratkem času stopnjujejo do tako velike potence in znajo celo ulomke in neskončna števila tako deliti, da slednja

¹ učne predmete

konec koncev vendarle privedejo do pravega ulomka. Razlog je v tem, ker so že od otroštva povsem naravno vrojeni v vsa številska razmerja.

7 Prav tako spretni so potem tudi pri določanju teže in simetrije. - O tem vas Jaz ne potrebujem več poučevati; iz podanega vam je lahko dovolj jasno v čem sestoji temeljna znanost teh prebivalcev, kako se poučuje in končno uporablja.

8 In tako se bomo takoj obrnili k drugemu učnemu predmetu; le-ta je neke vrste arhitektura, ki je potem temelj za pravo stavbarstvo.

9 Ta vrsta arhitekture je v tem, da učenci iz najrazličnejših masivnih figur, ki so same zase povsem nesimetrične, sestavljajo in končno celo morajo zgraditi najrazličnejše popolnoma simetrične figure, te zgradbe pa znova sestavijo v večje zgradbe in tako naprej, dokler v manjšem merilu ne nastane kakšna popolna oblika, bodisi stanovanjske hiše, glavne kolegialne zgradbe, arhiva, gledališča ali kakšne druge tukaj običajne zgradbe.

10 Ko so učenci osvojili ta način lahke gradnje v malem, jih seznanijo s trdnim načinom gradnje. Ko so končno tudi to popolnoma osvojili, jih popeljejo k okrasjem in od teh k potrebnemu in smotrному opremljanju te ali one zgradbe.

11 Šele, ko znajo vse to z ustrezno spretnostjo, jih pričnejo učiti brati in pisati; kar slednje pravzaprav ni nič drugačno kot pri vas (v primerjavi seveda zelo nespretno) risanje in slikanje. Branje pa je v tem, da se seznanijo z ustreznostmi vseh vidnih stvari in morajo potem iz figuracije¹ vsake stvari spoznati notranji pomen. Potem pa morajo tudi z lastnim sestavljanjem znati v različne stvari položiti nov, poljuben smisel. Prvega se naučijo z branjem in drugega s pisanjem.

12 Ko so utrjeni v obeh predmetih, jih vpeljejo v prikazovanje ali zvesto kopiranje² stanovanjskih hiš in celih okolic.

13 Šele, ko tudi to povsem obvladajo, jih, če imajo posebne talente, napeljejo tudi na poezijo, s katero na nek način pričnejo ponazarjati stvari notranjega sveta na bele zvite trakove. Tovrstne popolne produkte in njihov namen smo spoznali že ob priliki predstavitve kolegialnega gledališča.

14 Šele takrat, ko so učenci tudi s to vejo svojega duhovnega izobraževanja pri koncu ali pa so popolni mojstri te umetnosti, preverijo moč njihove volje. Kdor ima najmočnejšo voljo med mnogimi, pride v skrivno šolo, v kateri poučujejo bistvo primitivnega sajenja. V tej šoli mora najprej osvojiti popolno botaniko tega pasu in mora znati vsako rastlino atomsko razčleniti od najgloblje korenine vse do najbolj zunanje listne konice in mora natančno vedeti, kako so vsi deli med seboj povezani in kako sploh duhovno-substancialnega učinkuje znotraj materialno-kontemplativnega.

15 Da pa bi dosegli to višjo stopnjo znanja, je vsak učenec najprej napoten in popeljan k trajnemu opazovanju samega sebe. Kajti nihče ne more iz svoje materije gledati duhovnega v neki drugi materiji, dokler ni svojega lastnega duhovnega naredil absolutnega³. Šele potem, ko je nekdo spoznal samega

¹ zunanjega oblikovanja

² risarsko podajanje

³ stanje, v katerem duh svobodno deluje

sebe in tako rekoč našel samega sebe, ga popeljejo naprej in mu pokažejo, da sedaj ne sme več učinkovati njegova materija, temveč se mora takšen učenec navaditi delovati duhovno.

16 Na začetku mu pokažejo zgolj majhne primere, kjer duh deluje absolutno brez pomoči materije. Od tod nato duha vodijo naprej in naprej in končno doseže čudovito popolnost, da v svoji absolutnosti v enem trenutku učinkuje bolj kot z materijo v zelo dolgem časovnem obdobju.

17 Pri tem vsakemu takemu učencu kar najjasneje pokažejo, da je tudi vsako zunanje ročno delo vendarle le delo duha; le da duh s takšnim delom ne more biti tako hitro gotov, ker ima v lastni materiji veliko oviro. Ko pa je na določen moder način premagal to oviro, lahko poslej v svoji absolutnosti toliko močneje in hitreje deluje.

18 Zakaj pa lahko duh v svoji absolutnosti deluje hitreje in močneje in določneje kot s pomočjo svoje materije? - Ker je njegova materija najtrdovratnejša in sicer zato, ker veže popolnega duha. Ko pa je postal mojster te svoje lastne materije, bo kasneje pač tudi mojster vsake druge materije, ki veže neizgovorljivo šibkejše in nepopolnejše duhove, kot je on sam.

19 Šele, ko si je nek učenec vse to dejavno ali, kot radi rečete, praktično prilastil, ga vpeljejo v globlje poznavanje Božanskega Duha in Njegove večne volje in pokažejo mu možen način, kako se lahko tako vsak v sebi osvobojen človeški duh po svoji lastni samovolji dejavno poveže z večnim, neskončnim Božjim Duhom, v kolikor ustreza Božanskemu redu.

20 Po takšnem praktičnem spoznanju učence seznanijo tudi z ljubeznijo tega večnega Duha in pokažejo jim, da je slednja edina povezava človeškega duha z Božjim.

21 Šele, ko je učenec vse to zares sprejel vase, mu modri učitelj poda sadilno palico in vrč za vodo in nato tudi sam poskuša sajenje prve vrste, ki vsakem tako vodenemu učencu večinoma že pri prvem poskusu dobro uspe.

22 S to duhovno vejo pa se tudi konča vse šolanje tega pasu: kajti tako izobražen duh zre v vsa področja s takšno jasnostjo, da je s tem vsaka njegova beseda tako dobra kot izvršeno dejanje in nihče več ne potrebuje kakršnegakoli pouka. Kajti v takšnem stanju vsakega duha o vsem nadaljnjem pouči duh Boga Sam.

23 Nota Bene: Takšna rastlinska anatomija bi tudi na vašem zemeljskem telesu učinkovala veliko bolje kot vse gimnazije, liceji, univerze in duhovniški semenišča, po preteku katerih so učenci deležni pač ceremonialnega svetega duha, ne pa pravega Svetega Duha popolnega notranjega življenja - zato pa so potem tudi njihova dejanja takšna kakor duh, ki so ga prejeli. In vendar vam Jaz pravim: ta šola za sprejem resničnega živega duha še zdaleč ne bi stala toliko, kot šola za končen sprejem mrtvega duha, ki nič ni, nikoli nič ni bil in tudi nikdar ne bo nič postal. - Sicer že ponekod na Zemlji obstajajo majhni začetki, ki bodo sčasoma postali vse večji in večji, toda še vedno je ob tem nesorazmerno velika trda šola kamnov; že razumete, kaj bi Jaz rad s tem povedal.

24 Toda mi smo sedaj na našem Soncu in tako bomo tudi tamkaj zaključili s pripombo naše duhovne izobrazbe, da prav takšno duhovno izobrazbo tudi na

južnem pasu kar najbolj izvrstno uporabljajo. Razlika je zgolj v tem, da je na južnem pasu splošnejša kot na severnem.

25 Sedaj vam je znana celotna bit duhovnega razmerja; in tako se bomo prihodnjič lotili s tem duhovnim razmerjem tesno povezane religije, ki vas prav gotovo ne bo pustila nezadovoljene. In s tem naj bo dovolj za danes!

32.

Bogoslužje in sklepanje zakonskih zvez na prvem paru stranskih pasov

1 Kar zadeva religijo, na teh dveh pasovih ni nekega neprekinjenega ceremonialnega ali na kakršenkoli način navzven vidnega verskega Bogočastja; kajti prebivalci teh pasov so največji sovražniki le-tega, ker bi se po njihovih skrajno pravilno odtehtanih načelih kaj zunanje materialnega z najčistejše duhovnim moglo prav tako malo povezati, kot število dva s številom sedem.

2 Zaradi tega v teh pasovih nihče ne bo uzrl česar takšnega, kar bi vzeto navzven lahko dalo kakršenkoli namig na nekaj višjega. Prav zaradi tega pri njih tudi ni tako imenovanega časa praznikov ali sabata.

3 Iz tega istega razloga ti prebivalci tudi nimajo nikakršnega merjenja časa in tako nikdar ne določajo časovno obdobje. Pravijo namreč: določanje časa je v rokah najvišjega Duha, človek pa naj ne meri tistega, za kar mu Bog, Najvišji, ni dal merila. Nadalje pravijo: naš svet je pred nami razširil največji Stavbenik svetov in je s površino vsakomur namignil, naj jo meri. Vendar pa za časovno trajanje On nikomur ni dal merila; zato naj človek slednje ne razdeljuje samovoljno. Sicer nam je On dal merilo, to merilo pa je vsakomur njegovo lastno življenje. Nadalje je On preko velikega nebesnega svoda potegnil še eno merilo; po tem merilu se premikajo oddaljeni svetovi in naš svet se v svojem gibanju tudi sam ravna po tem velikem merilu. Vendar pa nam niti za to niti za ono merilo ni dal v roko šestilo, da bi ga lahko razdelili in izmerili.

4 Zaradi tega se prebivalci tega pasu sploh ne zmenijo za čas. Pri nekaterih gre to celo tako daleč, da ne vedo niti tega, kateri izmed njihovih odraslih otrok je najstarejši. Starost tamkaj določajo zgolj po zrelosti duha, tu in tam pa tudi po telesni teži.

5 Iz že navedenega razloga boste zlahka razbrali, da potem tudi ni govora o sabatu.

6 V čem pa potemtakem sestoji religija, če navzven ne opazimo ničesar, kar bi nas nanjo opozarjalo? - Pri teh prebivalcih je namreč vse, kar počnejo, opazovano iz njihovih načel, Bogoslužje. Za to Bogoslužje imajo in poučujejo njihovi modreci vse ljudi teh pasov naslednja načela: »Mi nismo nastali sami po sebi, temveč nas je tako oblikovala in postavila na ta tla moč najvišje Božje modrosti. Prav ta moč nas neprestano ohranja in vodi in neprestano smo v njeni najvišji, najmodrejši roki. Če pa nas je ta sila tako oblikovala, nas neprestano ohranja, ter vodi in vedno misli le v naše dobro - kako in kdaj naj potem opravimo neko delo, ne da bi bili ob vsakem našem gibu opomnjeni na

to, da moramo in tudi vedno hočemo opravljati zgolj služenje Tistemu, ki nam neprestano zagotavlja vso mogočo energijo.

7 Zatorej naj nihče nikdar ne misli na to, kot da bi nekaj delal zase, temveč naj to, kar počne, dela Zanj, ki mu je dal energijo in mu jo neprestano dovaja. Modrost in zvesto delovanje po njej je resnično Bogoslužje. Zatorej naj vsakdo nemudoma stori to, kar je v urejenosti svoje modrosti spoznal kot popolnoma pravilno. In tako bomo vedno služili Tistemu, v katerega najvišji modrosti je naslednja podlaga, da je On za nas zastavil takšne cilje, po katerih naj po spoznanem redu ustrezamo prav tej Njegovi najvišji popolni nameri.

8 Zato moramo z vsakim dihom naših pljuč služiti Bogu. Vsak naš korak naj bo dobro odmerjen in pretehtan. Kajti iz prav vsega spoznamo, da je Bog Sam v Sebi najpopolnejši red.

9 Kdor torej z vsem svojim delovanjem ustreza temu redu, ta služi Bogu, kdor pa lahkomišelnost prekorači ta red in nima pred očmi mero svojih korakov in mero svojih rok, je enak nesmiselnemu plodu, ki svoja koreninska vlakna poganja v zrak, veje pa hoče pognati v tla. Sicer bodo s časoma tudi veje v tleh pognale korenine; toda v zrak obrnjene korenine se kljub temu ne bodo spremenile v veje in obrodile kakšen koristen sadež.

10 Kakor pa nekdo, ko je še otrok, dela le majhne korake in s svojimi nogami še ne more zadeti kakšne mere, ker le- te same po sebi še nimajo merskega razmerja in so prešibke za ustrezno gibanje; - ko pa je otrok dosegel polno zrelost in je v vsem postal pravi mož, so tudi njegove noge prevzele pravo mero, s katerimi lahko premeri velike površine - tako mora tudi vsak človek začeti s svojo lastno šibkostjo in se mora znati vedno bolje in bolje odmerjati. Ko je docela našel svojo lastno mero, bo lahko s to pravilno najdeno mero odmerjal Božansko mero.

11 Mera pa je red; dokler nekdo ni spoznal svojega lastnega reda, tudi ne more spoznati najvišjega Božjega reda. Če pa tega ne spozna, potem je vse njegovo početje nečimrno; kako naj bi pač imelo vrednost neko dejanje, če ga je storil nekdo, ki ni vedel kaj počne?

12 Zaradi tega naj nihče ne počne, za kar nima merila. Če pa ima pravo merilo, naj dela po njem; kajti pravo merilo je Božji red, po katerem je vsakdo pozvan delovati.«

13 To je pravzaprav glavno načelo v zvezi z religijo prebivalcev teh pasov. Potemtakem so neprestani služabniki Boga in tako je celotna življenjska doba zanje en sam samcati sabat.

14 Zato je tudi vse njihovo gospodarjenje in gibanje tako odmerjeno. Ker priznavajo Boga kot najvišji red, se le-temu tudi nočejo z ničemer zoperstaviti.

15 Samo eno samo dejanje bi tako rekoč lahko imeli za religiozno ceremonijo, to pa je dejanje sklenitve zakonske zveze med dvema zakoncema. Če bi se dva zakonca namreč rada povezala, se to zgodi na sledeč način: najprej si mož poišče navzven lepo oblikovano bitje; ko je to našel, se takoj napoti k staremu takšnega ženskega bitja in reče očetu, ki je v ta namen pozvan stopiti iz hiše in pred obličje prosilca: »Ogledal sem si obličje tvoje hčere; ugajalo mi je. Če ti je pogodu, daj da preverim red njenega srca.«

16 Oče se prosilcu nato približa z odmerjenimi koraki: »Pokaži mi mero svoje noge in mero svoje roke in potem te bom popeljal v svojo hišo in ti dovolil pogledati celotno mero svoje hčere.« V tem prosilec vedno iztegne svoje roke in prav tako, kolikor daleč je le vedno mogoče, svoje noge. Nato oče izmeri roke in noge; in če se mu mera zdi dobra, z dobro odmerjenimi koraki odpelje prosilca v svoje stanovanje in mu pusti spoznati mero svoje hčere.

17 Če ta mera ustreza meri prosilca, preda oče svojo hčerko prosilcu brez kakršnihkoli najmanjših nadaljnjih pomislekov. Če pa mera ni ujemajoča, se prosilec sam takoj umakne; kajti mera hčere je bila proti njegovi v neravnem razmerju.

18 Če pa je ob dobrih merskih razmerjih prosilec vzel nevesto, jo takoj odpelje ven iz vam že poznanega kroga strogega reda in tam pričakata celotno, kmalu njima sledeče ljudstvo takšne hiše.

19 Ko je tudi to prispelo izven strogega kroga, se kmalu vsi spuste na tla in hvalijo velikega Boga, da je On ženinu dopustil najti dobro urejeno nevesto. Po takšni hvali spet vsi vstanejo in oče položi roke na ženina in nevesto in jima govori: »Božji red vaju je združil; v tem redu ostanita poslej tudi za vedno na veke vekov! In če vama bo Božja modrost naklonila potomstvo, ga vpeljita v taisti red, s katerim sta tudi sama postala en red.«

20 Nato se oče s svojim ljudstvom ponovno odpravi v svoje stanovanje; ženin pa nevesto odpelje v stanovanje svojih staršev. Ko dospeta do kroga reda, se njegovi starši, bratje in sestre takoj odpravijo z odprtimi rokami k njima in odpeljejo mladi par v stanovanje.

21 Tudi tukaj oče položi roke na mladi par in izreče enake besede nad njima, kot jih je prej izgovoril nevestin oče. Nate se znova zahvalijo Bogu, po tem pa zaužijejo dobro urejen obed.

22 Po obedu pa se ženin s svojo nevesto v spremstvu staršev, če še živijo, sicer pa tudi z enim bratom in eno sestro, odpravi v kolegij in sicer v tistega, k čigar območju sodi takšen deželni prebivalec. Tam dobi ta novi zakonski par od najvišjega modreca novo ime in pokažejo jima, kje si lahko zgradita novo posest.

23 Mladi par pa ostane tako dolgo v takšnem kolegiju, kjer se duhovno in zunanje kratkočasi, dokler modri gradbeniki takšnega kolegija ne dokončajo stanovanjske hiše skupaj s posestvom. Nato mladoporočenca opremijo z drobnim vejevjem sadnega drevja in ju v spremstvu različnih modrecev napotijo v novo stanovanje, kolegij pa ju nato tako dolgo oskrbuje s hrano, dokler jima njun lasten nasad ne obrodi sadov v zadostni meri, za kar je običajno po vašem štetju potrebno časovno obdobje največ enega leta.

24 Oba starša ali pač tudi brat in sestra pa se vrnejo v svojo domovino, kakor hitro je vrhovni modrec prevzel mladoporočenca. - V stanovanjih pa se ne obiskujejo niti otroci niti starši niti drugi sosed; vsekakor pač večkrat bodisi v kolegijih ali pa na prostih površinah pred stanovanjskimi hišami in so vedno dobre volje, ko se ponovno srečajo.

25 Glejte, v določenem pogledu lahko edino to ceremonijo imenujemo zunanje, vidno religiozno Bogoslužje in sicer zato, ker se tukaj izvrši dejanje, ki ima za osnovo predvsem zunanjo mero; pri vsakem drugem dejanju morajo najprej

preveriti notranje misli in občutke, preden preidejo k zunanjemu dejanju, ki pa je največkrat vendarle takšno, da je veliko bolj odvisno od notranje, duhovne dejavnosti kot pa od dejavnosti rok.

26 Verjetno bi radi tudi tukaj izvedeli kaj o spočetju otrok in o končni smrti ljudi; za ta dva dogodka pa vas bom Jaz napotil na srednji sončev pas. V tem sta namreč ta dva stranska pasova povsem enaka temu srednjemu pasu in tudi ta dva stranska pasova sta drug drugemu popolnoma enaka. In tako smo zvedeli vse omembe vredno, kar zadeva ta dva pasova, ter se bomo prihodnjič takoj napotili k obema sosednjima pasovoma. In potemtakem dovolj za danes!

33.

Drugi pasovni par – ustrezen naši Zemlji

1 Kar zadeva oba sosednja pasova, sta tudi ta dva od prejšnjih ločena z nepristopnim visokim gorskim grebenom. Od tega gorskega grebena nato potekajo v oba opisovana pasova pogorja na vse strani in se tu in tam celo povežejo z naslednjim gorskim grebenom, ki ločuje tretji pas od tega drugega.

2 Ta drugi obroč ali deželni pas je veliko ožji kot oba predhodna; zato pa tako severni kot južni ustrezata enemu samemu planetu.

3 Neprekinjeno potekajoče vode¹ ni v teh dveh pasovih nikjer. Je pa zelo mnogo velikih in prostranih jezer, kakor tudi mogočnih veletokov in rek. Predvsem južni pas je pomembno bolj vodnat kot severni. - Tako že imamo neko splošno predstavo teh dveh pasov.

4 Pri obeh predhodnih pasovih pa smo videli in slišali, da ustrezata planetoma Merkurju in Veneri. - Kateremu planetu pa potemtakem ustrezata ta dva pasova?

5 Da bi ta planet prepoznali kot svojo Zemljo, ne boste potrebovali premočnih naprav za gledanje; kajti ta planet lahko prav zares zadenete z nosom, ker je namreč prav tisti, ki vas nosi. - Torej je vaša Zemlja ustrezen planet za ta dva pasova in sicer severni za severno zemeljsko polovico in južni za južno zemeljsko polovico.

6 Če bi torej želeli ugledati urejenost teh dveh pasov z enim pogledom, potem prenesite vsa razmerja vaše Zemlje v državnem in osebnem pogledu na ta dva pasova in boste tako doma kot na svoji lastni posesti. Le da morate upoštevati ustrezno kultiviran del vaše Zemlje in ga tako iz severne kot iz južne zemeljske polovice prenesti na naša dva sončeva pasova, pa boste povsem doma. Kajti poganskih ljudstev z njihovo hišno opremo tamkaj ni, prav tako tudi ne zamorcev in drugih človeških ras temne polti in s tem tudi njihovih hišnih, političnih in religioznih ureditev ne.

7 Ampak tako, kot je bilo nekoč v dobrih krščanskih časih med pravimi kristjani in kot je bilo z izraelskim ljudstvom, ko je še bilo pod Jozuetom - tako je tamkaj povsod; in sicer na severnem pasu kot v dobrem krščanstvu na Zemlji in na južnem pasu kot v času Jozueta med Izraelci.

¹ morja

8 Sedaj, ko to veste, bomo zlahka opravili z obema pasovoma drugega pogorja, kajti kjer je vse v takšnem redu kot pri vas na Zemlji, ne potrebujemo drugega, kot povsod omeniti zgolj tisto posebno, Soncu lastno in imeli bomo vse, kar je potrebno za spoznanje teh dveh pasov.

9 V čem pa je to Soncu lastno za razliko od planetno ustreznega?

10 Prvič je to Soncu lastno v bolj dovršeni popolnosti vsega tistega, kar boste uzrli na Zemlji ob obeh danih pogojih.

11 Drugič pa je razlika v tem, da v teh dveh pasovih nikakor ni tako imenovanih amfibij¹ niti v vodi niti na kopnem in tudi ne krvoločnih divjih zveri. Pač obstajajo tudi živali, ki so divjim zverem po obliki podobne; vendar so kljub temu plemenite in nežne narave. Prav tako nobene živali nimajo orožja druga proti drugi tako kot na Zemlji, temveč so v tem pogledu skoraj vse podobne naravi jagenjčkov in se hranijo s travo in koreninami.

12 Kot tretje pa je razlika v vegetaciji. Sicer bi lahko srečali vseh nad dvesto tisoč vrst trav, rastlin in grmičevja, ki se pojavljajo na vaši Zemlji. Toda tam so zaenkrat prav tako brez semena² in povsod rastejo le na njim lastnih krajih prosto iz tal, približno tako kot pri vas na Zemlji mah, različne gobe in tudi nekaj redkih rastlin, zlasti na območju ekvatorja vaše Zemlje. Vendar kljub temu na teh dveh pasovih ne morejo razmnoževati vseh rastlin in dreves s potikanjem potaknjencev, temveč tudi s samimi plodovi, ki pa so včasih vsi po vrsti brez pečk; tako kot na Jutrovem obstaja vrsta grozdja, ki je prav tako brez pečk. Če pa v zemljo položijo ta ali oni zrel plod, potem iz njega kmalu spet zraste bodisi enaka rastlini ali pa enako drevo.

13 Glejte, to je v glavnem vse, kar je različno in Soncu lastno.

14 Kar pa zadeva ljudi in njihovo ureditev tako v državnem, hišnem in verskem pogledu, popolnoma ustrezajo temu kar je bilo tukaj že predhodno pokazano.

15 Vprašali boste: ali verjamejo v Kristusa Križanega? - In Jaz vam pravim: v vsem severnem pasu nihče ne pozna drugega Boga kot Kristusa Križanega! Kajti Istega so tam prav tako razglasili isti apostoli, ki so Ga razglasili tukaj. Le da tamkajšnjega krščanstva ne smete opazovati s hierarhičnim³ pogledom in si ne smete misliti, da so tam prav tako molilnice in različni nekoristni in leni samostani, temveč je celoten pas ena sama krščanska občina, ki ima le en Evangelij in enega in istega Kristusa zvesto in pristno priznava v duhu in vsej resnici.

16 Južni pas se po religiji razlikuje od tega severnega le po tem, da njegovi prebivalci dobro poznajo tudi Starozavezni prednji prizidek h glavni zgradbi Novega in večno ostajajočega Testamenta; medtem ko ga prebivalci severnega kroga sicer tudi poznajo, vendar pravijo: sicer spoštujemo in častimo vse, kar ima še tako majhno povezavo z našim Gospodom; toda če imamo Njega Samega, pustimo vse drugo in ostanemo pri Njem! - Zato pa so ti prebivalci tega severnega pasu tudi veliko modrejši od tistih južnega pasu; kajti ti so v temelju samem, oni drugi pa ob temelju - ali ti so v templju, oni drugi pa še

¹ živali, ki lahko živijo v vodi in na kopnem

² kot na srednjem pasu sonca

³ duhovniško-cerkvenim

bolj v preddverju - ali ti so v ljubezni in iz nje v vsej modrosti, oni drugi pa so v modrosti in šele iz nje v ljubezni.

17 Verjetno bi radi vedeli, ali so ljudje tudi tukaj zmožni grešiti in ali potemtakem tudi tukaj obstaja krst za ponovno rojstvo ter s tem odrešitev od smrti za pridobitev večnega življenja? – Tega grešenja so zmožni vsi ljudje v vseh ozvezdijih, torej tudi tukaj. Kjer obstajajo bitja v absolutni svobodi, tam morajo obstajati tudi občasna ali za vedno obstoječa načela, šele s pomočjo katerih lahko svobodna bitja spoznajo svojo svobodo. Svoboda je edinole v tem, da svobodno živeče bitje z danim zakonom spozna, da lahko slednjega zaradi svoje svobodne volje upošteva ali pa tudi ne. - Če pa so nekje svobodna bitja, katerih volja je vezana na upoštevanje ali neupoštevanje tega ali onega neodvisnega ali moralnega zakona, se samo po sebi razume, da je ob tej priložnosti možen greh ali prekoračitev zakona povsod tam, kjer obstajajo bitja, ki morajo prestati prav takšen preskus svobode.

18 Torej je to razumljivo tudi za naš pas. Le daje zaradi resnosti teh sončevih prebivalcev greh zoper zakon ljubezni še redkejši kot pri vas popolno upoštevanje tega zakona.

19 Če pa so ne glede na to tudi tamkaj občasno grešniki, potem mora obstajati tudi odpustitev grehov in s tem tudi krst ter odrešitev. Odrešitev, krst in pokora pa so tam eno in isto; ker je vsak grešnik, ki se vrne k zakonu ljubezni in obžaluje svoje pregrehe ter sprejme Kristusa v svoje srce in ga oživi, takoj deležen odrešitve, ga krstijo z Duhom in doseže ponovno rojstvo v večno življenje.

20 Tako je tudi na južnem pasu; le da je tam zaradi nekoliko bujnejše dežele greh bolj običajen kot na severnem pasu, ljudje pa so bolj čutni kot na severnem pasu. - To bi bilo torej spet nekaj, še zlasti v današnjem času, močno razlikujočega se od Zemlje.

21 Sicer pa je vse tako kot na vašem planetu. Obstajajo tudi mesta in vasi in tako tudi posamič stanujoče stranke. Še celo zelo bi se čudili, ko bi tam srečali najlepše vinograde in višja gorovja poraščena z najrazličnejšimi gozdovi vse do tistih višin, kjer zaradi čistega zraka ne more uspevati nič več. Da, celo pluga in srpa ne bi pogrešali. Samo da si morate vse zamišljati v mnogo popolnejšem stanju kot je to na vašem planetu.

22 Ljudje sami niso veliko večji kot na planetu Zemlja, so pa veliko lepši in popolnejši. Njihova noša je povsem preprosta, približno takšna, kot je bilo nekoč oblečeno izraelsko ljudstvo.

23 Njihova ureditev je patriarhalna¹ in je v razširjenem, državnem pogledu teokratična². Zato pa so tudi nenehno povezani z nebesi in imajo nenehno vidno duhovno občevanje. Da, Jaz Sam se pogosto zadržujem med najčistejšimi in najpopolnejšimi v ljubezni in ponižnosti!

24 Kar zadeva njihove zakonske zveze, se te resnično sklepajo v nebesih - se pravi iz čiste ljubezni do Mene in jih v Mojem imenu blagoslovijo starši in angeli.

¹ očakovska, se pravi, da je na vrhu očetovski celokupni vladar

² teokracija = Božja vladavina, se pravi, da je Bog vrhovni gospodar in kralj

25 Sicer do spočetja človeškega rodu pride s spolnimi odnosi; vendar tamkaj to dejanje sodi med najbolj verska, pobožna in duhovna.

26 Odmiranje pa je največkrat prostovoljen izstop iz telesa, ki ga po izstopu pokopljejo na posebej za to določeni njivi. - - Trohnenje poteka izjemno hitro, vedno pa ga spremlja prav prijeten vonj, ki razveseljuje in poživlja vsa srca, ker jim nekako posreduje slutnjo čistih nebeških višav.

27 Tudi ti ljudje nimajo praznikov, niti časovnega štetja in se tudi prav malo brigajo za kakršnekoli skrivnosti v naravi stvari. Kajti njihova največja modrost je zgolj v tem, da vedno govorijo: če imamo Kristusa, imamo vse, brez Njega pa so vse stvari v neskončnem in večnem vsemirju zgolj prazen krog!

28 Če pa bi kdo med vami od njih vendarle želel dodatno pojasnilo o tem ali onem, vam ga bodo tudi lahko dali iz najglobljega temelja, čeprav nimajo nikakršnih šol. Kajti Kristus je njihova izključno edina šola; in lahko ste prepričani, da iz te šole izhajajo največji učenjaki.

29 Morda boste menili, da mora biti tam ogromno žalostnih ter tercijalnih in pobožnjaških ljudi, ki si komajda upajo vzdigniti pogled od tal. - O, nikakor ne! Pravim vam: tako veselih, vedrih in družabnih ljudi kot prav tukaj ne najdete nikjer na vsej Zemlji. Imajo celo glasbo in gledališče, kot tudi velike koncerte; seveda vse to v drugačnem smislu kot največkrat imate vi. Kajti pri vseh teh razvedrilih je Gospod vse razsvetljujoča centralna točka, okoli katere se vse vrti - - medtem, ko pri vas na Zemlji Njega celo v najboljših okoliščinah pustite doma; da o ostalih razmerjih sploh ne govorimo!

30 In tako smo v kar najkrajšem času v celoti pregledali tudi ta dva pasova. - Da pa so tudi sončeve klimatske razmere na tem pasu skoraj popolnoma enake kot na ostalih pasovih zlahka razberete iz tega, ker prav tako kot ostali spada k sončevemu svetu.

31 Ni potrebno omenjati, da sta potemtakem tudi ta dva pasova bogata z najrazličnejšimi in pogosto čudovito velikimi naravnimi pojavi, ki pa niso nikdar uničujoči. In tako s strani teh dveh pasov ni preostalo nič več omembe vrednega.

32 Morda bo nekoč v vas vzkliko vprašanje, ali nima tudi Luna vaše Zemlje v teh dveh pasovih kakršnokoli ustreznost? - Toda zapomnite si lahko, da noben satelit nobenega planeta na Soncu nima ustreznosti. Sateliti imajo svoje ustreznosti le na planetih katerim pripadajo.

33 Sedaj pa smo tudi že popolnoma pri koncu z našima dvema pasovoma in se bomo zato prihodnjič takoj posvetili naslednjemu, torej tretjemu pasu. In s tem dovolj za danes!

34.

Tretji pasovni par.

Njegov severni pas ustreza planetu Marsu

1 Podajmo se sedaj na tretji pas, tako kot smo že predhodno določili. Ta pas je tako s severne kot z južne strani najmanjši med vsemi in ima od enega do drugega gorskega pasu v premeru komaj nekaj več kot tisoč nemških milj. Vendar ne glede na to znaša njegov krog še vedno krepko nad trikrat sto tisoč nemških milj.

2 Tudi ta pas nima neprekinjene vode¹; ob tem pa vendarle veliko večja in bolj prostrana jezera kot prejšnji.

3 Dežela sama po sebi je manj gorata kot vse ostale, ki smo jih spoznali doslej, razen v smeri proti mejnim gorovjem, ki seveda imajo še navznoter v ravnino pomembne obronke.

4 Ker pa smo doslej videli, da, z izjemo glavnega pasu, vsi ostali doslej naznanjeni pasovi ustrezajo planetom, lahko potem z vaše strani vprašate, ali morda tudi ta tretji pas ustreza kakšnemu planetu? - In Jaz vam povem, da je vse to popolnoma v redu; - in tako ta pas² ustreza planetu Marsu.

5 Ker pa je ta planet bolj siromašen, v določenem pogledu celo najbolj boren med vsemi planeti, je tudi njemu ustrezen pas najbolj boren med vsemi ostalimi pasovi.

6 V čem pa je pravzaprav ta bornost? Le-ta pravzaprav ni tako zelo v duhovnem pogledu, temveč veliko bolj v naravnem.

7 Prvič so tam ljudje neprivlačne in le malo lepe oblike, so majhni in nekoliko debeli in tudi sicer v svoji zunanosti nimajo ničesar privlačnega. - Njihova barva je svetlo rjava, včasih pa prehaja tudi v precej temno. - Zgradba njihovega obraza je precej podobna tisti vaših prebivalcev Grenlandije, nekaterih Laponcev in Eskimov. - Vendar njihova obleka nima podobnosti z obleko pravkar imenovanih ljudstev vaše Zemlje, temveč nosijo neke vrste predpasnik, ki se zaveže okoli vratu in od tam preko celega telesa v več gubah sega pod kolena. Tako za moškega kot za žensko ima eno in isto obliko. Za obe roki sta na obeh straneh puščeni zgolj dve odprtini, da lahko ljudje za kakšno delo potisnejo svoji roki skoznju; če pa nimajo dela, potem svoje ne ravno preveč mikavne roke potegnejo nazaj pod plašč. To je torej prva bornost.

8 Drugič pa sta borna vegetacija in živalski svet. Vegetacija je omejena zgolj na nekaj maloštevilnih vrst neprivlačnih sadnih dreves, katerih nega prebivalcem tega pasu navrže le zasilno hrano. Trava tega pasu, ki pa še celo sama raste bolj pičlo, je približno takšna kot tisti mah na vaši Zemlji, ki ga pogosto vidite na nekaterih starih drevesih ali tu in tam na starih slamnatih strehah revnih kmečkih kolib.

9 Tla so tukaj že precej trdna in občasno tudi zelo kamnita in peščena, še zlasti na bregovih pomembno velikih jezer in rek.

10 Živalski svet pa sestoji iz ene samcate vrste ovac, ki so približno podobne vam znanemu sibirskemu losu. Ta žival jih pretežno preskrbuje z zelo okusnim mlekom, iz njene zelo fine volne pa si izdelujejo potrebne obleke. - Potem pa obstaja še vrsta črvov, ki se hrani s travo. Ta vrsta črvov je približno takšna kot vaša sviloprejka in preko tal prede dolge niti nekako tako kot pri vas pajki. Te niti prebivalci tega pasu prav tako zbirajo in izdelujejo iz njih blago, ki ga za plašče uporablja predvsem ženski spol.

11 Zrak oživlja ena sama samcata vrsta ptic; toda ta je zelo pogosta. Prebivalci vzrejajo to vrsto ptic tudi udomačeno in njihovo perje uporabljajo za izdelavo svojih ležalnikov, ki jih sestavlja zgolj majhen, iz zemlje navržen nasip, preko

¹ morja

² severni pas tega tretjega para

katerega položijo to perje, ki ga nato prekrijejo s tistim materialom, iz katerega izdelajo svoje plašče.

12 Precej življa pa imajo vodotoki, okoli katerih se prebivalci pasov po bregovih vozijo z majhnimi vozili. To bi spet bila ena naravna bornost.

13 Tretja bornost pa je tudi v stanovanjskih zgradbah; kajti te so običajno iz nekakšne vdolbini, podobne poglobitve v nasutem nasipu. Nasip se dviga približno tri sežnje nad zemljo. V te nasipe izkopljejo niše, ki imajo poglobitev prav tako približno treh sežnjev. Okoli okrogline niše je nameščena že prej opisana klop za počivanje; in v ozadju prav tako iz zemlje neke vrste miza, na katere prebivalci položijo svoje prehransko sadje, kadar pač želijo obedovati.

14 Ponekod, še zlasti bolj proti hribom, so tudi večja stanovanja, ki pa so izkopana v hribe.

15 V teh stanovanjih izdelujejo tudi zasilno orodje, ki ga potrebujejo za svoja zasilna dela. V tem pa je tudi že vsa industrija in vse naravno bogastvo prebivalcev tega pasu.

16 Glejte, prav tako borno je ta pas opremljen v naravnem pogledu kot tudi ustrezajoč mu planet. Toda v duhovnem pogledu ta planet nikakor ni tako boren. Kajti zato, ker ti prebivalci v oblikovanosti svojega sveta najdejo le malo mikavnega, imajo stalno notranje gledanje, s pomočjo katerega se njihov skrajno boren svet v njih samih tako poveča in idealizira, da jim nudi veliko večje veselje, kot svet srednjega pasu svojim prebivalcem.

17 Sicer niso nikakršni junaki volje, so pa zato toliko večji v vsem mogočem samo odpovedovanju. V tem pogledu so pravi Diogeni. Prav zaradi tega pa njihovo notranje, duhovno življenje pridobi toliko večji manevrski prostor in tako z očmi svojega duha v najbolj nepomembnih stvareh uzrejo veličastnosti, o katerih še noben modrec vaše Zemlje ni niti sanjal.

18 Že iz doslej o njih povedanega zlahka sklepamo, da je potemtakem tudi njihova državna, hišna in verska ureditev kar najbolj preprosta.

19 Njihova državna ureditev pravzaprav ni nič drugega kot družinsko razmerje, zaradi katerega bližnje sorodne družine svoja stanovanja postavljajo v zelo majhnih razdaljah drugo poleg drugega in v njih med seboj živijo v trajnem miru in nerazdružljivi enotnosti.

20 Njihova izobrazba se nanaša zgolj na duhovno. Saj ne skrbijo za nič drugega kot za to, da duh njihovih otrok čim prej doseže notranjo samostojnost. Ko so otroci s svojim dejanjem in nehanjem o tem opravili potrebne preizkuse, jih popeljejo k »Bogočloveku« in morajo spoznati Njega kot temelj vseh stvari in kot edinega vodjo človeškega rodu.

21 Pravijo namreč: če si v tuji hiši potem nimaš dosti dela in skrbi; če pa si v hiši svojih staršev, si v slednji že preskrbljen. - Mi pa smo na svetu kot v tuji hiši; kaj naj bi potem skrbeli? - Če pa smo v samostojnosti našega duha, smo kot v hiši staršev in s tem dobro preskrbljeni; kajti Bog, najboljši človek, v tej hiši skrbi za vsa Svoja bitja kot najboljši oče za svoje otroke v lastni stanovanjski hiši. Tako imamo le eno skrb, ta pa je, da predvsem pridemo v to stanovanjsko hišo! Ko smo v njej, smo tudi že preskrbljeni z vsem; čeprav je najboljši Bogočlovek naš zunanji svet le borno opremil, ker je za nas le tuje

stanovanje - je On vendarle toliko izdatneje opremil tisto domače stanovanje, v katerem On sam skrbi za vse nas kot najboljši Oče za Svoje otroke.

22 Glejte, zaradi tega njihovega sila preprostega načela je mudi njihova verska ureditev zgolj v tem, da se vsakdo trudi najprej doseči samostojnost svojega duha in sicer po poti ponižnosti in samo odpovedovanja - in tako vedno bolj in bolj spoznavati Bogočloveka in biti voden od Njega.

23 To pa je potemtakem tudi že vse, kar lahko prebivalci tega pasu pokažejo v zvezi z izobrazbo. - Tukaj ne boste našli niti templjev, niti molilnic in tudi šol ne. Temveč je očetovska niša, ki se nahaja v vsaki družinski hiši, vse v enem; kajti v tej niši oče od časa do časa zbere vso svojo družino, ki ima včasih tudi trideset članov in jo uči najti notranjo domovino in v njej pravega hišnega Očeta. In, ko je zaključil takšen pouk z vsemi mogočimi primernimi pogovori in pripovedmi, blagoslovi svojo družino in ta se lahko vrne k temu ali onemu manjšemu delu ali pa se tudi odpravi v lastne, nekoliko manjše niše in tam v samotni razmišlja o slišnem ter hkrati preizkuša, v kolikšni meri sta se jim notranje stanovanje in domovina že razodeli.

24 Molitev in s tem tudi celotno Bogoslužje je zgolj v nenehnem, živem hrepenenju kolikor le mogoče hitro skleniti nadvse zaželeno notranje poznanstvo z najboljšim Bogočlovekom in s tem tudi edinim pravim hišnim Očetom.

25 Znamenje, kdaj je ta ali oni blizu vrat v stanovanje velikega hišnega očeta, ki naj se mu najprej odprejo, je v zaznavanju nadvse blagozvočnih sferičnih napevov. Zaradi te pojavnosti imajo ti prebivalci tudi pregovor, ki se glasi takole: kadar boš zaslišal, kako veliki svetovi pojo vzvišeno hvalnico velikemu hišnemu Očetu, tedaj pomisli, da si na pragu tistih vrat, ki vodijo v sveto stanovanje edinega pravega in predobrega hišnega Očeta!

26 Če lahko potem ta ali oni poroča, da je vse to zaznal, se ostali tega zelo veselijo in mu želijo srečo in vztrajnost pri zasledovanju zadane poti.

27 Ko pa je nekdo popolnoma vstopil v to notranjo domovino, imajo v takšni družinski hiši tiho proslavljanje, na katerega povabijo tudi sosede. To praznovanje pa je potem tudi edino, ki ga boste tukaj lahko dobili pred oči in sestoji iz veselega in vedno zmernega obeda in končno v vsesplošni hvali edinega pravega hišnega Očeta.

28 Tisti, ki so že popolnoma doma v notranjem stanovanju, se seznanijo tudi z Gospodovim učlovečenjem in so tega nadvse veseli. Vendar pa jim ne povedo, kako nehvaležni so prebivalci tistega planeta do tega predobrega Očeta, ki je njihovi Zemlji izkazal neizrekljivo milost in je na njej privzel človeško-meseno naravo!

29 Glejte sedaj, tukaj imamo celotni severni pas. - Kar pa zadeva njegovega južnega korespondenta, le-ta vključuje v sebi tiste štiri majhne planete, katerih ustreznega razmerja s tem pasom se bomo dotaknili prihodnjič in potem takoj prešli na četrti pas. - In s tem spet dovolj za danes!

35.

Južni pas tretjega pasovnega para ustreza asteroidom

1 Že omenjene štiri majhne in na nek način raztresene planete¹ lahko imenujemo tudi mrtvi planeti, ker je na njih le še malo živih bitij; in ti, kateri so še, so skrajno naravni in duhovnemu skoraj čisto tuji.

2 Ti planeti pa so tudi v naravnem pogledu tako majhni, da niti največji med njimi nima premera vaše Lune. Tudi njihova vegetacija je nadvse borna, tako da se tam razen nekaj zelišč in borno zraščениh grmov ne pojavlja nič drugega.

3 Le na največjem se pokaže tudi neznatna vrsta sadnega drevja, ki pa so komaj kaj večja od tako imenovanih pritlikavih dreves pri vas; in celo ta drevesna vrsta rodi le mršave plodove, ki so približno takšni kot vaš žir in cemprinovi storži (cemprin = limba, visokogorski bor, pogost tudi v parkih; op. prev.).

4 Ti maloštevilni ljudje, ki so zelo majhne postave, pa se vendarle še dokaj udobno preživljajo s tem, kar jim navrže njihova mala zemlja in se oblačijo v perje nekaterih udomačenih ptic, katerih meso jedo, kot tudi v kože nekaterih domačih živali, ki so tamkaj približno takšne kot vaši zajci, podgane in miši. To pa so hkrati tudi največje živali teh zemeljskih teles.

5 Sicer obstaja še nekaj vrst črvov, nekaj malo letečih insektov, kot tudi nekaj vrst žab in rib v vodah; toda te živali ti maloštevilni prebivalci ne uporabljajo.

6 Stanovanja teh prebivalcev so običajno luknje v tleh, ki jih prebivalci tako kot ptice zapolnijo z najrazličnejšimi mehкими odpadki in v katerih ležijo potem skupaj tako kot mlade ptice v gnezdu.

7 Skoraj vsi ti komaj dve do tri pedi² veliki ljudje imajo z živalmi vaše Zemlje skupno zimsko spanje, ker zima na teh štirih majhnih zemljah včasih traja več kot dve zemeljski leti, včasih pa je tudi krajša, odvisno od tega, ali se takšen planet zaradi svoje nepravilne poti bolj ali manj približa Soncu.

8 Kako različna ali nepravilna je ta pot, vam lahko pokaže tudi okoliščina, da vsi ti štirje planeti po Marsovi in Jupitrovi tirnici tako obletavajo okoli Sonca, da se ta ali oni planet približa zdaj Marsovi, zdaj Jupitrovi tirnici, medtem ko sta ti dve tirnici kar nekaj milijonov milj oddaljeni druga od druge.

9 Razlog, zakaj ti štirje planeti tako rekoč kot zapuščeni blodijo okrog po nebesnem vesolju, je nekdanja razpočenost enega samega planeta v štiri dele³ - ob tej ločitvi pa se je v veliko vesolje razpršilo mnogo in zelo pomembnih delov in skoraj vsi planeti tega Sonca, kot tudi Sonce samo, je prejelo več in med njimi precej pomembnih delov - Kljub temu pa so na ta način na mestu razpočenosti kot zaokroženi majhni planeti s svojimi vodovji preostali štirje deli kot štirje sateliti razpočenega planeta in so dobili novo smer na svoji poti okrog Sonca.

¹ Tako imenovani asteroidi, številna najmanjša nebesna telesa, ki krožijo okoli sonca med Marsom in Jupitrom.

² Ped - 20 cm

³ Ta planet (Malona, op. prev.) je bil nekoč namenjen temu, da bi postal to, kar je kasneje postala naša Zemlja in sicer: šola za izobraževanje resničnih Božjih otrok. Le da so na njem živeči ljudje zlorabili svobodo svoje volje, postali nadvse ponosni in sprijeni in so v duhovnem sovraštvu uničili sebe in svoj planet. Glejte Veliki Janezov evangelij, 5. knjiga, 275. poglavje, 10 in posebej 8. knjiga, 75. poglavje, 7 odstavek in 76. poglavje, kjer sta podrobneje opisana potek in učinek te planetne razpočenosti.

10 Tisto malo preostalih ljudi, skupaj z malo živalmi in rastlinami, pa se je potem na teh štirih, na nek način novonastalih planetih, prav tako skrčilo kot planeti sami.

11 Zdaj glejte, to smo morali povedati vnaprej, da vam bo lahko tretji južni sončev pas postal čim bolj jasen. - Kako pa je torej tam?

12 Ta pas se od svojega severnega korespondenta močno razlikuje. Prvič je takoj od drugega južnega pasu skupaj z visokim gorskim obročem ločen tudi še s širokim pasom vode. Šele po tem se prične nadvse gorata dežela, ki ima izredno malo ravnin, pa še teh malo ravnin samih je prekritih z vodo. Na štirih mestih široko vodovje od enega do drugega gorskega obroča celo tako deli ta pas, da prebivalci enega kopnega ne morejo k prebivalcem drugega kopnega. Kajti vdrtna te siceršnje vode iz obroča je na takšnem mestu tako velika, da si preko nje ne bi upali jadrati niti vaši največji svetovni jadranci - prvič zaradi velike vodne površine in drugič zato, ker je voda obročastega morja v teh vdrtinah neprestano nadvse viharja in prekrita z valovi, ki so včasih višji od najvišjih gora vaše Zemlje, preko te razparane vodne površine pa si prav gotovo ne bi upal pluti niti najsrčnejši kapitan vaše Zemlje.

13 Te štiri, med seboj tako ločene dežele so hkrati tudi najbolj bedne na celotnem Soncu. Naseljujejo jih najmanjši ljudje, ki jih je mogoče najti le kje na celotnem Soncu. - Tu ni nikjer mogoče videti nikakršne veličastnosti, razen tiste, ki jo ustvarja lastna svetloba, enakomerno razširjena po celotnem Soncu.

14 Tudi tukaj ljudje nimajo stanovanjskih hiš, temveč si v hribe prav tako izkopljejo približno takšne luknje¹, katerih sprednje ustje je takšno kot prerez topega stožca. Takšne luknje segajo približno do deset sežnjev² v hrib in so v svoji notranjosti prav tako opremljene z neke vrste gnezdrom, ki prebivalcem tega pasu služi za ležišče in počitek. Ko je takšno gnezdo že precej poležano, ga zamenjajo in nadomestijo z novim.

15 Prav tako je pusta tudi vegetacija. Tudi ta sestoji le iz nekaj malo zelišč in dveh grmičastih vrst dreves, na katerih je sadja v veliki obilici, podobno pa je vašim lešnikom in mandljem. Sočnega sadeža ni nikjer; le korenina neke zeli, ki je približno takšna kot vaša repa, samo da je veliko manjša od slednje in je edino sočno živilo, ki uspeva na tem sončevem pasu.

16 Prav tako skopo je na tem planetu z živalmi. Prebivalci imajo le dve vrsti štirinožnih domačih živali. Prva ima približno postavo sobolja³ na vaši Zemlji, le volna je polnejša in mehkejša. Iz te volne si prebivalci tudi izdelujejo zasilna oblačila, ki jo proizvajajo približno tako, kot vi izdelujete vašo tako imenovano bombažno vato. To volno namreč položijo na ravno površino, recimo na naravno ploski kamen (tukaj so sončeva tla zelo kamnita). - Na tej plošči nato volno gladko sploščijo in površino namažejo z lepljivim sokom, ki ga pridobivajo iz neke korenine. S tem premazom se volnene dlačice zlepijo med seboj in to zelo trajno, kot bi bile pri vas premazane z raztopljeno elastično gumo. Na ta način izdelajo precej dolge in široke liste. Iz teh listov nato izrežejo

¹ kot na asteroidih

² 1 seženj = okoli 2 metra

³ kuna, ki živi zlasti v Sibiriji

svojo nadvse preprosto obleko, ki ni iz ničesar drugega kot iz enega samega, nekoliko togega predpasnika okoli ledij za prekritje njihovega osramja; vse ostalo pa je golo.

17 Postava teh ljudi sama po sebi ni odvrtna; še zlasti ženski spol je kljub vsemu kar čeden. Le da so ljudje v povprečju komaj tako veliki kot mogoče pet do šestletni otroci pri vas.

18 Ti ljudje najraje naseljujejo precej visoko ležeče pokrajine, saj se močno bojijo vodovja. Menijo tudi, če uzrejo kakšno veliko vodo, da se tam svet konča in voda vedno narašča; na to idejo pa jih napeljuje močno valovanje velikih voda in zaradi česar se potem, kot že rečeno, najraje zadržujejo na višje ležečih pokrajinah svojih posestev.

19 To so torej značilnosti dežele tega pasu in kje je primeren za bivanje ljudi. Skorajda ni več potrebno omeniti, da tam nikjer na deželi ni videti kakšnega prebivalca zraka; pač pa so nad vodami, ki pa so same po sebi polne različnih živali.

20 Ker sedaj vse to vemo, nam ne preostane drugega, kot da izvemo kaj več še o državi, hišni in religiozni ureditvi; in ko bomo izvedeli to, smo si ogledali tudi že vse omembe vredno tega celotnega pasu.

21 Kar zadeva državno ureditev, ta ni v ničemer drugim kot v tem, da se teh malo ljudi, kolikor le gre, med seboj oddaljeno izolirajo po družinah, da se med to in ono družino nikoli ne bi porajali lastninski ali mejni spori.

22 Pri družini pa je najstarejši tako rekoč tudi vladajoč poglavar, ki vodi vse ostale člane svoje družine in določa enega za to in spet drugega za nekaj drugega.

23 Njihovo ročno orodje sestoji zgolj iz majhnih ročnih lopat, ki pa jih izdelajo iz neke vrste gline. Tako izdelano orodje položijo na neko mesto, na katero žarki sončeve svetlobe že močnejše pripekajo, s tem sevanjem postane orodje trdo kot kamen in je potemtakem že povsem primerno za uporabo.

24 Največkrat pa to orodje uporabljajo tako, da z njimi kopljejo svoje stanovanjske luknje v tla hribov. Druga uporaba tega precej ostrega orodja je potem tudi v tem, da z njim zasilno prirežejo svoja oblačila ali bolje prisekajo. Tretjič pa s tem svojim orodjem tudi izkopavajo svoja zelišča in korenine iz zemlje.

25 Še eno orodje, ki ga izdelujejo na enak način, pa je neke vrste glavnik. S tem že znani živali režejo volno s telesa, ki pa jo navadno, ko je nekako dozorela, zlahka spravijo z nje. Nadalje pa to orodje uporabljajo še za eno drugo, redkeje pojavljajočo se domačo žival, ki je približno takšna kot pritlikava krava pri vas in pri kateri ni razlike med moškim in ženskim spolom. Ta žival ima na trebuhu osem mlečnih seskov. Če hočejo to žival pomolsti, potisnejo ne ravno velike seske med zobe glavnika in tako rekoč izčešejo mleko iz seskov, kar običajno storijo nad nekoliko izdolbenim gladkim kamnom.

26 Ko so tako izčesali mleko iz svoje miniaturne krave, pustijo dobrodušno žival, da si znova poišče svojo hrano. Sami pa nato v to mleko vmešajo zmečkano sadje svojih pritlikavih dreves in si na ta način pripravijo njim zelo okusno kašo, ki jo nato zajemaje z roko udobno uživajo.

27 To pa je tudi vse, nad čemer se razteza njihova hišna ureditev. - In tako smo skorajda na en mah prikazali državno in hišno ureditev.

28 Njihova religija pa je tudi prav tako preprosta kot njihova ureditev tako s politične, kot tudi s hišne strani.

29 Verjamejo v enega Boga, ki je po njihovi predstavi silno velik, popoln in nadvse mogočen Človek in vedo tudi, da je ta nadvse popoln Človek ustvaril nebesa in zemljo.

30 So nadvse ponižni in plašni, ter se tako tudi zelo bojijo tega najpopolnejšega Človeka. Poznajo tudi nebesa in pekel in poznajo svojo nesmrtnost.

31 Nadvse se bojijo pekla; za nebesa pa se sami sebi neprestano zdijo preslabi. Zato se tudi precej bojijo telesne smrti in skušajo telesno življenje ohraniti tako dolgo kot je mogoče.

32 Nekateri najstarejši imajo včasih tudi vidna srečanja z duhovi sebi enakih umrlih ljudi. Toda nikdar nimajo veselja s tem, če se jim ti prikažejo; kajti to jim je vedno znak za to, da bodo kmalu morali zapustiti svoj svet.

33 Če jim takšni duhovi naznanijo, da jih je tisti popolni Človek nadvse ljubeznivo sprejel, se tega pač zelo veselijo; vendar se sami sebi vedno zdijo nadvse nevredni takšne milosti. Pravijo namreč: saj smo vendar pač neznatni za takšnega Gospoda, da bi nas On hotel samo pogledati, kaj šele sprejeti v Svojo višjo milost!

34 Zato nadvse marljivo molijo in se zahvaljujejo za vse, kar zaužijejo, da, celo če obirajo pičlo sadje s svojih majcenih drevesc, za vsak sadež posebej; in tako se tudi za vsako posamezno majhno zelišče, ki ga vzamejo iz zemeljskih tal, goreče zahvaljujejo, se sami sebi vedno zdijo nevredni takšnega daru in ne morejo razumeti, kako se lahko ta nadvse popolni Človek tako dobrovoljno spomni nanje!

35 Glejte, iz tega sestoji celotna religija, brez vsakršnih ceremonij. - Če pa že na vsak način hočete kakšno ceremonijo, potem je ta edino le v zakonski zvezi dveh zakoncev.

36 Ta zakonska zveza spet sestoji le iz obojestranskega objema in temu sledečega blagoslova družinskega starešine; nato še v splošni zahvalni molitvi in končno še v kmalu sledeči spolni združitvi, kar tudi pri teh ljudeh sodi med največje in najbolj vzvišene svečanosti.

37 Svoje mrtve v celoti ovijejo z najrazličnejšimi zelišči, nato na nekem bolj spodnjem kraju v zemljo izkopljejo podobno luknjo kot je njihovo stanovanje in v ta odprt grob položijo svoje pokojne. Zelišča jim dodajo zato, da bi, če bi se morebiti želeli zbuditi, takoj ob sebi našli hrano.

38 V družbi sicer tudi obišejo takšen grob; ker pa njihova telesa nadvse hitro strohnijo in zato od svojih umrlih običajno ničesar več ne najdejo, so mnenja, da so se ti pokojniki bodisi spet zbudili in sedaj nekje blodijo naokoli ali pa so duhovi prišli ponje.

39 Zato tudi zelo raznoliko molijo za svoje pokojne in jim od vsega srca želijo vso srečo.

40 Sedaj pa imamo skupaj že vse, kar zadeva ta pas. Zato se bomo tudi obrnili proč od njega in za naslednjič stopili na četrti pas, na katerem se bomo morali

zadržati nekoliko dlje, ker bomo tam znova videli velike stvari. - In s tem naj bo dovolj za danes!

36.

Četrty par sončevih pasov – ustrezajoč planetu Jupitru Tamkajšnji ljudje

1 Kar zadeva ta četrty pas, vam Jaz že vnaprej povem, da četrty pas tako iz severne kot iz južne strani ustreza velikemu planetu Jupitru. - Vi veste, da je ta planet med vsemi planeti pač največji in je kar za štiri tisočkrat večji od vaše Zemlje¹. Tako sta tudi ustrezna pasova največja in najveličastnejša za srednjim pasom, ki pravzaprav predstavlja sam sončev svet in ima ustreznosti z vsemi ostalimi pasovi Sonca.

2 Kako velik je potemtakem četrty, planetu Jupitru ustrezajoči pas, se pravi tako severna kot južna stran skupaj? - Oba pasova skupaj imata gotovo širino kakšnih dvajset tisoč milj². Njuna dolžina pa v povprečju gotovo znaša dvakrat sto tisoč milj. Iz teh podatkov o ploščinski meri vsekakor izhaja, da mora ta četrty pas vsebovati tudi marsikaj veličastnega, ker ima tako pomembno razširjeno površino.

3 Tudi ta pas je od prejšnjega ločen z visokim gorskim pasom. To gorovje je nadvse visoko in v glavnem sestoji iz najtršega, belega marmorja, ki se ne stopi niti pri najvišjih temperaturah. Najvišji vrhovi, ki pač segajo v najvišjo svetlobno sončevo atmosfero, pa so sicer videti, kot da bi bili neprestano razžarjeni; le da temu nikakor ni tako. Tako žareči se zdijo le zato, ker so njihovi najvišji vrhovi za vas nepojmljivo beli in od svoje površine popolnoma odbijajo vse žarke, ki od kjerkoli vpadajo nanje.

4 Dokaj enakomerno potekajoče stene tega visokega gorovja spodaj obliva spet nad dva tisoč nemških milj širok vodni obroč, katerega voda pa vendarle ne poteka povsem neprekinjeno, temveč ima lahko na mnogih mestih velike otoke in še večje polotoke ter pomembne rte, posesti, ki jih v celoti naseljujejo ljudje tega pasu.

5 Dežela sama pa je bolj položna kot hribovita. Hribi, ki se pojavljajo na kopnem, pa še zdaleč niso tako visoki kot hribi na drugih, vam že poznanih pasovih. Kljub temu pa so nad gladino morja Sonca veliko višji od najvišjih gora vaše Zemlje; vendar niso tako strmi in nepremagljivi kot vaši. - Dežela sama ima tudi zelo veliko jezer, veletokov, rek, potokov in izvirov in je zato kot taka nadvse blagoslovljena in rodovitna.

6 Živalski svet je tukaj nadvse številen. Deželo pa povsod obilno naseljujejo ljudje.

7 Sedaj vemo, kakšno je kopno in se bomo zato po našem starem redu takoj posvetili ljudem te dežele. - Kakšni pa so tukaj ljudje? - Kakšno ureditev imajo in kakšno religijo in v kakšnem razmerju so vse ostale stvari do njih? - Na vse to bomo najprej odgovorili bolj na splošno in se šele nato lotili posebnosti.

¹ vključno s sateliti in celotno atmosfero teh nebesnih teles

² Ena milja – 7,42 km

8 Kar zadeva ljudi, so prvič po svojem telesu izjemno veliki, po postavi izredno lepo grajeni in po značaju najbolj nežni in najboljši ljudje celotnega Sonca.

9 Kar se tiče njihove ureditve, je ta najprej zelo patriarhalna in v osnovi tudi teokratična, ter v vseh pogledih skrbi za splošno dobro.

10 Tako je tudi njihova religija sila preprosta, brez vsakršne ceremonije. Tudi izobrazba njihovih otrok je potemtakem zgolj v tem, kar zadeva popolno poenotenje z nebese in Gospodom.

11 Tako smo v splošnem prikazali vse najpomembnejše vidike razmerij ljudi tega pasu in bomo zato prešli k opazovanju posebnosti.

12 Kar torej najprej zadeva velikost moškega, je ta od nog do glave pogosto velik sto sežnjev vaše mere.- Kakšno barvo ima? - Nežno belo, rahlo prehajajočo v modro rdečo, približno takšno, kot je barva ametista; vendar je le-ta seveda veliko svetlejša. Tu in tam se takšna telesna barva pojavi celo na vaši Zemlji in sicer pri plemenih gorjancev Kavkaza in Azije, kjer imajo posebno nežno grajene ženske podobno telesno barvo, še zlasti takrat, kadar jih napiha pogost veter z ledenikov. Takšna je tudi barva prebivalcev tega četrtega pasu.

13 Le kakšno obrazno zgradbo imajo? - Njihov obraz je vsekakor možat, se pravi, da ni nek obrazek, kot jih je med moškimi obilo na Zemlji; vendar sicer bolj okrogel in nežen kot pri moškem spolu na vaši Zemlji. Ustnice so ostro začrtane, prav tako ustni koticiki. Brada je precej naprej štrleča, vendar ne ostro poudarjena, temveč bolj nežno zaokrožena in v celoti brez dlak. Lasje so gosti in dolgi ter temno rjave barve; prav takšne so tudi obrvi in veke. Čelo je visoko in proti lasem poudarjeno belo. Ušesa so v dobrem razmerju s preostalimi deli obraza, prav tako tudi nos.

14 Vrat je proporcionirano dolg in okrogel, ramena so zelo široka in roke v dobrem, blago zaobljenem razmerju z rameni. Le dlani so v razmerju s preostalo roko približno za petino večje kot pri vas. - Nohti na rokah so iste barve kot telo; le na konicah so veliko svetlejši in nadvse močni.

15 Tako je tudi vse preostalo telo do bokov v dobrem razmerju. Zadnjica pa je spet nekoliko bolj štrleča kot pri vas na Zemlji. Posledica tega štrlenja je nenehna nadvse ravna drža, še zlasti če takšen moški stoji in ne hodi. Razlog pa je v tem, da ko moški hodi, se že od otroštva drži močno nagnjen naprej.

16 Noge so spet popolnoma pravilne. Prav tako tudi spolovila. Le stopala so v razmerju spet nekoliko večja kot pri vas.

17 Kako pa je moški oblečen? - Obleka moškega - kot tudi ženske - sestoji zgolj iz predpasnika za sprednji del, s katerim prekrijejo osramje; vse ostalo je golo. Ne glede na to pa vendarle skorajda nikjer drugje ne vlada večja krepostnost kot pri prebivalcih tega pasu. - Takšen je torej moški.

18 Ženska je za celo glavo moškega manjša od njega in je v vseh njenih delih izoblikovana nadvse popolno zaobljeno. Njena koža je mnogokrat finejša kot koža moškega; toda ne glede na to je vendarle sama po sebi bolj debela od kože moškega. Tako ima koža moškega v povprečju debelino kakšne poldruga pedi po vaši meri; koža ženske pa je debela dobri dve pedi, vendar je ob tem veliko mehkejša kot pri moškem (in tudi veliko nežnejša in prožnejša kot koža žensk na Zemlji) in je vsepovsod nadvse fino porozna.

19 Prsi žensk so popolnoma okrogle in na oprsju nasedajo kot dve veliki polkrogli, kar tam velja za najlepše.

20 Tudi obraz je prav tako nadvse privlačno prijazno lep. In ženski lasje segajo še daleč pod kolena in so nadvse košati. Barva las pa je nekoliko svetlejša kot barva moških las.

21 Ženska na splošno ni skoraj na nobenem drugem planetu tako lepo grajena kot tukaj. In moškim je telesna lepota žensk tudi zelo pomembna. Pravijo namreč: če ima ženska pošteno srce in posledično poštenega duha, mora tudi njeno telo imeti pravšnjo simetrijo. Če telo ni tako simetrično, potem mora obstajati nek razlog, zakaj pri neki ženski telo ni doseglo polne simetrije. Najpopolnejša simetrija pa je s strani srca neprestano obilje ljubezni do Gospoda, ki je tukaj hrana duha za večno življenje. Duh pa je delovodja telesa; če bi bil zakrnel zaradi določene stopnje nepravilnosti srca, mora vendar tudi njegovo delo izgledati zakrnelo. Raziskati pa bi bilo potrebno, ali je takšna nepravilnost odvisna od staršev ali od otrok. Če je odvisna od staršev, so otroci nedolžni; in na nas je, da jim takšne zakrnelosti ne štejemo v zlo. Če pa je ta nepravilnost osnovna v njihovem lastnem srcu, je naša dolžnost, da pomagamo v njih ustvariti pravično srce, da bi tako, če je še mogoče, znova vzpostavili tudi pravilnost telesa. Kjer pa to ne bi bilo več mogoče, pa je naša dolžnost vsaj srce samo zase tako spraviti v red, da bi odslej duh od njega prejemal zadostno hrano.

22 Glejte, zaradi tega je prebivalcem tega pasu tako pomembna popolna telesna lepota, še zlasti, kot že rečeno, pri ženskah; in le-te nadvse ljubijo, če ustrezajo svojemu redu. Neredno žensko pa ne spoštujejo in jo, če se ne vrne v svoj red, kmalu podvržejo zelo neprijetni šoli.

23 To pa bi bilo sedaj vse, kar se kot omembe vredno lahko prikaže o obliki postave ljudi tega pasu. - Naslednjič si bomo ogledali njihovo hišno ureditev. In zato dovolj za danes!

37

Stanovanjske in gospodarske hiše na četrtem pasovnem paru

1 Preden lahko preidemo k samemu gospodarjenju, se bo potrebno predhodno malce seznaniti s stanovanjskimi hišami teh ljudi; kajti brez hiš tudi hišne ureditve ne bi bilo. Potem pa lahko vprašamo: kakšne pa so hiše, v katerih stanujejo ti velikanski ljudje in iz česa so zgrajene?

2 Stanovanjske hiše teh velikih ljudi so zelo podobne stanovanjskim hišam srednjega glavnega sončevega pasu in so zgrajene iz kamna in lesa. Le da so seveda sorazmerno večje, kot so večji tudi ljudje od tistih na srednjem pasu. Vendar razmerja ne smete vzeti preveč natančno; kajti na srednjem pasu imajo stanovanjske hiše, kot tudi vse ostale zgradbe, bolj sijajno višino kot pa potrebno. Stanovanjske hiše tega pasu pa niso zgrajene po sijaju, temveč po potrebi. In tako nikjer ne boste našli višje zgradbe kot kvečjemu dvakrat tako visoko od tamkajšnjega človeka; v teh zgradbah pa ni nikjer najti nikakršnih galerij in podobnih povišanj, kot smo jih spoznali v stanovanjskih hišah

srednjega pasu in tudi v obeh prvih stranskih pasovih, temveč so le v pritličju primerne za bivanje.

3 Preden si ogledamo še notranjo opremo, pa si moramo ogledati še obliko hiše in tudi njeno morebitno velikost. - Oblika takšne hiše kot tudi njena velikost pa se nam bosta najjasneje postavila pred očmi, če bomo spremljali gradnjo takšne hiše vse od temeljev; in zato pazite.

4 Glejte, tukaj na veliki ravnini pravkar postavljajo novo stanovanjsko hišo. Za to je namenjena parcela v velikosti dva tisoč sežnjev dolžine in dvesto sežnjev širine v ravnem štirikotniku. Ne smete pa si zamišljati popolne matematične kvadratne ploščine, temveč veliko bolj dvesto sežnjev široko in dva tisoč sežnjev dolgo zemljišče, ki sicer po dolžini po obeh straneh poteka v ravni liniji, vendar je na prvem začetku po širini nekoliko upognjeno, kot tudi na drugem koncu nekoliko razširjeno.

5 Na obeh straneh, po dolžini, vidite kako prebivalci postavljajo petsto stebrov, ki morajo na koncu biti visoki dvesto sežnjev. Vsak steber ima premer petindvajsetih sežnjev. - Po širini jih vidite na začetku in s tem tudi pri vhodu, na enak način postavljati le dvajset stebrov, ki pa nimajo tako velikega premera kot tisti stebri po dolžini. Konec pa vidite popolnoma zaprt.

6 Glejte, kako graditelji preko teh stebrov polagajo mogočne tramove in znotraj parcele postavljajo še dve vrsti sicer enako visokih, toda v premeru mnogo manj debelih stebrov; in glejte kako vse te stebre znova po dolgem in počez povezujejo z mogočnimi tramovi. Nadalje glejte, kako povsod preko teh tramov polagajo razmeroma močne deske, ki se morajo natančno prilegati drug drugemu in sicer tako, da ni nikjer najti špranje.

7 Deske so zdaj položene. Glejte, kako bodo nad njimi postavili tri vrste strešne konstrukcije, izmed katerih je srednja za polovico višja od obeh zunanjih. - Zdaj so tudi ogrodja gotova. Glejte naprej! Ta ogrodja povežejo z neke vrste letvami, ki pa so nad ogradjem pritrjene tako tesno druga do druge, da med eno in drugo letvijo ne ostane več kot črta¹ vmesnega prostora.

8 Tudi to delo je zaključeno. - Glejte sedaj, okoli celotne zgradbe so zloženi veliki kupi strešnih plošč. Po mogočnih močnih lestvah se velikanski ljudje vzpenjajo in spuščajo ter prekrivajo streho, prekrivanje slednje pa poteka tako, kot smo to videli na srednjem pasu. - Plošče so navznoter povsem temne, navzven pa so takšne, kot bi bile iz najfinejše poliranega zlata.

9 Konce strehe, se pravi po širini, lično zavijejo v to zlato strešno pločevino in jo tako rekoč obrobijo. Sicer pa ostanejo strešni hodniki odprti, da skozi vedno veje sveži zrak in ohranja celotno zgradbo od zgoraj navzdol hladno.

10 Sedaj, ko smo si vse to duhovno ogledali, že imamo tudi obliko in velikost hiše. - Preostane nam torej le še, da si nekoliko ogledamo njeno notranjost. Kmalu nam bo tako poznana celotna stanovanjska zgradba in hkrati njen ne preveč zapleten namen.

11 Glejte, med sredinskimi stebri se po dolžini, začnši od drugega stebra, nahaja nekje dvajset sežnjev vaše mere visoka stena, ki je na sredini med dvema stebroma na obeh straneh ovalno izbočena. Glejte dalje, kako je vrhnji

¹ 1 črta = 2,195 mm; 1 čevlj = 31,608 cm

del te stene obložen z mehкими blazinami. Menim, da vam ne bo potrebno dolgo ugibati, kakšen je namen te stene. Ta stena je pravzaprav počivališče takšne stanovanjske hiše, na katerem ljudje po nekem delu radi počivajo.

12 Med zunanjimi stebri prav tako uzrete kakšnih petdeset sežnjev visoke polovične stebre. - Čemu le-ti služijo? - Le pogledjte navzgor, kako so njihove površine obložene z najrazličnejšimi sadeži in ne boste potrebovali dolgo ugibati, da bi določili namen teh stebrov. To so jedilne mize prebivalcev tega pasu.

13 Pojdimo sedaj še do zaprtega konca naše velike stanovanjske hiše, ki je precej močno upognjen navzven. - Glejte, kako je tudi tamkaj približno trideset sežnjev nad tlemi zgrajena vzboklina, ki se proti notranjosti hiše, proti srednji vrsti notranjih stebrov izboči in ima na vrhu površino, ki se priključuje na zaokroženo steno, tako da s tem nudi približno takšno obliko, kot da bi vi po dolžini prerezali jajce.

14 Nadalje glejte, kako je tudi ta več kvadratnih sežnjev¹ velika površina čez in čez obložena z mehкими blazinami. Le čemu služi to vzvišeno počivališče? - Prvič je to sedež hišnega očeta in drugič tudi stolica² za pouk celotne družine s strani očeta.

15 Glejte, sedaj smo že končali s celotno stanovanjsko hišo, ki je zgrajena za te tri preproste namene, namreč za počivanje, za obedovanje in za učenje.

16 Ali ob tej stanovanjski hiši ni nobenih drugih, nekakšnih gospodarskih zgradb? - Vsaka stanovanjska hiša ima na obeh straneh svojega začetka v razdalji kakšnih dvesto sežnjev dva prav tako velika rondela³, ki pa sestojita iz sklenjene in z nekaj okroglimi okni opremljene stene. Vsak izmed obeh rondelov ima proti stanovanjski zgradbi za ljudi sorazmerno visoka in široka vrata; toda rondel nima strehe, temveč je odprt. Stene so navznoter obdane z raznoraznimi galerijami, ki pa niso namenjene hoji po njih, temveč zgolj shranjevanju hišnih naprav, ki so vse skupaj shranjene v enem rondelu.

17 Drugi rondel je shramba živil in v določenih pogledih tudi kuhinja. Kajti na tem pasu nekatere sadeže tudi skuhamo in šele nato použijejo. - V ta namen je na sredini tega drugega rondela tudi nameščen kakšnih petdeset sežnjev nad tlemi dvignjen štedilnik, ki ima premer šestdesetih do sedemdesetih sežnjev. Na sredini tega štedilnika je vdolbina, v katero nalijejo neke vrste nafto. To nafto zlahka vžgejo z iskro, slednjo zanetijo s trenjem določenih kamnov, ki nato gori z močnim in povsem belim plamenom, da okoli sebe širi veliko vročino in ki za kuhanje primerne sadeže v pravih zlatih, v krogu okoli plamena postavljenih loncih, kar hitro skuha do mehkega. - To pa je tudi vsa oprema tega drugega rondela.

18 Vsak rondel zase pa ima premer tisoč petstotih sežnjev vaše mere. - Skrivaj boste vprašali: ker smo na začetku pri predstavitvi teh rondelov slišali, da so njihove zaprte stene opremljene z nekaj okroglimi okni, se bi bržkone dalo

¹ 1 kvadratni seženj = 3,6 m²

² katedra, učno-znanstvena enota, govorniški oder, tribuna

³ okrogli zgradbi

vprašati, kakšen namen imajo ta okna, ko pa rondeli sami niso zaprti od zgoraj?

19 Ta okna so nameščena zaradi prezračevanja; ker je v tem zelo vodnatem pasu zrak pogosto precej vlažen, zaradi česar bi se v zaprtih prostorih zlahka razvila trohnoba, ali pa vsaj naprave in sadeže uničujoča rja ali plesen. Da bi preprečili to zlo, tako povsod nameščajo zadostne zračne odprtine, da bi zrak notranje prostore neprestano sušil in čistil.

20 Ker je ta pas zaradi svojih prostranih ravnin pogosto zelo bogat z različnimi zračnimi tokovi, je tudi razumljivo, da znajo zelo modri prebivalci prav te zračne tokove dobro izkoristiti. - S tem pa smo znova spoznali en del, ki sodi k poseljevanju teh ljudi.

21 Da pa bi takšno gospodarjenje, kar zadeva zgradbe, imeli v celoti pred seboj, vas Jaz na koncu opozarjam še na velik živalski vrt, ki se vedno glede na strukturo osnovne površine razširja za obema rondeloma. Tudi ta živalski vrt je obdan z neke vrste zidom, ki je od tal povsod enakomerno visok kakšnih sedemdeset sežnjev, ima debelino petih sežnjev in je navzven na vsakih sto sežnjev podprt s podpornim ali opornim zidom. Ta srednje velik živalski vrt ima po dolžini premer deset tisoč sežnjev. Kar pa zadeva njegovo širino, meri glede na zgradbo površine neredko tudi šest do osem tisoč sežnjev.

22 Ta vrt je namenjen določeni živali, ki ji na tej Zemlji sicer ni podobne; ne glede na to pa jo prebivalci obravnavajo podobno kot vi ovce. Velikost te živali gotovo za stokratno presega velikost vašega slona. Glava je podobna glavi kamele pri vas; telo je enako tistemu od krave, noge tistim, od vam znane žirafe, kjer so sprednje za polovico višje od zadnjih. Rep pa tvori volnena krogla, katere volno prebivalci uporabljajo za izdelavo svojih predpasnikov, to pa je tudi edini razlog za to, zakaj imajo prebivalci te živali tako udomačene.

23 Tako zaenkrat vemo vse o tem, kako je pri prebivalcih tega pasu oblikovano in urejeno gospodarjenje. - In tako se lahko z vso pravico lotimo njihove hišne ureditve, ki jo bomo kot nadaljevanje pričujočega sporočila razodeli prihodnjič. In tako naj bo za danes dovolj!

38.

Narava in način življenja prebivalcev četrtega para pasov

1 Če ste le kolikor toliko natančno opazovali, kako skrbijo za takšno stanovanjsko hišo, lahko že iz tega razberete del hišne ureditve. Ne glede na to pa obstajajo še druga pravila obnašanja, ki jih ne morete razbrati iz urejenosti stanovanjskih zgradb. Da bi našli prepričljivo sled teh pravil obnašanja, je nujno potrebno, da predhodno nekoliko bolj od blizu spoznamo karakter teh prebivalcev.

2 Ljudje tega pasu sodijo med najnežnejše, ki kjerkoli naseljujejo Sonce ali kakršenkoli drug planet; da, vse njihovo obnašanje je tako nežno in ponižno, da si tega ne morete niti zamisliti.

3 Tako si na primer noben moški ne upa hoditi povsem vzravnano, da s tem ne bi prisilil manjše ženske gledati ga navzgor. Prav tako moški ob hoji precej

maha z rokami, da bi s tem vedno spremljajočo ga žensko ohladil in razredčil zrak, da bi mu ženska lažje sledila. Tudi svoje noge, s katerimi bi sicer lahko delal zelo velike korake, precej omejuje in tako iz čiste ljubeznivo nežne obzirnosti namesto udobnih, sedemdeset sežnjev dolgih korakov dela komaj dvajset sežnjev dolge, da mu ženska ja povsod zlahka in neprisiljeno sledi. Tako na primer noben moški nikdar ne pelje ženske ob sebi, da bi šla z njim vštric; ker bi se potem morala sama bojevati z zrakom in tu in tam stopiti tudi na neravno pot. Zato mu mora slediti, da ima dobro uhojeno pot in se ji tako ni potrebno bojevati z zrakom.

4 Tako se moški obnaša tudi do svojih otrok. Vzgajajo jih v sami ljubezni in vsak pouk, ki ga oče podeli svojim otrokom, je tako mehak, vabljev in vzpodbujajoč, kot v ustreznem pogledu najmehkejša volna.

5 Neprijazen obraz imajo prebivalci tega sončevega pasu že za greh; zato imajo ljudje tukaj vedno nežno smehljajoče izraze na obrazu in so tako mehkosrčni, da jih pogled na videz še tako neznatno trpečega brata nemudoma gani do solz in si vsi na vse načine prizadevajo, da bi mu kakorkoli pomagali.

6 Če tukaj pride en sosed k drugemu in ga prosi za uslugo, ga pričaka najbolj radostna podpora; ne morete si zamišljati večje pripravljenosti narediti bližnjemu uslugo in mu pomagati, kot je v navadi pri prebivalcih tega pasu. Če na primer pride en sosed k drugemu in ga prosi, da mu posodi neko orodje ali kaj drugega, potem zaproseni sosed zaproseno ne da le z največjo ustrežljivo prijaznostjo, temveč ga pri tem tudi skrajno jujno vpraša, ali ne potrebuje še česa drugega. In čeprav drugi to najhvaležnejše prijazno zanika, zaproseni sosed vendarle drugemu sosеду zaproseno stvar osebno odnese do njegovega stanovanja in mu tamkaj za nameček ponudi še svoje usluge, če drugi sosed ne bi znal popolnoma udobno uporabljati orodja.

7 Če pa ga sosed recimo prosi za sadje ali material za obleko, tedaj prosečemu sosеду zaproseno ne le da v desetkratni meri, temveč podarjajoči to tudi lastnoročno odnese, kot prej orodje, v stanovanje svojega soseda in ga tam roti, naj mu tega ja nikdar ne vrača.

8 Še bolj izredna je ta ustrežljiva prijaznost proti tujcem, ki včasih potujejo po deželi, da bi svoj svet podrobneje spoznali. Te že tako vedno sprejmejo z največjim priznavanjem in takšnemu izkažejo naj večje spoštovanje, ki je možno le pri teh prebivalcih. To spoštovanje pa je v tem, da takšnega tujega gosta takoj odpeljejo v stanovanjsko hišo in mu za počitek z največjo ustrežljivostjo ponudijo sedež hišnega očeta. Potem vsi člani družine nimajo nobenega nujnejšega opravila, kot da takšnemu gostu izkazujejo vso pozornost, ki si jo le lahko zamislimo. In potem vedno nastopi nadvse ganljiva scena, ko takšen gost zaradi nadaljevanja svoje poti zapusti svoje prijazne gostitelje.

9 Prav zares, če bi pri vas na Zemlji najnežnejša mati imela sina, ki bi moral odpotovati v zelo oddaljeno deželo, je prizor takšnega bolečega slovesa komaj blede senca tiste žalosti, ki jo občutijo prebivalci tega pasu, ko jih takšen gost spet zapusti.

10 Ko jih zapusti, ga najprej hišni oče in vsi njegovi družinski člani čez in čez blagoslovijo, da bi ja srečno prepotoval vse dežele in da bi jih ob svojem

vračanju po možnosti ja spet obiskal. - Nato ga založijo z vsem, kar le potrebuje. - In končno, ko se oddalji od svojega gostitelja, ga skoraj vsa družina spremlja tako daleč, dokler se spet ne nahaja v bližini drugega stanovanja. Tam ga znova blagoslovijo; in ko se nato, seveda nadvse hvaležno za vso prejeto ljubeznivost, poslovi, zrejo spremljajoči še tako dolgo za njim, dokler povsem ne izgine iz njihovega vidnega polja; šele nato se odpravijo nazaj in vso pot ne govorijo o ničemer drugem kot o tujcu in da bi ga ljubi, dobri Gospod nebes in zemlje ja hotel obvarovati vsake nesreče.

11 Iz teh nekaj primerov lahko že prav dobro sklepate o siceršnjem značaju teh nadvse nežnih ljudi, ter iz tega značaja tudi o njihovi drugotni hišni ureditvi.

12 Tukaj nikdar nikomur ni naročeno, naj to ali ono delo opravi sam, temveč kadarkoli se zdi kakšno delo nujno potrebno vsi tekmujejo med seboj, da bi si medsebojno pomagali in se podpirali, da ja ne bi bilo za koga pretežko. Celotna hišna ureditev je torej zgolj v popolni, najiskrenejši ljubezni do bližnjega; iz slednje se nato porajajo vsa ostala pravila.

13 Med njimi ne obstaja niti en dejaven zakon, temveč je ljubezen njihov edini zakon; toda ne morda dejanski, temveč živ v srcu vsakogar.

14 Če je recimo občasno kdo le najmanj kršil zoper ta zakon, ga takoj z največjo ljubeznijo in blagostjo opomnijo tako, da mu hišni oče poreče: »Glej, glej, moj ljubi sin! V svojem srcu si se malo spozabil in nisi pomislil na to, da brat, ki te je bil poprosil za majhno uslugo, v sebi tako kot ti nosi večnega nesmrtnega duha. Ta duh je živ duh iz Boga in je del Njegove neskončne Ljubezni, ki je v enaki meri izhajanja neskončna in večna. - Le kaj lahko storimo večjega in velikemu, ljubemu in dobremu Gospodu nebes in zemlje bolj všečnega, kot da v vseh naših ljubih bratih prepoznamo Njegovo neskončno Ljubezen in prav te zato spoštujemo in ljubimo iz temelja našega srca, ker so tako kot mi del neskončne Ljubezni Boga!? - Saj vendar nimamo drugega zakona, kot tega: ljubite Ljubezen! - Naši bratje pa so vendar tako kot mi - Ljubezen iz Boga. Kako jih potem naj ne bi ljubili in ne naredili radi in z največjo prijaznostjo vsega, kar le lahko vidimo, da potrebujejo z naše strani!? Tako in tako je le malo priložnosti, da služimo našim ljubim bratom in sestram. Če pa izpustimo še teh malo priložnosti, kakšna je potem naša ljubezen do Boga, ki nas s Svojo neskončno Ljubeznijo povsod prehití?«

15 Takšen nauk pa tudi povsem zadošča, da tistega, ki se je kdaj koli malce spozabil proti svojemu bratu, tako gane, da po tem svojemu bratu zamujeno ali spregledano z največjo blagostjo in ljubeznivostjo stokratno povrne.

16 Glejte, v tem pa je tudi že vsa hišna ureditev. Jaz pa bi želel, da bi prav tako domovala tudi med vami! Če bi domovala tako, potem bi vsakdo nosil Mojo besedo živo v sebi. Toda namesto takšne ureditve je pri vas domača le ureditev popolne sebičnosti. V vas samih, ter v izjemno mnogih drugih ljudeh, pa je Moja beseda podobna razkrajajočemu se truplu v grobu, na katerem ni živega nič drugega, kot le okoli njega plazeči se črvi sebičnosti, ki s časom popolnoma požrejo celotno truplo, ki je tukaj dobesedni pomen in ga končno uničijo ter tako iz templja življenja naredijo hišo smrti!

17 Zato dobro upoštevajte to hišno ureditev in jo primerjajte z Mojim zakonom Ljubezni. Šele iz tega pa boste spoznali, da je prvič edinole v tej Ljubezni skrito večno življenje. Drugič boste tudi spoznali, da sem Jaz vsepovsod ena in ista najčistejša Ljubezen. In tretjič naj vam to zajamči resničnost vsega tistega, kar vam Jaz oznanjam. Resnica je vendarle zgolj svetloba, ki izhaja iz plamena Ljubezni. In, če povsod tukaj najdete pravo ljubezen, imate tudi pravo svetlobo, ki vam v sebi zagotavlja popolno resničnost tega, kar povsod tukaj vzplamteva iz te Ljubezni, ki je temelj vse večne resnice.

18 Sedaj, ko to vemo, si bomo lahko prihodnjič tudi na tej osnovi kar dobro predstavili državno ureditev prebivalcev tega četrtega pasu in si jo natančno ogledali. - In s tem pustimo, naj bo dovolj za danes!

39.

Splošna življenjska pravila.

Družabni odnosi med moškim in žensko

1 Kar se tiče državne ureditve, le-ta sama po sebi ni nič drugega kot sam ceremonialni del verske ureditve in vsebuje pravila, ki se morajo v zvezi z notranjim Bogoslužjem vselej natančno upoštevati.

2 Seveda so ta pravila, na tem planetu Jupitru ustrezajočem pasu, zelo pomembno raznolika kot na omenjenem planetu. Ne glede na to pa je dovršen del teh pravil v natančnem sorazmerju s tistimi na planetu Jupitru.

3 Kajti tukaj zaenkrat ni drugega političnega poglavarja razen hišnega očeta - medtem ko so na planetu ponekod ljudje, ki se prav tako imajo za gospode in hočejo, da jih za takšne tudi spoznajo; in tiste, ki to zavračajo, bodo k temu celo priganjali s silo in kaznovanjem. Tako so na planetu tudi ljudje, ki se imajo za polbogove in hočejo biti posredniki med Menoj in ljudstvom. Ti ljudje hočejo potem še prav posebno veljati za gospode in da bi jih tudi drugi imeli za takšne. Kdor jim tega noče priznavati, tega izdatno prekolnejo; in v posebnih primerih takšne upornike telesno celo kaznujejo in obsodijo na smrt na grmadi! Ti gospodje so pravzaprav tudi pogani in molijo k Soncu kot da je to Božje obličje, čeprav Mene ravno ne zanikajo kot Gospoda. Razlika med temi seveda ne ravno tako pogostimi pogani tega planeta in dobrimi prebivalci tega planeta je v tem, da ti gospodje o Meni pričajo, da sem Jaz najvišji in največji Gospod, medtem ko dobri o Meni pravijo, da sem Jaz edini Gospod!

4 Glejte, pri takšnih in še drugih na planetu običajnih razmerjih, morajo potem seveda biti tudi državna pravila neprimerno pogostejša kot na ustreznem pasu Sonca, kjer nikakor ni niti gospodov, niti posrednikov in še najmanj poganskih polbogov. - Zato tudi ne smete pravil, ki so tukaj oznanjena, na ustreznem planetu v splošnem imeti za običajna, temveč le njihov najboljše del.

5 V čem pa so potemtakem na četrtem sončevem pasu ta državna pravila? - Nekatera smo spoznali že takrat, ko smo prikazali hišno ureditev; in tako nam za opazovanje preostanejo le še nekatera posebej značilna.

6 Prvo pravilo se nanaša na jezik. Zaradi tega je vsakemu prebivalcu pasu postavljeno kot notranja dolžnost, da še zlasti o duhovnih stvareh nikdar ne

sme govoriti s pomočjo glasovnih jezičnih besed, temveč zgolj z mimiko ali jezikom kretenj, ki se dosežejo z očmi, s čelom, z ustnicami, z ustnimi kotički, z brado in obema ličnicama s pomočjo rok. - Le o naravnih stvareh in s tujci se morejo in smejo pogovarjati z glasovnimi ustnimi besedami.

7 Toda vsak prebivalec tega četrtega sončevega pasu zaradi zgodnje vaje to upošteva tako neprisiljeno, kakor se vi na Zemlji povsem običajno lagodno sprehajate po kakšnem lepem vrtu, še zlasti, če je vaša popolna lastnina.

8 To bi torej bilo eno pravilo. - Neko drugo pravilo pravi, da pri ljudeh tega pasu, če kamorkoli gredo skupaj, nihče ne sme hoditi za drugim, razen le ženske za moškimi. Na planetu pa to ni dovoljeno niti ženskam. - V ta namen se tako prebivalci Jupitra kot tudi ustreznega sončevega pasu neprestano ozirajo, ali ne gre morda kdo za njimi in jih opazuje od zadaj. Če kogarkoli uzrejo, da sledi takšni družčini ali pa tudi posamezniku, čeprav v veliki oddaljenosti, tedaj se celotna družčina kot tudi posameznik ustavijo in se z obrazi obrnejo proti zasledovalcu in se tako dolgo ne obrnejo nazaj, dokler jih le - ta ne dohiti.

9 Ob tej priložnosti ga tudi takoj vprašajo, ali je pri svojem sledenju videl kak delček njihovega hrbta. Če vprašani prizna, da je res videl delček le-tega, mu to z nežnim karanjem prepovejo in mu tudi naročijo, da naj tega ja ne omenja komu drugemu. Če pa ni ničesar opazil, mu zgolj predočijo majhno nevarnost, v katero bi zlahka zapadel, če se ne bi tokrat tako marljivo ozirali nazaj.

10 Tukaj boste gotovo vprašali: kako pa so ti sicer tako nežni in dobri ljudje prišli do takšne neumnosti:? - Jaz pa vam pravim: kakor se to pravilo na prvi pogled zdi bedasto, vendarle ima zelo moder razlog, ki ga boste kmalu sprevideli.

11 Omenili smo že, da ta državna ureditev na nek način predstavlja ceremonialni del notranjega verskega Bogoslužja; od tod se potemtakem mora upravičiti tudi takšno vedenjsko pravilo. - Toda kako? - To bo takoj sledilo.

12 Obraz in sploh celotna sprednja stran človeka predstavlja resnico; hrbtna stran vsakega človeka pa laž. - Ker pa se laž zdi tem ljudem najbolj ponižujoča pregreha vsakega človeka in iz velike ljubezni do svojih bratov vedno govorijo popolno resnico in na njih nikakor ni nič zlaganega, nočejo močno ljubljenu bratu nikoli pokazati niti tistega dela svojega telesa, ki tamkaj, čeprav simbolično kot prispodoba, ustreza laži. Pravijo namreč: brat pred bratom ne sme imeti nič tako skrivnega, da bi to pred njim prikrival; nihče pa s hrbtom ne more pokazati bratu, kar skriva v svojem srcu. Kdor pa svojemu bratu kaže hrbet, skuša pred njim prikriti svoje srce. Kdor pa hoče pred svojim bratom vedno biti odprtega srca, ta naj vedno obrača svoj hrbet proč od obličja svojega brata, tako da ta ja nikdar ne bi imel niti najmanjše priložnosti, da bi mislil o svojem bratu, da ima le-ta kakšno zvijačo, ki je noče razodeti svojemu bratu. Če pa se že najljubeznivejši, edini Gospod nebes in zemlje, najskrbneje izogiba obračati hrbet, temveč proti nam ljudem in proti vsem Svojim bitjem obrača najsvetejše Obličje, iz katerega prejemamo tako večno življenje kot tudi vso modrost; - zakaj potem mi ljudje ne bi medsebojno upoštevali to, kar iz Svojega večnega in neskončno modrega reda upošteva najljubeznivejši, edini Gospod nebes in zemlje proti nam ljudem in vsem bitjem?!

13 Glejte, gledano iz tega zornega kota, prebivalec tega pasu z upoštevanjem tega pravila ne izgubi ničesar v pogledu resnične modrosti. Kjerkoli pač ima neko dejanje svoj ustrezni razlog v ljubezni do Mene in do brata, tam tudi preneha biti nespametno. Kjer pa ima še tako ljubko dejanje za temelj samoljubje in sebičnost, je v očeh čistih duhov najočitnejša neumnost in nespametnost.

14 Tako smo spoznali tudi to pravilo in si bomo takoj pogledali naslednje. To tretje pravilo se najpogosteje upošteva le v stanovanjskih hišah. - V čem pa je? - To pravilo je v tem, da v hiši ob priliki počitka nihče ne sme obrniti svojega obličja navzven, temveč morajo vsi usmerjati svoje oči navznoter. - Zakaj pa? - Ker ti ljudje pravijo: v našem počitku moramo svoje oči dvigovati k Bogu; Bog pa je v ustreznosti do Svoje neskončne Ljubezni tisto najbolj notranje vseh stvari. Zatorej tudi notranjost hiše v ustreznem smislu predstavlja Božjo Ljubezen, od katere naj nihče nikdar ne odvrne svojih oči.

15 Na ustreznem planetu imajo ljudje v svojih nekoliko drugače oblikovanih stanovanjskih hišah tudi postelje, ki jih običajno napolnijo s figovimi listi (ta sadež je na tem planetu zelo pogost). Te postelje so v stanovanjskih hišah vedno postavljene tako, da so v njih speči z obrazom vedno obrnjeni proti notranjosti hiše. - Na ustreznem sončevem pasu pa v hišah ni postelj, temveč le že omenjeni ležalniki med stebri. Na teh ležalnikih potem sedijo, kot že predhodno omenjeno, ljudje tako, da so njihovi obrazi obrnjeni proti notranjosti hiše.

16 Edino kadar uživajo svoje obroke, stopijo na oba zunanja hodnika svoje stanovanjske hiše in obrnejo obraz navzven, ker takrat, kot sami pravijo, služijo le svojemu telesu oziroma svoji zunanji naravi; to služenje pa naj se ne meša s služenjem Bogu.

17 Glejte, pa imamo spet nekaj takšnih državnih pravil, ki imajo ob natančnejšem preverjanju gotovo zelo moder razlog. Zato pojdemo spet k drugemu državnemu pravilu. - Kako pa se le-to glasi in kaj vsebuje?

18 To pravilo se nanaša na sedenje izven hiše na nekem odprtem prostoru, recimo v senci velikanskih dreves. - Vsak človek, tako ženskega kot moškega spola, je tamkaj dolžan sedeti približno tako kot pri vas Turki, namreč s prekrizanimi nogami in to vedno v krogu s hrbtom navzven in obrazom proti središču kroga; in če je le mogoče mora med dvema moškima vedno sedeti ena ženska.

19 Ta sedežni red ljudi tega pasu sodi k samemu družabnemu življenju; in med takšnim zasedanjem vedno tudi kar precej govorijo in si čas tako polepšajo s prijetnimi stvarmi.

20 O čem pa običajno govorijo? Ob takšnih prilikah običajno govorijo z ustno govorico, toda nikoli glasno, pogovarjajo pa se o najrazličnejših temah, stvareh in pojavih. Najljubša tema njihovega pogovora pa je vedno najljubeznivejši, edini Gospod. Ko pridejo do Njega, potem se v krogu malo verjetno uveljavi kakšna druga tema.

21 Ko pa se pojavi ta tema, se takoj preneha ustna govorica, na njeno mesto pa stopi jezik kretenj. Toda jezika kretenj si tukaj ne smete zamišljati kot nekakšno nerazumljivo, smešno mimiko vaših zemeljskih komedijantov,

temveč je ta jezik duhovni jezik in je popoln jezik, s katerim se lahko poimenuje vsaka stvar, medtem ko se v primerjavi z njim ustna govorica celo v svoji največji popolnosti zdi skrajno bedna. Da pa si boste ta jezik lahko popolnoma predstavljali, vam bom Jaz to osvetlil z za vas lahko razumljivim primerom.

22 Postavite skupaj dva tako imenovana jasnovidna somnambulista in naj si prvi recimo zamišlja neko pismo nekomu in postavite drugega somnambulista s tem prvim v magnetno povezavo, pa bo prvi lahko takoj zapisal taisto pismo, ki si ga je drugi zamislil. - Glejte, ta primer, ki ga gotovo dobro razumete, vam da jasno predstavo o tem, kakšen je jezik kretenj prebivalcev tega pasu.

23 To bi potemtakem spet bilo eno takšno pravilo, ki ima svoj dober vzrok in namen. - Vendar pojdemo znova k naslednjemu, ki je v tem, da mora vsak moški pri ustni govorici pri pogovoru z žensko zelo paziti, da ne bi govoril preglasno; kajti preglasna beseda namenjena nežni ženski, bi le - to lahko napeljala na misel, da moški zoper njo čuti nekaj neprijetnega in to bi na nežen ženski organizem kot tudi na njenega duha zlahka delovalo tako uničujoče, da bi s tem postala neplodna.

24 Zaradi tega so moški do žensk tako izjemno nežni, da si tega na vaši grobi Zemlji ne morete niti predstavljati. Iz te nežnosti pa potem izhaja tudi ugodje, ki ga zakonca tamkaj občutita obojestransko, vi pa si ga prav tako ne morete niti zamišljati.

25 To, da se lahko ugled neke ženske z izkazovano ji blagostjo in nežnostjo kar neverjetno dvigne, pa si lahko topo predstavljate celo na Zemlji. - Če ste kdaj koli bili v kakšni družbi, vas je prav gotovo najbolj očaralo tisto žensko bitje, ki je v družbi uživalo vsesplošno spoštovanje; in kolikor bolj so takšno bitje spoštljivo odlikovali in upoštevali, toliko bolj srečni ste morali biti v njeni bližini tudi vi. To je seveda le zelo bled primer in je tu [naveden zgolj] zato, ker na vaši Zemlji pač ni mogoče najti boljšega. Toda ne glede na to, vam lahko vendarle omogoči majhno predstavo, da boste iz nje lahko nekoliko od blizu spregledali razlog, zaradi katerega je tam na četrtem sončevem pasovnem paru prvič ženski spol nadvse nežen, blag in poln najgloblje ljubezni in kako se, kot drugič, s tem karakterjem tudi vedno na najbolj naraven način povezuje zunanja, nadvse graciozna lepota.

26 Kajti več kot gotovo in zanesljiveje, da je zunanja oblika telesa odtis notranjega značaja. Če so pri vas odvratne oblike, je te povzročila dolgoletna pokvarjenost karakterja prednikov. Če pa se karakterji vedno plemenitijo in so v svojem najglobljem temelju vedno bolj in bolj podobni Meni, se tudi njihovi zunanji odtisi kažejo vedno bolj in bolj plemeniti in poveljani!

27 Iz tega pa lahko potem sklepate tudi, da so ženske tega pasu nadvse lepe in na nek način povsod pridajo ljubezen in veliko gracioznost in milino. Iz tega pa potem postane razumljivo tudi to pravilo, ki ga mora glede ustne govorice proti ženski upoštevati moški.

28 S tem pravilom pa bomo sklenili tudi naše današnje sporočilo, prihodnjič pa bo sledilo nadaljevanje nekaterih še veliko pomembnejših državnih pravil. In s tem dovolj za danes!

40.

Rastlinstvo in živalstvo na četrtem paru pasov

1 Preden pa bomo prešli k pomembnejšim državnim pravilom, se bomo morali še nekoliko seznaniti z rastlinskim in živalskim svetom tega pasu.

2 Tukaj si boste mislili: pa četudi si le bežno ogledamo nadvse bogato rastlinstvo in živalstvo tega pasu, še dolgo ne bomo prišli k nadaljevanju preostalih, pomembnejših državnih pravil. Vendar vam Jaz pravim: ne skrbite za to. Ob določenih prilikah znam Jaz udariti tako, da pade drevo z enim zamahom. In tako bo tudi tukaj.

3 Toda še preden bom Jaz zamahnil, vas moram spet nekoliko popeljati na sam planet Jupiter. - Čeprav je ta planet dobre štiri tisočkrat večji od Zemlje, ki jo poseljujete vi, pa vendarle ni noben drugi planet tako zelo podoben vaši Zemlji kot prav ta, tako glede klimatskih razmer in kot posledično, tudi glede vegetacije in živalstva. Sicer ima tako v rastlinskem kot živalskem pogledu še nekaj posebnosti, ki jih je na drugih planetih prepolno, vendar so vašemu planetu tuje; toda ne glede na to, lahko na tem planetu, seveda v precej povečanem merilu, najdete vse, karkoli vaš planet vsebuje na sebi in v sebi.

4 Ena izmed takšnih posebnosti glede rastlinstva je, da imajo nekateri modri in ljubeznivo pobožni ljudje na tem planetu takšno sposobnost volje, ki je enaka tisti sposobnosti prebivalcev srednjega sončevega pasu in zaradi katere lahko iz tal njihove zemlje izvabijo povsem nova drevesa in rastline. Le da so potem takšna drevesa in rastline brez semen in so zato nezmožna razmnoževanja; medtem ko pa pozitivne rastline in drevesa prinesejo živo seme s seboj, tako kot je to na vaši Zemlji.

5 Te pozitivne rastline pa niso nobene druge kot, v cepljenem oziru tiste vaših tal. - Tako bi v vroči Jupitrovi coni odkrili vso tropsko rastlinje, v obeh njegovih zmernih conah vse sadeže in rastline, ki se tudi na vaši Zemlji pojavljajo v prav teh conah; in tako tudi tiste hladnih con. Le da si morate vse to zamišljati mnogoterno oplemeniteno in veliko večje, kot rastejo na vaši Zemlji.

6 Tako bi se na primer tam na neki travnato bogati zelenici lahko med travnatimi bilkami sprehajali približno tako, kot se na Zemlji sprehajate po mladem gozdu; in tudi drevesa bi utegnila biti desetkrat večja kot pri vas. Ne glede na to, pa na tem planetu vendarle ne bi nikjer srečali tistih velikanskih dreves in tistih velikanskih živali, ki smo jih spoznali na planetu Saturnu¹.

7 Tako tudi ljudje planeta Jupitra še zdaleč niso tako veliki kot tisti na prej omenjenem planetu Saturnu in še zdaleč ne tako veliki kot prebivalci našega Jupitru ustreznega sončevega pasu. Prebivalci tega planeta so namreč komaj tri- do štirikrat večji kot vi na Zemlji.

8 Sedaj, ko to vemo, si lahko tudi drznemo zamahniti; in lahko ste prepričani, da bomo na ta način spoznali tako rastlinstvo kot živalstvo našega četrtega pasu. Opazujte torej rastlinstvo in živalstvo vaše Zemlje in si vse to zamišljajte povsod za stokrat večje, pa že imate pred seboj celotno rastlinstvo in živalstvo tega pasu.

¹ v posebnem spisu »Saturn«, Jakob Lorber ga je podal leta 1842

9 Če bi na primer imeli pred seboj muho tega sončevega pasu, bi se od nje lahko pet vaših ljudi za silo nasitilo. - Tako tudi ne bi mogli zlahka pojesti deset jagod. In enega grozda dva precej močna človeka pri vas na Zemlji ne bi zlahka premaknila z mesta. In v takšnem razmerju, kot je vse to, je tudi vse ostalo. - Z živalmi je prav tako; z edino izjemo kače, ki je ni niti na Jupitru, niti na tem ustreznem pasu. Vsekakor pa so tam kuščarji, ki pa so vsi dobre vrste. Ti se običajno zadržujejo na bregovih jezer in rek; k stanovanjem ljudi takšna žival nikoli ne pride.

10 Glejte, šele sedaj lahko nadaljujemo z našimi državnimi pravili.

11 Tako imajo nadalje pravilo, da razen nekaj redkih udomačenih ptic, kot so na primer domače kokoši in golobi, doma ne smejo imeti nobene druge domače živali, razen že omenjenih. - Tukaj boste vprašali in rekli: če naj bo to pravilo povsem učinkovito, ali se potem ne bi moralo raztezati tudi na inteligenco živali? - Toda Jaz vam pravim: to ni potrebno, ker to pravilo pove prebivalcem tega pasu le toliko, da naj svoja pogosto tudi mnogo kvadratnih milj velika hišna zemljišča tako ogradijo, da nanje ne morejo stopiti živali.

12 Tukaj boste spet rekli: ta ograditev bo prebivalcem tega pasu gotovo povzročila mnogo in veliko dela. - Če bi se dela lotili tako kot vi, bi s takšno ograditvijo gotovo imeli zelo veliko dela; kajti takšna ograja ima pogosto več sto milj obsega.

13 Kako pa se potem lotijo tega? - Vzamejo zadostno količino dobrega drevesnega semena, nato potegnejo okoli svoje posesti s plugu podobnim orodjem brazdo; le da ga ne vlečejo živali, temveč igraje nadvse močni ljudje. V to brazdo nato ena ženska položi seme, druga, sledeča ji ženska, pa brazdo s posebnim orodjem znova pokrije. To delo poteka tako hitro, da te tri ograjo sadeče osebe ne bi mogel dohajati niti ptič v najhitrejšem letu. Zaradi velike rodovitnosti te zemlje pa posejana drevesa kaj kmalu stojijo izraščena dvajset sežnjev visoko nad tlemi. In po preteku kakšnih treh let po štetju vašega zemeljskega časa je takšna živa ograda tako dobra kot končana.

14 Ali bi želeli poznati tudi vrsto vseh teh dreves v ograji? - Potem vam Jaz povem, da so ta drevesa običajno enaka vašim cedram, smrekam in jelkam. Debla rastejo tako tesno drugo ob drugem, da tvorijo pravcati zid, ki je, ko zrastejo do polne višine, pogosto visok preko tisoč sežnjev.

15 Glejte, preko te stene prav gotovo ne pride nobena žival na, s pomočjo ograje omejeno, posest. In tako se to hišno pravilo razteza tudi na to, da mora biti vsaka posest na predhodno opisan način zadostno ograjena.

16 Če bi tu nekdo vprašal: zakaj pa prebivalci tega pasu tako zelo sovražijo živali? - Temu naj služi naslednji odgovor: prebivalci tega pasu zaradi svoje notranje modrosti pravijo: vse živali imajo še nečiste duše, ki bi s svojim obnašanjem lahko onesnažile človeško dušo s tem, ko vsa svoja opravila opravljajo iz svoje lastne obsodbe. Če bi človek zlahka posnemal to ali ono opravilo kakšne živali, bi se s tem sam prestavil iz svoje svobode v neko živalsko obsodbo, ki bi mu lahko postopoma poškodovala njegovo dušo.

17 Zatorej je naša medsebojna ljubezenska dolžnost, da živali ne pustimo blizu in se jih raje bojimo, kot pa da bi do njih razvili nesmotrno navezanost. Ljubezen do živali sčasoma ustvarja nenaravno čud, dušo samo pa dela

živalsko. - Zato naj nihče ne preklinja živali; toda še manj naj na to ali ono žival naveže svoje posvečeno srce!

18 Glejte, v tem je torej glavni razlog omenjenega državnega pravila, kakor imajo prebivalci tega pasu tudi sicer za vsako pravilo nek višji, moder razlog.

19 Tu pa bodo nekateri spet vprašali: mar lahko prebivalci tega planeta muham in ostalim letečim insektom ter divjim pticam postavijo ograje? Saj so tudi to živali in prav gotovo niso oživiljene s tako čistimi dušami kot ljudje sami.

20 Kar se tiče muh in tudi ostalih letečih insektov, se prebivalci z močjo svoje volje zlahka zavarujejo pred njimi. Poleg tega pa se te živali večinoma zadržujejo na obalah morij, jezer in rek.

21 Kar pa zadeva ptice, le-te v svojem letu nikogar ne ogrožajo. Če pa kje pristanejo, tam gotovo ne ostanejo trajno; škodo, ki jo povzročijo, pa vsakdo prav zlahka preboli, s tem ko so v zvezi s škodo glede čiščenja - ker dokaj pridno pozobljejo najrazličnejšo nečisto črvad - veliko bolj koristne kot škodljive.

22 Zato pa obstaja še eno državno pravilo v tem, da nihče ne sme splašiti ptice od tam, kamor se je spustila. - Tudi tukaj prebivalci pravijo: kar se lahko vzdigne nad naše ograditve in noče spoštovati teh meja, le-to v našo korist vodi neka višja volja. Zato tega, kar pride od zgoraj, nikdar ne smemo odganjati, temveč pustiti, da nam po Božji volji služi tako, kakor je takšnemu bitju pač določeno, da nam služi v našo največjo korist. - In tako prebivalci pogosto puščajo na svoji posesti zobati cele jate ptic in ob tem pravijo: vse, kar dela, naj tudi je. Zatorej naj se najedo tudi ti delavci tam, kjer so delali; saj gotovo niso prišli zoper Božjo voljo in zoper to tudi ne morejo naprej.

23 Glejte, tako ima tudi to državno pravilo svoj dober razlog. Sčasoma pa boste vprašali: če prebivalci tega pasu svoje posesti medsebojno tako ograjujejo, kje pa potem živijo mnoge in velike živali? - To naj vas ne skrbi, kajti posesti prebivalcev tega pasu ne mejijo tako tesno skupaj kot pri vas; tako so med eno in drugo posestjo pogosto do sto milj široki vmesni prostori, ki jih prepuščajo živalim. Tako imajo živali v povprečju več življenjskega prostora kot ljudje.

24 Toda znova bi ta ali oni lahko vprašal: izvedeli smo, da se ljudje tega pasu pogosto odpravljajo na popotovanja; ali jih potem ne ogrožajo številne krvoločne zveri, ko potujejo preko njihovih teritorijev? - To je praznoglavo vprašanje. Prvič so namreč tamkajšnje živali nežne narave in se ljudi bojijo. Drugič pa je tukaj človek zaradi svoje duševne in tudi telesne moči pravi gospodar svojega sveta. Tretjič pa vsakega popotnika pospremijo do sosednje posesti. Ob teh treh pomočeh pa lahko prav gotovo vsakdo varno potuje, še zlasti zato, ker mu na Soncu ne preti nobena noč.

25 Glejte, to je znova takšno državno pravilo, ki pravi, da morajo med posameznimi posestmi vedno pustiti dovolj prostora živalim, vsaka posest pa mora okrog in okrog imeti sedem takšnih vhodov kot so tako imenovani prestopki na vaših ograjah, preko katerih pa tamkaj lahko stopijo le zelo veliki ljudje, nikakor pa ne živali.

26 Kakšni pa so ti vmesni prostori za živali, v katere lahko dospejo preko ograjnih prestopkov? - Ti vmesni prostori so največkrat gosto zaraščeni z gozdom. Edinole tam, kjer so prestopki, je zaraščenost ogolela do prestopka

neke sosednje posesti; to pa so tiste poti, po katerih lahko vsakdo varno potuje.

27 Glede ohranitve teh poti pa potem obstaja skupno državno pravilo med sosedi, po katerem mora vsakdo vzdrževati polovico takšnih prehodov dobro očiščeno. Tudi tukaj prebivalci namreč pravijo: samo nečiste živali pohajkujejo po gozdnih goščavah, ljudje pa naj vedno hodijo po nezaraščenih poteh. Kajti v moči živali ni, da bi si očistile pot; vsekakor pa ima človek moč, da vzdrži vsako svojo potko čisto; prav tako mora biti vsaka pot ravna, da se razlikuje od vijugastih poti tistih bitij, ki ne prepoznajo prednost ravne črte, temveč tavajo na vse strani po goščavah gozdov.

28 To pa so potemtakem najvažnejša državna pravila glede posestnega gospodarjenja. - Prihodnjič si jih bomo ogledali še nekaj in se nato posvetili religiji. - In s tem spet dovolj za danes!

41

Nega pšenice in siceršnje gojenje rastlin

1 Nadaljnje državno pravilo določa, da prebivalci tega pasu negujejo pšenico in, ko je dozorela, jo povežejo v snope, nato klasje otirajo in morajo tako pridobiti čisto zrnje.

2 Za kaj pa potem uporabljajo ta plod? Ta plod, katerega zrnje je skoraj tako veliko kot pri vas majhno kokošje jajce, skuhamo na vam že znan način in nato takoj zaužijejo. - Če bi vi tako skuhami in potem pojedli vašo pšenico, bi tako sicer dobili prav hranljivo hrano, ki pa seveda ne bi bila kaj prida okusna, ker pšenica vaše Zemlje pač ne vsebuje toliko sladke snovi kot le-ta tega pasu. Za prebivalce tega pasu pa je njihova skuhana pšenica najprijetnejša in najbolj priljubljena jed.

3 Tukaj bo ta ali oni vprašal: kako pa lahko to vzamemo za državni predpis? - Jaz pa pravim: le potrpite malo! Z eno samo besedo ne moremo takoj opisati celotnega predmeta za zunanje čute. Vendar prisluhnite, kaj o tem plodu pravijo prebivalci: med vsemi rastlinami, ki nosijo sadeže in nam jih je podaril veliki in edini Gospod nebes in naše zemlje, ni nobena bolj vredna našega truda kot ravno pšenica, ker nobena ni tako podobna živemu kruhu iz nebes kot ta. Vsi ostali sadeži, kot jih poznate, uspevajo tako, da jih lahko takoj iz rastline, steblike ali drevesa nesemo v usta; pšenico pa, čeprav je najboljši vseh sadežev, moramo najprej ločiti od bodic in kaveljčkov polnega klasja, nato sprva prečistiti in, če jo hočemo zaužiti, v (z ognjem oživljeni) vodi razmehčati.

4 Sedaj pa s tem primerjajte kruh iz nebes, ki je Sveta beseda, ki nam jo oznanjajo duhovi iz nebes - kako je podoben temu pšeničnemu zrnju, ki je po težavni pripravi naša najljubša hrana! - Šele po najrazličnejših prizadevanjih in trnjevih preizkušnjah se dokopljemo do te nebeške krušne besede. Ko smo je enkrat deležni, jo moramo najprej v nas samih z našimi dejanji in nehanji očistiti. Kajti, kot veste, nam je vedno dana tako, da je tisto za nesmrtnega duha pravzaprav hranljivo, obdano s težko odstranljivimi lupinami globoke nebeške modrosti. Šele takrat, ko smo čisto notranje zrnje končno osvobodili teh lupin, moramo še trdo zrnje najprej do mehkega skuhati v naši lastni živi

duhovni vodi ob ognju ljubezni do Boga, da nato postane večno hranljiva jed za našega nesmrtnega duha.

5 Glejte, če te izgovorjene besede le nekoliko opazujete, vam bo iz njih gotovo postalo jasno, zakaj pridelavo tega zrnja na tem pasu obravnavajo kot državno pravilo. - Pa smo znova spoznali še eno takšno precej pomembno pravilo.

6 Spet drugo pravilo določa red, kako morajo biti celotna tla zasajena z drevesi, steblikami in drugim rastlinjem. Tudi tukaj vse poteka v podolgovatih krogih okoli stanovanjske hiše. Najdlje so od stanovanjske hiše oddaljena velika sadna drevesa, dokler vam že znana ograja iz smrek ne sklene zadnje vrste.

7 Tudi ta ureditev ima spet svoj dober razlog. Po modrosti tukajšnjih prebivalcev namreč ustreza Mojemu redu, zaradi katerega tudi grobo materialno, kot prispodoba prodorne in vzvišene modrosti, najdlje odstopa od Mojega ljubezensko - centralnega ognja. Vse nežnejše, manjše in šibkejše pa se nahaja vedno bližje in bližje glavnemu prebivališču Moje Ljubezni. Zato že star pregovor, celo na vaši Zemlji, pravi: »Božja Ljubezen je obrnjena k majhnim!« - Jaz Sam pa sem nekoč rekel na Zemlji: »Pustite naj pridejo majhni k Meni; ne branite jim, kajti njihovo je nebeško kraljestvo!«

8 Iz tega boste znova zlahka uvideli, iz kakšnega razloga je ta ureditev za pridelavo sadja na nekem posestvu tamkaj tudi državno pravilo. To pa boste še veliko lažje doumeli, če si boste v spomin priklicali tisto, kar smo povedali že pred naznanjanjem tega državnega pravila, in sicer, da ta državna pravila pravzaprav pri prebivalcih tega pasu tako rekoč predstavljajo ceremonialni del religije.

9 Sicer obstaja še nekaj pravil, toda če že navedene dobro opazujete, lahko iz tega dobro uvidite in temeljito sklepate, da imajo vsa druga pravila povsem isti razlog kot že oznanjena, ki pa so tako rekoč tudi že najpomembnejša.

10 Zato pa bomo z državnimi pravili tudi zaključili in se obrnili k religiji prebivalcev tega pasu.

42.

Religija prebivalcev četrtega pasovnega para

1 Kar zadeva religijo, le-ta skoraj nikjer ni tako preprosta kot tukaj.

2 Sestavljajo namreč zgolj živa vera, da je Bog najpopolnejši človek in da je ta najpopolnejši človek iz Svoje svobodne volje ustvaril nebesa, njihovo zemljo¹ ter vse stvari in bitja, človeka naredil po Svoji podobi in ga postavil na zemljo kot njenega gospodarja, da bi vladal zunanjemu kot tudi svojemu lastnemu svetu, ki je ob njegovem telesnem življenju naravni svet vsakega človeka. - To poučujejo kot temelj svoje religije in predstavlja tako rekoč prvi del njihovega verskega nauka.

3 V drugem delu njihovega verskega nauka pa pokažejo, da je človek popolna posoda za sprejem Božje volje; nadalje pa pokažejo tudi, kako lahko človek le s sprejemom te volje postane zares mogočen gospodar vseh drugih bitij sveta, kot tudi sveta samega.

¹ njihov sončev svet

4 Prav tako pa v tem delu še pokažejo, kako si lahko človek popolnoma prisvoji Božjo voljo - namreč z izpolnitvijo slednje. Kajti tamkaj velja: kdor v sebi popolnoma izpolni Božjo voljo, ta jo je moral prej popolnoma sprejeti vase. Nihče pa vase ne more sprejeti Božje volje, dokler ne opusti svoje lastne navidezne volje. Kako pa človek opusti svojo lastno voljo? Človek opusti svojo lastno voljo tedaj, če jo uporabi v tisti namen, za katerega mu jo je Stvarnik vlil.

5 Kako pa se glasi ta namen? - Ta namen se glasi takole: človek naj z lastno voljo želi izpolniti Božjo voljo in jo v ta namen spoznati. Kdor je v tem popolnoma resen, temu bo Bog tudi kmalu v ustrezni meri razodel Svojo voljo. Kolikor pa potem nekdo Božjo voljo spozna in zaradi svoje lastne volje ravna po volji Boga, v kolikor je slednjo spoznal - ta potem združi lastno voljo z Božansko, s čimer se šele znova vzpostavi resnična povezava med Bogom in človekom, ki pa je prava religija¹.

6 Bolj kot se potem človek v stanju religije trudi, da bi spoznal Božjo voljo in se po njej ravnal, toliko bolj se tudi poveže z močjo Božje volje. In ko si je nekdo v tolikšni meri prilastil Božansko voljo, da nima več nikakršne lastne volje (niti za to, da bi izpolnil Božjo voljo) - temveč je vsa volja v njem že postala čista Božanska - potem se je človek ne le povezal z Bogom, temveč se je z Njim združil.

7 To, da naj se človek združi z Bogom, se pravi, da naj nima nobene druge volje za motiv dejanj kot le Božansko, pa je tudi namen ali cilj religije.

8 Kdor pa ima izključno Božjo voljo za motiv vseh svojih dejanj, ta deluje lahkotno in nadvse učinkovito. Kajti vsemogočnost Božanske volje se izpričuje povsod in v vsakem človeku, če se ta volja pojavlja kot izključni motiv tega ali onega dejanja. -

9 Glejte, v tej kratki predstavitvi tiči drugi del religije prebivalcev tega pasu.

10 In zdaj sledi še tretji del. - V tem delu je ponazorjeno zgolj notranje življenje in sicer prav tako na najkrajši in najpreprostejši način; kar boste takoj spoznali iz nauka, ki vam ga bom Jaz, tako kot prejšnje, dobesedno navedel.

11 Tako pa se glasi nauk tretjega dela: Bog je prazvirno življenje Samo. Zato v Bogu Samem pravzaprav večno neizprosno deluje največje sovraštvo zoper smrt. Kajti življenje se nikdar ne more spoprijateljiti s smrtjo. - Kako bi lahko Bog kot pravečno, najresničnejše temeljno življenje vsega življenja kdaj koli občeval in prijateljeval s smrtjo, ki je najostrejše nasprotje vsega življenja?!

12 To v večnem Božjem redu ustanovljeno sovraštvo je »jeza Božja«. Če pa je Bog, kot temelj vsega življenja, svet in stvari ustvaril iz Sebe, jih zagotovo ni ustvaril iz Svoje jeze, temveč iz Svojega neskončnega prijateljstva. To prijateljstvo je kot Ljubezen Sama temeljna Božja Bit, iz katere smo izšli mi in vse stvari.

13 Ker pa smo kot sama živa, misleča in hoteča bitja vendarle očitno morali iziti iz Božjega življenja, v katerem si smrti ne moremo niti zamišljati, tedaj gotovo tudi nismo izšli za smrt, temveč le za življenje. Da pa je temu res tako, lahko vsi mi jasno razberemo iz tega, da obstajamo kot živa bitja.

¹ Beseda religija je izpeljana iz latinskega religare = vnovič povezati; religo = = jaz se znova povežem (z Bogom).

14 Kajti smrt, ta nestvor brez biti, je zgolj kot samo pojem za nasprotje življenja, vendar nikakor ne more česarkoli sproducirati. Če bi namreč lahko, bi morala najprej obstajati. Kako in kje pa bi lahko obstajala, s tem ko živa Božja Bit zapolnjuje Svojo lastno neskončnost, izven katere ni predstavljiva nobena druga neskončnost, ker je ta ena Božja neskončnost neomejena.

15 Ker pa smo zdaj živi, misleči in sami sebe čuteči, smo vendarle nujno nastali iz prazivega Boga in smo, kjer smo, sredi Njegovega pravečnega, najpopolnejšega Življenja. Od slednjega nas ne more ločiti nič, razen le za kratek čas od Boga nam dana, lastna volja.

16] Ko smo le-to znova združili z Njegovo voljo, smo se s tem znova vrnili v pratemeljno Življenje in od tega nas nič

več ne loči - razen le navidezno šibka telesna koža. - Ko nam bo ta po Božji volji odvzeta, bomo znova popolnoma eno življenje z Bogom, ki se bo potem v naj večji stopnji jasnosti večno spoznavalo in ogledovalo v vsej Božanski popolnosti.

17] Kako pa občutimo to Prabožansko Življenje v nas? - - To Prabožansko življenje čutimo in občutimo z Ljubeznijo. Kdor ima potemtakem Ljubezen, ta ima v sebi že tudi Življe-nje. Kdor pa ne bi imel Ljubezni, ta bi moral prestati še dru-ge preizkušnje in to tako dolgo, dokler se v njem ne bi nazna-nila Ljubezen.

15] Ljubezen do naših bratov in sester je začetek notranje-ga življenja. Kdor pa je iz te ljubezni prešel v Ljubezen do Boga, ta je iz začetka svojega življenja prešel tudi v polnost Božanskega Življenja Samega.

19] Kdor namreč ljubi svoje brate in sestre, ta že živi v nji-hovih srcih in oni v njegovem. Kdor pa potem ljubi Boga, ta živi v Bogu in Bog v njem!

20] Nihče pa ne more iz lastne ljubezni ljubiti Boga, kaj-ti Bog je polnost življenja. Če pa je nekdo s svojo ljubeznijo vase živo sprejel svoje lastne brate in sestre, je s tem razširil svojo lastno življenjsko sfero tako, da lahko šele v to sprejme polnost Božanskega Življenja.

21] Lastno življenje skozi lastno ljubezen je namreč veliko preslabotno, da bi nosilo polnost Božanskega Življenja. Toda z ljubeznijo v srcu nekega človeka združeno bratsko in sestr-sko življenje se lahko postopoma tako okrepi, da potem zmo-re sprejeti vase polnost Božanskega Življenja.

22] Čeprav je že vsak človek zase živo bitje, bi se vendarle zdelo življenje posameznega človeka v samem sebi kot gola smrt v primerjavi s polnostjo Božanskega Življenja in nihče je ne bi mogel prenesti, če bi blagovolila priti nadenj v nje-govi borno živi zaključenosti. Zato široko razprite roke svo-jih src in dejavno objemite vse brate in sestre z najglobljo lju-beznijo, pa boste s tem svoje srce spremenili v prostorno bi-vališče, v katerega se bo potem lahko vselila polnost Božan-skega Življenja in tam našla večno prebivališče. Kajti Bog je velik in polnost Njegovega Življenja neskončna.

23] Vemo pa, da v eni točki ne more vladati velika sila. Če pa se točke združijo, jim bo tudi imanentna [ki je v čem kot ne-ločljiva, opredeljujoč del, notranja: SSKJ] moč, ki bo ustre-zala velikosti njihove združitve. - Ali ni naš velik svet sestav-ljen iz samih točk? Če pa vzamemo eno od teh točk in preve-rimo njeno moč, kako neznatna se zdi v primerjavi z našo, ko pa jo lahko

uničimo med našimi prsti! - Ali pač zmoremo to tudi z našim velikim svetom? - O, to je daleč od naših zmožnosti! Kajti moč sveta je polnost, ki ustreza neskončni mno-žini točk, iz katerih je tudi sestavljena. Ta sila pa spet ni nič drugega, kot vedno močno delujoče Božje življenje v našem svetu.

24] Sebičen človek je enak eni točki, ki jo uniči že naša moč. Kaj se mu bo zgodilo šele med prsti Božanske življenjske sile? - Če pa svoje srce razširimo z bratsko in sestrsko ljubez-nijo, potem s povezavo živih, posameznih točk v nas poveča-mo naš lasten notranji svet (kar vse povzročita bratska in ses-trska ljubezen) in tako izoblikujemo močan organ za sprejem vedno večjih sil. Sele takrat, ko bo ta organ po Božji volji do-končno izoblikovan enako kot zunanji svet, ki nas nosi, bo taisti tudi zmožen vase sprejeti obilico višjih sil, ki izhajajo iz pravečnega, neskončnega obilja Božanske življenjske sile.

25] Zatorej ljubite [vaše] brate in sestre, da boste lahko lju-bili Boga; ker brez bratske in sestrskje ljubezni nihče ne more ljubiti Boga.

26] Glejte, to je celotno tretje načelo življenja skozi pravo religijo.

27] S tem načelom je združen tudi zakonski stan. Zato pa zakon tudi nikjer ni tako trajno najgloblje občuten kot prav tukaj.

28] Daje vsemu temu tako, brez najmanjše izjeme, v obeh pasovih, ki ustrezata planetu Jupitru, lahko razberete že iz dejstva, da Jaz pri prikazu tega severnega pasu nikdar nisem še posebej omenjal južnega. - Tako pa smo končali tudi s tem četrtnim pasom in se bomo takoj podali na petega.

43.

Peti par pasov - ustrezen Saturnu Tamkajšnja dežela in ljudje

1 Kar zadeva peti pas, vam moram Jaz razglasiti le, da ta peti pas tako s severne kot z južne strani ustreza vam povsem dobro poznanemu planetu Saturnu¹, ste pa tudi že spoznali precejšen del le-tega in tako bomo s prikazom tega planeta gotovi veliko prej kot s prikazom prejšnjega.

2 Kar se pravzaprav tiče tega pasu samega, je tudi ta od prejšnjega ločen z visokim gorskim okopom. Od tega gorskega okopa pa takoj potekajo velika pogorja preko celega, več kot štiri tisoč milj širokega pasu. - Na svoji najsevernejši strani ima slednji potem vodni pas, ki pa ni povsod enako širok, temveč ima številne zalive v kopno. Nekateri zalivi se raztezajo dva do tri tisoč milj globoko v notranjost kopna. Severna obalna stran te vode pa potem poteka v dokaj ravni liniji in je omejena s samimi prepadnimi gorskimi stenami.

3 Prav tako je tudi na ustreznem južnem pasu; vendar seveda v obrnjenem razmerju - torej je severni del za poselitev primerna dežela, prepredena s številnimi pogorji in šele na južnem delu dežel tega pasu sledi vodni pas, ki ima prav tako velike zalive v za poselitev primerno kopno.

4 Vseeno pa bomo predstavili le severni pas in si z razmerami tega severnega pasu tako rekoč ogledali še tiste južnega pasu.

¹ Glejte spis »Saturn«, ki ga je oznanil Jakob Lorber in v katerem je ta planet vključno z vsem svojim življenjem, natančno opisan.

5 Kakšna je potemtakem na tem severnem pasu dežela? - Le pogledjte na Saturn, pa boste videli tudi sestavo zemljiških posesti tega pasu.

6 Stanovanjsko drevo je doma tudi tukaj, prav tako dežno drevo, žarkovno drevo, lijakasto drevo, zrcalno drevo, stensko drevo in mešano drevo, kot tudi piramidno drevo - te tukaj srečamo povsod. Le da so tukaj še veličastnejša, bolj vzvišena, lepša in v vsem bolj ognjevitna kot na planetu Saturnu.

7 Prav tako so tudi vse grmovnice in druge rastline, ki smo jih spoznali na planetu, prisotne v povečanem merilu. Ne manjka celo ladijska rastlina in se tukaj uporablja v enak namen kot na planetu. Kajti v tem pasu se že prične plovba.

8 Kar zadeva živali, se najdejo prav vse nenevarne tudi tukaj. Velikega muda in še nekaterih drugih bolj zlobnih živali planeta Saturna, kot tudi še velike ribe in velike ptice, pa tukaj ne boste našli, prav tako ne različnih školjk. Vse ostale živali pa so tukaj prav tako domače kot na planetu. Tudi sama velika krava ne manjka, kot tudi ne že znana ovca gorjanov. - Le da je tukaj, kot že rečeno, vse bolj oplemeniten in še veliko bolj nežno kot na planetu.

9 Če bi želeli tako rekoč na en mah pregledati celotne razmere tega pasu, se podajte kar k planetnim gorjanom. Tamkaj lahko spoznate vse razmere tako v meščanskem, domačem, državnem in religioznem pogledu.

10 Tudi tukaj za Božjo službo gradijo templje. - Časovno štetje pa je pri prebivalcih tega pasu urejeno na skoraj popolnoma enak način kot na planetu; razlika je le v tem, da prebivalci tega pasu določajo čas po enem obratu Sonca okoli svoje osi, ki ga v vsej njegovi popolnosti spoznajo po tem, da se jim nad zenitom pojavi neko določeno ozvezdje. Takšen sončev obrat, ki traja približno devetindvajset zemeljskih dni, jim da časovno obdobje, ki ga razdelijo na sedem period.

11 Čas zenita je običajno praznični čas, kot je tudi pri prebivalcih Saturna sedmi dan praznik. Ta praznični čas na pasu obhajajo enako kot na planetu.

12 Kar nadalje zadeva stanovanje in oblačila in hrano prebivalcev tega pasu, je vse čisto enako kot na planetu (samo po sebi se razume, da so tukaj vedno mišljeni gorjanci planeta).

13 Kar se tiče človeka samega, je ta tako po moški kot tudi po ženski strani v vsem čisto popolnoma enak ljudem planeta, le glede velikosti ne. V tem pogledu so prebivalci pasu za tretjino manjši od prebivalcev planeta.

14 So nadvse nežne narave, ničesar pa se ne bojijo bolj, kot kakršnegakoli čustvenega vznemirjenja in zaradi tega celo do prevelike ljubezni čutijo nadvse veliko spoštovanje.

15 Zaradi tega pa se na tem pasu vse dogaja tako mirno, da bi kdo izmed vas celo ob največji polnosti življenja tega pasu pomislil: tukaj si je smrt nepogrešljivo uredila svoje stanovanje. - Toda temu ni tako. - Prebivalci so med seboj prav veseli in polni dobre volje. Ob tem so tudi veliki ljubitelji zvokov in se pogosto zabavajo, po vašem štetju, ure in ure ob ljubkem petju svojih številnih ptic pevk. Sami pa prav tako niso pevci in glasbeniki kot prebivalci planeta Saturna.

16 Z duhovi in neredko tudi z Menoj Samim pa imajo še pogostejša srečanja kot njihovi bratje na planetu.

17 So nadvse čednostnega čuta in svoje izredno lepe ženske cenijo zgolj v svojem srcu.

18 Spočetje je tukaj enako kot na planetu. Njihova volja pa je še veliko močnejša kot volja prebivalcev planeta. Zaradi tega vzgajajo celo nekatere rastline, ki nimajo semena in lahko s svojo voljo krotijo vso živad.

19 Tudi ti prebivalci pasu se lahko včasih s svojo voljo vzdignejo v zrak in lahko v sili celo prehodijo kratke razdalje po vodi. Daljših razdalj pa si ne upajo, medtem ko pravijo: to je čudež, ki se ga sme človek poslužiti le v skrajni sili. Nihče pa naj iz tega ne naredi pravila. Kajti Božji duh se Sam poslužuje čudežev le tedaj, ko jih Njegova neskončna modrost spozna za nujno potrebne; sicer pa se mora vse dogajati znotraj večnega reda. - Zaradi tega si tudi nikdar ne upajo neprenehoma uporabljati moči svoje volje; temveč se slednje poslužujejo le tedaj, ko je skrajno nujno.

20 To pa je tudi vse bistveno različno med prebivalci planeta in prebivalci tega pasu; vse ostalo je povsem enako.

21 Skorajda ni potrebno omenjati, da prebivalci tega pasu v glavnem naseljujejo gorovja; ravnine tamkaj običajno prepuščajo živalim.

22 Kar zadeva tako imenovanega »hišnega hlapca¹«, je ta tudi tukaj domač; toda ne kot žival, temveč kot samostojna, nekoliko neurejena človeška rasa, ki se proti pravim prebivalcem tega pasu obnaša prav tako, kot se do vas obnašajo divja zamorska plemena. Le da tukaj niso več določeni za služenje pravim prebivalcem, temveč se morajo kot ravninski prebivalci od pravih prebivalcev naučiti živeti na resničen, človeški način in se skozi ta uk sami povzpeti na stopnjo pravih ljudi. Zato je način njihovega življenja tudi povsem enak kot tisti pravih glavnih prebivalcev tega pasu. Le v spočetju njemu enakih je razlika, saj ta podrejena človeška rasa spočetje vrši z neke vrste spolnimi odnosi, ki pa kljub vsemu še zdaleč niso tako meseno čutni kot pri vas.

23 To pa je potem tudi zares vse, kar zadeva ta pas. - In tako smo po severni kot po južni strani tudi prišli povsem do konca s tem petim pasom in se bomo za prihodnjič takoj podali na šesti pas.

44.

Šesti par pasov - ustrezen Uranu Opazovanje tega planeta

1 Že ob predstavitvi petega pasu smo omenili, da po vodnem krogu tvori visoka gorska stena v precej ravni liniji obalo tega krožnega vodovja. Prav ta gorska stena je hkrati tudi začetek šestega pasu, tako na severni kot na južni strani; le da je na južni strani manj strma kot na severni.

2 Le kako visoka je ta gorska stena? - Kar zadeva njeno veliko strmino, se ta dviga le še kakšnih deset milj visoko nad vodno gladino. Po tej strmini pa potem dobi to krožno gorovje položnejše poševnine, vendar ne navzdol, temveč v višino in se po tem stopnjevanju poševnine nadaljuje še do višine dvajsetih nemških milj nad strmino. - Ko ta poševnina doseže svojo najvišjo točko, pade

¹ žival na Saturnu

na drugi strani čisto položno spuščajoč se v šesti pas, tako da padec različnih, pogosto več milj širokih gorskih hrbtov po eni milji dolžine znaša komaj dvesto sežnjev.

3 Tako se to gorovje nadaljuje čisto položno spuščajoč se do naslednjega vodnega pasu. Le tu in tam se znova dvigajo visoki griči, ki pa potem seveda bolj strmo padajo.

4 Takšen je torej celotni šesti pas in je tako, kot nobeden drugi, vse do najvišjih gorskih linij primeren za bivanje.

5 Skorajda ni potrebno omenjati, da je tudi ustrezni južni šesti pas prav takšen; le da si ga ne smete predstavljati simetrično enakega, temveč le v splošnem. Kajti v vsakem so drugačna pogorja, velike gorske ravnine, jezera, tokovi, reke in potoki in hkrati tudi mnogo in zelo velikih slapov, ki se v obeh pasovih različno pojavljajo zdaj tu, zdaj tam, ne da bi se pri tem simetrično ujemali.

6 Celotna širina te dežele od njene višine vse do njene nižine bi lahko znašala nekaj več kot tri tisoč milj, vodni pas pa nekoliko več kot tisoč milj. Tako smo že predstavili področje, po katerem se bomo gibal.

7 Da pa bi lahko čim natančneje spoznali njegovo sestavo in namembnost, bo tudi tukaj potrebno predhodno vreči pogled na temu pasu ustrezen planet.

8 Po prejšnjem redu boste tako ali tako zlahka spoznali, da ta pas ne ustreza nobenemu drugemu kot planetu Uranu. Tako si bomo najprej malo na splošno ogledali tudi ta planet.

9 Oddaljenost in velikost tega planeta vam lahko poda vsak koledar; to pa je za namen, zaradi katerega si želimo planet malce ogledati, tudi najmanj pomembno. Najpomembnejše je to, da bomo opazovali (kako, zakaj in) kakšen je!

10 Njegova telesna prostornina približno tisočkratno presega vašo Zemljo. Iz tega že lahko razberemo, da je njegova površina precej pomembna; in zato lahko Uran štejemo za planet skorajda prvega ranga. - Njegovo za bivanje primerno kopno se, tako kot na Saturnu, nahaja večinoma pod ekvatorjem; polarna področja so namreč zaradi prehudega mraza, ki vlada tam, povsem neprimerna za bivanje. Področja ob ekvatorju pa imajo vedno še kar prijetno klimo in so zelo gorata.

11 Nobeden izmed vseh planetov, ki ste jih doslej spoznali, ni tako poln ogenj bruhaajočih gora kot ta; še zlasti severni in južni bregovi za bivanje primernih ekvatorialnih dežel so skoraj nepretrgoma obkoljeni z ogenj bruhaajočimi gorskimi verigami. Notranje pokrajine pa imajo le redko ognjenike, zato so toliko bolj ravne in za bivanje res primerne dežele.

12 Vegetacija posestev je nadvse bujna. Temeljna barva rastlinje rdeče modra, barva cvetov pa običajno v belo-svetlo zeleno ali v belo-svetlo modro prehajajoča. - Vegetacija tukaj ni prav raznolika in še manj bogato raznovrstna; vendar toliko bujnejše in velikansko uspeva tukaj vse tisto, karkoli raste na teh tleh.

13 Tako kot rastlinstvo je tudi živalstvo glede bogastva vrst zelo v ozadju v primerjavi z bogastvom ostalih planetov. Toda redke živalske vrste, ki jih najdemo tako v vodovju kot tudi na kopnem in v zraku, so nadvse močne in

večinoma gromozansko velike. Majhnih živalic, kot je na primer pri vas kraljestvo insektov in črvov, tamkaj ni nikjer, razen zgolj muha, ki ima enako obliko in zgradbo kot vaša.

14 Kar zadeva ljudi, so precej veliki, tako da moški meri kakšnih osem sežnjev¹, ženska pa okoli sedem sežnjev. - Njihova narava pa je zelo vihrava in silovita; zato se z vaše strani z njimi zares ne bi bilo dobro spoprijeti. So nadvse drzni in polni najpodjetnejšega duha. Ne izogibajo se nobeni nevarnosti, strah pred smrtjo pa jim je popolnoma tuj.

15 Zatorej jih je potrebno neprenehoma pošteno krotiti z najrazličnejšimi sredstvi, da iz njihove pogosto pretirane vrline ne bi lahkomišelnost postala huda nečednost.

16 Tudi duhovi pokojnih morajo biti na tem planetu zelo izolirani; kajti iz kakršnegakoli konflikta z drugimi duhovi običajno izidejo kot zmagovalci.

17 Kdor s tem ali onim ničesar ne opravi z najglobljo, požrtvovalno ljubeznijo, naj kar pogleda, kako bo prišel naprej: kajti po poti modrosti so povsem nedostopni. Če pa jih je nekdo pridobil z ljubeznijo, lahko v vsakem pogledu govori o največji sreči. Tudi njihova zvestoba in vztrajnost sta namreč prav tako zanesljivo trdovratni, da ju ne more omajati nobena preizkušnja več.

18 Zato je tudi vsa njihova ureditev sila preprosta in se nanaša zgolj na ljubezen. V kar jih ljubezen navdahne, to tudi storijo in sicer s takšno vztrajnostjo, da jih od pričetega dejanja nič in nihče več ne odvrne. Če bi jih hoteli narediti nedejavne, bi jih morali popolnoma uničiti.

19 Da pa si boste lahko ustvarili majhno predstavo o vztrajnosti teh ljudi, vam bom Jaz navedel majhen primer.

20 Recimo, nekdo je začel z vnaprej določenim dejanjem; na polovici dejanja pa ga preseneti smrt in mora seveda kot duh in duša zapustiti svoje telo. Menite, da ga lahko kot duha spravijo od tam, kjer je pri polovičnem delu moral zapustiti svoje telo? Z ničemer se ne da odvrniti od tega in se kot duh lastnoročno loti dela in tega kraja ne zapusti tako dolgo, dokler ni delo končano!

21 Iz tega razloga pa morajo duhovom tega planeta po smrti njihovega telesa še tako dolgo dopuščati naravno zmožnost ukrepanja, dokler ni neko začeto delo končano, sicer takšnega duha, zaradi njegove svobodne volje, večnosti ne bi spravili z mesta od tam.

22 Prav takšna pa je tudi vztrajnost še v telesu živečih ljudi tega planeta. - Če bi sklenili: od tega visokega gorskega vrha do drugega moramo zgraditi most in bi prebivalci tega planeta ta projekt sprejeli v svoje hotenje, potem ne počivajo in ne mirujejo dokler nista oba gorska vrhova povezana z načrtovanim mostom.

23 Zato teh drznih zgradb ne srečamo na nobenem drugem planetu kot prav na tem. - Le kaj bi tukaj bile vaše egipčanske piramide in vsa vaša tako imenovana svetovna čudesa?! - Kar se namreč tiče arhitekture, je na tem planetu prisotna v najbolj velikanskem merilu. - Da pa si boste lahko ustvarili predstavo, vam bom Jaz tudi o tem dal nekaj majhnih primerov.

¹ Seženj – 1,89 m

24 Recimo, da bi se prebivalci tega planeta nahajali na vaši Zemlji in to prav v vaši deželi¹. Dva izmed njih pa bi odpotovala, na primer, v Švico in bi tam posebno vzljubila ta ali oni ledenik. Slika tega ledenika bi se jima tako globoko vtisnila v srce, da bi ga potujoča videla pred seboj kot večnega. - Tedaj, ko se ta dva popotnika vrneta, ju bodo preostali takoj najbolj ljubeče izprašali, kaj posebno ogleda vrednega jima je na tem potovanju padlo v oči in ali kanita to izpeljati tudi sama? Ob tej priliki popotnika najljubši predmet takoj opišeta in nato narišeta na table. Ko pa je enkrat narisan, pa je to že toliko kot najbolj zapriseženo zagotovilo, da morajo takšno goro zgraditi tudi v drugem okolju. V ta namen bi se potem takoj polastili na primer vašega Schöckla², vključno z vsemi stranskimi deli in še isti dan bi videli gibati mnogo tisoč rok; in še preden bi minilo deset let po vašem štetju, bi na mestu vašega skromnega Schöckla imeli pred očmi poosebljeno švicarsko gorovje: Jung Frau (4166 m), Wetterhorn (3701 m) ali Schreckhorn (4078 m).

25 Glejte, to bi bil primer, kako daleč pripeljejo arhitekturo prebivalci tega planeta! - Toda oglejmo si še enega.

26 Nek prebivalec tega planeta bi imel na primer neko posest, seveda velike dimenzije. Sredina njegove posesti pa je, kar je neprijetno, prerezana s precej visokim gorskim hrbtom, približno v merilu vaših Koralp³ - V tem primeru se pri priči odločijo, da bodo bodisi hrib z vsemi njegovimi odcepi do polovice odstranili in s to zemljo zapolnili vse njegove jarke; ali pa bodo hrib v širini ene ure prerezali navzdol do ravnine posesti, ki je spredaj, tako da bo lahko zemljiški lastnik šel skozi čisto po ravnini. Material, ki ga bodo ob tem odkopavanju pridobili, pa bodo deloma porabili za omejitev posesti, deloma pa tudi prenesli v druge gorske jarke za izravnavo.

27 Če pa se zdi zemljiškemu lastniku prijetnejše in življenjsko bolj koristno, bo zgradil čez celoten hrib najlepšo cesto in jo z leve in desne okrasil z najčudovitejšimi piramidami in drugim všečnim mu okrasjem. Cesta pa nikakor ne sme imeti, kot pri vas na Zemlji, ovinkaste oblike, temveč mora biti vedno popolnoma ravna. Poskusite pač preko Alp speljati ravno cesto in boste kmalu sprevideli, s kakšnimi stroški in s kakšnim za vas grozljivim delom in trudom bi bila povezana tako zasnovana cesta.

28 Le daje vse to za prebivalca Urana skorajda dobrodošla stvar; kajti težavnejši kot je teren, večje moči in vztrajnosti in truda kot zahteva - s toliko večjo vnemo se pri priči lotijo dela.

29 Prav tako so tudi njihova stanovanja običajno za vas komajda predstavljive gromozanske umetnine njihove arhitekture. Menite, da bi se katerikoli prebivalec Urana zadovoljil s takšno iz kamna zgrajeno hišo, kot jih imate vi na vaši Zemlji? - Tega si ne bi smeli niti zamišljati. Tam bi lahko s pridom uporabili vaš pregovor: »Vedno mora imeti nekaj posebnega!«

30 Prebivalec tega planeta si pač izbere za gradnjo svojega stanovanja katerikoli hrib, ki pa mora biti popolnoma zdravo kamnit. Nato hrib okrog in

¹ Štajerska, domovina Jakoba Lorberja

² približno 1400 m visoka gora, severno od Gradca

³ 2000 m visoko gorovje, jugozahodno od Gradca

okrog skalpira do stožca. Potem več sto rok naenkrat poprime za veliko dleto in primerno kladivo in na ta, po okusu teh prebivalcev čudovito ljubek način takšen hrib preoblikujejo v stanovanje.

31 Takšna stanovanjska hiša ima tudi več nadstropij, ki so med seboj povezana z dobrimi in širokimi stopnicami. Okrog vsakega nadstropja pa morajo navzven voditi močne galerije. Tako dovršena hiša je potem, seveda v povečanem merilu, približno takšna kot babilonski stolp - namreč takšen, kot ga vi radi narišete. Toda nikakor ne smete misliti, da so vse stanovanjske hiše takšne, ampak prav vsaka ima nekaj »posebnega«.

32 Najčudovitejši pa so njihovi Božji templji; zanje namreč ponekod uporabijo cela, posebno odlična pogorja. Prebivalci so glede tega namreč mnenja, da Mi je to ali ono gorovje še posebno všeč - kar spoznajo po tem, če je katero, pogosto do deset milj potekajoče pogorje, le zelo malo razbrazdano.

33 Takšno pogorje potem prav gotovo preoblikujejo v Božji tempelj; toda vedno le do polovice hriba navzdol; kajti tempelj za povečevanje Boga mora vedno stati višje kot katerakoli druga hiša. Strehe nekaterih templjev so tako visoke, da so celo pod ekvatorjem, kjer je vedno tako toplo kot pri vas na vrhuncu poletja, pokrite z večnim snegom in ledom.

34 Iz teh nekaj primerov boste gotovo lahko razbrali, katerega duha otroci so prebivalci tega planeta. - Kakor bolj ljubijo razkošje v svojih zgradbah, toliko preprostejše so njihove ostale šege in običaji. Prav tako so tudi njihova oblačila in prehrana kar najbolj preprosta.

35 Njihova glavna ureditev je v tem, da drug drugemu brez pomislekov v vsem stojijo ob strani.

36 Njihova religija ima za temelj zgolj največje možno čaščenje Boga. Nauk pa je v tem pogledu prav tako preprost kot oni sami in pravi: karkoli počnemo, počnemo v Božjo čast! V duhu častimo Boga, če se imamo za majhne, se medsebojno obdamo z ljubeznijo in si v vsem in vsakem pomagamo. Dejansko pa častimo Boga, če naše moči uporabimo za oplemenitenje tistega, kar nam je On nakazal, da naj dovršimo v Njegovo čast. - To pa je tudi že vsa religija prebivalcev tega planeta.

37 V templjih pa ne molijo morda, tako kot pri vas; ti templji so namreč po eni strani spomeniki Božanske veličine in vzvišenosti, po drugi strani pa tudi čudovita, splošna zbirališča za posvetovanje o kakšnem velikem projektu v Božjo čast.

38 Svečnikov in drugih predstojnikov ljudstva tukaj ni. Vse v enem je namreč najstarejši hišni oče neke družine, ki je pogosto tudi več tisoč glava.

39 Zakonov se tukaj držijo zelo strogo. - Spočetje človeka se tudi tukaj vrši s spolnim občevanjem.

40 Trupla pokojnih vsepovsod sežgejo, njihov pepel dajo v ljubke posode in jih nato shranijo v templjih.

41 Moški prebivalci so v nenehnih stikih z duhovi, vendar nikoli vidno, temveč zaznavno. - Ženske pa imajo pogosto tudi videnja.

42 Kar zadeva delovno marljivost, skrbijo ženske za obleko in mizo. Moški pa opravljajo drugačna dela in so prav tako spretni rudarski in gradbeni mojstri.

43 Na tem planetu tudi pišejo in rišejo; zato tudi imajo zapisano besedo, po kateri Me tudi poznajo v človeški podobi kot Stvarnika in Gospoda nebes in zemlje, se pravi njihove zemlje. Vedo tudi, da sem Jaz na neki podobni Zemlji potoval kot človek v mesu; ker pa imajo zaradi tega o tem planetu takšno mnenje, kot bi bil le-ta najvišja nebesa, se izogibajo, da bi kdaj koli dognali, kje se nahaja ta planet, ker bi ga sicer po Božansko častili.

44 To pa je na splošno tudi vse, kar morate že vnaprej vedeti o tem planetu, da bi to lahko s pridom uporabili na ustreznem sončevem pasu.

45 Tukaj skorajda ni potrebno omenjati, da ima ta planet razen tega še pet satelitov, ter okoli ekvatorja krepko ozračje, ki so ga nekatera ostro oborožena astronomska očesa imela za neke vrste Saturnov obroč, ker se zaenkrat sateliti nekega planeta tako ali tako ne vključujejo v sončevo področje, kolikor ga opazujemo mi. Kar pa zadeva ozračje, sodi ta v naravno sfero nekega planeta in s Soncem v toliko, kolikor ga opazujemo in si skušamo s pridom predstaviti njegovo sestavo, nima nobene povezave.

46 Potemtakem se lahko takoj podamo na naš šesti sončev pas.

45.

Uranu ustrezen šesti par pasov. Tamkajšnji ljudje, njegovo rastlinstvo in živalstvo

1 Kako so glede na zgradbo ustvarjena tla pokrajine na šestem sončevem pasu, smo pokazali že takoj ob prvem poznanstvu s tem pasom.

2 Tako nam preostane le še, da si tukaj ogledamo položaj človeka, takšen kot je v ustreznem redu s prebivalci planeta. - - Kakšni pa so potemtakem ljudje tega pasu?

3 Kar zadeva postavo, je ta, kot smo doslej videli že v vseh ostalih pasovih, [povsod in tako tudi tukaj] povsem človeška, ker je popolna simetrija Mojega Bitja. Le velikost je na vsakem planetu drugačna in se skoraj povsod izraža v drugem merilu. - Ljudje tega pasu so skoraj še enkrat tako veliki kot tisti planeta in skoraj desetkrat krepkejši kot njihovi ustrezni bratje na planetu.

4 Zato so tudi njihova dela in zgradbe še veliko bolj gromozanska kot tista, ki smo jih spoznali na planetu. Tudi ti ljudje so nadvse podjetnega duha in imajo veliko veselje do najrazličnejših velikanskih projektov.

5 Tako bi tam uzrli zgradbe, ob katerih bi vas bila groza. Celo njihove stanovanjske hiše so po vaših pojmih tako sijajne, da doslej niste videli še nič podobnega. - Kar pa zadeva njihove Božje templje, vam bo v tem pogledu celo težko, če sploh podati kakšno dobro sliko.

6 Preden pa od blizu spoznamo to ali ono v zvezi z zgradbami, si bomo vendarle še nekoliko podrobneje ogledali človeško postavo. - Kar zadeva njihovo velikost, jo lahko brez nadaljnjih določil zlahka spoznate v primerjavi s prebivalci planeta; ne pa tudi obliko človeka. In to si bomo natančneje ogledali. - Kakšen je torej na pogled nek takšen človek?

7 Noge niso ravno velike, toda zato so nadvse mišičaste in krepko grajene. Podplati so skorajda tako trdi kot rog. Celoten korak noge pa je v primerjavi s celo nogo videti bolj majhen kot velik. Koleno je, kot radi rečete, precej

špičasto, ker mora biti pogačica zaradi debeline noge zelo močna. Bedra niso preveč zaobljena, temveč ob vsakem gibu noge mišičasto izboklinasta. Zadnjica je sorazmerno močna in nadvse elastično trdna.

8 Hrbtenica se dviga silno krepko in je pomembno široka; vendar v ledjih znatno ožja kot zgoraj v ramenih, kjer sta nameščeni obe roki. Prsi so široke in bolj ploske, ter prav tako nadvse bogate z mišičastimi vezmi, ki se ob premikanju rok mogočno izboklinasto dvigujejo.

9 Tudi nadlakti in roke niso ravno obsežne in so, tako kot noge, nadvse mišičasto poudarjene ter imajo zelo štrleče komolce. Predvsem pa moramo biti pozorni na plosko dlan in prste na njej. Ploske dlani in prsti so nadvse vpadljivi. Ploska dlan ima nadvse močno poudarjeno palčno mišico, ki se konča v širokem, kratkem, a nadvse močnem palcu. Prsti imajo skoraj enako dolžino in tudi enako moč. Le mezinec je nekoliko krajši. Sredinski trije prsti pa le zelo malo odstopajo od ravne črte. - Takšna je roka.

10 Vrat je sorazmerno bolj kratek kot dolg in tudi bolj štirikoten kot okrogel. - Na vratu sedi razmeroma močna glava; se pravi glava, katere posamezni deli so zelo izraziti. Čelo je visoko, vendar na nek način proti lasem upognjeno in preko senc se zaključuje kot v dve buški. Tudi sence same so štrleče kot dva nekoliko podolgasta gomolja. Prav tako so obrvi močno štrleče. Tudi ličnice pod očmi so precej močno upognjene. Oči sedijo globoko, v primerjavi z glavo so srednje velike in na videz divje ognjevite. Nos je močan in ima na sredini svoje dolžine precej štrleč nosni greben. Usta so v primerjavi bolj velika kot majhna in ob obeh kotičkih močno mišičasto nagubana. - Tudi brada je precej štrleča in neporaščena. - Tako so tudi ušesa razmeroma bolj velika kot majhna in na glavi postavljena bolj zadaj kot pri vas.

11 Lasje so skuštrani in nikdar kodrasti, temveč so približno takšni kot pri vas lasje zamorca. - Barva kože je svetlo - kostanjevo rjava.

12 Takšen je torej moški. - Tukaj skorajda ni potrebno posebej omenjati, da so tudi spolovila v močnem razmerju s siceršnjo krepko postavo.

13 Kar se tiče obleke, imajo moški neke vrste hlače, ki so zelo podobne izraelskim hlačam. Te hlače so s pomočjo traka pričvrščene nad ledji. Čisto spodaj pod koleni so prav tako s trakom precej na tesno povezane. To pa je tudi celotna obleka človeka, se pravi moškega, na tem sončevem pasu. Na planetu pa je skoraj vsak moški oblečen tako, kot so bili nekoč oblečeni Izraelci; le da je barva bolj svetla kot temna. - Tako smo torej opisali moškega.

14 Kakšna pa je videti ženska? - Ženska je celostno vzeto seveda veliko bolj okrogla kot moški. Toda ne glede na to se pri vas na Zemlji ne bi uvrstila v razred ženske lepote. Kar zadeva barvo kože, je le za spoznanje svetlejša od moškega. Kar pa se tiče siceršnje mesene bohotnosti, je zgradba takšne ženske verjetno kar podobna precej mršavi ženščini pri vas.

15 Tudi lasje so bolj volnati kot kodrasti in visijo komaj do ramen.

16 Tako so tudi prsi bolj povešene kakor jajčasto okrogle in spredaj, proti seskom, ali v vašem jeziku prsnim bradavicam, obsežnejše kot pri prsih, kjer visijo.

17 Tudi ženska oblačila so sestavljena zgolj iz neke vrste hlač s predpasnikom, ki se, kot pri Turkih, v mnogih gubah zaključijo pod koleni.

18 Ženska glava nosi tudi klobuk, ki je približno takšen kot stožec in ga s trakom zavezujejo pod brado.

19 Tako smo moškega kot žensko kolikor toliko dobro ponazorili pred seboj. Če sedaj pogledate telesno obliko teh ljudi, ne potrebujete posebno velikih fiziognomičnih znanj, da bi uganili, čigar duha otroci so ti ljudje. - Kar smo jih videli početi na planetu, počnejo tudi tukaj, le še v zdaleč večjem merilu.

20 Kar zadeva vegetacijo, je tudi ta enaka tisti na planetu. - In prav tako tudi živalstvo. Slednje pa na sončevem pasu manj uporabljajo kot na planetu.

21 Zato pa bolj skrbijo za vegetacijo kot na planetu. - Še zlasti je treba upoštevati tri vrste dreves, ki prebivalcem tega pasu pravzaprav prinašajo glavno hrano. Eno drevo je enako tako imenovanemu kokosovemu drevesu pri vas na Zemlji in včasih zraste, zlasti na srednji višini kopnega, tako bujno velikansko, da bi s svojimi vejami lahko prekrilo skoraj vašo celotno deželo. Deblo tega drevesa je neredko tako debelo in krepko, da bi vi, če bi ga plosko odrezali, na njegovem štoru lahko sezidali deset takšnih mest, kot je vaše glavno mesto¹. Višina tega drevesa pa, mimogrede, ni v nikakršnem razmerju z njegovo krepkostjo; saj v najvišjem primera doseže tristo sežnjev. Toda toliko krepkejša in širša razraščajoča so njegove, neprenehoma rodovitne veje. In lahko ste prepričani, da takšno drevo v časovnem obdobju enega leta, po vašem štetju števil, rodi okrog dvajset milijonov sadežev, od katerih je vsak tako velik kot dvajset veder² vsebujoč sod pri vas.

22 Sadež sam je obdan z obilno in močno kito iz volnenih niti, ki jo prebivalci tega pasu zaradi njene trdnosti, upogljivosti in žilavosti uporabljajo za konopce in vrvi. Po tej kiti iz volnenih niti sledi trda lupina, ki pa se, kot pri navadnem orehu pri vas, da po sredini zlahka odpreti. Sadež sam pa je napolnjen z zelo okusnim, bogatim mesom, ki ima približno takšen okus kot dobri lešniki pri vas.

23 Če ga prebivalci želijo jesti, vzamejo svež sadež z drevesa, kjer se vedno nahajajo povsem in napol zreli ter tudi šele nastajajoči sadeži, in nato naredijo z obranim sadežem tako, kot smo prej pokazali. - Sprva s trde lupine odstranijo kito iz volnenih niti, nato trdo lupino razcepijo v dva dela, potem s pomočjo zakrivljenih nožev izrežejo meso in ga po potrebi svojega želodca pojedjo. Lupine pa uporabljajo za najrazličnejše posode.

24 To drevo ima tudi zelo velike in mehke liste. Te zbirajo, nato natlačijo v velike vreče in v takšni obliki služijo prebivalcem tega pasu za polnjenje njihovih ležalnikov.

25 Prav tako upoštevanja vredno je še drugo drevo. To drevo sicer še zdaleč ni tako veliko, je pa zato pogostejše in ima nadvse okusen sadež. Sadež je skorajda enak vašemu grozdju, le da na enem peclju ni toliko jagod naenkrat; tiste, ki so na enem peclju, pa so zelo obsežne, približno tako, da bi lahko iz vsake jagode iztisnili polno vedro zrelega soka. Prebivalci tega pasu uporabljajo zgolj sok iz tega sadeža in si z njim gasijo žejo.

¹ Gradec

² vedro = 56,6 l

26 Tudi tretje drevo je, kot smo že omenili, zelo pomembno. To drevo je po obliki skoraj takšno kot vaš figovec, prav tako zraste do velikanske velikosti in rodi sadeže, ki so po obliki skoraj enaki kot pri vas fige. Ko pa je popolnoma zrel ima takšno vsebino, kot če bi pri vas pomešali drobtine z medom. Prebivalci tega pasu nadvse radi uživajo ta sadež; zato se zelo trudijo okoli nasadov teh dreves.

27 Uživajo pa tudi sadeže še drugih dreves, kot tudi drugih rastlin. Toda sadeži omenjenih treh dreves predstavljajo glavno prehrambeno vejo.

28 Od živali redijo samo tako imenovano veliko, kosmato kravo, ki je približno podobna kameli pri vas; le da nima grbe nad hrbtom. Kar zadeva njeno velikost, verjetno stokratno presega slona pri vas. Kar pa se tiče dlake te živali, je ima tako obilno, da bi vi, če bi tej kravi ostrigli dlake, slednje komaj natovorili na deset vaših najtežjih vozov. Ne rabimo pa posebej omenjati, za kaj prebivalci tega pasu uporabljajo to dlako.

29 S tem pa smo pri koncu s prikazom tako človeka kot tudi živalstva in rastlinstva v najpomembnejšem pogledu in se bomo torej posvetili delu ljudi tega pasu.

46

Pridobivanje in uporaba rude, arhitektura in stanovanjske hiše na šestem paru pasov

1 Z deli teh ljudi v glavnem mislimo na njihove zgradbe in njihove izdelke iz kovine.

2 Na tem pasu vsebujejo sončeve gore neke vrste kovino, ki je na pogled prav takšna, kot bi pri vas spojili zlato z železom. Ta kovina je tam prvič zelo pogosta, zato se drugič tudi zlahka pridobiva in kot tretjič je zelo prožna, ob tem pa vendarle trdna kot vzmet in zato uporabna za najrazličnejša orodja za sečnjo in rezanje.

3 Prebivalci tega pasu pa so nadvse spretni pri kar najbolj primerni obdelavi te kovine. V ta namen imajo nadvse velike metalurške obrate, v katerih to kovino predelujejo v najrazličnejše priprave. Več ljudi se izključno posveti veji te industrije. Sicer za svoje delo nič ne zahtevajo; toda kdor hoče tamkaj imeti to ali ono orodje, mora njegovo težo odtehtati z enako težo sadežev in živil.

4 Lahko si zamišljate, da ta orodja včasih niso ravno najlažja, še posebno velike kladivaste sekire; te so neredko težke petdeset do sto stotov¹. S takšnimi orodji potem ti prebivalci zlahka postavljajo velikanske zgradbe.

5 Sicer so stanovanjske hiše zelo redke, se pravi, da niso tako blizu skupaj, kot bi si vi to vnaprej verjetno zamišljali, temveč so v tej deželi tako oddaljene med seboj kot denimo pri vas rezidence. Kjer pa takšna hiša stoji, zavzame več kot največje mesto na vaši zemeljski obli in ima sorazmerno s svojo gromozansko velikostjo mnogoštevilno prebivalstvo.

Tako so kar pogoste stanovanjske hiše, v katerih stanuje pet do deset milijonov ljudi.

¹ 1 stot = 56 kg

6 Iz tega podatka si že lahko ustvarite majhno predstavo o tem, kako kolosalno ogromna je tako takšna stanovanjska hiša. - Da bi vam podrobno predstavili takšno hišo, bi imeli vsaj za deset let marljivega pisanja, ne da bi ob tem imeli poln detajl. - Da pa si boste vendarle lahko ustvarili vsaj majhno predstavo, vam bom Jaz sedaj podal kratek primer.

7 Takšna hiša ima običajno sedem, včasih pa celo deset nadstropij. - Kako pa so ta nadstropja porazdeljena? - Zamislite si štirikotno površino, ki ima po vaši meri na vsaki strani dolžino sedemdesetih milj. Na tej površini, se pravi vedno dotikajoč se zunanje roba, se dviga prvo nadstropje po vaši meri do višine tridesetih sežnjev. Širina sobe tega prvega nadstropja vedno znaša petdeset sežnjev.

8 Nadstropje oziroma ta velika obrobna zgradba, nima kot vse ostale koničaste strehe, temveč je povsem ravno prekrita in na robovih, tako navzven kot navznoter, opremljena s trdnimi in okusno izdelanimi ograjami. Stene so popolne, v primernih razdaljah po pet in pet sežnjev opremljene z velikimi okni ter vsekakor takšne, kot pri vas v molilnicah tako imenovana gotska okna. Vsaka soba šteje sedem do deset takšnih oken.

9 V notranjosti sobe nosijo strop po dolžini te robne zgradbe močni stebri. Okna sama so zaprta z neke vrste steklom, kot pri vas; le da steklo ni tako trdno in krhko, temveč je bolj elastično in upogljivo, ker je narejeno iz soka nekakšne korenine, ki jo tamkaj sadijo v velikih količinah - približno tako, kot pri vas iz živalskih iztrebkov delate klej¹. Steklo je vedno zelenkaste barve, se pravi že po naravi; včasih pa prebivalci soku primešajo še druge barve; in tako imajo potem različno obarvane vrste stekla, iz katerih izrezujejo okenske šipe.

10 Opreme sob so sicer zelo preproste, vendar nikakor ne neokusne. Tako so tudi stene in strop vselej okrašeni z najrazličnejšim, čeprav samem po sebi bolj preprostim okrasjem. - Tla takšne sobe so običajno obložena s štirikotnimi, razno-barvnimi, ploskimi kamnitimi tablamami, ki so vse fino zbrušene in spolirane. Prebivalci posvečajo posebno pozornost sijaju predmetov v neki sobi.

11 Okoli stebrov na sredi takšne sobe so običajno nameščene krožne klopi oziroma ležalniki, in prav tako ob stenah ravno potekajoče klopi, ki so bogato oblazinjene z mehkim listjem napolnjenimi blazinami, šele preko slednjih pa so položene ljubke odeje.

12 Če želite sedaj vedeti, koliko sob je na eni strani robne zgradbe, potem morate le določiti vprašljivo mero te ali one sobe po številu oken in njihove oddaljenosti in nato celotno dolžino sedemdesetih milj deliti s takšno mero sobe, pa si boste lahko dobro predstavljali število sob. - Poleg tega ima vsaka soba svoj lasten vhod, tako od zunaj kot od znotraj. Vse sobe enega nadstropja pa so od znotraj prav tako povezane z vrati in sicer tako, da lahko skozi sobe obhodijo vse štiri strani nadstropja. Prav tako iz vsake sobe po steni, ki poteka prečno čez sobo, vodijo lične in udobne stopnice na prosto, z ograjo obdano ravno streho takšnega nadstropja. - V vsaki sobi prebiva ena sama družina.

¹ lepilo, pridobljeno zlasti iz nekaterih živalskih snovi

13 Tako smo na ta način pregledali prvo nadstropje . - Zamislite si sedaj spet neko prazno sobo ali bolje ulico v širini petdesetih sežnjev. Tukaj se začne drugo nadstropje . Le-ta ima pravzaprav dve nadstropji, se pravi prvo potekajoče v isti višini z zunanjo, veliko robno zgradbo, drugo pa počiva na prvem nadstropju in se dviga še enkrat tako visoko nad tlemi kot prvo. - Razdelitev in oprema sob, tako prvega kot drugega nadstropja, je enaka kot v prvi robni zgradbi. Streha je tudi tukaj ravna in primerna za sprehajanje ter je prav tako obdana s trdnimi, ličnimi ograjami.

14 Zamislite si sedaj ulico, ki je v ravni liniji dolga nič manj kot sedemdeset milj, pa se vam bo že pričela nekoliko svitati sijajnost takšne stanovanjske hiše.

15 Sprehodimo pa se skozi to drugo zgradbo! Glejte, zgradba sama je prav tako široka petdeset sežnjev kot prva. Sedaj pa spet sledi petdeset sežnjev široka ulica.

16 Tukaj vidimo tretje nadstropje začnši od tal zgrajeno iz treh nadstropij, vsako iste višine kot zunanja robna zgradba, ki se, kot smo že povedali, dviga trideset sežnjev nad tlemi. - Tako imamo pri tem tretjem nadstropju že višino devetdesetih sežnjev. - Tukaj znova ne najdemo nič drugega novega kakor tretje nadstropje, ki seveda povsem udobno gleda preko drugega.

17 Pojdimo torej tudi skozi to zgradbo! - Tudi tukaj prispemo na petdeset sežnjev široko cesto; tukaj vidimo četrto nadstropje, ki je v vsem popolnoma enako prejšnjim zgradbam, le da ima v spodnjih nadstropjih seveda sorazmerno močnejše stene, kot predhodno omenjene zgradbe. - Tudi tukaj je streha ravna in opremljena s trdnimi in ličnimi ograjami in seveda lahko s strehe udobno gledamo preko preostalih treh nadstropij.

18 Pojdimo sedaj znova skozi to zgradbo in ponovno uzremo petdeset sežnjev široko cesto in pet nadstropij visoko zgradbo, ki ima seveda nekoliko krajše stranice kot najbolj zunanja; le da skrajšanje teh stranic glede na tiste zunanje robne zgradbe ne znaša niti eno nemško miljo. - Tako bi še vedno potrebovali več dni, da bi prepotovali le eno stran te pete petnadstropne zgradbe. Skorajda ni potrebno več omenjati, da je, z izjemo močnejših sten, tudi ta peta nadstropna zgradba s prejšnjimi povsem enaka.

19 Sprehodimo se spet skozi to peto petnadstropno zgradbo in pred nami se odpre nova petdeset sežnjev široka ulica; in vidimo pročelje šeste šestnadstropne zgradbe. Tudi ta zgradba se od prejšnjih razlikuje le po močnejših spodnjih stenah in potem tudi - po barvi; ker so od te šeste zgradbe naprej nadstropja različno obarvana in sicer po zaporedju barv mavrice, kar seveda nudi presenetljivo veličasten pogled. Strešna površina je tukaj obdana s piramidasto ograjo, na katere piramidah so pritrjene velike zlate krogle. - To je razlika med to šesto zgradbo in prvimi, nam že znanimi. - Kar pa zadeva notranjost sob, so te prav tako razdeljene in opremljene kot sobe drugih, nam že znanih, zgradb.

20 Tako se bomo podali tudi skozi to šesto šestnadstropno zgradbo. Tukaj naenkrat naletimo na tisoč sežnjev široko cesto. Ta cesta je po celotni dolžini tako gladko obrušena in polirana kot pri vas zrcalo. - In končno se z najkrasnejšim sijajem stebrov dvigne sedemnadstropna zgradba. - Ta zgradba

se od prejšnjih ne razlikuje le po različno obarvanih nadstropjih, temveč tudi po stebrih, ki tako na zunanji kot na notranji strani nosijo vsako posamezno nadstropje. Kajti same stene te sedme zgradbe se dvigajo šele znotraj te mogočne stebrne galerije. - Samo po sebi se razume, da so stebri spodnjih nadstropij vedno močnejši kot tisti zgornjih, ker morajo nositi vedno večjo in večjo težo zgornjih. Vsaka vrsta stebrov je druge barve, prav tako po zaporedju barv mavrice. - Streha je prav tako ravna, nad vsakim stebrom pa se dviga obelisk, ki ga čisto na vrhu znova krasí zлата kroglá. Vsak takšen strešni obelisk je z drugim povezan z lično ograjo in tako nudi nadvse veličasten pogled. - Ta sedma zgradba je zaradi stebrnih galerij, ki so tako na zunanji kot na tudi notranji strani in izmed katerih je vsaka široka okoli dvajset sežnjev, toliko širša od ostalih, da celotna širina takšne zgradbe znaša sto sežnjev.

21 Nekatere stanovanjske hiše se tukaj končajo - in notranji, še nadvse prostran prostor je potem skupen razkošni in okrasni vrt, oskrbljen s tisočnimi vrstami majhnih gradbenih umetnin kot tudi mnogimi alejami plodnih dreves. Tukaj tudi ne manjka raznoraznih vodnih umetnin, v katerih so prebivalci tega pasu pravi mojstri, ker tudi različni vodovodi sodijo v področje arhitekture.

22 Nekatere stanovanjske hiše pa imajo po tej sedmi nadstropni zgradbi še tri, torej še osmo, deveto in deseto nadstropno zgradbo, izmed katerih je znova vsaka s petdeset sežnjev široko cesto ločena od druge. Le da je vsaka izmed teh zgradb, ker je vsaka enaka sedemnadstropni zgradbi, široka sto sežnjev. Tako se notranji, veliki prostor seveda nekoliko zoži; toda kljub temu je še vedno dovolj velik, da bi vi potrebovali več dni, da bi ga obhodili.

23 Sedaj glejte, to je stanovanjska hiša teh prebivalcev omenjenega pasu. Kakšno razkošje razkriva pogled na takšno stanovanjsko hišo, si ne morete niti približno zamišljati, ker je vaša domišljija za to premajhna.

24 Nikakor pa si ne smete zamišljati, da so te stanovanjske hiše najveličastnejše kar se tiče arhitekture teh prebivalcev. Šele, ko bomo spoznali sijajne cestne in mostne gradnje ter templje, boste lahko, nadvse čudeč se, v polni meri opazovali arhitekturo prebivalcev tega pasu. Najsijajnejše pa so še vedno njihove ceste in mostovi; kajti o čem takšnem niste še nikoli niti sanjali. In lahko že vnaprej sanjarite kolikor hočete, pa ste lahko prepričani, da bo prikaz takšne cestne in mostne konstrukcije zdaleč presegel vse vaše še tako sijajne fantazije.

25 Ker mora biti njihov prikaz - da si jih boste lahko jasneje predstavljali - nekoliko obširnejši, jih bomo prihranili za naslednjič in se danes zadovoljili zgolj z vnaprejšnjim naznanilom.

47.

Velika krožna cesta na šestem paru pasov

1 Že ob predstavitvi planeta Urana ste izvedeli, da med njegovimi prebivalci velja načelo, po katerem morajo biti vse ceste ravne. Čeprav se gradnja ravnih cest že na precej velikem planetu spopada s tisočimi težavami, pa so vse te

težave vendarle malenkostne v primerjavi s tistimi, ki jih na tem pasu predstavljajo zemljina ali pravzaprav tla velikega sončevega sveta.

2 Na planetu so naj višje gore v izjemnem primeru pet do šestkrat tako visoke, ali pa tudi še nekoliko višje, kot najvišja gorovja vaše Zemlje. Kaj pa je to v primerjavi z višino gorovij na Soncu, ki se ne merijo v sežnjih, temveč v milijah?! - Zamislite si sedaj konstrukcijo glavne ceste, ki vodi le preko srednje višine velikih dežel tega pasu in se pri tem spomnite na številne nadvse globoke doline, potem številne veletoke, slapove, jezera ter tu in tam celo zalive morja preko tako imenovanih morskih jezikov. - Če to nekoliko premislite, vam bi moralo biti že vnaprej dokaj jasno, kako jez gradnjo povsem ravne ceste.

3 Potem pa premislite, da se ta cesta kot obroč vleče okrog tega celotnega šestega sončevega pasu - in sicer tako s severne kot z južne strani (le s to razliko, da se terenski okras južne glavne pasovne ceste zdijo bolj zaobljeni kot tisti severnega pasu, ki so bolj oglati in špičasti). Ob tem pa imejte še vedno v mislih, da ima cesta dolžino skoraj dvakrat sto tisoč nemških milj¹.

4 Če pričnete to vedno bolj upoštevati, vam postane veličastnost te ceste vse bolj jasna. - Vendar upoštevajte še to, da je ta cesta povsod enakomerno široka dva tisoč sežnjev, pa boste še toliko bolj začudeni. Razmislite, preko koliko tisoč dolin, ki imajo od linije ceste [merjeno] neredko globino pet do deset milj, vodi ta most. - Glejte, ne glede na vse te, za vas komaj verjetne težave, se vendarle visoko nad temi srhljivimi prepadi vleče trdna in lično grajena cesta!

5 Sedaj ste si že prikazali prvi oris te ceste. Toda tukaj boste vprašali in rekli: zamišljanje zasnove takšne ceste sicer ni izven okvira možnosti - a zgraditi jo, k temu pa ne moremo reči drugega, kot da je takšno delo verjetno mogoče za Boga; ali pa lahko uspejo takšna dela napraviti tudi ustvarjena bitja s pomočjo dane materije in z močjo svojih rok, to naj dojame kdor more in hoče. Nam pa se stvar zdi tako dolgo povsem nemogoča, dokler nas ne bodo dobro vidno prepričali o tem, kakšne višje moči imajo ti ljudje na razpolago in kako jih uporabljajo, da lahko nastanejo takšna dela pod njihovimi rokami!

6 Jaz pa pravim: le potrpite! Opazujte nekatere živali na vaši Zemlji ter jih ustrezno primerjajte s seboj glede njihovih del - in morali se boste osramočeni zgroziti, ko boste prisiljeni vaše največje izdelke v primerjavi s temi videti kot najbednejše polžje hišice. - Da pa bi to nekoliko jasneje spoznali, vas bom Jaz sedaj najprej popeljal prek neredko več kot seženj visokega mravljišča. Primerjajte to delo z velikostjo gradbincev! Ali ni v primerjavi očitno večje in glede na njegove gradbince več, kot če bi vi glede na svojo velikost in moč postavili Chimborasso ali pa Himalajsko gorovje? - Če se vam to zdi morda pretirano, si izvolite malo sorazmerno preračunati pa boste videli, da je stvar popolnoma potrjena.

7 Vzemite recimo mravljo, ki je s svojo glavico komaj za črto² oddaljena od tal zemlje. Vzemite potem višino poldruga sežnja, ta višina je namreč pogosto mera nekega velikega mravljišča. - Poskusite, kolikokrat gre kvečjemu pol črte v celotno višino devetih čevljev. Potem prav tolikokrat nanizajte svojo višino

¹ Nemška milja je 7.589km

² ena črta = 1/144 čevlja - 2,2 mm

eno nad drugo in zlahka boste našli razmerje, kako visoka in obsežna bi morala biti vaša zgradba, če naj bi bila sorazmerno enako visoka kot takšno mravljišče. - Pri tem sploh ne bom omenil tisočih hodnikov in katakomb takšnega mravljišča, ki so prav vsi velikanski v razmerju s svojimi graditelji; zadošča namreč že velikost kupa samega, da razjasnimo razmerje gradbene moči teh majhnih živalic proti vaši.

8 Prav tako bi lahko opazovali tudi zgradbo neke čebele. Glejte, kako smelo ta živalca s pomočjo komaj dve črti debelega rjavkastega voščenega peclja, svojo celotno celično zgradbo obesi na katerokoli steno, kar gotovo pove več, kot če bi vi v enakem razmerju največjo palačo s pomočjo gromozanskih verig priklenili na nekakšen visoko v zrak zgrajen obok.

9 Nadalje lahko opazujete še pajkovo mrežo, kako daleč ta žival pogosto potegne svoje nitke in na sredi teh nitk prosto v zraku postavi svoje stanovanje. Mar to sorazmerno ne pove prav toliko, kot če bi vi med najvišjimi vrhovi gorovij potegnili mogočne vrvi in konopce in bi tako med vrhovi gorovij ustvarili viseče brvi nad globokimi jarki in dolinami!?

10 Navedel bi vam lahko še mnogo še veličastnejših primerov gradbene moči malih živali, zaenkrat pa naj vam zadoščajo le-ti. Če si jih boste dovolj natančno ogledali, boste lahko zadostno sprevideli vašo skromno gradbeno moč nasproti gradbeni moči teh živalic. Če pa vas te živalce osramotijo že v tem pogledu, kako naj bi bilo potem tako nerazložljivo, da bi lahko nekje obstajali ljudje, ki bi vašo gradbeno moč v še večji meri zasenčili kot prav te živalce?

11 In prav takšni so ljudje tega našega šestega sončevega pasu. - Njihova glavna moč se izraža v gradnji, medtem ko v duhovnem pogledu ustrezajo tistim organom v človeškem telesu, s katerimi se doseže sama vegetativna zgradba telesa.

12 Sedaj, ko to vemo, se lahko posvetimo bolj specifičnemu delu izgradnje takšne velikanske ceste. - Kjer ta cesta poteka preko prostranih gorskih ravnin, tam je njena izgradnja seveda lahka in povezana z le majhnimi napori. Če pa poteka preko globokih in obsežnih dolin in jarkov, se z večjo globino dolin in jarkov povečajo tudi težave in napori. Kajti tam se cesta lahko spelje le s pomočjo visokih mostov. Kako pa so ti mostovi zgrajeni?

13 Ti mostovi so razdeljeni na etaže. Eden nad drugim se dvigajo oboki in to seveda tako visoko nad tlemi neke doline ali jarka, dokler oboki ne dosežejo višine cestne linije. Ko je temu tako, obočne jarke¹ zapolnijo in čez to položijo masivne, dobro obklesane, trdne kamnite plošče in [tako nastalo] cesto z obeh strani obdajo z več sežnjev široko in sorazmerno visoko ograjo. - Ena etaža obočnega dela pogosto meri petdeset do sto sežnjev; lahko pa bi celo prišli do mest, kjer nad velikansko globino doline drug nad drugim stoji skoraj dva tisoč obočnih delov.

14 Tukaj se seveda, še zlasti takrat ko je neka dolina često široka tudi preko sto milj vaše mere, spet postavlja vprašanje, kako dolgo se trudijo ti gradbinci, da dokončajo tako velikansko obočno delo? - Rečem vam, komaj tako dolgo,

¹ se pravi med vrhnjimi, drug za drugim nanizanimi oboki nastali prostori

kot potrebujete vi, da zgradite srednje veliko stanovanjsko hišo. Kajti najprej se ob takšni priložnosti s takšnim delom pogosto spoprime več milijonov rok, ki so zaposlene zgolj z gradnjo; prav toliko rok, ki obdeluje gradbeni material in prav toliko, ki ga priskrbuje.

15 Tudi tukaj gradijo običajno le najbolj spodnje obočne dele iz klesancev, ki jih med seboj povežejo s posebnim, lepljivim kamnitim kitom. - Višje etaže pa potem naredijo iz opečnih zidakov, ki jih izdelajo iz žilave glin (ki je v velikanskih gorovjih tega pasu nadvse pogosta) in jih nato tako dolgo sušijo zgolj na žarkih sončeve svetlobe, dokler ne postanejo rjavkasti in ob udarcu krepko zvenijo. Ko dosežejo to predvideno solidnost, so tudi že povsem primerni za gradnjo.

16 Torej smo sedaj tudi videli, kako takšno cesto speljejo preko dolin in jarkov. - Sedaj pa imamo pred nami še reke, jezera in celo zalive; kako pa čeznje speljejo cesto?

17 Le malce potrpljenja in takoj bomo videli, kako podjetno in kako spretno in vztrajno pričnejo ti stavbeniki tamkaj graditi in peljati cesto. - Izdelajo neke vrste ladjo iz trdnega lesa, ki je široka dvajset in dolga tisoč sežnjev; saj to tudi zlahka naredijo, ko imajo povsod obilno gozdov s takšnimi drevesi, ki bi marsikdaj utegnili prekašati piramidna drevesa na Saturnu.

18 Ko je takšna ladja ali veliko boljše takšen sijajni brod gotov, pričnejo na brodu graditi. Zaradi teže materiala se brod seveda pogrezne globlje v vodo. Ko pa se prvi venec broda ustavi približno v isti višini z gladino vode, na stari venec takoj položijo novi, vedno več sežnjev visok venec iz obtesanih in gladko tesanih debel, ki jih z močnimi sponkami trdno povežejo s prvim. Nato traverz¹ ali opornik na brodu na nek način spet dogradijo v višino. Ko teža materiala spet tako pritiska, da se nov venec približa gladini vode, tedaj znova položijo nov venec na prejšnjega in nato gradijo naprej. To nadaljujejo tako dolgo, dokler gradbinci ne zaznajo, da je splav vsaj na eni strani pričel nasadati na vodno dno. Če je vodno dno ravno, ni problemov in opornik lahko dogradijo še več tisoč sežnjev v višino.

19 Če pa so tla ali dno neke vode neravna, to seveda izredno poveča gradbene težave in v tem primeru ne morejo storiti nič drugega, kot da se morajo določeni, posebej za to izurjeni potapljači pogrezniti v vodo in v vodi sami bodisi izravnati dno ali pa ga, če je le-to polno razpok in prepadov, zapolnijo s pomočjo naknadno potopljenih materialov.

20 Včasih pa so razpoke tako globoke, da jih ne morejo napolniti, opornik pa bi vendarle moral stati trdno nad njimi. - Kaj pa naredijo potem? - Tedaj izdelajo nadvse masivno, kovinsko rešeto, ga pogreznejo v vodo in pod vodo nato tako spretno položijo na čeri, ki štrlijo iz brezna, pod splavarski opornik, da slednji nasede na to velikansko rešeto in nadvse stabilno obstoji.

21 Tukaj boste verjetno želeli vprašati: ali se delavci ne zadušijo, če morajo tako dolgo delati pod vodo? - Ne, to se tam ne zgodi tako zlahka. Prvič zato, ker med sončevim zrakom tega pasu in vodami ni tako velike razlike kot je pri

¹ sklop [navadno prosto stoječ navpičen nosilni stavbni element, zlasti pravo-kotnega prereza: SSKJ], podpornik, nosilec

vas. Kajti zrak je tamkaj veliko intenzivnejši, zato so pa tudi vode veliko subtilnejše. In tako lahko izurjen človek tudi pod vodo prav dobro diha in namesto zraka v svoja močna pljuča dobi vodo. Vendar ga morajo na to navajati že od najzgodnejšega otroštva. Če temu ni tako, se človek v vodi seveda tudi zaduši. Zato pa običajno več ljudi tako navadijo na vodo, kot pri vas kvečjemu nekatere mornarje, ki prav tako lahko pod vodo dobro ohranjeni pogosto preživijo polno zvonarsko uro.

22 Takšne opornike potem pričnejo graditi po več tisoč naenkrat na razdaljah dvajsetih sežnjev, odvisno od širine reke ali jezera. Ko ti oporniki trdno stojijo na dnu, jih najprej nad vodo medsebojno povežejo s težkimi in nadvse močnimi, kovinskimi drogovi. Šele nato nad temi oporniki v obokih postavijo nove. In tako zraste arkada nad arkado tako dolgo, dokler ni dosežena linija ceste - takrat pa postopajo enako kot nad dolinami.

23 Kaj pa ti cestni delavci naredijo tam, kjer naletijo na precej široke zalive in, ko le-te raziščejo s svojimi plovili, pri nobenem možnem podaljšanju svoje merilne palice¹ ne naletijo na dno? Kajti pogosto se zgodi, da je takšen zaliv globok ne le več sto ali tisoč sežnjev, temveč včasih petdeset do sto milj.

24 V takšnih situacijah se potem zatečejo k pontonskim mostom; Toda ladje, ki služijo temu, so potem prav tako kolosalne kot cesta sama. Le da nad temi ladjami ne zgradijo kamnit, temveč iz najbolj masivnih debel sestavljen most, ki pa mora nad ladjami vendarle doseči višino cestne linije.

25 Takšna ladja je najprej narejena iz najbolj kolosalnih debel in je pravzaprav bolj podobna pošastno veliki košari kot pa ladji. Takšna ladijska košara je potem običajno dolga eno nemško miljo in široka najmanj petsto sežnjev. Stene teh ladijskih košar pa so običajno visoke tristo sežnjev in so z najbolj masivnimi železnimi drogovi in železnimi sponkami kot za večno od venca do venca pritrjene druga na drugo. Dno takšne ladje, ki je običajno zgrajeno iz najbolj masivnih, tri krat drugo preko drugega položenih debel, je poleg tega okovano še z neke vrste debelo kovinsko pločevino. Ta les v vodi okamni. Nad vodo pa ga prepojijo s posebno maso, da je potem tudi kot za večne čase neuničljiv. Pri takšnem pontonskem mostu pa se tudi ena ladja priključi tesno na drugo in je z nadvse močnimi kovinskimi sponkami tako pritrjena druga na drugo, da na koncu te velike ladijske košare tvorijo neprekinjeno linijo preko celotnega zaliva.

26 Glejte sedaj v duhu iz katerekoli višine čez takšen pontonski most in očitno boste morali priznati, da se vam mora v tem pogledu celo vaša najbujnejša domišljija zdeti kot majhna miniatūra.

27 Seveda v današnjem času takšne ceste ne gradijo več; kajti ta cesta je že starejša od dobe, ko vašo Zemljo naseljujejo ljudje in je stara približno šestdeset tisoč let. Ne glede na to pa še v današnjem času povezujejo manjše stranske ceste s to glavno cesto in glavno cesto samo tu in tam brez škode vzdržujejo, za kar pa pogosto niso potrebne nič manj kot mestoma na nekaterih krajih, tu in tam povsem nove konstrukcije.

¹ palica = 2 sežnja, stara dolžinska mera, ena palica = 3,8 m: op. Prev.

28 Glejte, s tem smo prikazali tudi najbolj gromozansko gradnjo prebivalcev tega pasu. - Ker o tem ni več nujno karkoli povedati, si bomo naslednjič ogledali kakšen tempelj.

48.

Tempeljski objekt na šestem paru pasov. Zunanja tempeljska obzidja

1 Kar zadeva tempelj za čaščenje Boga prebivalcev tega pasu, takšen tempelj pravzaprav gotovo nima tako širokega¹ velikanskega načina gradnje kot nam zdaj že znana cesta. Ne glede na to pa je, glede na umetelni način gradnje, vendarle kar najbolj izredna mojstrovina celotne arhitekture prebivalcev tega pasu. - Najprej se moramo pri gradnji tega templja ozreti na dve stvari in sicer na njegovo velikost in na njegovo višino.

2 Kar zadeva njegovo velikost, bi recimo vaša Madžarske bila komaj dovolj velika, da bi na svojem ozemlju omogočala celotno gradnjo takšnega templja. Kar pa zadeva njegove višino, bi vaše najvišje gorovje komaj zadoščalo za okraske na različnih vogalih in izboklinah templja.

3 Je tempelj ena zgradba? - O ne; takšen tempelj je namreč tako kot stanovanjska hiša [na tem sončevem pasu] tako rekoč mnogotera zgradba in je prej podoben velikanskemu mestu kot eni sami zgradbi.

4 Pred zgradba takšnega templja sestoji iz več kot sto sežnjev visokega krožnega obzidja, ki pa ni potegnjeno v raven štirikotnik, temveč se vselej ravna po zgradbi tal pokrajine, kjer je zgrajen takšen tempelj.

5 Približno na oddaljenosti tisočih sežnjev za tem obzidjem so na sorazmernih razdaljah zgrajeni takšni stolpi, kot si vi zamišljate tako imenovani babilonski stolp. Ti stolpi so vsi enako visoki in presegajo krožno obzidje za dve tretjini njegove višine.

6 Če tla znotraj krožnega obzidja niso povsem ravna, tedaj na primernih mestih poglobitev zapolnijo ali zravnaajo; kajti na površini, kjer je tempelj, nikakor ne sme biti niti vzpetin niti znižanj; in to dobesečno pomeni: gore se morajo znižati in doline postati ravna pot.

7 Čemu pa služijo ti stolpi? - Ti stolpi tako rekoč služijo temu, čemur so nekoč služile velike egipčanske piramide. So namreč grobnice prebivalcev tega pasu in sodijo k okrožju tega ali onega templja. - Vendar takšen stolp nikakor ni grobnica enega samega človeka, temveč je kot večno počivališče zgrajen za tisoče in tisoče ljudi. Njegov obseg na dnu pogosto znaša štiri nemške milje, njegova višina nad tlemi pa nekoliko čez tristo sežnjev. Takšen stolp je potem seveda bolj podoben zgrajenemu hribu kot pa samemu stolpu. Pri nekaterih templjih je znotraj obzidja tudi več sto takih stolpov.

8 Bolj proti notranjosti, oddaljeno približno eno nemško miljo od stolpov, se dviga posebno velika okrogla zgradba, visoka tisoč sežnjev. Ta okrogla zgradba nima etaž, temveč je zgrajena iz samih obokov, preko katerih vodi več kot dvesto sežnjev široka cesta. Ta cesta sama je tako navzven kot navznoter

¹ razširjenega

obdana z najveličastnejšimi in lepo okrašenimi ograjami. Povsod tam, kjer se iz tal dviga obočni opornik, je nad cesto zgrajen še neke vrste krasen slavolok, ki ima prav tako višino petstotih sežnjev nad cesto. - Preko vsakega stebra lahko po polžastih stopnicah, zgrajenih na njegovi sredini, [od tal] dospejo na cesto. Od ceste pa po kamniti steni slavoloka vodijo spet druge polžaste stopnice vse do visoke galerije slavoloka samega, ki je zgoraj ploščat in ponovno obdan s trdnimi, kovinskimi ograjami.

9 Takšna cesta nad temi oboki se imenuje cesta Božanske časti. Na tej cesti imajo ljudje tega pasu običajno neke vrste procesijo in na tem potovanju hvalijo veliko moč in čast Boga.

10 S to zgradbo, ki ima še vedno obseg dveh, treh, včasih tudi do štiristotih milj, smo končali. - Pa pojdemo eno nemško miljo naprej. Tamkaj znova vidite venec neznansko visokih stebrov, ki pa so bolj podobni velikanskim obeliskom kot pravim stolpastim stebrom.

11 Na tleh vidite enako visoka, stožčasta podnožja teh velikanskih obeliskov, pri katerih je vsako podnožje visoko dva tisoč sežnjev. Šele nad temi podnožji se potem dvigajo velikanski obeliski, ki pa niso štirikotni, temveč stožčasto okrogli in se nad podnožji dvigajo štiri tisoč sežnjev visoko. Ti okrogli obeliski pa se ne dvigujejo enakomerno, temveč se dvigujejo tako stopničasto, da lahko od zunaj, preko z močno ograjo obdanega postamenta, dospejo do vrha teh obeliskov. Da pa se ljudje lahko po takšnih obeliskih čisto od podnožja povzpnejo, vodijo po vsakem podnožju na eni strani le - teh polžaste stopnice vse do začetka obeliskov, ki počivajo na teh podnožjih.

12 Čemu pa služijo ti obeliski? - Služijo ljudem za opazovanje moči Božje modrosti. Kajti graditelji tega pasu so seveda tudi dobri računski mojstri in vedo, da so v stožcu skrite največje skrivnosti merilne umetnosti, v kateri iščejo tudi temelj modrosti. Zato pa tudi postavljajo ta monument v čast moči Božanske modrosti. - Torej smo videli tudi ta del templja.

13 Znova se sedaj podajmo dobro miljo v notranjost. Tukaj ne uzremo nobene zgradbe, temveč več kot miljo širok jarek, ki pa je do vrha napolnjen z vodo. Preko te vode ne vodi noben most, temveč lahko dospejo preko le s pomočjo majhnih čolnov, ki jih je na obrežjih nešteto. Jarek pa nikdar ne sme biti globlji kot toliko, da voda sega moškemu kvečjemu do brade.

14 Prebrodimo zdaj to vodo in se podajmo eno nemško miljo naprej! - Glejte, tukaj proti nam, v srhljivi višini, že sega naproti prvo preddverje templja. - Osem tisoč sežnjev visok, povsem gladek zid in brez oken navzven, strmi v nas. Nad tem zidom, v modrikasti daljavi, še vidimo enakomerne, bele vrhove kot kakšne igle; sami po sebi pa so to tudi okrogli okrasni stebri tega zidu, stebri sami pa so še dvesto sežnjev visoki in imajo obseg tisočih sežnjev.

15 Glejte, tukaj so prostorna obokana vrata skozi to velikansko zgradbo. Vendar tako hitro, kot mislite vi, ne bomo prišli skozi; kajti pot skozi ta vrata bo trajala do tri ure po vašem času. Vrata potemtakem tvorijo čudovit tunel in hkrati nakazujejo na celotno širino te velikanske zgradbe. Toda pogledajte jo od znotraj in preštejte vse galerije in skoraj brezštevne, tunelom podobne, v notranjost te zgradbe [vodeče] obokane hodnike in glejte hkrati, kako živahno je na teh galerijah, ki jih je druga nad drugo verjetno več sto.

16 Kakšen namen pa ima ta velikanska zgradba? - To je pravzaprav šola, v kateri so različni razredi, kjer poučujejo mladino v vsem mogočem.

17 Glejte, kako v pritličju te velikanske zgradbe - v ozadju velikih, tunelom podobnih hodnikov, plapolajo ognji in malo prisluhnite, kako tamkaj poka in prasketa. Glejte, to je šola kovačev, v kateri se naučijo izdelovati najrazličnejše stvari iz kovine. In tako boste na vsaki galeriji našli nekaj drugega.

19 Tako pa vemo tudi, čemu služi ta zgradba. Zato jo lahko tudi zapustimo in nadaljujemo naše potovanje po templju.

49.

Umetnostni muzej templja

1 Glejte pred nami tri milje široko površino, v vrstah poraščeno z najkrasnejšim sadnim drevjem. - Pojdimo skozi te dišeče aleje in glejte, tukaj smo že spet pri prav tako širokem jarku z vodo.

2 Kaj pa uzremo nad tem vodnim jarkom? - Peljimo se znova s čolni preko in prehodimo preko ravne površine še pot kakšne nemške milje!

3 Glejte, tukaj se dviga še bolj kolosalna zgradba kot tista prej. Sicer ni tako široka, vendar je vsaj še enkrat tako visoka kot prejšnja. Navzven tudi nima oken, toda zato toliko več navznoter.

4 Celotna zgradba je tukaj razdeljena zgolj v sedem nadstropij, ki se tako od zunaj kot tudi od znotraj razlikujejo po barvah mavrice. - Od zunaj se barve velikanskega zidu pojavljajo zgolj kot neprekinjeno nadaljujoče se proge, ki potekajo vzporedno druga nad drugo. - Znotraj pa so neznansko kolosalne galerije tako obarvane, da ima vsaka drugačno barvo mavrice.

5 Vsaka galerija sama je tako visoka, da bi pod njene obokane hodnike zlahka postavili najvišje evropske gore. Iz galerij potekajo v zgradbo enakomerni obokani hodniki.

6 Čemu pa potemtakem služi celotna zgradba? Celotna zgradba služi višjim duhovnim opazovanjem. Sama zase je umetnostni muzej, v katerem v različne namene razstavljajo najrazličnejše umetnine, tako za opazovanje kot tudi za študij.

7 Lahko bi kdo vprašal: zakaj pa v ta namen tako nezmerno visoke sobane? - Le malo še potrpite in takoj boste videli, da stvar sploh ni tako nezmerna kot se zdi na prvi pogled. Kajti umetnostna stroka prebivalcev tega pasu, še zlasti stroka tiste mehanike, ki je potrebna za gradnjo, je nadvse veličastna in včasih tudi zelo zapletena - kot so na primer njihove izjemne dvizne naprave, pa tudi metalne naprave so pogosto izjemno velike in v mnogih pogledih komplicirane. Samo zamislite si velikanske zgradbe teh ljudi; zamislite si, do kakšnih, za vas nepredstavljivih, višin dvigujejo pogosto več tisoč stotov¹ težke kamne. Če to le nekoliko opazujete, vam zagotovo tudi ne bo povsem nepojmljivo, da morajo za dosego takšnih namenov biti na razpolago tudi ustrezna sredstva.

8 Če vam Jaz sedaj rečem, da so te nadvse visoke sobane napolnjene s takšnimi mehanskimi umetnostnimi produkti, se vam tudi nikakor ne bodo

¹ 1 stot je 56 kg, op. prev.

zdele previsoke, temveč si boste morali vrhu tega še zamisliti, da so v teh sobanah lahko razstavljeni zgolj modeli, ne pa tudi pravi stroji najrazličnejših vrst.

9 Toda rekli boste: zakaj pa je tukaj sedem galerij ena nad drugo in vsaka izmed njih za nas tako srhljivo visoka? - To lahko pojasnimo takole: vzemite na primer le neko konstrukcijo, ki mora nujno obstajati, da lahko v resnici gradijo ne le več sežnjev, temveč milje visoke zgradbe. Takšna konstrukcija sestoji iz sedmih oddelkov in vsak oddelek je drugače konstruiran; kajti če bi bili vsi enaki, najbolj spodnji ne bi mogel nositi teže nad njim nahajajočih se oddelkov. Zato je v teh sedmih oddelkih drug nad drugim postavljeno celotno ogrodje in sicer v pritličnem oddelku prva temeljna konstrukcija. - Če neko zgradbo ne gradijo višje kot je sama po sebi visoka, seveda zadošča to ogrodje. Če pa neko zgradbo gradijo še enkrat višje, tedaj lahko vsakdo v drugi galeriji, v točno nad pritličjem ležeči sobani, opazuje nastavek ali drugi oddelek ogrodja in ga hkrati študira; in tako se za vsak nadaljnji, višji oddelek ogrodje z vsemi njegovimi sestavnimi deli nadaljuje. - Če naj bi zgradbo gradili še višje, kakor je pri templjih celo zelo pogosto, je v naslednji dotikajoči se celici in sicer v pritličju, videti naslednji nastavek; in nad njim spet morebitni drugi potrebni, še višji nastavki. - Glede na različne zgradbe so tudi različna ogrodja, ki se jih da prav vsa od stopnje do stopnje videti v tem umetnostnem muzeju.

10 Prav tako je tudi z dvžnimi napravami, z vlečnimi napravami, z metalnimi napravami, z veznimi napravami, s potisnimi napravami, s tiskalnimi napravami in s še več podobnimi napravami, ki so vse potrebne za gradnjo tako velikanskih zgradb.

11 Sedaj vemo, čemu služi ta velikanska zgradba.

12 Toda pogledajmo sedaj proč od te zgradbe spet naprej in znova bomo pred seboj ugledali okoli tri milje široko polje, ki je najprej obilno poraščeno z najrazličnejšim sadnim drevjem, med sadnim drevjem pa je hkrati polno raznoraznih majhnih gradbenih poskusov. Iz vsega izhaja, da je tukaj hkrati doma tudi šola arhitekture. Zato je tukaj tudi mnogo majhnih stanovanjskih hiš za gojence kot tudi za učitelje, ki jim v prosto uporabo pripada tudi ta rodovitna posest. - Naslednjo zgradbo pa si bomo ogledali šele prihodnjič.

50.

Visoka šola duhovnega spoznanja in najbolj notranji glavni tempelj

1 Glejte tukaj, kakšno miljo oddaljeno od kroga dreves, stopnjevito¹ zgradbo, ki je sestavljena iz približno sedemdesetih stopenj izmed katerih je vsaka visoka tisoč sežnjev. Na vsaki stopnji vidite štiri nadstropja, ki so opremljena s približno takšnimi okni kot so pri vas na Zemlji gotska okna; le da je seveda vsako okno za približno petdesetkrat večje kot pri vas. - Potemtakem lahko tukaj vprašamo (ker je ta zgradba tako od zunaj kot od znotraj tako stopnjevito zgrajena in je vsaka izmed teh stopenj tako navzven kot navznoter opremljena

¹ stopničasto

z dobrimi ograjami), čemu vendar služi ta zgradba, ki ima, čeprav je precejšnji notranji del templja, vendarle obseg dobrih sedemdesetih milj po vaši meri?

2 Ta zgradba deloma služi za izobraževanje višjega duhovnega spoznanja in je hkrati tudi stanovanje služabnikov samega notranjega, največjega tempeljskega svetišča.

3 Ti služabniki so razdeljeni v sedemdeset razredov in vsak razred ima svojo lastno zaposlitev v templju. Tisti razred, ki naseljuje štiri etaže prve stopnje, je najnižji in najnavadnejši. Vsak v višji stopnji stanujoč razred je potem tudi v svoji uradni sferi višje in pride vedno bolj poredkoma k tempeljskemu Bogoslužju. Tisti razred, ki prebiva v najvišji, torej sedemdeseti stopnji, pa pride le zelo redko s svoje višine navzdol k služenju v templju. To stopnjo torej naseljujejo tudi le najvišji in globoko modri svečeniki takšnega templja.

4 Tukaj boste vprašali: kdo pa tem ljudem prinaša hrano na takšno grozljivo višino? - Glejte, za to je že poskrbljeno; vsaka takšna, prav tako tisoč sežnjev široka stopnja je hkrati tudi popoln vrt, prekrit z dobro, rodovitno prstjo in zasajen z najrazličnejšimi zmerno velikimi sadnimi drevesi ter drugimi okusnimi užitnimi rastlinami in koreninami. Tudi potrebne živali imajo v teh vrtovih dovolj hrane.

5 Postavlja pa se še eno vprašanje: od kod pa prihaja voda? - Skozi čudovite in umetne vodovode. V ta namen potegnejo cevi iz nad sto milj visokega nasipa krožnega gorovja do takšne tempeljske zgradbe, skozi pa vodo pogosto speljejo tudi do tisoč vaših milj daleč. Tudi ta velikanska stopnjevita zgradba z mnogoterimi vodovodi je povsod zadostno preskrbljena z vodo. Da, na teh stopnjah so neredko zgrajeni tako veliki vodni bazeni, da se lahko prebivalci po njih po dolgem in počez vozijo z ličnimi čolni; na platoju sedemdesete stopnje pa so med sadnimi drevesi in vrtovi nameščeni številni vodometi, kjer voda iz precej visokih obeliskov brizga navzgor in potem kot obilen dež pada v zelo velike vodne bazene.

6 Tukaj boste vendar znova rekli: stanovanja pač morajo vendar biti vlažna, če je vsa zgradba vsepovsod takole namakana! - Ne skrbite za to! Kajti ta zgradba je tako zakitana skupaj iz samih masivnih klesancev, da jo moramo imeti za prav trdno delo stvarjenja. Skozi ta pogosto skoraj sto sežnjev debela zidovja ne prodre niti kapljica vode; in skozi to namakanje povsem neopazno napito zidovje močna toplota Sonca vedno takoj spet posuši, tako da v sobanah ni opaziti niti najmanjše sledi vlage.

7 Na stopnje te zgradbe lahko dospejo tako znotraj po brezštevilnih stopnicah, kot tudi zunaj po ravno položenih, nadvse udobnih in širokih stopnjah. Vi pa po teh stopnjah ne bi dobro napredovali, ker je vsaka stopnja visoka dva sežnja; toda za šestnajst do dvajset sežnjev visoke prebivalce tega pasu sodijo takšne stopnje k najudobnejšim, saj imajo tudi takšne stopnje, izmed katerih je vsaka stopnica visoka štiri do pet sežnjev.

8 Ob vsaki vrsti stopnic, ki se zunanje vzpenjajo do najvišje višine in je vsaka na obeh straneh opremljena z močnimi ograjami, vodi, še posebej navznoter proti notranjemu delu zgradbe, tako imenovana drsalnica. Ta pa nikakor ne služi temu, da bi se ljudje spuščali po njej navzdol; veliko bolj je namenjena temu, za kar pri vas služijo tako imenovani odtoki. Ta proga je odprta pol cev;

in vanjo lahko iz vsake stopnje vržejo vse nepotrebno kot tudi vso nesnago, nakar po tej cevi zdrsne navzdol; če pa se karkoli zatakne ali obvisi, potem to bodisi odplaknejo z naknadno spuščnim vodnim curkom, ali pa lahko preko ograje stopnic pometejo navzven.

9 Ker smo spoznali to zgradbo levo in desno kot stopnjevito delo, bo samo po sebi jasno, da bi tvorila enakokrak trikotnik, če bi jo kjerkoli po sredini prerezali. Iz tega pa izhaja tudi, da mora biti spodaj v pritličju skoraj tako široka kot je visoka od tal do naslednje stopnje. Zato ima potem prav tako tudi premer sedemdeset tisočih sežnjev. Vhodna in prehodna vrata pa potemtakem tudi niso drugega kot okoli tisoč sežnjev visoki in sto sežnjev široki tuneli, ki jih morajo v notranjosti celo osvetljevati z umetnimi svetili. To pa na tem pasu, pa tudi na drugih pasovih, ni tako drago, kot mislite vi. Kajti na Soncu je zelo veliko belih kamnov, ki sami od sebe tako močno svetijo, da bi vi svetlobo takšnega kamna prav tako težko prenašali kot prenašate sredi svetlega poldneva svetlobo samega Sonca. Iz tega kamna izklešejo velike krogle, približno dva sežnja v premeru in jih potem v primernih razdaljah postavijo na štirikotne podstavke tako v takšne široke tunele kakor tudi v notranje sobane te zgradbe. Takšni tuneli in notranje sobane so potem celo za nekoliko odtenkov močnejše osvetljeni kot vaša zemeljska obla sredi svetlega poldneva. Ta svetloba je na Soncu seveda precej šibkejša kot zunanja naravna svetloba; toda ne glede na to še vedno dovolj močna, da lahko vse prav jasno razločimo in ogledujemo.

10 Skozi to velikansko zgradbo je približno tisoč takšnih vhodov ali bolje prehodov. Če lahko svojo fantazijo nekoliko oživite, ne boste spregledali veličastnosti in čudovitosti te zgradbe. - Poletite tudi na krilih svoje domišljije navzgor na sedemdeseto stopnjo te zgradbe in se iz te visoke terase ozrite navzdol po daljnih pokrajinah, ter na vse te zgradbe, ki smo jih doslej že spoznali, pa se boste prepričali o izjemnem sijaju in velikosti takšne zgradbe.

11 Obrnite pa se na prav tej visoki terasi, ki je od tal dvignjena že nad sedemnajst milj naokoli in glejte v notranjost te zgradbe, pa boste, ne preveč oddaljeno, že videli sam tempelj.

12 Glejte, ta tempeljska zgradba ni podobna nobeni zgradbi, temveč je nasprotno gora, visoka kakšnih dvajset milj po vašem merilu; tudi njen obseg ne bi smel znašati kaj več. In tako je ta dejanski tempelj bolj podoben (nikakor ne simetričnemu, temveč kot po naključju zgrajenemu ali postavljenemu) velikanskemu gotskemu stolpu, kjer se dvigujejo vrhovi nad vrhovi in zobčasti nadzidki nad zobčastimi nadzidki.

13 Ta tempelj predira tisoče in tisoče visokih obokov in povsod vidite kako se tako znotraj kot zunaj vzpenjajo stopnice. Najvišji vrhovi tega templja se pred očmi opazovalca že bolj in bolj izgublajo v svetlem ozračju Sonca; le tu in tam še kot svetle zvezde, ki se svetlikajo navzdol v globino, uzrete posamezne vrhove.

14 Ta celotna zgradba, kot jo lahko gledate v vaši domišljiji, je zgrajena iz samih, vam že znanih belih lesketajočih kamnov in je tako od zunaj kot od znotraj povsod enako svetla. - Če bi se s svojimi očmi takšnemu templju približali le na sto milj, bi vas njegovo silno bleščanje na mestu oslepilo; kajti

na prostem se ta kamen blešči še tisočkrat bolj, kot prosta svetloba Sonca opazovana iz vaše Zemlje navzgor. Toda za oči prebivalcev tega pasu ima takšna kamnina le približno takšno stopnjo svetlosti kot pri vas snežna površina, če jo obsije Sonce.

15 O tem, kako prebivalci v takšnem templju častijo Boga, pa bo govora šele ob priliki opisa religije teh prebivalcev.

16 Tako smo torej videli, kakšen je takšen tempelj pri prebivalcih tega sončevega pasu in kako velik je, ter lahko primerjamo, katera izmed treh vrst zgradb je najveličastnejša in najbolj velikanska.

17 Če stvar prav opazujete, boste očitno morali reči: velika cesta še vedno ostaja najbolj velikansko središče gradbene veličine¹ prebivalcev tega pasu. - Kar pa zadeva čudovito, nadvse raznoliko arhitekturo, stoji takšen tempelj v primerjavi s cesto gotovo više in se nekako kaže kot vrhunec umetniške razsežnosti prebivalcev tega pasu.

18 Skorajda ni več potrebno dodajati, da v takšnem celotnem templju prebiva tudi po več milijonov ljudi. - Le koliko je takšnih templjev na tem sončevem pasu? - Ne ravno tako veliko. Verjetno jih boste težko našli več kot deset. - Kako veliko pa je potemtakem okrožje takšnega templja? - Po prostoru je verjetno večji kot so pri vas na Zemlji Evropa, Azija in Afrika skupaj.

19 Koliko stanovanjskih hiš pa bi potem prišlo na eno takšno okrožje? Po številu pač tudi ne tako mnogo, z veliko gotovostjo bi se število le tu in tam povzpelo za dve enoti nad število deset. - Če pa sprašujete po številu ljudi, bi se to verjetno moralo ustaviti pri mnogih milijonih ljudi. Kajti to že veste, da so stanovanjske hiše nadvse številno obljudene, da v nekaterih stanovanjskih hišah živijo celo dva do trije milijoni ljudi. Če k temu prištejete še več milijonov prebivalcev templja, se vam bo okrožje glede na prebivalce zdelo mnogo številčnejše kot to daje slutiti število templjev in stanovanjskih hiš.

20 Vsa ostala ozemlja, razen najgloblje ležečih obrežnih predelov morja, uporabljajo za gojitev sadnih in drugih dreves. Dolinske predele običajno zasadijo z gozdovi, katerih velikanska drevesa nato uporabljajo za najrazličnejše zgradbe. Visoke planote in celo ne preveč strma pobočja gričev pa v celoti uporabljajo za gojenje rodnih dreves in tudi ostalih rastlin.

21 Stanovanjske hiše in templje pa gradijo vselej na takšnih mestih, ki sicer niso primerna ne za to ne za ono vrsto sadja: običajno za to uporabljajo zelo kamnite predele dežele. Sicer so tudi ob glavni cesti manjše hiše, kjer lahko v vsaki prebiva največ sto ljudi; zato so te hiše vedno zgrajene tudi blizu druga do druge. Razdalje znašajo glede na raznolikost terena največ deset, dvajset do trideset milj. Prebivalci teh hiš nadzorujejo cesto in morajo tudi opraviti manjša popravila le-te. Če pa kje pride do večje okvare, morajo to prijaviti tempeljskim gradbenikom.

22 To pa je sedaj tudi vse, kar moramo v zunanjem, naravnem pogledu kot omembe vredno obravnavati na tem pasu. In tako se bomo prihodnjič znova posvetili trem ureditvam, namreč hišni, državni in religiozni. - In s tem dovolj za danes!

¹ po prostorninskih razsežnostih najmogočnejša zgradba

Hišne, državne in religiozne razmere na šestem pasovnem paru

1 Verjetno se boste zamislili in sami pri sebi rekli: kjer so tako velike hiše, tam morajo gotovo imeti tudi nadvse velike hišne ureditve, zato da se lahko takšna hiša vzdržuje v ustreznem redu. Samo da temu tukaj nikakor ni tako. Ob vsej sijajnosti hiše je njena ureditev vendarle tako skrajno preprosta, kot si jo le lahko zamišljate. Hkrati pa se je državna ureditev stopila s hišno v eno.

2 Kot edino, kar zadeva hišno ureditev, moramo posebej upoštevati tole: vsaka družina, ki tam stalno prebiva, mora svoje stanovanje vzdrževati v stalnem, dobrem redu in snagi; v primeru, da na veliki stanovanjski hiši morda nastane kakšna večja škoda, kar se sicer običajno zgodi zelo poredko, morajo vsi predstavniki in stanovalci skupaj poprijeti za delo in popraviti škodo.

3 Nadalje sodi k hišni ureditvi to, da imajo stanovalci prvega nadstropja ali bolje prve robne zgradbe, v uporabi najbolj oddaljene posesti, tisti drugega nadstropja nekoliko bližje, stanovalci tretjega nadstropja še bližje in tako naprej prebivalci višjih nadstropij vedno bližje posesti.

4 Nadalje je še eno hišno pravilo, da hiše do šestega nadstropja ne smejo imeti vodovoda, ker si zaradi neznatne višine stanovanjskih zgradb potrebno vodo tako ali tako zlahka sami prinesejo v svoja stanovanja. Začenši pa od šestega nadstropja, mora biti vsaka stanovanjska hiša opremljena z vodovodi. - Tako na vrhnjih terasah prvih petih zgradb tudi ne smejo ničesar nasaditi; na visokih terasah naslednjih zgradb pa si že lahko uredijo vrtove, v katerih gojijo užitne rastline in korenovke.

5 Tako so mlajši tudi vedno zadolženi, da naseljujejo višja nadstropja ene in iste hiše. Praočetje pa vedno stanujejo v najbolj notranji zgradbi, ki je hkrati tudi naj višja in najsijajnejša.

6 Ti praočetje imajo potem v uporabi tudi notranji, veliki vrt in tudi zato prebivajo v tej najvišji zgradbi, da imajo lahko iz visoke terase te zgradbe pregled nad vsemi ostalimi. Čeprav nimajo navade to vedno početi osebno, pa imajo namesto sebe na najvišji terasi nameščenih nekaj čuvajev, ki morajo menjaje se vedno nadzorovati celotno stanovanjsko hišo in patriarhe takoj obvestiti, kakor hitro se le kjerkoli pokaže kaj takšnega, kar bi lahko temeljilo na manjšem neredu. K takšnim pojavom sodi kakršenkoli nenavadno dvigajoč se dim ali pa tudi oblak prahu. - Sicer pa ima tako ali tako vsak prebivalec hiše neizbežno dolžnost, da kakršenkoli pojav takoj prijavi patriarhatu.

7 Potem pa obstaja še ena državno-hišna ureditev, zaradi katere morajo vse otroke moškega spola odpeljati k pouku v tempelj. Le ženski spol vzgajajo doma za ustrezno gospodinjstvo.

8 Ko se dečki vrnejo domov iz tempeljskih šol, morajo pred obstoječimi patriarhi polagati preizkuse o sposobnosti, ki so si jo pridobili v tempeljskih šolah. - Če so spoznani za popolne, se lahko takoj oženijo in se vselijo v lastno stanovanje, ki jih je v tako veliki stanovanjski zgradbi seveda dovolj na razpolago v te namene. - Če pa niso spoznani za popolne, se morajo znova sprijazniti s tem, da v templju ponovno obišejo precej stroge učitelje, katerim niso ravno preveč dobrodošli. Ta obisk ni vseh niti učiteljem niti vračajočim se

učencem, ker se najprej učiteljem zdi, da jih patriarhi s tem, ko z njihovimi učenci niso zadovoljni, kritizirajo. Učencev pa učitelji prav zato ne sprejmejo ravno na najodličnejši način in naknadni pouk je tudi vedno pomembno bolj neusmiljen kot prvi. - Ker pa so običajno ti učenci potem mnogo bolj marljivi od tistih, ki so prvič v tempeljski šoli, se neredko zgodi, da takšni zelo spretni repetenti¹ sčasoma sami postanejo tempeljski učitelji začetniki in tako ne prav težkega srca, kot vi radi rečete, naredijo lahek križ čez svojo domovino. Kajti prebivalci templja, zlasti učitelji, uživajo nadvse velik ugled, zaradi česar človek tudi raje stanuje v majhni hiši v že poznanem nam tempeljskem vrtu, kot pa da bi bil prvi patriarh v neki stanovanjski hiši.

9 To pa bi v glavnem bila tudi vsa hišna in državna pravila skupaj, se pravi tista, ki jih upošteva ta ali ona stanovanjska hiša zase. - Tukaj so le še sosedska razmerja, zahvaljujoč katerim neka stanovanjska hiša v izrednih primerih lahko in sme pričakovati pomoč dveh sosednjih stanovanjskih hiš, ki ji morajo brez ugovarjanja ustreči po njenih zahtevah. Če pa naj bi kjerkoli zgradili povsem novo stanovanjsko hišo, to nikdar ne smejo storiti brez tempeljskega sveta in brez odobritve vrhovnega svečenika. - To pa bi potemtakem bilo tudi zunanje državno razmerje.

10 V materialnem delu religije pa se bo jasno pokazalo, da morajo v splošnih zadevah seveda vse stanovanjske hiše najnatančneje ubogati tempelj.

11 Ker smo tako pri koncu s tema prvima dvema ureditvama, se lahko z vso pravico posvetimo religiji prebivalcev tega pasu. Da pa bi to najpomembnejšo vejo ogledali kar najnatančneje in hkrati tudi kolikor mogoče na kratko, bo nujno, da religijo razdelimo na dva dela, namreč na materialnega in na duhovnega.

12 In zato bomo tudi takoj zastavili prvo vprašanje: v čem pa je tukaj materialni ali, bolje rečeno, dejavni del religije prebivalcev tega pasu? - Ta ni v ničemer drugem kot v tem, da naj vsakdo vse, kar kadarkoli počne, stori Bogu v čast: in mora za to tudi natančno preveriti svoje dejanje, ali je to primerno v čast Bogu. Če kdo neko takšno dejanje, se pravi pravzaprav namen za neko nameravano dejanje, ne more spoznati kot popolnoma Boga vredno, ima takšna oseba dolžnost, da svoje nameravano dejanje naznani hišnemu patriarhatu in da ga ta preveri, ali je primerno Bogu v čast ali ne; če slednji dvomi v njegovo primernost, ga mora brez nadaljnjega predstaviti vrhovnim svečenikom templja. Če so ti načrtovano dejanje spoznali kot primerno Bogu v čast, lahko načrtovalec svoje dejanje brez nadaljnjega udejanji; če pa ga tam ne spoznajo za Boga vredno, mora čakajoči vpraševalec prvič takoj opustiti svojo namero in drugič opraviti neke vrste pokoro za svoje Boga nevredno namero. Ta je v tem, da mora za določen čas v templju opravljati neko podrejeno službo, nakar se lahko spet odpravi v svojo domovino.

13 To je torej eno pravilo materialnega dela religije. - Drugo pravilo je v tem, da se morajo vsi prebivalci ene hiše v času sedmih ali pa tudi desetih zvezdno-svetlobnih časov v čast Boga enkrat zbrati v templju, da bi tam iz ust vrhovnih svečenikov v različnih tempeljskih sobanah slišali nauk o Bogu.

¹ učenec, ki ponavlja razred

14 Tako je tudi vsakdo zadolžen, da se vsaj enkrat v svojem celotnem življenju povzpne na najvišji vrh templja in se tamkaj Bogu zahvali za vse prejeto ter Ga prosi še za vse prihodnje.

15 Prav tako ima tudi vsak prebivalec dolžnost, da po preteku desetih zvezdno-svetlobnih časov, od katerih eden običajno traja nekoliko več kot devetindvajset dni po vašem štetju, določen delež sadežev svojih treh glavnih dreves izroči templju.

16 Nadalje, ker je cesta last templjev, ki so običajno vedno zgrajeni v bližini te glavne ceste, mora biti vsak prebivalec hiše vedno pripravljen, da v primeru potrebe z vsemi svojimi močmi pripomore k ohranitvi te ceste.

17 Tu bo gotovo kdo vprašal: čemu pa je pravzaprav zgrajena ta cesta? - Prvi glavni razlog je, da je s to cesto Bogu v čast vzpostavljena enotnost vseh prebivalcev tega pasu in s tem tudi vseh templjev. - Drug namen te ceste pa je, da morajo, še posebno tisti ljudje moškega spola, ki želijo postati vrhovni svečeniki, imeti spričevala vseh obstoječih templjev o tem, da so v čast Bogu prehodili to celotno, blizu dvakrat tisoč milj vaše mere dolgo cesto in se tako seznanili z vsemi templji. - To je torej drugi namen ceste. Tretji namen pa je tudi v tem, da lahko prav po tej cesti vsakdo, ki si želi pridobiti čim več znanja in spretnosti, najhitreje in najudobneje potuje.

18 Tudi tukaj imajo namreč neke vrste vozove, s katerimi se kar najhitreje vozijo po ravni cesti. Vozove pa ne vlečejo živali, še manj ljudje, temveč jih poseben stroj tako hitro premika, da jih ne bi nikdar dohitela niti izstreljena topovska krogla.

19 Kdo pa mora skrbeti za te vozove? - Prvič gradbena vodstva templjev; drugič pa smo že slišali, da so povsod ob cesti majhne stanovanjske hiše, katerih prebivalci morajo neprestano nadzorovati cesto; vsak prebivalec takšne cestne hiše mora tako vedno biti opremljen tudi z velikim številom takšnih vozov, ki morajo biti vedno v pripravljenosti, da sprejmejo eventualne potujoče in jih spravijo naprej do naslednje postaje. - To, izhajajoč iz templja, prav tako sodi k materialnemu delu religije. - Nadaljevanje prihodnjič.

52.

Nadaljnje o religiji prebivalcev šestega para pasov

1 Nadalje iz templja izvira pravilo, po katerem se morajo vse stranske ceste združiti z glavno cesto. Prav tako mora biti od vsake stanovanjske hiše speljana dobra, prevozna cesta tako do templja kot tudi do glavne ceste, vsaka cesta pa mora biti ravna.

2 Če mora kakšna cesta kjerkoli potekati navkreber, zaradi tega ne sme delati ovinkov, da bi dosegla višje ležečo glavno cesto, temveč mora biti zgrajena tudi čez griče in jarke in se le zlagoma vzpenjati tako dolgo, dokler ne doseže glavne ceste. Če so ob tej priliki prisotne pomembne terenske nevšečnosti, morajo to prijaviti templju. Takoj nato iz templja pokličejo sosede, da tej ali oni hiši pomagajo dokončati delo; in ti to tudi takoj in brez ugovarjanja storijo. - Če pa se neka stanovanjska hiša nahaja višje kot glavna cesta, se pot od nje ne sme

pravokotno spojit z glavno cesto, temveč se mora tako obrniti, da se s cesto spoji vsaj pod kotom petinštirideset stopinj.

3 Prav tako se s cesto ne sme nasprotno [v smeri zahod - vzhod] povezati stranska pot, recimo od vzhoda zvezd naprej, temveč vselej od zahoda sem, da se nihče ne bi moral od svojega stanovanja do glavne ceste premikati proti zahodu, temveč vsakdo le proti vzhodu.

4 Nadalje spet obstaja pravilo, zaradi katerega nihče ne sme preplezati visokega nasipa gorskega obroča, ker onstran v petem pasu takoj po manjši poševnim sledijo neskončno globoke strmine, preko katerih se nihče ne more napotiti brez najočitnejše smrtni nevarnosti. Kajti prebivalci tega šestega pasu lahko iz najvišjega nasipa krožnega gorovja gledajo v peti pas, toda tamkaj ne uzrejo drugega kot neskončno veliko morje. Zaradi prevelike oddaljenosti pa ne morejo videti dežel petega pasu.

5 Zato tudi menijo, da se svet konča s temi gorskimi višinami in se potem prične večno vodovje. O svojem lastnem svetu pa imajo predstavo, da je velik obroč, ki sicer okoli in okoli sega preko velikih voda, znotraj pa je votel in napolnjen zgolj z velikim vodovjem samim. - Takšna je torej ljudska zamisel. - Prvi modreci templja pa, ker so tudi v povezavi z duhovi, dobro vedo, kako je z njihovim svetom, vendar tega ne posredujejo ljudstvu; pravijo namreč: če bi naše ljudstvo vedelo, da je svet, ki ga naseljujemo, še veliko večji od tistega dela, na katerem smo naseljeni - bi pod velikim nasipom gorskega obroča izkopali tunel, se po njem z vozovi odpeljali do onstranskega morja in se povzpeli na dežele drugih ljudstev. Takšna pa ni Božja volja. Zatorej naj ljudstvo kar ostane pri svoji nedolžni zamisli o svojem svetu in naj bo tamkaj vselej pripravljeno, da služi v čast velikega, vsemogočnega Boga.

6 To je potemtakem spet drugo pravilo. - Nadalje je še eno pravilo v tem, da morajo biti vse cestne hiše vedno zadostno preskrbljene z jestvinami, da lahko z njimi postrežejo potujoče goste. Zato pa ima potem tudi vsaka stanovanjska hiša zadolžitev, da s tem preskrbuje v svojem okrožju nahajajoče se cestne hiše. - Če so tu in tam nekatere stanovanjske hiše preveč oddaljene od glavne ceste, morajo svoj delež spraviti do sosedov, ki ga nato dostavijo do cestnih hiš. - To pa je tudi vse bistveno, kar tvori zunanji, dejavni del njihove religije.

7 V čem pa je potem duhovni del religije? - Duhovni del sestoji iz povsem preprostih temeljnih nauk o Bogu, ki jih mora vsakdo poznati in tako tudi zvesto upoštevati v dejavnem delu svoje religije. - Kako pa se torej glasijo ta načela? - Ta načela se glasijo sledeče:

8 Bog je eno edino Bitje in razen Sebe nima nobenega drugega bitja več, ki bi bilo kot On. - On Sam je tako nadvse mogočen, povzdignjen, nadvse svet in poln najvišje časti. Njegov posel je svoboda Njegove volje. In Njegova modrost je upoštevanje Njegovega lastnega, večnega reda. On je Stvarnik vseh stvari. Vse, kar On počne, počne iz Svoje lastne volje; elementi so Njegove misli, Njegova volja pa jih oblikuje v bitja. On ne potrebuje materije, ko On gradi nek svet, temveč so Njegove misli materija, Njegova volja pa je stavbenik po večnem redu v Njem. Zaenkrat Boga ne moremo spoznati drugače kot iz Njegovih del, ki nam naznanjajo Njegovo veliko moč in Njegovo veliko čast. Zato Boga tudi ne moremo častiti drugače kot tako, da posnemamo Njegovo naravo in iz od

Njega dane materije ustvarjamo dela po svobodi našega spoznanja Njemu v čast. Sicer Bog ne potrebuje naših del; saj On ustvarja večja v trenutku, kot pa bi mi z vso našo močjo v več tisočletjih. A kljub temu gradimo tako velika in vzvišena dela, kot jih le zmoremo, da Mu s tem dejavno pokažemo, da Njegova neskončna čast prežema vso našo bit. Če smo tudi zgradili nekaj še tako velikega in zato od Boga nismo prejeli nikakršne pohvale, naj nam to vendarle ne prepreči, da ne bi vedno delali še večje stvari. Kako naj bi se vsa naša še tako velika dela veselila Božje hvale, ko so, vzeta vsa skupaj, nič v Njegovih očeh!? - Če pa Bog že ne gleda na naša dela, pa On vendarle gleda na našo voljo in na našo vztrajnost Njemu na čast. In tako nas On ne bo blagoslovil zavoljo naših del, ampak zgolj zaradi vztrajnosti naše volje.

9 Ker pa vemo, kako smo lahko Bogu všečni, se tudi ravnajmo po tem. - Da pa se smo lahko Bogu všečni, mora vsakdo v sebi neobhodno upoštevati naslednje glavne kreposti:

10 Prvič: ker je Bog najvišji, moramo mi biti najnižji. - Drugič: ker je Bog Edini vsemogočen, moramo pred Njim vedno priznavati svojo nemoč. - Tretjič: ker je Bog poln najvišje časti, moramo mi vedno biti polni najgloblje ponižnosti. - Četrtrič: ker je Bog nadvse svet, moramo vedno poklekniti pred Njegovim Imenom. - Petič: ker so vse stvari izključno Božja last, si jih ne smemo nikdar prilaščati in Mu moramo vedno biti hvaležni za vsakršen dar, pa četudi bi bil ta le ena sama samcata kapljica vode; saj človek ne zmore ustvariti niti kapljice vode. - Šestič: ker je v Bogu Samem vsa sila in moč, naj vsakdo ve, da je tudi njegova moč iz Boga in zato tudi nihče ne zmore ničesar storiti brez Boga; komur pa Bog podeli Svojo moč, ta zmore vse. Bog pa nikomur ne bo odrekel zaprosene moči, če jo želi uporabiti le Njemu v čast. - Sedmič: največja čast pa, ki jo lahko izkažemo Bogu, je v tem, da se medsebojno ljubimo in spoštujemo in si iz te ljubezni in spoštovanja potem v Njegovem svetišču drznemo ljubiti Njega Samega v vsej ponižnosti našega srca.

11 Glejte, v tem sestoji vsa duhovna bit religije prebivalcev tega pasu; vendar nikakor ne zgolj v besedah, temveč vselej popolnoma resno v dejanju. - Zato pa je tudi za vse prebivalce tega pasu največja blaženost, da obiščejo tempelj in lahko tamkaj Bogu izročijo čast svojega srca.

12 Tako pa smo tudi popolnoma gotovi s tem pasom in se bomo zato naslednjič odpravili na sedmi in zadnji pas Sonca. - Da je, mimogrede, na šestem južnem pasu vse prav tako kot na severnem, smo ob priliki že tako ali tako omenili.

53.

Sedmi pasovni par - ustrezen dolgo neznanemu planetu Neptunu (Mironu)

1 Ker tudi ta sedmi pas, ki ga bomo pravkar obiskali, ustreza vam trenutno še neznanemu planetu¹, bo zato, da si o tem pasu ustvarimo popolno predstavo, tudi tukaj potrebno na kratko obiskati planet - ker bi najprej brez poznanstva s planetom sončev pas ostal brez ustreznika in ga nadalje tudi ne bi mogli tako

¹ glejte opombo k 14. odstavku

natančno ogledati in spoznati, če si ne bi predhodno vsaj kolikor toliko ogledali in spoznali korespondenčni planet.

2 Torej se lahko, kot je tudi primerno, takoj posvetimo temu planetu. - Da pa bomo imeli oporno točko, po kateri ga bomo lahko razvrstili med planeti, ga bo najprej potrebno poimenovati. Ker ta planet zaenkrat z vaše strani še nima imena, se postavlja vprašanje, katerega naj mu nadenemo? - Vi bi tukaj rekli: to je prav vseeno, da le ima ime, pa naj se glasi kakorkoli; vseeno si bomo pod tem imenom vedno predstavljali eno in isto.

3 Pravzaprav bi seveda tudi imeli prav. Toda, če pomislite, da ime neke stvari vendarle ni tako nepomembno, kot bi si to nekateri morda zamišljali, bo tudi tukaj pomembno to, da planetu ne bomo nadelali častnega, temveč pravo ime. - Kje pa ga bomo našli? - Na Zemlji prav gotovo ne; ker ta še ničesar ne ve o njem. - Morda v ustreznem sončevem pasu? - Tega še ne poznamo. - Potemtakem bo najbolje, da planetu nadenemo tisto ime, ki ga ima od svojih prebivalcev. - Tukaj bi vi seveda rekli: teh vendar tudi ne poznamo. - Jaz pa vam pravim: čeprav jih vi ne poznate, jih Jaz vendarle poznam in vem zelo natančno, kako imenujejo svoj planet. - Sedaj se zastavlja vprašanje: kako pa se že enkrat imenuje ta planet? - Miron, kar pomeni toliko kot: »svet čudežev« - to je njegovo ime.

4 Glejte, iz tega pravega imena že izhaja prvi pojem in ta pač z eno besedo pove, kako je s tem planetom. Nadaljevanje pa bo stvar še bolj utemeljilo. - Tako se že lahko posvetimo prvim elementom planeta Mirona.

5 Koliko pa je oddaljen od Sonca? - Nekaj čez tisoč milijonov milj v največji sončevi daljavi. - Kako velik pa je? Po svoji velikosti je planet, ki drži sredino med Uranom in Saturnom, torej tisoč petsto krat večji kot vaša Zemlja. - Kar pa zadeva njegovo ozračje, je le-to večje od ozračja Jupitra in ima premer skoraj sto tisočih vaših milj.

6 Kako hitro pa kroži okoli Sonca? - Ker je kroženje tega planeta zelo počasno, potrebuje skoraj petsto let, da po svojem tiru enkrat obkroži Sonce.

7 Ima ta planet tudi satelite? - Ta planet ima deset satelitov¹, ki različno oddaljeno krožijo okoli njega in s svojimi različnimi položaji kar dobro osvetlujejo nočni čas tega planeta. - Od njega so precej oddaljeni, tako da je prvi od njega odmaknjen že več kot šestdeset tisoč milj in zadnji je od njega oddaljen preko milijon milj. - Po obhodnem času te zadnje lune, za katerega potrebuje skoraj trinajst vaših mesecev, tamkaj štejejo tudi leta. Nasprotno pa se sončna leta tamkaj ne štejejo, ker prvič na planetu ne porajajo kakšnih opaznih razlik, drugič pa bi bila tudi predolga in tretjič bi jih bilo zaradi ne tako dolge življenjske dobe človeka tudi težko šteti, ker je v takšnem sončevem letu že všteti vsaj pet do šest človeških vekov.

8 Tudi na tem planetu so obljudeni le predeli okoli ekvatorja; njegovi polarni področji pa sta tako zelo prekriti z večnim snegom in ledom, da tamkaj ne gre niti misliti o kakšnem bivanju na teh področjih.

9 Če bi se vi nahajali na tem planetu, Sonca ne bi videli niti tako velikega kot pri vas kvečjemu v velikosti majhnega tolarja. Prebivalci tega planeta pa ga,

¹ pravzaprav le tri in potem še sedem solun (satelitov od satelitov)

ne glede na to, vidijo tako velikega, kot ga vidite vi z vaše Zemlje. Razlog je v večji konstituciji očesa, ker je njihova zenica bolj sploščena in lahko zato sprejme večji snop žarkov kot vaše oko. Drugi razlog pa je tudi v za ta planet nadvse visoko nad površje segajoči zračni regiji, s pomočjo katere se na skrajnem mejnem področju slednje še vedno absorbira pomembna količina sončnih žarkov, ki po zakonu vam znanega loma žarkov padajo na površje planeta vedno bolj in bolj zgoščeno in tamkaj, posebno ob ekvatorju, povzročajo še vedno dokaj prijetno temperaturo.

10 Ker pa je ta planet seveda že za najmanj tisoč milijonov milj bližji nekemu drugemu soncu, ki je od njega še vsekakor oddaljeno sedem bilijonov in devetkrat sto tisoč milj, kot pa vaši Zemlji in je njegovo ozračje hkrati tako pomembno, kot ste že opazili, se dogaja, da ima koristi tako od svetlobe kot tudi od nekaj segrevanja s strani drugega sonca. Vendar ne glede na to je razlika med toploto pravega Sonca in tega tujega sonca tako različna, kot pri vas kvečjemu med najostrejšo zimo in najtoplejším poletjem.

11 Na takšen način ta planet izkorišča tudi žarke še drugih sonc, s čemer preprečuje prekomerno naraščanje ledu v njegovih polarnih deželah; potem se led ohranja le do neke določene višinske regije, kot je podobno tudi pri vas na Zemlji. Nad to regijo, kjer se žarki spet pričenjajo srečevati z vseh strani, pa se temperatura zraka spet toliko bolj in bolj omili, da tam ne moreta nastati niti sneg niti led. To pa, kot smo že rekli, lahko sami opazite na vaši Zemlji. Kjer je tam nek gorski vrh visok nad šestnajst tisoč čevljev¹, je že višji od regije ledu. Zato boste najvišje točke Chimborassa² v Ameriki kot tudi Himalajskega gorovja v Aziji in še več drugih gorskih vrhov teh dveh kontinentov, uzrli brez snega in ledu. - Kar zadeva polarne razmere tega planeta, pa so enake kot razmere vaše Zemlje.

12 Dežela sama, ki je primerna za bivanje, je podobna pasu in je tako z južne kot s severne strani obdana s skoraj nepremagljivimi pogorji, preko katerih nihče ne dospe zlahka do morskih področij, kjer je že neprestano približno tako mrzlo kot pri vas v severnih delih Sibirije. Morje neprestano obremenjuje tako imenovan plavajoči led; zato tudi ne bi bilo ravno priporočljivo upati si pluti po tem morju.

13 Ker ta nad tisoč milj širok pas tvori torej zaprto dolino, ki je le zaradi nekaj manjših pogorij neravna in se ta celotna zemeljska obla v pičlih desetih urah zavrti okoli svoje osi in je tako noč dolga komaj pet ur - zato je ta pas tudi tako prijetno temperiran kot pri vas kvečjemu srednje toplo poletje. Ta temperatura pa potem ni podvržena nobeni spremembi več, razen le tisti, ki jo včasih povzročijo vetrovi in pogoste lunine mene. Samo po sebi je potem razumljivo, da primernost za naselitev tega planeta, kljub njegovi veliki oddaljenosti od Sonca, nikakor ni najbolj neugodna in je kar dobro primerna za produkcijo in oživljanje potrebnega rastlinstva in živalstva.

14 Tako smo spoznali potrebne elemente tega planeta. - Tukaj bi sicer nekateri zvezdo-znanstveniki lahko ugovarjali in rekli: če bi še kdaj bil kakršenkoli

¹ 1 avstrijski čevlj = 31,6 cm , 16.000 čevljev = 5056 m

² Chimborasso, najvišja gora Kordiljer v Ekvadorju (Južna Amerika), visoka 6310 m

planet v našem sončevem področju, bi ga mi gotovo že zdavnaj odkrili, potem ko odkrijemo tudi veliko manjše komete, čeprav ostanejo prostemu očesu povsem nevidni. - Jaz pa tukaj pravim: ta neodkrit ima svoj razlog v tem, ker se ta planet tako počasi vrti, da ga zaradi velike oddaljenosti in še bolj zaradi prekratkega opazovalnega časa ne zazna noben astronomski instrument. Tako se še vedno dogaja, da to zvezdo opazujejo kot stalnico - in seveda povsem nepomembne velikosti - in je tako tudi ne morejo spoznati za planet. - Enako je tudi bilo z veliko bližjim planetom Uranom, ki so ga tudi več tisočletij s slabimi instrumenti le mimogrede gledali kot komaj opazovanja vredno stalnico. In tako bi učenjakom tudi moralo biti jasno, da lahko kljub njihovim natančnim opazovanjem še vedno obstajajo planeti, ki jih zaradi svojih nezadostnih instrumentov in opazovanj še niso mogli spoznati in bližje določiti¹.

15 Potem, ko smo razjasnili tudi to, se lahko z vso pravico posvetimo sami zgradbi tega planeta. Pod zgradbo pa ne bomo razumeli analizo planeta samega, temveč le njegova za naselitev primerna tla, njihovo zgradbo, vegetacijo in potem prebivalce.

54.

Čudovit rastlinski habitus na planetu Mironu (Neptunu). Spremenljivost življenjskih oblik

1 Kar zadeva tla tega planeta, so v povprečju bolj ravna kakor hribovita. Ravnine so običajno razbrazdane s potoki, rekami in tokovi, pri čemer se tokovi z velikim besnenjem in bučanjem izlivajo skozi kakšno gorsko sotesko v morje. Nikjer pa ne najdemo večjih stoječih voda, kot so denimo jezera; največja med njimi ne bi smela imeti niti nekaj ur (hoje; op. prev.) v obsegu.

2 Toliko več pa je vulkanov tako na severni kot na južni gorski omejitvi in s tem tudi pogosto vrelih izvirov, da, včasih celo povsem vročih potokov, zaradi česar je v tej deželi tudi precej dvignjena temperatura. Najprej se namreč segreva, po teh ravninah in dolinah pretakajoč se, zrak in tako zlepa ni niti govora o kakršnem hladnem vetru; nadalje pa se zaradi tega že od znotraj segreva tudi dežela ali bolje tla in s tem, kot že rečeno, narašča temperatura, zaradi česar pa postanejo tudi zelo rodovitna in povsod porajajo najbolj nenavadne sadeže.

3 Kar pa se tiče vulkanov samih, moramo glede njihovega ognja pripomniti, da tako njihov ogenj kot tudi žerjavica v sebi ne skrivata umazano-rdeče obarvanosti kot pri vas na Zemlji, temveč svetlo zeleno, ki je prvič veliko svetlejša kot rdeča in ima drugič kot segrevanje tudi veliko ugodnejši vpliv kot rdeča barva žarka.

¹ Šele 23. septembra 1846 - malodane štiri leta po 24. oktobru 1842 leta v pričujočem delu s strani Jakoba Lorberja izvršenem preroškem naznanilu - je Galle, na pobudo pariškega astronoma Leverrierja, v Berlinu s posebno močnim instrumentom berlinskega observatorija Berliner Sternwarte, ta planet iskal, še isti večer odkril in poimenoval Neptun. - Večjega dokaza resničnosti Božanskega razodetja vendarle ne more biti.

4 Tako prebivalci tega planeta vidijo tudi Sonce samo v zelenkasto beli svetlobi. Razlog za to je v prostranem atmosferskem ozračju kot tudi v njegovi posebni čistosti. Prav zaradi tega pa tudi ostali oddaljeni deli kopnega niso videti tako modri kot pri vas, temveč zeleni; vzrok je prav tako v svetlobi in najpogosteje, kot že rečeno, v atmosferskem ozračju. Zato pa so listi dreves, grmičevja, rastlin, kot tudi trava modri; in tako je ravno obratno, kot običajno na vaši Zemlji. Sicer smo tudi že na Saturnu videli, da prevladuje modra barva; vendar tam še zdaleč ni tako intenzivna in živa kot tukaj.

5 Tukaj bi lahko marsikdo vprašal: kako je kaj takega mogoče? - To je povsem zlahka mogoče in kaj takega tudi razumejo tisti, ki imajo globlje poznavanje glede svetlobnega lomljenja barv. Zelena barva svetlobe je najintenzivnejša in zatorej najmočnejša; zato pa najbližje Soncu ležečih zemeljskih oblah prodira skozi skoraj ves rastlinski svet in iz taistega odseva v listih in mlajših vejah. Vse ostale barve so potemtakem tudi manj intenzivne in tako lahko prodrejo le skozi nežnejše predmete. - Modra barva pa je najmanj intenzivna, zaradi česar se najmanj izčrpava in je zrak lahko neprestano napolnjen z njo; zato pa se na vaši zemeljski obli oddaljeni predmeti vedno zdijo modro obarvani.

6 Na našem planetu Mironu pa je zaradi njegove velike oddaljenosti, kot tudi zaradi njegovega izjemnega zračnega bogastva, ravno nasprotno. - Zelena barva svetlobe, zaradi velike oddaljenosti takšnih svetlečih teles kot je Sonce, nujno izgubi na intenzivnosti; lahko bi domnevali, da na celoten planet Miron ne pade niti toliko sončnih žarkov kot na Afriko vaše Zemlje. Tedaj, ko teh nekaj sončnih žarkov pade na prostrano površino Mironovega ozračja, jih ta, kot prav dobrodejne, takoj absorbira. Le modri žarek, kot mnogo manj oživljajoč, lahko prodre skozi čisti zrak in pade na rastlinstvo - - zaradi česar pa se, kot že omenjeno, rastline z izjemo cvetja najpogosteje kažejo najlepše modro obarvane. Vendar takšna nadaljnja matematična obravnavanja za naše namene niso potrebna; razen tega pa je bilo v že na kratko omenjenem za vsakega mislečega duha tako ali tako nadvse veliko povedano. Zato se bomo takoj posvetili samemu vegetativnemu svetu tega planeta!

7 Kar pa zadeva vegetativni svet tega planeta, je le-ta za vaše pojme v pravem pomenu besede nekaj izjemno čudovitega.

8 Tako recimo sadno drevo kar najbolj bujno raste do neke določene velikosti in višine kakšnih sto sežnjev in to do starosti približno dvajsetih do tridesetih Mironovih let - pri čemer ne smemo pozabiti, da traja eno Mironovo leto skoraj trinajst vaših mesecev in ni sončno leto, temveč le lunino leto. Ko je takšno drevo doseglo svojo največjo popolnost, se drevo iz enega dneva na drugega popolnoma preobrazi. Bodisi da nenadoma izgine, na njegovem mestu pa raziskovalec odkrije množico povsem novih insektov; ali pa drevo odvrže svoje veje, ki se od njega ločijo tako kot pri vaših drevesih listje v jeseni in to deblo požene povsem druge veje in sčasoma obrodi tudi čisto drug sadež. - Če se drevo spremeni v insekte, ti nekaj časa živijo, toda le na mestu, kjer je stalo drevo; potem pa poginejo in iz njihove hitro razpadajoče trohnobe se v kratkem razvije nova rastlinska vrsta, ki pa nikakor ni podobna prejšnjemu drevesu. - Ne potrebujete pa predvidevati, da se ob takšni preobrazbi vedno pojavijo enaki insekti. To je tamkaj bolj odvisno od različnih položajev lun; in tako

lahko takšno propadlo drevo ob različnih časih in na različnih krajih preide bodisi v različne vrste insektov, iz katerih se potem lahko znova razvijejo različne nove rastline - ali pa lahko drevo potem, ko odvrže veje, glede na prav takšne okoliščine preide v različne druge vrste dreves.

9 Kakor pa je s tem ali onim drevesom, tako je tudi z manjšimi rastlinami.

10 Zakon takšnih prehodov se razteza tudi na živalstvo vse do štirinožnih, večjih in največjih kopenskih živali. Zakonu takšnih prehodov je podvrženo kraljestvo amfibij, kraljestvo vseh insektov, kot tudi kraljestvo vseh ptic. Vendar ne tako kot denimo na naši Zemlji kraljestvo gosenic in insektov; kajti pri vas iz enake gosenice tudi vedno nastane enak metulj in iz enakega črva enak insekt. Na Mironu pa se vse to zgodi glede na okoliščine stvari in časa; zato tamkaj nihče ne more določiti, kaj se bo tukaj ali tam pojavilo.

11 Zaradi tega se prebivalci tega planeta tudi nikakor ne osredotočajo preveč na naravoslovje, še zlasti kar zadeva rastlinstvo in spodnje živalstvo. Vsekakor pa s svojimi opazovanji pričnejo tam, kjer narava prične postajati konsistentna.

12 Tako se na Mironu tudi pogosteje zgodi, da tamkaj ta ali ona ptica, metulj ali kak drugi leteči insekt odloži svoja jajčeca in iz teh jajčec, ki jih običajno odložijo v topla tla, namesto podobnih ali drugih živali vzklije nov rastlinski svet, ki nekaj časa obstaja, nato pa spet popolnoma izumre. Iz trohnobe teh izumrlih rastlin, kot tudi neredko iz njihovih semen, pa namesto podobnih rastlin nastanejo spet nove živali; včasih lahko celo v pomembno velikih in precej trdnih semenskih lupinah ali strokih, če jih odprejo, najdejo že dobro razvito živalco, ki je bodisi tako zgrajena, da je podobna neki že nekoč videni živali ali pa je povsem nova, še nikdar videna.

13 Ta ali oni bo morda rekel: kaj takega najdemo tudi mi na naši Zemlji; le komu ni znano, da skoraj vsaka vrsta sadja ali orehov v sebi pogosto nosi svoje črve in da šiške, zrnca bukovega listja, šiške hrasta, groba grča rožnega grma in še več podobnega niso nič drugega kot posebna rastlinska jajčeca, iz katerih se porodi živ črv. - Jaz pa pravim: to je sicer res, le da je velika razlika med nekim neprestano istovrstnim pojavom in nekim vedno spremenjenim.

14 Zato se lahko ta planet z vso pravico imenuje Miron (svet čudežev) s tem, ko je njegova vegetativna in v veliki meri tudi animalična zgradba tako izjemno spremenljiva, da se neka izumrla rastlina, neko izumrlo drevo ali izumrla živalska vrsta ne more več pojaviti kot popolnoma ista. - Do kakšne mere pa ta planet še nadalje ustreza svojemu redkemu imenu, bo še jasneje pokazalo nadaljevanje.

55.

Drevo zvestobe, živo ločje in leteči kruh

1 Ker smo naša opazovanja na tem planetu že pričeli pri rastlinstvu in živalstvu, se bomo še nekaj časa zadržali tukaj in si pogledali še marsikaj nenavadnega.

2 Med nadvse številnimi vrstami dreves tega planeta se prav izvrstno odlikuje tako imenovano večno drevo. To drevo je tudi edino tega planeta, ki nikdar ne

spremeni svoje oblike in zgradbe; zaradi česar ga prebivalci Mirona tudi podajajo kot prisposodbo zvestobe. Zraste nadvse visoko, naredi le malo vej, te pa nikdar ne poženejo daleč od vitkega debla. Njegov sadež je tako vedno tudi en in isti. - Kakšen pa je ta sadež in iz česa sestoji?

3 Da bomo lahko popolnoma odgovorili na to vprašanje, se bo predhodno potrebno nekoliko bolj podrobno seznaniti z drevesom samim, s čimer se bo odgovor na zgornja vprašanja porodil kar sam od sebe. To drevo raste iz tal približno tako kot pri vas poganjajo koralna drevesca iz morskega dna. Nima nekega pravega lesa, ki bi bil njegov pomemben sestavni del, temveč je deblo vključno s koreninami in vejami zgrajeno iz nekakšne mineralne substance, ki je približno enaka kot pri vaših školjkah. Zato je tudi brez lubja in čisto sijoče gladko, belo-modrikasto-kovinsko svetlikajoče. Veje pa so čisto popolnoma bele. Deblo tega drevesa, še zlasti takšnega posebno starega, je pogosto visoko nekje tri do štiristo sežnjev in ima pri tleh obseg kakšnih dvajsetih do tridesetih sežnjev. - Kako malo vej ima takšno drevo v primerjavi s svojo velikostjo, lahko vidite iz tega, da jih celo največje med njimi nima več kot dvajset; in nobena izmed vej ne sega več kot pet sežnjev od debla.

4 Te veje same so prav tako trdne in nepremične kot deblo samo; se stojijo se iz enega samega precej okroglega in močnega stebela, ki se povsem vodoravno izteguje od debla. V horizontalni smeri je takšna veja na obeh straneh obdana z neke vrste grabljami, se pravi, da izgleda, kot bi tej veji na obeh straneh vcepili precej dolge poganjke. Ti poganjki proti koncu veje seveda postajajo krajši in tanjši. - To so potemtakem vejice vej.

5 Vsaka takšna vejica se izteka v množico cevčic, skozi katere neprestano prodira sladek sok, se tamkaj oblikuje v kapljice in potem, nekoliko lepljiv, kaplja na zemljo. Ta sok najprej sestavlja celotno drevo in vse njegove sestavne dele; kar je od tega primerno za oblikovanje drevesa, slednje tudi vsrka; le tisto, kar je za drevo neuporabno, se izloči v obliki sladke in nekoliko lepljive kapljice. Če je ta sok nekaj časa izpostavljen zraku, se na koncu spremeni v sladko moko, enako rosni mani - to moko pa prebivalci tega planeta potem zbirajo, pomešajo z mlekom svojih domačih koz in nato, kot še posebej slastno jim jed, použijejo.

6 Glejte, tukaj je že odgovor na prejšnje vprašanje; toda hkrati tudi [prikazano], zakaj to drevo imenujejo »večno« in »zvesto«. - »Večno« zato, ker prvič, kot že rečeno, nikdar ne spremeni svoje oblike, drugič skoraj nikoli ne odmre in tretjič, ker s svojim stalnim kapljanjem neprenehoma odmetava sadove. - »Zvesto« ga imenujejo tudi zato, ker pod njegovimi vejami vedno najdejo njegove sadove. Zato prebivalci tega planeta tla pod tem drevesom tudi planirajo, da so skorajda gladka kot steklo in da tako ja ne bi šlo v nič karkoli od njegovega slastnega soka.

7 Glejte, čeprav je to drevo obstojno, je ne glede na to prav čudovite vrste in sodi bolj v živalstvo kot v rastlinstvo. Kajti vsa njegova na nek način mineralna naravna vsebina ni nič drugega kot zbirka majhnih živalic, ki so se zbrale na kateremkoli odgovarjajočem jim koščku tal in z odložitvijo svojih ovojnic oblikovale prav to drevo.

8 Tukaj boste vprašali, kako se je kaj takega zgodilo in kako v takšni mineralni kepi sok potuje navzgor? - Le malo potrpljenja! Takoj vam bomo vso stvar ponazorili. - Te živalce, iz katerih je zgrajeno celotno takšno drevo od korenin navzgor, so zgolj okrogle ploščice, ki imajo spodaj, na sredi ploščice, dve majhni nožiči za vzpenjanje in spuščanje. Na enem robu ploščice, pred nežicami, je odprtina za sesanje in na zadnjem robu ploščice kanal za praznjenje. - Te živalce, ko so se do sitega nasesale in se je vsaka tudi tisočkratno reproducirala, se nato povsem horizontalno splazijo ena na drugo in tako tvorijo same popolnoma okrogle stebričke, vsak izmed teh stebričkov pa meri v premer komaj kakšno desetino črte. Ti stebrički se nizajo navzgor tesno drug ob drugem tako, da se vedno dotikajo po tri vrstice stebričkov. S tem pa med vsako takšno tri stebarno vrsto nastane špičasto trikotna cevka, skozi katero se sok iz tal po zakonu kapilarno-privlačne sile dviga navzgor do vsake višine.

9 Ko sok doseže kakršnokoli iztekajoče se mesto - slednje je vedno na vejah, najde pa ga s pomočjo naravnega instinkta teh živalic, bolje rečeno pa z imanentno jim duhovno inteligenco - ga ob takšnih odprtinah nahajajoče se, še naprej živeče živalce takoj vsesajo ali izčrpajo. Nesnaga, ki jo kasneje te živalce dajo od sebe, pa je prav ta lepljiv sok, ki kaplja z vej in ga imajo za sad tega gotovo omembe vrednega drevesa. - Če sedaj to premislite, gotovo ne boste zgrešili tiste čudovitosti tega drevesa.

10 Ob tem se zastavlja le še vprašanje, ali takšno drevo zares nikdar ne odmre? - To drevo prav tako odmre kot pri vas kamenje ali gorovje. Če je namreč zaradi kakšnih elementarnih dogodkov poškodovano, se zgodi, da prične preperevati in postopoma znova preide v navadno prst. - To bi potemtakem bilo zelo omembe vredno drevo.

11 Druga rastlina skoraj enake vrste je tako imenovano živo ločje. To prav tako zraste v precej visoko steblo, včasih do višine stotih sežnjev in je skoraj takšno, kot če bi vi natikali same lijake enega v drugega, kar pa seveda izgleda tako, kot če bi na nek drog drugega na drugega nanizali precej velike obroče. Med temi obroči ali lijaki prav tako meži na piano sladek, lepljiv sok, ki ga ima še zlasti kraljestvo insektov zelo rado. Ko pa se insekti soka do sitega najedo, ob svojem obedu tudi poginejo. Tako se te obročaste galerije tudi zapolnijo s trupli insektov. In kaj hitro tudi tamkaj nastopi prehodna scena in iz teh obročev zrastejo najrazličnejše zeli, zaradi katerih to v osnovi povsem živalsko deblo dobi popolnoma vegetativen videz. Po obliki je skoraj takšno kot so pri vas na Zemlji obrezani topoli na vrtovih, ki imajo tam, kot ste gotovo že večkrat videli, prav tako videz zelenih stebrov. - Če so morebitni plodovi nekega takšnega metamorfnega nasada užitni, jih prebivalci brez nadaljnega sprejmejo. Če pa plodovi niso užitni, jih seveda pustijo nedotaknjene in nepoškodovane. - To drevo iz ločja je potemtakem, gledano zgolj kot steblo, prav tako nespremenljivo; toda že zaradi te metamorfoze se potem seveda spremeni po zunanjosti, s tem ko iz rastlinja, ki iz njegovih obročev nastane na predhodno opisan način, lahko znova nastane bodisi živalski svet bodisi rastlinstvo. - Glejte, to je potemtakem spet neka omembe vredna rastlina.

12 Eno izmed najbolj čudežnih dreves te vrste pa je tam tako imenovan leteči kruh. Kako pa je mogoče videti letečo rastlino, da, celo leteče drevo? - To vas na prvi pogled res nekoliko preseneča; toda nadaljevanje bo stvar povsem razjasnilo. - V bolj močvirnatih predelih iz tal raste neke vrste drevo, ki je približno podobno tako imenovanim koralnim grivam ali tudi roževinastim spužvam pri vas. To drevo neredko zraste do višine petdesetih sežnjev in ima spodaj na razmeroma kratkem deblu včasih tudi obseg šestdesetih sežnjev. - V svojem bistvu drevo sestoji iz samih celičic in cevčic, ki so s svojo lastno privlačno silo trdno povezane med seboj in tako tvorijo celoto, približno tako kot celičice in cevčice že predhodno omenjene spužve pri vas; le z razliko, da so celičice in cevčice vaše spužve zelo nežne in šibke, medtem ko so pri tem drevesu našega planeta žilave in elastične. - Ko enkrat to drevo doseže svojo spodobno velikost in starost kakšnih desetih let, se čisto spodaj zaprejo njegovi sesalni kanalčki (korenin to drevo nima, ker tudi tamkaj sodi med spužve). Ko pa so se ti sesalni kanalčki enkrat zaprli, tedaj se v celičicah in cevčicah sok posuši. S tem, ko se sok posuši, pa se potem v vsaki celičici in cevčici razvije zrak, ki zaradi elastične žilavosti cevčic ne more uhajati. Ker je ta zrak veliko finejši in lažji kot težek atmosferski zrak tega nebesnega telesa, se potem zgodi, da materijo drevesa, ki je postala lahka, njen lasten zrak tako rekoč odtrga od tal; drevo samo pa se potem dviga, tako kot pri vas balon, v višine in včasih tudi več dni lebdi v zraku. - Ko se čez čas ta lahek zrak, skozi seveda zelo ozke pore, izprazni iz drevesnih celičic in cevčic, potem se tudi drevo spet začne spuščati navzdol k tlu. Ko prebivalci tega planeta zagledajo takšno že precej nizko v zraku lebdeče drevo, se na vse mogoče načine potrudijo ter se s kavli in palicami polastijo tega drevesa. Ko se dokopljejo do njega, ga takoj razkosajo in na sončnih žarkih še bolj posušijo. Ko pa se je po njihovi znanosti zadostno posušil, ga kot prav okusen kruh celega takoj pojedjo - se pravi ne naenkrat, temveč postopoma in po potrebi.

13 Glejte, zdaj vemo, zakaj se to drevo imenuje leteči kruh in kaj je razlog za njegovo letenje. - Prihodnjič pa še več čudovitega!

56.

Bliskajoči gozdovi. Mehurnik

1 Na gorovjih v bližini pomembnih mineralnih izvirov ali celo ogenj bruhajočih gora pogosto v najkrajšem času zrastejo celi gozdovi tako imenovanih bliskajočih dreves. Ti gozdovi pa seveda niso obstojni; trajajo kvečjemu tri leta. Toda ta tri leta so še zlasti za sosednje prebivalce zelo nadležna, čeprav ne ravno neugodna; prvič zato, ker v času trajanja teh dreves ni varno hoditi mimo takšnega področja ne da bi bili v smrtni nevarnosti; drugič pa zato, ker se zelo nihajoč zrak tega planeta zaradi neprestanega pokanja teh dreves tako napolni, da v bližini takšnega gozda skorajda nihče ne sliši samega sebe.

2 Tukaj pa boste vprašali: ali so ta drevesa resnično vegetabilna? - Ne, niso, temveč so, kot radi rečete v vašem umetnem jeziku, povsem elektro plastična. Če se namreč na prej opisanem področju bodisi zaradi mineralnih izvirov ali zaradi ogenj bruhajočih gora razvije pretirano velika količina elektrike, obilje

katere si na Zemlji ne morete niti predstavljati, potem v zraku obtičana elektrika potegne skupaj sorodne ji mineralne atomske dele iz tal in zraka; zaradi te aktivnosti kmalu nastanejo vidne kroglice in kaveljčki, ki se obesijo drug na drugega, nato pa padejo na tisti del tal, kamor jih najbolj privlači. Zaradi takšne električne aktivnosti kmalu nad tlemi nastanejo cela debela najrazličnejših oblik, z grčastimi vejami. Te veje nase posrkajo še več elektrike in presežek svoje zmožnosti sprejemanja kmalu spet bliskajoč in pokajoč oddajo od sebe.

3 To običajno traja tako dolgo, dokler se nek, denimo v bližini nahajajoč se ognjenik ne umiri, ali dokler se preveliko električno bogastvo nekega področja nasploh ne uravnoteži s splošno elektriko. Ko se to zgodi, je potreben le še zmeren vetrič in ta celoten gozd bo kot oblak prahu dvignjen z njegovega teritorija in raztresen preko posestev. To pa je potem tudi konec takšnega gozda.

4 Ali imajo prebivalci od takšne naravne proizvodnje tudi kakšno korist? - O da in to nemajhno. Zelo skrbno pazijo na tisti čas, ko pričnejo drevesa takšnega gozda vedno bolj in bolj izgubljati svojo elektriko. - Ko ta trenutek napoči, se previdno približajo takšnemu gozdu, s seboj vzamejo košare in precej dolge, s špicami opremljene droge in tudi na dolge ročaje pritrjene lopate. Z drogovi najprej drsijo preko drevesa in preverijo, ali je v njem še prisotna električna aktivnost. Če je, tedaj takšno drevo tako dolgo zbadajo s temi koničastimi drogovi, dokler iz njega ne uide vsa elektrika. Ko je temu tako, pričnejo z lopatami z debela rezati grčaste veje in nato tudi celo drevo spravljati v svoje košare. Masa je potem približno takšna kot pepel lave vaših ognjenikov in je nesporno najboljše gnojilo za njihova polja. - To pa je potemtakem tudi že celotna uporabnost tega drevesa.

5 Tukaj boste rekli: zakaj pa pri nas ni takšnih pojavov? - Jaz pa vam pravim: kot prvič vaša Zemlja še zdaleč ni tako bogata z elektriko kot planet Miron in kot drugič veliko premalo poznate pojave svojih tal ter prav tako tudi učinke elektrike, da bi lahko povsem utemeljeno rekli: zakaj na naši zemeljski obli ni podobnih pojavov? - Naj se le nekdo poda recimo na srednjeafriška področja in še na nekatera področja pod ekvatorjem, pa bo kaj kmalu priča najbolj nenavadnim prividom podobnim elektro plastičnih predmetov. Toda kljub temu je razlika med elektro plastiko vaše Zemlje in tega planeta. Tisto, kar se pri vas zgodi le v majhni meri, se tamkaj pojavi velikanskih oblikah, tako da je ustrezno razmerje nekje ena proti ena-do-dva tisoč.

6 In tako smo končali tudi s tem nenavadnim drevesom in bomo sedaj omenili le še eno rastlino. To rastlino tamkaj imenujejo mehurnik. To drevo je običajno zelo veliko in raste na jezerskih bregovih, ki, kot že veste, niso ravno razsežna. Zgradba tega drevesa je takšna: na kakšnih trideset sežnjevisokem in v preseku okoli tri sežnje širokem, precej gladko skorjastem deblu so približno tri, nekoliko navzgor potekajoče, sicer pa naravnost iztegnjene, vrste vej; na vrhu debela pa mnogo takšnih ravnih vej hitro raste na vse strani. Na koncu vsake veje je izoblikovan neke vrste lijak, skozi katerega se ustje kot majhna cevčica vleče skozi celo vejo, celotno drevo. Tudi to drevo je bolj neke vrste

spužva kot pravo drevo, saj v zemlji nima korenin, temveč le topo klinasto steblo.

7 Sedaj se postavlja vprašanje: zakaj pa to drevo imenujejo mehurnik? - Glejte, iz že znanih vam ustij na vejah skozi cevčice navzven mezi lepljiv sok in to do nekega določenega časa; potem sok v notranjosti spužvastega drevesa presahne in se razkroji v neke vrste zrak. To razkrojitev pa tudi tukaj povzroči velika aktivnost bogate elektrike. - Ker se je sok nabral v teh lijakastih odprtinah in se bolj elastično zgostil, se ne more raztopiti, s tem pa preprečuje v notranjosti drevesa nastalemu zraku prost odtok.

8 Do katerega lahko razumljivega pojava pa pride zaradi tega? - Nobenega drugega kot tistega, ki ste ga tudi sami kot otroci pogosto naredili igraje s peno mila. Namreč: zrak izstopi iz cevčice za elastično lepljivim sokom v lijakasto ustje veje, le-to dvigne in jo napihne do pogosto več sežnjev v premeru velikega balona. Ko prebivalci na drevesu opazijo kaj takšnega, z močnimi vrvmi pohitijo tjakaj, takšen balon na ustju veje močno prevežejo in ga, prevezanega, odrežejo od lijaka. Ko je masa potem popolnoma posušena in doseže primerno stopnjo elastične intenzivnosti, vrvi spet odvežejo in tako dobijo najlepše in najtrajnejše vreče in Žaklje, v katerih lahko vse shranjujejo. Takšen mehur je v svojem zrelem stanju še veliko bolj obstojen kot vaši kavčukasti mehurji in je tako žilav, da ga celo z zelo ostrimi orodji le stežka razrežejo.

9 Domov pa prav tako odnesejo tudi drevo samo in ga tamkaj imajo za najpomembnejše kurivo; prvič zato, ker je njegova masa v posušenem stanju skorajda izključno iz smole; drugič zato, ker se pri gorenju materije tega drevesa razvije zelo prijeten vonj, ki ga imajo prebivalci tega planeta nadvse radi; in tretjič zato, ker je plamen, ki ga daje materija tega drevesa, nadvse lepo svetlo zelen in razen tega ob izgorevanju nastane le zelo malo dima.

10 To so potemtakem najbolj nenavadne rastline tega planeta, ki se sicer nikjer drugje ne pojavljajo. - Zato se bomo, na kratko, naslednjič tudi takoj posvetili čudovitemu kraljestvu živali.

57.

Živalsko kraljestvo na planetu Mironu.

Parnik, gromovnik in vetrovnik

1 Kar zadeva tukajšnje živalsko kraljestvo, smo deloma že omenili, da je le-to do neke določene stopnje podvrženo neprestanemu spreminjanju oblik in sicer izmenjaje od rastlin k živalim in od živali k rastlinam. Zato svojih opazovanj ne bomo pričeli pri tej [spodnji] stopnji živali, ki je tako zelo podvržena spreminjanju oblik, temveč se bomo takoj posvetili tistemu [višjemu] razredu živali, ki na tej zemeljski obli zavzema že trajno mesto.

2 V ta razred živali sodi zlasti veliko število vrst različno velikih, štirinožnih kopenskih živali. Nadalje sicer nikjer drugje kot le na tem planetu obstajajoč živalski razred, namreč tisti dvonožnih živalskih vrst; nato še nekaj perutnine. In končno si bomo ogledali še človeka samega.

3 Žival iz vrste štirinožnih z imenom »veliki parnik« je ena izmed najredkejših živali tega planeta. Ta žival je tako velika, da od tal do hrbta meri okoli trideset

sežnjev in njen obseg telesa pa okoli trebuha meri najmanj šestintrideset sežnjev. Njegove noge so razmeroma dolge in krepke, ter skoraj tako grajene kot noge slona pri vas; le da so čisto spodaj na stopalu namesto s topimi krempljci opremljene z medvedji šapi podobnimi kremplji. - Ta žival ima tudi razmeroma dolg in močan rep, ki je poraščen z močno nakodrano šopasto dlako, približno tako kot pri vas levov rep. Glava te živali sedi na kratkem, a toliko močnejšem vratu in je zelo podobna glavi nosoroga pri vas.

4 Namesto roga ima na nosu širok in zelo prostoren lijak, ki meri v obseg več sežnjev. Na čelu, nad lijakom, ima dva trobca, ki sta raztegljiva do trideset sežnjev. S tema trobcema ta žival nabira korenine in razne druge zanjo užitne sadove in jih polaga v širok in prostoren lijak; ko je lijak napolnjen, skozi svoje nozdrvi vanj kmalu spusti vročo paro. Tako se sadeži prav skuhamo in ko se zadosti zmehčajo, seže žival s trobcem v lijak, postopoma jemlje iz njega razmehčana živila in jih potiska v svoje precej široko žrelo. Žrelo pa je brez zobovja, ter ima namesto zob le zelo močne stiskalne mišice, s katerimi zmečka v žrelo položeno in predhodno že v lijaku skuhano hrano ter jo potem pogoltne in se tako nasiti.

5 Ko ta žival kuha svoje jedi, iz svojega lijaka pogosto razširja zdaleč močnejšo paro, ki se dviga v tako gostih oblakih, kot če bi pri vas na Zemlji gorela zelo velika zgradba - zato pa se žival, kot smo uvodoma že omenili, tudi imenuje veliki parnik.

6 Na nobenem planetu ni toliko nasprotnih živalskih polarnosti, ki so si že v osnovi vedno sovražne, kot na Mironu. In tako se tudi dogaja, da ima naš parnik številne živalske sovražnike, ki mu strežejo po življenju. - Vendar jo vse tej živali sovražne druge živali v boju z njo zelo slabo odnesejo; kakor je že ta žival velika, je vendarle zelo okretna in še zlasti s svojima trobcema hitra kot blisk. Če se ji torej približujejo sovražniki in ta žival to opazi, se naredi, kot da ni nič opazila in tako pusti, da se ji sovražniki približajo čisto do telesa; takrat pa s svojim trobcem kot blisk nenadoma zamahne po sovražnikih, jih vrže v svoj širok parni lijak, ki je zelo trden in takoj nadnje spusti svojo vročo paro. Ko nekateri drugi, še prav tako bližajoči se, sovražniki vidijo ta spektakel, se običajno obrnejo in ne pokažejo nobenega namena več, da bi napadli tega sovražnika, temveč se, kot radi rečete, skromno umaknejo in si svojo sovražno jezo prihranijo za ugodnejši trenutek, v katerem pa se ne temu ne onemu ne godi niti za las boljše kot tako, kot smo pravkar slišali. Le proti ljudem, do katerih čuti ta žival neko posebno spoštovanje, nikdar ne uporabi te obrambe, temveč jih, če jo preveč dražijo, prežene s svojima močno nihajočima trobcema; ob tej priliki pa vendarle iz svojega lijaka spusti takšno količino pare, da so zaradi tega ljudje oviti v povsem gost oblak in potem ne zapazijo zlahka, kam se je žival umaknila. Ljudje pa, medtem ko se še vedno nahajajo v tem ne ravno prijetno dišečem oblaku pare, so tudi tako dolgo mirni, dokler se oblak znova ne razblini; in ko se to zgodi, običajno spet odidejo, ne da bi karkoli opravili.

7 To je potemtakem že ena omembe vredna žival tega planeta. Njena koristnost ima kvečjemu le metafizično osnovo, s pomočjo katere tvori prehodno stopnjo

med navadnimi metamorfnimi rastlinskimi oblikami v konstantno živalsko obliko. Je zelenkasto sive barve.

8 Druga, nič manj omembe vredna žival tega planeta, je tako imenovan gromovnik. Ta žival je za tretjino manjša kot prejšnja in je v svoji vrsti značilna le in izključno za ta planet. Ta žival ima posebno velik trebuh, ki ga lahko ob določenih prilikah za povrh še zelo napihne s pomočjo razvoja notranjega zraka, tako da potem v obseg neredko dobi več kot štirideset sežnjev okoli trebušnega predela, medtem ko ima sicer v obsegu le nekaj nad deset sežnjev. Ta žival je skorajda podobna tako imenovanemu kenguruju, ki ima pri vas tudi ime »vrečar«; le da ima okroglo glavo, podobno kot pri vas opica, tudi njegove noge so podobno grajene kot opičje, vendar so seveda v razmerju s preostalo velikostjo živali ustrezno močne in trdne.

9 Ta žival se prav tako hrani z zelišči, med drugim tudi z drevesnimi sadeži, in se najraje zadržuje v bližini voda. - Zakaj pa jo imenujejo gromovnik? - To bo takoj postalo jasno.

10 Če to žival zasledujejo in jo njeni sovražniki kjerkoli stisnejo v kot, tedaj napihne svoj trebuh, zaradi česar ima potem prav smešno strašanski videz. Ko je trebuh napihnjen, se takoj napoti v vodo in spretno odplava proč od obale. Ko je oddaljena kakšnih deset ali dvajset sežnjev od obale, prične plavajoč v vodi s svojimi sprednjimi nogami bobnati po svojem močno napetem trebuhu. S tem povzroča takšen hrup, da se zaradi tega prične celotna obala zibati, kot da bi bil manjši potres. S tem hrupom svoje sovražnike pogosto tako prestraši, da se le-ti zlepa ne upajo spet podati v takšno srhljivo nevarnost.

11 Celo ljudje niso ravno pretirani prijatelji tega precej neprijetnega hrupa, ki je včasih, zlasti pri samčkih, tako intenziven, da bi se pri vas na Zemlji moralo pošteno sramovati dokaj bližnje grmenje topov.

12 Koristnost te živali je podobna tisti prejšnji. Tudi ljudje je nikdar ne lovijo, ker je sicer zelo mile narave in nikomur drugemu ne stori nič žalega, razen, če je zasledovana, s svojim hrupom, ki ga običajno zganja tako dolgo, dokler se sovražniki niso daleč razbežali; potem pa se znova poda na obalo, razbremeni svoj trebuh zraka in tamkaj nadaljuje s svojim običajnim načinom življenja. - Ta žival je po hrbtu temno modra, spredaj na trebuhu pa prehaja v zelenkasto rumeno barvo.

13 To je potemtakem druga zanimiva žival tega planeta. - In tako se bomo znova posvetili naslednji, ki prav tako ni nič manj nenavadna.

14 Ta tretja nenavadna žival nosi ime »vetrovnik«. - Preden pa si bomo ogledali vzrok njenega imena, se bomo nekoliko ukvarjali z njeno nenavadno pojavo. Kakšna pa je ta? - Za vas, kot radi rečete, v pravem pomenu komična. - Na vsej svoji Zemlji nimate tako smešne živalske pojave, kakršna je ta žival. Osel pri vas bi v primerjavi z njo lahko nastopal kot pravi modrec Jutrovega. Zaradi tega imajo to žival običajno udomačeno, ker prebivalcem tega planeta izvaja mnoge razvedrilne prizore, le-ti pa so njihovi veliki prijatelji, ker tudi v duhovnem pogledu v velikem stvarniškem človeku ustrezajo smejalnim trebušnim žlezam.

15 Ta žival je desetkrat večja kot vaš konj. - Je približno tako rdeče barve kot umazana opeka pri vas. - Noge so razmeroma precej dolge in nekoliko

upognjene navzven, še zlasti v predelu pod kolenom in so od trebuha do obeh kameljim podobnih topih krempljcev močno poraščene z nerodno kodrastimi dlakami. Tudi zadnje noge so, tako kot sprednje, upognjene navzven in so tako poraščene kot sprednje. Na trebušnem predelu visita dve vrsti golih seskov, ki so neredko dolgi pol sežnja. Samček ima sicer nekoliko krajše seske, toda toliko bolj izrazite spolne organe; še zlasti mošnja visi vse do kolen zadnjih nog. Rep je od hrbta navzdol prav tako obilno poraščen z nerodno kodrastimi dlakami in je zelo živo zaposlen s tem, da s telesa odganja morebitne insekte. Tudi hrbtni predel je poraščen z nerodno kodrastimi dlakami. Celotno osrednje telo je tako, še zlasti zato, ker je zadnjica precej močno dvignjena, po obliki podobno velikanskemu pavijan pri vas, z izjemo nog in repa. - Iz precej nerodno obsežnega telesa se dviga vitek labodji vrat; na tem ljubkem labodjem vratu sedi vašim mezgom [domača žival, neposredna potomka žrebca in oslice: SSKJ] podobna glava; le daje videti še bolj topa kot glava mezga in ima tudi veliko večja in manj špičasta ušesa kot vaš mezeg. Robovi ušes so prav tako močno in podobno poraščeni kot noge. In od spodnjega lica visi par dolgih, povsem golih seskov sivkaste barve, ki so le tu in tam poraščeni s kakšno precej dolgo dlako. Poleg tega ima žival zelo na široko odpirajoče se žrelo, iz katerega lahko po potrebi iztegne več sežnjev dolg jezik. - Takšna je torej podoba te živali.

16 Zakaj pa se imenuje »vetrovnik«? - Če to žival zaradi svoje, za prebivalce tega planeta zelo smešne pojave, čez vsako mero dražijo in jezijo, se napihne, zvije svoj jezik v cev in nato iz te cevi tako močno piha, da človeka, ki je na tem planetu zelo velik, če ne pazi, zlahka prevrne. Še zlasti pa ta žival rada uporabi svoj veter tam, kjer pred seboj zagleda mnogo majavih in hkrati umazanih predmetov. Te nato odpihne v tiste, ki ga dražijo in jezijo; in neredko se zgodi, da jo nekateri preveč zlonamerni nagajivci te živali grdo skupijo. Toda šele ta pojav predstavlja tako imenovano glavno zabavo teh prebivalcev in sicer ne tako zelo zaradi samega takšnega dogodka, kot posebno zaradi nadvse smešne poze, ki jo ta žival zavzame pri takšnih operacijah.

17 To pa je gledano s strani ljudi tudi vsa koristnost, ki jo imajo od te živali. Sicer pa je njegova koristnost podobna tisti prejšnjih dveh živalskih vrst. Tako pa smo gotovi s to živaljo in bomo z našimi opazovanji nadaljevali prihodnjič.

58.

Mironska koza. Stiskač tal

1 Izmed štirinožnih živali tega planeta bomo omenili in si na kratko ogledali še tri razrede ali bolje tri vrste; nato pa se bomo po splošnem pregledu takoj posvetili dvonožnim živalim.

2 Naslednja žival, ki jo bomo opazovali iz vrst štirinožcev, je navadna koza, ki je prav tako udomačena in jo prebivalci redijo kot koristno domačo žival. Ta žival je približno desetkrat tako velika kot velika krava pri vas, ni pa podobna niti kravi niti kozi vaše Zemlje in jo zato takšno, kot jo srečamo na tem planetu, ne najdemo na nobenem drugem planetu. - Kakšna pa je potemtako ta žival? Osrednje telo je nadvse obsežno, tako da ima trebuh te živali neredko obseg

dvanajstih sežnjev. Noge pa so v razmerju povsem hoduljasto mršave. Namesto parkljev vaše kože ima ta žival, skoraj tako kot vaše gosi ali race, prste z močno vmesno kožo; vendar spredaj ne z ostrimi, temveč s topimi kremplji. Trtica te živali se podaljšuje v dva prava stožca, izmed katerih se vsak dviguje preko enega in pol sežnja nad hrbtenico. Med tema trtičnima stožcema je razmeroma dolg, rilčast rep, ki je na koncu poraščen z zmernim šopom dlak. Z izjemo hrbtne linije ima žival kratko dlako; hrbtna linija pa je gosto poraščena z dolgimi in trdimi ščetinami, ki so neredko dolge preko dveh vatlov¹ in včasih tako debele kot majhen gosji peresni tulec pri vas. Tamkaj pa, kjer se na telesu pričnejo noge, so objete z gostim svitkom kodraste volne; prav tako z nekoliko manjšim svitkom pod kolenom. Pred obema nogama se dviga popolnoma okrogel vrat, ki je prav tako dolg kot celotno telo in v celoti porasel s kratko dlako. Na tem vratu potem sedi glava, ki je skoraj popolnoma takšna kot pri vaši kameli, le da se razlikuje po tem, da ima naravnost iz čela tri precej dolge in močno prišiljene rogove, izmed katerih je sredinski nekoliko močnejši in daljši kot oba zunanja. - Ravno na sredini trebuha pri samički, ki jo lahko molzejo, visijo štirje močni seski - s čimer so prebivalci deležni prav okusnega in zelo mastnega mleka. - Takšna bi torej po obliki bila ta žival.

3 Kaj pa je pravzaprav tisto nenavadno pri tej živali? - Nenavadno pri tej živali je, da lahko svojo hrano išče v treh elementarnih okoljih, namreč v in na vodi, na kopnem in v zraku. - Tukaj bodo nekateri rekli: to se nam ne zdi tako čudno! Tako pri nas živijo vse štirinožne živali; saj tudi one živijo od vode, od kopnega in od zraka. - Le da je stvar tukaj drugačna. Ta žival lahko gre v vodo in tam, tako kot pri vas gosi, plava naokoli in použije pogosto rastoče vodne zeli. To še ne bi bilo tako nenavadno, ker so tudi na Zemlji štirinožne živali, ki so zelo dobri plavalci in jim tudi vodna vegetacija dobro tekne. - Ta žival pa se lahko tudi prosto dvigne v zrak in si tamkaj naglo gibajoč na vse strani prestreza listje, ki ga veter nosi s seboj, kot tudi ostalo nenadno zračno vegetacijo ter jo použije. Pripomniti moramo še to, da je zrak tega planeta prenapolnjen z raznimi redkimi meteorskimi pojavi in le stežka mine dan, da ga ne bi za kratek čas napolnjevali celi oblaki tujih rastlin, semen, živali in še več podobnega. Ti meteorski pojavi pa le redko padejo na tla, temveč v zraku prav udobno odplavajo naprej, kar se tamkaj zgodi še toliko lažje, ker je zrak tega planeta veliko intenzivnejši in težji kot zrak vašega zemeljskega telesa.

4 Če žival torej želi narediti obilno zračno promenado, svoj trebuh z razvojem notranjega zraka pošteno napihne, se potem s svojimi lahкими nogami usmerja na vse mogoče strani in se najraje nahaja tam, kjer pride v takšen meteorski planetarni oblak. Ko se tam do sitega nažre, znova odjadra proti svoji domovini in si med svojima trtičnima stožcema vzame s seboj še majhno zalogo.

5 Ta žival je sicer zelo dobrodušne narave, vendar ima, ne glede na to, mnoge živalske sovražnike. Ti sovražniki pa tej živali, če jih le dovolj hitro opazi, niso zlahka kos. Ko namreč zagleda tega ali onega sovražnika, se hitro dvigne v zrak, nato po zraku hitro odplava do svojih sovražnikov in iz zraka s svojimi rogovi zelo urno zabada sovražnike. Če so le-ti majhni, jih zagrabi tudi s

¹ vatel - dolžinska mera za tkanino; 0,41 sežnja ali 77,8 cm; op. prev.

svojimi močnimi zobmi, jih ponese vrtoglavo visoko v zrak in jih tam izpusti. Sovražniki pa to vedo in si tudi zapomnijo; zato je jo tudi hitro popihajo, kakor hitro se žival prične dvigati v zrak.

6 Ljudem pa je ta žival izredno naklonjena, jim nikoli ne stori nič žalega in jih tudi tako rekoč nič ne stane. - Tako se pogosto zgodi, da se ob nekem gospodinjstvu zadržuje več sto takšnih živali in skrbijo za izdatno vzdrževanje stanovalcev. Živali zlepa ne zapustijo gospodinjstva; moralo bi se že zgoditi, da bi človek ubil to ali ono izmed teh živali. Potem pa je za dolgo časa konec; tedaj se vse živali, pa če bi jih bilo več sto po številu, napotijo od takšnega gospodinjstva proč in koristijo drugemu.

7 Ta gotovo zelo zanimiva žival je v splošnem zelenkasto rdeča; z večjo dlako porasčena mesta so temno modra, ščetine in rep, trtična stožca in vrat kot tudi trije rogovi na glavi pa so bleščeče beli.

8 Nadaljnja, prav tako zelo omembe vredna domača žival je tako imenovani stiskač tal. Ta žival ima približno podobo vašega slona; le da so njegove noge kot tudi trobec drugače grajene kot pri slonu; noge so namreč takšne, kot da bi na žival bili obešeni štirje stožci, katerih široki deli so povsem spodaj, njihovi špičasti vrhovi pa s telesom tako povezani, kot bi bile zapičeni v le-to. Siceršnje telo pa je, z izjemo desetkrat večjega volumna, popolnoma podobno vašemu slonu. Tudi glava je, razen trobca, prav tako podobna glavi vašega slona; le trobec je v razmerju nekoliko krajši in na koncu še enkrat tako širok kot pri glavi, iz katere izhaja kot nekakšen podaljšan nos. - Takšna je torej ta žival.

9 Zakaj pa nosi ime »stiskač tal«? - V tem imenu se večji del razkriva tudi koristnost te živali. Kajti tam, kjer se zadržuje, tla stepta tako, da so popolnoma ravna in ne odneha prej, dokler površine, ki si jo je izbrala za svoje domovanje, povsem ne izravna.

10 Tudi to žival prebivalci udomačujejo in pri gradnji svojih preprostih stanovanjskih hiš na nek način uporabljajo kot polagalca temeljnih kamnov. Pri tem lahko ljudje potegnejo zgolj eno brazdo, če želijo imeti popolnoma ravno površino. Ko to ali ono žival nato odpeljejo na takšno nabrazdano površino, le-ta nemudoma prične ravnati tla, razrije tamkaj s svojima ravnima, dolgima čekanoma in s svojim zelo močnim trobcom tla in na ta način planira - navkljub matematičnemu stavbeniku - nakazano površino. Ko je ta površina do konca rahlo planirana, se loti teptanja. S tem teptanjem se takšna tla tako zravna in utrdijo, da bi za začetek celo nanje položena libela gotovo držala sredino; nadalje pa, kar zadeva s tem doseženo trdnost tal, bi za njegovo razrahljanje morali uporabiti vsaj vaše krampe in cepine.

11 Tudi ta žival se hrani z zelmi in koreninami in izjemoma skorajda nima sovražnikov, razen nekaterih občasno pojavljajočih se insektov. - Je blede zelene barve. In ker o tej živali ni omeniti nič pomembnega več, bomo prešli k najkoristnejši, hkrati pa tudi najbolj čudni domači živali tega planeta.

1 Kakšna žival pa je to? - Nobena druga kot vaša krava, le da je zdaleč drugačna od krave na Zemlji. Prav tako njena koristnost mnogokratno in večstransko presega koristnost vaše enake živali. Da pa si bomo o vsem lahko ustvarili zadostno predstavo, kar zadeva to žival, bo potrebno, da se tudi tukaj za začetek seznanimo z obliko te živali.

2 Kakšna pa je potemtakem ta žival? - Najprej, kar zadeva njeno velikost, meri, začeni od trtice do temena glave, dvajset sežnjev¹ in od stopala do višine hrbtenice deset. - Osrednji trup te živali se prav tako odlikuje s skorajda nesorazmerno velikim trebuhom. - Noge, razmeroma skorajda takšne, kot pri že znani nam kozi, pa so bolj šibke in mršave. Na trtici je umeščen dolg, košat rep, ki je v celoti poraščen z grivo, skoraj tako kot pri vas pri konju. - Hrbet te živali je skorajda takšen kot kamelji; le da ni tako nenadoma izbočen kot pri kameli, temveč zlagoma začeni pri trtici in se prav tako počasi upadajoč izgubi do ramenskega predela sprednjih nog. - V okolici ramen se približno pol sežnja nad hrbet dvigata dva ovalno stisnjena stožca in tako dajeta živali nekoliko strog videz; ko žival namreč hodi, se tudi ta stisnjena ovalna stožca vedno premikata navzkriž drug proti drugemu.

3 Takoj nad rameni se dviga po celi dolžini širok, toda glede na celotno telo, prav suhljat vrat, na katerem sedi razmeroma velika glava, ki je skoraj takšna kot glava vašega mezga, le da je razmeroma velika. Na glavi ima ta žival le en rog; ta pa stoji pokonci in ni tako od čela naprej potekajoč, kot pri vas na Zemlji pri redkih samorogih. Na tem rogu je umeščen popolnoma okrogel gomolj, ki ima v obseg majhen seženj in je iz zelo trde mase, take kot denimo kremen pri vas. Ta rog je na čelu, pravzaprav pri njegovem začetku, obraščen z močno, nekoliko zmršeno šopasto grivo. Šele pod temi grivami sta dve veliki in ognjevitni očesi, ki po ostrini vida prekašata vsa ostala živalska očesa. Iztegnjen jezik te živali je dolg več kot en seženj, se pravi preko žrela navzven, in je čisto bodičast, približno tako kot ježeva koža pri vas. S tem bodičastim jezikom lahko ta žival udobno in trdno zagrabi svojo hrano, jo nato potegne v svoje žrelo, zmelje med močnimi stiskalnimi zobmi in nato za svojo prehrano pogoltne.

4 Kar zadeva poraščenost celotnega preostalega telesa, je, razen po okončinah, poraslo z najlepšo, najfinejšo in najčistejšo volno; le noge, že omenjena stožca nad rameni in ušesa so kratkodlaka. Ta žival je na tem planetu edina, ki ima približno takšne parklje kot košuta pri vas. Nekoliko pred zadnjima nogama, na trebuhu, je razmeroma veliko vime, ki ima pri tej živali šest seskov, ki pa niso razporejeni v dve vrsti, ampak so v eni vrsti. - Volna te živali je čisto bela, na repu in na rogovih nahajajoča se griva pa je temno rdečkasto rjava; kratkodlaki deli pa so videti blede. - Tako imamo pred seboj celotno podobo te živali.

5 Če sedaj opazujemo to žival, kakor je pojavno pred nami, mora vsakdo izmed vas reči: zdi se, da je ta žival koristna; pa vendarle nikjer ne kaže kaj izjemnega in omembe vrednega. Toda tukaj Jaz pravim, kot radi rečete: čeprav ni vse zlato, kar se sveti, je vendarle lahko marsikaj zlato, kar se ne sveti. Kajti kdor

¹ Seženj; 1,89m

hoče imeti bleščeče zlato, ga mora predhodno prav tako polirati kot neko drugo kovino. Tako se bomo tudi lotili obnašanja te živali in pokazalo se bo, koliko nenavadnega zlata tiči v njej. Zatorej si bomo najprej ogledali vse omembe vredno in resnično v čudovitost prehajajoče te živali, preden bomo obravnavali njeno vsestransko koristnost.

6 Prva nenavadnost te živali je v tem, da se lahko z ljudmi tega planeta formalno sporazumeva z neke vrste govorico. Ta govor sestoji iz znakov, ki jih ta žival daje s pomočjo svojih sprednjih nog in ki jih spremlja z mimiko svoje glave, svojega jezika in svojih oči. - Ne smete misliti, da je potrebno takšno žival sprva priučiti, nekako tako, kot vi na vaši Zemlji dresirate marsikatero žival, temveč je to živali lastno že v osnovi. Ta sposobnost se sčasoma s dalj časa trajajočim druženjem z ljudmi seveda zelo poveča; nikakor pa je ni potrebno učiti.

7 Te živali so zato tudi najzanesljivejši preroki za razne prihodnje pojave. In, če so v tej posebnosti z rednim druženjem z ljudmi postale vse bolj in bolj spretni, tedaj določajo bodoče pojave kot denimo velike nevihte, velike pomračitve zraka zaradi raznih meteorskih tvorb, velike potrese, prihodnje nastanke bliskajočih se dreves in še več podobnega, kar zadeva ta planet, malodane do sekunde vnaprej.

8 Zaradi tega pa ljudje tega planeta to žival prav posebno spoštujejo, kar se je ponekod celo porazgubilo v neke vrste malikovanje. Ker pa so prebivalci tega planeta povezani tudi z duhovnim svetom svojega planeta, takšno malikovanje nikdar ne traja dolgo, temveč je bolj podobno kratkemu prehodu, ki spominja na navdušenje nekaterih nespametnih pesnikov pri vas, ki pogosto kričijo pesmi iz lesa ali kamna izrezljanemu kipu, kot da bi stali pred angelskim duhom tretjih nebes. Tudi to je malikovanje; vendar, kot ste gotovo že večkrat izkusili, nikdar preveč intenzivno in predolgo ne traja. Na tem planetu, kjer je čaščenje prebivalcev vedno bolj podobno velikemu začudenju nad sposobnostmi te živali kot pa malikovanju, je še bolj tako.

9 Glejte, ta lastnost te živali že gotovo presega vse ostale lastnosti živali, ki smo jih spoznali doslej. - Ali ima ta žival še več nenavadnih in omembe vrednih lastnosti? - O da; le poslušajte naprej!

10 Druga čudovita nenavadna lastnost te živali je v tem, kako se srečuje s svojimi sovražniki, ki jih ima dokaj veliko. Kako pa se brani pred svojimi sovražniki? - Najprej ta žival natančno zazna, kje sovražnik preži nanjo. Kjer je temu tako, iz žrela pomoli svoj bodičast jezik in neposredno napade svojega sovražnika. S tem, ko je iztegnila jezik, se je ta žival zaradi svoje notranje organizacije napolnila z nezaslišanim nabojem pozitivne elektrike. Ko žival opazi, da je polna, sprva povleče jezik nazaj in nato zapre svoje žrelo, obrne svoj krogelni rog naravnost proti sovražniku in iz njega nad sovražnika takoj spusti poln električni naboj, ki je pri tem, če že ne ravno usmrčen, pa od izjemno močnega električnega udara vendarle tako ponižan, da zagotovo pri priči zapusti svojo zasedo in vnovič zlepa več ne tvega, da bi se sovražno

približal tej živali. To bi bila torej druga, gotovo zelo pomembna lastnost te živali.¹

11 Tretja nenavadna lastnost te živali pa je v tem, da jo prebivalci nikoli ne potrebujejo pomolsti, če od nje želijo mleko. Nastaviti morajo le posodo in ta žival s svojimi mleka polnimi vimeni takoj stopi nad posodo in sprva prostovoljno spušča iz svojih seskov svoje mleko v posodo; ko pa vime ni več tako polno in mleko tako rekoč ne odteka več prostovoljno iz seskov, se žival sama do zadnje kaplje pomolze s parklji sprednjih nog, tako da sesek spretno prime med parklja in ga nato previdno iztiska; ko se je do konca pomolzla, to nakaže ljudem, ki potem vzamejo posodo in lahko mleko uporabijo zase.

12 Četrta pomembna lastnost te živali je v tem, da ob velikih nevihtah tvorijo žive strelovode. Kajti ta žival ima najnaravnejšo navezanost do strel. - Ko se kjerkoli pojavijo z elektriko izdatno nabiti oblaki, se te živali v velikem številu postavijo na neko višjo točko, iztegnejo tamkaj svoje jezike proti oblakom in jih tako neredko popolnoma razelektrijo; te elektrike pa nikdar ne izpraznijo nenadoma skozi svoj rog, temveč pustijo, da počasi odteka skozi njihove ramenske stožce, ki jih imajo te živali prav v ta namen. - Zaradi te lastnosti so tudi najboljši nočni čuvaji človeških stanovanj tega planeta. Kajti ponoči se, razen nekemu [živalim] poznanemu človeku, ni ravno priporočljivo približati takšni hiši. Kdor bi storil kaj takšnega, bi se izpostavil največji nevarnosti, da bi ga strela bodisi ubila ali pa vsaj močno poškodovala.

13 Iz že znanega lahko sklepamo, da to žival zaradi takšnih lastnosti uporabljajo tudi še za marsikaj drugega. Zlahka si boste mislili, da ne sme manjkati niti pri pogostih lovih niti pri mnogih drugih prilikah. Tako, pa smo z opazovanjem nenavadnih lastnosti te živali tudi že dodobra spoznali njeno koristnost. Omeniti moramo le še, da s svojo obilno volno ljudi oskrbuje z najboljšo obleko in že imamo celotno koristnost živali pred seboj; in zato si bomo prihodnjič posvetili dvonožcem, nato ko bomo še prej vrgli čisto kratek pogled na preostalo živalsko kraljestvo. - In s tem dovolj za danes!

60.

Veliko bogastvo živalstva na Mironu.

Dvonožne živali

1 Že ob predstavitvi planeta Saturna smo jasno spoznali, da se na vsakem planetu najdejo podobne ali sorodne stvari kot na nekem drugem planetu, ki pripada enemu in istemu Soncu. - Zato lahko po pravici predvidevate, da so tudi na tem planetu, ki smo si ga pravkar predstavili, zagotovo podobne živali kot na naši Zemlji, ki se seveda v posameznih delih razlikujejo od vaših, tako v pojavi, kakor tudi velikosti in barvi - ne glede na to pa bi brez večjih težav razpoznali tiste živali tega planeta, ki so sorodne s tistimi vaše zemeljske oble. Toda ne le živali vašega planeta, temveč tudi živali drugih planetov obstajajo tukaj ob nekaterih mutacijah, tako po velikosti kot tudi obliki in barvi.

¹ Tudi na Zemlji obstajajo živali, ki delijo električne udare; električna jegulja v severovzhodni Južni Ameriki s svojimi električnimi organi lahko ustvarja 330 V udarce.

2 Da, tukaj ne manjka niti mud iz Saturna in prav tako naseljuje le nekaj otokov izven pravih kontinentalnih tal; je pa velika razlika glede velikosti med mudom planeta Mirona in tistim planeta Saturna. Kajti na planetu Mironu je ta žival komaj dvajsetkrat tako velika kot denimo slon pri vas. Če to primerjate med seboj, boste gotovo opazili razliko.

3 Tukaj pa so še druge [na ostalih planetih našega Sonca živeče] živali; vendar, kot rečeno, z marsikatero spremembo, naštevanje vseh pa bi v namen našega razodetja terjalo preveč časa. Kajti na tem planetu je samo nad sto tisoč živalskih vrst zgolj štirinožcev, ki niso podrejeni spremembi oblike. - Le zamislite si naprej armado tistih živali, ki jih tamkaj imenujejo prehodne živali; končno pa prav tako številno kraljestvo dvonožcev. Iz tega vam bo gotovo postalo jasno, kako dolgo bi bilo potrebno, da bi nazorno predstavili vsako vrsto teh živali. - Zato naj za celotno živalstvo zadošča ta splošen pregled in hkrati zagotovitev, da skoraj na nobenem planetu ni tako naravno pestro kot na tem - ne da bi zaradi tega bil človek moten v katerikoli sferi svojega bivanja in delovanja. Kajti prostora, ki ga lahko zasedejo izključno takšne živalske generacije, je veliko - in to zelo obširnega. - Še posebej temu služijo onstran velikih gorstev ležeča obalna morska področja, v katerih dobesedno mrgoli bitij vseh vrst, ki le poredko, nekatere pa sploh nikoli ne, pridejo preko obeh visokih pogorij, da bi se naselile na pravem, za človeško naselitev primernem kopnem; in četudi včasih nekatere pridejo preko tega gorovja, pa jih kot tujce v tej deželi domače živali hitro prisilijo k vrnitvi.

4 Ker s štirinožci nimamo več kakšnih posebnih načrtov, se bomo takoj posvetili dvonožcem. - Tukaj boste verjetno vprašali in rekli: kakšne čudo živali morajo pa to biti? So mar ptice ali opice? Kajti le ti dve živalski vrsti sta res tako grajeni, da se mora ptica gibati po dveh nogah, opica pa se večinoma lahko giblje po svojih dveh zadnjih nogah.

5 Jaz pa vam pravim: z dvonožci je tukaj povsem drugače; niso namreč niti ptice niti opice. - Tukaj si boste mogoče mislili, da je mišljen celo neke vrste četrtinski, tretjinski ali polovični človek? - Tudi temu ni tako; kajti te živali z ljudmi pogosto nimajo skorajda najmanjše podobnosti. - Sedaj se šele postavlja vprašanje, kakšna živalska bitja pa potem to pravzaprav so? - Glejte, ker ima na tem planetu vse že nek določen čudovit pridih, je tako tudi s to, le za ta planet značilno, živalsko vrsto!

6 Da pa bomo, kot radi rečete, na en mah podrli drevo in tako kot nek makedonski junak rešili najbolj zavožlan voz, vam Jaz, da bi z enim žarkom osvetlil to živalsko vrsto, pravim: v bistvu ni prav nič drugega kot le ponovitev vseh štirinožnih živali, ki pa se namesto po štirih gibljejo le po dveh nogah.

7 Kar zadeva telesa, je v oblikah le ta razlika, da so za več kot petkrat manjša od tistih samih štirinožcev in da sta dve nogi seveda nekoliko drugače oblikovani kot sprednje ali zadnje noge štirinožcev. Kajti prvič sta dve nogi vsekakor močnejši kot pri štirinožcih; in drugič pa so stopala nog bolj raztegnjena in izrazita. Ne glede na to pa se od človeških nog v splošnem razlikujejo po tem, da imajo kolena svojih nog obrnjena nazaj, medtem ko jih ima človek naprej.

8 Še posebej nenavadna razlika med nogami teh dvonožcev in tistimi štirinožcev je v tem, da so noge teh dvonožcev od trebuha do kolen povezane in tako na nek način zaraščene z zelo tanko in raztegljivo kožo, ki pa, ne glede na to, teh živali nikakor ne ovira pri hoji. Zakaj je dana tem živalim takšna koža, se bo jasno pokazalo v nadaljevanju. Če imajo te živali velika, na dolgo raztegnjena, ptičem podobna krempljasta stopala, potem so ti kremplji povezani s takšno kožo, noge pa le do kolen s predhodno omenjeno kožo.

9 Tiste živali, katerih noge so s to kožo povezane do stopal, imajo v predelu, kjer vrat zapusti telo, razmeroma velike in močne pahljačaste roke, ki so nekoliko podobne ribjim plavutim pri vas. Tiste živali pa, ki so le do kolen obraščene s to kožo, ker imajo s kožo obraščene kremplje, nimajo teh pahljačastih rok, zato pa precej dolg, enako pahljačasto razprt rep.

10 Zakaj pa so potemtakem te živali tako grajene? - Te živali imajo zato takšno telesno konstitucijo, ker so vse po vrsti tako prebivalci kopnega kot tudi zraka - na skoraj enak način kot pri vas netopirji in še druge frfotajoče živali. - Vse te živali se lahko zaradi v njihovem organizmu razvite, nadvse fine in lahke vrste zraka, tako kot vaši baloni dvignejo v na tem planetu posebej intenziven zrak; ko se takole dvignejo v zrak, lahko z mednožno kožo in pahljačastimi rokami, ali pa s kožo med kremplji in pahljačastim repom v zraku tako spretno letajo v vse smeri kot pri vas na Zemlji frfotajoče živali.

11 Tukaj boste seveda vprašali: kakšno vlogo pa imajo te živali na tem planetu? - Zelo pomembno. Prvič v metafizičnem pogledu predstavljajo prehodno stopnjo od pravega živalstva k človeku. Drugič pa so v naravnem pogledu na tem planetu najbolj potrebni in najzanesljivejši čistilci zraka. Kako zelo je zrak tega planeta pogosto celo do višine petdesetih do stotih nemških milj napolnjen in hkrati oživljen z raznimi meteorskimi in hkrati metamorfnimi živalskimi ali med drugim tudi rastlinskimi bitji, smo deloma že omenili. Vendar moramo, ne glede na to, omeniti še nekaj pomembnega in lahko kar z naj večjo gotovostjo predvidevate, da se takšni pojavi, še zlasti proti večeru, pričnejo tako kopičiti, da se zaradi tega Sonce tako zatemni, da česa takšnega pri vas, razen ob popolnem sončnem mrku, niste še sploh nikdar opazili. Če je torej takšen meteorski ali metamorfen pojav v nastanku, tedaj se kaj kmalu z izredno dvizno hitrostjo z gorovij, včasih pa tudi iz bolj negostoljubnih dolin in jarkov, dvignejo milijoni takšnih živali in kmalu dosežejo takšen meteorski ali metamorfni oblak. Skorajda ni potrebno omenjati, da imajo te živali tukaj zanje slasten obed. Neredko v le nekaj urah skorajda docela porabijo več sto kubičnih milj velik vsebine poln oblak. Prav tako ni potrebno omenjati, da je to za ljudi veliko dobro delo.

12 Ti gostje tudi pošteno brzdajo na tem planetu skoraj vseskozi metamorfno kraljestvo ptic, ki je tudi v vseh pogledih zelo bogato.

13 Tukaj boste vprašali: ali pa niso ti nenavadni dvonožci občasno ljudem tudi v breme? - O ne! Saj so te živali nadvse plahe in zato vedno naseljujejo le takšne točke, kraje in področja dežele tega planeta, ki so sicer težko dostopni tako za ljudi kot tudi za druge živali, ali pa se, kjer so še dostopni, pojavljajo v takšni negostoljubni goloti, da ljudje in druga bitja tukaj nimajo kaj dosti iskati.

14 S tem smo končali tudi s to živalsko vrsto in se bomo zato posvetili ljudem tega planeta.

61.

Ljudje Mirona.

Tamkajšnje stanovanjske hiše in vasi

1 Kar zadeva ljudi tega planeta, le-ti niso tako veliki kot prebivalci planeta Saturna, a vendarle večji kot tisti planeta Urana - čeprav so med seboj podvrženi pomembnim velikostnim razlikam. Tako so neredki ljudje, ki dosežejo velikost štiridesetih sežnjev in spet ljudje, ki so pogosto visoki komaj nekaj čez dvajset sežnjev. V tem pogledu je ta planet skoraj enak vaši Zemlji, kjer obstajajo za razmerje človeških telesnih velikosti zelo različne razlike. Tako je na našem planetu Mironu z ženskim spolom.

2 Kar potem zadeva telesno obliko obeh spolov, je običajno le-ta zelo lepa, čeprav tudi tukaj obstajajo pomembna odstopanja. Da si bomo o postavi ljudi tega planeta lahko na hitro ustvarili čimbolj popolno predstavo, se bomo v vseh pogledih držali sredinskega razreda; kajti iz tega zornega kota bomo zlahka spoznali tudi vse mogoče stranske linije. In tako si bomo najprej ogledali trideset sežnjev visokega moškega in približno osemindvajset sežnjev visoko žensko.

3 Kakšen pa je moški? - Moški je zelo resnega, toda nikakor odvratnega videza. Njegovi udi so popolnoma moški v smislu popolnega moškega pri vas. Na glavi ima dolge, največkrat svedrasto kodraste lase temnozelene barve. Barva polti moškega je bela, le tu in tam pa prehaja v svetlo zeleno. Ustnice so sicer rdeče, a se tudi nekoliko svetlikajo v zeleni. Tudi oči nikdar niso modre ali rjave, temveč variirajo v zeleni. Gosta koničasta brada moškega je prav tako zelena; le nekoliko bolj bleda kot lasje. Tudi nohti na rokah so videti takšni, kot prav močno zeleno steklo; medtem ko so prsti običajno popolnoma beli, v kolikor jih vzdržuje čiste, kar pa je, mimogrede, na tem planetu največkrat tako. Zobje v ustih so tako modrikasti kot biserovina pri vas in se čisto nežno svetlikajo v različnih odtenkih. - Glas moškega je zelo blagozvočen, vendar običajno zelo nizek, tako da bi se običajen pogovorni glas stalno gibal v najnižjih območjih vaših kontra-zvokov v za vašo ušesa tako zveneči jakosti, da bi ga še v oddaljenosti dveh do treh milj prav dobro zaznali kot gromu podobnega. - Čeprav tudi ženska govori dosti nizko, je njen glas vendarle prijetnejši in na nek način bolj fleksibilen kot glas moškega. Zato je še posebno za moški spol tega planeta nadvse privlačna; toliko bolj, ker je ta planet tako rekoč domovina glasbene umetnosti. Tukaj namreč negujejo to umetnost ne le z raznovrstnimi in prilagodljivimi človeškimi glasovi, med katerimi ženski seveda najbolj izstopajo, temveč tudi z najrazličnejšimi glasbenimi inštrumenti.

4 Videli smo torej, kakšen je moški v svojem golem stanju; zato si bomo ogledali tudi žensko brez obleke. Morda bo ta ali oni vprašal, zakaj pa hkrati s predstavljenjo postavo ne tudi obleke? - Razlog pa je v tem: ker je obleka tukaj skoraj tako raznovrstna kot pri vas, se ji tukaj ne da določiti neka trdna oblika, kot na kakršnemkoli drugem planetu. - Tudi tukaj namreč moški

nosijo glede na različnost pokrajine in njihovih navad različne suknje, plašče, hlače, čevlje in klobuke - in ženska prav tako. Če torej želite pred seboj videti oblečenega človeka moškega ali ženskega spola, ga morate sami obleči, kar vam ne bi smelo biti pretežko. V ta namen morate na prebivalce tega planeta zgolj prenesti boljše evropske in azijske narodne noše, seveda v povečanem merilu in že jih boste imeli oblečene pred seboj! - Ker to vemo, se lahko z vso pravico brez pomislekov približamo goli ženski in si jo ogledamo v njeni naravi.

5 Ženska je običajno izredno lepa, da, včasih celo čudovite lepote. S svojo postavo izraža čudovito sladkobo in milino; zaobljenost, mehkoba in nežnost so skoraj nikoli manjkajoče odlike ženske postave. - Koža je neverjetno nežna in bleščeče bele barve, kot denimo sveže zapadel sneg na neki planini pri vas, le lica največkrat prehajajo v nežno zelenkasto rdečo. - Lasje so črno zeleni in se na svetlobi svetlikajo kot pavje pero pri vas; tudi kodraste dlake v pod pazduhi so izjemne in se svetlikajo kot diamanti; prav tako tudi sramni kodri. - Nohti na rokah so nadvse živahno zeleni in se svetijo kot fino spolirano steklo, ki se lepo poda nadvse belim in okroglim prstom žensk tega planeta.

6 Obličje teh žensk ima največkrat tiste poteze, ki jih po vaših zemeljskih merilih štejete med najlepše. Gladko, visoko čelo, precej močne obrvi, velike in nadvse živahne oči, katerih zenica izžareva ognjevito zeleno z včasih rdečimi, skozi njo prebijajočimi, žarki. Nos je raven in vedno nežno zaobljen. Tudi usta so v pravilnem razmerju z vsemi ostalimi deli. - Brada ni niti preveč špičasta niti preveč široka, temveč ima bolj popolnoma jajčasto obliko, na sredini pa ima zmerno jamico.

7 Vrat je srednje dolg in okrogel; tilnik popoln, tako da nikjer ni opaziti štrleče kosti. - Prsi so nadvse polne. Pod prsmi do bokov pa je ženska vitka; nato pa se znova zelo razširi in je v predelu kolkov tako široka kot v ramenih, se pravi od ene rame preko hrbta do druge. - Skorajda ni potrebno posebej omenjati, da so tudi noge v redu.

8 Sedaj žensko še po svojem okusu oblecite, pa si boste že lahko ustvarili predstavo o tem, kakšna je tam lepo grajena postavna ženska. Le da je ne smete narediti za pariško nališpano punčko, temveč jo morate, kot že rečeno, kostumirati po kakšni narodni noši deželanov.

9 Sedaj imamo človeka pred seboj. Ta človek pa še nima stanovanja. Tako mu bo predvsem potrebno dati tudi stanovanje. Kajti ljudje tega planeta stanujejo tako dobro kot vi v hišah. Torej moramo vedeti le, kakšne so te hiše; ali so posamične ali pa stojijo skupaj v gručah, kot denimo pri vas na vasi; pa bomo naše lepe in visoke ljudi tega planeta že preskrbeli s stanovanji.

10 Kakšne pa so hiše? - Hiše so tukaj skoraj takšne kot pri vas; le da nikoli nimajo več nadstropij, temveč zgolj pritličje in stene niso nikdar višje kot znaša največ ena in polkratna višina moškega. Tudi strehe so takšne kot strehe vaših podeželskih stanovanjskih hiš; vendar so nekoliko bolj koničaste kot pri vas, nekako tako kot strehe gotskih molilnic.

11 Ena hiša nikoli nima več kot tri sobe; eno za stanovanje za moški spol in eno za stanovanje za ženski spol ter eno, ki je običajno sredinska, za splošno medsebojno druženje. - Kako velike pa so takšne sobe? - V primerjavi z ljudmi

tega planeta ne prevelike in ne premajhne. Vsaka pa je tako velika, da zlahka sprejme družino stotih ljudi.

12 Iz kakšnega materiala pa so hiše zgrajene? - V celoti iz obklesanih kamnov. Okna sob so visoka, vendar ne preširoka in so prav tako zastekljena z elastičnim naravnim steklom, nekako takšnim kot je vaše žensko steklo¹, ki je tudi uokvirjeno, običajno s kovinskim okvirjem. Steklo je različne barve, odvisno od tega, kakšnega dostavi svobodna delavnica narave. Prebivalci sicer imajo tudi umetno steklo; vendar tega uporabljajo v povsem drugačne namene; o tem bo še kasneje govora.

13 Ob stanovanjskih hišah so zgrajena tudi gospodarska poslopja, tako za stanovanja za njihove domače živali kot tudi za raznorazne druge gospodarske namene. - Potem pa so pred samimi stanovanjskimi hišami zgrajene tudi še otroške hiše z eno samo sobo. Te hiše so tako visoke kot stanovanjska hiša, le da so seveda po obsegu manjše.

14 Omeniti moramo le še to, da ljudje tukaj največkrat živijo skupaj v vaseh, pa smo jih že dostojno nastanili in bomo prihodnjič opazovali njihove nadaljnje razmere.

62.

Lastninske razmere na Mironu.

Skupna in posebna lastnina

1 Če smo naše prebivalce Mirona spravili pod streho, bo za to namestitev gotovo potrebno dodati še nekaj zemljiške posesti; kajti brez te bo tukaj, kot tudi povsod drugod, nekoliko težko živeti. Potemtakem se postavlja vprašanje: kako pa je z zemljiškimi zadevami? Ali imajo vasi skupna zemljišča ali pa ima vsak stanovalec svoje lastno, izmerjeno zemljišče, na katerem pridobiva za svojo hišo potrebne naravne sadeže?

2 Če pogledamo natančno, tukaj ni ne eno, ne drugo; temveč se oboje, na za vas zelo nenavaden način, povezuje. - Kako pa to? To bo takoj pokazalo nadaljevanje! - Prvič ima vsaka vas povsem skupno zemljišče, ki je v primerjavi s prebivalci in njihovimi potrebami dovolj veliko, da vse, v več kot zadostni meri, preskrbuje z naravnimi sadeži vseh vrst; in nihče ne more reči: to je moja zemljiška posest! Vsakdo pa lahko žanje sadove s celotnega zemljišča in tako lahko spet vsakdo reče in sicer za vsak košček skupnega zemljišča: to je naše zemljišče!

3 To je že res. Toda sedaj v ozadju tiči vprašanje: če tako vsa vas skupno poseduje eno zemljišče, v kakšnem razmerju do te splošne posesti je tedaj neka posebna posest? - Jaz vam pravim: nič lažjega kot to! Posebna posest se razteza le na tiste površine, ki jih je ta ali oni prebivalec za nek določen sezonski pridelek lastnoročno obdelal za pridelavo malih plodov. Ko je neka hiša neke vasi nek kos posebej obdelala, ga mora označiti s hiši lastnim znakom. Od časa te označitve pa do trenutka spravila pridelka je takšen košček zemljišča z vseh strani nesporno v lasti obdelovalca. Po času žetve pa

¹ sljuda, mineral, blestnik oziroma kremen

znova pripade splošnosti in ga lahko brez vsakršnega ugovora predhodnega lastnika takoj spet zasadi neka druga hiša.

4 Kar pa zadeva zemljiške plodove, katerih producenti so seveda že znana vam drevesa (ki niso podvržena metamorfozi), so ti vsi skupaj v splošni rabi celotne vasi. Ko tamkaj obirajo neko drevo, pridelek razdelijo v enakih delih med vse vaščane.

5 Kar pa zadeva tako imenovane metamorfne sadove, kot denimo majhno rastlino in majhno grmičevje, ki je nekaj časa prisotno kot takšno, nato znova premine in se reproducira¹ v neki živalski vrsti, je tukaj pravica prilastitve priznana prvemu, ki sreča kaj takšnega; le da mora takšen jemalec pridelka celoten izkupiček naznaniti vsej vaški skupnosti. Če se ta ali ona hiša izjasni, da bi tudi ona želela imeti delež, sledi, po tamkaj običajnih humanitetnih zakonih², prijateljska določitev, koliko glede na celoten pridelek želi ta ali ona hiša. Ko se takšna določitev sklene, ji glavni jemalec pridelka takoj ugodí.

6 Prav tako je tudi z že znanim vam letečim kruhom. Kdor ga ujame, je njegov glavni lastnik in ga po prijateljskih določitvah s strani ostalih hiš razdeli med prav te druge hiše. Vendar morajo biti določitve tako urejene, da ne presegajo polovice takšnega naključnega pridelka; ker ta mora ostati v lasti glavnega jemalca pridelka.

7 Kar pa se tiče domačih živali, te znova pripadajo splošnemu imetju. Kljub temu pa, kar se tiče njihovih produktov kot so mleko in volna, ti niso natančno delitveno obvezni. Tamkaj namreč nastopi pravica »primo occupanti«³. Vendar s pogojem, da sosed nima pravice razširiti svojih lastninskih pravic na mleko, ki ga je dala krava pred hišo nekoga drugega. - Veliko bolj pravica »primo occupanti« tukaj pripada tisti hiši, kjer je krava dala svoje mleko in ne tistemu [sosedu], ki bi bil s svojimi rokami morebiti prvi prijel za mlečno korito.

8 Nadalje pa vendarle vsi mineralni produkti spet pripadajo vsem vaščanom v popolnoma enakih delih; in zato morajo v ta namen iz vsake hiše tudi poslati enako število delavcev. - Tako kot z mineralnimi produkti je tudi z ulovom; tudi tega štejejo kot vsem prebivalcem v enakih delih koristen plen.

9 Produkti pa, ki pripadajo hišni umetnosti, so popolnoma v lasti vsaki hiši in jih lahko le z zamenjavo ali prijateljstvom prenesejo na neko drugo hišo. Sem sodijo predvsem različni glasbeni inštrumenti in prav tako tudi drugi na mnogo različnih načinov uporabni mehanični produkti, ki jih tukaj zelo pogosto izdelujejo, navadno zelo koristne vrste. Kateri pa so tako slednji kot tudi glasbeni inštrumenti, bomo na pravem mestu tudi natančneje določili.

10 Ker se ti ljudje, kot sem vam Jaz tudi že povedal, oblačijo skoraj tako kot vi, lahko tudi predvidevate, da morajo za izdelavo materialov za svoje obleke iz raznorazne živalske volne imeti tudi najrazličnejše tkalce. Ti tkalci niso v vseh hišah; za to je namreč običajno sredi vasi zgrajena posebna, velika tovarniška hiša. - Ko volno v hišah spredejo v nit, jo označeno z znakom hiše

¹ Znova ustvari

² pravilih človečnosti

³ pravica tistega, ki se prvi polasti

odnesejo v veliko tovarniško hišo. Tamkaj jo nato stkejo v zahtevane stvari, hiša, ki jo je prinesla sem, pa v last prevzame gotovo blago za obleke.

11 Tukaj bi lahko kdo vprašal: kakšno plačilo pa tkalci prejemaajo zato? - Splošno plačilo in nobenega posebnega. - Takšno tovarniško hišo najprej zgradi celotna vaša družba. Tkalcem potem ni treba skrbeti za nič, temveč vsaka hiša vsakoletno odda del svojega celotnega pridelka tej tovarniški hiši. Zato pa so ti tkalci zadolženi, da vsaki hiši opravijo zahtevano delo in sicer brez posebnega plačila.

12 Enako velja tudi za izdelovalce oblačil. Kajti tukaj so prav zares tudi krojači in čevljarji, ki pa morajo prav tako delati brez posebnega plačila, ker zanje, tako kot za tkalsko tovarniško hišo, skrbi celotna skupnost.

13 Sedaj poznamo že skoraj vse hišne razmere, ter kako pravično ta vaša skupnost živi skupaj. - Vprašanje je le še, ali je tukaj kakšen predstojnik ali nobeden?

14 Načeloma tukaj ni predstojništva; vse namreč temelji na medsebojnem sporazumu. Ne glede na to pa obstajajo vaše starešine, ki so hkrati tudi svečeniki in učitelji ter svetovalci v pomembnih zadevah; ko skupaj nekaj odločijo, takšno odločitev nepreklicno sprejme vsa skupnost.

15 Ali tukaj ni cesarjev in kraljev? - O ne! Vsaka vas je v svoji skupnosti v vsem sama svoj gospodar. - Zaradi tega pa tukaj tudi ni davkov in vojn. Razen tega pa vasi običajno ležijo v takšnih oddaljenostih vsaka k sebi, da ima zaradi tega vsaka vas dovolj velik kos dežele, ki je neredko tako velika kot vaše celotno avstrijsko cesarstvo, za lastno vzdrževanje.

16 Sedaj vemo, razen o hišnih razmerah v ožjem pomenu, vse, kar zadeva prebivalce tega planeta. - Hišne razmere v ožjem pomenu, kot tudi tiste s sosednjimi vami, si bomo ogledali prihodnjič! - In s tem dovolj za danes!

63.

Hišne razmere, dobra družbena življenjska pravila.

Glasba in glasbeni inštrumenti na Mironu

1 Kaj pa razumemo s hišnimi razmerami v ožjem pomenu? - Nič drugega kot zgolj tista pravila, ki jih sama po sebi v meščanskem pogledu mora upoštevati vsaka hiša. - K takšnim pravilom potemtakem sodijo vsa prijateljska razmerja in iz njih izpeljane medsebojne možnosti, s čimer se družina neke hiše medsebojno poljubno udejanja in daje vedeti, da so si člani v neki hiši najbližje sorodni.

2 Prvo pravilo se potemtakem glasi: spoštovanje za spoštovanje, ljubezen za ljubezen in prijateljstvo za prijateljstvo! - Temu prvemu pravilu sledi drugo in to se glasi: oko za oko, roka za roko in srce za srce! - Tretje pravilo se glasi: korak za korak, uho za uho in hoja za hojo! - Po teh navedenih pravilih se ravnaajo vsi v neki hiši.

3 Starši so glava družine, oče za moški in mati za ženski del. Ker pa oče in mati tukaj zares delujeta kot eden, se ta dva vrhovna pola združujeta v eno točko delovanja. Tisto, kar potem hoče oče, hoče tudi mati. In tako je v celotni hiši, tako po moški kot po ženski strani, ena in ista ureditev.

4 Zato je pravilo: »spoštovanje za spoštovanje« v celotni hiši vsesplošno. Hišni oče spoštuje svojo ženo in ta spoštuje hišnega očeta in oba s tem postaneta eno, ker lahko le iz takšnega spoštovanja izhajajo prava, čista ljubezen. - Tako tudi bratje spoštujejo svoje sestre in sestre svoje brate in tako v naraščajoči liniji vsi otroci svoje starše, kot tudi spet obratno starši svoje otroke. In mlajši brat spoštuje starejšega in starejši mlajšega. Prav tako je tudi pri sestrah in tako tudi medsebojno od starejše sestre k mlajšemu bratu in od starejšega brata k mlajši sestri.

5 S tem je potem na osnovi medsebojnega spoštovanja vse povezano z vezjo medsebojne ljubezni, ki se izkazuje v medsebojni, nadvse sladki prijaznosti. - Tako pa so že izpolnjena tudi vsa ostala pravila. Kajti oko za oko v tako ljubeznivo prijaznih razmerah gotovo pomeni: skupaj gledati, biti enoglasnega srca in se z rokami medsebojno podpirati, nadalje tudi si rade volje posoditi noge, z veseljem se poslušati in radostno iti tja, kamor gre ta ali oni.

6 Včasih v eni hiši ne stanuje le ena, temveč pogosto tri, štiri do pet družin, tako, da je pravzaprav pet staršev, ki imajo vsi več ali manj otrok. Toda vse te družine v eni hiši živijo skupaj tako, da gotovo nikoli ni niti govora o kakršnemkoli prepiru; prav nasprotno, več kot živi družin v eni hiši, toliko pristrčnejše in s tem tudi toliko bolj blagoslovljeno je tamkaj. Ti ljudje so resnično tako zaljubljeni drug v drugega, da bi prej pustili narediti s seboj karkoli, kot pa bi bili zmožni kateregakoli člana družine le v najmanjši meri užaliti preko meje spoštovanja; vsakdo bo namreč - začeniši že celo z najmanjšimi otroci, ki so komaj zapustili svojo otroško hišo - takšno medsebojno spoštovanje upošteval z naj večjo možno tankočutnostjo.

7 Zato pa ti ljudje tudi tako zelo ljubijo glasbo, ker med vsemi umetnostmi in znanostmi, ki jih premorejo, najbolj ustreza njihovemu notranjemu značaju; glasba pa je potemtakem tudi ena izmed glavnih hišnih zaposlitev.

8 Da pa si bomo lažje natančneje predstavljali te glasbeno nadarjene ljudi, bomo najprej nekoliko pregledali njihove inštrumente in šele nato prisluhnili kratki glasbeni produkciji.

9 Kar zadeva glasbene inštrumente, nimajo nikakršne podobnosti z vašimi; zato tudi glasba tamkaj zveni povsem drugače kot pri vas. - Tako pihala kot tudi strunska glasbila tukaj nikjer ne boste srečali. Namesto strunskih glasbil pa so tukaj doma neke vrste zvončasti inštrumenti, potem ploščasti inštrumenti in tudi krogelni inštrumenti.

10 Kar zadeva zvončasti inštrument, ga naredijo iz neke vrste lepo zveneče kovine takole: vlijejo več zvoncev v obliki polkrogel; te zvonce potem od večjega do manjšega pritrdijo na vreteno; potem ko so jih predhodno zadostno spolirali in po vaši kromatični lestvici najčisteje uglasili. Na eno vreteno je pri popolnem inštrumentu vedno pritrjenih za tri oktave takšnih zvoncev, po uglašenosti približno od vašega D-ja začeniši v kontra oktavi in od tam naraščajoč tri oktave. - Zvoke posamičnim zvoncev tega inštrumenta izvabljajo na dva načina, bodisi z udarjanjem z malce mehkim kladivom ali pa z drgnjenjem s prsti, ki jih poprej potopijo v nekoliko osoljeno vodo. Na ta inštrument običajno igrata moški in ni solistični inštrument, temveč je harmoničen spremljevalni inštrument za petje žensk.

11 Po tem inštrumentu je na vrsti ploščasti inštrument. Ta je izdelan iz že omenjenega stekla. Tudi te plošče so nasajene na vreteno in jih tako kot prejšnje vrtijo, zvok pa ustvarjajo z drgnjenjem z nasmoljenimi prsti. Ta zvok je nadvse prodoren, inštrument pa je vedno uglašen za oktavo višje od prejšnjega in ga zato uporabljajo zgolj za podkrepitev harmonije že znanega zvončastega inštrumenta.

12 Najimenitnejši in hkrati solistični inštrument pa je tisti, ki smo ga prej že označili z imenom krogelni inštrument. Ker pa je le-ta podvržen precejšnji mehaniki, bomo ob naslednji priložnosti podrobneje spregovorili o tem, kot tudi o načinu, s katerim glasbeniki nadvse spretno rokujejo s tem inštrumentom. - In s tem dovolj za danes.

64.

Krogelni inštrument, glasbena umetnost in notna pisava, optika, mehanika in kaligrafija na Mironu

1 Krogelni inštrument je sestavljen iz samih zavitih cevi, ki so navzven bolj sploščene; le navznoter imajo popolnoma okroglo obliko. - Krogla na svojem najširšem delu meri tri sežnje v premer; pod to najširšo izboklino krogle so tudi navite najdebelejše cevi. Proti polom krogle, ki so lijakasto odprti, pa so v stopnjevanem redu pritrjene tudi vedno manjše cevi.

2 Ta krogla počiva na odprtem trinožniku, pod katerim je nameščeno močno vetrno mehovje, iz tega mehovja pa noge našega trinožnika dovajajo zrak v kroglo. Ob že omenjenih ceveh za glavne tone potekajo še manjše vetrne cevi, katerih ustja so nameščena nad odprtiniami, ki od cevi za glavne tone nekoliko vzvišeno silijo iz krogle. Tam, kjer je veter razdeljen v različne cevi, je povsod nameščen pokrovček ventila, ki se lahko s posebnim mehanizmom odpre ali spet zapre. Če se pokrovček odpre, se s tem spusti veter skozi ustje do odprtine tonske cevi, ki ustvarja zvok; nasprotno pa se potem zapre in z zaprtjem se seveda prekrine tudi zvok, približno tako kot pri vaših orglah.

3 Tako torej vemo, kako je zgrajen ta inštrument. Sedaj se postavlja le še vprašanje: kako pa se igra na ta inštrument? - Na ta inštrument se igra, podobno kot vaše orgle, s pomočjo neke vrste klaviature; le da imajo tipke drugačno obliko in so polovični toni drugače razdeljeni kot na vaših klavirjih. Kajti lestvica, ki ji vi pravite diatonična, tukaj ni osnovna lestvica; njihova lestvica je namreč sestavljena iz samih celih tonov, med katerimi se povsod nahaja polovični ton. - Takšne so potemtakem tudi tipke. Te pravzaprav se stojijo iz dveh vrst podolgovatih, približno en čevelj širokih polkrogel. To klaviaturo imenujejo spodnja. Med vsako takšno spodnjo klaviaturo, nekoliko višje in tudi nekoliko krajše, je prav tako nameščena podolgovata, vendar le še pol čevlja široka, polkrogla. - Tukaj boste rekli: ali ne bi bile ploščate tipke boljše od takšnih zaobljenih? - Za vaše prste so ploščate tipke morda res uporabnejše kot zaobljene; toda za močne prste naših prebivalcev Mirona so spet boljše takšne tipke. Če bi namreč imeli ploščate tipke, bi te morale biti vsaj še enkrat tako široke, da bi lahko ločeno pritiskali nanje - ker ima prst prebivalca Mirona pri konici v premeru neredko tudi do dva čevlja. S

privzdignjenostjo tipk pa vsak igralec lahko pritisne vsako posamezno tipko, ki ima zelo majhen padec, zlahka pa tudi brez premikanja sosednji dve. Sedaj že vidite prednost takšne oblike klaviature za naše prebivalce.

4 Sedaj poznamo celoten inštrument. - Vprašanje je le, kakšen zvok pravzaprav ima? - Zvok tega inštrumenta je običajno podoben zvoku flavte pri vas; le da je neprimerno močnejši, vendar lahko s pomočjo posebne naprave, s katero se bodisi bolj odprejo ali zaprejo polarni odmevniki tega inštrumenta, preide iz fortissima vse do pianissima.

5 Na tem inštrumentu so naši prebivalci Mirona občasno zares veliki umetniki. Nekateri so tako spretni pri igranju tega inštrumenta, da bi se največji umetniki pri vas nadvse čudili, če bi tamkaj slišali takšnega igralca na kroglo. Zato ta inštrument ne manjka v nobeni hiši in je tako splošno priljubljen, da človek, ki na njem ne zna zaigrati vsaj nekaj, velja za zelo abotnega, kar pa se zgodi skrajno redko.

6 Verjetno bi želeli vedeti tudi, kakšne skladbe igrajo ti glasbeniki in ali so te takšne kot pri vas? - Lahko verjamete, da takšni proizvodi tudi tukaj ne manjkajo. Saj je skoraj v vsaki hiši doma tudi komponist, ki s pomočjo barvnih znamenj med tremi potegnjenimi črtami, s katerimi se nakazujejo tri oktave, zapisuje svoje ideje bodisi na kovinske plošče ali pa tudi na kamnite plošče, včasih pa tudi na tanke, gladko pooblane lesene table.

7 Te note so mnogo preprostejše od vaših. S šestimi barvami označujejo šest glavnih tonov in sicer z okroglimi točkami kot pri vas. - Polovične tone pa naredijo z enako velikimi ničlami tiste barve, s katero je obravnavan osnovni ton. Tako lahko skladatelj na eni črti zapisuje celotno lestvico ene oktave. - Če bi rad sestavil akord, postavi te točke različnih barv, tako kot vi, eno nad drugo; vendar tako, da ne mejijo na drugo črto, zato pa so te tri črte tudi vedno potegnjene v zadostni razdalji ena od druge.

8 Tukaj boste rekli: to bi bilo lepo in prav; kako pa izdelava ritmična razporeditev? - Kar najlažje! - Note, ki se morajo igrati zaporedoma in v isti časovni enoti, poveže s črto, pod njo pa zapiše bodisi število ali pa to število izrazi s pikami. Če naj se neka nota zadrži dlje, stoji sama zase; s posebnim pod noto zapisanim znakom pa se nakaže, kako dolgo naj se zadrži. Na začetku vsake skladbe pa se, tako kot pri vas, naredi posebno znamenje za časovno enoto, po kateri se morajo ritmično ravnati nadaljnje razporeditve skladbe; ritem pa se, tako kot pri vas, označi z majhnimi prečnimi črtami.

9 To pa je tudi že vse bistveno o načinu, kako naši mironski skladatelji zapisujejo svoje ideje. - Ker se njihovi inštrumenti vedno gibljejo znotraj treh oktav, jim te tri črte tudi povsem zadoščajo in imajo tako vedno le en ključ. Čeprav gre denimo ploščasti inštrument za oktavo višje, to stvar ne otežuje; saj je to potem le stvar inštrumenta, ki taiste note igra v svoji višini tako, kot za oktavo nižje ležeči. - Kar pa tukaj velja za inštrumente, še toliko bolj velja za pevce, ki s svojimi grli le zelo redko dosežejo razpon svojih inštrumentov.

10 Cel, poln orkester se potemtakem, razen iz pevcev, sestoji le iz treh oseb in - pri krogelnem inštrumentu - še iz upravljavca puhala. Ti trije ljudje pa s pomočjo tega edinega upravljavca puhala naredijo takšen zvočni efekt, da bi ga pri takšni produkciji v triurni razdalji še vedno dobro slišali. Prvič imajo ti

inštrumenti zaradi zelo intenzivnega in elastičnega zraka tega vesoljskega telesa nadvse močen zvok, drugič pa imajo tudi tukajšnji pevci zelo dobre glasove; prav zaradi zelo močnega tona takšnega mironskega pevcu, pri vas na Zemlji gotovo ne bi slišali precej živahne kanonade.

11 Za vaša ušesa bi takšen koncert v bližini verjetno bil nekoliko premočan; v zadostni razdalji pa bi vas prav gotovo navdušil. Kajti njihove skladbe so zelo vzvišene, le redko se namreč gibljejo v durovskih tonih, temveč najpogosteje v molovskih, ki jih pri njih imenujejo polovične tonovske načine.

12 V svoji glasbeni teoriji imajo tri tonovske načine; en povsem trd, ki je temelj ostalih; potem cel tonski način, ki je podoben vašemu durovskemu načinu; in potem še polovičen tonski način, ki ustreza vašemu molovskemu. Ta polovičen ali molovski način imenujejo edini užiten sad njihovega tonskega drevesa; cel tonski način je pri njih neužitno deblo drevesa; trdi tonski način pa je korenina tega drevesa, ki jo imajo, tako kot deblo, za neužitno. - In tako smo spoznali tudi bistvo glasbene umetnosti prebivalcev tega planeta.

13 Preostane nam samo še, da omenimo, da so ljudje tega planeta prav tako uspešni na področju optike kot so na področju akustike. - In že iz te okoliščine zlahka razberete, da so podkovani tudi na področjih računske umetnosti in astronomije.

14 Da morajo za izdelavo takšnih inštrumentov biti podkovani tudi v mehaniki, skorajda ne potrebujemo omeniti. Čudili bi se, ker bi tukaj skoraj vsepovsod srečali celo najbolj smotrne časomerne mehanske narave, ki veliko bolj zanesljivo in natančno kot vaše najboljše ure merijo čas in natančno določajo njegove najmanjše dele. Takšni tehniki so doma v vsaki vasi tako kot profesionalisti¹ in imajo ob stanovanjskih hišah tudi svoje delavnice.

15 Ljudje tega planeta imajo tudi črke, s katerimi lahko zapisujejo besede in sicer na enak material, na katerega zapisujejo svoje note. - Iz tega lahko gotovo sklepate, da so ljudje tega planeta v vseh pogledih zelo izobraženi.

16 Kar pa zadeva njihovo versko duhovno izobraženost, bomo o tem podrobneje spregovorili kdaj prihodnjič. - In zato dovolj za danes!

65.

Notranja, dejavna religija na Mironu Spočetje in pokopavanje mrtvih Astronomija kot sredstvo spoznanja Boga

1 Pri prebivalcih tega planeta ni nikjer tako imenovanega ceremonialnega Bogoslužja; njihova celotna religiozna bit pa nima drugega za pokazati, kot le notranje spoznanje Boga.

2 Celo molitev nimajo, temveč namesto njih izključno notranjo izobrazbo duha, s katero so popeljeni v vse svoje preostale znanosti in modrost. Pravijo: častiti Boga z besedami je neumno, nesmrtnega človeka nevredno in najvišjemu Bogu nevšečno. Kdor pa je v svojem duhu spoznal resnično poslanstvo samega sebe in po njem živi, ta je Bogu prijeten. In najboljša

¹ obrtniki, kvalificirani delavci

molitev in največja čast, ki jo lahko izkažemo Bogu, je ta, da živimo po poslanstvu, ki ga je On položil v nas in ga lahko vedno prav takšnega najdemo v sebi. - Glejte, to pa je tudi že vsa njihova religija, ali: po tem načelu živijo in delajo ljudje tega planeta; in to življenje in delovanje je samo pravo Bogoslužje, ki ga vedno izvajajo.

3 Zato pravzaprav tudi nimajo posebnih praznikov, temveč je pri njih vsak dan takšen. Pravijo namreč: toliko dni kolikor živimo, prav toliko dni in na prav ta dan živimo iz Boga. Tako naj ne bo razlike med dnevi in naj ne mine ura, v kateri bi se manj spominjali Boga kot v neki drugi in zato tudi v nobeni bolj kot v kakšni drugi. Kajti kakor imamo od vstopa v to življenje do izstopa iz tega obstojno nenehno življenje in kakor ne moremo reči, da v kakšni uri bolj ali manj živimo, tako tudi naj ne bomo v tej ali oni uri bolj ali manj pobožno zbrani kot v kakšni običajni uri našega življenja. -

4 Nadalje pa zato, ker včasih tu in tam obstajajo tudi posebno pobožni častilci obredov oziroma ceremonij, tudi še pravijo: le kaj koristi človeku, če ta včasih s svojimi usti nejasno brblja določene molitve in bi naslednjič ob neki drugi priliki spet želel z usti mirovati? Mar naj bi bil Bog, nenehni Svetnik, samo ob določenih časih vreden čaščenja z naše človeške strani in ob drugih spet ne? Le kako bi se to skladalo s čistim duhom, ki priznava, da je Bog vedno enako Svet in Ga mora zato človek z vsem svojim dejanjem in nehanjem vedno enako častiti? - Le kako naj naš nemočen jezik sam - kot bi bil edini del človeka - lahko Bogu izkazuje čast? Ker pa nas je v celotni biti ustvaril On, ali naj ne bi potem tudi s celotno bitjo in vsak čas Bogu izkazovali čast? - Da, to je prav in edinole vredno človeka. Zatorej delujmo tako, kakor je našemu duhu najti določujoče večno poslanstvo. Kdor ravna tako, vedno ravna v skladu z Božjim redom. Kdor pa vedno ravna v skladu z Božjim redom, kakor Ga sam spoznava v sebi, ta je tisti, ki z vsem svojim bitjem, v vsakem trenutku svojega življenja, Bogu izkazuje ustrezno čast. -

5 Glejte, če v sebi le nekoliko opazujete verska načela prebivalcev tega planeta, tedaj boste razumeli tudi to, o čemer govori Pavel, v tem, ko pravi: »Neprestano molite!« - Kajti kdor živi po Mojem redu in se zatorej drži Mojih lahkih zapovedi, ta je tisti, ki moli ali Mi izkazuje čast - neprestano. Kdor pa meni, da mora dan in noč mencati s svojimi ustnicami, ta je bodisi norec, ali pa prevarant. Saj je vendar dovoljkrat v Pismu omenjeno, kakšen ugled imajo pri Meni dolge molitve ustnic.

6 Kakor naj bi torej živel vsak človek tudi na tej Zemlji, tako živijo ljudje na našem planetu Mironu - z zelo redkimi izjemami. - Gotovo so tudi ponekod najrazličnejše zablode. Toda zablodele modreci kmalu spet spravijo v red in modrec prej zlahka ne počiva, dokler takšnega izgubljenega brata ali izgubljene sestre spet ne spravi na pravo pot. - Zablode na tem planetu pa nikdar niso tako grobe izroditve kot pri vas. Večina se jih zgodi na področju mnenj, ki pa se dajo z veliko manj truda spet popraviti, kot pri vas velike izroditve na poti najbolj slepega samoljubja.

7 Če pa že hočete imeti nekaj ceremonialnega na področju religije, potem lahko za takšno versko ceremonijo vzamete spočetje človeka in končno tudi njegovo preminutje.

8 Spočetje se tamkaj namreč povsod, čeprav s spolnim občevanjem, zgodi na nadvse nabožen način. To dejanje se vselej vrši zjutraj in to nikdar v hiši, temveč v templju, zgrajenem posebej za ta namen na sosednji visoki gori.

9 Prav tako tudi trupla umrlih odnesejo na drugo visoko goro, kjer jih, spet znotraj posebej zgrajenega templja, z obrazi navzgor položijo na zemeljska tla in tam pokrijejo s pokošeno travo, zaradi česar potem tudi hitro strohnijo in po preteku približno treh dni tako popolnoma propadejo, da od celotnega, velikega trupla ni niti sledu več. - To bi potemtakem tudi lahko imeli za ceremonijo.

10 Njihovo glavno Bogoslužje in njihovo pretežno čaščenje Boga pa je v glasbi in astronomiji. - Kar zadeva glasbo, smo o tem tako ali tako že obširno govorili. Vendar moramo glede astronomije omeniti še marsikaj. Kajti iz astronomije ti ljudje spoznajo Mojo vsemogočnost in veličino, hkrati pa tudi nadvse velik red, ki mora biti v Meni zato, ker se že v vidnem svetu vsa velika dela gibljejo in so med seboj povezana v tako presenetljivem redu.

11 Da na področju astronomije še zlasti njihove lune privlačijo njihovo glavno pozornost, zlahka razberemo iz tega, ker zaradi velike oddaljenosti od Sonca prebivalci tega planeta najprej ne vidijo niti delček Soncu bližjih planetov, razen največkrat tu in tam Urana - in ker nadalje njihovo celotno zvezdno nebo, razen njihovih lun, skorajda nima nobenih premičnih nebesnih teles, razen sila poredko kakšen omahujoč komet, ki pa je na tej oddaljenosti od Sonca vedno brez repa in se tako zdi kot popolnoma grd.

12 Najbolj čudno pri njihovi astronomiji lun, kar hkrati zelo zaposluje njihovega duha, pa je, da imajo v osnovi tri in vendarle spet deset lun.

Opomba:

Te, tudi v prejšnjih sporočilih o Miranovih lunah navidezno nasprotujoče, navedbe so Gospodovega pisalnega hlapca, Jakoba Lorberja, privedle do sledeče prošnje:

»O, Ti moj edino najbolj ljubljeni Gospod in najsvetejši Oče Jezus! Jaz ubogi, najbolj nevredni grešnik in leni, nepazljivi hlapec, Te iz najglobljega temelja svojega srca prosim, da bi mi Ti spet pomagal iz vnovične zagate! - Glej, kot Ti je znano in Ti je vsak čas tudi bilo znano, se je v diktatu o Soncu znašlo majhno številčno protislovje in to pri zadnjem planetu, o katerem je v začetnem uvodu rečeno, kot da ima le tri lune; sedaj, ko je to nebesno telo obravnavano ločeno, pa je rečeno, da ima deset lun! - Kako naj se to razume? - Tukaj sem jaz, Gospod in Oče, pred Teboj in iz svojega najglobljega temelja priznavam, da me osebno takšno številčno nesoglasje še nikdar ni zmedlo; kajti še predobro in preveč natančno vem, da se v Tebi na koncu vse razreši in izravna v najlepšo harmonijo, ni pa tako z nekom drugim, ki ga Ti, o Gospod in Oče, še predobro poznaš. - Ta šolskih vrhov svojega razuma še ni naredil dovolj topih s pomočjo ponižne in Tebi vdane vere in zadostuje že izpuščena besedica, pa se njegova vera zamaje, mene, ubogega hlapca, pa sumi prevare! - Torej mi zaradi tega človeka, o Gospod, daj vnaprejšnjo rešitev pričujočega številčnega nasprotja, ali pa me varno popelji od tam, kjer sem venomer v nevarnosti, da bi bil osumljen prevare v Tvojem imenu in nameni to milost nekje nekomu drugemu, mene pa pusti v Svoji edini ljubezni in usmiljenju! Kajti tako nisem varen pred pastmi sveta. - Zatorej mi pomagaj na takšen ali drugačen način. - Če sem za to Sveto funkcijo Tvoje velike milosti prešibak, potem me bodisi v vsem okrepi, ali pa na to moje mesto postavi koga drugega. Ker zares, postala mi je že veliko breme, saj je resnično velik in težek križ! - Toda kot vselej, zgodi se tudi tokrat Tvoja Sveta volja. Amen.«

Hlapec je prejel za marsikaterega razumskega kritika pomenljiv odgovor:

»Torej piši, ti sin Adama, ki še kličeš ogenj z neba, če te kjerkoli grajajo, ker si iz starega razloga pravi Jakob!

Poglej Mene, kaj vse so ljudje že naredili iz Mene! Kolikokrat so Me že oklicali za prevaranta, hujskača ljudstva, izraelskega lenuha, potepuha, posebneža, norca, čarovnika, da, celo služabnika Belcebuba!? - Še celo v tem času se Mi na Zemlji ne godi niti za las bolje; povsod Me zasmehujejo, se Mi rogajo in norčujejo iz Mene, ali pa Me povsem zanikajo in s tem gotovo tudi do zadnje strešice uničujejo Mojo besedo in s tem tudi vso Mojo milost in usmiljenje. Kje pa Mi kvečjemu še na videz služijo, ti ne potrebujem podrobneje nakazati, kako je takšna služba sama po sebi največkrat opravljena; pa to saj že v največji meri poznaš! - In glej, kljub temu Jaz ne pustim deževati žveplo in ogenj iz nebes! Zato bodi tudi ti blag in skromen in bodi vedno poln ljubezni, blagosti in potrpežljivosti do svojih bratov in sester, tako boš pri njih dosegel več kakor z žveplom in ognjem iz nebes! Če A. H. W. občasno kaj graja, zaradi tega še ne smemo biti jezni nanj; tega ne počne, da bi te sumil, temveč zgolj zaradi luči. Zatorej, moj Jakob, še ne ognja z nebes! Tudi zato še ni potrebno, da bi Mi ti zaradi tega hotel vrniti funkcijo milosti, temveč ti le nadaljuj; nad vsako stvar, ki se navzven zdi nasprotje, bo ob pravem času in na pravem mestu posijala prava luč.

Če bi bilo, tisto prvo, neoporečno, ne bi iskali prostora za nekaj drugega! - - To moraš resnično dobro razumeti - in upoštevati, zakaj je bila Stara Zaveza grajana in postavljena v Novo! - Glej, tako je tudi tukaj. V zemljo posajena tri zrna rodijo deseteren plod. Zakaj ne trojnega? Zakaj morajo tri posajena zrna v zemlji najprej biti zavržena, da, zakaj propasti, da bi omogočila svobodno rast novim deseterim otrokom?

Pri vas si tri in deset pač nasprotujeta zaradi vaše trdote, toda pri Meni ni tako; kajti v Mojem kraljestvu je tisoč kot ena in ena enako številu neskončno mnovega! - Zatorej le potrpežljivo počakaj in Mi pripiši, da sem Jaz resnično najmodrejši, pa se bo že na pravem mestu lepo pokazalo, zakaj so v prvem poročilu tri lune in jih je v zdajšnjem, hkrati novem, deset! - Da pa Mi ne boš spet zašel v nepotreben ogenj, ti Jaz že vnaprej povem, da se v razodetjih Sonca pojavljajo še nekatera strukturna protislovja in se jih bo pojavilo še nekaj [nadaljnjih]. Ko pa bo Sonce dokončano, se bodo razrešila vsa protislovja! Zatorej ne smeš postati ognjevit in A. H. W. bojazljiv. Kar sprejemaš ti, je Moja stvar in Jaz bom že znal za vsako stvar tako poskrbeti, da bo takšna kot že mora biti, ti pa storiš dovolj, če izpolnjuješ Mojo voljo! - Toda z zgolj posvetnim razumom naj vsakdo ostane lepo oddaljen od Mojega daru - sicer je enak semenu, ki je iz roke sejalec padlo med trnje in koprive. Kajti razum je domovanje najrazličnejših skrbi. - Kdor potemtakem Mojo besedo meri s svojim razumom, namesto s svojim srcem, ta bo le stežka kdaj koli pobiral sadove iz Mojega semena.

Pri Mateju (poglavje 28, 1-7) prideta dve ženski h grobu; nastane potres, prikaže se angel, odvali kamen z groba, se usede nanj in preda obema ženskama Moje sporočilo. - Pri Marku (poglavje 16, 1-7) pridejo tri ženske, jih skrbi zaradi kamna; tega neka nevidna sila odstrani, in one gredo potem v grob, najdejo tam mladeniča z belo srajco, ki sedi na desni, ta jih potolaži in jih informira o Meni! - Pri Luku (poglavje 24, 1-7) pride več neimenovanih žensk, celo z začimbami in najdejo že odvaljen kamen, gredo takoj v grob, tam pa nikogar ne najdejo; čez nekaj časa pa, ko jih je že pričelo skrbeti, pristopita k njim dva moška v bleščečih oblačilih in jih informirata o Meni! - Pri Janezu (poglavje 20, 1-14) pride le ena ženska, namreč Magdalena, najde odprt grob, vendar nikogar notri; zatorej steče k Petru in Peter z drugim učencem prihiti h grobu in razen zloženih rjuh ne najdejo ničesar, gredo potem spet domov in šele nato pokuka jokajoča Magdalena v grob in zagleda ob vzglavju in ob nogah dva angela v belih oblačilih, ki le vprašata: »Zakaj jokaš ženska?« In po odgovoru na to vprašanje že stojim tudi Jaz za njo! - Kdor le zunanje, povsem posvetno zgodovinsko sodi po svojem razumu, le kaj mora nujno najti ob teh štirih zelo različnih navedbah, če se želi dela lotiti prav ostro kritično? - Jaz ti pravim: bodisi smrt svojega razuma, ali smrt svoje vere. Smrt svojega razuma, če tukaj sluti neko Božansko skrivnost in to prepušča v odločitev Moji modrosti in vsemogočnosti. Smrt vere pa, če govori: če bi bil faktum avtentičen, bi se glede le-tega moralo v številu, načinu, besedah in nasploh v vsem popolnoma ujemati ne le štirje, temveč sto opisovalcev zgodovine - izmed teh štirih opisovalcev [evangelistov] pa vsak govori nekaj čisto drugega. Kateri ima prav? - - Nobeden! - In tako tudi nič ne verjamem!

Glej, niti razum niti vera pa naj ne bosta usmrčena. Kako pa naj se to zgodi? Pravim ti Jaz: zgolj z ljubeznijo, ponižnostjo, blagostjo in potrpežljivostjo! Če te štiri v človeku postanejo eno, bo tudi živa svetloba, v kateri se bodo razrešila vsa protislovja, v srcu postala največja!

Upoštevajte to, pa boste tudi sami prišli na čisto in jasno. Če pa hočete biti s svojim razumom Moji iskalci zakladov, prav zares ne boste našli drugega kot le nesnago! - Moji darovi so odmerjeni le za srce, ne pa recimo najprej za razum! - Kdor pa hoče svoje srce obuditi z razumom, ta naj bo prepričan, da ga bo le umoril; nobena ljubezen ni šibkejša od tiste razuma! - Kdor pa hoče prejeti življenje, ta naj ljubi in veruje nežno in potrpežljivo in naj od Mene ne zahteva kot od slabega skrbnika ob nepravem času, da položim račune, saj pravi otroci ljubijo Očeta in se z Njim ne prepirajo! - To dobro razumite! - Amen.«

13 Vprašali boste: le kako je to mogoče? - Zaenkrat vam Jaz povem: nič lažjega kot to! - Kako pa? - To vam bom takoj oznanil z nazorno prisposodbo.

14 Predpostavite si, kar je tudi upravičeno lahko mogoče, da je Sonce popoln planet. Če pa je Sonce popoln planet, kaj pa so potem zemeljska telesa kot recimo Merkur, Venera, Zemlja itd.? - Rekli boste: to so sončeve lune. - Če pa vas Jaz sedaj vprašam: koliko takšnih lun pa ima Sonce? - Tedaj boste rekli: Merkur 1, Venera 2, Zemlja 3, Mars 4, Pallas, Ceres, Juno in Vesta 8, Jupiter 9, Saturn 10, Uran 11 in Miron 12. - Sedaj pa Jaz pravim: koliko lun ima Zemlja? Vi pravite: eno. - Koliko pa jih ima Jupiter? - Pravite: štiri. - Koliko le teh ima Saturn? - Pravite: sedem. - Koliko le-teh ima Uran? - - Pravite: pet. - Koliko le-teh ima Miron? - Pravite: po prvem številu tri. - Vsega skupaj je tako dvajset lun¹. - Kaj pa so te lune potemtakem v razmerju do Sonca? - Nikakor ne morete reči drugega kot: to so solune. - Dobro! Drugega Jaz ne potrebujem! - Sedaj pa se bomo spet namenili na naš Miron.

15 Ta nekoliko čudežen planet ima značilnost, da ima njegova prva glavna luna prav tako še dve soluni, ki se gibljeta okoli nje in se šele skupaj z njo gibljeta po tirnici okoli glavnega planeta - tako kot vaša Luna z Zemljo okoli Sonca. - - Druga in višje stoječa luna ima prav tako spet dve soluni in je večja od prve. - Tretja luna ima kot najvišja celo tri trabante ali solune, s čimer jo tudi zlahka razlikujemo od ostalih dveh lun, da bi po njenem obratu (kroženju) potem preračunali že znane vam letne čase tega planeta. - Sedaj imate pred seboj razrešeno celotno, nepredirno skrivnost!

16 Ampak, nekdo bo rekel: zakaj pa ni bilo že v začetni, splošni naznanitvi govora o tem? - Jaz pa vas vprašam: zakaj pa vi s prostim očesom ne vidite štirih Jupitrovih trabantov, temveč se morajo zaradi velike oddaljenosti vsakemu opazovalcu zdeti kot z Jupitrom samim stopljeni v eno točko in šele dober daljnogled zmore to peterno eno točko tako razvozlati, da potem vidite tako planet kot tudi njegove lune spodobno ločene med seboj. - Rekli boste: razlog je v urejenosti naših oči, zaradi katere pogosto vidimo neko oddaljeno množino kot konkretno enotnost. - In Jaz vam na prejšnje vprašanje odgovorim: prav tako je v Mojem redu, da vam duhovno še oddaljene stvari, če zbrane tvorijo celoto, navedem kot eno stvar in to eno stvar šele takrat

¹ Po današnji znanstveni ugotovitvi je skupno število lun našega planetnega sistema 28 - pri čemer pa učeni raziskovalci sami določeno število teh majhnih trabantov ne obravnavajo kot prave lune, temveč kot asteroide (preostanke razpadlih zvezd) - tako obe »lunici« Marsa, pet šele leta 1892 odkritih majhnih Jupitrovih lun, tri zunanje lune Saturna. Lune Urana in Neptuna pa so zaradi neznansko velike oddaljenosti planetov za znanost dan današnji še veliko manj zanesljivo ugotovljive. Pri Uranu zaenkrat poznamo štiri in pri Neptunu enega trabanta. - Jasnovidnim navedbam Jakoba Lorberja glede števila lun učeni rezultati raziskav - opazovani v pravi luči - tako ne nasprotujejo.

razpršim v množino, ko smo se ji v duhu tako približali, kot ste se vi približali Jupitru kvečjemu s pomočjo dobrega daljnogleda. - Glejte, tudi to je potemtakem nek red, ki je po Mojem načrtu popolnoma odmerjen.

17 Če vam učenjaki vaše Zemlje pravijo: odkrili smo tri meglene zvezde! - Ali so ti učenjaki govorili pravilno ali napak? Pravim vam Jaz: prav in napak! - Prav, ker namreč zares niso odkrili več kot treh meglenih zvezd; napak pa, ker je vsaka takšna meglena zvezda neredko prava trilijonska zvezda. Kako velika je razlika med »tri« in »več trilijoni«, vam Jaz ne potrebujem razlagati; in vi morate sami spoznati, kako zmotno je število tri proti množstvu odkritih zvezd v teh navedenih treh »meglenih zvezdah«.

18 Jaz pa sedaj menim: ti navedeni primeri bodo zadostovali, da prikažem, da je način, kako Jaz to ali ono stvar postopoma razkrivam, povsem naraven kot tudi duhovno popolnoma skladen z redom.

19 Le da bi nekateri lahko vprašali: zakaj pa morajo pri tem planetu Mironu, kot sicer pri nobenem drugem, njegove tri glavne lune imeti še solune? - Na to vprašanje Jaz pravzaprav ne bom dal nobenega odgovora; temveč ga bom le pogojno zastavil. - Kdor bi to želel vedeti iz učeno kritične volje, naj Mi iz svojega duha predhodno blagovoli pokazati, zakaj na primer planeti Merkur, Venera in Mars in štirje majhni planeti sploh nimajo lun? Zakaj ima zdaleč največji planet Jupiter le štiri lune in manjši planet Saturn ob svojem obroču še sedem lun? - Kdor Mi lahko to temeljito razloži, bom njegovemu duhu tudi Jaz blagovolil razkriti vzrok solun planeta Mirona.

20 Naša stvar pa je v glavnem Sonce in ne kakšen najbolj podroben prikaz nekega planeta. Zatorej tudi o tem planetu vemo dovolj o tem, kar moramo vedeti za naš namen in se zato ne bomo več zadrževali na njegovem področju; temveč se bomo za prihodnjič nemudoma podali nazaj na naš sedmi sončev pas. - In s tem naj bo za danes spet dovolj!

66.

Sedmi par pasov in njegovi velikanski prebivalci

1 Sedmi in zadnji za naselitev primerni pas Sonca od šestega pasu sicer ni ločen s kakšnim zares previsokim gorskim nasipom, toda zato s toliko bolj širokim vodnim pasom.

2 Kar pa zadeva gore, so tukaj največkrat trajno ogenj bruhajoče vrste. - Kako veliki so ponekod njihovi kraterji, smo že enkrat omenili.

3 Po širokem vodnem pasu sledi ne ravno preveč hribovito, obljudeno kopno. To kopno je hkrati tudi najtrdnjše celotnega Sonca, tako na južni kot na severni strani in je do polarnega gorskega masiva, brez vračunane morske širine, široko šest tisoč milj, se pravi vzeto v povprečju.

4 Polarna področja Sonca, ali bolje njegovi poli, so, kot tečaji planetov, za vse čase časov neprimerni za življenje. Zato pa so tudi od tega zadnjega za naselitev primerne pasu odrezani z nadvse strmim in visokim, golo skalnatim gorskim vencem. Gore so tako visoke, da s svojimi vrhovi neredko segajo celo nad bleščeči sončev zrak, ki se, v povprečju, nahaja na šesto milijah nad samimi sončevimi tlemi. A vendarle tega navedenega števila ne smemo

vzeti kot normalno merskega. Kakor že na vašem zemeljskem telesu obstajajo velike razlike med zračnimi višinami nad Zemljo, toliko bolj se bodo takšne razlike pojavljale tudi na Soncu, ki je v notranjosti še veliko bolj živahno kot katerikoli drugi planet.

5 Ker imamo pas sedaj pred seboj, ne bomo več predolgo opazovali mrtvo pokrajino, temveč se bomo takoj obrnili k njegovim prebivalcem.

6 Kar zadeva prebivalce, se pravi ljudi tega planeta, se ti od svojih ustreznih bratov na planetu Mironu ne razlikujejo skorajda v ničemer drugem kot po svoji, za vas resnično bajni velikosti. Ljudje tega pasu pa so tako veliki, da bi pri vas na Zemlji prav gotovo lahko uporabljali višave vaše Himalaje in Chimborassa kot sprehajalne palice. Seveda ne smete misliti, da so tukaj vsi ljudje enako veliki. Na skoraj nobenem pasu in na nobenem planetu med ljudmi ni tako velikih razlik v velikosti kot prav na tem. - Ne glede na to pa imajo pravi prebivalci ljudi, ki so visoki kakšnih dvesto do tristo sežnjev, za majceno majhne palčke. Kar zadeva pravo velikost popolnega človeka tega pasu, je od podplatov do temena neredko štiri, pet, do šest tisoč sežnjev visok.

- Toda takšni velikani tudi niso normalni ljudje na tem planetu. Kar namreč zadeva povprečne ljudi, niha njihova višina med osemsto in tisoč dvesto sežnji.

7 Večinoma pa ti velikani prebivajo blizu polarnega gorskega pasu, kjer tudi najdejo zadostne količine svoje hrane. Dalje proti morjem tega pasu pa postajajo ljudje tudi vedno manjši. Na pomembnih in pogostih otokih pa stanujejo tako imenovani palčki, ki pa so še vedno višji od vseh ostalih prebivalcev pasov Sonca. Zato si v svoji domišljiji teh otokov tudi ne smete zamišljati premajhnih.

8 Če najmanjše ocenite približno tako velike kot celo Azijo in Evropo skupaj, bi smela biti vaša mera kar pravšnja. Ti otoki so s kopno zemljo največkrat povezani z rti; vendar so ti prehodni le za naše palčke. Večji prebivalci te dežele preko takšnega rta, ali bolje ožine, zlahka ne bi prišli, ker bi bila prvič preozka za njihova stopala; in če že tu in tam ne bi bilo krivo to, bi kot drugič vendarle bila njihova tla premalo trdna, da bi prenašala premikajočo težo mnogo tisočih stotov tako, da se slednja ne bi pogreznila. - Prav nasprotno pa lahko ljudje palčki brez težav hodijo po kopnem in tamkaj potujejo vse do velikih velikanov, ki jih vselej sprejmejo nadvse nežno in ljubeznivo prijateljsko. Zatorej lahko z dobrim razlogom rečemo: veliki jih prav zares nosijo po rokah naokrog.

9 Kakor pa so na tem pasu različne višine, tako različne so tudi, kot zlepa nikjer drugje - še zlasti na Soncu - barve polti ljudi. Z izjemo edine povsem črne barve boste tukaj srečali naj verjetno vse obarvanosti. - Tako so na primer zares veliki velikani temno ognjeno rdeči, vse do čisto svetlo rožnate. So pa tudi zeleno in modro obarvani, ta barva pa se celo izgublja v blede rumeno. Tako obstaja še mnogo barvnih mešanic, za naštetje katerih bi potrebovali celo posebno knjigo. - Sicer so tudi v ostalih sončevih pasovih majhna odstopanja v barvi; toda vendarle je povsod viden en in isti osnovni ton obarvanosti. Tukaj pa nimate zgolj kromatične¹, temveč pravo ujemajoče se vrsto tonov obarvanosti.

¹ v polovične tone naraščajoče in padajoče

10 Kakšen pa je jezik teh ljudi? - Jezik je tukaj dvovrsten, namreč: jezik kretenj in govorica. - Čudno je, kadar velikan govori s palčkom. Kakor hitro opazi, da se želi palček z njim o nečem pogovarjati, ga takoj dvigne in si ga podrži k ušesu. Če pa govori velikan s palčkom, ga drži kolikor le lahko daleč proč od svojih ust in govori tako visoko in šibko kolikor le lahko, da se palčku zaradi njegovega tona ja ne bi zgodilo kaj hudega. Če bi takšen velikan govoril v svoji običajni tonski nižini in jakosti, prvič majhen palček od same nižine ne bi zaznal besede, posamezne glasovne vibracije pa bi ga preveč pretresle. Da bi to preprečili, so ti veliki pri komuniciranju z majhnimi kar najbolj previdni. - Če bi takšen velikan pri vas na Zemlji izgovoril precej glasno besedo, bi to povzročilo tako močan potres, da bi zaradi njegovega pretresanja več dežel ostalo brez posesti vseh svojih mest; tudi gorski vrhovi bi pri tem utrpeli nadvse veliko škodo.

11 Nekdo bi lahko vprašal: kako pa je potem z njihovimi stanovanji? - Tedaj Jaz pravim: najprej ti silno veliki velikani nimajo drugih stanovanj kot sončeva tla. Tako prebivajo povsem na prostem. In ker so tla zelo trdna, jih lahko dobro nosijo.

12 Poleg tega pa so ti veliki ljudje ob vsej svoji masivnosti nadvse tenkočutni, in tako je vsa njihova pot in vso njihovo dejanje in nehanje nadvse nežno in blago. Med seboj živijo nadvse miroljubno in kadar kamorkoli gredo, delajo v primerjavi s svojo velikostjo zelo kratke in hkrati zelo počasi sledeče si korake in stopala vedno polagajo čisto nežno na tla, kot bi se bali, da bodo s svojim korakom kaj uničili. - Zato pri vsakem koraku tudi skrbno pazijo na tla, ali se tam karkoli ne premika ali giblje. Če opazijo kaj takšnega, se takoj sklonijo in raziščejo, kaj bi to bilo; in če najdejo kaj živega, to kar najbolj previdno umaknejo na stran in šele potem s previdnim korakom nadaljujejo.

13 Zaradi tega ti velikani le silno redko pridejo v gosto obljudene obmorske predele, ker morajo tamkaj preveč paziti, da s svojimi koraki ne bi česa uničili. Ko se odločijo za takšno potovanje, običajno hodijo po precej širokih rekah in tokovih. Kajti tamkaj se morajo najmanj umikati s poti. Toda na kopnem, še zlasti na trdnih obalnih predelih morja, jih skorajda nikoli ne vidijo.

14 Verjetno bi želeli vedeti, od česa ti ljudje živijo in kaj je njihova hrana? - Ti ljudje živijo od drevesnih plodov, ki jih v najizdatnejših količinah najdejo na velikanskih, permanentnih drevesih, nadalje pa tudi od takšnih proizvodov, ki jih s svojo voljo (tako kot nekateri drugi, že znani, sončevi prebivalci) izvabijo iz sončevih tal. Kajti z voljo pogojena vegetacija je na tem zadnjem pasu vsesplošna. - Tretji vir hrane pa je na tem pasu tudi z raznoraznimi meteorji izredno bogat sončev zrak. Ker je tukaj z zrakom skorajda tako kot na ustreznem planetu Mironu; le seveda vse v gromozansko večji obliki kot na planetu. Tako imajo tudi tukaj leteči kruh; pri čemer pa bi takšen leteči kos včasih lahko bil spodoben trabant nekega planeta.

15 Če sedaj opazujete to, se vam bo gotovo zdelo prepričljivo, da bo veliki Gostitelj, ki mora tako nahraniti toliko milijard in milijard centralnih sonc, da so vedno nasitena - gotovo našel tudi sredstvo, da bo nasitil takšne ljudi. Kajti naravna ohranitev centralnega sonca, v primerjavi s katerim Zemlje ne moremo označiti niti kot prašni delček, bo gotovo potrebovala več kot le

ohranitev enega človeka, pa če bi bil tako velik, da bi segal od Zemlje do Lune. - Vseeno je, ali je neko telo veliko ali majhno, v Moji neskončni shrambi gotovo ne bo propadlo.

16 In tako vam prav gotovo ni potrebno skrbeti za ohranitev tako velikih bitij; saj ni nikjer ničesar večjega od Mene. Tisto, kar vi imenujete veliko, da, nepojmljivo veliko, v Mojih očeh ni vredno niti, da bi ga imenovali atom. [Veliki] vesoljni človek, ki sestoji iz neštetihi armad eteričnih lupinastih ovojnic, pred Menoj ni večji kot neka najmanjša točka v globinah neskončnosti!¹

17 Izhajajoč iz teh nekaj malenkosti se vam bodo ti, nekaj tisoč sežnjev veliki ljudje sedmega sončevega pasu, gotovo zdeli še dokaj skromni. - Zato se sedaj tudi ne bomo več ukvarjali z njihovo telesno velikostjo in ohranitvijo, temveč se bomo namesto tega posvetili njihovim razmeram, ureditvam in končno njihovi religiji. - In tako naj bo dovolj za danes!

67.

Življenjske razmere in miselnost prebivalcev sedmega para pasov

1 Kar zadeva družbene razmere prebivalcev tega planeta, so te, kot že omenjeno, skorajda enake kot na ustreznem planetu. Le da tukaj ni nikjer, tako kot na planetu, stanovanjskih hiš in s tem tudi ne vasi. Toda ljudje vendarle na določenih področjih stanujejo družbeno skupaj in uporabljajo vsesplošno ozemeljsko zemljiško posest, se pravi, da celotna velika posest nikomur ne pripada posamezno.

2 Kar posest tako v naravnih in običajnih pogojih prinese s tem, ima vsakdo pravico zadovoljiti svoje potrebe. Kar pa lahko nekdo tlom izvabi s svojo voljo, pripada njemu samemu. Vendar, po med njimi obstoječih prijateljskih zakonih rad odstopi vsaj tretjino samostojno ustvarjenega v dobro skupnosti. - Prav tako je tudi s tistimi posestmi, ki, kot radi rečete, sodijo med »slučajne«, ali o katerih vi pravite: to je dežela, kot se spodobi; saj ti tam pečene piške same letijo v usta!

3 Lahko se boste še spomnili, da zrak planeta Mirona neredko na čudežen način ustvarja živila, ki jih je potrebno zgolj poloviti in potem odnesti v usta. - Še bolj pa je temu tako na tem sončevem pasu, še zlasti na severnem. Ker sta namreč prav obe polarni področji Sonca tisti, iz katerih cela armada njegovih planetov prejema svojo obilno hrano, si verjetno zlahka zamišljate, da se ob tako bogatih podaritvah mnogo drobtinic porazgubi preko polarnega gorskega pasu v sedmi pas. - In tako imajo prebivalci tega pasu tudi vedno nekaj za posladkati.

4 Prav zaradi tega je tudi klima tega pasu precej bolj hladna kot tista drugih pasov - ker je zrak tega pasu stalno napolnjen z raznimi rodovitnimi parami,

¹Celotno, iz neštetihi celokupnosti nebesnih teles (eteričnih globalnih lupinastih ovojnic) obstoječe materialno stvarstvo, ima po naukih Novega Razodetja enotno podobo velikega materialnega vesoljnega »človeka«, imenovan »svet«; ki je del velikega nebeškega vesoljnega človeka ali nebeškega svetlobnega človeka, imenovan »nebesa«.

iz katerih se nato končno fizično pojavijo raznorazne dobre stvari - ki pa prebivalcem tega planeta niso nič manj dobrodošle, kot Izraelcem v puščavi mana. - Kar potemtako ta zrak prostovoljno odvrže, pripada tistemu, ki je to prvi našel in se tega potem polastil; toda polovico tega vedno odstopi v dobro skupnosti. - V tem je torej družbena ureditev teh prebivalcev.

5 Ker pa ti največji ljudje nimajo hiš, se postavlja vprašanje: kakšna pa so potem njihova stanovanja? - Na precej visokih gričih si poiščejo ravna in mehka mesta. Na teh pustijo rasti gosto travo, ki je zelo elastična in neredko zraste več sežnjev visoko. Takšno, pogosto ena, dva do tri kvadratne milje zavzemajočo travnato površino, precej na gosto obsadijo z nadvse visoko rastočimi, velikanskimi sadnimi drevesi. Takšna, s temi drevesi objeta, površina je potemtako splošna stanovanjska hiša, del katere naseljujejo moški, drugi del pa ženske. Ta vrsta stanovanjskih hiš, ali bolje stanovanjskih prostorov, nikdar nima povsem enakomerne oblike, temveč se ravna po površini takšnega hriba.

6 Vsa ostala zemlja okoli takšnega hriba, ki neredko obsega površino osemsto do tisoč kvadratnih milj¹), je splošna posest in je v korist prebivalcev te površine.

7 Kdo pa je prvi v takšni družbi? - Ureditev je enaka kot na planetu. Starši so otrokom vse. In kadarkoli bi otroci starejšega, ali - če jih je več - najstarejšega, v najpomembnejših primerih povprašali za nasvet, bodo potem le-tega tudi vedno kar najbolj vneto upoštevali.

8 Kako pa si takšne družbe stojijo medsebojno nasproti v združenju? - Nadvse prijateljsko, če se srečajo. Ker pri njih ni razlike in še najmanj takšne, kot jo poznajo prebivalci te Zemlje, ko s svojimi temneje obarvanimi brati trgujejo kot z živalmi. Prav nasprotno, drugače obarvanega človeka na tem sončevem pasu vedno bolj spoštujejo kot enako obarvanega in sicer zato, ker prebivalci verjamejo, da je veliki Stvarnik s tem želel naznaniti nov dokaz Svoje nedostopne modrosti. Zato ti ljudje potem prizadevno razmišljajo, ali ne bi morda lahko našli kakšne sledi, da bi iz nje ali v njej spoznali, kakšen namen bi veliki, vsemogočni Stvarnik lahko imel s to obarvanostjo. Zaradi tega se natančno pogovorijo s takšnim drugače obarvanim človekom, da bi morda z njegovimi izjavami prišli na sled notranji modrosti. Potem je vsaka beseda iz ust takšnega drugače obarvanega kot najden zaklad, ki ga z vseh strani kar najnatančneje opazujejo in nato razčlenijo ter preštejejo vse do najglobljega temelja.

9 Prav tako so tudi različne velikosti ljudi na tem pasu pomemben razlog medsebojnega spoštovanja; tudi nanje gledajo na enak način kot na barve.

10 Ali so prebivalci tega pasu tudi tako industrijsko naravnani kot tisti na planetu? - Niti ne. Saj mnogo tega, kar potrebujejo prebivalci planeta, niti ne potrebujejo; ker namreč nimajo ne hiš in celo oblek ne, odpadejo mnoge materialne industrijske branže.

¹ 1 milja² = 55 km²

11 Kar pa spet zadeva globlja, notranja, duhovna poznavanja in znanosti, v njih zdaleč prekašajo prebivalce planeta. - Razen svoje močne volje tudi nimajo drugega orodja kot svoji roki in svoje zdrave čute.

12 Kako pa je z glasbo? - V materialnem pogledu, kot radi rečete, nadvse slabo. Nimajo namreč niti glasbenih inštrumentov, niti ne morejo s svojimi glasovi, ki so prenizki, spraviti iz sebe karkoli glasbi podobnega. Toda toliko bolj muzikalni so v svojem duhu in imajo zaradi tega lastno, notranjo sposobnost, da si svoje notranje duhovne koncerte tako zaznavno in čutno sporočajo, kot si lahko vi z besedami sporočate svoje misli.

13 Kako pa to naredijo? - Skoraj tako, kot tudi mnoge tako imenovane somnambulne¹ osebe pri vas lahko zelo jasno zaznavajo tiste tone in harmonije, ki si jih misli in v sebi čuti njihov tako imenovan magnetizer. - Sicer boste vprašali: kako je to mogoče? - Na to vprašanje vam Jaz najprej povem, da ima duhovni človek prav tako ušesa in vse druge čute kot naravni. Kakor pa lahko naravni človek s svojimi naravnimi čuti zaznava petje nekega drugega človeka - ravno tako dobro, in še neprimerljivo bolj popolno, je tega zmožen tudi duh s svojimi neprimerno nežnejšimi čuti. - Iz tega pa je vendarle jasno, da so tudi brez inštrumentov in materialnih pevskih sposobnosti ljudje še vedno lahko najbolj sposobni glasbeniki. Če temu ne bi bilo tako, tudi med vami nikdar ne bi nastala glasba. Od kod bi le sicer čisto prvi glasbenik zajemal, če njegov duh že ne bi bil sposoben glasbenik? - Iz tega sedaj povedanega pa lahko potem kar dobro spoznate, kako morejo biti naši prebivalci sedmega pasu brez glasbenih inštrumentov in zunanjih pevskih sposobnosti prav nadvse izvrstni glasbeniki in se zmorejo medsebojno, Mene kar najgloblje hvaleč, razveseljevati.

14 Glasba duha naj bi pač vedno ustrezala najgloblji, najbolj notranji hvali, ki Mi jo nek duh premore darovati iz svoje najbolj notranje, nebeške globine - tako kot so to storili »mož po Mojem srcu« in še drugi pevci Moje časti in kot to vedno počno vsi angelski duhovi nebes. - Če pa z glasbo ravnaajo tako kot pri vas, bi za mnoge glasbenike bilo bolje, če bi muzicirali s klopotačami na javnih zabavah, kot pa s svojimi blagoglasnimi, muzikaličnimi inštrumenti, katerih zvoki tukaj, zbrani v duhu, niso nič drugega kot satanov mogočen klic s pozavno k večni smrti! - Vendar dovolj o tem! - - Do kakšne degeneracije je glasba v današnjem času prišla pri vas, pa tako ali tako veste.

15 Kako pa kaže z astronomijo prebivalcev tega planeta? - - Zelo dobro in prav tako kot z glasbo. - Na lastne oči sicer, izjemoma za ta pas, zaradi njegove neprestano obdajajoče ga sopare na širnem nebesnem svodu nikdar ne vidijo kakšnega nebesnega telesa. Vendar toliko določneje vidijo to v svojem duhu. In po tej poti so na tem področju tako spretni, da so jim področja tujih svetov skorajda tako poznana kot njihov pas.

16 Vedo celo - čeprav ne vsi, gotovo pa najbolj modri med njimi - kako je s popolnim planetom Soncem in kakšne goste vse skriva in nosi na svojem površju kot tudi v svoji notranjosti in tudi v sferah nad seboj. Vedo pa tudi, da morajo tako dolgo ostati s svojim telesom tam, kot je njihovemu duhu

¹ dobesečno mesečne, drugače pa jasnovidne, medialne; op.prev.

usojeno slednjega nositi. - Tako prebivalci tega planeta prav zares niso padli na glavo in niso tako nebogljeni, kot se zdijo na prvi pogled v svoji gromozansko velikanski goloti.

17 Če bi tukaj nekdo želel vprašati: zakaj pa so ti ljudje telesno tako neznansko veliki, ko pa njihov duh pri vsej svoji popolnosti vendarle nima za pokazati nič večjega kot neki drugi popolni duh nekega, gledano telesno, neprimerljivo manjšega človeka? - Glejte, to je spet takšno vprašanje, na katerega lahko namesto odgovora damo zgolj določena druga vprašanja. Ali ne bi mogli prav dobro vprašati: zakaj je hrastovo drevo zato, da nosi svoje nepomembne plodove, tako veliko? - - in zakaj je prav tista jablana, ki obrodi največja jabolka, ne le v primerjavi s hrastom, temveč tudi v primerjavi s svojimi bratovskimi drevesi običajno najmanjša? - Nadalje bi vi lahko vprašali tudi: zakaj pa ima velik slon v primerjavi z drugimi živalmi najmanjše oči; in muha ter še drugi takšni leteči insekti v primerjavi s svojo majhnostjo največje oči?

18 Takšnih zabavnih proti vprašanj bi lahko postavili še veliko. Le da naj ti dve zadoščata, da bi vam in tudi marsikomu drugemu ponazoril, da imam Jaz mnogotere posebnosti, za katere pa Jaz pač nisem vedno razpoložen polagati račune - - še zlasti ne ljudem v njihovem naravnem stanju, v katerem so jim iz Mojih, spet čisto posebno dobro preračunanih razlogov - nedostopne za višjo modrost. - Ko pa se bo to stanje preizkušnje¹ popolnoma končalo, bo skozi vso večnost še vedno pravi čas, da popolne duhove popeljem v vsemogoče modrosti. Zatorej bomo naše velike ljudi na tem pasu zaenkrat pustili takšne kot so. Nekoč bo že napočil za duha primeren trenutek, ko se bo naučil sprevideti vse to.

19 Ker smo sedaj pregledali družbene razmere prebivalcev našega sedmega pasu, se bomo prihodnjič posvetili religiji teh ljudi, v kateri se bodo odpravila še mnoga navidezna protislovja o prikazu Sonca. - In s tem dovolj za danes!

68.

Temeljno o religiji prebivalcev Sonca in bistvo Božanskega razodetja

1 Če ste opazovali religijo prebivalcev planeta Mirona, že morate deloma slutiti, kako je na tem sedmem sončevem pasu oblikovana religija. Le da pri tem ne smete izgubiti izpred oči, da se ustrezen sončev pas nikoli ne obnaša enako polarno, temveč v vsem zgolj nasprotno-polarno, se pravi solarno k vsem razmeram nekega ustreznega mu planeta. In tako je potem tudi z religijo.

2 Na nekem planetu prehaja religija iz materialnega v duhovno in tako je materialno nujno prevladujoče nad duhovnim. - Na Soncu pa je ravno obratno. Tamkaj religija prehaja iz duhovnega v materialno in se pojavlja kot ustvarjalni, bistveni razlog vseh stvari. Zato je povsod tamkaj duhovno prevladujoče nad materialnim.

¹ naravno zemeljsko-poskusno življenje človeka

3 Da pa bi to razliko še nazorneje prikazali, si morate stvar predstavljati takole: če imate prebivalci tega ali onega planeta pred seboj materijo in njene oblikovane proizvode, le - te občudujete; in če jih zelo natančno opazujete, bo gotovo vsakdo vprašal: kako nastane ali je nastalo to ali ono? Le kaj je razlog za to? - S takšnimi vprašanji in morebitnimi nanje dobljenimi odgovori se vodite vse globlje in globlje. In, če raziskujete in iščete po ustreznih pravilih, morate konec koncev nujno priti do duhovnega, torej do samostojnega življenja, potem ko vam negibna, mrtva materija na koncu zakliče: saj se vendarle nisem mogla kar sama oblikovati in še manj sama oživiti! - To pa z drugimi besedami ne pomeni prav nič drugega kot: hodite po antisolarni poti - od materialnega v duhovno.

4 Na Soncu je pot, kot je bilo že zgoraj povedano, povsem obratna. Tamkaj nihče ne gleda na stvari kot takšne, kakor stojijo pred njim, temveč je njegov prvi pogled temelj in šele od tega naprej potem postopoma prehodi tiste poti, po katerih se je iz duhovnega porodila ali izoblikovala naravna bistvena oblika - in to pot potem imenujejo solarno.

5 Tako oblikovano je potem tudi vsako razodetje pri vas samih; prehaja od duhovnega v materialno-formalno. Zato pa se potem morajo zunanje oblike pogosto zdeti kot nasprotujoče, medtem ko izvirajo od znotraj, iz najvišjega in dobro preračunanega reda.

6 Da vam bo to znova postalo bolj jasno, vam bom Jaz navedel le majhen primer: opazujte neko staro drevo! Najbolje bi ga lahko opazovali tako, ob predpostavki, da je zdravo, da bi deblo prerezali ravno počez in bi potem z ostrim očesom od njegovega jedra navzven opazovali vse lesene okolice jedra, ki postajajo vedno bolj neurejene - dokler ne bi prišli do skrajno zunanje okolice iz lubja. Če bi tedaj videli jedro in njegovo najbližjo okolico, da je povsem pravilno oblikovano, lahko gotovo predpostavimo, da bi vas ob tem moralo prevzeti veliko občudovanje nad tako strogim redom. Če pa bi potem pričeli opazovati vedno bolj od jedra oddaljene letnice, boste tam srečali nepravilne kroge in gotovo se boste vprašali: od kod pa ta nered? To očitno nasprotuje povsem okroglemu jedru. Tamkaj opazimo izbočene in vdrte linije, ki so neredko široke en, dva do tri palce in vendarle je jedro okroglo! Kaj pa je potem tamkaj letnico potisnilo navznoter in drugje spet navzven? - In ko bi potem končno prišli do zunanjega lubja - Mi povejte, od kod si boste potem razložili kar največji nered lubja samega in končno grobe brazde drevesa? Nujno boste morali reči: bolj osvetljeno kot vse skupaj opazujemo, vedno večje protislovje najdemo med jedrom in zunanjim ovojem drevesa. - Glejte, vsega tega vas nauči že en sam prerez drevesa!

7 Da pa vam bo vsa stvar postala še bolj jasna, jo bomo nekoliko natančneje osvetlili. - Če bi recimo prerezali drevo na več mestih in bi potem te prereze primerjali med seboj pri vedno enakem jedru, na kako silno različne boste naleteli! - Toda te različnosti so še premalo vpadljive. Zato bomo stvar še nekoliko podrobneje opazovali!

8 Vzemimo recimo seme nekega drevesa! Lahko recimo med seboj primerjate sto želodov, da, lahko jih celo stehtate. Če boste, mimogrede, vzeli popolno lepe plodove tega drevesa, se bo razlika pojavljala v komaj opaznih razmerjih.

In, če boste iz zrn izločili še kali in jih posamezno opazovali pod mikroskopom, boste v vsaki takšni kalni bradavičici našli en in isti red. - Sedaj pa, ljubi Moji, se bomo potrudili in se sprehodili v hrastov gozd! - Oho!, boste rekli, tukaj ni niti eno drevo enako drugemu! To tukaj ima takšne veje, tisto tam spet drugačne, niti dve drevesi v celem gozdu si po obliki nista podobni! Morda boste menili, da mogoče vlada v koreninah večji red in [njihovo stanje] vedno bolj ustreza jedru? - Pa dajmo drevesa izkopati; saj je v duhu to zlahka izvedljivo. Oglejte si sedaj korenine, kako so prav tako različne in druga drugi nepodobne kot sama debla in krošnje dreves!

9 Če to le nekoliko opazujete, ali niste potem v skladu z resnico primorani zavpiti: kakšen nered, kakšno protislovje glede na izjemno usklajen in enakomeren red v kali! - Kako lahko iz takšnega reda nastane takšen, v vseh deblih, vejah in vejicah, protisloven si nered!

10 Vidite, v tem je skrito tisto, kar morate nadvse nujno razumeti in dobro doumeti, če želite z dobesednim pomenom potegniti pravo korist iz vsakega zunanje-formalnega, duhovnega razodetja. Kajti duhovno je sama v sebi določena sila in je sama s seboj v največjem redu. Če pa se želi ta sila, izstopajoč sama iz sebe, izražati, se mora kot v sebi največji red vendarle zavedati, kako se morda lahko izrazi nasproti zunanjim razmeram; to pa najprej zato, da ne bi izpustila izpred oči svojo praznačilno, praposebno strukturno kvaliteto, sicer pa da bi delovala tako, da bi bila v sozvočju tudi z zunanjimi okoliščinami.

11 Glejte, iz tega bo vendarle postalo jasno, da, če se Jaz Sam kot Prasila izrazim iz najčistejšega duhovnega, večnega reda za zunanji svet, tudi Jaz Sam kot temeljni Prazačetek vedno najnatančneje upoštevam ti dve pravili; in sicer ravno s tem, da se pri tem¹ v svoji polnosti ne porazgubi nič od pravega Božansko-Svetega, temveč mora slednje biti povsod vsemu najbolj popolno strukturno neločljivo. Kar pa se potem tiče formalnega izražanja navzven, se mora ta vendarle spet prilagoditi zunanjim okoliščinam in se mora zato v zunanosti nujno pojavljati v vsem protislovno, medtem ko je samo v sebi vendar v največjem pravilnem sozvočju; - tako kot so hrasti sami zase strukturno vendarle vedno isti in se, zaradi svoje produkcije, vedno navezujejo nazaj na en in isti temeljni red, čeprav se zdi, da so si po zunanji obliki protislovnosti.

12 Ali pa ne bodo tukaj nekateri rekli: kako pa je ta razlaga v sozvočju z religijo prebivalcev sedmega pasu? - Jaz pa pravim: nadaljevanje bo pokazalo, kako nujna je bila ta razlaga, da bi področje religije, kot tudi vse drugo [duhovno bistvo] ne le prebivalcev sedmega pasu, temveč tudi vseh ostalih pasov - razumeli resnično v osnovi in iz tega potegnili ustrezno koristnost.

13 Že predhodno sem omenil, da naj bi se ob prikazu religije prebivalcev sedmega obroča, tekom celotnega sporočila, izenačila mnoga navidezna protislovja. - Le kako bi to kdaj koli mirno in gotovo sprevideli brez te predhodne razlage? - Ker pa sedaj to veste, vam v nadaljevanju ne bo več težko

¹ pri vsakem pravem razodetju

vse takšno popraviti in vam pokazati razliko med solarnim in antisolarnim učinkom.

14 Zatorej bomo področje religije tako prav pričeli šele v prihodnjem sporočilu. S tem pa dovolj za danes!

69.

Pravi ključ razumevanja za vse religije in razodetja

1 Kar torej zadeva samo področje religije, potem je le-to pri prebivalcih tega sedmega krožnega para v tem, da Božjemu Bitju iz vseh delov doprinesejo enoglasno hvalo.

2 Zaradi tega na tem krožnem paru vse stvari raziskujejo tako, da morajo, gledano od znotraj, vedno imeti eno in isto osnovo. Tam ni pomembno ali velik ali majhen, tudi ne ali dosti ali manj; ali pa če rečejo: to je največja stvar in to najmanjša; ali: tukaj je takšna razdalja, označena s številom in takoj zraven neka druga razdalja, označena z nekim drugim številom. Če takšne razlike opazujejo le od zunaj, so vidne in si nasprotujejo; gledane od znotraj pa so si povsem enake.

3 Tako bi vam na primer Jaz rad rekel: razdalja med vašim stanovanjem in nekim naslednjim mestom, recimo v vašem višavju, meri sedem milj; spet bi vam Jaz rad rekel: razdalja med vašim stanovanjem in prav tem mestom znaša deset milj; in spet bi vam Jaz rad rekel: takšna razdalja po eni in isti poti znaša dvajset milj; da, Jaz bi vam lahko navedel še več različnih števil za razdalje. Če stvar opazujete od zunaj, se ne morete izogniti, da z mirno razumsko vestjo trdite: to je očiten nesmisel! - To mora še slepi sprevideti, da se neka jasno izmerjena razdalja denimo sedmih milj ne more podaljšati ali skrajšati, ob predpostavki, da linija za mero poti ostaja vedno enaka. - Po zunanosti je ta ugovor utemeljen in potemtakem sedem, deset ali dvajset milj ne more biti enako. - Kakšen obraz pa dobi ta podatek gledan od znotraj navzven? - To pa je drugo vprašanje.

4 Da pa boste sprevideli identiteto takšnih podatkov, vam bom Jaz tudi v tem primeru prihitel na pomoč z nazorno prisposodbo. - Kako si denimo zamišljate mesto Bruck? - Pravite: tako, kot smo ga do zdaj vedno videli. - Jaz vas vprašam dalje: kje pa si lahko to zamišljate? - Rekli boste: najprej v nas samih, se pravi z močjo naše domišljije in spominov na naravno maketo tega mesta. - Dobro, pravim Jaz. Ali ste pri tej predstavi v vas vezani na kakšen določen kraj, ali pa ste v duhu primorani, da si to mesto zamišljate le prav tam, kjer je? V duhu bi prav gotovo lahko to mesto predstavili v vsako poljubno razdaljo. Glejte, medtem imamo dovolj in bomo stvar spremljali naprej. - Če je, opazovano od znotraj, za duha skorajda vseeno, kje si želi predstavljati ta kraj in se mora za to predstavo tudi vedno enako potruditi, potem vprašajte svojega duha, kakšno razliko najde med navedenimi razdaljami? - Ali bo za to, da si sedem milj oddaljen Bruck predstavlja kjerkoli, mogoče porabil manj časa kot za sto milj oddaljenega? - Kdor vsaj približno pozna veliko sposobnost svojih misli, ta je v sebi gotovo že izkusil, da ni razlike, če si zamišlja razdaljo ene

milje in takoj zraven razdaljo več trilijonov milj. Če pa je to za »duha«, ali »opazovano od znotraj«, popolnoma eno in isto, bo vendarle jasno tudi, da so vse stvari opazovane od znotraj, kakor izhajajoče iz ene in iste točke, v tej eni in isti točki prav tako eno in isto.

5 To lahko najdete že v splošnem združevanju pojmov. - Pod katerim splošnim imenom pa si lahko pametno zamišljate vse ustvarjene stvari, brez razlike glede zunanje zgradbe, lastnosti in oblik? - Rekli boste: pod splošnim pojmom: bitja ali stvaritve. - Dobro, pravim Jaz. A povejte Mi: kako različno pa se vam [v takšnih splošnih označitvah] zdi neskončno mnoštvo najrazličnejših bitij? - Tukaj morate očitno priznati in reči: v teh splošnih izrazih¹ nikakor ni vidna nobena razlika vsega tega brezštevilno ustvarjenega. V teh dveh izrazih, se izraža le identično mnoštvo ustvarjenih stvari. - Spet vprašam: zakaj pa? - Če le nekoliko opazujete predhodno, potem na ta »zakaj« ne morete odgovoriti drugače, kot da rečete: ker so v temelju njihovega nastanka vse neskončno mnoge in najrazličnejše stvari popolnoma enotne. - Če Jaz dodam še in vprašam: kako in v čem? - se boste gotovo morali zaleteti v to in reči: ker vse stvari izhajajo iz Božje Ljubezni, vendar morajo biti v prav tej Božanski Ljubezni tako popolnoma enotno prisotne, kot je ta Božanska Ljubezen popolnoma enotna v Sebi Sami.

6 Če bi tukaj morda želel kdo ugovarjati: pa je zares moralo vse iziti ravno iz Božanske Ljubezni? Bog je vendarle tudi najvišja modrost. Ali ne bi bilo potem primerneje namesto Ljubezni kot izvirnega principa vseh stvari sprejeti Njegovo neskončno modrost? Vseeno namreč med nami ljudmi vidimo, da so med njimi nekateri, ki posedujejo izdatno porcijo ljubezni, tako izdatno, da bi kot najbolj eksaktni filantropi² svoje brate in sestre najraje kar pojedli; če pa pri vsej svoji ljubezni niso skušali izobraziti tudi svojih umskih moči, se bo od vse njihove velike ljubezni pokazalo smešno malo - - medtem ko spet drugi ljudje, ki niso obdarjeni s tako veliko mero ljubezni, znajo s svojim vsestranskim znanjem udejanjiti velike stvari. - Takšen ugovor bi bržkone bilo vredno upoštevati, če bi bila Bog in človek popolnoma eno in isto. Ker pa je med njima velika razlika, je tudi med Ljubeznijo v Bogu in ljubeznijo v človeku prisotna ista velika razlika; čeprav bi naj bil pravi človek v tem pogledu najbolj podoben svojemu Stvarniku.

7 Pri Bogu modrost torej izvira iz Ljubezni tako kot svetloba iz plamena. Čeprav se potem stvari v raznolikosti naravnajo in uredijo v Božji modrosti, pa vendarle nihče več ne more zanikati, da morajo vključno z ljubeznijo v osnovi osnove končno vendarle izvirati iz Ljubezni. - Ker smo to zagotovo sprevideli, mora biti tudi jasno, da se mora opazovano iz najbolj notranjega temelja v naj večjem redu vse tako ujeti in najti, kot da navzven ne bi bilo nobenih razlik med stvarmi. Raznolikost dreves, ki smo jih opazovali v prejšnjem sporočilu, se v semenu končno spet združi v stari, preprosti, večni red brez razlik.

8 Kdor potemtakem iz te notranje ljubezni, ali povedano še bolj po slovensko, kdor iz svoje notranje ljubezni do Mene, kot temeljni kali vseh bitij, opazuje

¹ »bitje« ali »stvaritev«

² največji človekoljubi

samega sebe in vsa bitja, ta bo povsod našel eno in isto enotnost in en in isti povsod ujemajoči se red!

9 Opazujte na primer drevo življenja ali napisano Besedo, tako Starega kot Novega Testamenta: koliko tisoč vej, vejic in korenin boste le spoznali na slednjem? - Niti ena korenina, niti ena veja, niti ena vejica ni podobna drugim. Navzven si, kot kaže, vse nasprotuje. Teoremi o enem in istem se glasijo različno. Preroške napovedi o enem in istem dogodku različni preroki različno opišejo. Celo štirje evangelisti isto stvar povedo z različnimi besedami in se razlikujejo tudi v navedenih številih. Celo nekateri kraji dejstev, ki so se zgodila, pogosto niso opisani popolnoma ujemajoče in tako se pogosto pojavljajo v drugačnih oblikah tudi številke časa. - Kdor sedaj želi preiti od zunanjih pogledov na notranje stanje, ta bo gotovo zgrešil pot in bo tako težko zadel center kot nekdo, ki bi želel od zunaj navrtati drevo in trditi: tako kot je nastavljal vrtnik, mora z njim prodreti do jedra. Ko pa bo nato raziskal pot svojega vrtnika, se bo gotovo pokazalo, da je z vrtnikom za več palcev zgrešil jedro. - Če pa bi bil drevo prej razklal in bi potem vrtil od jedra navzven, ali bi tedaj lahko kdaj koli zgrešil lubje? - Zakaj pa ne? - Ker se v jedru vse steka v eno. - Toda v zunanjem jedru nikakor ni mogoče najti. Nekdo bi lahko zgolj, kot radi rečete, po slepem naključju s svojim vrtnikom zadel center. Toda kaj mu bo to koristilo? Ali bo zaradi tega lahko pri vsakem drevesu, ki ga spet navrta, zadel jedrni center?

10 Glejte, prav tako zunanja, na svoj način antisolarna razumska modrost koristi toliko kot nič. Takšen zunanji razumski modrec bo neprestano kot slepec taval naokoli in vse bo le polovično uganil, nikdar pa to ne bo polna, notranje prepričljiva gotovost. - Kdor pa s svojim vrtnikom po solarni poti navrta razcepljena drevesa od jedra navzven, ali lahko ta kdaj zgreši lubje?

11 To je pravi ključ ne le za osvetlitev in razkritje prave, notranje modrosti, kar se tiče religije prebivalcev našega sedmega sončevega pasu, temveč se pri vas še veliko bolj nanaša na vašo razodeto religijo in tudi glede tega na pričujoče Novo Razodetje - zato da potem lahko ne le zgolj razodeto, temveč tudi vse stvari in pojave, s pomočjo prav tega ključa ali pravega, notranjega modrostnega vrtnika opazujete iz pravega, notranjega, v sebi vedno enotnega, nikoli nasprotujočega si temelja in glavnega stališča notranje modrosti, torej iz centra vaše ljubezni do Mene.

12 Nadaljnje opazovanje vam bo še bolj osvetlilo religijo prebivalcev našega sedmega pasu. In zato se za danes spet zadovoljimo s tem povedanim!

70.

Božja prisrčnost kot verska in življenjska osnovna značilnost na sedmem pasovnem paru

1 Že včeraj smo izvedeli, da tisti, ki vrta od centra navzven, nikoli ne more zgrešiti lubja drevesa - prvič zato, ker lubje obdaja celotno drevo in drugič zato, ker od centra do obkrožajočega kroga vedno vodi ravna in varna pot. - Kdor pa nima središča kroga, ta ga bo izhajajoč iz kroga le težko natančno našel, ker ga bo moral iskati od kroga proti centru.

2 Nekdo pa bo rekel: vse lepo in prav; če pa moramo drevo najprej razcepiti preko jedra, da potem lahko vrtamo od jedra navzven, potem je to težaško delo! - Jaz pa pravim: vsekakor! Saj je za raziskovanje resnice in stalne zanesljivosti zagotovo potrebno več kot za razno razne laži. Ali naj se zaradi tega bojimo iskati čisto resnico, ker je pot do nje težja kot do laži? - Jaz menim, da tega verjetno ne bo trdil nihče. - Prav tako je tudi z razcepljanjem drevesa. Lažje je vrtati od zunaj navznoter in potem reči: zadeli smo center - kot razcepiti drevo in vrtati od centra navzven.

3 Ne glede na to pa resnica to zahteva. In poiskati moramo življenje, kjer je, ter potem izhajati iz življenja - ne pa od tam, kjer ga ni in hoteti tako kot mrtvec iz smrti najti življenje in ga doumeti!

4 Kdor potemtakem hoče ubrati pravo pot, mora vedno hoditi po solarni in ne po antisolarni poti. Drevo pa mora biti razcepljeno, da lahko center življenja pride na dan.

5 Marsikdo bo rekel, da bi to vse bilo v redu; kako pa naj razcepimo drevo? Zgoraj je krošnja, spodaj pa so korenine! - Vendar Jaz pravim: odžagajte krošnjo, odstranite korenine, pa vam bo tako ostalo deblo in tega boste za tem zlahka razcepili.

6 Toda tukaj boste spet rekli: kaj pa naj to pomeni? Tega ne razumemo! - Kaj je krošnja drevesa? - To so posvetna vedenja, ki so zakoreninjena v zunanjem razumu.

7 Kaj pa bi lahko bile korenine? - Ne potrebujete daleč segati, odgovorite le na vprašanje: v kakšen namen ali iz kakšnega razloga bogatijo ljudje svoj razum z raznoraznimi poznavanji sveta in ljudi? - In korenine se bodo čisto vidne pojavile pred vami. Če pa morebiti ne bi našli težkega odgovora, vam ga lahko Jaz povem! Namreč - da s tem razumejo vse posvetne interese in prednosti. Ti posvetni interesi in prednosti se združijo v jedro¹ drevesa, ki označuje človeško samoljubje - to samoljubje pa se potem v vejah in vejicah razširi v vsemogoče koristne razumske znanosti, da bi skozi le-te našlo vedno več hrane za svojo lastno bit.

8 Torej bo sedaj ta prispodoba vendarle razumljiva. Krošnjo vstran! Korenine vstran! Deblo razcepiti! - S tem bo samoljubje obrnjeno navzven in se bo preobrazilo v ljubezen do bližnjega in do Boga in bo tako spreobrnjeno izpostavljeno žarkom večnega življenjskega sonca! - Tako navzven obrnjena postane ljubezen očitna in se lahko proučuje v sami sebi; in kjerkoli se tamkaj uporabi vrtalnik notranje modrosti, bo izhajal iz razsvetljene osnove in bo vedno v najbolj ravni smeri zadel lubje ali zunanji krog, ne da bi ga mukoma iskal.

9 Nekateri pa bodo rekli: prispodoba je dobra in se dobro sliši; toda pri takšni operaciji bo drevo vendar uničeno! - Jaz pa vam pravim: če to zunanje drevo ne bo uničeno, potem bo čez čas propadlo notranje skupaj z zunanjim. Če pa zunanje propade zavoljo notranjega, bo notranje ohranjeno. Kajti kdor življenje ljubi, ta ga bo izgubil; kdor pa se mu izogiba, ta ga bo prejel. Se pravi, povedano z drugimi besedami: kdor ljubi zemeljsko življenje, ta bo izgubil

¹ mišljeno je deblo

življenje duha; kdor pa ljubi življenje duha in zaničuje življenje sveta, ta bo prejel življenje duha.

10 Kdor torej ljubi življenje duha in prav tega prejme, ta je razcepil samega sebe in je svoje najgloblje notranje življenje odprl iz Mene izvirajoči svetlobi. In ta svetloba je pravi modrostni vrtalnik, ki prodre skozi vse in sicer iz tiste točke [navzven], kjer se vse stvari in vsa bitja stekajo v eno.

11 Ker sedaj to vemo, vemo tudi skorajda vse, kar se tiče religije prebivalcev našega sedmega sončevega pasu. - Ta pa je zgolj v tem: vse opazovati od znotraj in iz tega notranjega opazovanja Meni doprinesti resnično, notranjo, živo hvalo.

12 V čem pa je ta hvala? Ta hvala je v popolni združitvi z vrnitvijo vsega zunanje naravnega v preprosto duhovno. Naj bo vnanjost razpršena kolikor hoče, se mora v notranjosti končno vendarle izreči kot popolna, istovetnost ali enotnost.

13 Ta izrek pa se glasi: Bog je Ljubezen! Vse kar je, je izžarevanje te večne Svetosti. Ta Svetost pa se v Svoji neskončni totaliteti najde v Sami Sebi tako, kot se najde v nas, Svoji podobi. - Zaradi v nas najdene, enotne Svetosti, smo potem v tej podobi sami enotni s Pravečnim, v Sami Sebi najpopolneje enotni Svetosti, ki je Bog, edina Ljubezen. - Torej ljubimo Boga, če imamo Njegovo Ljubezen; kajti Bog se ne pusti ljubiti z nobeno drugo ljubeznijo kot samo z lastno, enotno. - Kdor hoče potemtakem ljubiti Boga, da bi večno živel v Njem, ta mora imeti v sebi Božjo Ljubezen kot popolno poenotenje z Bogom, ki je vračanje vsega tistega v posvečeni enotnosti, kar je večna, enotna Ljubezen zaradi Svojega velikega usmiljenja raztrosila iz Sebe v brezštevilih žarkih milosti.

14 Glejte, to je pravo načelo religije tega sedmega pasu. - To načelo pa je potem tudi temeljni princip vseh dejanj ljudi tega pasu.

15 Tako tudi njihova celotna bit nazorno prikazuje takšno načelo. - Zunanje so goli, ker zunanjega ne spoštujejo. Od znotraj pa so toliko bolj oblečeni, ker jim je pomemben le duh. - Imajo veliko telo, v pričevanje, da obsegajoč vse zunanje vodijo navznoter, da bi to tamkaj združili. - So različno veliki, da bi te zunanje razlike v duhu odpravili in poenotili. - Prav tako so tudi različnih barv, kar ustreza delitvi svetlobe ali zunanjemu stvari - da bi se v njihovem duhu vse te barve združile v eno svetlobo. - Naseljujejo najbolj zunanji pas Sonca v znamenje, da je zunanje vodilo v notranje in naj tamkaj s taistim postane eno. - Tako živijo od raznih sadov, deloma takšnih, ki jim jih odvržejo prosto rastoča drevesa in grmičevje, deloma iz sadov, ki jih njihova volja izvabi iz tal in deloma pa tudi od tistih živil, ki jim jih kot nek čudež dovede zrak - v znak, da naj človek vase sprejme vse iz večne Ljubezni raztrošene sadove usmiljenja.

16 Tako se tudi ves njihov trud giblje v tej smeri, da bi se v njih vse združilo v ljubezni do Boga. Največje po zunanjem jim je vredno toliko kot najmanjše. - Ker pač iz svojega duha poznajo prebivalce celotnega Sonca, pravijo: prebivalci srednjega pasu kot tisti, ki se najbolj bohotijo v zunanji lepoti, so najmanjši ljudje Sonca. Če bi govorili po zunanjem merilu, bi gotovo našli še manjše, kot smo jih v zasledovanju [tega razkritja o Soncu in njegovih prebivalcih] našli

mi. Ker pa vse stvari opazujejo zgolj od znotraj navzven, slednje tudi poimenujejo tako, kot se jim le-te zdijo v njih samih. - Tukaj vas opozarjam na to, da sem Jaz v poteku prikaza srednjega pasu Sam izjavil, kot da bi tamkajšnji ljudje bili najmanjši; toda ta izjava se razjasni prav po tej pričujoči osvetlitvi. Kjerkoli je zunanje nadvse razkošno in raznoliko, tam je notranje najmanjše. Kjer pa je zunanje brez vsakršnega pompa, tam je notranje največje.

17 Tukaj na sedmem pasu nismo nikjer opazili kakšnega zunanjega razkošja; zato pa je notranje tudi največje. Čeprav zunanja oblika tukaj postane največja, to ne škodi stvari, ker je potem takšna velikost le posledica resnične, notranje predimenzionirane velikosti in je znak tega, o čemer smo že govorili. Tako se torej mera srednjega pasu včasih različno navaja; vendar se to zgodi zaradi vedno vključenega merila ljudi, ki naseljujejo takšen pas. - In tako je še marsikaj opazovano od znotraj navzven drugačno, kot pade v oči od zunaj.

18 Ker smo sedaj spoznali tudi to, lahko podano vedno opazujemo na dva načina, namreč od zunaj in od znotraj. - - Kjerkoli je v zunanjem vidna špranja, tam si mislite, da se tudi ta špranja v centru steka v eno. In, če podano opazujemo od znotraj navzven, bomo tako ali tako vedno našli direktno pot in bomo že vnaprej spoznali, da se morajo zunanji izrastki in neravnine v centru vendarle najti kot eno in slednjemu nikdar ne morejo dati nobene druge smeri, pa čeprav naj bi se med seboj razlikovali tudi po še tako velikih prepadih, skokih, vzpetinah in poglobitvah.

19 Tako pa smo pri koncu tudi s prikazom religije prebivalcev tega pasu in bomo prihodnjič le še na kratko spregovorili o njihovem spočetju, rojstvu, poroki in smrti in se nato napotili k notranjemu Soncu, ki ga bomo kolikor je le mogoče na kratko pregledali v splošnem. - In tako naj bo tudi za danes spet dovolj!

71.

Spočetje, zakon in smrt na sedmem paru pasov

1 Ker je spočetje človeka njegov prvi nastop, ali bolje prihod iz duhovne v naravno sfero, bomo tudi začeli z njim. - Kako pa ti veliki sončevi ljudje izpeljejo oziroma dosežejo spočetje?

2 Če ste pozorno opazovali pridelke dežele, kako le-ti prihajajo iz treh virov, boste iz tega tudi sprevideli, da je s spočetjem človeka skorajda enako. Torej se tudi ta vrši prav tako na tri načine; toda ne morda na en ali drugi način, temveč vedno na tri načine, združene v celoto.

3 Tukaj boste vprašali: kako pa je to mogoče? - In Jaz vam povem: da je to prav dobro možno. Saj je tudi pri vas spočetje prav tako trikratno. Le da je v drugačnem zaporedju, ker je pri vas najprej čutno in šele nato, običajno za vas na nek način, ne da bi se tega zavedali, sledita duševno in duhovno. - Pri sončevih ljudeh pa je duhovno spočetje prvo. Nato sledi duševno in končno telesno.

4 Kako pa se zgodi duhovno spočetje? - Z notranjo besedo na notranjo besedo. S čem pa duševno? - Z voljo na voljo. - S čem telesno? - Z medsebojnim

oprijetjem, ki je približno takšno kot bratovski objem. - Po takšnem objemu moški žensko nadahne in celoten akt spočetja je opravljen; kar namreč govori Janez o nastanku mesa, tukaj dobesedno izvršijo.

5 Veliki pomen je potem skrit v nastajajočem človeku kot temelju iz katerega izhaja on sam in ki ga s svojim razvojem končno kot takega spozna v samem sebi; in ta temelj je center, v katerem se vse združi tako, kot sem vam Jaz zadostno pokazal.

6 Tako o spočetju ni več kaj pripomniti. - Kako pa se zgodi zakon? - Tudi zakon se, tako kot spočetje, zgodi na trojni način. - Dveh zakoncev nikdar ne zbliža nek zunanji nagib, temveč izključno notranji. Če sta eno v besedi in potem tudi v volji, tudi v življenju postaneta eno.

7 Če je torej moški v starosti stotih let (po vašem štetju) hčerko nekega očeta spoznal tako, da je v njej našel svojo besedo in svojo voljo, potem gre k očetu in mu reče: »Glej, v tej tvoji devici sem našel svojo besedo in svojo voljo, torej veliki Bog hoče, da jo vzamem za ženo. To ti naznanjam, da boš ti lahko preiskal svojo devico in potem njeno telo privedel k mojemu, da jo bom objel in v njej spočel nov sad življenja.« - Po takšnem govoru oče pokliče svojo hčer in ji reče: »Glej tukaj pred seboj moškega, čigar besedo in voljoносиš ti po volji vsemogočnega Boga; zatoorej postani njegova in pusti, da te objame kot tvoj mož! Naj bo z vama Božji blagoslov in Njegova Beseda naj bo vajino življenje sedaj, vselej in večno!« - Nato svojo hčer odpelje k ženinu in zakonska zveza je sklenjena. - V primeru pa, da hčerkin oče ne bi več živel, kar se zgodi le izredno redko - pa to opravilo sklenitve zakona prevzame bodisi očetov starejši brat, če ga ni, pa tudi kdo drug, ki mu je pokojni oče še za časa življenja izročil v varstvo svoje otroke. - Tako smo tudi s tem dejanjem pri koncu.

8 Kako pa umrejo ti veliki ljudje, ki največkrat dočakajo okoli tisoč let? - Kar se tiče dejanja smrti, je to najprej zares čudovito in se ga ne boji noben moški in nobena ženska, temveč je prav nasprotno vrhunec najbolj blaženih pojavov pri njih.

9 O kakšni bolezni tamkaj nikoli ni govora. Če pa naj nekdo umre po telesu, to ve že dlje časa vnaprej in v tem, zanj že vse življenje najsvetlejšem časovnem obdobju vse ustrezno in premišljeno pripravi za tisti čas, ko bo prešel v čisto duhovno. - Ko je čas že zelo blizu, običajno pripravijo veliko zahvalno praznovanje, slednjemu pa sledi prijateljski obed. Nato tisti, čigar čas je napočil, vstane, pozdravi vse svoje sorodnike in nato še celotno sosesčino, ki živi skupaj v enem drevesnem krogu. Nato urno zapusti družčino in se zelo hitro odpravi na vzpetino, ki jo lahko vidi vsa družčina. Ko tamkaj prispe, se uleže na tla z obrazom navzgor; in v le nekaj minutah tako povsem izgine, da o njem ne ostane niti najmanjša sled.

10 Kmalu po takšnem izginotju se k preostalim vrne čisto v duhu, kjer ga potem vsakdo vidi s svojim notranjim obrazom. Tudi ta ogled traja le nekaj minut. Potem pa je ta duh takoj odstranjen in na tem mestu ga ni videti nikdar več.

11 Ko je potem vse to minilo, se vsa družčina napoti na takšen hrib in enoglasno hvali in slavi Boga. Nato se spet odpravijo domov in so vesele in vedre volje zavoľjo velike milosti, ki jo je Bog dodelil enemu izmed njihovih

bratov. - To dejanje smrti je na vsem pasu enako, tako na otokih, kot na velikem, trdnem kopenskem ozemlju.

12 Nenavadno bi se vam lahko zdelo kvečjemu še to, da moški izgine prej kot ženska in v celoti največji velikan prej kot majhni ljudje. - To pa je tudi vse o umiranju ljudi tega sedmega pasu.

13 Da pa je v vsem doslej povedanem na obeh pasovih enako, skorajda ni potrebno omenjati. - Ker smo tako končali s celotno, za naselitev primerno sončevo površino, se bomo naslednjič odpravili v notranjost Sonca. - In s tem dovolj za danes!

72.

Notranja sonca in njihovi prebivalci. Urejeno in neurejeno napredovanje sončevih temeljno-svetlobnih duhov

1 Že v začetku smo izvedeli, da Sonce namreč ni popolnoma kompaktno telo, temveč je sestavljeno iz sedmih notranjih sonc, med katerimi je vedno več tisoč milj velik prazen prostor.

2 Omenili smo tudi že, da so tudi ta notranja sonca obljudena. Postavlja se vprašanje: s kakšnimi prebivalci? - Ali so ti prebivalci zares telesni ljudje, ali pa so zgolj podobni vašim skratkom in tako imenovanim zračnim, ognjenim, vodnim in zemeljskim duhovom? Ali pa je to čisto posebna vrsta bitij, ki jih sicer ni nikjer drugje kot le v Soncu? - To so kar tri možnosti, od katerih nobene ne moremo čisto zavreči in tudi ne ravno potrditi. Na videz je to seveda zelo podobno temu, kar je bilo tu omenjeno, toda resnično, kot tudi po notranjem pomenu, ni nikakršne podobnosti.

3 Pri Soncu morate namreč vedno imeti pred očmi, da so na njem vedno le bitja primarne ali solarne vrste - medtem ko so na planetih sekundarne ali antisolarne vrste. Če želite opazovati obliko, se ta seveda izraža na enak način kot na planetih; kar pa potem zadeva notranjo zgradbo in njen temelj, potem je ta v grobem nasprotju z vsem tistim, kar se v tem pogledu najde na planetih.

4 Tako že lahko vržemo pogled na prebivalce tega notranjega sonca. - Med seboj se prav tako razlikujejo kot barve mavrice. Torej v pravem smislu potemtakem nimamo niti skratkov, niti zračnih, ognjenih, vodnih ali zemeljskih duhov in še manj prave naravne žive ljudi, temveč duhovne ljudi, ki lahko šele sčasoma preidejo v naravno življenje bodisi na površju Sonca ali, v neugodnejšem primeru, tudi v življenje na zunanjih planetih.

5 Kdor želi ta duhovna bitja poimenovati s splošnim imenom, ta bo storil najbolje, če jih poimenuje z izrazom »sončevi temeljno-svetlobni duhovi«. Ti duhovi se sami med seboj prikazujejo kot naravni ljudje in si lahko v ta namen iz tamkajšnjega zraka naredijo telo kakor in kdaj hočejo; in to lahko storijo zaradi popolne svobode na prostoru, ki ga imajo kot od Mene določenega na voljo za naselitev.

6 Če pravilno izkoristijo to stanje svoje samostojnosti in svoje polne svobode, sčasoma v vsej svoji bitnosti postanejo trdnejši in obstojnejši in lahko potem po poti spočetja in rojstva takoj preidejo na površje Sonca. Od tam pa jim je

že na voljo nadaljnje duhovno potovanje, o katerem smo že govorili¹, do končne popolnosti.

7 Če pa ti duhovi notranjega sonca to inteligentno svobodno stanje zlorablja na po Mojemu redu neprimeren način, se tudi neurejeno razvijajo in njihove oblike so potem prav tako neizgovorljivo raznovrstne. Ko pa potem vidijo ugoden izid urejenih, se neurejeni zbirajo na kupe v več trilijonih in trilijonih, se nato hočejo tudi upreti in na silo doseči to, kar urejeni dosežejo po kratki in pravični poti - namreč končno površino Sonca in z njo najpopolnejšo svobodo, na katero so navajeni.

8 Najbolj grobo ali ostro se te razlike pokažejo na zadnjem notranjem soncu, ki je prvo po pravem, vidnem Soncu. Kajti na soncih, ki se nahajajo še globlje v notranjosti, razlike še zdaleč niso tako vpadljive, se pravi, da so prebivalci na videz bolj istovrstni kot na zadnjem notranjem soncu.

9 Najmanj vpadljive so razlike na najbolj notranjem, kompaktnem soncu, ki tako rekoč predstavlja srce Sonca. - Iz tega srca ta duhovna bitja v najrazličnejših oblikah odtekajo navzgor vse do vrhnjega sonca - tako kakor se kri iz srca pretaka v vse dele telesa, povsod odlaga hranljive snovi, manj hranljivo pa spet odvede nazaj.

10 Tako se tudi neredko, gledano v splošnem celo stalno, dogaja, da se morajo neurejeni duhovi, čeprav so prodrli vse do površja Sonca, tamkaj v najrazličnejših oblikah spet vrniti nazaj - in sicer skozi pola. Na ta način se potem spet združijo s srcem Sonca in po dolgem času spet pričnejo bodisi urejeno ali neurejeno izhajati in se vzpenjati navzgor.

11 To sedaj vemo. - Kako pa se tedaj vzpenjajo? - Kar zadeva vzpenjanje skozi notranja sonca, je to bolj duhovno in zato večinoma tudi nezaznavno vzpenjanje. Zato tudi ni povezano s kakšnimi erupcijami - Kar pa zadeva vzpon iz zadnjega notranjega sonca na samo površino Sonca, se ta vselej izraža na nadvse nasilen način.

12 Efekt takšnega nasilnega vzpona ste videli že pri razlagi sončevih peg². Tako za obravnavo preostane le še to, kako se to zgodi od znotraj - in to ne le po že znani nam bolj naravni, temveč nasprotno po inteligentno-duhovni poti.

13 Ta neurejena duhovna bitja se, kot smo že opazili, v nešteto mnogih trilijonih najpogosteje zbirajo na nekem ekvatorialnem področju zadnjega notranjega sonca. Ko se počutijo zadostno močna, se v silnih masah dvignejo in tako prodrejo navzgor do notranje površine pravega Sonca in tamkaj s svojim občutkom skušajo ugotoviti, kje bi ta lahko bila naj šibkejša. Ko najdejo takšno točko, ki ima hkrati tudi polno žil in kanalov na vse strani, hitro vdrejo vanjo, se nato pričnejo vedno bolj in bolj intenzivno vnemati in tako postopoma razžarijo tudi površino, na katero so se namestili, se nato združijo še z v tej materiji ujetimi duhovi in vedno bolj vnemajoč postopoma izvajajo takšno silo, da se jim na koncu celo nekaj tisoč milj debele zunanje sončeve skorje umaknejo, se jim morajo na vam že znan način pustiti dvigniti in končno popolnoma predreti.

¹ glejte 3. poglavje, točko 8

² glejte poglavji 8 in 10 in sledeče

14 Ker s svojim nadvse neurejenim početjem tako rekoč pridobijo tudi neko materialno težo, je to kot nalašč za njihovo početje, tako da s tem izkoristijo tudi veličasten hiter obrat Sonca okoli svoje osi. In pri njih v dobesednem pomenu velja: sedaj pa naj pomaga, kar hoče in more; naš cilj moramo doseči!

15 Če torej to primerjate s prvo razlago sončevih peg, vam bo iz tega postalo jasno marsikaj, kar bi vam sicer ostalo nekoliko nejasno - vsaj sčasoma bi prišli do protislovja, ki ga ne bi zlahka razrešili; in marsikateri učeni lisjak bi tedaj našel dobro hrano za svoje špičaste zobe in ostre oči ter kremplje.

16 Jaz vam bom takšno protislovje le nakazal (in to bi bilo naslednje): če bi, vam že znane, nabrekline na ekvatorju Sonca nastale zgolj z metno silo sončevega obrata okoli svoje osi, bi Jaz rad poznal tistega, ki bi bil zmožen zgraditi tempelj in to še na gori, kjer je metna sila še večja kot v nižini - - ne da bi bil takšen tempelj skupaj s stanovalci takoj vržen nazaj! Če bi si sploh bilo možno misliti, da bi pri zgoraj omenjenih okoliščinah zgradili takšen tempelj! - Sončeva sila zamaha je torej sama po sebi v pravilnem razmerju z njegovo veliko privlačno silo; ne glede na to pa je lahko zelo koristna za takšne duhovne projekte, ter tako njihovo nasilje pospešuje in ne zavira.

73.

Usode sončevih puntarjev. Razvoj kometov in planetov Večno, neizmerno delo stvarjenja – Konec

(Končano 21. novembra 1842)

1 Da na ta način takšni duhovi deloma dosežejo svoj namen, smo videli že pri razlagi sončevih peg. - Čemu pa se jim za doseg tega namena potem odredi, pa bo kmalu prikazano še bolj nazorno kot doslej.

2 Ko ti duhovi na tako nasilen način dosežejo svojo zaželjeno svobodo, potem jih na milijone in milijone roji navzven v neizmeren prostor. - Prva posledica tega nasilnega izleta je sicer za kratek čas dobrodejna; ker se vsi duhovi v tem prostoru nekako ohladijo in tako tudi umirijo v svojem stremljenju.

3 Kakšna pa je druga posledica tega stanja absolutne svobode? - Tega pa ne morete razumeti prej, dokler ne veste, da mora vsak duh, kakršnekoli vrste že je, za svoj krepak in udoben obstoj imeti hrano. Če je nima, končno (prav tako) vedno bolj in bolj oslabi, tako da na koncu zapade v neke vrste nezavestno stanje, ki je podobno trdnemu spanju. - Takšno stanje je potemtakem tudi posledica pridobljene popolne svobode takšnih neurejenih, nasilnih duhov iz Sonca.

4 Kakšna pa bo posledica tega drugega stanja? - Ob ugibanju te posledice nihče ne bo dobil glavobola. Če bi kdo lahko sam izstradal tigra in ga potem pustil povsem najgloblje zaspati, mu potem gotovo ne bo težko uloviti tega jeznega tigra - ker se ta zaradi svoje šibkosti ne bo mogel braniti, zaradi svojega spanja pa tudi ne bo opazil, kdaj bo postal plen neke-ga lovca. - Glejte, to je tudi skoraj gotovo posledica za takšne absolutno osvobojene duhove iz Sonca! Tudi ti postanejo plen povsod nanje prežeče privlačne sile planetov, ki jim potem služijo kot dobrodošla potešitev lakote.

5 Del takšnih duhovnih absolutistov pa sila sončevega sveta duhov že ob njihovem prodoru spet prisili k vrnitvi, tam pa potem del le-teh za pomiritev in ohladitev pade nazaj v velika sončeva morja; veliko večji del, ki si je bil upal nekoliko dlje proč od Sonca, pa mogočna sončeva polarnost prevzame in znova popelje v prvotno stanje, se pravi v samo srce Sonca. Tudi tisti del, ki ga prevzame sončevo vodovje, pa sčasoma skozi številne pore, žile in kanale opravi obratno pot, včasih do zadnjega notranjega sonca, ki je, kot veste, pravzaprav prvo za površino Sonca. Nekatere takšne duhove, ki so padli nazaj v vodovje, pa porabijo tudi za hrano in izgradnjo zunanje sončeve površine.

6 Tisti duhovi notranjega sonca, ki so že večkrat opravili takšno povratno pot, se le stežka spet povežejo s tistimi duhovi, ki spet želijo izvesti nov ekvatorialni preboj, temveč jo skušajo po stranpoteh proti polarnim področjem na nek način čimbolj skrivoma pobrisati. Ker pa povsod tamkaj prav tako naletijo na odpor, se zgodi, da se v manjših partijah zatečejo k nasilnostim in potem na tem ali onem, običajno pa vendarle bližje polarnim področjem ležečim pasovom, dosežejo svoj namen. Naj vas opozorim le na že vam znane vulkane, in iz tega boste zlahka uvideli, kje je za ta bitja, kot radi rečete, tesar pustil luknjo. Vendar jim tudi ta luknja ne koristi kaj prida; kajti skozi se lahko pogosto komaj toliko oddaljijo od Sonca, kot je od trdnih tal oddaljeno površje njegovega bleščečega zraka. Kmalu, po takšnem skoraj neprestano ponavljajočem se poskusu, poli Sonca spet zelo močno privabljajo takšne liberalno nastrojene duhove, naj jim ne bo žal truda in naj znova na kratko obiščejo najgloblje notranje sonce ali pravzaprav sončevo srce, kjer naj spet dovolj časa premišlujejo o tem, kaj je bolje: slediti dobremu redu ali pa se samovoljno-nemočno pokvariti in za dolgo časa časov najbolj strahovito poslabšati urejeno stanje.

7 Glejte, tako je s temi stvarmi. Postavlja se le še vprašanje, ali so to edini duhovi, ki jih doleti fatalna čast, da jih znova sprejmejo sončevi poli - ali pa obstajajo še drugi? - Da, obstajajo še raznorazni drugi! - Ti so deloma ubežniki iz obdajajočih planetov Sonca, deloma pa tudi podobni izvajalci nasilnih udarov iz drugih sonc. Ko namreč takšni duhovi padejo v planetno področje tega Sonca, jih njegova polarna sila kmalu zagrabi in potegne k Soncu samemu. Le če se na vam že znan način v katerikoli oddaljeni sončevi sferi združijo in po zunanosti postanejo kometi, se lahko včasih dlje časa nespretno planetarno gibljejo okoli Sonca. Če pa se nemočno in nespretno preveč približajo Soncu, jih Sonce na vsak način, kot radi rečete, požre s kožo in kostmi vred. Čeprav nekateri sčasoma postanejo pravi planeti, pa kot takšni vendarle niso izvzeti, da ne bi nekoč postali hrana za Sonce. Kar Sonce enkrat zagrabi s svojo polarno silo, tisto je že tako rekoč njegov zagotovljen plen. Najprej s svojo močjo neprestano razjeda takšnega gosta, ga od tisočletja do tisočletja bolj šibi in končno vendarle potegne v svoje široko ognjeno naročje.

8 To lahko razberete že iz trenutnega položaja planetov. Nekoč, pred mnogo milijoni let, je bil planet Merkur še na mestu vaše Zemlje, planet Venera približno na mestu trenutnega planeta Marsa in vaša Zemlja približno na mestu Jupitra. Sedaj pa le izračunajte, za koliko si je Sonce s svojo silo približalo te planete! In iz tega boste zlahka uvideli, da se bo Sonce, čeprav čez

mного tisočletij, polastilo teh trenutno še prosto lebdečih planetov - tamkaj in takrat bodo potem najtrdovratnejši duhovi takšnih nebesnih teles končno spet dosegli svojo urejeno, včasih pa zaradi svoje znova pridobljene inteligentne svobode tudi neurejeno odrešitev.

9 Da na mesto takšnih, od Sonca povsem vsrkanih planetov, stopijo spet drugi, lahko razberete že iz okoliščine, da samo okoli vašega Sonca kroži že cela armada najmanj deset tisočih kometov, iz tega velikega števila pa lahko potem ved

no znova ta ali oni bolj izoblikovani komet preide na položaj planeta. Da, že dandanes je v obširnem področju vašega Sonca velika množica dobro izoblikovanih kometov, ki so večji del že tudi naseljeni - čeprav še ne z ljudmi, pa vendarle z rastlinami in najrazličnejšimi predživalmi.

10 Glejte, takšen je torej ta red. Za vaše pojme bi njegovo trajanje lahko opredelili kot neskončno, v Mojih očeh pa je viden tako njegov začetek, kot tudi konec. - Kakor pa Sonce spet razkroji in odreši svoje planete, tako lahko tudi centralna sonca odrešijo svoja stranska sonca in končno glavno centralno sonce cele legije sončevih področij in sončevih vesolj. - - Na mesto vsrkanih so postavljena spet nova, tako da se potek v redu Mojih stvari večno nikoli ne more prekiniti. K vsemu temu morate predvidevati, da Jaz nikdar in nikoli ne bom prenehal ustvarjati - ker Jaz kot Bog nikoli ne morem prenehati misliti. Kajti Moje misli so bitja.

11 Toda nekateri bodo rekli: kam pa naj konec koncev gremo s takšnim neskončnim množstvom stvaritev? - Jaz pa potem vprašam: kakšno pa bi bilo, čeprav samo po sebi, še tako veliko, toda na koncu vendarle omejeno število stvaritev in bitij v razmerju do neskončnega Boga?

12 Zatorej naj nikogar ne skrbi zavoljo tega. Kajti v Moji neskončnosti je prav gotovo dovolj prostora za nekaj končnega in je tudi nikdar ne bo napolnilo - čeprav bi bil stalen prirast bitij še tako neizrekljivo krat večji in brezštevilen, kot je zaradi obstoječega reda.

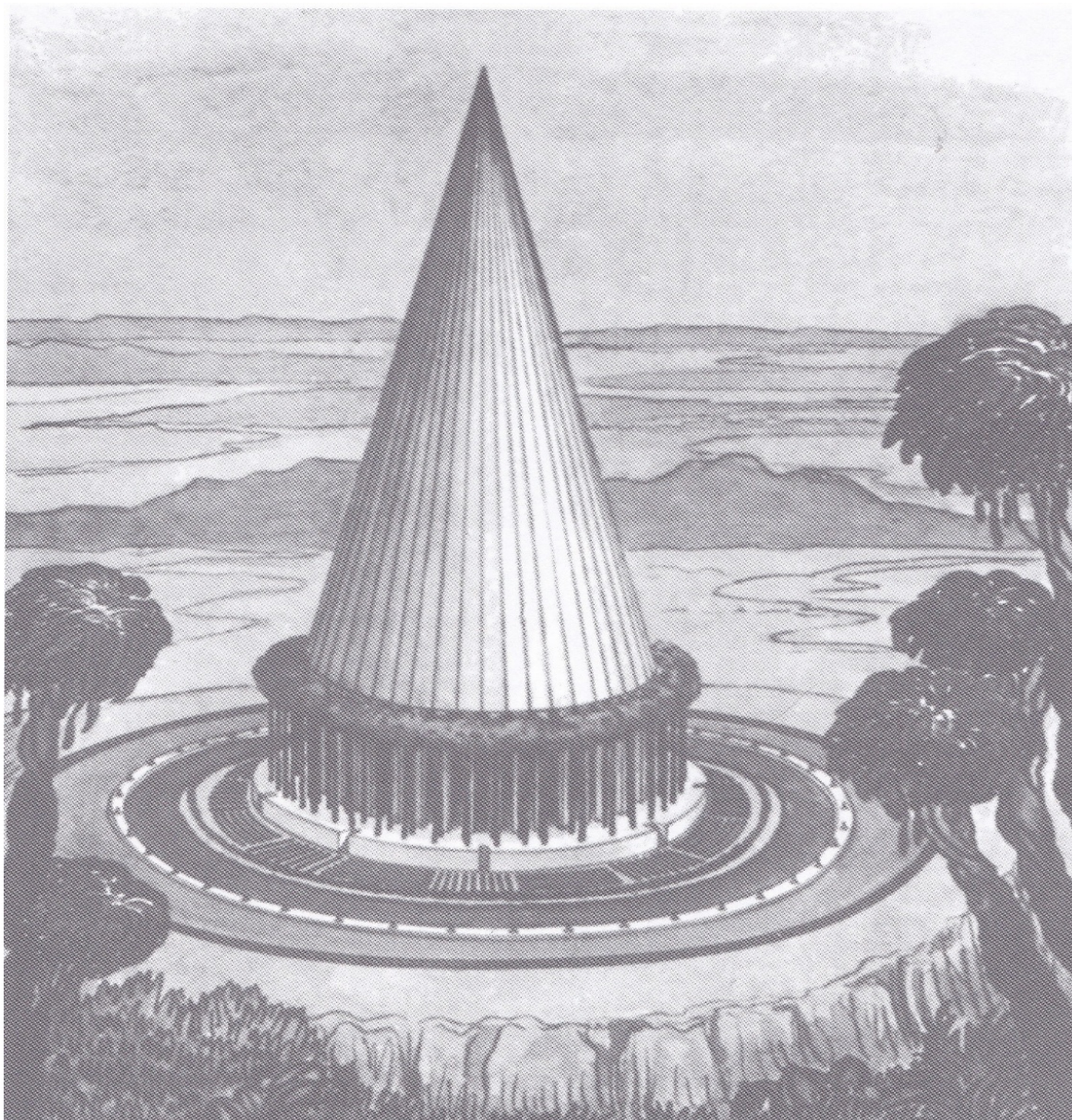
13 Ta pregled pa naj vas tudi pomiri, da je vaš dobri, Sveti Oče večji, mogočnejši in popolnejši, kot si Ga lahko šibak zemeljski duh predstavlja celo v svojih svečano naj svetlejših trenutkih.

14 S tem pa smo tudi pri koncu z materialnim Soncem in se bomo zato prihodnjič podali na duhovno, ali bolje, drugačno nebeško sonce¹. - In tako naj bo tudi za danes dovolj!

¹ »Duhovno sonce«, ki ga je po Jakobu Lorberju oznanil Gospod, 2 knjigi, vsaka po 500 strani, izdala založba Lorber-Verlag, Bietigheim, Wurttemberg.

SLIKE

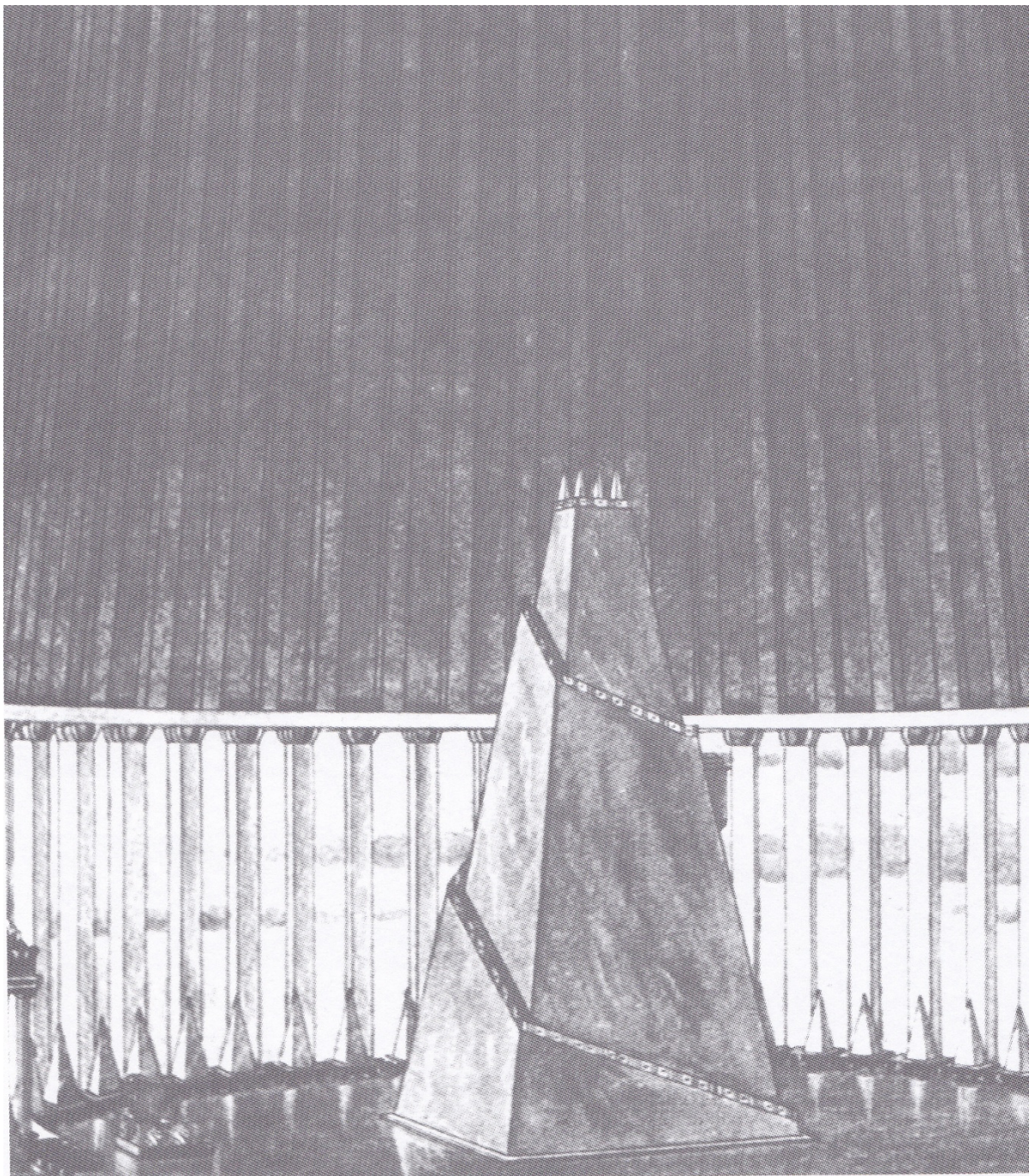
1. Zunanja podoba stanovanjske hiše na srednjem pasu Sonca

Višina hiše 300m, premer 85m. Hiši najbližji krog je njiva za najmanjše plodove, sledita dve poti razdeljeni s špalirno sadno živo mejo. Naslednji krog je travnik za neke vrste ovce, zaključen z nasipom z vodnjaki. Zunanji krog je krušna njiva za neke vrste pšenice, omejen z ograjo.

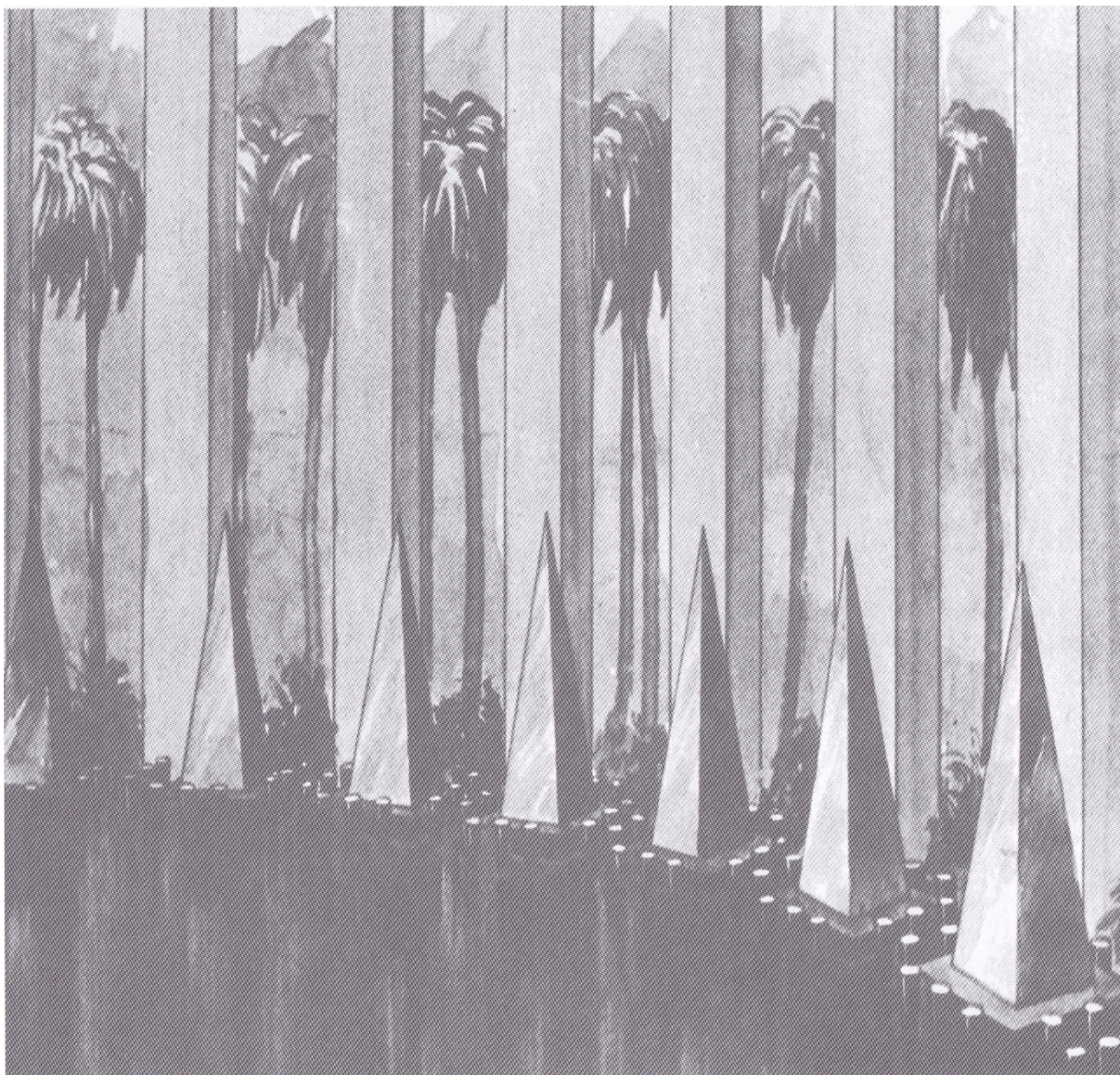
K sliki: Piramida: svetlo vijolična, visoka 52m; stebri: svetlo rumeni, visoki 34m, 1,72m v kvadratu in v razdalji 3,4m drug od drugega. Piramidasti sedeži bleščeči kot diamanti, ležalne klopi temno zelene, majhni topi stebrički pred njimi so mize: rubinasto rdeče. Tla kot temno polirano zlato. Strop temni premaz.

2. Notranja podoba stanovanjske hiše na srednjem pasu Sonca

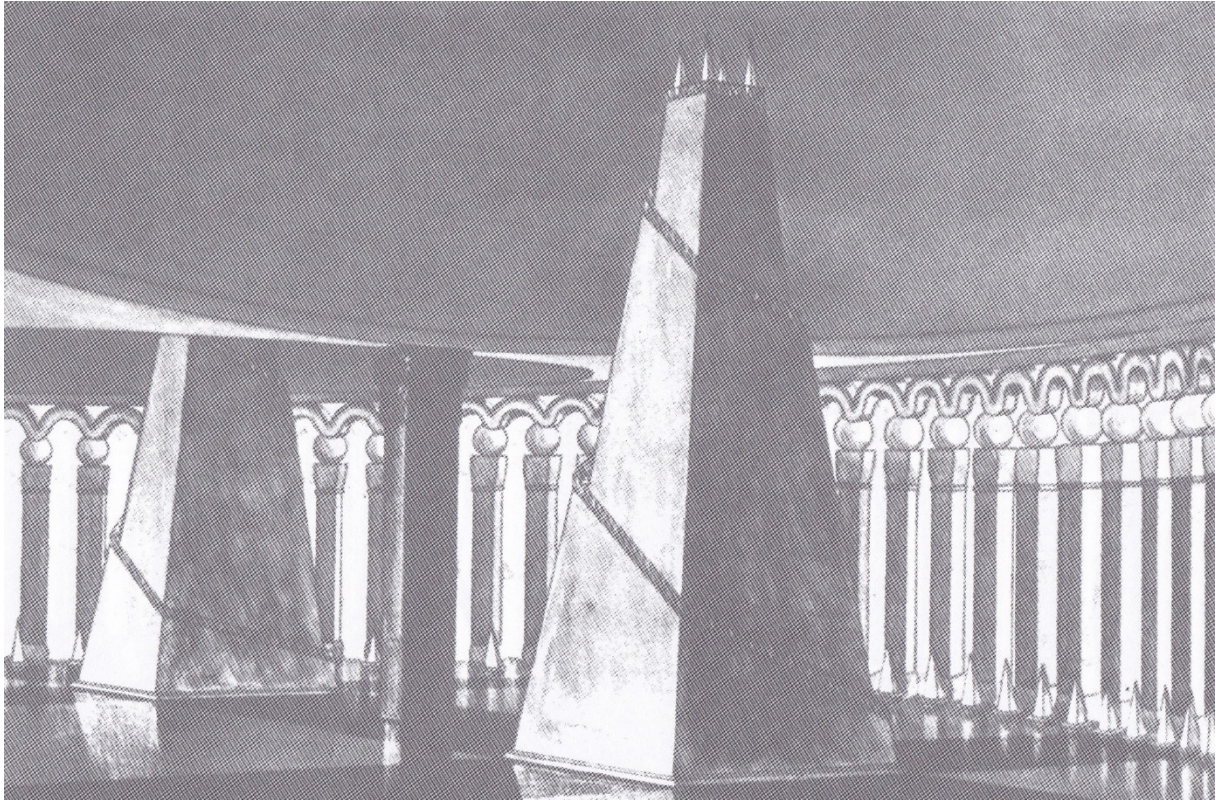
K sliki: Med stebri so ovalne cvetlične gredice. - Med vsakim stebrom proti notranjosti v štirikotniku stoji piramida, klopi za počivanje, približno 8 m v obsegu, so temno zelene. Nižji stebrički pred njimi so mize: kot poliran rubin. Tla temno polirano zlato, prozorna.

3. Notranja podoba predhodno opisane stanovanjske hiše na srednjem pasu Sonca

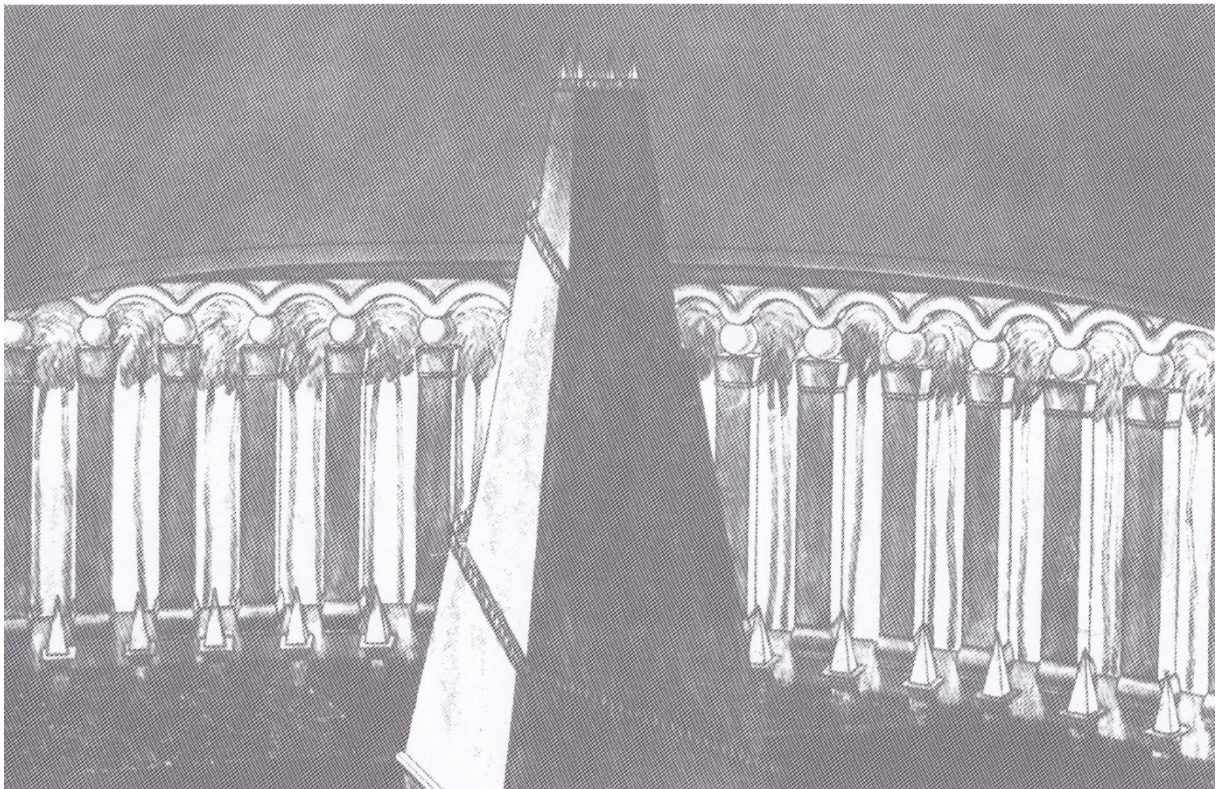

K sliki: Šolska uradna hiša ima 4 koničaste strehe, izvedba in mere le-teh so enake kot pri koničasti strehi stanovanjske hiše. - Piramide svetlo vijolične, stebri 3,40 m v kvadratu, barva karneolno rdeča, kapiteli ametist, krogle bele, tla rumeno rdeča, strop temno modro - vijoličen.

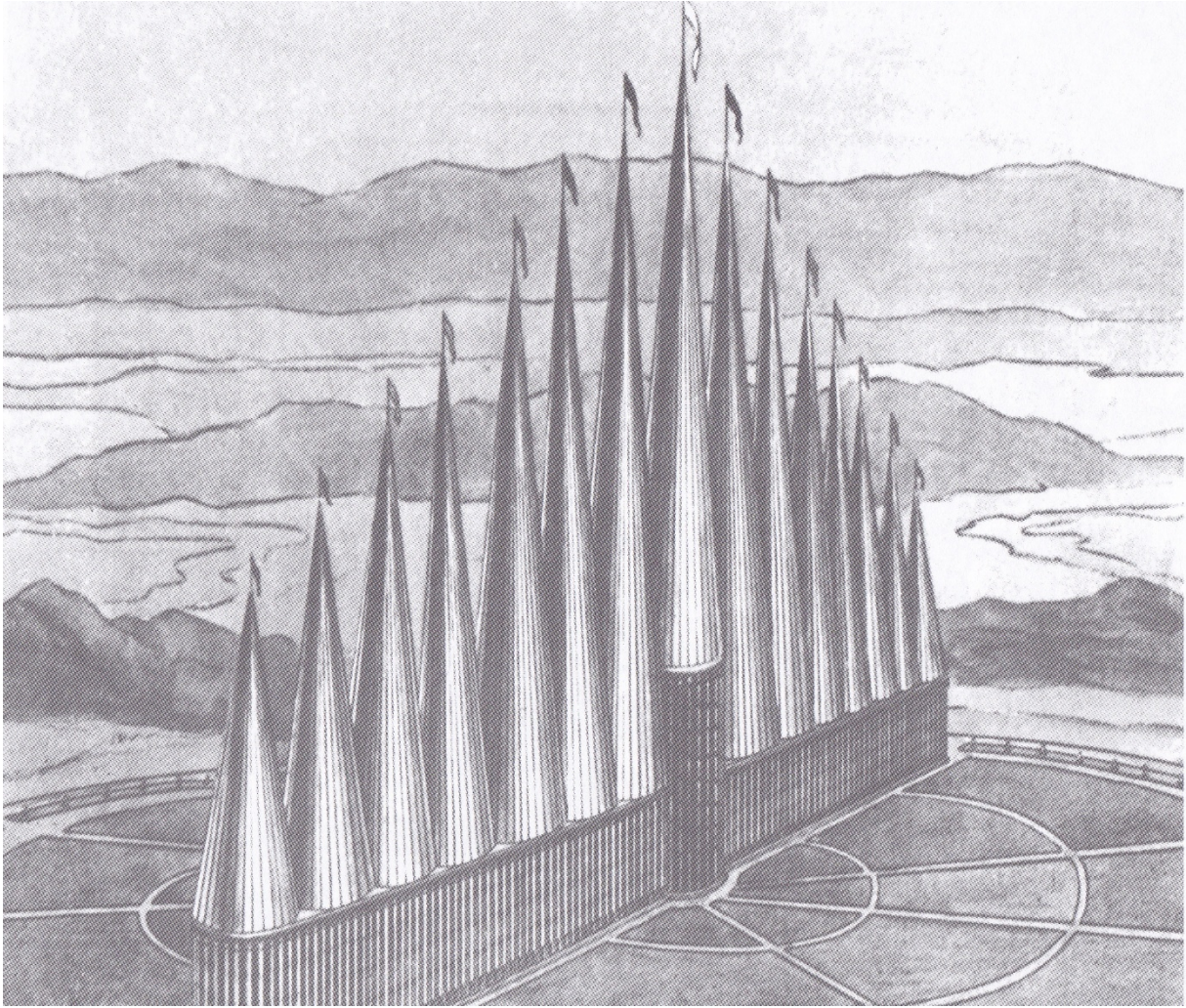
**4. Notranjost šolske-uradne hiše na srednjem pasu Sonca.
S štirimi koničastimi strehami**

5. Delna notranja podoba šolske-uradne hiše

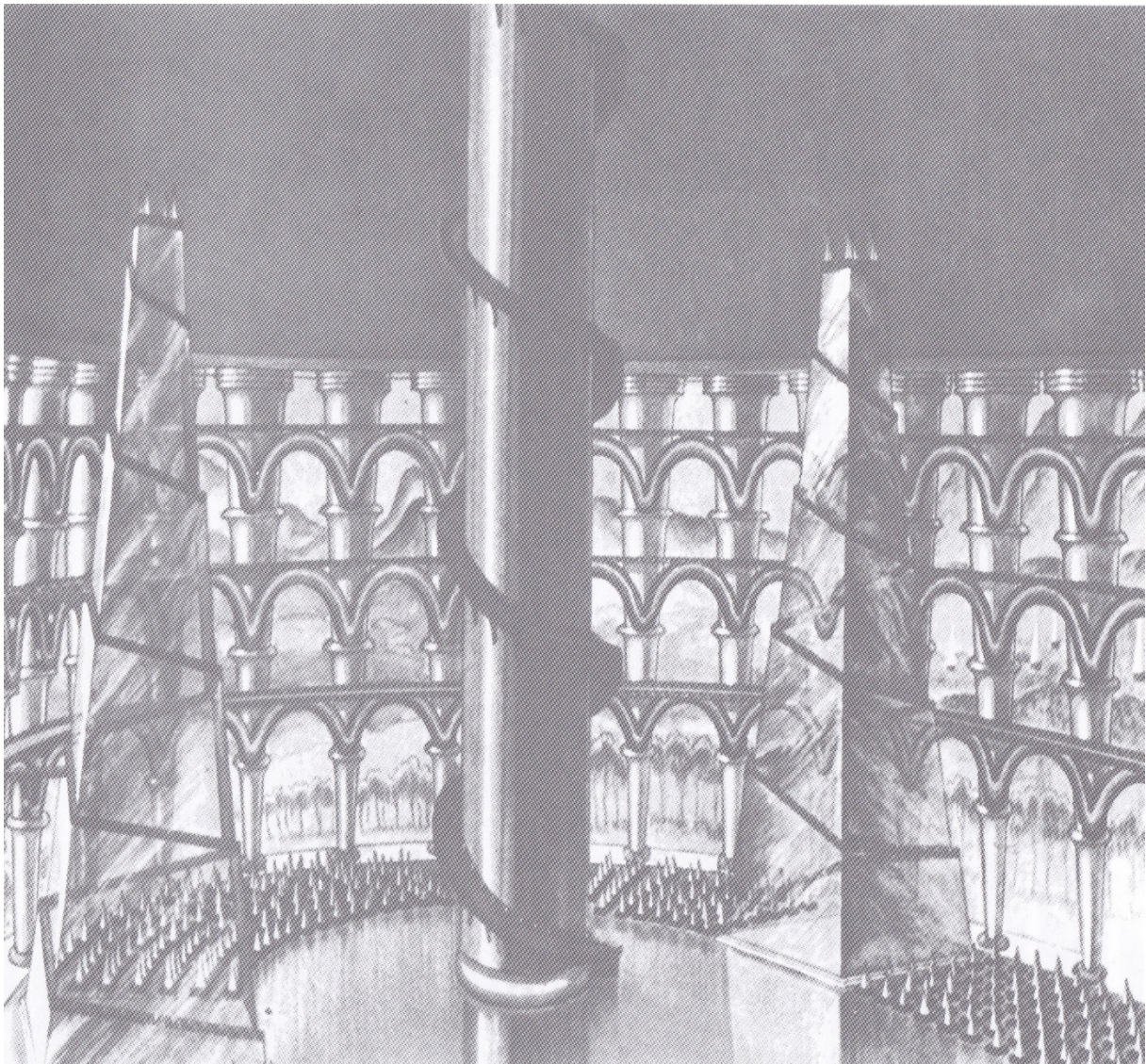

6. Zunanja podoba templja preproste vrste na srednjem pasu Sonca

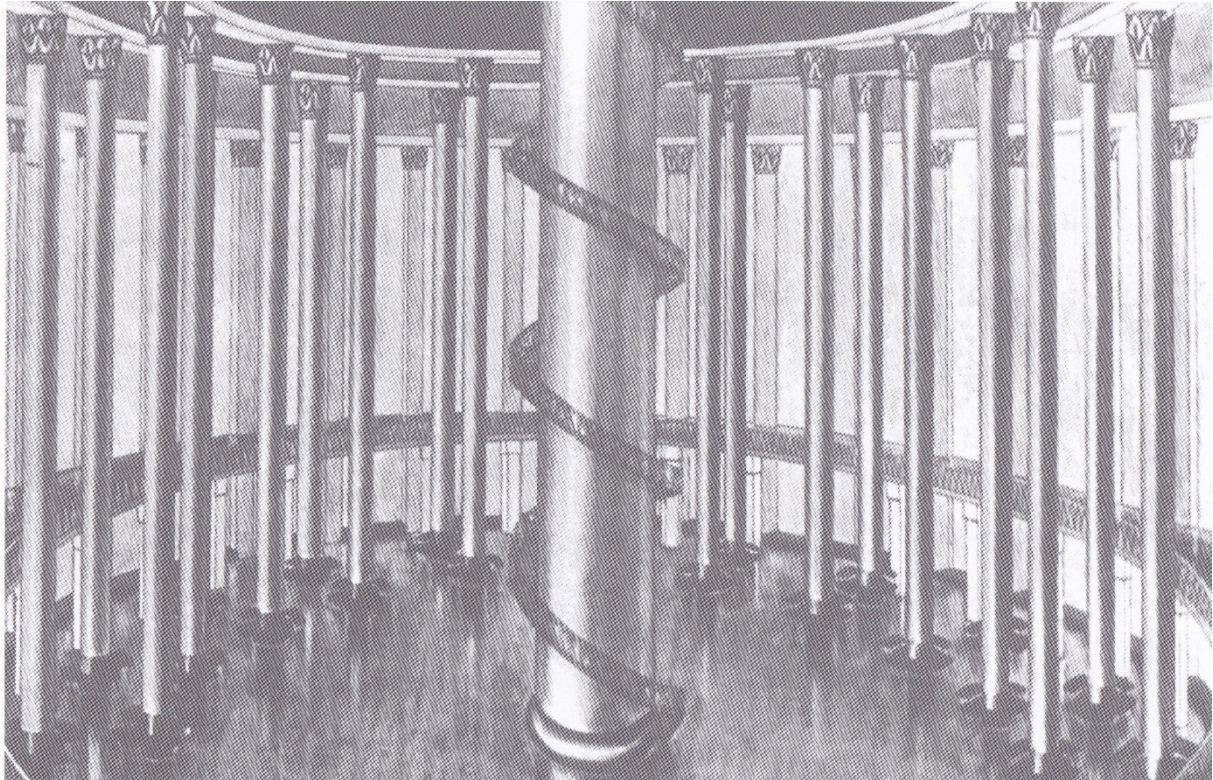
Tempelj sestoji iz 15-tih koničnih streh, med katerimi je najvišja srednja streha. Ta del ima v premeru 300 m. Višina stebrov 170 m, beli, piramide 200 m visoke, popolnoma prozorne kot blede rdeče obarvano steklo, piramidasti sedeži kot v stanovanjski hiši, le podnožje rdeče. Tri galerije podprte z oboki mavričnih barv, dostop skozi piramide.

**7. Delna notranja podoba templja preproste vrste na srednjem pasu
Sonca. - S 15-timi koničnimi strehami**

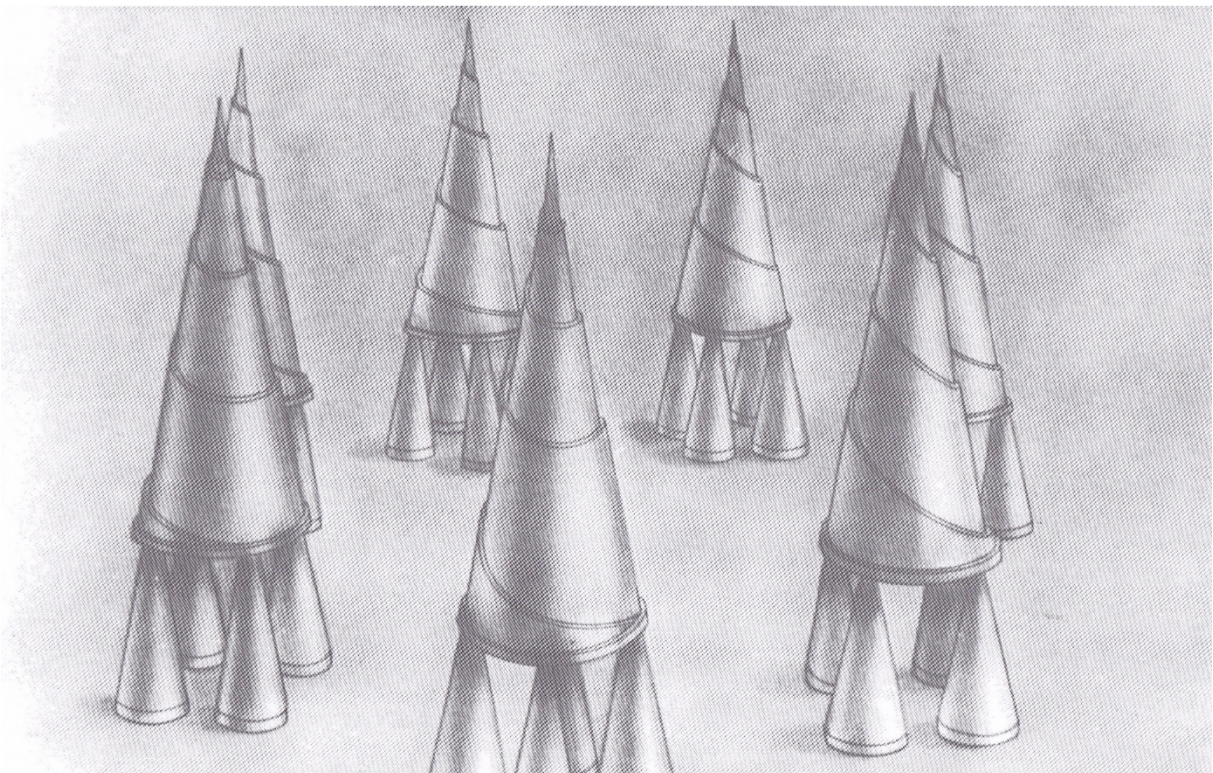

Prvi par stranskih pasov ustreza planetoma Merkurju in Veneri, severni pas Merkurju, južni Veneri. Te stanovanjske hiše so zaprte z zeleno obarvano steklasto maso. Polžaste stopnice okrog velikega sredinskega stebra vodijo na streho.

8. Notranja podoba stanovanjske hiše na prvem paru stranskem paru pasov

9. Zunanje obzidje tempeljskega kompleksa na šestem paru sončevih pasov - ustrezna planetu Uranu

Kazalo

Predgovor založbe

Predgovor Gospoda Jakobu Lorberju

Pesnitev Sonce

1. Sonce kot popoln pojem planetnih svetov. Splošno o tleh in rastju rastlin
2. Sončni človek na splošno
3. Razvojne poti sončnih ljudi nasproti ali v skladu z Božjim redom
4. Nauk o sončni svetlobi - Ozračje kot svetlobni ovoj
5. Samo svetleče glavno osrednje sonce. Zrcalna svetloba podsonc
6. Eterična obrobna ovojnica nebesnih teles in sistemov le-teh. Največja celokupnost nebesnih teles, eterična globalna lupinasta ovojnica
7. Lastna svetloba sonc
8. Vzrok in bistvo sončevih peg
9. Človeški rodovi Sonca in njihova stanovanjska področja. Sončevi pasovi
10. Srednji pas Sonca. Tamkajšnja pokrajina in prebivalci. Izbruh sončeve nabrekline
11. Nihalni časomer prebivalcev srednjega pasu. Funkcija čuvaja časa in ostale funkcije
12. Sesedanje in izginotje sončeve nabrekline
13. Posestni red in življenjske potrebe prebivalcev srednjega pasu
14. Stanovanjske hiše srednjega pasu
15. Okolica hiše na srednjem pasu. Tamkajšnja rast drevja
16. Kmetijstvo na srednjem pasu. Zelenjavno zemljišče, ovčji pašnik in krušno polje
17. Šolsko-uradne hiše na srednjem pasu
18. Preprosti templji na srednjem pasu
19. Notranja oprema preprostega templja. Tempeljski orkester
20. Tempelj višje vrste
21. Tretja, najvišja vrsta templja. Skrivnost učlovečenja Boga in križa. Posvetitev v stan vrhovnega svečenika
22. Najsvetejši, tako imenovani goreči tempelj. Globlja posvetitev v skrivnosti Božjega učlovečenja in Božjega otroštva. Bog-Oče Sam kot vodja
23. Družinsko življenje, zakon in spočetje na srednjem pasu
24. Prazniki in festivali. Umiranje prebivalcev srednjega pasu
25. Prvi par stranskih pasov. Tamkajšnja pokrajina in ljudje. O zunanji in notranji lepoti
26. Podrobnosti o postavi, oblačilih in življenjskih navadah ljudi na prvem paru stranskih pasov
27. Stanovanjske hiše in skupinske naselbine na prvem paru stranskih pasov
28. Umetnostne in znanstvene zgradbe v skupinskih naselbinah
29. Agrikultura in živalstvo v prvem paru stranskih pasov

30. Hišna ureditev na prvem paru stranskih pasov. Pedanten red in modrostna kramarija prebivalcev
31. Šole modrosti in volje na prvem paru stranskih pasov
32. Bogoslužje in sklepanje zakonskih zvez na prvem paru stranskih pasov
33. Drugi pasovni par – ustrezen naši Zemlji
34. Tretji pasovni par. Njegov severni pas ustreza planetu Marsu
35. Južni pas tretjega pasovnega para ustreza asteroidom
36. Četrty par sončevih pasov – ustrezajoč planetu Jupitru. Tamkajšnji ljudje
37. Stanovanjske in gospodarske hiše na četrtem pasovnem paru
38. Narava in način življenja prebivalcev četrtega para pasov
39. Splošna življenjska pravila. Družabni odnosi med moškim in žensko
40. Rastlinstvo in živalstvo na četrtem paru pasov
41. Nega pšenice in siceršnje gojenje rastlin
42. Religija prebivalcev četrtega pasovnega para
43. Peti par pasov - ustrezen Saturnu. Tamkajšnja dežela in ljudje
44. Šesti par pasov - ustrezen Uranu. Opazovanje tega planeta
45. Uranu ustrezen šesti par pasov. Tamkajšnji ljudje, njegovo rastlinstvo in živalstvo
46. Pridobivanje in uporaba rude, arhitektura in stanovanjske hiše na šestem paru pasov
47. Velika krožna cesta na šestem paru pasov
48. Tempeljski objekt na šestem paru pasov. Zunanja tempeljska obzidja
49. Umetnostni muzej templja
50. Visoka šola duhovnega spoznanja in najbolj notranji glavni tempelj
51. Hišne, državne in religiozne razmere na šestem pasovnem paru
52. Nadaljnje o religiji prebivalcev šestega para pasov
53. Sedmi pasovni par - ustrezen dolgo neznanemu planetu Neptunu Mironu)
54. Čudovit rastlinski habitus na planetu Mironu (Neptunu). Spremenljivost življenjskih oblik
55. Drevo zvestobe, živo ločje in leteči kruh
56. Bliskajoči gozdovi. Mehurnik
57. Živalsko kraljestvo na planetu Mironu. Parnik, gromovnik in vetrovnik
58. Mirovska koza. Stiskač tal
59. Mirovska krava
60. Veliko bogastvo živalstva na Mironu. Dvonožne živali
61. Ljudje Mirona. Tamkajšnje stanovanjske hiše in vasi
62. Lastninske razmere na Mironu. Skupna in posebna lastnina
63. Hišne razmere, dobra družbena življenjska pravila. Glasba in glasbeni inštrumenti na Mironu
64. Krogelni inštrument, glasbena umetnost in notna pisava, optika, mehanika in kaligrafija na Mironu
65. Notranja, dejavna religija na Mironu. Spočetje in pokopavanje mrtvih. Astronomija kot sredstvo spoznanja Boga
66. Sedmi par pasov in njegovi velikanski prebivalci
67. Življenjske razmere in miselnost prebivalcev sedmega para pasov

- 68. Temeljno o religiji prebivalcev Sonca in bistvo Božanskega razodetja
 - 69. Pravi ključ razumevanja za vse religije in razodetja
 - 70. Božja prisrčnost kot verska in življenjska osnovna značilnost na sedmem pasovnem paru
 - 71. Spočetje, zakon in smrt na sedmem paru pasov
 - 72. Notranja sonca in njihovi prebivalci. Urejeno in neurejeno napredovanje sončevih temeljno-svetlobnih duhov
 - 73. Usode sončevih puntarjev. Razvoj kometov in planetov.
- Večno, neizmerno delo stvarjenja – Konec

Slike

PREVODI NOVEGA RAZODETJA IZDANI V SAMOZALOŽBI

Gottfried Mayerhofer:
GOSPODOVE PRIDIGE
Mehka vez., lepljeno; 14,5 x 20,5 cm; 263 strani

Kurt Eggenstein:
NEZNANI PREROK JAKOB LORBER
Mehka vez., lepljeno; 14,5 x 20,5 cm; 113 strani

Jakob Lorber:
ONSTRAN PRAGA
Mehka vez., lepljeno; 20,5 x 14,5 cm; 105 strani

Lorber & Mayerhofer:
KRISTUSOV PRIHOD
Mehka vez., lepljeno; 14,5 x 20,5 cm; 96 strani

Otto Feuerstein:
KAKŠNO JE VIDETI ONSTRANSTVO
Mehka vez., lepljeno; 14,5 x 20,5 cm; 64 strani

Jakob Lorber:
PAVLOVO PISMO SKUPNOSTI V LAODIKEJI
Mehka vez., speto; 14,5 x 20,5 cm; 25 strani

Antonie GroBheim:
SEDEM JEZUSOVIH BESED NA KRIŽU
Mehka vez., speto; 14,5 x 20,5 cm; 33 strani

Gottfried Mayerhofer:
SKRIVNOSTI ŽIVLJENJA
Mehka vez., šivano; 15 x 23 cm; 287 strani

Jakob Lorber:
ZDRAVLJENJE IN NEGOVANJE ZDRAVJA
Trda vez., šivano; 15,5 x 23,5 cm; 253 strani

Jakob Lorber:
JEZUSOVA MLADOST
Trda vez., šivano; 15,5 x 23,5 cm; 487 strani

Dr. Rainer Uhlman:
TAKO MI JE GOVORIL GOSPOD
Trda vez., šivano; 15,5 x 23,5 cm; 336 strani

Leopold Engel:
V ONOSTRANSTVU
Mehka vez., šivano; 14,8 x 21,0 cm; 64 strani

Jakob Lorber:
ZDRAVILNA MOČ SONČNE SVETLOBE
Mehka vez., šivano; 14,8 x 21,0 cm; 64 strani

Jakob Lorber:
KRIŽ IN KRONA
Trda vez., šivano; 14,8 x 21,0 cm; 192 strani

**Omenjene knjige je možno naročiti po telefonu (051/309 735) ali preko
spletne strani:
www.slo.j-lorber.com**